

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów

w Radzie państwa reprezentowanych.

Rok 1894.

W Wiedniu.

Z cesarsko-królewskiej drukarni nadwornej i rządowej.

1894.

Pierwszy Skorowidz.

Spis chronologiczny

ustaw i rozporządzeń w Dzienniku ustaw państwa w roku 1894 ogłoszonych.

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1892			
30. stycznia	Umowa zdrowotna międzynarodowa pomiędzy Austryą i Węgrami, Niemcami, Belgią, Danią, Hiszpanią, Francją, Wielką Brytanią, Grecją, Włochami, Holandją, Portugalią, Rosją, Szwecją i Norwegią i Turcją . . .	68	127
1893			
15. kwietnia	Umowa międzynarodowa pomiędzy Austryą i Węgrami, Niemcami, Belgią, Francją, Włochami, Luksemburgiem, Czarnogórzem, Holandją, Rosją i Szwajcaryą, dotycząca się wspólnych środków ku ochronie zdrowia publicznego w czasach epidemicznego wybuchu cholery	69	165
24. „	Traktat pomiędzy Najjaśniejszym Cesarzem austryackim, Królem czeskim itd. i Królem Apostolskim węgierskim a Najjaśniejszą Królową Zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzową indyjską itd. w przedmiocie wzajemnej opieki nad autorami dzieł literatury i sztuki i następcami prawnymi autorów	77	211
3. grudnia	Ustawa o dalszem przedłużeniu terminu spłaty zaliczek bezprocentowych, przyzwolonych dla Tyrolu z przyczyny powodzi 1882 roku	6	27
12. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i rolnictwa, którem dla jezior górno-austryackich i salzburskich wydaje się Porządek policyjny żeglarski i jeziorny	5	15
20. „	Ustawa o ustanowieniu powierznictwa familijnego hrabiów Dzieduszyckich .	4	5
21. (9.) „	Umowa handlowa pomiędzy monarchią austryacko-węgierską a Rumunią .	116	339
24. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące się terminu zachowywania spisów robotników, których utrzymywanie przepisane zostało w §. 88 noweli do ustawy przemysłowej z dnia 8. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 22)	7	28
26. „	Ustawa o wybudowaniu kolei valsugańskiej	8	28
26. „	Ustawa o wybudowaniu kolei żelaznej z Halicza do Ostrowa (Tarnopola) z odnogami do Brzeżan i Podhajec	9	30
26. „	Ustawa o wybudowaniu kolei w dolinie nadybbsańskiej	33	69

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1893			
27. grudnia	Ustawa o udzieleniu zapomóg z funduszków państwa w celu uśmierzenia niedostatku	1	1
27. „	Ustawa o nabyciu na rzecz państwa kolei lokalnej czerniowiecko-nowosielickiej	10	30
27. „	Ustawa o przedłużeniu kolei lokalnej Vinkovce-Brčka od stacyi Gunja aż do Brčka z wybudowaniem mostu na Sawie	40	89
28. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu o zwinieciu biura ekspedycyi celniczej w Dobronowcach	11	33
31. „	Ustawa, którą wydają się przepisy co do ustanawiania zawiadowców i dozorców przemysłowych w górnictwie	12	35
31. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, dotyczące się postępowania z towarami hiszpańskiego pochodzenia przy wprowadzaniu ich do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego	2	1
31. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, dotyczące się uchylenia wydanych rozporządzeniami z dnia 21. lipca 1893 (Dz. u. p. Nr. 120) i z dnia 27. września 1893 (Dz. u. p. Nr. 147) zakazów przywozu i przewozu pewnych towarów z portów francuskich w zatoce Lyońskiej i z departamentów Herauld i Gard z niemi graniczących, jakoteż z Rumunii, a którem oraz wydają się zakazy względem Turcyi europejskiej i azjatyckiej	3	3
1894			
1. stycznia	Ustawa o sprzedaży kilku nieruchomości rządowych w gminie podatkowej chebskiej leżących a do rozszerzania tamtejszego dworca kolejowego potrzebnych	13	37
1. „	Ustawa o uzyskaniu funduszków celem wystawienia domu na instytut anatomiczno-fizyologiczny dla uniwersytetu lwowskiego	14	37
7. „	Ustawa o polepszeniu plac dygnitarzy i kanoników przy kapitułach metropolitalnych, katedralnych i konkatedralnych kościoła katolickiego obrządku łacińskiego, greckiego i ormiańskiego	15	38
7. „	Ustawa, którą zmienia się §. 1 ustawy z dnia 13. kwietnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 65) (podwyższenie kongruy eksponowanych pomocników kapłańskich rzymsko-katolickich i grecko katolickich)	16	39
7. „	Ustawa zmieniająca ustawę z dnia 13. kwietnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 66) o podwyższeniu kongruy eksponowanych pomocników kapłańskich greckowschodnich w Dalmacyi	17	40
12. „	Ustawa o sprzedaży i obciążeniu nieruchomości rządowych, których używa zarząd wojskowy i przeznaczeniu odpłaty tym sposobem otrzymanej	18	40
12. „	Ustawa o sprzedaży i obciążeniu niektórych nieruchomości rządowych, których używa zarząd wojskowy	19	41
12. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się stosowania taryfy cłowej traktatowej do machin posyłkami częściowymi a nie razem wprowadzanych	20	41
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu delegacyi królewskiej komory głównej w Zagrzebiu	21	42

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1894			
14. stycznia	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu czasu środkowo-europejskiego w służbie c. k. komor ustanowionych w dworcach kolei żelaznych	26	61
15. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu delegacji cłowej królewsko węgierskiej w Mezötelek	22	42
15. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem uzupełnia się a po części zmienia opis zegaru kontrolującego do spirytusu systemu Beschornera	23	43
16. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia, którem dla wydziałów teologicznych na c. k. uniwersytetach w Wiedniu, Pradze, Grazu, Innsbrucku, Krakowie, Lwowie i dla c. k. wydziałów teologicznych w Ołomuńcu i Salzburgu wydają się nowe przepisy w przedmiocie osiągania doktoratu teologii	27	61
17. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o upoważnieniu c. k. komory głównej II. klasy w Wels do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych	28	64
20. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się niektórych ułatwień w postępowaniu celniczym co do obrotu hafciarskiego	29	64
22. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się postępowania ze względu na cło z kulami bilardowymi surowo nadtoconymi	31	65
23. „	Dokument koncesyjny na koleje lokalne wschodnio-galicyskie	52	105
23. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o umowie, która z powodu konwersyi bukowińskiego długu indemnizacyjnego zawarta została w myśl ustawy z dnia 1. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 174) z Wydziałem krajowym bukowińskim	24	45
31. „	Rozporządzenie cesarskie, którem na zasadzie ustawy z dnia 16. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 218) o jurysdykcji Sądów konsulowskich w Egipcie, przedłuża się ograniczenie sądownictwa tychże Sądów konsulowskich austriacko-węgierskich i częściowe przeniesienie onegoż na nowe Sądy w Egipcie ustanowione	30	64
31. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu o umowie między Rządami c. k. austriackim i cesarsko rosyjskim w przedmiocie uregulowania służby ekspedycy celniczej na linii kolejowej między Nowosielią austriacką i Nowosielią rosyjską	32	65
1. lutego	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, którem wydaje się ułatwione przepisy dla wzajemnego obrotu między kolejami żelaznymi austriacko-węgierskimi, niemieckimi, holenderskimi i szwajcarskimi co do tych przedmiotów, których przyjmowanie do przewozu, stosownie do umowy międzynarodowej z dnia 14. października 1890 (Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892), dotyczącej się przewozu towarów kolejami, jest warunkowo dozwolone	25	47
6. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Trydentu na Borgo do granicy pod Tezze (kolej valsugańska)	70	185
6. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, którem w więzieniu celkowym Sądu obwodowego i Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Wiener-Neustadt wprowadza się w wykonanie, począwszy od dnia 1. kwietnia 1894, ustawę z dnia 1. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 43) o wykonaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych	34	71

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1894			
12. lutego	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się pobierania podatku od ubytków oleju kopalinnego, wyeksportowanego z uwolnieniem od podatku jako służącego do celów przemysłowych, jeżeli ubytki takie powstaną podczas przewozu	36	73
13. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się rozpoczęcia urzędowania w Sądzie powiatowym teplickim w Czechach	37	73
14. „	Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych i handlu, dotyczące się zakładania, utrzymywania i znoszenia stawów	45	91
14. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia i Ministra skarbu, którem kwotę na sprawowanie urzędu dziekańskiego, jaka w podawanych według ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47) wyjawach przychodu lokalnego duchowieństwa pasterskiego, uprawnionego do uzupełnienia kongruy, za pozycyą wydatkową ma być uznawana, wyznacza się dla nowo ustanowionego dziekanatu suczawskiego w diecezyi stanisławowskiej grecko-katolickiej	175	485
15. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu, w przedmiocie wykazu państw najbardziej uwzględnianych należącego do przepisu wykonawczego do Taryfy cłowej powszechnej obszaru cłowego austriacko-węgierskiego z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 49)	35	71
16. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Göpfritz do Gross-Siegharts według okoliczności z przedłużeniem aż do Raabs	62	119
17. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego w miasteczku Teplicach w Czechach	38	74
21. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, zabraniające wyrobu spirytusu „menthae crispae“ z gorzałki uwolnionej od podatku	41	90
23. „	Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa o zmianie tytułu i stanowiska c. k. Zarządu wyższego górniczego i hutniczego w Jakobenach	42	90
1. marca	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się opłat za zachowywanie depozytów wydawanych skarbowi państwa lub funduszowi przezeń uposażonemu	47	97
3. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i rolnictwa, dotyczące się Porządku policyjnego dla żeglugi i flisactwa na Łabie	39	75
6. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się wyciskania znaczków stęplowych 5cio-centowego i 1no-centowego na listach przewozowych kolejowych	43	90
7. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i skarbu, zabraniające handlu obnośnego na wyspie Grado	44	90
8. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o upoważnieniu komory głównej II. klasy w Liebawie, tudzież komory pomocniczej I. klasy w Mittelwalde, upoważnieniami komory głównej II. klasy opatrzonej, do postępowania wywozowego z cukrem	54	113
9. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się postępowania ze względu na cło z przyrządami magnesowemi do oddalania części żelaznych ze zboża i mąki	46	95

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1894			
9. marca	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o postanowieniach dodatkowych do przepisów dotyczących się sprawdzania i cechowania metalowych rezerwoarów transportowych do spirytusu (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 7. marca 1891, Dz. u. p. Nr. 44)	50	101
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, przepisujące gorzelniom podatki konsumcyjnymu podlegającym zapisywanie w rejestrze gorzelnianym ilości świeżego zacieru, którym kadzie fermentacyjne zostają napełnione	48	97
12. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu o zwinięciu przykomorka w Richardzie (na Śląsku)	63	124
15. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o upoważnieniu c. k. komory I. klasy w Bozenie do uwalniania od cła rzeczy przesiadających się osób	57	117
16. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, dotyczące się przeniesienia koncesyj kolei lokalnych z Wiednia do Wiener-Neudorf a z tamtąd do Guntramsdorfu na Spółkę kolei lokalnych wiedeńskich	51	102
19. „	Ustawa upoważniająca Rząd do uregulowania tymczasowo stosunków handlowych z Rosyą	49	99
19. „	Ustawa zmieniająca §. 10 ustawy z dnia 22. października 1875 (Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1876) o ustanowieniu Trybunału administracyjnego	53	111
21. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się upoważnienia komory głównej w Nowych Ickanach do kredytowania płatnych kwot cła przyzwozowego	55	113
21. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, w przedmiocie stępli, jakim podlegają zgłoszenia się do upadłości	58	117
22. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia, którem zmienia się artykuły II, VI i XX rozporządzenia z dnia 7. lutego 1884 (Dz. u. p. Nr. 26) o egzaminowaniu kandydatów stanu nauczycielskiego w gimnazyach i szkołach realnych	64	124
24. „	Ustawa o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokrywaniu wydatków rządowych w ciągu miesięcy kwietnia i maja 1894	56	113
24. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się liczenia jednej trzeciej od sta na zanik składowy dozwolony wolnym składom gorzałki a względnie rafinerjom gorzałki za wolne składy uznany	59	117
25. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o zmianach w spisie kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa, dotycząca się obrotu towarów z dnia 14. października 1890 (Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892)	65	125
29. „	Rozporządzenie wykonawcze Ministerstw handlu i sprawiedliwości z dnia 29. marca 1894 do artykułu III. ustawy z dnia 4. kwietnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 50), dotyczące się dobrodziejstw ze strony państwa na rzecz pożyczek i dokumentów prawnych komisji zakładów komunikacyjnych wiedeńskich	60	118
31. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, dotyczące się postępowania ze względu na cło z towarami rosyjskiego pochodzenia przy wprowadzaniu ich do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego	61	118
1. kwietnia	Ustawa pozwalająca używania udziałowych zapisów dłużnych pożyczki funduszu melioracyjnego dalmackiego w sumie 400.000 koron do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych . .	66	126

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1894			
1. kwietnia	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i skarbu, dotyczące się okresu ważności dla cechy sprawdzenia u beczek transportowych do piwa	67	126
4. "	Ustawa o pobieraniu opłat stęplowych od książeczek przewodników górskich i od legitymacyj tragarzy	71	191
5. "	Ustawa dotycząca się dalszego przedłużenia terminu spłaty zaliczek bezprocentowych udzielonych księstwu karyntyjskiemu z przyczyny powodzi w r. 1882	78	220
7. "	Rozporządzenie wykonawcze Ministerstwa skarbu o pobieraniu opłat od książeczek przewodników górskich i od legitymacyj tragarzy	74	195
9. "	Ustawa, którą wydają się dalsze postanowienia co do wykonania zakładów komunikacyjnych publicznych w Wiedniu	73	193
10. "	Ustawa o pozbyciu pewnej realności skarbowej przez Władzę policyjną używanej i użyciu odpłaty na pomieszczenie gdzieindziej owej Władzy policyjnej	107	321
11. "	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświecenia i handlu, którym dla ubiegających się o uprawnienie do przemysłu budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich i ciesielskich, tudzież rumistrzów, ustanawia się takse od egzaminu	72	191
14. "	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, którem podają się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171)	79	220
15. "	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia i Ministra skarbu, którem wydają się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 7. stycznia 1894 (Dz. u. p. Nr. 15) o polepszeniu plac dygnitarzy i kanoników przy kapitułach metropolitalnych katedralnych i konkatedralnych kościoła katolickiego obrządku łacińskiego, greckiego i ormiańskiego	76	19
20. "	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od stacji Hustopec uprzywilejowanej kolei północnej Cesarza Ferdynanda do miasta Hustopca	91	239
21. "	Rozporządzenie Ministra rolnictwa, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 31. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 12 z r. 1894), którą wydane zostały przepisy co do ustanawiania zawiadowców i dozorców przemysłowych w górnictwie	75	196
26. "	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Velichova-Wikwic do Giesshübl-Puchstein	100	311
27. "	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gminy miejscowej Altsattel do okręgu Sądu powiatowego lokieckiego w Czechach	80	221
1. maja	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o przystąpieniu Luksemburga i Belgii do Umowy międzynarodowej berneńskiej z dnia 13. czerwca 1893, dotyczącej się przepisów o ułatwieniach w obrocie wzajemnym między kolejami żelaznymi	81	221
3. "	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące się sprawdzania i cechowania przyrządów służących do pomiaru użycia elektryczności	82	223

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1894			
9. maja	Ustawa o nabyciu na rzecz państwa domów składowych i hangarów publicznych w nowym porcie tryestyńskim założonych przez gminę i Izbę handlowo-przemysłową trye-tyńską, tudzież hangarów założonych przez Spółkę żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego na III grobli tego portu . . .	84	227
9. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, ustanawiające termin, od którego ma wejść w wykonanie rozporządzenie z dnia 1. kwietnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 67), dotyczące się okresu ważności dla cechy sprawdzenia u beczek transportowych do piwa	92	243
9. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia i Ministra skarbu, dotyczące się ustanowienia dla nowo zaprowadzonego dziekanatu seisenberskiego dyecezyi lublańskiej kwoly na sprawowanie urzędu dziekańskiego, która w wyjąwach przychodu lokalnego duchowieństwa pasterskiego uprawnionego do uzupełnienia kongruy stosownie do ustawy z dnia 19. kwietnia 1888 (Dz. u. p. Nr. 47) podawać się mających, będzie za pozycją wydatkową uznawana	93	243
10. „	Ustawa o powinności meldowania się obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu	83	226
11. „	Ustawa o odłączaniu hipotecznem gruntów do budowy gościńców lub dróg publicznych, tudzież do wykonania w interesie publicznym budowli, mających na celu skierowanie lub odpór wód	126	365
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gminy Pstrągowej łącznie z obszarem dworskim do okręgu Sądu powiatowego strzyżowskiego w Galicyi	86	235
11. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i rolnictwa, którem urzędnikom rządowym, zasiadającym w komisjach międzynarodowych do regulacji granic, przyznają się dyety podwyższone . . .	122	359
12. „	Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych, tudzież z Ministrem wyznań i oświecenia, dotyczące się dozwolenia pracy niedzielnej w przemyśle handlowym	85	233
12. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu komory głównej w Wielkim Waradynie	87	235
17. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu o postępowaniu ze względu na cło z ryżem wyluszczoneym i okruciami ryżu	88	235
18. (6.) „	Umowa handlowa pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Rosją . . .	142	393
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gminy Nowoszyna łącznie z obszarem dworskim do okręgu Sądu powiatowego żurawieńskiego w Galicyi	99	237
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, zawierające dodatek do rozporządzenia z dnia 15. stycznia 1894 w Dz. u. p. z r. 1894 pod Nr. 23 ogłoszonego, którem opis zegaru kontrolującego do spirytusu systemu Beschornera został uzupełniony a po części zmieniony	94	244
19. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gminy miejscowej Töppeles do okręgu Sądu powiatowego bezcowskiego w Czechach	95	244

Data ustawy, patent lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1894			
20. maja	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, tyczące się traktatu z Wielką Brytanią w przedmiocie ochrony praw służących autorom dzieł lub sztuki	90	237
20. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się przyłączenia gminy miejscowej Lokusice do okręgu Sądu powiatowego słodkiego w Czechach	96	244
24. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu o zaprowadzeniu w Hard nad jeziorem bodeńskim delegacji komory	101	315
27. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Przywozu do Morawskiej Ostrawy i Witkowic	123	359
27. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, tyczące się postępowania ze względu na clo z żółtym i czerwonym sinkiem sodu (Ferrocyanatium, Ferridcyanatium)	98	309
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, tyczące się pokrywania kosztów przewozu i ubezpieczenia na czas przewozu wodomierzy nadsyłanych do Komisji głównej miar i wag w celu sprawdzenia i oechowania	102	315
27. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu delegacji komory w Liebensteinie	99	309
27. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, tyczące się opłat za sprawdzenie i oechowanie wodomierzy	103	315
29. „	Ustawa skarbowa na rok 1894	97	245
29. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, tyczące się zwinienia komory pomocniczej II. klasy w Stallie i ustanowienia w Val Pidocchio delegacji komory	104	316
30. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu o zaprowadzeniu w Aquilei delegacji cłowej sprawującej oraz służbę portową i zdrowotną morską	105	319
1. czerwca	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, którem wydaje się Porządek portowy dla c. k. portu jeziora Bodeńskiego w Bregencyi, tudzież postanowienia dla przystani publicznych w Hard, Fussach i Lochau	114	327
3. „	Ustawa o zaliczeniu części sędziów powiatowych do VIII. klasy stopnia służbowego	106	319
8. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, tyczące się próbowania kotłów parowych	108	321
8. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, tyczące się dalszych środków przy używaniu zegaru kontrolującego w gorzelniach	109	322
11. „	Ustawa upoważniająca Ministra skarbu do zmiany terminów płatności podatku czynszowego	110	323
11. „	Ustawa, którą zmienia się i uzupełnia ustawę z dnia 1. czerwca 1889 (Dz. u. p. Nr. 91) o ulgach w opłatach dla stowarzyszeń kredytowych i zaliczkowych (kas oszczędności i pożyczkowych)	111	324
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się przyłączenia gminy miejscowej Kunemil do okręgu Sądu powiatowego habrskiego w Czechach	118	354

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1894			
12. czerwca	Ustawa o wystawieniu a względnie nabyciu na własność domów dla poczty i telegrafów w Bielsku, Celju, Litomierzycach, Piseku, Prosnicy, Samborze i Cieplicach i o rozszerzeniu domu urzędowego w Pradze	124	363
13. „	Dokument koncesyjny na kolej miejscową elektryczną ze stacyi Gmunden na kolei w dobrach komory solnej do miasta Gmunden	152	423
13. „	Rozporządzenie Ministra skarbu, dotyczące się wykonania ustaw z dnia 1. czerwca 1889 (Dz. u. p. Nr. 91) i z dnia 11. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 111) o ulgach w opłatach dla stowarzyszeń kredytowych i zaliczkowych (kas oszczędności i pożyczkowych)	112	324
14. „	Ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego na rzecz budowli nowych i przebudowanych w obszarze gminy miasta Olomuńca	117	351
14. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o przedłużeniu terminu dokończenia budowy kolei w dolinie żyteckiej	119	354
14. „	Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się uzupełnienia postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. czerwca 1891—VI (Dz. u. p. Nr. 78) o ułatwieniach obrotowych dla parowców przybrzeżnych pod względem kursów przez nich periodycznie odbywanych	159	435
15. „	Ustawa o uwolnieniu od opłat stęplowych i bezpośrednich pożyczki w sumie 35 milionów koron, zaciągniętej przez miasto Wiedeń na zasadzie ustawy krajowej z dnia 9. września 1893 (Dz. u. kr. Nr. 49) i o używaniu obligacyi tej pożyczki do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych	113	325
16. „	Ustawa o egzekucyi na wierzytelnościach istniejących przeciw „Funduszowi krajowemu ubezpieczenia imienia Cesarza Franciszka Józefa I“ w Pradze	120	354
16. „	Ustawa o ulgach w opłatach dla pożyczek i zapomóg na przywrócenie winnic zniszczonych przez mszycę winną (<i>Phylloxera vastatrix</i>)	127	367
17. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, którem zabrania się wprowadzania wszelkiego rodzaju pigulek szwajcarskich Brandta	135	383
18. „	Ustawa o placeniu wynagrodzenia za podatek od ilości alkoholu zawartego w płynach wysokowych pędzonych, które przesyłane są jako nieobciążone podatkiem w obrocie między królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanemi, krajami korony węgierskiej i krajami Bośnią i Hercegowiną	121	354
19. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące się wprowadzania soli nawozowych (przymieszek soli i odpadków soli z fabryk i warzeln, tudzież nawozów sztucznych z mieszanin soli) do użyźnienia gruntów	134	375
20. „	Ustawa zmieniająca postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, dotyczące się okręgów wyborczych w Austrii poniżej Anizy b) miasta, ll. 15 i 16, tudzież d) gminy wiejskie, ll. 1 i 8	128	368
20. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu i rolnictwa, którem urządza się wprowadzanie owiec i świń z królestwa rumuńskiego do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych	115	337
22. „	Ustawa o kolejach lokalnych, które w roku 1894 mają być zapewnione . .	129	368

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1894			
22. czerweca	Ustawa o utrzymaniu ruchu na kolei żelaznej lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej na rachunek Państwa a według okoliczności odkupienia tej kolei przez Państwo, tudzież o wybudowaniu na Bukowinie kilku kolei żelaznych	137	385
22. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się nazwy Sądu powiatowego hranickiego w Morawii	130	373
23. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się ściągnięcia monet zdawkowych srebrnych po dwadzieścia centów i monet zdawkowych miedzianych po cztery centy waluty austriackiej	125	364
23. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o upoważnieniu Komisji głównej miar i wag do badania maszyn elektrycznych i przyrządów do pomiaru elektryczności	136	383
24. „	Ustawa o uzyskaniu środków na budowę głównej szkoły ziemiaństwa w Wiedniu	145	411
24. „	Ustawa o uzyskaniu środków na wybudowanie trzecich pięter na dwu trackach wiedeńskiej głównej szkoły technicznej	146	411
24. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, ustanawiające na kampanię 1894/95 wyniar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacyi placonej przy wywozie cukru	131	373
26. „	Ustawa o ulgach w podatku gruntowym dla gruntów zasadzonych winogrodem	138	391
26. „	Ustawa o odpisywaniu podatku gruntowego od winnic dotkniętych mszycą winną (<i>Phylloxera vastatrix</i>)	139	392
26. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o przeniesieniu czynności komór pomocniczych królewskich w Cyrkwenicy i Selcach na tańsze oddziały straży skarbowej	132	373
27. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące się odprawy celnej używanych zatycek korkowych w celach uszlachetnienia winogrodu	160	435
27. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o rozszerzeniu upoważnień c. k. komory pomocniczej II. klasy w Eltenau	133	373
1. lipca	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu, którym „Esencja winna“ wyrabiana przez firmę Karol Filip Polak w Pradze zostaje zakazana	140	392
2. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, upoważniające c. k. komorę główną w Czeskiej Lipie do kredytowania płatnych kwot cła przywozowego	141	392
3. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu c. k. głównej komory II. klasy w Meranie do wolnego od cła ekspedycyowania ruchomości w wypadkach przesiedlania się	147	412
3. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o przeistoczeniu c. k. komór głównych II. klasy w Pilźnie i Uściu na komory główne I. klasy	148	412
5. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości o podwyższeniu opłat za obecność dla członków Sądu przemysłowego w sprawach przemysłu maszyn i towarów metalowych w Wiedniu wybranych z pocztu robotników	149	412

Data ustawy, patent lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1894			
9. lipca	Ustawa upoważniająca Ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do zawarcia z Ministerstwem krajów korony węgierskiej umowy dotyczącej się wykupienia biletów państwowych w ogólnej sumie 200 milionów złotych austriackiej waluty	154	429
9. „	Ustawa asygnująca Ministrowi skarbu kwotę ze złotych monet krajowych waluty koronowej, które stosownie do artykułu III. ustawy z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 130) w zachowanie złożono	155	432
9. „	Ustawa upoważniająca Ministra skarbu do umniejszenia nieustalonego długu w udziałowych zapisach hipotecznych na kwotę siedmdziesięciu milionów złotych austriackiej waluty	156	433
9. „	Ustawa częściowo znosząca a częściowo zmieniająca postanowienia ustawy prasowej z dnia 17. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 6 z r. 1863) i ustawy o postępowaniu karnem z dnia 23. maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 119)	161	436
10. „	Ustawa o odprzedazy części składowych dóbr funduszowych Millstatt	173	481
10. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się uzupełnienia spisu państw doznających największej względności, tudzież co do postępowania cłowego z jajami drobiu	143	398
10. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się wykonania postanowień ustawowych o placeniu wynagrodzenia za podatek gorzalczany od ilości alkoholu zawartego w płynach wysokowych pędzonych, które przesyłane są jako nieobciążone podatkiem w obrocie między królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanymi, krajami korony węgierskiej i krajami Bośnią i Hercegowiną	144	399
11. „	Ustawa o uzyskiwaniu funduszków na budowę pomieszczeń dla szkół średnich, tudzież seminarjów nauczycielskich męskich i żeńskich	165	439
12. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu w porozumieniu z c. i. k. wspólnem Ministerstwem wojny, dotyczące się preparatów piorunujących i wyrobów pirotechnicznych mających przeznaczenie, by kolejom i innym publicznym przedsiębiorstwom transportowym służyły za środki sygnałowe	153	427
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu powiatowych dyrekcji skarbu w Jarosławiu i Wadowicach i o zmianie z tem w związku będącej obwodów służbowych powiatowych dyrekcji skarbu w Krakowie, Nowym Sączu, Tarnowie, Rzeszowie, Sanoku i Przemysłu, znajdujących się w okręgu galicyjskiej krajowej dyrekcji skarbu	150	412
15. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu do powszechnej taryfy cłowej dla obszaru cłowego austriacko-węgierskiego o uregulowaniu postanowień co do wyniaru tary	151	415
18. „	Obwieszczenie Ministra handlu o utworzeniu w Ministerstwie handlu i przy generalnej inspekcji austriackich kolei oddziału zawodowego dla spraw kolei lokalnych (Urzędu dla kolei lokalnych)	162	437
20. „	Ustawa o rozszerzeniu ubezpieczenia na wypadek przygody	168	469
20. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, którem podaje się do wiadomości zrewidowany po raz pierwszy w myśl §. 14go ustępu 6go ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody podział na klasy niebezpieczności przedsiębiorstw obowiązkwowi ubezpieczenia robotników na wypadek przygody podlegających, jakoteż ustanowienie stóp procentowych dla tychże klas niebezpieczności	137	441

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1894			
23. lipca	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, tyczące się rozszerzenia zakazu przywożenia z zagranicy marek do gry na różne inne przedmioty, które są podobne do znajdujących w obiegu monet środkowych i zagranicznych .	163	438
24. „	Rozporządzenie cesarskie, tyczące się udzielania zapomóg z funduszków państwa na ulagodzenie niedostatku	164	438
24. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, zarządzające wywołanie i wykupienie biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty	158	434
24. „	Obwieszczenie c. k. Prezydenta Ministrów podające do wiadomości, że między Ministerstwem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych a Ministerstwem krajów korony węgierskiej zawarto umowę ustanowioną w ustawie z dnia 9. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 154)	157	433
24. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, którem podają się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171)	170	475
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, którem w wykonaniu artykułu III. ustawy z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 168) o rozszerzeniu ubezpieczenia na wypadek przygody ustanawia się dla przedsiębiorców przedsiębiorstw obowiązkowi ubezpieczenia podlegających termin do podawania uwiadomień o istnieniu tych przedsiębiorstw	169	472
1. sierpnia	Rozporządzenie Ministra handlu, zmieniające a względnie uzupełniające niektóre postanowienia rozporządzenia z dnia 1. sierpnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 120) podającego przepisy o przewozie przedmiotów wybuchających kolejami żelaznymi	166	439
3. „	Dokument koncesyjny na linie lokalne kolei miejskiej wiedeńskiej	185	541
4. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się przyłączenia gminy Studzienki do okręgu Sądu powiatowego biłowieckiego w Śląsku	171	479
7. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, tyczące się postępowania ze względu na cło z towarami kuśnierskimi	172	479
8. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o kilku zmianach i uzupełnieniach poczynionych w Najwyższych dokumentach koncesyjnych kolei żelaznej busztiehradzkiej z dnia 11. stycznia 1867 (Dz. u. p. Nr. 16) i z dnia 1. lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 138)	174	482
9. „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się przyłączenia gmin Pawłowice, Prusinek i Czech do okręgu Sądu powiatowego przerowskiego w Morawii	176	485
9. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o nieprzyjmowaniu na przyszłość do sprawdzania i ccelowania takich przyrządów do opatrywania beczek podziałką pojemności, których naczynia miarowe zrobione są z blachy żelaznej i opatrzone powłoką	177	485
10. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości o przyłączeniu gmin, jakoteż obszarów dworskich Książnic, Podleszan i Woli mieleckiej do okręgu Sądu powiatowego mieleckiego w Galicyi	178	485
13. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu, którem wyrobiane przez Karola Dömei w Budapeszcie przetwory do fabrykacji wina sztucznego, zostają zakazane	179	486

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1894			
15. sierpnia	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o zmianach w spisie kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa, z dnia 14. października 1890 (Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892), dotycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych	180	486
17. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące się uiszczenia opłaty stęplowej od próśb ustnie podawanych o udzielenie upoważnienia (pozwolenia) do wyprawiania muzyk publicznych z tańcami i do trzymania otworem gospód, szynkowni, kawiarni po godzinie policyjnej	189	551
20. „	Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 10. maja 1894 o powinności meldowania się obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu	182	491
20. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości o rozpoczęciu urzędowania w Sądzie powiatowym żabińskim w Galicyi	183	539
20. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, którem zmienia się jedno z postanowień rozporządzenia z dnia 11. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 213), dotyczącego się używania listów przewozowych kolejowych z wydrukowanym znacznikiem stęplowym	188	545
21. „	Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, jakoteż z Ministerstwem wyznań i oświecenia, którem dozwala się pracy niedzielnej w przemyśle piekarskim	181	489
27. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się cła od oleju siarczanego (Sulphuröl) do fabrykacji mydła sprowadzanego, tudzież oleju rącznikowego nieczystego wyrabianego z pozostałości przy fabrykacji oleju rącznikowego otrzymywanych po 80 c. od 100 kilogramów bez zakażania	184	539
30. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się postępowania ze względu na cło z filizankami papierowymi	190	552
2. września	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych o Najwyższem nadaniu Jego c. k. Wysokości Arcyksięcia Eugeniuszowi jako Wielkiemu Mistrzowi zakonu Kawalerów niemieckich prawa wolnego rozrządzania majątkiem tego zakonu, aż do sumy 30.000 zł. w. a.	186	542
3. „	Dokument koncesyjny na koleje lokalne od Vranovic do Pohorelic i od Hruvoszan — Zydlochowie do miasta Zydlochowie	194	557
5. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, którem przyzwolone w §. 2 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 2. maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 49) uwolnienie towarów od opatrywania zamknięciem w postępowaniu przewoznem przez morze rozszerza się jeszcze na niektóre inne towary	187	543
8. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Nakfi-Netolic do Netolic (miasto)	203	581
9. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Budziejowic Moławskich do Jemnicy	206	587
10. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Switawy do Poliezki	207	593
10. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się postępowania ze względu na cło z ozdobami trumien	191	552
15. „	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej o zmianie w części I. Przepisów dotyczących się służby wojskowej	193	553

Data ustawy, patent lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1894			
16. września	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się rozszerzenia upoważnień celniczych c. k. komory pomocniczej Niedereinsiedel w Sebnitz	192	552
18. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Postolopert do Loun	211	601
21. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się zmiany co do potrącania na tarę dla łusek parafinowych w beczkach	198	565
2. października	Ustawa, zmieniająca niektóre postanowienia o opodatkowaniu piwa	196	563
7. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu o wyciskaniu urzędowym znaczka stęplowego 5cio-centowego i 1no-centowego na listach przewozowych kolejowych, tudzież o ustawieniu w Kolinie i Libereu machin do wyciskania stępli na blankietach do rachunków	199	565
8. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się ustanowienia w Gradeu w Styrii Sądu delegowanego miejsko-powiatowego do spraw karnych	200	565
10. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, którem zmienia się po części rozporządzenie z dnia 15. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 152) w przedmiocie apteczek podręcznych, znajdując się mających na pokładzie okrętów morskich handlowych a uchyla się dotyczące tego samego przedmiotu rozporządzenie z dnia 15. kwietnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 35), którem rozporządzenie z dnia 15. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 152) zostało po części zmienione	195	559
10. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się zmiany kilku postanowień abecadlowego spisu towarów Taryfy cłowej pod wyrazem „Oleje kopalinne“	197	564
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gminy Świuiarsko łącznie z obszarem dworskim i przynależnością Malawieś, tudzież gmin Gaju i Nizskowej z Szymanowicami do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego nowo-sandeckiego w Galicyi	201	566
15. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, którem dla obszaru gminy stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia zmieniają się postanowienia zawarte w §§. 3 i 4 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 8. stycznia 1878 (Dz. u. p. Nr. 8), dotyczące się należności służby miar i wag za sprawdzenie i ceclowanie poza obrębem urzędów miar i wag, jakoteż za pomoc techniczną przy rewizjach policyjnych	204	585
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w przedmiocie wykonania ustawy zmieniającej niektóre postanowienia o opodatkowaniu piwa	202	567
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gmin Kaczyny, Kozitica i Ponikwi łącznie z obszarami dworskimi do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego wadowickiego w Galicyi	205	586
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się ustanowienia Sądu obwodowego szebennickiego w Dalmacyi	208	599
22. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Schwarzenau do Zwettl	218	611
22. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Waidhofen nad Ybbsem do Kienberg—Gaming (kolej w dolinie nadybbsańskij)	219	617
27. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się opłaty statystycznej od przedmiotów ładowanych na wozy drogowe i podawania w statystycznych cedulach oznajmienia zasady uwolnienia od opłaty	209	599

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1894			
30. października	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące się ustanowienia Komisaryatu policyjnego w Morawskiej Ostrawie	210	600
31. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się ustanowienia w Teodo delegacji cłowej sprawującej oraz służbę portową i zdrowotną morską	215	607
1. listopada	Rozporządzenie Ministra skarbu, dotyczące się zmiany terminu płatności podatku czynszowego na obszarze miasta Tryestu	212	605
3. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się urządzenia postępowania z posyłkami plynów wysokowych pędzonych, podatkiem nieobciążonych, pojawiających się bez listu droznego w obrocie między grupami krajów obszaru cłowego austriacko-węgierskiego, których adresat nie odbiera	213	606
6. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Beneszowa do Właszima	233	651
7. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem podwyższa się powszechną cenę sprzedaży białej soli morskiej w c. k. Składzie soli w Piranie	214	606
9. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się zmiany postanowień abecadłowego Spisu towarów Taryfy cłowej pod wyrazem „Osady do strzelb“	222	627
10. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, którem stosownie do §. 14go ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody ustanawia się podział na klasy niebezpieczności przedsiębiorstw, które artykułem I ustawy z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 168) poddane zostały obowiązкови ubezpieczenia na wypadek przygody	216	607
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, którem stosownie do artykułu III ustawy z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 168) o rozszerzeniu ubezpieczenia na wypadek przygody, ustanawia się termin skuteczności ubezpieczenia dla przedsiębiorstw według artykułu I teje ustawy obowiązкови ubezpieczenia poddanych	220	623
20. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem dług nieustalony w udziałowych zapisach hipotecznych zostaje ograniczony do sumy dziewięćdziesiąt milionów złotych waluty austriackiej	217	610
24. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się zmiany postanowień w urzędowym abecadłowym Spisie towarów taryfy cłowej pod wyrazem „Kwas karbolowy“	234	657
28. „	Ustawa, którą pozwala się na pobór w roku 1895 kontyngentów rekruckich potrzebnych do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i Obrony krajowej	223	627
29. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o połączeniu Delegacji pocztowej komory głównej królewsko węgierskiej w Rjece z taką Delegacją na grobli „Zichy“	224	627
30. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, którem zabrania się wprowadzania, wyrabiania sposobem przemysłowym, rozsprzedaży i podawania do napojów wysokowych pędzonych tak zwanych esencji wzmacniających	221	625
30. „	Obwieszczenie c. k. Prezydenta Ministrów w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości o rozszerzeniu obszaru, na którym Traktat zawarty z Wielką Brytanią w przedmiocie opieki nad autorami dzieł literatury i sztuki ma obowiązywać	225	628
5. grudnia	Ustawa o sposobach poddania obradom i uchwalenia projektów do ustaw odnoszących się do zaprowadzenia nowego kodeksu postępowania cywilno-sądowego	227	629

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1894			
5. grudnia	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu barwy do cech tożsamości, któremi tkaniny w obrocie hafciarskim mają być znaczone	226	628
5. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu w Bursztynie, Liskach, Jaworznie, Krakowie, Baligrodzie i Dynowie w Galicyi po jednym urządzie podatkowym i sądowo-depozytowym	228	630
6. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, upoważniające c. k. Komorę główną w Ustiu n. Ł. do kredytowania płatnych kwot cła przywozowego	230	647
7. „	Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych, tudzież Ministrem wyznań i oświecenia, dotyczące się dozwoleń pracy niedzielnej w dniu 23. grudnia 1894	231	647
9. „	Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, dotyczące się zaliczenia c. k. komory głównej w Opawie do komor (wchodowych) wymienionych w Dodatku do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107)	235	657
11. „	Ustawa o nabyciu Kolei zachodniej czeskiej, Kolei granicznej i Kolei centralnej morawsko-śląskiej na rzecz państwa	229	633
14. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące się cennika lekarstw na rok 1895	236	658
15. „	Obwieszczenie całego Ministerstwa o uchwale Rady państwa, dotyczącej się rozporządzenia cesarskiego z dnia 24. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 164), w przedmiocie udzielenia zapomóg z funduszków państwa na usmierzenie niedostatku	237	658
16. „	Patent cesarski, dotyczący się zwolania sejmów krajowych czeskiego, dalmackiego, galicyjsko-lodomeryjsko-krakowskiego, dolno-austriackiego i górno-austriackiego, salzburskiego, styryjskiego, karyntyjskiego, kraińskiego, bukowińskiego, morawskiego, śląskiego, tyrolskiego, vorarlberskiego, istryjskiego, gorycko-gradyjskiego, tudzież sejmku krajowego miasta Tryestu i jego okręgu	232	649
17. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, zawierające postanowienia co do sprzedaży odrębnej w aptekach, jakoteż co do wyrobu i sprzedaży wytworów leczniczych będących specyfikami farmaceutycznymi	239	661
19. „	Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych tudzież Ministrem wyznań i oświecenia, dotyczące się dozwoleń pracy niedzielnej w dniu 23. grudnia 1894	238	659
21. „	Ustawa upoważniająca Rząd do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z Hiszpanią	240	663
22. „	Ustawa o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w czasie od dnia 1. stycznia aż do końca marca 1895	242	665
22. „	Rozporządzenie całego ministerstwa, dotyczące się postępowania z towarami hiszpańskiego pochodzenia przy wprowadzaniu ich do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego	241	663
23. „	Ustawa o wyznaczeniu dotacyj dodatkowych do preliminarza państwa na rok 1894	243	668
28. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się poboru soli bydłowej po niższej cenie	244	671
29. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu, dotyczące się postępowania przy stwierdzaniu roszczeń do wynagrodzenia szkody w razie takich przygód w przedsiębiorstwie, któremi osoby, zatrudnione w przedsiębiorstwie podlegającym obowiązkowi ubezpieczenia w myśl artykułu I. 1. 1 lub 2 ustawy z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 168), dotknięte zostały w krajach korony węgierskiej lub za granicą	245	697

Drugi Skorowidz.

S p i s a b e c a d ł o w y

ustaw i rozporządzeń od dnia 1. stycznia do dnia 31. grudnia 1894 w Dzienniku ustaw państwa (Rocznik XLVI, część I do XCV ogłoszonych *).

<p>Abecadłowy spis towarów taryfy cłowej, zmiany co do:</p> <p>filizanek papicrowych 190, 552;</p> <p>kul bilardowych 31, 65;</p> <p>kuśnierskich towarów 172, 479;</p> <p>kwasu karbolowego 234, 957;</p> <p>magnezowych przyrządów do oddalenia części żelaznych ze zboża i mąki 46, 95;</p> <p>olejów kopalinnych 197, 564;</p> <p>osad do strzelb 222, 627;</p> <p>ozdób u trumien 191, 552;</p> <p>zółtego i czerwonego sinku sodu 98, 309.</p> <p>Altsattel, gmina miejscowa; przyłączenie do okręgu Sądu powiatowego lokieckiego 80, 221.</p> <p>Apteczki podręczne na okrętach handlowych, zmiana przepisu o ich utrzymywaniu 195, 559.</p> <p>Apteki; cennik lekarstw na rok 1895 236, 658.</p> <p>— sprzedaż odręczna i sprzedaż specyfików 239, 661.</p> <p>Aquilea, ob. Delegacja.</p> <p>Aspiranci na ochotników jednorocznych; zmiana przepisów dotyczących się ich egzaminów kwalifikacyjnych 193, 553.</p> <p>Austria poniżej Anizy, ustawa zniżająca postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa 128, 368.</p>	<p>Autorowie dzieł literatury i sztuki; traktat z W. Brytanią w przedmiocie opieki nad niemi 77, 211; rozporządzenia wykonawcze 90, 237; rozszerzenie obszaru, na którym Traktat ten ma obowiązywać 225, 628:</p> <p>Baligród, ob. Galicya.</p> <p>Barwy do cech tożsamości dla obrotu hafeiarskiego 226, 628.</p> <p>Beczki, transportowe do piwa; okres ważności cechy ich sprawdzenia 67, 126 i 92, 243.</p> <p>— ich opatrywanie podziałką pojemności; nie przyjmowanie do sprawdzania przyrządów do tego celu służących, jeżeli ich naczynia miarowe zrobione są z blachy żelaznej 177, 485.</p> <p>Belgia; przystąpienie do Umowy berneńskiej o ułatwieniach w obrocie kolejowym 81, 221.</p> <p>Beneszów, ob. Kolej żelazna.</p> <p>Beschorner; zmiana opisu zegaru kontrolującego do spirytusu jego systemu 23, 43; dodatek 94, 244.</p> <p>Bilardowe kule, ob. Kule bilardowe.</p> <p>Bilety państwa; ustawa o umowie z Ministerstwem węgierskiem w przedmiocie wykupienia ich za sumę 200 milionów złotych 154, 429; obwieszczenie o zawarciu umowy 157, 433.</p>
---	--

*) Z dwóch cyfr przy każdym wyrazie podanych, pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś, grubszy czcionkami wydrukowana, stronicę Dziennika ustaw państwa, na której tę ustawę umieszczono.

- Bilety państwa** 1no złotowe w. a. wywołanie onychże z obiegu i wykupienie 158, **434**.
- Biura** urzędu kolei lokalnych w Ministerstwie handlu i przy Inspekcji głównej kolei austr.; utworzenie onych 162, **437**.
- Biuro** ekspedycyji celniczej w Dobronowcach; zwińczenie 11, **33**.
- Blankiety** do rachunków, wyciskanie na nich stępli w Kolinie i Libercu 199, **565**.
- Bodeńskie jezioro**; Porządek portowy dla portu w Bregencyi i postanowienia dla przystani w Hard, Fuschach i Lochau 114, **327**.
- Bonifikacya** placona przy wywozie cukru, wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu 131, **373**.
- Bozen**, ob. Komora.
- Brandta** pigułki szwajcarskie; zakaz wprowadzania 135, **383**.
- Breka**, ob. Kolej żelazna.
- Bregencya**, ob. Porządek portowy.
- Brzeżany**,
Budziejowice morawskie, } ob. Kolej żelazna.
- Budowa** domów dla szkół średnich i seminariów nauczycielskich; ustawa o uzyskiwaniu funduszków na ten cel 165, **439**.
- Budowniczy**, majstrowie murarscy, kamieniarscy, cieśliscy i rumistrze; taksa od egzaminu uprawniającego do wykonywania przemysłu 72, **191**.
- Bukowina**; umowa z wydziałem krajowym w przedmiocie konwersyi długu indemnizacyjnego 24, **45**.
- ustawa o wybudowaniu kilku kolei lokalnych 137, **385**.
- Bursztyn**, ob. Galicya.
- Busztiehradzka** kolej żelazna, zmiany w koncesyach 174, **482**.
- Bydłęca sól**, sprzedaż po niższej cenie 244, **671**.
- Cecha** sprawdzenia beczek transportowych do piwa; okres jej ważności 67, **126** i 92, **243**.
- Cechy** tożsamości w obrocie hafciarskim; barwa dla nich 226, **628**.
- Cennik** lekarstw na rok 1895 236, **658**.
- Cheb**, ustawa o sprzedaży kilku nieruchomości rządowych tamże leżących 13, **37**.
- Cholera**; umowa międzynarodowa tycząca się środków w czasach jej wybuchu epidemicznego 69, **165**.
- Czo** od kul bilardowych surowo nadtoczonych 31, **65**.
- od machin częściowymi posyłkami wprowadzanych 20, **41**.
- od oleju siarczanego do fabrykacyi mydła i od oleju rącznikowego nieczystego 184, **539**.
- od przyrządów magnesowych do oddalania części żelaznych ze zboża i mąki 46, **95**.
- od ryżu wyłuszczonego i okruców 88, **235**.
- od towarów kuśnierskich 172, **479**.
- od zatyczek korkowych do uszlachetnienia winnej macy 160, **435**.
- od złotego i czerwonego sinku sodu 98, **309**.
- Cukier**; wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacyi placonej przy wywozie 131, **373**.
- upoważnienie komór w Liebawie i w Mittelwalde do postępowania wywozowego 54, **113**.
- Cyrkwenica**, ob. Komora.
- Czas** środkowo europejski; zaprowadzenie go w służbie c. k. komor 26, **61**.
- Czech**, ob. Sąd powiatowy.
- Czeska Lipa**, ob. Komora.
- Delegacya cłowa** w Toedo sprawująca oraz służbę portową i zdrowotną morską; ustanowienie 215, **607**.
- pocztowa Komory głównej w Rjece; połączenie z Delegacyą na grobli „Zichy“ 224, **627**.
- Delegacye** komór; zaprowadzenie takowych: w Aquilei 105, **319**; w Hard 101, **315**; w Liebenstein 99, **309**; w Val Pidochio 104, **316**.
- — — — — kr. węgierskich; zaprowadzenie ich w Zagrzebiu 21, **42**; w Mezötelek 22, **42**;
- Depozyty**; opłaty za zachowywanie tych, które wydawane są skarbowi państwa lub funduszowi przezeń uposażonemu 47, **97**.
- Dług** indemnizacyjny bukowiniński; umowa z powodu konwersyi onego 24, **45**.
- nieustalony w udziałowych zapisach hipotecznych; ustawa o zmniejszeniu go do 70 milionów zł. w. a. 156, **433**.
- — — — — ograniczenie go do sumy 90 milionów złotych w. a. 217, **610**.
- Dobra** funduszowe Millstatt; ustawa o sprzedaży ich części 173, **481**.
- Dobrodziejstwo** na rzecz pożyczek i dokumentów komisyi zakładów komunikacyjnych wiedeńskich 60, **118**.

- Dobronowce**; zwinięcie biura ekspedycji celniczej 11, **33**.
- Dodatki** do Porządku sprawdzania miar i wag; 25. 79, **0**; 26. 170, **475**.
- Dömei Karol** w Budapeszcie; zakaz przetworów jego wyrobu do fabrykacji wina sztucznego 179, **486**.
- Doktorat** teologii, nowe przepisy w przedmiocie osiągnięcia onegoz 27, **61**.
- Domy składowe** i hangary publiczne w nowym porcie tryestyńskim; ustawa o nabyciu ich na rzecz państwa 84, **227**.
- Dotacje** dodatkowe do preliminarza państwa za rok 1894, ustawa 243, **668**.
- Dozorcey** w górnictwie; ustawa 12, **35**; rozporządzenie wykonawcze 75, **196**.
- Dyety** urzędników zasiadających w komisjach międzynarodowych do regulacji granic; podwyższenie tychże 122, **359**.
- Dynów**, ob. Galicya.
- Dyrekcye** skarbowe powiatowe w Jarosławiu i Wadowicach, ustanowienie onychże 150, **412**.
- Dzieduszyccy hr.**; ustanowienie powierznictwa rodzinnego 4, **5**.
- Dziewiat seisenberski** diecezji lublańskiej; ustanowienie kwoty na sprawowanie urzędu dziekańskiego 93, **243**.
- **suczawski** w diecezji stanisławowskiej gr. kat.; ustanowienie kwoty na sprawowanie urzędu dziekańskiego 175, **485**.
- Egipt**; przedłużenie ograniczenia jurysdykcji sądów konsulowskich 30, **64**.
- Egzamina** kandydatów na nauczycieli gimnazjalnych; zmiana odnośnego rozporządzenia 64, **124**.
- kwalifikacyjne aspirantów na ochotników jednorocznych; zmiana przepisów 193, **553**.
- **ubiegających się** o uprawnienie do przemysłu budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich, ciesielskich i rurmistrzów; taksa od nich 72, **191**.
- Egzekucya** na wierzytelnościach istniejących przeciw „Funduszowi krajowemu ubezpieczenia imienia Cesarza Franciszka Józefa I. w Pradze“; ustawa 120, **354**.
- Ekspedycya** celnicza w Dobronowcach, zwinięcie 11, **33**.
- Elektryczność**; sprawdzanie i cechowanie przyrządów służących do pomiaru jej użycia 82, **223**.
- Esenecya** wina Karola Filipa Pollaka w Pradze, zakaz wyrobu i sprzedaży 140, **392**.
- Esenecye** wzmacniające do napojów wysokowych pędzonych; zakaz wprowadzania, wyrabiania, rozsprzedaży i dodawania 221, **625**.
- Ettenau**, ob. Komora.
- Filizanki** papierowe; postępowanie z niemi ze względu na cło 190, **552**.
- Francuskie towary**; zakaz przywozu uchylony 3, **3**.
- Fundusz** krajowy ubezpieczenia imienia Cesarza Franciszka Józefa I. w Pradze; ustawa o egzekucyi na wierzytelnościach przeciw niemu istniejących 120, **354**.
- **melioracyjny dalmacki**; pozwolenie używania zapisów dłużnych jego pożyczki do lokowania kapitałów sierocych 66, **126**.
- Fundusze** na budowę szkoły głównej ziemianstwa w Wiedniu, ustawa o ich uzyskaniu 145, **411**.
- — — **trzech piąt** w domach szkoły głównej technicznej w Wiedniu, ustawa o ich uzyskaniu 146, **411**.
- Fussach**, ob. Porządek portowy.
- Gaj**, ob. Sąd delegowany.
- Galicya**; **koncesya** na koleje lokalne wschodnio-galicyjskie 52, **105**.
- nabycie domu dla urzędu pocztowo-telegraficznego w Samborze 124, **363**.
- **przyłączenie** gmin i obszarów dworskich Kaczyny, Kozińca i Ponikwi do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego wadowickiego 205, **586**.
- — — — — **Książnic, Podleszan, Woli mieleckiej** do Sądu powiatowego 178, **485**.
- — **gminy Pstrągowej** łącznie z obszarem dworskim do okręgu Sądu powiatowego strzyżowskiego 86, **235**.
- — — **Nowoszyna** łącznie z obszarem dworskim do Sądu powiatowego żurawieńskiego 89, **237**.
- — — **Świniarska** łącznie z obszarem dworskim i przynależnością Maławieś tudzież gmin Gaju i Niszkowej z Szymanowicami do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego nowo-sandeckiego 201, **566**.
- **rozpoczęcie** urzędowania w Sądzie powiatowym żabińskim 183, **539**.
- **ustanowienie** dyrekcji skarbowych powiatowych w Jarosławiu i w Wadowicach 150, **412**.
- — **powierznictwa** rodzinnego hrabiów Dzieduszyckich 4, **5**.
- **ustawa** o uzyskaniu funduszy na budowę instytutu anatomiczno-fizjologicznego dla uniwersytetu lwowskiego 14, **37**.

Galicja; ustawa o budowie kolei z Halicza do Ostrowa (Tarnopola) z odnogami do Brzeżan i Podhajec 9, 30.

— zaprowadzenie urzędów podatkowych i sądowo-depozytowych w Bursztynie, Liszkach, Jaworznie, Krakowcu, Baligródzie i Dynowie 228, 630.

Giesshübl-Puchstein,
Gmunden,
Göpfritz, } ob. Kolej żelazna.

Gorzałka; liczenie jednej trzeciej od sta na zanik składowy dozwolony wolnym składom i rafineryom za takowe uznanym 59, 117.

Gorzelnie podatkowi konsumcyjnemu podlegające; zapisywanie w rejestrze ilości zaciera, którym kadzie zostają napełnione 48, 97.

— dalsze środki przy używaniu zegarów kontrolujących 109, 322.

Gospody, szynkownie, kawiarnie; stęple od próśb ustnych o trzymanie ich otworem po godzinie policyjnej 189, 551.

Górnictwo; ustawa o zawiadowcach i dozorcach 12, 35; rozporządzenie wykonawcze 75, 196.

Gradec, ob. Sąd delegowany.

Grado, wyspa, zakaz handlu obnośnego 44, 90.

Granic regulacja; podwyższenie dyet urzędnikom zasiadającym w komisjach międzynarodowych do tej czynności 122, 359.

Gross-Siegharts, ob. Kolej żelazna.

Grunta zasadzane winogradem ustawa o ulgach w podatku gruntowym 138, 391.

— do budowy dróg, tudzież do wykonania budowli mających na celu skierowanie lub odpór wód; ustawa o odłączaniu hipotecznem takowych 126, 365.

Gumia,
Guntramsdorf, } ob. Kolej żelazna.

Hafeiarski obrót; barwy do cech tożsamości 226, 628.

— — ułatwienia w postępowaniu cłowym 29, 64.

Halicz, ob. Kolej żelazna.

Handlowe stosunki z Rosją; ustawa o ich uregulowaniu 49, 99.

— — z Hiszpanią; ustawa o ich uregulowaniu 240, 663.

Handlowy przemysł; dozwoleństwo pracy niedzielnej 85 233.

Hard, ob. Porządek portowy.

— ustanowienie delegacyi komory bregencekiej 101, 315.

Hipoteczne odłączanie gruntów do budowy dróg, tudzież do skierowania lub odporu wód 126, 365.

Hiszpańskie towary, postępowanie przy wprowadzaniu do obszaru cłowego austr. węg. 2, 1; 240. 663 i 241, 663.

Hruvoszany, ob. Koleje żelazne.

Hustopec, ob. Kolej żelazna.

Jaja drobiu, postępowanie z niemą ze względu na cło 143, 398.

Jakobeny, ob. Zarząd górniczy.

Jamnica, ob. Kolej żelazna.

Jarosław, ustanowienie Dyrekcji skarbowej powiatowej 150, 412.

Jaworzno, ob. Galicja.

Jeziora górno-austryackie i salzburskie, porządek jezlarski 5, 15.

Jurysdykcyja sądów konsulowskich w Egipcie, przedłużenie jej ograniczenia 30, 64.

Kaczyna, przyłączenie do Sądu delegowanego miejskopowiatowego wadowickiego 205, 586.

Kandydaci do stanu nauczycielskiego w gimnazyjach i szkołach realnych; zmiana rozporządzenia o ich egzaminowaniu 64, 124.

Kanonicy przy kapitulach kościoła katolickiego obrządku łacińskiego, greckiego i ormiańskiego; ustawa o polepszeniu plac 15, 38; rozporządzenie wykonawcze 76, 199.

Kary uwięzienia w aresztach odosobnionych; zaprowadzenie ich wykonywania w więzieniu celkowym w Wiener Neustadt 34, 71.

Karyntya; ustawa o przedłużeniu jej terminu spłaty zaliczek otrzymanych po powodzi 1882 78, 220.

Kasy oszczędności i pożyczkowe, zmiana ustawy o ulgach w opłatach, ustawa 111, 324; rozporządzenie wykonawcze 112, 324.

Kawalerów niemieckich zakon, ob. Zakon.

Kawiarnie, ob. Gospody.

Kienberg-Gaming, koncesya na kolej nadybbsańską 219, 617.

Klasy niebezpieczności przedsiębiorstw obowiązkowi ubezpieczenia robotników na wypadek przysгоды podlegających; podział zrewidowany 167, 441.

Klasy niebezpieczności przedsiębiorstw obowiązkowi ubezpieczenia robotników na wypadek przygody podlegających w myśl ustawy z dnia 9. lipca 1894 216, 607; termin skuteczności ubezpieczenia tych przedsiębiorstw 220, 623.

Kodeks postępowania cywilnego; ustawa o sposobach poddania uchwałom i uchwalenia projektów do ustaw odnoszących się do zaprowadzenia onegoż 227, 629.

Kolej żelazna lokalna od Beneszowa do Wlaszima, koncesya 233, 651.

— — — od Budziejowic morawskich do Jamnicy, koncesya 206, 587.

— — busztiehradzka, zmiany w jej koncesyach 174, 482.

— — czerniowiecko-nowosielicka; ustawa o nabyciu na rzecz państwa 10, 30.

— — w Dolinie zyleckiej; przedłużenie terminu do końca budowy 119, 354.

— — lokalna elektryczna od stacji Gmunden do Gmunden, koncesya 152, 423

— — Göpfritz-Gross-Siegharts, koncesya 62, 119.

— — z Halicza do Ostrowa (Tarnopola) z odnogami do Brzeżan i Podhajec; ustawa o wybudowaniu 9, 30.

— — lokalna od stacji w Hnstopcu do miasta Hnstopca, koncesya 91, 239.

— — lwowsko-czerniowiecko-suczawska, ustawa o utrzymywaniu na niej ruchu a względnie odkupieniu 137, 385.

— — lokalna od Nakři-Netolic do Netolic (miasto), koncesya 203, 581.

— — — od Przywozu do Morawskiej Ostrawy i Witkowie, koncesya 123, 359.

— — — nadybbska, ustawa o wybudowaniu 33, 69; koncesya 219, 617.

— — — od Postolopert do Loun, koncesya 211, 601.

— — — od Schwarzenau do Zwettl, koncesya 218, 611.

— — — od Switawy do Policzki, koncesya 207, 593.

— — od Trydentu na Borgo do granicy pod Tezze (kolej valsugańska), koncesya 70, 185.

— — lokalna valsugańska, ustawa o wybudowaniu 8, 28.

— — — od Velichova-Wikwie do Giesshübl-Puchstein, koncesya 100, 311.

— — — Vinkovce-Brčka, ustawa o przedłużeniu jej od stacji Gunja do Brčka 40, 89.

— — lokalna miejska w Wiedniu, koncesya 185, 541.

Koleje żelazne lokalne od Vranovic do Pohorelic i od Hruvoszan-Zydllohovic do miasta Zydllochovic, koncesya 194, 557.

— — — wschodnio-galicyskie, koncesya 52, 105.

— — — z Wiednia do Wiener-Neudorf a ztamtąd do Guntramsdorfu; przeniesienie koncesyi na Spółkę, kolei lokalnych wiedeńskich 51, 102.

— — przystąpienie Luksemburga i Belgii do umowy berneńskiej o ułatwieniach w obrocie kolejowym 81, 221.

— — ułatwione przepisy co do towarów, których przewóz jest warunkowo dozwolony 25, 47.

— — lokalne; ustawa o tych, których założenie w roku 1894 ma być zapewnione 129, 368.

— — Zachodnia czeska, Graniczna morawska i Centralna morawsko-ślaska, ustawa o nabyciu na rzecz państwa 229, 633.

— — lokalne, utworzenie dla nich urzędu z dwoma biurami w Ministerstwie handlu i przy Inspekcji gen. kolei austriackich 162, 437.

— — zmiana w spisie tych kolei, do których stosuje się umowa międzynarodowa tycząca się obrotu towarów 65, 125.

— — zmiana postanowień o przewozie przedmiotów wybuchających 166, 439.

— — zmiany w spisie tych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z roku 1890 tycząca się obrotu towarów 180, 486.

Kolin, wyciskanie stępli na blankietach do rachunków 199, 565.

Komisaryat policyjny w Morawskiej Ostrawie; ustanowienie 210, 600.

Komisya główna miar i wag, upoważnienie do badania maszyn elektrycznych i przyrządów do pomiaru elektryczności 136, 383.

Komisye międzynarodowe do regulacji granic; podwyższenie dyet urzędnikom w nich zasiadającym 122, 359.

Komora w Bozenie, upoważnienie do uwalniania od cła rzeczy przesiadających się osób 57, 117.

— w Czeskiej Lipie, upoważnienie do kredytowania płatnych kwot cła 141, 392.

— w Eitenau, rozszerzenie jej upoważnień 133, 373.

— w Meranie, upoważnienie do ekspedycyowania bez poboru cła ruchomości osób przesiadających się 147, 412.

— Niedereinsiedel w Sebnitz, rozszerzenie upoważnień 192, 552.

— w Nowych Ickanach; upoważnienie do kredytowania płatnych kwot cła przywozowego 55, 113.

- Komora** w Opawie, zaliczenie jej do komor wchodowych 235, 957.
- w Stallie, zwinięcie 104, 316.
 - w Ustiu n. Ł. upoważnienie do kredytowania płatnych kwot cła przywozowego 230, 617.
 - w Wielkim Waradynie; ustanowienie 87, 235.
 - w Wels upoważnienie do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróży 28, 64.
- Komory** w Cyrkwenicy i Selcach; przeniesienie ich czynności na tamtejsze oddziały straży karbowej 132, 373.
- w Liebawie i Mittelwalde; upoważnienie do postępowania wywozowego z cukrem 54, 113.
 - w Pilzni i Ustiu n. Ł.; przeistoczenie na komory główne I. klasy 148, 412.
 - w dworcach kolei żelaznych, zaprowadzenie w ich służbie czasu środkowo-europejskiego 26, 61.
- Kongrua** pomocników kapłańskich eksponowanych grecko-wschodnich w Dalmacyi; zmiana ustawy o podwyższeniu 17, 40.
- — — rzymskich i grecko-katolickich; zmiana ustawy o podwyższeniu 16, 39.
- Kontrola** podatkowa w gorzelniach; dalsze środki przy używaniu przyrządów zegarowych 109, 322.
- Koszta** przewozu i ubezpieczenia wodomierzy nadsyłanych do sprawdzenia 102, 315.
- Kotły parowe**, rozporządzenie dotyczące się ich próbowania 108, 321.
- Koziniec**, przyłączenie do Sądu delegowanego miejskopowiatowego wadowickiego 205, 586.
- Krakowiec**, ob. Galicya.
- Kredytowanie** płatnych kwot cła przywozowego; upoważnienie do tego komory w Czeskiej Lipie 141, 392; w Nowych Ickanach 55, 113; w Ustiu n. Ł. 230, 617.
- Kredytowe** i zaliczkowe stowarzyszenia, zmiana ustawy o ulgach w opłatach, ustawa 111, 324; rozporządzenie wykonawcze 112, 324.
- Książeczki** przewodników górskich i legitymacye tragarzy; ustawa o pobieraniu od nich opłat stęplowych 71, 191; rozporządzenie wykonawcze 74, 195.
- Książnice**, ob. Sąd powiatowy.
- Kule** bilardowe surowo nadtożzone; postępowanie z nimi ze względu na cło 31, 65.
- Kunemil**, przyłączenie do Sądu powiatowego habrskiego 118, 354.
- Kursa** peryodyczne parowców przybrzeżnych; uzupełnienie postanowień dotyczących się ułatwień obrotowych 159, 435.
- Kuśnierskie** towary, postępowanie z nimi ze względu na cło 172, 479.
- Kwas karbolowy**, postępowanie z nim ze względu na cło 234, 957.
- Lekarstwa**, cennik na rok 1895 236, 658; sprzedaż od ręczna w aptekach i sprzedaż specyfików 239, 661.
- Liberec**, wyciskanie stępli na blankietach do rachunków 199, 565.
- Liebawa**, ob. Komora.
- Liebenstein**, zaprowadzenie delegacyi komory chebskiej 99, 309.
- Listy** przewozowe kolejowe; wyciskanie znaczków stęplowych 43, 90 i 199, 565.
- — — z wydrukowanym znacznikiem stęplowym, zmiana rozporządzenia dotyczącego się ich używania 188, 545.
- Liszki**, ob. Galicya.
- Lochan**, ob. Porządek portowy.
- Lochusice**, ob. Sąd powiatowy.
- Louny**, ob. Kolej żelazna.
- Luksemburg**; przystąpienie do Umowy berneńskiej o ułatwieniach w obrocie kolei żelaznych 81, 221.
- Łaba**, porządek policyjny dla żeglugi i flisactwa 39, 75.
- Łuski** parafinowe w beczkach; zmiany co do potrącania na tarę 198, 565.
- Machiny** częściowymi posyłkami wprowadzane, stosowanie do nich taryfy cłowej traktatowej 20, 41.
- elektryczne i przyrządy do pomiaru elektryczności, upoważnienie Komisji głównej miar i wag do ich badania 136, 383.
- Magnezowe** przyrządy do oddalenia części żelaznych ze zboża i mąki, ob. Gło.
- Maławieś**, ob. Sąd powiatowy.
- Meldowanie** się obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu ustawa 83, 226; rozporządzenie wykonawcze 182, 491.
- Meran**, ob. Komora.
- Mezötelek**, ustanowienie delegacyi komory 21, 42.
- Miary i wagi**, dodatki 25. i 26. do Porządku sprawdzania 79, 220 i 170, 475.
- — — należności za ich sprawdzanie poza obrębem urzędów miar i wag w Wiedniu 204, 585.

- Miary** do płynów z blachy żelaznej prasowanej i pobielonej na dwa litry i mniejszych; przyjmowanie do sprawdzania 79, 220.
- Międzynarodowa umowa zdrowotna** 68, 127.
- — tycząca się środków w czasach epidemicznego wybuchu cholery 69, 165.
- Millstatt**, dobra funduszowe; ustawa o sprzedaży ich części 173, 481.
- Mittelwalde**, ob. Komora.
- Monety** zdawkowe miedziane po 4 centy, ściągnięcie 125, 364.
- — srebrne po 20 centów, ściągnięcie 125, 364.
- złote krajowe wal. kor. w zachowaniu będące; ustawa o wydaniu Ministrowi skarbu pewnej sumy w tych monetach 155, 432.
- Morawska Ostrawa**, ob. Kolej żelazna.
- — ustanowienie komisaryatu policyjnego 210, 600.
- Mszycza wina**; ustawa o ulgach w opłatach od pożyczek i zapomóg na przywrócenie winnic przez nią zniszczonych 127, 367.
- Muzyki publiczne** z tańcami stęple od próśb ustnych do ich wyprawiania 189, 551.
- Należność** za obecność dla członków Sądu przemysłowego wiedeńskiego wybranych z pomiędzy robotników 149, 412.
- Nawozy sztuczne**, wprowadzanie takowych 134, 375.
- Netolice**, ob. Kolej żelazna.
- Niedereinsiedl**, ob. Komora.
- Niedostatek**; rozporządzenie cesarskie o udzielaniu zapomóg z funduszków państwa w celu uśmierzenia 164, 438; zatwierdzenie 237, 658.
- ustawa o zapomogach z funduszków państwa w celu uśmierzenia 1, 1.
- Niedzielną** praca w przemyśle handlowym 85, 233; w przemyśle piekarskim 181, 489; w dniu 23. grudnia 1894 231, 617 i 238, 659.
- Nieruchomości rządowe** sprzedaż i obciążenie, ustawy 13, 37; 18, 40; 19, 41; 107, 321; 173, 481.
- Nizkowa**, ob. Sąd delegowany.
- Nowe Iekauy**, ob. Komora.
- Nowosiela** austriacka i rosyjska; umowa z Rosją w przedmiocie służby celniczej 32, 65.
- Nowoszyn**; przyłączenie do Sądu powiatowego żurawieńskiego 89, 237.
- Obnośny** handel na wyspie Grado zakazany 44, 90.
- Obrot** hacziarski ułatwienia w postępowaniu cłowym 29, 64.
- Ochotnicy** jednorocznicy, zmiana przepisów dotyczących się ich egzaminów kwalifikacyjnych 193, 553.
- Odręczna** sprzedaż w aptekach i sprzedaż specyfików 239, 661.
- Ograniczenie** długu nieustalonego w udziałowych zapisach hipotecznych do sumy 90 millionów zł. w. a. 217, 610.
- Okres** ważności dla cechy sprawdzenia u beczek transportowych do piwa 67, 126 i 92, 213.
- Okrety** handlowe; zmiana przepisu dotyczącego się apteczek podręcznych 195, 559.
- Olej** kopalinny; podatek od ubytków, jakie powstaną podczas przewozu 36, 73.
- siarczany i olej rącznikowy nie czysty, cło od nich 184, 539.
- Oleje** kopalinne, zmiana kilku postanowień abecadłowego spisu towarów Taryfy cłowej 197, 564.
- Otomunice**, ob. Podatek czynszowy.
- Opawa**, ob. Komora.
- Opieka** nad autorami dzieł literatury i sztuki, traktat z W. Brytanią 77, 211; rozporządzenie wykonawcze 90, 237; rozszerzenie obszaru na którym traktat ten ma obowiązywać 225, 628.
- Opłata** statystyczna, ob. Statystyczna opłata.
- Opłaty** za sprawdzanie i cechowanie wodomierzy 102, 315.
- za zachowywanie depozytów wydawanych skarbowi państwa lub funduszowi przezeń uposażonemu 47, 97.
- stęplowe od książeczek przewodników górskich i od legitymacyj bragarzy, ustawa 71, 191; rozporządzenie wykonawcze 74, 195.
- Osady do strzelb**; zmiana postanowień abecadłowego spisu towarów 222, 627.
- Ostrów**, ob. Kolej żelazna.
- Owce i świnię**, wprowadzanie ich z Rumunii do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa 115, 337.
- Ozdoby** trumien, postępowanie z nimi ze względu na cło 191, 552.
- Papierowe** filiżanki, ob. Filiżanki.
- Parowce** przybrzeżne, ułatwienia pod względem kursów peryodycznych 159, 435.
- Patent** cesarski tyczący się zwołania sejmów krajowych 232, 649.

- Pawłowice**, ob. Sąd powiatowy.
- Piekarze**; praca niedzielną w ich przemyśle dozwolona 181, 489.
- Pigułki** szwajcarkie Brandta, zakaz wprowadzania 135, 383.
- Pilzeń**, ob. Komora.
- Pirano**; podwyższenie ceny soli morskiej białej w tamtejszym Składzie soli 214, 606.
- Pirotechniczne** wyroby używane do dawania sygnałów na kolejach żelaznych itp. 153, 427.
- Piwo**; ustawa zmieniająca niektóre postanowienia o opodatkowaniu 196, 563; rozporządzenie wykonawcze 202, 567.
- Płace** kanoników przy kapitułach kościoła katolickiego ob. lacińskiego, greckiego i ormiańskiego; podwyższenie onychże 15, 38 i 76, 199.
- Podatek** od alkoholu zawartego w płynach wysokowych przesyłanych jako nieobciążone podatkiem; ustawa opłaceniu wynagrodzenia za takowy 121, 355; rozporządzenie wykonawcze 144, 399; 213, 606.
- czynszowy; ustawa upoważniająca Ministra skarbu do zmiany terminu płatności takowego 110, 323.
- — w Tryeście, zmiana terminu płatności 212, 605.
- — w Ołomuńcu, ustawa o przedłużeniu uwolnienia od niego na rzecz budowli nowych i przebudowanych 117, 351.
- gruntowy od gruntów zasadzanych winogrodem, ustawa o ulgach 138, 391.
- — od winnic dotkniętych mszycą winną, ustawa o odpisywaniu 139, 392.
- od piwa, ustawa zmieniająca niektóre postanowienia 196, 563; rozporządzenie wykonawcze 202, 567.
- od ubytków oleju kopalinnego służącego do celów przemysłowych, jeżeli ubytki takie powstaną podczas przewozu 36, 73.
- Podatki** i opłaty, ustawa o dalszem ich pobieraniu w kwietniu i maju 1894 56, 113; w czasie od 1. stycznia aż do końca marca 1895 242, 665.
- Podatkowe** i sądowo-depozytowe urzędy; zaprowadzenie ich w Bursztynie, Liskach, Jaworznie, Krakowcu, Baligrodzie i Dynowie 228, 630.
- Podhajce**, ob. Kolej żelazna.
- Podleszany**, ob. Sąd powiatowy.
- Pohorelice**, ob. Koleje żelazne.
- Policzka**, ob. Kolej żelazna.
- Pollak** Karol Filip w Pradze; zakaz wyrobu i sprzedaży jego esencji winnej 140, 392.
- Pomiar** użycia elektryczności; sprawdzanie i cechowanie przyrządów do tego służących 82, 223.
- Pomocnicy** kapłani eksponowani rzymsko- i greckokatolicy; zmiana ustawy o podwyższeniu kongruy 16, 39.
- — — grecko-wschodni w Dalmacji; zmiana ustawy o podwyższeniu kongruy 17, 40.
- Ponikiew**, przyłączenie do Sądu delegowanego miejskopowiatowego wadowickiego 205, 586.
- Port** jeziora Bodeńskiego w Bregencyi; Porządek portowy 114, 327.
- Porządek** policyjny żeglarski dla jezior górno-austriackich i salzburskich 5, 15.
- — dla żeglugi i flisactwa na Łabie 39, 75.
- portowy dla c. k. portu jeziora Bodeńskiego w Bregencyi, tudzież postanowienia dla przystani w Hard, Fussach i Lochau 114, 327.
- sprawdzania miar i wag; dodatek 25. 79, 220; dodatek 26. 170, 475.
- Pospolite ruszenie**; ustawa o meldowaniu się obowiązanych do służenia w niem 83, 226; rozporządzenie wykonawcze 182, 491.
- Postępowanie** ze względu na cło z towarami rosyjskimi 61, 118.
- cłowe z towarami hiszpańskimi 2, 1.
- Postoloperty**, ob. Kolej żelazna.
- Posyłki** częściowe machin, stosowanie do nich taryfy cłowej traktatowej 20, 41.
- Powierznictwo** familijne hr. Dzieduszyckich, ustawa 4, 5.
- Pożyczka** funduszu melioracyjnego dalmackiego; pozwolenie używania jej zapisów do lokowania kapitałów sierocych 66, 126.
- miasta Wiednia w sumie 35 milionów koron; uwolnienie od opłat stęplowych i pozwolenie używania jej obligacyj do lokowania kapitałów sierocych 113, 325.
- Pożyczki** i zapomogi na przywrócenie winnic zniszczonych przez mszycę winną, ustawa o ulgach w opłatach od takowych 127, 367.
- Praca** niedzielną dozwolona w przemyśle handlowym 85, 233; w przemyśle piekarskim 181, 489; w dniu 23. grudnia 1894 231, 617 i 238, 659.
- Prasowa** ustawa, zmiana i uzupełnienia 161, 436.
- Preliminarz** państwa na rok 1894 97, 249.
- Projekty** do ustaw odnoszących się do zaprowadzenia kodeksu postępowania cywilnego; ustawa o sposobach poddania ich obradom i uchwalenia 227, 629.

- Prośby** ustne o pozwolenie do wyprawiania muzyk publicznych z tańcami i do trzymania otworem gospód po godzinie policyjnej, stęple od nich 189, **551**.
- Próbowanie** kotłów parowych 108, **321**.
- Prusinek**, ob. Sąd powiatowy.
- Przedłużenie** kolei Vinkovce-Brčka od stacyi Gumia do Brčka, ustawa 40, **89**.
- terminu spłaty zaliczek otrzymanych przez Karyntya po powodzi 1882, ustawa 78, **220**.
- Przedsiębiorstwa** obowiązkowi ubezpieczenia robotników na wypadek przygody podlegające; zrewidowany podział na klasy niebezpieczności 167, **411**; ustawa o rozszerzeniu obowiązku ubezpieczenia 168, **469**; termin do donoszenia o istnieniu takich przedsiębiorstw 169, **472**; termin skuteczności ubezpieczenia 220, **623**.
- Przemysł handlowy**; dozwoleńie pracy niedzielnej w takowym 85, **233**.
- Przeniesienie** koncesyi kolei lokalnych z Wiednia do Wiener-Neudorf i Guntramsdorfu na Spółkę kolei lokalnych wiedeńskich 51, **102**.
- Przepis** wykonawczy do Taryfy cłowej; zmiana w odnośnym wykazie państw najbardziej uwzględnianych 35, **71**.
- Przesiedlające** się osoby; upoważnienie komory w Bzenie do uwalniania ich rzeczy od cła 57, **117**.
- Przetwory** strzelające i wyroby pirotechniczne używane do dawania sygnałów na kolejach żelaznych itp. 153, **427**.
- Przewodnicy** górscy i tragarze; opłaty stęplowe od ich książeczek i legitymacyj, ustawa 71, **191**; rozporządzenie wykonawcze 74, **195**.
- Przewozowe** listy, ob. Listy.
- Przewożne** postępowanie dla transportów zamorskich; uwolnienie niektórych towarów od opatrywania zamknięciem 187, **543**.
- Przewóz** kolejami żelaznemi towarów, których przyjmowanie jest warunkowo dozwolone, przepisy ułatwione 25, **47**.
- wodomierzy do sprawdzania i cechowania; pokrywanie kosztów 102, **315**.
- Przykomorek** w Richoldzie, zwinięcie 63, **124**.
- Przyrzady** do opatrywania beczek podziałką pojemności; nieprzyjmowanie do sprawdzania tych, których naczynia miarowe są z blachy żelaznej 177, **485**.
- Przywóz**, ob. Kolej żelazna.
- Przagowa**, przyłączenie do Sądu powiatowego stryżowskiego 86, **235**.
- Regestr** gorzelniany; zapisywanie w nim ilości świeżego zacieru, którym kadzie fermentacyjne zostały napełnione 48, **97**.
- Rekruckie** kontyngenty; ustawa o poborze w roku 1895 223, **627**.
- Rezerwoary** transportowe do spirytusu; przepisy dodatkowe co do ich sprawdzania i cechowania 50, **101**.
- Richold**, ob. Przykomorek.
- Rjeka**, ob. Delegacya.
- Robotnicy** wybrani na członków Sądu przemysłowego; podwyższenie dla nich opłaty za obecność 149, **412**.
- termin zachowywania ich spisów przepisanych w §. 88 noweli do ustawy przemysłowej 7, **28**.
- ich ubezpieczenie na wypadek przygody; zrewidowany podział przedsiębiorstw na klasy niebezpieczności 167, **441**.
- rozszerzenie ubezpieczenia na wypadek przygody; ustawa 168, **469**; podział na klasy niebezpieczności przedsiębiorstw nowo poddanych obowiązkowi ubezpieczenia 216, **607**; termin skuteczności ubezpieczenia 220, **623**.
- Rosya**; umowa z nią w przedmiocie służby celniczej na kolei między Nowosielicą austryacką i rosyjską 32, **65**.
- umowa handlowa 142, **393**.
- ustawa opowazniająca Rząd do uregulowania stosunków handlowych z nią 49, **99**.
- Rosyjskie** towary; postępowanie z nimi ze względu na cło 61, **118**.
- Rozszerzenie** ubezpieczenia na wypadek przygody, ustawa 168, **469**.
- — — — — stwierdzanie rozszczeń do wynagrodzenia z powodu przygód, które zdarzyły się w Węgrzech lub za granicą 245, **697**.
- Rumunia**; wprowadzanie tamtejszych owiec i świń do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa 115, **337**.
- umowa handlowa 116, **339**.
- Rumuńskie** towary; zakaz przywozu uchylony 3, **3**.
- Ryż** wyluszczonej i okruchy; postępowanie ze względu na cło 88, **235**.
- Rzeczy** podróżnych; upoważnienie komory w Wels do ekspedywania ich bez poboru cła 28, **64**.
- Sambor**; nabycie domu dla urzędu pocztowo-telegraficznego, ustawa 124, **363**.
- Sąd** delegowany miejsko-powiatowy do spraw karnych w Gradcu; ustanowienie 200, **565**.

- Sąd** delegowany miejsko-powiatowy nowo-sandecki; przyłączenie gminy Swinińska łącznie z obszarem dworskim i przynależnościami Malawieś tudzież gmin Gaju i Nizskowej z Szymanowicami 201, 566.
- — — wadowicki; przyłączenie gmin Kaczyny, Kozłica i Ponikwi 205, 586.
- obwodowy w Szebeniku; ustanowienie 208, 599.
- — w Wiener-Neustadt; zaprowadzenie w tamtejszym więzieniu celkownem wykonywania kar w arestach odosobnionych 34, 71.
- powiatowy beczowski w Czechach; przyłączenie gminy Töppeles 95, 244.
- — bilowiecki w Śląsku; przyłączenie gminy Studzienki 171, 479.
- — habrski; przyłączenie gminy Kunemil 118, 354.
- — hranicki; zmiana jego nazwy na Morawsko-hranicki 130, 373.
- — lokiecki w Czechach; przyłączenie gminy Altsattel do jego okręgu 80, 221.
- — mielecki; przyłączenie gmin i obszarów dworskich Książnic, Podleszan i Woli mieleckiej 178, 485.
- — przerowski; przyłączenie gmin Pawłowice, Prusinek i Czech 176, 485.
- — stodżki w Czechach; przyłączenie gminy Lochusice 96, 244.
- — strzyżowski; przyłączenie gminy Pstrągowej 86, 235.
- — teplicki; rozpoczęcie urzędowania 37, 73.
- — zabiński; rozpoczęcie urzędowania 183, 539.
- — żurawieński; przyłączenie gminy Nowoszyna 89, 237.
- przemysłowy wiedeński, podwyższenie należności za obecność dla członków wybranych z pomiędzy robotników 149, 412.
- Sądy** konsulowskie w Egipcie; przedłużenie ograniczenia ich jurysdykcji 30, 64.
- Schember** i synowie w Wiedniu; sprawdzanie i cechowanie wagi pomostowej przez tę firmę wyrabianej 170, 475.
- Schwarzenau**, ob. Kolej żelazna.
- Scisenberg**, ob. Dziekanat.
- Sejmy** krajowe; patent zwolający 232, 649.
- Selce**, ob. Komora.
- Sędziowie** powiatowi; ustawa o zaliczeniu części ich do VII. klasy stopnia służbowego 106, 319.
- Sinek** sodu żółty i czerwony; cło od niego 98, 309.
- Skarbowa** ustawa, ob. Ustawa skarbowa.
- Składy** wolne gorzalki; liczenie jednej trzeciej od stana zanik 59, 117.
- Sole** nawozowe; wprowadzanie ich do użyczenia gruntów 134, 375.
- Sól** bydłęca; sprzedaż po cenie niższej 244, 671.
- morską białą; podwyższenie jej ceny w Składzie soli w Pirano 214, 606.
- Specyfiki** farmaceutyczne, ich sprzedaż 239, 661.
- Spirytus** *menthae crispae*; zakaz wyrobu z gorzalki uwolnionej od podatku 41, 90.
- Spis** abecedowy towarów taryfy cłowej; zmiany, ob. Abecedowy spis towarów.
- kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa dotycząca się obrotu towarów; zmiany 65, 125 i 180, 486.
- państw doznających największych względności; uzupełnienie 143, 393.
- Spisy** robotników przepisane w §. 88 noweli do ustawy przemysłowej; termin ich zachowywania 7, 28.
- Sprawdzanie** i cechowanie przyrządów do opatrywania beczek podziałką pojemności; nieprzyznawanie takich, jeżeli naczynia miarowe są z blachy żelaznej 177, 485.
- — — przyrządów służących do pomiaru użycia elektryczności 82, 223.
- — — rezerwoarów transportowych do spirytusu; przepisy dodatkowe 50, 101.
- — — wodomierzy; opłaty od tego 103, 315.
- Sprostowanie**; str. 566.
- Sprzedaż** części dóbr funduszowych Millstalt; ustawa 173, 481.
- nieruchomości rządowych w Chebie, ustawa 13, 37.
- i obciążenie nieruchomości, których używa zarząd wojskowy; ustawy 18, 40 i 19, 41.
- realności skarbowej w Wiedniu przez Władzę policyjną używanej; ustawa 107, 321.
- soli bydłowej po niższej cenie 244, 671.
- Stallic**, ob. Komora.
- Statystyczna** opłata od przedmiotów ładowanych na wozy drogowe 209, 599.
- Stawy**; ich zakładanie, utrzymywanie i znoszenie 45, 91.

- Stęple;** jakim podlegają zgłoszenia się do upadłości 58, 117.
- od próśb ustnych o pozwolenie do wyprawiania muzyk publicznych z tańcami i do trzymania otworem gospód po godzinie policyjnej 189, 551.
- Stęplowe znaczkii;** wyciskanie ich na listach przewozowych kolejowych 43, 90.
- — — — na blankietach do rachunków w Kolinie i Libercu 199, 565.
- Stowarzyszenia kredytowe i zaliczkowe;** zmiana ustawy o ulgach i opłatach 111, 324 i 112, 324.
- Studzienka;** przyłączenie do Sądu powiatowego bilowieckiego 171, 479.
- Stwierdzanie roszezeń do wynagrodzenia szkody z powodu tych przygód w przedsiębiorstwie, które zdarzyły się w Węgrzech lub za granicą 245, 697.**
- Suczawski dziekanat,** ob. Dziekanat.
- Sygnaly kolejowe, strzelające;** wyrób przetworów do tego celu służących 153, 427.
- Szebenik,** ob. Sąd obwodowy.
- Szkoła główna techniczna w Wiedniu;** ustawa o uzyskaniu funduszów na dobudowanie trzecich pięter 146, 411.
- — — — ziemianstwa; ustawa o uzyskaniu funduszów na budowę domu dla niej 145, 411.
- Szkoły średnie i seminaria nauczycielskie;** ustawa o uzyskiwaniu funduszów na budowę dla nich pomieszczeń 165, 439.
- Sztony;** rozszerzenie zakazu wprowadzania ich z granicy na inne przedmioty podobne do monet 163, 438.
- Szymanowice,** ob. Sąd delegowany.
- Szynkowice,** ob. Gospody.
- Ściąganie monet zdawkowych srebrnych po 20 c. miedzianych po 4 c. 125, 364.**
- Świniarsko,** ob. Sąd delegowany.
- Świnie;** wprowadzanie ich z Rumunii do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa 115, 337.
- Świtawa,** ob. Kolej żelazna.
- Taksa od egzaminu ubiegających się o uprawnienie do przemysłu budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich, ciesielskich i rurmistrzów 72, 191.**
- Tara;** uregulowanie jej wymiaru dla taryfy cłowej 151, 415.
- Tara od łusek parafinowych w beczkach;** zmiany 198, 565.
- Taryfa cłowa;** uregulowanie postanowień co do wymiaru tary 151, 415.
- Teodo;** ustanowienie delegacji cłowej sprawującej oraz służbę portową i zdrowotną morską 215, 607.
- Teologia;** nowe przepisy w przedmiocie osiągnięcia doktoratu 27, 61.
- Tepliec;** rozpoczęcie urzędowania w sądzie powiatowym 37, 73.
- — — — zaprowadzenie urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego 38, 74.
- Termin płatności podatku czynszowego;** ustawa upoważniająca Ministra skarbu do zmiany takowego 110, 323.
- — — — w Tryeście; zmiana 212, 605.
- — — — dokończenia budowy kolej w dolinie zyleckiej; przedłużenie takowego 119, 354.
- — — — dla przedsiębiorców przedsiębiorstw obowiązkowi ubezpieczenia podlegających do podawania wiadomości o istnieniu takowych 169, 472.
- — — — skuteczności ubezpieczenia dla przedsiębiorstw nowo poddanych obowiązkowi ubezpieczenia robotników na wypadek przegody 220, 623.
- — — — zachowywania spisów robotników przepisanych w §§. 88. noweli do ustawy przemysłowej 7. 28.
- Töppeles,** ob. Sąd powiatowy.
- Towary hiszpańskie;** postępowanie przy wprowadzaniu do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego 2, 1.
- — — — francuskie i rumuńskie; zakaz przywozu uchylony 3, 3.
- — — — rosyjskiego pochodzenia; postępowanie z niemi ze względu na cło 61, 118.
- Traktat z W. Brytanią w przedmiocie opieki nad autorami dzieł literatury i sztuki 77, 211;** rozporządzenie wykonawcze 90, 237; rozszerzenie obszaru na na którym traktat ten ma obowiązywać 225, 628.
- Transporty zamorskie;** uwalnianie niektórych od opłaty zaniaknięciem w postępowaniu przewoznym 187, 543.
- Trybunał administracyjny;** zmiana ustawy o ustanowieniu onegoż 53, 111.
- Tryest;** ustawa o nabyciu na rzecz państwa tamtejszych domów skladowych i hangarów publicznych 81, 227.
- — — — zmiana terminu płatności podatku czynszowego 212, 605.

- Tureckie towary**; zakaz przywozu do obszaru cłowego austr.-węg. 3, 3.
- Tyrol**; przedłużenie terminu opłaty zaliczek z przyczyny powodzi otrzymanych 6, 27.
- Ubezpieczanie robotników na wypadek przygody**; zrewidowany podział przedsiębiorstw na klasy niebezpieczności 167, 441.
- — — — — ustawa o rozszerzeniu ubezpieczenia 168, 469; podział na klasy niebezpieczności przedsiębiorstw nowo poddanych obowiązkowi ubezpieczenia 216, 607.
- — — — — termin dla przedsiębiorców do podawania wiadomości o istnieniu ich przedsiębiorstw 169, 472.
- — — — — stwierdzanie roszeń do wynagrodzenia z powodu przygód, które zdarzyły się w Węgrzech lub za granicą 245, 697.
- Ubytki oleju kopalinnego służącego do celów przemysłowych**; podatek od nich jeśli powstaną podczas przewozu 36, 73.
- Ułatwienia w postępowaniu cłowym co do obrotu handlowego** 29, 64.
- obrotowe dla parowców przybrzeżnych; uzupełnienie odnośnych postanowień 159, 435.
- Umowa międzynarodowa dotycząca się środków w czasach epidemicznego wybuchu cholery** 69, 165.
- — berneńska dotycząca się ułatwień w obrocie wzajemnym między kolejami żelaznymi; przystąpienie Luksemburga i Belgii 81, 221.
- — zdrowotna 68, 127.
- z Ministerstwem węgierskim w sprawie wykupu biletów państwa za sumę 200 milionów złotych; ustawa 154, 429; obwieszczenie o zawarciu umowy 157, 433.
- z Radą zawiadowczą kolei lokalnych bukowińskich w przedmiocie kupna kolei czerniowiecko-nowosielskiej 10, 31.
- z Rosją handlowa 142, 393.
- — — w przedmiocie służby celniczej na kolei między Nowosielią austryacką i rosyjską 32, 65.
- z Rumunią, handlowa 116, 339.
- z Wydziałem krajowym bukowińskim w przedmiocie konwersji długu indemnizacyjnego 24, 45.
- Uniwersytet lwowski**; ustawa o budowie instytutu anatomiczno-fizyologicznego 14, 37.
- Upadłości**; zgłoszenia się do nich, jakim podlegają stęplom 58, 117.
- Urząd kolei lokalnych**, utworzenie jego biur w Ministerstwie handlu i przy Inspekcji generalnej kolei austryackich 162, 437.
- podatkowy i sądowno-depozytowy w Teplicach; zaprowadzenie 38, 74.
- Urzędy podatkowe i sądowno-depozytowe w Bursztynie, Liszkach, Jaworznie, Krakowcu, Baligrodzie i Dynowie** 228, 630.
- Ustawa o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokrywaniu wydatków rządowych w maju 1894** 56, 113.
- o dalszem pobieraniu podatków i opłat tudzież o pokrywaniu wydatków rządowych w czasie od dnia 1. stycznia aż do końca marca 1895 242, 663.
- o dotacjach dodatkowych na rok 1894 243, 668.
- o egzekucji na wierzytelnościach istniejących przeciw „Funduszowi krajowemu ubezpieczenia imienia Cesarza Franciszka Józefa I.” w Pradze 120, 354.
- o kolejach lokalnych, które w roku 1894 mają być zapewnione 129, 368.
- o nabyciu na rzecz państwa domów składowych i hangarów publicznych w Tryeście 84, 227.
- — — — — kolei czerniowiecko-nowosielskiej 10, 30.
- — — — — kolei Zachodniej czeskiej, Granicznej morawskiej i Centralnej Morawsko-śląskiej 229, 633.
- o odłączeniu hipotecznem gruntów do budowy gościńców i dróg tudzież do wykonania budowli mających na celu skierowanie lub odpór wód 126, 365.
- o odpisywaniu podatku gruntowego od winnic dotkniętych mszycą winną 139, 392.
- o placach kanoników przy kapitulach kościoła katolickiego obrządku łacińskiego, greckiego i ormiańskiego 15, 38.
- o placeniu wynagrodzenia za podatek od ilości alkoholu przesyłanych jako nieobciążone podatkiem 121, 355.
- o pobieraniu opłat stęplowych od książeczek przewodników górskich i od legitymacyj tragarzy 71, 191.
- o poborze kontyngentów rekruckich w roku 1895 223, 627.
- o powierznictwie familijnem hr. Dzieduszyckich 4, 5.
- o powinności meldowania się obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu 83, 226.

- Ustawa o przedłużeniu dla Tyrolu terminu spłaty zaliczek otrzymanych z przyczyny powodzi 6, 27.**
- — — kolei Vinkowce-Brčka 40, 89.
 - — — Karyntyi terminu spłaty zaliczek udzielonych jej po powodzi 1882 78, 220.
 - — — uwolnienia od podatku czynszowego na rzecz budowli nowych i przebudowanych w Olomuńcu 117, 351.
 - o rozszerzeniu ubezpieczenia na wypadek przygody 168, 469.
 - skarbowa na rok 1894 97, 245.
 - o sposobach poddania obradom i uchwalenia projektów do ustaw odnoszących się do zaprowadzenia nowego kodeksu postępowania cywilno-sądowego 227, 629.
 - o sprzedaży kilku nieruchomości rządowych w Chebie 13, 37.
 - — — części dóbr funduszowych Millstatt 173, 481.
 - — — i obciążeniu nieruchomości rządowych, których używa zarząd wojskowy 18, 40 i 19, 41.
 - — — realności przez Władzę policyjną w Wiedniu używanej 107, 321.
 - o udzieleniu zapomóg z funduszków państwa w celu uśmierzenia niedostatku 1, 1.
 - o ulgach w opłatach od pożyczek i zapomóg na przywrócenie winnic zniszczonych przez mszycę winną 127, 367.
 - o ulgach w podatku gruntowym dla gruntów zasadzanych winogradem 133, 391.
 - upoważniająca Rząd do uregulowania stosunków handlowych z Rosją 49, 99.
 - — — — — z Hiszpanią 240, 663.
 - o utrzymywaniu ruchu na kolei lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej lub odkupieniu takiej, tudzież o wybudowaniu na Bukowinie kilku kolei lokalnych 137, 335.
 - o uwolnieniu od opłat stęplowych pożyczki miasta Wiednia w sumie 35 milionów koron i o używaniu jej obligacyi do lokowania kapitałów sierocych 113, 325.
 - o uzyskaniu funduszków na budowę instytutu anatomiczno-fizyologicznego dla uniwersytetu lwowskiego 14, 37.
 - — — — — domu dla szkoły głównej ziemianstwa 145, 411.
 - — — — — podwyższenie domu szkoły głównej technicznej w Wiedniu 146, 411.
- Ustawa o uzyskiwaniu funduszków na budowę domów dla szkół średnich i seminarjów nauczycielskich 165, 439.**
- o używaniu zapisów dłużnych pożyczki funduszu melioracyjnego dalmackiego do lokowania kapitałów sierocych 66, 126.
 - o wybudowaniu kolei z Halicza do Ostrowa (Tarnopola) z odnogami do Brzeżan i Podhajec 9, 30.
 - — — — nadybbsańskiej 33, 69.
 - — — — valsugańskiej 8, 28.
 - o wydaniu Ministrowi skarbu pewnej kwoty w monetach krajowych złotych waluty koronowej będących w zachowaniu 155, 432.
 - o wykonaniu zakładów komunikacyjnych w Wiedniu 73, 193.
 - o wystawieniu lub zakupieniu domów dla poczty i telegrafów w Bielsku, Celju, Litomierzycach, Piseku, Prosnicy, Samborze i Cieplicach 124, 363.
 - o zaliczeniu części sędziów powiatowych do VII. klasy stopnia służbowego 106, 319.
 - o zawarciu z Ministerstwem węgierskiem umowy w sprawie wykupna biletów państwa w sumie ogólnej 200 milionów złotych 154, 429.
 - o zawiadowcach i dozorcach przemysłowych w górnictwie 12, 35.
 - zmieniająca ustawę o podwyższeniu kongruy ekspozowanych pomocników kapłańskich rzymsko- i grecko katolickich 16, 39.
 - — — — — grecko - wschodnich w Dalmacyi 17, 40.
 - zmieniająca §. 10 ustawy o ustanowieniu Trybunału administracyjnego 53, 111.
 - — — termin płatności podatku czynszowego 110, 323.
 - — — i uzupełniająca ustawę o ulgach w opłatach dla stowarzyszeń kredytowych i zaliczkowych 111, 324.
 - — — postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, dotyczące się okręgów wyborczych w Austrii poniżej Anizy 128, 368.
 - — — ustawy prasowej z roku 1862 161, 436.
 - — — o opodatkowaniu piwa 196, 563.
 - o zmniejszeniu nieustalonego długu w udziałowych zapisach hipotecznych do sumy 70 milionów zł. w. a. 156, 433.
- Uszlachetnianie winorośli; wprowadzanie z zagranicy zaliczek korkowych do tego celu 160, 435.**

Usti n. L., }
 Uście, } ob. Komora.

Uzupełnienie spisu państw doznających największej
 względności 143, 398.

Val-Pidocchio, ob. Delegacya.

Valsugańska kolej; ustawa o wybudowaniu 8, 23,

Vinkovce, }
 Velichov-Wikweic, } ob. Kolej żelazna.

Vranovice, ob. Koleje żelazne.

Wadowice; ustanowienie dyrekcji skarbowej powiatowej 150, 412.

Waga pomostowa jezdna firmy Schember i Synowie
 w Wiedniu, jej sprawdzanie i cechowanie 170, 475.

Waidhofen n. Ybbsem, koncesya na kolej żelazną do
 Kienberg-Gaming (nadybbsańską) 219, 617.

Warunkowo dozwolony przewóz pewnych towarów ko-
 lejami żelaznymi; uławnione przepisy 25, 47.

Wels, ob. Komora.

Wiedeń; należności służby miar i wag za czynności
 urzędowe poza obrębem siedziby urzędu miar i wag
 204, 535.

— sprzedaż realności używanej przez Władzę policyjną
 107, 321.

— ustawa zawierająca dalsze postanowienia co do wy-
 konania zakładów komunikacyjnych 73, 193.

— koncesya na linie lokalne kolei miejskiej 185, 541.

— ob. Pożyczka.

Wiedeńskie zakłady komunikacyjne; dobrodziejstwa na
 rzecz pożyczek i dokumentów prawnych, komisji
 tych zakładów 60, 118.

Wielka Brytania; traktat z nią w przedmiocie opieki
 nad autorami dzieł literatury i sztuki 77, 211; roz-
 porządzenie wykonawcze 90, 237; rozszerzenie
 obszaru, na którym Traktat ten ma obowiązywać
 225, 628.

Wielki mistrz zakonu kawalerów niemieckich Arcy-
 książę Eugeniusz; nadanie mu prawa wolnego roz-
 rządzenia majątkiem tego zakonu aż do sumy
 30.000 zł. 186, 542.

Wielki Waradyn, ob. Komora.

Wiener-Neudorf, ob. Kolej żelazna.

Wiener-Neustadt; zaprowadzenie w tamtejszem wię-
 zieniu wykonywania kar w aresztach odosobnionych
 34, 71.

Winnice dotknięte mszycą winną; ustawa o odpisywa-
 niu podatku gruntowego 139, 392.

Wino sztuczne; zakaz sprzedaży przetworów wyrobu
 Karola Dömei do fabrykacji takiego wina 179, 486.

Witkowiec, }
 Włazim, } ob. Kolej żelazna.

Wodomierze; opłaty za sprawdzenie i cechowanie
 103, 315.

— koszt przewozu i ubezpieczenia tych, które są nad-
 syłane do sprawdzenia 102, 315.

Wola mielecka, ob. Sąd powiatowy.

Wozy drogowe, opłata statystyczna od towarów na ta-
 kowe ładowanych 209, 599.

Wprowadzanie z zagranicy przedmiotów podobnych do
 monet, zakaz 163, 438.

— soli nawozowych do użyczenia gruntów 134, 375.

Wybuchające przedmioty; zmiana przepisu o przewo-
 zionych kolejami żelaznymi 166, 439.

Wykaz państw najbardziej uwzględnianych dołączony
 do przepisu wykonawczego tyczącego się Taryfy
 cłowej; zmiana 35, 71.

Wykupienie biletów państwa za sumę 200 milionów
 złotych w. a.; ustawa 154, 429; 155, 432.

Wyugrodenie za podatek od alkoholu zawartego
 w płynach przesyłanych jako nieobciążone po-
 datkiem; ustawa 121, 355; rozporządzenia wyko-
 nawcze 144, 399; 213, 606.

Wyrób spirytusu *menthae crispae* z gorzalki uwolnionej
 od podatku, zakazany 41, 90.

Wywołanie z obiegu i wykupienie biletów państwa
 1no złotych w. a. 158, 434.

Zabezpieczenie na kampanią 1894/95 niechybnej pla-
 tności na wypadek zwrotu bonifikacyi płaconej przy
 wywozie cukru 131, 373.

Zacier świeży; zapisywanie w rejestrze gorzelnianym
 ilości, któremi kadzie fermentacyjne zostają napeł-
 nione 48, 97.

Zagrzeb; ustanowienie delegacji komory 21, 42.

Zakaz handlu obnośnego na wyspie Grado 44, 90.

— przywozu pewnych towarów z Francji i Rumunii uchylony 3, 3.

— przywozu sztonów zagranicznych; rozszerzenie go na inne przedmioty do monet podobne 163, 438.

— przetworów wyrabianych przez Karola Dömei w Budapeszcie do fabrykacji wina sztucznego 179, 486

— wprowadzania pigulek szwajcarskich Brandta 135, 383.

— — wyrabiania, rozsprzedaży i dodawania esencji wzmacniających do napojów wysokowych pędzonych 221, 625.

— wyrobu spirytusu *menthae crispae* z gorzałki uwolnionej od podatku 41, 90.

— wyrobu i sprzedaży „Esencji winnej“ Karola Filipa Pollaka w Pradze 140, 392.

Zakłady komunikacyjne wiedeńskie; dobrodziejstwa na rzecz pożyczek i dokumentów prawnych komisji tych zakładów 60, 118.

— — — ustawa zawierająca dalsze postanowienia o ich wykonaniu 73, 193.

Zakon kawalerów niemieckich; nadanie W. Mistrzowi prawa rozrządania majątkiem tego zakonu aż do sumy 30.000 zł. 186, 542.

Zaliczki z przyczyny powodzi; przedłużenie Tyrolowi terminu spłaty 6, 27.

Zamknięcie cłowe towarów w postępowaniu przewożnym przez morze; uwolnienie niektórych towarów od takiego zamknięcia 187, 543.

Zanik składowy dozwolony wolnym składom gorzałki i rafineriom za takowe uznany; liczenie na niego jednej trzeciej od sta 59, 117.

Zapomogi z funduszków państwa w celu uśmierzenia niedostatku; ustawa 1, 1.

— — — — na uśmierzenie niedostatku; rozporządzenie cesarskie 164, 438; zatwierdzenie 237, 658.

Zarząd górniczy i hutniczy w Jakobenach; zmiana tytułu i stanowiska 42, 90.

Zatyczki korkowe do uszlachetniania winorośli; wprowadzanie ich z zagranicy 160, 435.

Zawiadowcy i dozorczy w górnictwie; ustawa 12, 35; rozporządzenie wykonawcze 75, 196.

Zdrowotna międzynarodowa umowa 68, 127.

Zegar kontrolujący w gorzelniach; dalsze środki przy używaniu 109, 322.

— — do spirytusu systemu Beschornera; uzupełnienie i zmiana opisu 23, 43; dodatek 94, 244.

Zgłoszenia się do upadłości jakim podlegają stęplom 58, 117.

Zmiana Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, tycząca się okręgów wyborczych w Austrii poniżej Anizy 128, 368.

— nazwy Sądu powiatowego hranickiego na Morawsko-hranicki 130, 373.

— opisu zegaru kontrolującego do spirytusu systemu Beschornera 23, 43; dodatek 94, 244.

— §. 10 ustawy o ustanowieniu trybunału administracyjnego 53, 111.

— postanowień o przewozie przedmiotów wybuchających kolejami żelaznymi 166, 439.

— — o opodatkowaniu piwa 196, 563 i 202, 567.

— przepisu tyczącego się apteczek podręcznych na okrętach handlowych 195, 559.

— przepisów tyczących się egzaminów kwalifikacyjnych aspirantów na ochotników jednorocznych 193, 553.

— — — — sprawdzania i cechowania rezerwoarów transportowych do spirytusu 50, 101.

— rozporządzenia o egzaminowaniu kandydatów stanu nauczycielskiego 64, 124.

— — tyczącego się listów przewozowych kolejowych z wydrukowanym znacznikiem stęplowym 188, 545.

— co do tary dla łusek parafinowych w beczkach 198, 565.

— w spisie kolei, do których stosuje się umowa międzynarodowa tycząca się obrotu towarów 65, 125.

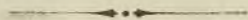
— terminu płatności podatku czynszowego; ustawa 110, 323.

— tytułu i stanowiska zarządu górniczego i hutniczego w Jakobenach 42, 90.

— ustawy o ulgach w opłatach dla stowarzyszeń kredytowych i zaliczkowych 111, 324 i 112, 324.

— ustawy prasowej z roku 1862 161, 436.

<p>Zmiana w wykazie państw najbardziej uwzględnianych podanym w przepisie wykonawczym do taryfy cło- w. j 35, 71.</p>	<p>Znaczkki sęplowe; wyciskanie ich na listach przewo- wych kolejowych 43, 90 i 199, 565.</p>
<p>Zmiany w abecadłowym spisie towarów, ob. Abeca- dłowy spis towarów.</p>	<p>Zwettl, ob. Kolej żelazna.</p>
<p>— w koncesyach kolei żelaznej busztiehradzkiej 174, 482.</p>	<p>Zydlochovice, ob. Koleje żelazne.</p>
<p>— w spisie kolei żelaznych do których stosuje się umowa międzynarodowa z roku 1890, tycząca się obrotu towarów 180, 486.</p>	<p>Żabie, ob. Sąd powiatowy.</p>
<p>Zmniejszenie długu nieustalonego w udziałowych za- pisach hipotecznych do sumy 70 milionów zł. w. a.; ustawa 156, 433.</p>	<p>Żegluga i flisactwo na Łabie; porządek policyjny 39, 75.</p>
	<p>— na jeziorach górno-austryackich i salzburskich 5, 15.</p>
	<p>Żółty i czerwony sinek sodu; cło od niego 98, 309.</p>

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 2. stycznia 1894.

(Zawiera Nr. 1—2.)

1.

Ustawa z dnia 27. grudnia 1893, o udzieleniu zapomóg z funduszków państwa w celu uśmierzania niedostatku.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do wyłożenia z funduszków państwa w miarę potrzeby i pod warunkiem złożenia rachunku, sumy 800.000 złotych na wsparcia dla potrzebującej zasilku ludności w okolicach poszczególnych królestw i krajów niedostatkiem zagrożonych.

§. 2.

Suma ta przeznaczona jest na udzielanie niewrotnych wsparć i zasiłków, w szczególności zaś na zakupno żywności, zboża na zasiew, słomy i paszy bydłowej a ze względu na zachodzące stosunki, także na przywrócenie do pierwotnego stanu budowli zniszczonych lub uszkodzonych.

§. 3.

Z sumy ogólnej, wymienionej w §. 1 ustawy niniejszej, można kwotę 500.000 złotych wyłożyć na uśmierzanie niedostatku w okolicach Mojego królestwa czeskiego dotkniętych posuchą w r. 1893.

§. 4.

Dokumenty prawne, podania i protokoły, dotyczące się wsparć i zasiłków w ustawie niniejszej wzmiankowanych, jakoteż dotyczące się wsparć, zasiłków i pożyczek z innych funduszków publicznych uzupełniających tę czynność ratunkową, są wolne od stępli i opłat.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 27. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.
Bacquehem r. w. Plener r. w.

2.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 31. grudnia 1893,

tyczące się postępowania z towarami hiszpańskiego pochodzenia przy wprowadzaniu ich do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Na zasadzie ustawy z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 202) i układu zawartego z Rządem królewsko hiszpańskim, rozporządza się w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi, aż do dalszego zarządzenia, że wydane rozporządzeniem całego Ministerstwa z dnia 5. lutego 1892 (Dz. u. p. Nr. 30) postanowienia co do postępowania z towarami hiszpańskiego pochodzenia przy wprowadzaniu ich do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego mają zatrzymać moc swoją.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.
Weltersheimb r. w. Bacquehem r. w.
Schönborn r. w. Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w. Plener r. w.

Jaworski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1894 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1894**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Prenumeruje się w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " . . . 12 " "	" " 1879 " 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1894:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . . 2 zł. 30 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1865 " . . . 2 " — "	" 1880 " . . . 2 " 20 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1881 " . . . 2 " 20 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1877 " . . . 1 " — "	" 1892 " . . . 5 " — "
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	" 1893 " . . . 3 " — "

Rocznik 1893 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 aż do 1893 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1893 włącznie wydania **niemieckiego** i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1893) włącznie są całkowicie **uzupełnione**, przeto począwszy od roku 1894 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część II. — Wydana i rozesłana dnia 3. stycznia 1894.

(Zawiera Nr. 3.)

3.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 31. grudnia 1893,

tyczące się uchylenia wydanych rozporządzeniami z dnia 21. lipca 1893 (Dz. u. p. Nr. 120) i z dnia 27. września 1893 (Dz. u. p. Nr. 147) zakazów przywozu i przewozu pewnych towarów z portów francuskich w zatoce Lyońskiej i z departamentów Herauld i Gard z niemi graniczących, jakoteż z Rumunii, a którem oraz wydają się zakazy względem Turcyi europejskiej i azyatyckiej.

Ze względu na obecne stosunki zdrowotne za granicą uchylają się w porozumieniu z Rządem kró-

lewsko węgierskim wydane rozporządzeniami z dnia 21. lipca 1893 (Dz. u. p. Nr. 120) i z dnia 27. września 1893 (Dz. u. p. Nr. 147) zakazy przywozu i przewozu pewnych towarów z portów francuskich w zatoce Lyońskiej i z departamentów Herauld i Gard, jakoteż z Rumunii.

Natomiast zakazy względem Rosyi, istniejące na zasadzie rozporządzenia z dnia 3. czerwca 1893 (Dz. u. p. Nr. 88) rozszerzają się na Turcyą europejską i azyatycką.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia, w którym odnośnym komorom a względnie Władzom zdrowotnym morskim stanie się wiadomem.

Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 5. stycznia 1894

(Zawiera Nr. 4.)

4.

Ustawa z dnia 20. grudnia 1893, o ustanowieniu powiernictwa familijnego hrabiów Dzieduszyckich.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

§. 1.

Hrabiemu Włodzimierzowi Ksaweremu Tadeuszowi Dzieduszyckiemu daje się pozwolenie do ustanowienia powiernictwa familijnego pod nazwą „Powiernictwo familijne Hrabiów Dzieduszyckich“ a to według postanowień aktu fundacyjnego powiernictwa, którego projekt jest do ustawy niniejszej dołączony.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 20. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Schönborn r. w.

Projekt

aktu fundacyjnego powiernictwa.

Ja Hrabia Włodzimierz Ksawery Tadeusz Dzieduszycki, syn małżonków Hrabiego Józefa Dzieduszyckiego, kapitana byłych wojsk polskich i Pauliny z Hrabiów Działyńskich, córki wojewody poznańskiego, wnuk małżonków Tadeusza Dzieduszyckiego, wielkiego podczaszego koronnego, generała porucznika królewsko polskiej armii koronnej, tajnego radcy Jej cesarskiej Mości Cesarzowej Maryi Teresy, kawalera orderu św. Stanisława i Salomei z Trembińskich, damy orderu krzyża gwiazdźistego; prawnuk małżonków Jana Dzieduszyckiego, chorążego trębowelskiego i Róży z Lipskich; praprawnuk małżonków Stanisława Dzieduszyckiego chorążego lwowskiego i Joanny z Ustrzyckich; praprawnuk małżonków Mikołaja Dzieduszyckiego, chorążego podolskiego i Maryanny z Suchodolskich; dalszy praprawnuk małżonków Aleksandra Dzieduszyckiego, kasztelana lubaczowskiego i Anny z Czuryłów; c. i k. rzeczywisty tajny radca, członek Izby panów, były marszałek królestw Galicyi i Lodomeryi oraz Wielkiego księstwa Krakowskiego, kawaler wielkiego krzyża orderu Żelaznej korony, komandor legii honorowej francuskiej, francuski *officier de Vinstruction publique*, obywatel honorowy miasta Lwowa, tudzież miast Sokala i Kołomyi — pragnąc przynajmniej część majątku po przodkach odziedziczonego zachować bez uszczuplenia dla przyszłych

pokoleń rodziny Hrabów Dzieduszyckich, ustanawiam mocą niniejszego aktu fundacyjnego powierznictwo rodzinne Hrabów Dzieduszyckich, przeznaczając na ten cel majątek ruchomy i nieruchomy poniżej wyszczególniony.

W skutek tego ustanowione niniejszem przepisy mają być dla tego powierznictwa po wieczne czasy zawsze i w całej osnowie obowiązującymi.

Artykuł I.

Na rzecz tego powierznictwa przeznaczam na podstawie i według brzmienia wykazu przezemnie oddzielnie sporządzonego i dnia 3. kwietnia 1891 tutaj we Lwowie datowanego:

a) dobra moje w Galicyi w powiecie sokalskim, do okręgu c. k. Sądu krajowego lwowskiego należące, jako: Poturzyce z Wólką (wykaz hipoteczny l. 448), Byndiuchę (w. h. l. 450), Pozdymierz (w. h. l. 641), Zawiszną (w. h. l. 442), Skomorochy (w. h. l. 88), Ilkowiec (w. h. l. 93), Radwańce (w. h. l. 233), Boratyn (w. h. l. 339), Mozdziarki (w. h. l. 340) i Dobraczyn (w. h. l. 398) i ich *fundus instructus*;

b) dobra moje w Galicyi w powiecie jarosławskim, do okręgu c. k. Sądu obwodowego przemyskiego należące jako: Zarzecze dolne (w. h. l. 37), Zarzecze górne (w. h. l. 38), Łapajówkę (w. h. l. 36), Cząstkowice (w. h. l. 42), Czudzowice (w. h. l. 44), Roźniatów (w. h. l. 50), Pełniatycze (w. h. l. 51), Wolę Rozwinnicką czyli Rozwinniecką (w. h. l. 52), Kiesielów (w. h. l. 67) i Żurawiczki małe (w. h. l. 362) i ich *fundus instructus* jak również służące mi na zasadzie kontraktu z Antonim Paprockim względem kupna i sprzedaży dóbr Kiesielów dnia 9. kwietnia 1876 zawartego i w stanie biernym dóbr Cieszacin mały czyli Cieszacinek w wykazie hipotecznym l. 66, C. 8 i 15 zabezpieczone prawo a względnie obowiązek właściciela Cieszacina małego czyli Cieszacinka płacenia rocznej renty w kwocie 1000 zł. pol. w stanie biernym Kiesielowa w. h. l. 67 kl. 2, na rzecz konwentu OO. Bernardynów w Przeworsku zainstabulowanej;

c) grunta moje w gminie katastralnej Sokal leżące, w sokalskim urzędzie ksiąg gruntowych w wykazie hipotecznym l. 454 gminy katastralnej Sokal zapisane, tudzież grunta moje w gminie katastralnej Klusów leżące, w sokalskim urzędzie ksiąg gruntowych w wykazie hipotecznym l. 87 gminy katastralnej Klusów zapisane, jakoteż należącą do mnie połowę ciał hipotecznych w gminie katastralnej Sokal

położonych, które w sokalskim urzędzie ksiąg gruntowych w wykazach hipotecznych l. 565, 566, 1010, 1011, 1220, 1221, 1849 i 1931 są zapisane;

d) moją realność we Lwowie w śródmieściu przy przy ulicy teatralnej pod Nr. kons. 39 (Nr. or. 18) położoną, w wykazie hipotecznym gminy katastralnej Lwów (śródmieście) l. 24 zapisaną;

e) moje zbiory przyrodnicze w tej realności pomieszczone, które nosić mają nadal nazwę dotychczasową „Muzeum przyrodnicze Hrabów Dzieduszyckich“ z wszystkimi sprzętami do ich ustawienia i zachowywania przeznaczonemi;

f) nakoniec część składową powierznictwa stanowić mają także fundusze według postanowień niżej podanych tworzyć się mające (art. XI, XIII i XIV) w ich każdoczesnej wysokości.

Majątek ruchomy i nieruchomy tutaj wyszczególniony, stanowić będzie na przyszłość dobro niesprzedajne, którego posiadanie i używanie służy tylko osobie na mocy niniejszego aktu fundacyjnego do tego powołanej.

Artykuł II.

Ja w mojej osobie będę pierwszym posiadaczem powierznictwa z temi wszystkimi prawami, które każdoczesnemu posiadaczowi powierznictwa służą i obowiązkami, które na nim ciążyą, z zastrzeżeniem wyjątków w niniejszym akcie fundacyjnym wyraźnie przepisanych.

Po mojej śmierci stosowane być mają pod względem następstwa do niniejszego powierznictwa zasady pierworodztwa według kolei rodów przezemnie powołanych i starszeństwa linii, zgodnie z przepisami tutaj i w powszechnej księdze ustaw cywilnych zawartemi.

Artykuł III.

Głowami powołanych przezemnie do następstwa rodów w porządku w jakim je mianuję, są:

a) α) Hrabia Tadeusz Dzieduszycki, syn małżonków Hrabiego Kazimierza Dzieduszyckiego i Róży z Matkowskich;

β) jego męskie potomstwo spłodzone w małżeństwie z córką moją Anną według starszeństwa linii;

γ) po wygaśnięciu potomków męskich wszystkich linii tego rodu przechodzi powierznictwo na córki zmarłych wprzód potomków męskich ostatniego posiadacza powierznictwa a przez nich, na ich potomków słubnych płci męskiej; w braku takich córek, na własne córki osta-

tniego posiadacza powierznictwa a przez nie na tychże potomków ślubnych płci męskiej. Gdy w taki sposób powierznictwo dostanie się w posiadanie potomków męskich bądź córki zmarłych wprzódty potomków męskich ostatniego posiadacza powierznictwa, bądź jego własnej córki, w takim razie inne wnuczki, prawnuczki a względnie córki ostatniego posiadacza powierznictwa tudzież ich potomstwo męskie, gdyby je miały, są od następstwa do powierznictwa wyłączone;

- 7) po wygaśnięciu potomstwa męskiego owej wnuczki, prawnuczki a względnie córki ostatniego posiadacza powierznictwa, przez którą to potomstwo było powołane, przechodzi powierznictwo na moją wnuczkę Różę Maryą Romanę Klementynę Hrabiankę Dzieduszycką splotzoną w małżeństwie Hrabiego Tadeusza Dzieduszyckiego z córką moją Anną, tudzież jej potomków męskich. Na nią przędzie powierznictwo bezpośrednio wtedy, gdy, po wygaśnięciu rodu β) nie będzie potomka powołanego do następstwa;
- 8) po wygaśnięciu potomków męskich wnuczki mojej Róży Maryi Romany Klementyny przechodzi powierznictwo na drugą moją wnuczkę z tego samego małżeństwa Hrabiego Tadeusza Dzieduszyckiego urodzoną Hrabiankę Klementynę Maryą Dzieduszycką i jej potomków męskich;
- 9) po wygaśnięciu tego potomstwa przechodzi powierznictwo na moje młodsze wnuczki, któreby jeszcze z małżeństwa hrabiego Tadeusza Dzieduszyckiego z córką moją Anną urodzić się mogły i na ich potomstwo męskie według starszeństwa linii.

Na wypadek, gdyby Hrabia Tadeusz Dzieduszycki lub córka moja Hrabina Anna Dzieduszycka wśląpili w ponowne związki małżeńskie i zostawili dzieci z tego następnego małżeństwa, dzieci te będą mieć równe prawo następstwa, a to w ten sposób, że synowie z drugiego małżeństwa następować mają bezpośrednio po synach z pierwszego małżeństwa, a córki z drugiego małżeństwa bezpośrednio po córkach z pierwszego małżeństwa jako linie młodsze.

b) Po wygaśnięciu wszystkich uprawnionych do następstwa z rodu Hrabiego Tadeusza Dzieduszyckiego i mojej córki Hrabiny Anny Dzieduszyckiej przechodzi następstwo na moją córkę Hrabiankę Maryą Dzieduszycką jeszcze nie zaślubioną i jej potomków męskich.

Gdyby we wszystkich liniach rodu córki mojej Hrabianki Maryi Dzieduszyckiej nie było potomka męskiego uprawnionego do następstwa, przechodzi powierznictwo

c) na córkę moją Jadwigę Helenę Walentynę Księżciu Witoldowi Czartoryskiemu zaślubioną i na jej potomków męskich a po ich wygaśnięciu

d) na córkę moją Klementynę Hrabiankę Szembekowi zaślubioną i na jej męskich potomków.

Gdyby we wszystkich liniach rodu córki mojej Klementyny zamężnej Hrabiny Szembekowej nie było potomka męskiego do następstwa uprawnionego, powołuję do następstwa na powierznictwo jako głowy rodów według kolei, w której są tutaj wymienieni, tudzież ich potomstwo męskie:

e) Hrabiego Adama Dzieduszyckiego, syna Hrabiego Stanisława Dzieduszyckiego z małżeństwa z Zofią Morawską a wnuka Hrabiego Kazimierza Dzieduszyckiego z małżeństwa z Różą Matkowską;

f) Hrabiego Stanisława Dzieduszyckiego, syna Hrabiego Edmunda Dzieduszyckiego;

g) Hrabiego Wojciecha Dzieduszyckiego, syna Hrabiego Władysława Dzieduszyckiego;

h) Hrabiego Augusta Dzieduszyckiego, syna Hrabiego Maurycego Dzieduszyckiego;

i) Hrabiego Karola Dzieduszyckiego, drugiego syna Hrabiego Maurycego Dzieduszyckiego;

k) Hrabiego Ksawerego Dzieduszyckiego, trzeciego syna Hrabiego Maurycego Dzieduszyckiego;

l) Hrabiego Tomasza Dzieduszyckiego, czwartego syna Hrabiego Maurycego Dzieduszyckiego;

m) Hrabiego Maurycego Dzieduszyckiego, piątego syna Hrabiego Maurycego Dzieduszyckiego;

n) Hrabiego Andrzeja Dzieduszyckiego, szóstego syna Hrabiego Maurycego Dzieduszyckiego;

o) Hrabiego Klemensa Dzieduszyckiego, siódmego syna Hrabiego Maurycego Dzieduszyckiego;

p) Hrabiego Michała Dzieduszyckiego, syna Hrabiego Edwarda Dzieduszyckiego z małżeństwa z Hrabianką Józefiną Łosiówną.

Każdy posiadacz powierznictwa nie noszący rodowego nazwiska Dzieduszycki, obowiązany jest podać do Najjaśniejszego Pana prośbę o najwyższe pozwolenie, żeby mu wolno było do swego nazwiska rodowego przydać nazwisko Dzieduszycki a gdy pozwolenie to uzyska, winien nosić nazwisko Dzieduszycki jako dodatek do własnego nazwiska, na przykład „Szembek-Dzieduszycki“.

Artykuł IV.

Następstwo kolei w jakim rody wymienione są w artykule poprzedzającym, wskazuje zarazem

porządek w jakim takowe przychodzić mają do posiadania powierznictwa tak, że ród później wymieniony przychodzi do następstwa dopiero wtedy, gdy we wszystkich rodach wprzód wymienionych niema potomka do następstwa uprawnionego.

W jednym i tym samym rodzie następstwo przechodzić ma według zasad porządku dziedziczenia pierworodztwa w liniach, przeto linia młodsza a to zawsze z kolei najbliższa, przychodzi do powierznictwa dopiero po wygaśnięciu starszej linii tak, że rodzeństwo kaźdoczesnego posiadacza powierznictwa ustępować musi jęgo potomkom.

Przez potomstwo męskie rozumieją się: potomkowie płci męskiej z ojcem lub matką swęgo rodu połączeni nieprzerwanem następstwem rodowym po mieczu; wyrażenie to wyłącza więc nie tylko potomków płci żeńskiej, lecz także zstępnych męskich potomstwa po kądzieli.

W razie wąpliwości, które z kilkorga jednocześnie urodzonych (bliźniąt, trojął) jest pierwotnym a przeto do następstwa na powierznictwo powołanem, rozstrzyga los.

Artykuł V.

Od następstwa do powierznictwa wyłączam:

- a) dzieci nieślubne chociażby później legitymowane, jakoteż ich potomstwo;
- b) dzieci przysposobione;
- c) osoby, które z powodu choroby umysłowej oddane zostały sądownie pod kuratelę;
- d) osoby, którym z powodu marnotrawstwa własnowolność odebrana została sądownie;
- e) kaźdego, kto prawomocnym wyrokiem sądownym uznany zostanie za winnego lekkomyślnej lub przewinionej upadłości majątkowej;
- f) kaźdego, kto nie wyznaje religii katolickiej;
- g) kaźdego z powodu czynu, który ustawa za zbrodnię poczytuje, wyrokiem prawomocnym sądu państwowego winnym uznanego, jeżeli Rada powierznicza, która w tym względzie uchwała ostatecznie z wyłączeniem drogi prawa, uzna ten czyn za hańbiący.

Złożenie ślubów zakonnych religijnych chociażby nie uroczystych, przez osobę do następstwa na powierznictwo powołaną uważane być ma za rzeczenie się prawa następstwa i pociąga za sobą utratę tego prawa.

Artykuł VI.

Jeżeli posiadacz powierznictwa z powodu czynu, który ustawa za zbrodnię poczytuje, wyrokiem sądu państwowego uznany zostanie za winnego a Rada powierznicza, która w tym względzie uchwałać ma z wyłączeniem drogi prawa, uzna ten czyn za hańbiący, tudzież gdy tenże wyrokiem sądownym prawomocnym uznany zostanie za winnego lekkomyślnej lub przewinionej upadłości majątkowej, albo gdy porzuci religią katolicką, traci powierznictwo.

Tenże nie traci jednak powierznictwa, jeżeli z powodu choroby umysłowej lub marnotrawstwa oddany będzie sądownie pod kuratelę.

Posiadacz powierznictwa, który złoży śluby zakonne religijne chociażby nie uroczyste, uważany być ma za rzekającego się i traci powierznictwo.

Artykuł VII.

Kto jest wyłączony od następstwa do powierznictwa stósownie do artykułu V, jakoteż posiadacz powierznictwa, który w myśl artykułu VI utracił powierznictwo, będzie uważany jak gdyby nie żył.

W przypadku tym przychodzi do posiadania ta osoba, która byłaby powołana do następstwa w razie śmierci oczekiwacza wyłączonego od następstwa lub posiadacza powierznictwa tracącego posiadanie.

Gdyby jednak następcy, od następstwa w myśl postanowień artykułu V lit. c), d), e) i f) wyłączonego, albo posiadaczowi powierznictwa, który powierznictwo stracił w myśl artykułu VI, z powodu porzucenia religii katolickiej, urodził się później potomek zdolny do następstwa, natenczas ten później urodzony potomek, od chwili urodzenia, nabywa prawa następstwa i ten, który tymczasem przyszedł w posiadanie powierznictwa, musi mu takowe odstąpić.

Potomstwo późniejsze posiadacza powierznictwa, który z powodu zbrodni utracił posiadanie powierznictwa w myśl artykułu VI, jest od następstwa wyłączone.

Artykuł VIII.

Przy sądowem spisowaniu inwentarza powierznictwa, którego podstawę stanowiąć ma wykaz w artykule I wzmiankowany, wartość majątku nieruchomego podawać należy ile możności według

oszacowania sporządzonego sądownie, co się zaś tyczy zbiorów przyrodniczych muzeum hrabiów Dzieduszyckich, ograniczyć się należy do porównania istniejących wykazów zbiorów z rzeczywistym ich stanem, zanotowania przybytków i ubytków w jednym egzemplarzu i dołączenie egzemplarza w taki sposób uzupełnionego, do głównego inwentarza jako istotnej jego części składowej.

Co się tyczy zabezpieczenia majątku powierznictwa, obciążania, oczyszczania lub uzupełniania onegoż i wszelkich innych okoliczności w dokumencie niniejszym wyraźnie nie wymienionych, stosowane być mają każdoczesne przepisy ustawowe.

Gdyby pomiędzy nowo wstępującym posiadaczem powierznictwa a dziedzicami jego poprzednika powstały spory o uszczuplenie lub pomnożenie majątku fundacyjnego, Rada powierznictwa usiłować ma załatwić takowe drogą dobrowolnej ugody między interesowanymi iawiadomić Sąd o skutku swoich usiłowań.

Artykuł IX.

Muzeum przyrodnicze hrabiów Dzieduszyckich z powierznictwem połączone, obejmować ma wszelkie przedmioty, tyczące się przyrodznawstwa, etnografii i antropologii dawnych ziem polskich.

Muzeum powinno być porządnie utrzymywane, uzupełniane i odpowiednio pomnażane i w kilku dniach tygodnia dozwolony być ma publiczności bezpłatny wstęp do niego.

Do bezpośredniego kierownictwa powołany być ma zawsze dyrektor naukowo wykształcony, któremu przydani być mają potrzebni pomocnicy i dozorczy. Kierownictwo naczelne zostaje przy posiadaczu powierznictwa, Radzie zaś powierznictwa służy prawo nadzoru.

Realność Nr. 39 w śródmieściu we Lwowie stanowić ma zawsze przynależność muzeum.

Artykuł X.

Na opędzanie wszelkich wydatków połączonych z utrzymaniem i pomnażaniem muzeum, z wydawnictwem katalogów i wszelkiem innym naukowym zużytkowaniem zbiorów muzealnych, z utrzymaniem służby i utrzymaniem realności w dobrym stanie, przeznaczam z dochodów majątku powierznictwa sumę 12.000 zł. w. a. rocznie.

Ja jako fundator powierznictwa zastrzegam sobie zupełną wolność tak pod względem sumy na

wydatki użyć się mającej, jak i pod względem jej użycia bez obowiązku składania rachunków.

Moi zaś następcy obowiązani są sumę dotacyjną 12.000 zł. rocznie składać zawsze w ratach ćwierćrocznych z góry w tej kasie, którą Rada powierznicza na wniosek posiadacza powierznictwa wyznaczy.

Jednakże sposób użycia i polecenie rzeczoney kasie wypłaty złożonych kwot na cele powyżej wzmiankowane zostawia się wyłącznie posiadaczowi powierznictwa. Tenże obowiązany jest z końcem każdego roku przedstawiać Radzie powierzniczej porządny wyrzeczony rachunek, wykazujący użycie sumy dotacyjnej na cele powyżej oznaczone. Rada zaś ma udzielić mu absolutorium lub odmówić takowego.

Posiadacz powierznictwa winien wykazywać Sądowi, że otrzymał absolutorium.

Coroczny rachunek końcowy ma być drukiem podawany do wiadomości publicznej.

Artykuł XI.

Począwszy od roku 1916 tworzony być ma osobny fundusz dotacyjny, dla muzeum przeznaczony, przez składanie po 600 zł. waluty austriackiej rocznie z przychodów majątku powierzniczego.

Kwotę roczną 600 zł. waluty austriackiej złożyć ma posiadacz powierznictwa w Sądzie po raz pierwszy aż do końca czerwca 1916 roku a odtąd aż do tego dnia każdego następnego roku i takowa ma być ulokowana korzystnie.

Odsetki będą kapitalizowane i rzeczony fundusz dotacyjny gromadzony być ma dopóty, dopóki nie zbierze się suma 300.000 zł. waluty austriackiej.

Od tego czasu ustanie dalsza wypłata tak sumy dotacyjnej 12.000 zł. rocznie na utrzymanie muzeum jak i kwoty 600 zł. rocznie na utworzenie funduszu dotacyjnego i odtąd odsetki od zebranego funduszu dotacyjnego obracane będą na cele muzeum w artykule poprzedzającym wyszczególnione.

Artykuł XII.

Z przychodów majątku powierzniczego pobierać mają:

a) córka moja Anna, hrabiemu Tadeuszowi Dzieduszyckiemu zaślubiona pięć szóstych części czystego dochodu w sposób niżej podany obliczonego, po strąceniu rent dożywotnich pozostającego;

b) małżonka moja Alfonsa z hrabiów Miączyńskich na wypadek owdowienia rentę dożywotnią po 5000 zł. waluty austriackiej rocznie bez jakiegokolwiek ograniczenia;

c) ten, który w skutek postanowień artykułu V lit. c), d), e), f), g) od następstwa do powierznictwa zostanie wyłączony lub przez złożenie ślubów zakonnych zrzecze się prawa następstwa, lub wreszcie w skutek postanowień artykułu VI utraci posiadanie powierznictwa, rentę dożywotnią 2000 zł. waluty austriackiej rocznie;

d) wdowa po posiadaczu powierznictwa przez czas wdowieństwa rentę dożywotnią po 2000 zł. waluty austriackiej rocznie.

Córka moja Anna, której zapewnione jest prawo pobierania pięciu szóstych części czystego dochodu, nie będzie pobierała renty wdowiej;

e) bracia posiadacza powierznictwa rentę po 1200 zł. rocznie, jednakże tylko aż do skończenia 24go roku życia;

f) siostry posiadacza powierznictwa aż do wyjścia za mąż, rentę po 800 zł. waluty austriackiej rocznie.

Jednakże suma płac pod c) aż do f) ustanowionych, przychodami funduszu apanażowego (artykuł XIII) nie pokryta, nie może przewyższać piątej części czystego dochodu z majątku powierznictwa. Jeżeli część ta nie wystarcza, płace każdego z uprawnionych do ich pobierania mają być stosunkowo niższe. Na pierwsze trzydzieści lat od chwili jak powierznictwo niniejsze uzyska najwyższe potwierdzenie, do obliczenia piątej części czystego dochodu służyć ma wartość majątku powierznictwa, inwentarzem powierznictwa stwierdzona, z przyjęciem oprocentowania po cztery od sta

Przy obliczeniu czystego dochodu potrącać należy raty amortyzacyjne na spłacenie długów, tudzież wypłaty roczne na rzecz muzeum i na rzecz poszczególnych funduszków.

Czysty dochód oblicza Rada powierznicza i wynik oznajmia Sądowi. Po upływie każdych 30 lat Rada powierznicza obliczyć ma na nowo czysty dochód i obliczenie jej ma być ważne przez następne lat trzydzieści (artykuł XVII).

Artykuł XIII.

Począwszy od roku 1916 tworzony być ma osobny fundusz apanażowy aż dopóki nie będzie wynosił najmniej milion złotych waluty austriackiej.

W tym celu corocznie a mianowicie po raz pierwszy najpóźniej aż do końca czerwca 1916 a odtąd każdego następnego roku najpóźniej aż do tego dnia, z przychodów majątku powierznictwa suma 1000 zł. waluty austriackiej ma być dopóty sądownie składana i korzystnie lokowana, dopóki się nie zbierze suma jeden milion złotych waluty austriackiej.

Gdy się suma ta zbierze, ustaje dalsze składanie i wznowia się tylko w takim razie, gdyby suma ta zmniejszyła się w skutek jakichkolwiek strat i tylko dopóty, dopóki strata nie zostanie uzupełniona.

W pierwszych dwudziestu latach odsetki bieżące mają być kapitalizowane.

Począwszy od dnia 1. stycznia 1936, apanaże wypłacać należy z odsetek bieżących funduszu tak utworzonego a z innych przychodów majątku powierznictwa tylko to, coby nie dostawało do pełności apanaży w artykule poprzedzającym ustanowionych.

Gdyby w jednym z lat administracyjnych pensje apanażowe nie przychodziły do wypłaty i w skutek tego cała kwota roczna odsetek funduszu była do rozrządzenia, w takim razie po upływie roku administracyjnego odsetki roczne, jeżeli wartość funduszu z końcem roku administracyjnego wynosi mniej jak milion złotych, przyłączone być mają do kapitału, jeżeli zaś fundusz wynosi już sumę najwyższą milion złotych, należec ma jako rozporządzalny dochód powierznictwa z ubiegłego roku administracyjnego do posiadacza powierznictwa, albo, jeżeli w ubiegłym roku administracyjnym miała miejsce zmiana posiadania, winna być podzielona między poprzednika a względnie jego dziedziców i następcę do powierznictwa w stosunku długości czasu, przez który jeden i drugi w owym roku administracyjnym powierznictwo posiadał.

Jeżeli w jednym z lat administracyjnych po obliczeniu kwot apanażowych, w tymże roku płatnych, okaże się nadwyżka odsetek, nadwyżka ta użyta być ma z końcem roku administracyjnego w następujący sposób:

Jeżeli wartość funduszu z końcem roku administracyjnego wynosi mniej jak 100.000 zł., przyłączyć ją należy do kapitału.

Jeżeli fundusz w owym czasie wynosi więcej niż 100.000 zł. ale mniej jak milion złotych, natenczas z nadwyżki przyłącza się do kapitału funduszu tylko część potrzebną do uzupełnienia go aż do miliona, w każdym zaś razie nie więcej jak połowę nadwyżki, pozostałość zaś dzieli się między te osoby, które w owym roku administracyjnym pobierały apanaże a to w stosunku kwot apanażowych.

Jeżeli fundusz w owym czasie wynosi już sumę najwyższą jeden milion złotych, całą nadwyżkę roczną rozdzielić należy stosunkowo między przerzeczzone osoby.

Gdyby jedna z osób uprawnionych do otrzymania części nadwyżki, w międzyczasie umarła, część na nią przypadająca wpływa do spadku po tej zmarłej osobie.

Osoby, które stosownie do postanowienia lit. g) artykułu V. zostały wyłączone od następstwa do powiernictwa lub stosownie do artykułu VI, ustęp 1, utraciły posiadanie powiernictwa i stosownie do lit. c) artykułu XII. pobierają apanaż, nie mają w żadnym razie prawa do nadwyżki odsetek.

Artykuł XIV.

Podobnież począwszy od r. 1916 tworzony był ma osobny fundusz zapasowy powiernictwa, wynoszący aż do jednego miliona złotych waluty austriackiej w dwóch częściach po 500.000 zł. waluty austriackiej.

W tym celu posiadacz powiernictwa obowiązany jest corocznie a to po raz pierwszy najpóźniej aż do końca czerwca 1916 roku a potem każdego następnego roku najpóźniej aż do tego dnia złożyć w sądzie sumę 1000 zł. waluty austriackiej, która ma być ulokowana korzystnie.

Posiadacz powiernictwa nie ma prawa pobierać odsetek, jakie fundusz zapasowy nieść będzie i takowe mają być przyłączane do kapitału i lokowane korzystnie dopóty, dopóki się nie zbierze suma 500.000 zł. waluty austriackiej, pierwsza część ustanowionej kwoty najwyższej. Gdy zbieranie tej sumy zostanie zamknięte, posiadacz powiernictwa będzie od niej pobierał odsetki.

Nakazana jednak wpłata 1000 zł. waluty austriackiej rocznie ma być ciągle nadal w podobny sposób płacona, dopóki łącznie z odsetkami na kapitał obracanemi nie urośnie znowu suma 500.000 zł. waluty austriackiej, jako druga część ustanowionej sumy najwyższej.

Po zebraniu tej drugiej sumy 500.000 zł. waluty austriackiej, posiadacz powiernictwa będzie od niej pobierał odsetki, dalsze zaś płacenie wpłat ustanie. Tylko w tym razie, gdyby suma całego funduszu zapasowego powiernictwa zmniejszyła się w skutek jakichkolwiek strat, wpłaty mają być znowu wnoszone dopóty, dopóki strata nie zostanie pokryta.

Artykuł XV.

Zostaje ustanowiona Rada powiernictwa powołana do strzeżenia tych praw, które jej dokumentem niniejszym wyraźnie nadaje i która w tym względzie podlegać będzie Sądowi powołanemu do czuwania nad niniejszem powiernictwem.

Rada powiernictwa składać się będzie z trzech członków, z których każdy będzie miał zastępcę.

Pierwszych członków i ich zastępców zamianują sam i uwiadamiając Sąd o tem, złożą deklaracje mianowanych, wyrażające, że przyjmują nominacje.

Później każdy członek mianować będzie sam swego zastępcę, który, jak tylko członek ubędzie, zajmie natychmiast jego miejsce.

Jednakże w razie doznanej przeszkody przez członka i jego zastępcę, każdego członka zastępować może którykolwiek zastępca.

W Radzie powiernictwa przyduje członek wiekiem najstarszy, który ma prawo zwoływać Radę powiernictwa a według okoliczności zastępców i którego nazwisko ma być podane Sądowi.

Gdy zastępca ubędzie, członek, który go mianował musi niezwłocznie zamianować nowego.

Gdyby jednak ubył członek, którego zastępcy także niema, w takim przypadku inni członkowie mają wybrać i mianować członka, który ubył.

Mianowanie zastępcy zostawia się jednak członkowi nowo mianowanemu.

Posiadacz powiernictwa obowiązany jest uwiadamiać niezwłocznie Sąd o każdym ubyciu bądź członka Rady powierniczej, bądź zastępcy.

Mianowanie nowego członka Rady powiernictwa jakoteż nowego zastępcy, nastąpić ma najpóźniej w przeciągu dni sześćdziesięciu od dnia, w którym jego poprzednik ubędzie i w ciągu tegoż samego czasu członek Rady powiernictwa nowo wstępujący lub nowo mianowany ma także mianować swego zastępcę.

Gdyby tego terminu nie dotrzymano i gdyby nawet upomnienie sądowe i wyznaczenie nowego nieodwłocznego terminu nie miało skutku, Sąd wezwie na audyencyą najbliższych znanych w kraju zamieszkałych oczekiwaczy powiernictwa w celu wybrania ubylego członka Rady powiernictwa lub zastępcy i tę osobę zamianuje członkiem lub zastępcą, na którą padnie najwięcej głosów jawiących się oczekiwaczy.

Pod względem uzdolnienia do urzędu członka lub zastępcy członka Rady powiernictwa wymagam, żeby tenże skończył trzydziesty rok życia, był w kraju

osiadły, wiódł życie nieskazitelne i zarządzał porządnie własnym majątkiem.

O zamianowaniu członków i ich zastępców uwiadomić należy Sąd ze złożeniem ich deklaracji, że przyjmują poruczony im urząd.

Uwiadomienie to nie jest potrzebne, gdy członków a względnie zastępców mianuje Sąd w skutek wyboru oczekiwaczy, ale i od tych osób wymagać należy oświadczenia, że poruczony im urząd przyjmują.

Rada powiernictwa obowiązana jest wymienić Sądowi wspólnego zastępcę uprawnionego do odbierania pism sądowych.

Artykuł XVI.

Rada powiernictwa zwoływana być ma raz na rok na posiedzenie zwyczajne a nadto zawsze wtedy, gdy tego sprawy wymagają. Posiedzenia zwołuje członek najstarszy, któremu przewodnictwo jest poruczone (art. XV), gdyby zaś jego zaszła przeszkoda lub gdyby zaniedbywał zwołania, czynią to dwaj inni członkowie.

Do wydania uchwały potrzebna jest obecność trzech członków lub zastępców. Zastępców jednak można wzywać tylko wtedy, gdy jest wiadomem, że członka zaszła przeszkoda lub gdy zwołanie członków było bezskuteczne. Uchwała się większością głosów.

Radzie powiernictwa należy się zwrot wydatków w gotówce łączących się z jej urzędowaniem, które ponosić winien posiadacz powiernictwa.

Głównym obowiązkiem Rady powiernictwa jest czuwać nad tem, żeby lasy nie były nadmiernie eksploatowane, żeby budynki utrzymywane były w dobrym stanie i żeby w ogóle majątek powiernictwa nie ponosił w żadnym względzie szkody, nadto, żeby posiadacz powiernictwa dopełniał ściśle obowiązków swoich względem muzeum przyrodniczego hrabiów Dzieduszyckich a nakoniec, żeby tenże spłacał regularnymi ratami długi hipoteczne i żeby płacił punktualnie oznaczone raty roczne do tworzących się poszczególnych funduszków.

W razie dostrzeżenia uchybień, Rada powiernictwa obowiązana jest uczynić doniesienie do sądu i prosić o zarządzenie a na wszelki przypadek o zarządzenie środków zabezpieczających.

Jest także obowiązkiem Rady powiernictwa objawiać zawsze swoje zdanie, gdy tego Sąd zażąda.

Przy spisaniu inwentarza jakoteż przy szacowaniu sądownym w celu dozwolonego ustawą ob-

łużenia majątku powierniczego, Rada powiernictwa ma prawo być obecną i czynić wnioski.

W takim razie, gdyby powołany do następstwa lub posiadacz powiernictwa z powodu czynu, w ustawie jako zbrodnia oznaczonego, wyrokiem prawomocnym Sądu państwowego uznany został za winnego, Rada powiernictwa winna w przeciągu dni sześćdziesięciu po otrzymaniu o tem wiadomości uchwalić, czy popełniony czyn jest hańbiącym i czy ma pociągnąć za sobą wyłączenie od następstwa lub utratę powiernictwa i o uchwale swojej uwiadomić Sąd.

Jeżeliby obowiązków kuratora do zastępowania powiernictwa i potomstwa nie poruczył Sąd wyraźnie samejże Radzie powiernictwa, Rada powiernictwa porozumiewać się będzie z kuratorem osobnym przez Sąd ustanowionym w każdym wypadku.

Artykuł XVII.

Przy każdym ponownem obliczaniu czystego dochodu majątku powiernictwa w myśl artykułu XII. Rada powiernictwa wysłuchać ma trzech biegłych, których sama dowolnie wybierze, tudzież posiadacza powiernictwa a następnie na podstawie ostatniego inwentarza powiernictwa z uwzględnieniem wartości pieniężnej i średniej stopy procentowej dochodów z realności wiejskich i leśnych w odnośnym czasie oznaczy z wyłączeniem drogi prawa dochód czysty majątku powiernictwa a następnie jego piątą część, aż do której dochodzić mogą pensye członków rodziny, do pobierania apanaży uprawnionych.

Odsetki od funduszu zapasowego powiernictwa, w artykule XIV ustanowionego, wliczane będą do czystego dochodu dopiero wtedy, gdy posiadacz powiernictwa będzie już takowe pobierał. Odsetki zaś od funduszu dotacyjnego na muzeum w artykule XI, jakoteż od funduszu apanażowego w artykule XIII ustanowionego nie mogą być do dochodu wliczane.

Obliczenie przez Radę powiernictwa uskutecznione, podane być ma Sądowi do wiadomości.

Gdyby z powodu nadzwyczajnych klęsk dochód znacznie się zmniejszył, posiadacz powiernictwa ma prawo jeszcze przed upływem trzydziestolecia zażądać nowego obliczenia czystego dochodu na co w razie należytego wykazania bez przeszkody zgodzić się i obliczenie uskutecznić należy w sposób tutaj przepisany.

Obliczenie to ma być ważne aż do końca najbliższego trzydziestolecia, jeżeli Rada powiernictwa nie ograniczy jego ważności do krótszego czasu.

Artykuł XVIII.

Majątek powierznictwa nie może być ani podzielony ani w całości lub po części sprzedany, ani też w jaki inny sposób obdłużony aniżeli tak, jak to ustawy i niniejszy akt fundacyjny pozwalają.

Nie może takowy być wliczanym ani w część spadkową ani obowiązkową i wolny jest od wszelkich roszczeń z tytułu części obowiązkowej.

Ciężary gruntowe i długi hipoteczne majątek powierznictwa teraz obarczające, mają być porządnie według istniejących zobowiązań spłacane.

W celu zaciągnięcia długu nie wolno wliczać w wartość powierznictwa ani realności we Lwowie w śródmieściu pod Nr. 39 położonej, ani zbiorów muzeum przyrodniczego hrabiów Dzieduszyckich, ani też funduszu dotacyjnego muzeum, ani wreszcie funduszu apanażowego.

Realność lwowska po umorzeniu długu obecnie na niej ciężącego, nie może już być obdłużona.

Artykuł XIX.

Posiadacz powierznictwa ma także prawo podnieść dozwoloną w ustawie część funduszu zapasowego powierznictwa, który w myśl artykułu XIV. ma być gromadzony, ale takowa powinna być według przepisu ustawy zwrócona w ten sposób, że przy zwrocie sumy wziętej z owej części funduszu zapasowego powierznictwa, od której posiadacz powierznictwa nie pobiera jeszcze odsetek, zwrócone być winny także odsetki.

Artykuł XX.

Gdyby powierznictwa zostały ustawą powszechną zniesione i gdyby powierznictwo niniejsze doznać miało tego samego losu, w takim razie muzeum przyrodnicze hrabiów Dzieduszyckich istnieć ma nadal jako fundacya, na którą natenczas przejść ma własność wszystkich zbiorów, realności we Lwowie w śródmieściu pod Nr. 39 położonej z przynależymi im tościami i wszystkimi sprzętami, które w muzeum służą do użytku, jakoteż funduszu dotacyjnego nagromadzonego już w skutek przepisu artykułu XI.

Jednocześnie fundacya ta nabywa także ustanowionych w artykułach X i XI praw do pobierania sumy dotacyjnej 12.000 zł. rocznie i do wpłaty w kwocie 600 zł. rocznie, przeznaczonej na utwo-

rzenie funduszu dotacyjnego, które to prawa mają być należycie zabezpieczone.

Organizacją tej fundacyi ustanowić ma po wysłuchaniu ostatniego posiadacza powierznictwa najwyższy jaki w owym czasie istnieje będzie instytut naukowy języka polskiego używający.

Gdyby zaś wszystkie przezemnie powołane rody wygasły i nie było nikogo, komu by prawo następstwa na powierznictwo służyło, cały majątek powierznictwa przechodzi na fundacyą muzeum przyrodniczego hrabiów Dzieduszyckich, z którą jednak w takim razie połączyć należy nowo utworzyć się mający zakład nauczający albo naukowy nauki przyrodnicze na celu mający.

Organizacją fundacyi i tego zakładu z nią połączyć się mającego, ustanowi podobnie najwyższy jaki w owym czasie istnieje będzie instytut naukowy języka polskiego używający.

Artykuł XXI.

Niniejsze powierznictwo rodziny hrabiów Dzieduszyckich podlegać będzie we wszystkich sprawach jego się tyczących c. k. Sądowi krajowemu lwowskiemu.

Artykuł XXII.

Pozwalam, żeby niniejszy dokument fundacyjny został do ksiąg gruntowych wciągnięty i żeby na podstawie onego w stanie czynnym i biernym wszystkich dóbr w artykule I pod *a*) i *b*) wzmiankowanych, gruntów tamże pod *c*) wyszczególnionych i realności we Lwowie w śródmieściu Nr. 39 położonej w odnośnych wykazach hipotecznych zapisany został węzeł powierznictwa, to jest, że te nieruchomości przeznaczone zostały na powierznictwo rodziny hrabiów Dzieduszyckich i podlegają postanowieniom niniejszego aktu fundacyjnego.

Pozwalam także, żeby również węzeł powierznictwa był zanotowany przy wzmiankowanych w artykule I pod *b*) prawach, zabezpieczonych dla mnie w stanie biernym dóbr Cieszacina mały czyli Cieszacinek w wykazie hipotecznym l. 66, G. 8 i 15 księgi gruntowej c. k. Sądu obwodowego przemyskiego.

Niniejszy akt fundacyjny podpisuję własnoręcznie w obecności świadków, w, d.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1894 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1894, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi 3 zł.

Prenumeruje się w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części.

Nabywający odrazu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . .	25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . .	16 zł.
" " 1859 " 1868 " " . . .	12 " "	" " 1879 " 1888 " " . . .	20 " "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.			

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . .	16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . .	20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.			

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można począwszy od roku 1894:

Rocznik 1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . .	1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . .	2 zł. 30 c.
" 1850 " . . .	5 " 25 "	" 1865 " . . .	2 " — "	" 1880 " . . .	2 " 20 "
" 1851 " . . .	1 " 30 "	" 1866 " . . .	2 " 20 "	" 1881 " . . .	2 " 20 "
" 1852 " . . .	2 " 60 "	" 1867 " . . .	3 " — "	" 1882 " . . .	3 " — "
" 1853 " . . .	3 " 15 "	" 1868 " . . .	2 " — "	" 1883 " . . .	2 " 50 "
" 1854 " . . .	4 " 20 "	" 1869 " . . .	3 " — "	" 1884 " . . .	2 " 50 "
" 1855 " . . .	2 " 35 "	" 1870 " . . .	1 " 40 "	" 1885 " . . .	1 " 80 "
" 1856 " . . .	2 " 45 "	" 1871 " . . .	2 " — "	" 1886 " . . .	2 " 30 "
" 1857 " . . .	2 " 85 "	" 1872 " . . .	3 " 20 "	" 1887 " . . .	2 " 50 "
" 1858 " . . .	2 " 40 "	" 1873 " . . .	3 " 30 "	" 1888 " . . .	4 " 20 "
" 1859 " . . .	2 " — "	" 1874 " . . .	2 " 30 "	" 1889 " . . .	3 " — "
" 1860 " . . .	1 " 70 "	" 1875 " . . .	2 " — "	" 1890 " . . .	2 " 70 "
" 1861 " . . .	1 " 50 "	" 1876 " . . .	1 " 50 "	" 1891 " . . .	3 " — "
" 1862 " . . .	1 " 40 "	" 1877 " . . .	1 " — "	" 1892 " . . .	5 " — "
" 1863 " . . .	1 " 40 "	" 1878 " . . .	2 " 30 "	" 1893 " . . .	3 " — "

Rocznik 1893 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1893 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za opłatą należności handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1893 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1893) włącznie są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1894 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełnienia zdefektowanych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materij jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 9. stycznia 1894.

(Zawiera Nr. 5.)

5.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i rolnictwa z dnia 12. grudnia 1893,

którem dla jezior górno-austryackich i salzburskich wydaje się Porządek policyjny żeglarski i jeziorny.

I. Postanowienia ogólne.

§. 1.

Kierownicy statków wszelkiego rodzaju i tratw, jakoteż posiadacze zakładów kąpielowych i innych, znajdujących się na jeziorze, winni baczyć troskliwie na to, żeby unikano wzajemnego czynienia sobie zawad i uszkodzeń.

§. 2.

W czasie od zachodu aż do wschodu słońca przy jakimkolwiek stanie powietrza wystawione być powinny następujące a nie inne światła pozycyjne:

1. Na każdym parowcu gdy płynie:

- a) na przodzie lub na maszcie przednim a to w wysokości najmniej 1 m nad światłami bocznymi jasne białe światło, tak urządzone i umieszczone, żeby widzialne było jednostaj-

nie na łuku widnokregu o 20 strefach kompasowych a to po 10 stref od przodu na obie strony;

- b) po prawej stronie światło zielone, tak urządzone i umieszczone, żeby widzialne było jednostajnie na łuku widnokregu o dziesięciu strefach kompasu od przodu na prawo;
- c) po lewej stronie światło czerwone, tak urządzone i umieszczone, żeby widzialne było jednostajnie na łuku widnokregu o dziesięciu strefach kompasu od przodu na lewo;
- d) na tyle statku światło błękitne tak urządzone i umieszczone, żeby widzialne było na łuku widnokregu o 16 strefach kompasu a to po ośm stref od tyłu na obie strony.

Na łodziach parowych bez pokładu mczna światło przodowe połączyć z światłami bocznymi w tej samej budce.

2. Na każdym statku żaglowym lub wiosłowym i na każdej tratwie gdy płyną:

- a) gdy płyną samodzielnie na przodzie światło jasne białe, jednostajnie ze wszystkich stron widzialne;
- b) gdy są przyłączone do innego statku, światło białe jednostajnie z każdej strony widzialne, umieszczone na tyle, gdy są przyłączone do końca statku a na zewnętrznej stronie burty, gdy są przyłączone do boku statku.

Z kilku statków, po jednej stronie przyłączonych, tylko ostatni powinien być tem światłem na zewnętrznej ścianie burty opatrzonej.

Postanowienie pod b) nie stosuje się jednak do małych łodzi przez parowce ciągnionych.

3. W ciemnej nocy, gdy powietrze jest czyste, światła powinny być widzialne a mianowicie:

- a) światła parowców:
 przednie na 1.000 m
 boczne i tylne na 500 m;
 b) światła statków żaglowych, wiosłowych i tratw:
 światło białe na 500 m.

4. Światła boczne parowców powinny być umieszczone tak, żeby przedstawiały w przybliżeniu szerokość statku; u parowców kołowych należy je przytwierdzać ile możności od strony brzegów zewnętrznych skrzyń kołowych. Nadto oba te światła boczne powinny być od strony wnętrza burty opatrzone osłonami wystającymi tak daleko przed światłami, żeby te nie mogły być widziane z drugiej strony ponad przodem statku.

§. 3.

1. Parowce, utrzymujące regularną komunikacją pomiędzy dwoma lub więcej miejscami, winny w kursach swoich trzymać się oznaczonego kierunku i tylko w przypadkach koniecznej potrzeby wolno im od niego zbaczać.

2. Wyściganie się jest parowcom wzbronione.

3. Żaden statek nie powinien zajmować drogi innego płynącego statku i tym sposobem czynić mu przeszkodę.

Kąpiącym się nie wolno dopływać do parowców i czepiać się onych, statkom wiosłowym i żaglowym nie wolno parowców dościgać, również wzbronione jest przyczepianie do parowców małych statków wiosłowych (gondoli), wiozących pasażerów.

4. Gdy dwa parowce zbliżą się do siebie w kierunku wprost lub prawie wprost przeciwnym, tak, że przez to powstanie niebezpieczeństwo, każdy z nich powinien usunąć się na prawo, ażeby mogły wyminąć się po lewej stronie.

Postanowienie to stosuje się tylko wtedy, gdy statki w kierunku wprost lub prawie wprost przeciwnym zbliżą się do siebie tak, że powstanie niebezpieczeństwo uderzenia o siebie, nie zaś wtedy, gdy dwa statki, płynąc dalej swoją drogą, mogą swobodnie koło siebie przepłynąć.

Stosuje się więc postanowienie to tylko w takich przypadkach, gdy we dnie każdy z dwóch statków widzi w jednej lub prawie w jednej linii przód, maszt i komin drugiego ze swoim przodem, masztem i kominem i gdy w nocy każdy z dwóch

statków w takim kierunku się znajduje, że widzi oba boczne światła drugiego statku.

5. Gdy kierunki dwóch parowców przecinają się tak, że przez to powstaje niebezpieczeństwo uderzenia o siebie, ustąpić ma z drogi ten parowiec, po którego prawej stronie znajduje się ów drugi parowiec.

6. Gdy parowiec i statek żaglowy płyną w takim kierunku, że im zagraża niebezpieczeństwo uderzenia o siebie, parowiec winien ustąpić się statkowi żaglowemu.

Parowce winny zawsze, mianowicie podczas burzy odsuwać się daleko od statków żaglowych i od małych lub ciężko obciążonych łodzi a w razie potrzeby maszynę zastanowić, żeby z bicia fal podczas wymijania się nie powstało dla tych statków niebezpieczeństwo.

7. Każdy parowiec, który w sposób niebezpieczeństwem zagrażający przybliży się do innego statku, powinien chyżość zmniejszyć, albo jeżeli potrzeba, maszynę zatrzymać i cofać się w tył.

Gdy się to zdarzy dwom parowcom, ten z nich, który pierwszy spostrzeże niebezpieczeństwo, winien ostrzedz drugi parowiec o grożącym niebezpieczeństwie daniem świstawką parową sygnału na trwogę przepisanego w dołączonym porządku sygnałowym (Nr. bież. 6) a ów drugi parowiec winien natychmiast na ten sygnał odpowiedzieć.

Podobnie gdy parowiec zbliży się w sposób zagrażający niebezpieczeństwem do statku żaglowego, łodzi wiosłowej lub tratwy, winien sygnałem na trwogę, danym świstawką parową, zwrócić uwagę tych statków na grożące niebezpieczeństwo. Gdyby statek żaglowy spostrzegł niebezpieczeństwo pierwiej niż zbliżający się parowiec, jest również obowiązany ostrzedz parowiec, dając mu trąbą do mgły sygnał na trwogę przepisany w porządku sygnałowym (Nr. bież. 6).

8. Gdy parowiec płynąc stanie się niezdolnym do wykonywania obrotów, winien statki zbliżające się do niego w sposób zagrażający niebezpieczeństwem uwiadomić o tej okoliczności sygnałem przewidzianym na ten przypadek w porządku sygnałowym (Nr. bież. 6).

9. Gdy dwa statki żaglowe zbliżą się do siebie tak, że powstaje dla nich niebezpieczeństwo uderzenia o siebie, jeden z nich winien drugi wyminąć a to w następujący sposób:

- a) Statek żaglowy, płynący z pełnym wiatrem (ale nie w kierunku spodniego tramu), winien ustąpić z drogi statkowi, płynącemu z wiatrem bocznym;
 b) z dwóch statków, płynących ku sobie z wiatrem bocznym w przeciwnych kierunkach, ten powinien ustąpić z drogi, który ma wiatr z lewej strony;

- c) gdy dwa statki płyną z pełnym wiatrem (ale nie w kierunku spodniego tramu) i mają go z różnych stron, ten statek winien drugiemu z drogi ustąpić, który ma wiatr z lewej strony;
- d) z dwóch statków, które płyną z pełnym wiatrem i mają wiatr z tej samej strony, ten statek winien wymijać, który znajduje się po stronie wiatru;
- e) statek płynący z pełnym wiatrem w kierunku spodniego tramu, powinien każdemu statkowi ustępować z drogi.

10. Bez względu na wszystkie przepisy pod powyższymi cyframi podane, każdy parowiec lub statek żaglowy, prześcigając inny statek, obowiązany jest temu ostatniemu z drogi ustąpić.

Parowiec, który w nocy chce wyprzedzić statek żaglowy, winien oznajmić mu ten zamiar sygnałem prześcigu przewidzianym w porządku sygnałowym (Nr. bież. 5).

11. Do uwiadomienia, w jaki sposób wymijać się będzie, używać mają parowce sygnałów zmiany kierunku, przewidzianych w porządku sygnałowym (Nr. bież. 4 a, b i c).

12. We wszystkich takich przypadkach, gdy według prawideł powyższych jeden z dwóch statków ma drugiemu z drogi ustąpić, ten ostatni statek winien swój kierunek zatrzymać.

13. Łodzie wiosłowe winny zawsze statkom parowym i żaglowym w stosownej odległości ustępować z drogi, między sobą zaś winny wymijać się w prawo a wyprzedzać w lewo.

14. Tratwom winny wszelkie inne statki ustępować z drogi.

§. 4.

- a) Gdy stan powietrza nie pozwala widzieć, parowce winny dawać sygnał do mgły w porządku sygnałowym (Nr. bież. 3 a) przepisany;
- b) statkom żaglowym, wyjąwszy frachtowe, jest zgoła zabronione odbywanie kursu wtedy, gdy stan powietrza nie pozwala widzieć;
- c) statkom żaglowym, łodziom wiosłowym i tratwom wolno w czasie takiego stanu powietrza wyruszać w drogę lub dalej płynąć tylko w takim razie, jeżeli opatrzone są trąbą do mgły, iżby mogły dawać sygnał w porządku sygnałowym (Nr. bież. 3 b) przepisany;
- d) statkom wiosłowym, żaglowym i tratwom zakazane jest odpływanie w czasie burzy, wyjąwszy, gdy chodzi o ratowanie walczących z niebezpieczeństwem;

- e) statki, które w drodze zaskoczy taki stan powietrza przy jakim nie wolno im kursu odbywać, winny podążać natychmiast do najbliższego brzegu.

§. 5.

Zawijać wolno zwyczajnie tylko do tych przystani, które są urzędownie wyznaczone i do publicznej wiadomości podane. Kierownicy statków i tratw wprzód przybywających winni statki swoje tak ustawiać, żeby te, które później przybędą, mogły bez przeszkody przybić do lądu.

O ile właściciele brzegów są obowiązani pozwalać na przybijanie statków do lądu, na przytwierdzenie ich, wyciąganie na brzeg i wysadzanie ładunku, jakoteż na chodzenie po brzegach tych osób, które przez policją wodną do nadzoru są wyznaczone, stanowi o tem ustawa z dnia 30. maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 93), tycząca się postanowień prawa wodnego, prawodawstwu Państwa zastrzeżonych, tudzież ustawa krajowa górnioaustriacka salzburska z dnia 28. sierpnia 1870 (Dz. u. kr. Nr. 32) o użytkowaniu wód, ich regulowaniu i odpieraniu.

Przystani przedsiębiorstw koncesyonowanych żeglugi parowej nie wolno podczas zawijania, przybijania i odpływania parowców zastawiać ani innymi statkami ani w jakikolwiek inny sposób.

§. 6.

W przystaniach przytwierdzać należy statki tak, żeby nawet wtedy, gdy jezioro nie jest spokojne, nie mogły oderwać się, innych statków uszkodzić i żeglugi tamować. Mniejsze statki, gdy to dla zapobieżenia niebezpieczeństwu jest potrzebne, należy w razie znacznego podniesienia się jeziora wyciągać na ląd z zachowaniem odpowiednich środków ostrożności.

§. 7.

Każdy kierownik statku winien unikać troskliwie głębizn i innych miejsc niebezpiecznych, znakami ostrzegawczymi opatrzonych, jakoteż znaków rybackich, leżących poza obrębem zwykłych kursów statków parowych, mianowicie zaś miejsc ikrzenia się ryb i luków drewnianych. Również zabronione jest najsurowiej uszkodzenie, przestawienie lub usunięcie znaku ostrzegawczego. Gdyby się to jednak stało, kierownik statku lub tratwy winien znak, o ile to jest możliwe, niezwłocznie naprawić, w miejscu właściwym postawić lub tymczasowo innym zastąpić, w każdym zaś razie Władzę żeglarską o tem co się stało, niezwłocznie uwiadomić.

Zawijanie do brzegu.

Przytwierdzenie statków zatrzymujących się.

Znak ostrzegawczy, znak rybackie, luki drewniane.

Środki ostrożności w razie niepogody (mgły, zawał śnieżny, burzy itp.), opatrzenie statków w przybory do sygnalizacyi.

§. 8.

Niesienie pomocy
niebezpieczeń-
stwu.

W przypadkach niebezpieczeństwa wszyscy majtkowie, flisacy i rybacy bez różnicy winni nawzajem nieść sobie pomoc o ile mogą to uczynić bez wystawienia własnego statku i osób na nim będących na znaczne niebezpieczeństwo.

Po uderzeniu statków o siebie powinność ta ciąży wzajemnie na obu statkach.

O każdej nieszczęsnej przygodzie uwiadomić należy Władzę żeglarską najkrótszą drogą.

§. 9.

Oznaczenie i
uprzątnięcie stat-
ków i zakładów,
które zatonały.

Gdy statek, który zatonał lub osiadł na mieliźnie albo zakład (kąpielowy itp.), który zatonał, tamuje żeglugę i flisactwo, szypier lub właściciel postarać się ma niezwłocznie o ich spuszczenie napowrót lub uprzątnięcie, w przeciwnym bowiem razie uczyni to Władza żeglarska na jego koszt i niebezpieczeństwo z zastrzeżeniem prawa regresu, gdyby mu w obec trzecich osób służyło.

Aż do spuszczenia napowrót lub uprzątnięcia kierownik lub właściciel winni zawady takie opatrywać we dnie znakami wyraźnymi w czasie zaś od zachodu aż do wschodu słońca bez względu na pogodę światłem białym, ze wszystkich stron widzialnym.

§. 10.

Chwytnie stat-
ków samopas
płynących.

Statki samopas po jeziorze płynące winna zwierzchność najbliższej gminy nadbrzeżnej kazać chwytać z zastrzeżeniem prawa regresu w obec trzecich osób.

§. 11.

Łodzie motorowe.

Do łodzi motorowych (poruszanych zapomocą oleju skalnego, nafty, benzyny, elektryczności itp.) stosują się postanowienia dotyczące się parowców.

§. 12.

Łodzie rybackie.

Łodzie rybackie uważać należy za parowce, za statki motorowe, wiosłowe lub żaglowe podług tego jaki środek służy do ich poruszania (para, motor, wiosła, żagle).

II. Postanowienia szczególne dotyczące się wykonywania przemysłu żeglarskiego i flisackiego.

§. 13.

Przepisy ogólne.

Pod względem nadawania koncesyi na przemysł żeglarski parowy do przewozu osób lub rzeczy, rewidowania i kierowania parowców, próbowa-

nia i peryodycznej rewizyi kotłów parowych, postępowania z maszynami parowymi i obsługi kotłów parowych przez osoby do tego uzdolnione, stosują się odnośnie szczególne ustawy i rozporządzenia; do żeglugi żaglowej i wiosłowej stosują się postanowienia ustawy przemysłowej i rozporządzeń w tej mierze wydanych z uzupełnieniami w następujących paragrafach przepisaniemi.

§. 14.

Oznaczenie
statków.

Każdy statek do przewożenia sposobem przemysłowym osób i rzeczy przeznaczony, powinien być opatrzonej po obu stronach burty przepisaniemi oznaczeniami, wykonanemi czytelnie ciemno na tle jasnym lub jasno na tle ciemnym takimi głoskami a względnie cyframi, żeby najmniejsze z nich miały przynajmniej 15 cm wysokości i żeby szerokość ich głównych linii wynosiła nie mniej, jak piątą część wysokości.

Oznaczeniem tem jest u parowców ich nazwa, u statków żaglowych i wiosłowych numer porządkowy przez Władzę żeglarską nadany i nadto u wszystkich statków kółko zawierające głoski początkową i końcową Władzy, która zarządziła przepisana rewizją statku a względnie w której rejestrze statek jest zapisany, np.

Tratwy opatrzone być powinny żerdzią najmniej 2 m wysoką z białą tablicą w kierunku długości zwróconą, z napisem po obu stronach wyrażającym nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela lub kierownika a to takimi głoskami, żeby najmniejsze z nich miały najmniej 15 cm wysokości i żeby szerokość ich głównych linii wynosiła nie mniej jak piątą część wysokości.

§. 15.

Dla każdego statku przeznaczonego do przewożenia sposobem przemysłowym osób i rzeczy oznaczona być ma urzędownie linia największego dozwolonego zagłębienia, dla każdego przewożącego pasażerów nadto największa ilość osób, które wolno wziąć naraz i oznaczenia te umieszczane przy sposobności rewizyi, utrzymywane być mają zawsze w stanie czytelnym.

Głębokość zanurzenia, najwięk-
sza ilość pasażerów.

Największe dozwolone zagłębienie oznacza się kreskami najmniej 50 cm długości a 5 cm wysokości mającemi, ciemnymi na tle jasnym lub jasnymi na ciemnym. Dolny brzeg kreski powinien przypadać na ustanowioną linią największego dozwolonego zagłębienia.

Najmniejsza odległość tej linii od brzegu statku (wysokość wolna burty) ma wynosić:

u parowców 40 *cm*, licząc od dolnego brzegu najniższego otworu w ścianie burty;

u statków wiosłowych i żaglowych, mających aż do 30 ton ładowności, 24 *cm*;

u takichże, gdy mają przeszło 30 ton ładowności, 30 *cm*.

U małych łodzi wiosłowych, mających aż do jednej tonny ładowności wolna wysokość burty może być za zezwoleniem Władzy jeszcze mniejsza.

Co do statków szczególnej konstrukcji zastrzega się Władzy żeglarskiej przepisanie w razie potrzeby także innej wolnej wysokości burty.

Największą ilość osób należy na statkach drewnianych wypalać, na innych wybijać w miejscu łatwo dostępnym i tak, żeby była widzialna.

W poszczególnych przypadkach przy oznaczaniu tej ilości, liczy się dzieci nad 10 lat mające za dorosłych, mniejsze zaś po dwoje za jedną osobę.

Wszelkie przekroczenie linii największego dozwolonego zagłębienia lub największej ilości osób jest zakazane. Gdyby się to stało, nie wolno przed wyrównaniem puścić się w drogę lub odbywać dalszej podróży.

Co do tratw towarami obciążonych, górna ich płaszczyna powinna być wolna od wody.

§. 16.

Na każdym parowcu, jakoteż na każdym takim statku wiosłowym i żaglowym, którego ładowność wynosi najmniej 30 ton, umieszczona być powinna na przodzie statku, w środku i na tyle skala zanurzenia z podziałkami 2-centymetrowymi dochodząca aż do linii największego dozwolonego zagłębienia.

§. 17.

Każdy statek, przeznaczony do przewożenia sposobem przemysłowym osób lub rzeczy, powinien być zaopatrzone w przybory i urządzenia potrzebne do niesienia pomocy w nieszczęsnych przygodach.

Tu należą:

1. Na parowcach:

- a) przynajmniej jedna łódź wybawcza, pod względem wielkości do rozmiarów statku głównego zastosowana, nie mogąca zatonać, zawsze w odpowiednią ilość wiosła ręcznych i ster zaopatrzone, która umieszczona być ma w taki sposób, żeby można było spuścić ją szybko i ludźmi napęlić;
- b) drabina ruchoma, którą możnaby przyczepić zewnątrz okrętu, a której dolny koniec sięgać ma aż do zwierciadła wody;

c) pompa do spuszczenia wody;

d) pewna, wielkości i przeznaczeniu statku odpowiednia ilość pierścieni wybawczych, materiałów do zatykania szpar i wiader do wody. Nadto na statkach przeznaczonych do przewożenia osób, niektóre stoły i ławki na pokładzie umieszczone powinny być tak urządzone i do pływania usposobione, żeby wyrzucone ze statku, mogły osobom, które wpadną w wodę, służyć za środek do ratowania się.

Parowce bez pokładu mogą być uwolnione od posiadania przedmiotów pod lit. a, b i c wymienionych.

2. Na statkach żaglowych i wiosłowych, których ładowność wynosi więcej niż 30 ton, najmniej po dwa pierścienia wybawcze i wiadra do wody, tudzież odpowiednia ilość materiałów do zatykania szpar, na mniejszych statkach tego rodzaju zewnątrz naokoło statku lina do chwycenia się i materiał do zatykania szpar.

§. 18.

Statki żaglowe i wiosłowe mogą być dopiero wtedy używane do przewożenia sposobem przemysłowym osób i rzeczy, gdy stan ich pod względem sposobności, ładowności, zaopatrzenia i załogi zostanie zbadany i gdy w skutek tego uznane będą za zdadne do żeglugi.

Prośbę o wykonanie rewizji podać należy do Władzy żeglarskiej w stanowisku statku.

Rewizją wykonywa na polecenie tej Władzy, w czasie, który ona wyznaczy, znawca przez nią powołany.

Każdemu statkowi, który w skutek rewizji uznany będzie za odpowiedni, wyda Władza żeglarska numer porządkowy.

Rewizya ponawiana być ma co drugi rok i nadto w razie istotnej zmiany albo naprawy statku, tudzież gdy zostaje przeniesiony na inne jezioro.

Władza żeglarska ma nadto prawo w razie potrzeby także w czasie pośrednim zarządzić rewizye nadzwyczajne wszystkich lub niektórych statków żaglowych i wiosłowych i w jej okręgu sposobem przemysłowym kursujących.

Statki, które w skutek rewizji uznane będą za niesposobne do żeglugi, mają być niezawisłe od kary, mogącej dotknąć właściciela, wyłączone od ruchu aż do udowodnienia, że odkryta wadliwość została usunięta.

Koszta pierwszej i ponownej po dwóch latach rewizji statku, tudzież rewizji odbywającej się

Rewizya statków
wiosłowych
i żaglowych.

Skala zanurzenia.

Przybory
na wypadek przy-
gody.

w razie istotnej zmiany albo naprawy statku, jakoteż gdy statek zostaje przeniesiony na inne jezioro, ponosić ma właściciel. Koszta zaś innych rewizyj ponosić ma właściciel tylko w takim przypadku, gdy jego statek lub jeden z jego statków uznany zostanie za niesposobny do żeglugi.

Gdy statek rewidowany urzędownie i uznany za sposobny do żeglowania po pewnem jeziorze, ma trwale przestać po tem jeziorze żeglować, należy uwiadomić o tem właściwą Władzę żeglarską.

§. 19.

Do statków, służących tylko do jednorazowego kursu po jeziorze, nie stosują się postanowienia §§. 15. aż do 18. Jednakże i te statki opatrzone być powinny w sposób w §. 14 podany napisem wyrażającym nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela i przyjmowanie pasażerów na takie statki jest zakazane.

§. 20.

Do żeglowania statkami żaglowymi lub wiosłowymi, służącymi do przewożenia sposobem przemysłowym osób lub rzeczy, dopuszczony być ma bez względu na płeć każdy, kto doszedł najmniej 16. roku życia, zachowuje się moralnie, spędził rok jeden w służbie na statku i przed jedną z Władz żeglarskich dla jezior dowiódł swego uzdolnienia.

Ubiegających się o uprawnienie do żeglowania łodziami wiosłowymi, mającymi mniej jak jedną tonnę ładowności, uwalnia się od wykazania służby jednorocznej na statku i poprzestaje się na udowodnieniu, że są biegli w wiosłowaniu.

Każda z rzeczonych Władz żeglarskich ma corocznie w czasie, który ona sama oznaczy i publicznie ogłosi, w razie potrzeby także w przypadkach szczególnych, urządzić egzamin żeglarski w gminie nadbrzeżnej swego okręgu urzędowego.

Egzamin rozciągać się ma bardziej na praktyczną niż na teoretyczną stronę służby na statku, w szczególności jednak wymagać należy także znajomości niniejszego porządku policyjnego żeglarskiego i jeziornego, jakoteż odnośnych postanowień ustaw dotyczących się prawa wodnego a od ubiegających się o książkę żeglarską do statków żaglowych, także dokładnej znajomości postępowania z żaglami.

Egzamin żeglarski zdaje się przed komisją złożoną z przewodniczącego, którego mianuje Władza żeglarska i z dwóch żeglarzy już patentowanych, których ona do tego wyznaczy.

Osobom, w skutek egzaminu uznanym za uzdolnione, wydaje Władza żeglarska książkę żeglarską podług załączonego wzoru.

Książka żeglarska uprawnia do żeglowania wszelkimi statkami oznaczonego w niej rodzaju po wszystkich jeziorach górno-austriackich i salzburskich.

Każdy posiadacz książki żeglarskiej, gdy pełni służbę żeglarską lub stoi w pogotowiu, winien mieć zawsze przy sobie swoją książkę żeglarską i nadto winien być zaopatrzony w odznakę żeglarską według dołączonego rysunku zrobioną.

Książka żeglarska do żeglowania statkami żaglowymi, uprawnia także do żeglowania statkami wiosłowymi.

Władza wydająca ma książkę żeglarską odebrać na zawsze lub na czas oznaczony, jeżeli później pokaże się, że posiadacz był lub jest niezdolny albo gdy względ na porządek i bezpieczeństwo ruchu żeglarskiego nie pozwala na zostawienie mu takowej, mianowicie jeżeli posiadacz był karany za opilstwo lub kilkakrotnie za przekroczenie niniejszego Porządku policyjnego i żeglarskiego.

Temu, który w taki sposób utraci książkę żeglarską, nie może żadna z Władz żeglarskich dla jezior wydać nowej książki żeglarskiej, dopóki powody odebrania nie zostaną usunięte lub dopóki nie upłynie termin w odnośnem rozporządzeniu oznaczony.

Władze żeglarskie dla jezior winni komunikować sobie wzajemnie nazwiska kandydatów, którzy na egzaminach żeglarskich nie zostali uznani za zdatnych, jakoteż żeglarzy, którym książkę żeglarską odebrano.

Gdy opis osoby, w książce żeglarskiej podany, stanie się niezgodnym z powodu zezarzenia się żeglarza lub z innych przyczyn, Władza żeglarska jego miejsca zamieszkania nad jeziorem ma go zmienić a względnie odnowić.

Gdy żeglarz porzuci służbę żeglarską lub umrze, jego książkę żeglarską zwrócić należy Władzy, która ją wydała.

§. 21.

Postanowienia dotyczące się żeglowania statkami żaglowymi i wiosłowymi (§. 20) stosują się odpowiednio także do flisaków.

§. 22.

Statków żaglowych i wiosłowych nie wolno w ogóle wypożyczać w razie niepogody tudzież osobom pijanym.

Bez przybrania żeglarza nie wolno wypożyczać statków żaglowych i wiosłowych osobom widocznie pływać nie umiejącym a nadto statków żaglowych osobom mniej niż 14, statków wiosłowych osobom mniej niż 10 lat mającym.

§. 23.

Ceny kursów.

Należytości za użycie statków żaglowych i wiosłowych uregulowane będą taryfami urzędownie ustanowionemi (§. 54, ustęp 2 ustawy przemysłowej).

Taryfę tę należy mieć przy sobie tak podczas każdego kursu jak i podczas gotowości do drogi i pasażerowi na żądanie pokazywać (§. 52 ustawy przemysłowej).

Zażalenia z powodu przekroczenia taryfy przedstawiać należy przełożonemu właściwej gminy nadbrzeżnej, pełnomocnikowi przezeń mianowanemu przy samym brzegu mieszkającemu lub też Władzy żeglarskiej, która w takich przypadkach, gdy się strony nie pogodzą, ma prawo rozstrzygania sporu.

§. 24.

Przystanie.

W przystaniach parowców koncesyonowanych poczynione być mają według polecenia Władzy żeglarskiej i utrzymywane w dobrym stanie wszelkie urządzenia potrzebne do tego, żeby pasażerowie mogli wygodnie i bez niebezpieczeństwa wsiadać i wysiadać.

Jeżeli do tego potrzebne są budowle wodne lub nadbrzeżne zastosowane być mają we względzie ich wykonania odnośnie przepisy ustawy górnio-austryackiej salzburckiej z dnia 28. sierpnia 1870, Dz. u. kr. Nr. 32, o używaniu, regulowaniu i odpieraniu wód.

W szczególności przysposobiony być powinien w każdej takiej przystani pomost do lądowania, opatrzone poręczami dostatecznej grubości i wysokości.

Nadto przystanie takie oznaczone być powinny tablicami widocznymi, na których napisana być ma nazwa stacyi i które od zachodu słońca przy jakimkolwiek stanie powietrza aż do przybycia a względnie odejścia ostatniego parowca powinny być odpowiednio światłem czerwonym oświetlone.

Oprócz tego w każdej takiej przystani znajdować się ma dalekoosłona trąba lub dzwiczny dzwon do dawania w czasie mgły sygnałów w porządku sygnałowym (Nr. bież. 3, lit. c) przewidzianych.

Przystań zamkniętą należy odpowiednio oznaczyć i uczynić niedostępną.

Gdzie dla statków żaglowych i wiosłowych, służących do przewożenia sposobem przemysłowym osób lub rzeczy, wyznaczone są urzędownie osobne stanowiska, żeglarze i osoby pożyczające statki winni trzymać się ich ściśle. W stanowiskach tych

wywiesić należy w miejscu przystępnem i widocznem zatwierdzoną taryfę jakoteż wyciąg z przepisów niniejszego porządku żeglarskiego dotyczących się odbywania kursów i wymijania.

§. 25.

Parowce osobowe winny oddalenie się i przybycie oznajmiać dzwonieniem w dzwon statku, tudzież świstawką parową (Porządek sygnałowy Nr. bieżący 1 i 2).

Pasażerom nie należy pozwalać wysiadać ani wsiadać dopóki parowiec nie zostanie całkiem bezpiecznie połączony z brzegiem. Wysiadanie ma pierwszeństwo przed wsiadaniem, a tak podczas wysiadania jak i podczas wsiadania stać ma w przystani najmniej jeden majtek do zapobiegania ścisłowi i wszelkim innym niewłaściwościom.

Statki żaglowe powinny być podczas wysiadania i wsiadania pasażerów trzymane od strony lądu, ażeby nie nabierały wody.

Pakunek podróży lub towary można zacząć ładować i wyładowywać dopiero wtedy, gdy pasażerowie wysiędą i wsiędą.

Statek wiozący pasażerów nie powinien brać na pokład takiego pakunku ani żadnego takiego towaru, któryby w jakikolwiek sposób zagrażał bezpieczeństwu ruchu.

§. 26.

We wszystkiem, co się tyczy statku, kierowania nim, utrzymania ładunku itp. jakoteż zachowania na nim porządku, władza nad służbą i dozór nad pasażerami należy do kierownika statku lub tratwy.

Służba i pasażerowie obowiązani są bez oporu spełniać wydane w tym względzie polecenia kierownika statku lub tratwy. Pomocy ręcznej można jednak żądać od pasażerów tylko w razie naglącej potrzeby.

Jeżeli statek jest ciągniony, władza ta przechodzi na kierownika parowca.

Nawzajem kierownik statku lub tratwy postępować powinien zawsze poważnie i stanowczo a dla pasażerów okazywać się uprzejmym i uprzedzającym.

Nadto czuwać winien nad tem, żeby wszystka służba statku lub tratwy a na parowcach także służba machinowa i kotłowa dopełniała ściśle swoich obowiązków, żeby między sobą zachowywała się przyzwoicie i zgodnie a względem pasażerów uprzejmie i uprzedzająco.

Przybijanie d. lądu, wsiadanie i wysiadanie pasażerów.

Porządek na statku i na tratwie, odmawianie przybycia podróży.

Osoby niesforne, wzniciające nieporządek, uwłaczające przyzwoitości, pijane i takie, które z powodu widocznej choroby mogłyby sprawić przykrość towarzyszom podróży, nie mają prawa być przyjętymi lub dalej wiezionymi, a w tym ostatnim przypadku powinny być wysadzone w najbliższej przystani.

Zresztą osobom czyniącym zadość warunkom odbycia podróży, nie wolno odmawiać przyjęcia, wyjąwszy, gdyby nie było miejsca.

W szczególności statki wiosłowe i żaglowe obowiązane są za opłatą oznaczonej taksy być bez oporu na usługi każdemu pasażerowi i umowy tyczącej się podróży ściśle dotrzymać (§. 54 ustawy przemysłowej).

§. 27.

Gdy statkowi, pasażerom lub ładunkowi zagraża niebezpieczeństwo, należy wcześniej dać sygnał na pomoc (Porządek sygnałowy, Nr. bieżący 7). W przypadkach takich kierownik statku lub tratwy, tudzież ich służba winni najprzód starać się usilnie o usunięcie niebezpieczeństwa, a gdy już niema nadziei, żeby się to dało uczynić, myśleć przedewszystkiem o ratowaniu ludzi, których życie jest zagrożone a dopiero potem o ratowaniu ładunku. Im samym wolno statek opuścić dopiero wtedy, gdy ich życiu zagraża widoczne niebezpieczeństwo.

§. 28.

Statek, który uszkodzi się w sposób zagrażający bezpieczeństwu kursów nim odbywanych, trzeba natychmiast wycofać z użycia i nie wolno nim żeglować, dopóki nie zostanie odpowiednio naprawiony.

III. Postanowienia końcowe i przejściowe.

§. 29.

Bezpośrednie przestrzeganie i czuwanie nad wykonywaniem przepisów niniejszego Porządku policyjnego żeglarskiego i jeziornego, poruczone jest Władzom administracyjnym powiatowym jako Władzom żeglarskim, dla poszczególnych okręgów żeglarskich onymże przydzielonych.

Do współdziałania w tym względzie, używać mają takowe służby budowniczej rządowej, wszelkich innych dozorców wodnych, żandarmeryi jakoteż przełożonych gmin nadbrzeżnych, w ważniejszych zaś sprawach techniczno-nautycznych winny porozumiewać się z inspektorem przemysłowym żeglugi.

§. 30.

Gdy szczególne stosunki miejscowe tego wymagają, w okolicznościach przemijających, jakoteż

w przypadkach naglących, właściwa Władza administracyjna krajowa może wydawać zarządzenia uzupełniające do niniejszego Porządku policyjnego żeglarskiego i jeziornego lub dozwolić wyjątków od zawartych w nim postanowień, pod względem wystawiania świateł pozycyjnych, prawideł ruchu i wymijania, pod względem środków ostrożności w czasie niepogody, tudzież pod względem zaopatrzenia statków wiosłowych i żaglowych do przewożenia sposobem przemysłowym osób i rzeczy w przybory na wypadek nieszczęsnej przygody.

O odnośnych zarządzeniach uwiadomić należy Ministerstwo handlu, a w takim razie, jeżeli nie odnoszą się do szczególnych, szybko przemijających przypadków, ogłosić w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

W przypadkach szczególnych, gdy zwłoka zagraża niebezpieczeństwem, Władza żeglarska winna wydać potrzebne zarządzenia pod warunkiem postarania się później o ich zatwierdzenie przez przełożoną Władzę administracyjną krajową.

§. 31.

Władze żeglarskie utrzymywać winny zapiski co do statków mających stanowiska w ich okręgu urzędowym, tudzież co do książek wydanych żeglarzom (flisakom) to jest regestr statków i wykaz żeglarzy (flisaków). W zapiskach tych notować należy także urzędowne zakazy używania statków uznanych za niezdadne do żeglugi, doniesienia o wycofaniu statków z użycia (§. 18) jakoteż odebranie i oddanie książek żeglarskich i flisackich.

Regestr statków,
wykaz żeglarzy
i flisaków.

§. 32.

Właściciele, kierownicy, i służba statków, tudzież pasażerowie winni bezwarunkowo czynić zadość poleceniom Władz żeglarskich i osób do współdziałania z nimi powołanych, służbę tę pełniących. W szczególności tyczy się to także środków zaleconych przy urządzaniu uroczystości na jeziorach.

Obowiązek posłu
szeństwa.

Urzednicy Władz żeglarskich, jakoteż osoby do współdziałania z nimi powołane mają prawo wchodzić na każdy statek, gdy tego pełnienie służby żeglarskiej wymaga. Mają oni także prawo w interesie służby przysiąc się na każdy statek do przewożenia sposobem przemysłowym osób i rzeczy przeznaczony, jakoteż na każdą tratwę i płynąć lub też własny statek do innego przycepić.

§. 33.

Wykroczenia przeciw niniejszemu Porządkowi policyjnemu żeglarskiemu i jeziornemu, o ile nie

Kary.

Postępowanie
kierowników
statków i tratw,
tudzież ich służby
w niebezpieczeń-
stwach.

Wycofanie z uży-
cia statków uszko-
dzonych.

Władze.

podlegają innym ustawowym przepisom karnym, karane będą w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198) grzywnami aż do 100 zł. lub aresztem aż do dni 14.

§. 34.

Niniejszy Porządek policyjny żeglarski i jeziorny nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. marca 1894.

§. 35.

Statkom żaglowym i wiosłowym na jeziorach górno-austryackich i salzburskich już kursującym,

do przewożenia sposobem przemysłowym osób i rzeczy przeznaczonym, jakoteż kierownikom teraźniejszym tych statków i kierownikom tratów zostającym już w czynności, wyznacza się termin trzechmiesięczny, w ciągu którego mają uczynić zadość postanowieniom §§. 18go i 20go niniejszego rozporządzenia.

Właściwa Władza żeglarska może tych kierowników statków i tratów, którzy już dowiedli praktycznie swego uzdolnienia, uwolnić od przepisane go egzaminu.

Wurmbrand r. w. Bacquehem r. w.
Falkenhayn r. w.

Moż obowiązuje
Porządku poli-
cyjnego żeglar-
skiego i jezior-
nego.

Postanowienia
przejściowe.

Porządek sygnałowy

dla żeglugi na jeziorach górno-austryackich i salzburskich.

Rodzaj	Numer	Nazwa i znaczenie sygnału	Sposób sygnałowania	Odpowiedź na sygnał	
Sygnały drożne	1	Sygnał odpłynięcia (jeżeli przystanek trwał dłużej niż 10 minut) (§. 25)	10 minut przed odpłynięciem 1-razowe zadzwonienie 5 minut przed odpłynięciem 2-razowe zadzwonienie przed samem odpłynięciem 3-razowe zadzwonienie dzwonem statku i przeciągły świst świstawką parową _____		
	2	Sygnał przybycia (§. 25)	5 minut przed przybyciem do przystani dzwonię dzwonem, 3 minuty przed przybyciem świst przeciągły świstawką parową _____		
Sygnały do mgły	3 a	Parowców (§. 4 a)	Co 20 sekund świst przeciągły świstawką parową (łodzi motorowe nie mając świstawki parowej dają ten sygnał trąbą do mgły) _____		
	3 b	Łodzi wiosłowych, tratw i statków żaglowych, dopóki odległość pozwala słyszeć sygnały do mgły innych statków (§. 4 c)	Co 20 sekund przeciągły ton trąbą do mgły _____		
	3 c	Przystani (§. 24)	Co 20 sekund uderzenie w dzwon lub przeciągły ton trąbą do mgły _____		
Sygnały zmiany kierunku	4 a	Zwracam mój kierunek w prawo (§. 3, 11)	U	Inny statek odpowiedzieć ma sygnałem zmiany kierunku, jakiego wymaga jego zwrot	
	4 b	Zwracam mój kierunek w lewo (§. 3, 11)	UU		
	4 c	Wstrzymuję maszynę lub cofam się (§. 3, 11)	UUU		
Sygnał prześcigu	5	Sygnał prześcigu parowca, który w nocy chce przepłynąć koło statku żaglowego lub wiosłowego (§. 3, 10)	UUUU	Cztery krótkie świsty świstawką parową	
Sygnał na trwogę i na pomoc	6	Sygnał na trwogę. Daje się takowy dla zwrócenia uwagi innego statku na zagrażające mu niebezpieczeństwo, nadto daje takowy parowiec nie zdolny do wykonywania obrotów, gdy inny statek zbliża się do niego w sposób zagrażający niebezpieczeństwem (§. 3, 7 i 8)	UUUUUU	Krótkie, szybko po sobie następujące świstnięcia lub uderzenia dzwonu w jednokrotnym postępie (z parowców) lub zatrąbienie trąbą do mgły albo wołanie i skinienia (z innych statków)	Odpowiada się takimże sygnałem świstawką parową, trąbą do mgły lub wołaniem i skinieniami
	7	Sygnał na pomoc daje się w celu uzyskania pomocy, gdy statek znajduje się w trudnem położeniu lub w niebezpieczeństwie (§. 27)	UUUUUU UUUUUU	Krótkie, szybko po sobie następujące świstnięcia lub uderzenia dzwonu w krotnym postępie (z parowców), zatrąbienie w trąbą do mgły (z innych statków), wywieszenie chorągwi alarmowej (= wielkiej czerwonej chorągwi)	Statki odpowiadają sygnałem na trwogę

U w a g a: Krótkie świstnięcia i zatrąbienie ma trwać około 1 sekundę.
Długie świstnięcia i zatrąbienie ma trwać około 4 sekundy.
Przerwy między 2 świstnięciami lub dwukrotnem zatrąbieniem mają trwać 1/2 sekundy.

C. k. Starostwo

Książka żeglarska (flisacka).

Okazi^{ciel}_{cielka}
 z udowo^{dnił}_{dnia} swoich wiadomości i zdolności do trudnienia
 się żeglugą^{wiosłową}_{flisacką} na jeziorach górno-austryackich i salzburskich w taki sposób, że ^{mu}_{jej} w dniu dzi-
 siejszym udzielono bez wahania pozwolenie do kierowania każdą^m_ą statkiem wiosłowym (gondolą)
statkiem żaglowym na tych^{trawą}
 jeziorach.

Po złożeniu przyrzeczenia, jako statkiem, który ^{jego}_{jej} kierownictwu zostanie powierzony, będzie
 żegło^{wał}_{wała} z całą troskliwością i oględnością, będzie od niego wszelkimi siłami odwracał szkodę, nieszczęście
 lub niebezpieczeństwo, w jakieby prócz osób i towarów na nim się znajdujących mógł popaść i że w od-
 bywanych kursach zachowywać będzie ściśle przepisy policyjne żeglarskie i jeziorne, wydaje się ^{mu}_{jej}
 niniejszą książkę^{żeglarską}_{flisacką} pod pieczęcią urzędową.

. dnia

C. k. starosta:

(Podpis)

(L. S.)

Opis osoby posiada^{cza}_{czki}:

Wiek:

Wzrost:

Oczy:

Uszy:

Nos:

Usta:

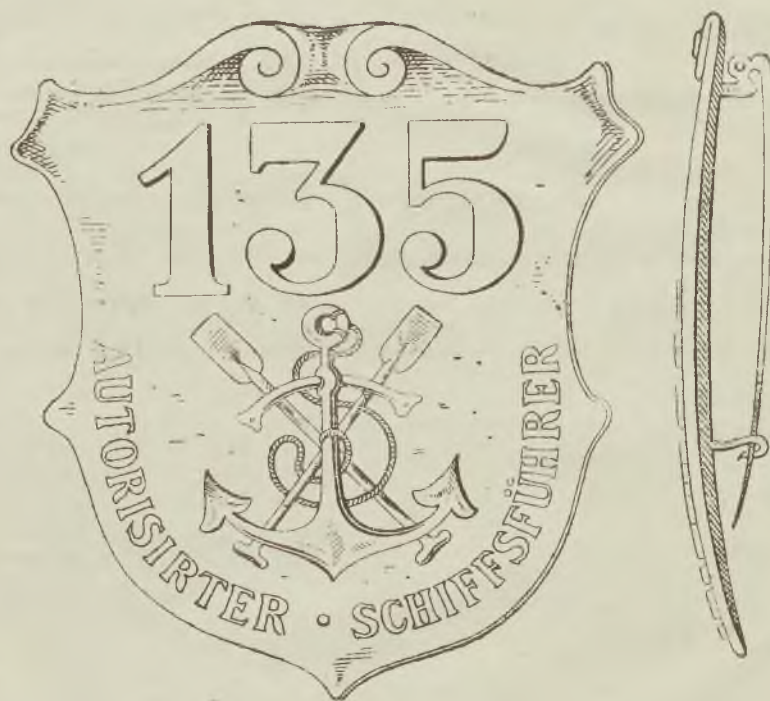
Włosy:

Znaki szczególne:

Podpis własnoręczny posiada^{cza}_{czki}:

(W formie książki małego formatu z dołączeniem najważniejszych postanowień Porządku policyjnego żeglarskiego i jeziornego.)

Odznaka żeglarska.

NB.: Płyta z blachy mosiężnej z ozdobą wyciśniętą i napisem na brzegu.

Cyfry książki żeglarskiej przedziurawione.

Do przytwierdzenia służy szpilka zabezpieczająca umieszczona z tyłu.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 10. stycznia 1894.

(Zawiera Nr. 6—11.)

6.

Ustawa z dnia 3. grudnia 1893,

o dalszem przedłużeniu terminu spłaty zaliczek bezprocentowych, przywołanych dla Tyrolu z przyczyny powodzi 1882 roku.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby termin, od którego rozpocząć się miała spłata zaliczek, na zasadzie §. 9. ustawy z dnia 13. marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 31) a względnie rozporządzenia cesarskiego z dnia 26. września 1882 (Dz. u. p. Nr. 130) uczestnikom konkurencyi, spółkom wodnym, gminom i członkom gmin w Tyrolu z wyznaczonej dotacyi w sumie 1,500.000 zł. udzielonych, powyższą ustawą na dzień 1. stycznia 1886 ustanowiony, ustawami z dnia 7. lipca 1886 (Dz. u. p. Nr. 128) i z dnia 19. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 74) najdalej aż do 1. stycznia 1889 a względnie 1. stycznia 1892 odroczonej a względnie termin dalszego ciągu tej spłaty, przedłużył najdalej aż do 1. stycznia 1895, tym odbiorcom zaliczek, których wyginiecie winorośli w zimie 1890/91 i 1892/93 ponownie dotknęło i w niedostatku pogrążyło.

(Poinisch.)

Na przedłużenie terminu pozwalać należy jedynie na prośbę interesowanych w miarę rzeczywistej stwierdzonej potrzeby.

Przy decydowaniu co do podawanych prośb o przedłużenie terminu winien Rząd działać w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 2.

Pociąganie kraju do odpowiedzialności za zwrot zaliczek odracza się na czas przedłużeń w myśl §. 1. przywołanych.

§. 4.

Podania, dokumenty i czynności urzędowe, tyczące się przedłużeń terminu w myśl ustawy niniejszej urzeczywistnić się mających, wolne są od stępli i opłat.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 3. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Falkenhayn r. w.

Bacquehem r. w.

Plener r. w.

7.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 24. grudnia 1893,

tyczące się terminu zachowywania spisów robotników, których utrzymywanie przepisane zostało w §. 88 noweli do ustawy przemysłowej z dnia 8. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 22).

Na zasadzie §. 88. ustawy z dnia 8. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 22) o uzupełnieniu i zmianie ustawy przemysłowej, według którego w każdym przedsiębiorstwie przemysłowym utrzymywany być ma w formie książkowej i Władzy na każde żądanie pokazywany spis wszystkich pomocników, rozporządza się, że przedsiębiorcy przemysłowi zachowywać mają te spisy najmniej przez trzy lata od daty ostatniego zapisku.

Bacquehem r. w. Wurmbrand r. w.

8.

Ustawa z dnia 26. grudnia 1893,

o wybudowaniu kolei valsugańskiej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby nadaniem koncesyi pod warunkami w ustawie niniejszej przepisane zapewnił wybudowanie kolei lokalnej ze szlakiem normalnym od Trydentu z dobiegiem do linii Kufstein—Ala kolei południowej na Pergine, Caldoinazzo, Levico, Roncegno, Borgo, Strigno i Grigno do granicy państwa pod Tezze (kolej valsugańska).

Artykuł II.

Kolei żelaznej, w artykule I wzmiankowanej, nadając na nią koncesyą, której okres wynosić ma najwięcej 90 lat od dnia nadania, może Rząd zapewnić niezawisłe od zastosowania postanowień ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 28. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 229) gwarancyą czystego dochodu rocznego, który wyrównywać ma sumie potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i umorzenie pożyczki pierwszorzędnej, w celu zgromadzenia kapitału zaciągnąć się mającej w sumie

imiennej najwięcej 4,500 000 zł. wal. austr. papierami, a która w przeciągu 75 lat ma być umorzona, a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostającą uzupełni Rząd.

Gwarantowany czysty dochód roczny ustanawia się na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 75go roku okresu koncesyjnego w sumie maksymalnej 190.899 zł. w. a. Oprocentowanie przerzeczonej pożyczki pierwszorzędnej, w czasie od dnia emisji udziałowych zapisów dłużnych tej pożyczki aż do chwili otwarcia ruchu na kolei koncesyjnej pokrywać się mające na karb kapitału budowy, może Rząd zagwarantować pod tym warunkiem, jeżeli według jego uznania i według wykazów przez niego sprawdzać się mających, preliminowany kapitał na budowę okaże się wystarczającym i dotrzymanie koncesyjnego terminu budowy (artykuł VI) będzie zapewnione.

Artykuł III.

Gwarancya rządowa, w artykule IIgim wzmiankowana, może być zapewniona pod tym warunkiem, że kraj Tyrol obejmie na karb funduszków krajowych razem ze stronami interesowanymi sumę imienną najmniej 700.000 zł. w. a. w akcyjach zakładowych Spółki akcyjnej, dla tej kolei utworzyć się mającej, w pełnej wartości imiennej i że reszta kapitału na budowę uzyskana będzie bez obciążenia skarbu państwa z akcyj pierwszorzędnych w sumie imiennej 800.000 zł. przez koncesjonariusza objąć się mających, którym przyznać należy dywidendę czteroprocentową z prawem pierwszeństwa przed akcyjami zakładowymi.

W ciągu czasu budowy (artykuł VI) odsetki interkalarne od akcyj zakładowych powyżej wzmiankowanych nie mają być z kapitału zakładowego płacone.

Artykuł IV.

W celu rozszerzenia budowli, kupna przedmiotów i czynienia wkładów nie należących do pierwotnego wybudowania i urządzenia kolei, kapitał zakładowy w artykule I wzmiankowanej może być w miarę potrzeby za zezwoleniem Rządu podwyższony przez emisją akcyj pierwszorzędnych i zakładowych.

Artykuł V.

W wykonaniu pierwszego i drugiego ustępu artykułu IIgo, wydać należy następujące postanowienia:

1. Z gwarantowanego czystego dochodu rocznego oddawać należy na umorzenie obligacyj pierwszorzędnych taką kwotę, jaką Rząd wyznaczy, stosownie do planu amortyzacji, podlegającego jego zatwierdzeniu, według którego rzeczony papiery umorzone być mają w ciągu 75 lat.

2. Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycją wydatkową: nie wolno jednak zamieszczać w nim także opłat stęplowych od kuponów.

Od dopłat rządowych nie ma przedsiębiorstwo opłacać podatku dochodowego.

3. Dopłata, którą Rząd ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancyi, wydawana będzie po poprzednim sprawdzeniu przedstawionego ze wszystkimi dowodami rachunku rocznego, najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tego rachunku.

Jednakże na wykupno płatnych kuponów od obligacyj pierwszorzędnych skarb będzie i pierwiej wypłacał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego i jeżeli koncesyonaryusz będzie o to prosił na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznem stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy najpóźniej w przeciągu pięciu miesięcy po upływie roku ruchu, okazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonaryusz winien niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowymi odsetkami.

Z roszczeniem do zaliczki od Rządu zgłosić się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odpowiedniego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

4. Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma niezwłocznie Rządowi na spłatenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku takim, spłata przypadających odsetek poprzedzać ma spłatę zaliczek.

Zaliczki lub odsetki, nie wypłacone jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

Artykuł VI.

Budowa kolei żelaznej w artykule I. wzmiankowanej, skończona być powinna najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia nadania koncesyi i kolej gotowa oddana być ma od tego terminu na użytek publiczny.

Dopełnienie tego zobowiązania winien koncesyonaryusz zapewnić Rządowi w sposób odpowiedni, który Rząd przepisze.

W razie niedopełnienia powyższego zobowiązania, kaucya uznana być może za przepadłą.

Artykuł VII.

Budowa i dostawy powierzane być mają z bezpośrednim współudziałem Rządu na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu przez Władze rządowe ułożonego, i pod temi warunkami, które są zwykle podawane przy budowaniu kolei rządowych.

Wartość dostaw materyałowych, gruntów odstąpić się mających i wszelkich innych świadczeń, które objęciem akcyj zakładowych mają być zapewnione, oceniana będzie według pozycji kosztorysu, które Rząd ma sprawdzić, albo drogą oszacowania sądowego.

Artykuł VIII.

Ruch na kolei żelaznej w artykule I. wzmiankowanej, w ciągu całego okresu koncesyjnego utrzymywać ma Rząd na rachunek koncesyonaryusza i koncesyonaryusz obowiązany jest zwracać Zarządowi kolei żelaznych rządowych koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone.

Artykuł IX.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże poruczam Mojemu Ministrowi handlu i Mojemu Ministrowi skarbu.

Lichtenegg, dnia 26. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

**Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.**

9.**Ustawa z dnia 26. grudnia 1893,**

o wybudowaniu kolei żelaznej z Halicza do Ostrowa (Tarnopola) z odnogami do Brzeżan i Podhajec.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby wybudował kosztem państwa kolej żelazną z kolei lwowsko-czerniowieckiej wychodzącą, od Halicza na Podwysokie, Potutory i Kozową do Ostrowa z dobiegiem do linii kopyczyńskie-tarnopolskiej kolei wschodnio-galicyjskich, będących przedmiotem ustawy z dnia 8. kwietnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 60), z odnogami od Potutor do Brzeżan w jedną i do Podhajec w drugą stronę nakładem preliminowanym w sumie 10,000.000 zł., która uważana być ma za nieprzekraczalną.

Artykuł II.

Odnogi do Brzeżan i Podhajec wybudowane być mają pod tym warunkiem, że królestwo Galicya z funduszków krajowych łącznie z dodatkiem stron interesowanych przyczyni się sumą 1,000.000 zł. do pokrycia kosztów budowy według artykułu I. wybudować się mających.

Artykuł III.

Linia kolejową Halicz—Ostrów (Tarnopol), która wybudowana być ma jako kolej główna drugiego rzędu, rozpocząć należy w roku 1894, odnogi zaś do Brzeżan i Podhajec, które wybudowane być mają jako koleje lokalne ze szlakiem normalnym rozpocząć należy w roku 1895 i skończyć najpóźniej w ciągu dwóch lat od rozpoczęcia budowy.

Artykuł IV.

Na pokrycie części kosztów budowy, przypadającej na rok 1894, wyznacza się Rządowi na tenże rok dotacją osobną w sumie 3,500.000 zł.

Fundusze na wydatki zaspokoić się mające z dotacyi powyżej wyznaczonej, jakoteż sumy, które później będą potrzebne na pokrycie dalszych kosztów budowy, a których za każdym razem żądać należy porządkiem konstytucyjnym, uzyskiwane będą drogą osobnej czynności kredytowej, którą określili oddzielna ustawa.

Artykuł V.

Odnosnie do kolei według artykułu I. wybudować się mających, uwalnia się od stępli i opłat wszelkie kontrakty, podania i dokumenty, tyczące się wykupu gruntów, budowy i urządzenia kolei żelaznych, jakoteż przenoszenie własności wykupionych gruntów, od opłat od tego przypadających.

Artykuł VI.

Ruch na liniach kolejowych, będących przedmiotem ustawy niniejszej, utrzymywać ma Rząd na własny rachunek i tego utrzymywania ruchu nie może przenieść na osobę prywatną lub na Spółkę, chyba na zasadzie ustawy, gdyby w tym względzie była wydana.

Artykuł VII.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi handlu i Mojemu Ministrowi skarbu.

Lichtenegg, dnia 26. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

10.**Ustawa z dnia 27. grudnia 1893,**

o nabyciu na rzecz państwa kolei lokalnej czerniowiecko-nowosielickiej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Zamieszczoną poniżej umowę z dnia 26. czerwca 1893, zawartą w Wiedniu między Ministerstwami handlu i skarbu a Radą zawiadowczą kolei lokalnych bukowińskich w przedmiocie nabycia przez państwo kolei lokalnej czerniowiecko-nowosielickiej zatwierdza się niniejszem.

Artykuł II.

Upoważnia się Rząd, żeby imieniem państwa przyjął obowiązek ponoszenia wypłat na oprocentowanie i umorzenie pożyczki pierwszorzędnej, którą stosownie do §. 4 umowy powyższej Spółka akcyjna

kolei lokalnych bukowińskich ma zaciągnąć w sumie imiennej 2,500.000 zł. czyli 5,000.000 koron waluty ustawą z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 126) ustanowionej, a która począwszy od 1. stycznia 1894 ma nieść cztery od sta rocznie bez jakiegokolwiek potrącenia na podatek, stęple i opłaty i najpóźniej aż do upływu okresu koncesyjnego kolei lokalnej czerniowiecko nowosielickiej, to jest aż do 4. czerwca 1973 powinna być spłacona.

Artykuł III.

Umowę w artykule I wzmiankowaną, jakoteż oparte na niej przeniesienia majątku, podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie dokumenty uwalnia się od opłat i stępli.

Podobnie uwalnia się od stępli i opłat emisją i wpis hipoteczny nowej pożyczki pierwszorzędnej stosownie do §. 4go umowy niniejszej wypuścić się mającej w sumie 2,500.000 zł. w. a. czyli 5,000.000 koron, jakoteż akta i dokumenty, które z tego powodu będą wygotowane a tem samem także dokument zastawny, kupony zaś tej pożyczki uwalnia się od podatku dochodowego, który od nich należałoby opłacać i od opłat stęplowych.

Artykuł IV.

O pozwolenie użycia obligacyj pierwszorzędnych, stosownie do §. 6go umowy powyższej na własność skarbu przechodzących, na wkłady tamże oznaczone, prosić trzeba porządkiem konstytucyjnym, a wtedy za pokrycie służyć ma dochód z sprzedaży obligacyj, który w preliminarzu państwa odnośnego roku umieszczać należy jako przychód nadzwyczajny.

Na rok 1894 wyznacza się Rządowi na pokrycie kosztów wybudowania połączenia z siecią kolei rosyjskich pod Nowosielicą, tudzież na rozszerzenie i przekształcenie tamtejszej stacji na dworzec pograniczny, dotacją osobną w sumie 400.000 zł., która pokryta być ma w sposób wyżej oznaczony.

Artykuł V.

Ruch na kolei lokalnej, będącej przedmiotem ustawy niniejszej, utrzymywać ma Rząd na własny rachunek i tego utrzymywania ruchu nie może przynieść na osobę prywatną lub na Spółkę, chyba na zasadzie osobnej ustawy, gdyby w tym względzie była wydana.

Artykuł VI.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi handlu i Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 27. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

U m o w a

między c. k. Ministerstwami handlu i skarbu w imieniu c. k. Rządu z jednej a Radą zawiadowczą kolei lokalnych bukowińskich z drugiej strony w przedmiocie kupna kolei lokalnej czerniowiecko-nowosielickiej na rzecz państwa.

§. 1.

Spółka akcyjna kolei lokalnych bukowińskich przenosi na państwo a państwo obejmuje począwszy od dnia 1. stycznia 1894 na własność kolej lokalną od Czerniowiec (Żuczki) na Sadagorę i Bojan do Nowosielicy zapisaną w księdze dla kolei żelaznych u c. k. Sądu krajowego czerniowieckiego a będącą przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 5. czerwca 1883 (Dz. u. p. Nr. 114), łącznie z należącym do Spółki torem i wszelkimi zakładami w stacyi dobiegowej Żuczce, jakoteż wszelkim materiałem stałym i ruchomym do utrzymywania ruchu na rzeczonyj kolei służącym, licząc tu także rzeczy inwentarskie, tudzież fundusz zasobny z kapitału zakładowego tej kolei utworzony, nakoniec rozszerzenia w stacyi nowosielickiej aż do końca 1892 wybudowane i realność nabytą przez Spółkę w pobliżu stacyi nowosielickiej (budynek dla służby), składającą się z domu Nr. 117, parceli budowlanej 145 i parceli gruntowej 485, zapisaną pod l. 143 w wykazie hipotecznym gminy katastralnej nowosielickiej w urzędzie hipotecznym sadagórskim.

§. 2.

Państwo wchodzi od dnia 1. stycznia 1894 w używanie kolei lokalnej czerniowiecko-nowosielickiej i jej intrat. Przychody przerzeczonyj kolei lokalnej, uzyskane aż do dnia 31. grudnia 1893, pozostają własnością Spółki, która natomiast sama odpowiada także za wszelkie należitości, zobowiązania, wydatki i ciężary, jakie z utrzymywania ruchu kolei lokalnej wynikną aż do powyższego terminu.

Rząd zastrzega sobie przejęcie na własny rachunek, jako następcą prawny Spółki kolei lokalnych bukowińskich, kontrakty przez nią zawarte w przedmiocie utrzymywania ruchu na kolei lokalnej w mowie będącej, o ileby uznał, że dalsze trwanie tych kontraktów może być dla przyszłej rządowej administracji ruchu korzystne.

§. 3.

Począwszy od dnia dzisiejszego, Spółka nie ma już prawa sprzedawać lub zastawiać bez zezwolenia c. k. Rządu części składowych kolei lokalnej czerniowiecko-nowosielickiej lub jej przynależności, ani też przyjmować nowych zobowiązań pod względem majątku i ruchu tej kolei lokalnej, których skuteczność miałyby trwać po dniu 31. grudnia 1893.

Spółka odpowiedzialna jest za wszelkie ubytki, któreby wynikły z niedotrzymania powyższego zobowiązania.

§. 4.

Spółka akcyjna kolei lokalnych bukowińskich zobowiązuje się zaciągnąć pożyczkę pierwszorzędną na kolei lokalnej czerniowiecko-nowosielickiej hipotecznie zabezpieczyć się mającą w sumie imiennej 2,500.000 zł. w. a., czyli 5,000.000 koron waluty ustawą z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 126) zaprowadzonej.

Rzeczona pożyczka pierwszorzędna ma być, począwszy od dnia 1. stycznia 1894, oprocentowana po cztery od sta rocznie bez jakiegokolwiek potrącania na podatek, stępel i opłaty a będzie spłacona najpóźniej aż do upływu okresu koncesyjnego kolei lokalnej czerniowiecko-nowosielickiej, to jest aż do dnia 4. czerwca 1893.

Formularze i plan umorzenia obligacji tej pożyczki pierwszorzędnej podlegają zatwierdzeniu c. k. Rządu.

Począwszy od dnia 1. stycznia 1894, Rząd obejmie na siebie wypłatę odsetek od tej pożyczki pierwszorzędnej i jej umorzenie. Koszta emisji tej pożyczki pierwszorzędnej zwróci Rząd Spółce w sumie, której wysokość on sam ma sprawdzić i uznać.

§. 5.

Tytułem wynagrodzenia za przeniesienie własności w §. 1 oznaczone, otrzyma Spółka taką sumę imienną w obligacjach pożyczki pierwszorzędnej, stosownie do §. 4 nowo zaciągnąć się mającej, jaka z wzięciem za podstawę kursu zbycia, przez c. k. Rząd zatwierdzonego będzie potrzebna dla uzyskania kapitału w sumie 1,790.000 zł.

Spółka zobowiązuje się przerzeczone obligacje sprzedawać tylko za zezwoleniem c. k. Rządu i według zasad przezeń zatwierdzonych, dochodu zaś z sprzedaży używać za zezwoleniem Rządu na spłacenie długów nieustalonych a według okoliczności na zabezpieczenie pokrytych długami nieustalonymi wydatków w celu rozszerzenia przedsiębiorstwa Spółki i wszelkich innych wkładów, tudzież na czynienie takich wkładów, jakich w przyszłości będą wymagały koleje w posiadaniu Spółki pozostające.

§. 6.

Pozostała suma w obligacjach pożyczki pierwszorzędnej w §. 4 oznaczonej, oddana będzie c. k. Rządowi w wolne posiadanie i używanie na wkłady, mianowicie na pokrycie kosztów budowy zakładów w stacyi nowosielickiej potrzebnych z powodu połączenia z siecią kolei rosyjskich.

§. 7.

Wszystkie dokumenty, plany, książki, rachunki jeszcze w posiadaniu Spółki będące, jakoteż archiwum Spółki, o ile dokumenty te tyczą się kolei lokalnej czerniowiecko-nowosielickiej, będą wydane c. k. Rządowi, jak tylko umowa niniejsza stanie się obowiązującą.

Spółka jest także obowiązana wydać w czasie właściwym c. k. Rządowi na jego żądanie dokumenty prawne, potrzebne do hipotecznego przeniesienia na państwo własności kolei lokalnej w §. 1 oznaczonej, z przynależnościami, jak tylko kontrakt stanie się obowiązującym.

§. 8.

Strony kontraktujące zrzekają się zaprzeczenia ważności umowy niniejszej z powodu pokrzywdzenia nad połowę wartości.

§. 9.

W razie sporów, gdyby z umowy niniejszej wynikły, poddają się Strony kontraktujące jurysdykcji c. k. Sądu handlowego w Wiedniu i zgadzają się, żeby takowe rozstrzygane były w postępowaniu sumarycznem.

§. 10.

Umowa niniejsza, jakoteż oparte na niej przeniesienia własności, podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty, tudzież emisya

i wpis hipoteczny nowych obligacyj pierwszorzędnych pożyczki, stosownie do §. 4go umowy niniejszej wypuścić się mających, wolne są od opłat i stępli.

§. 11.

Umowa niniejsza, wygotowana w dwóch egzemplarzach wolnych od stępli i opłat, nabędzie mocy obowiązującej dla Spółki kolejowej wtedy, gdy ją zatwierdzi walne zgromadzenie akcyonaryuszów, zwołać się mające najpóźniej aż do 30. czerwca 1893, dla c. k. Rządu wtedy, gdy zostanie zatwierdzona drogą ustawodawczą.

Gdyby zatwierdzenie drogą ustawodawczą nie przyszło do skutku aż do końca marca 1894, Strony kontraktujące nie mają dłużej wiązać się umową.

11.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 28. grudnia 1893,

o zwnięciu biura ekspedycji celniczej w Dobronowcach.

Odnośnie do spisu komor i przykomorków, w obszarze cłowym austriacko-węgierskim ustanowionych, który rozporządzeniem z dnia 1. sierpnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 154) został wydany, podaje się do wiadomości, że c. k. oddział straży skarbowej w Dobronowcach nie sprawuje już czynności biura ekspedycji celniczej.

Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć VI. — Wydana i rozesłana dnia 24. stycznia 1894.

(Zawiera Nr. 12—22.)

12.

Ustawa z dnia 31. grudnia 1893,

którą wydają się przepisy co do ustanawiania zawiadowców i dozorców przemysłowych w górnictwie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Techniczne utrzymywanie w ruchu wszelkiego przemysłu górniczego, podlegającego nadzorowi Władz górniczych (§. 5 p. k. u. c.), zostawać powinno pod kierunkiem osoby, posiadającej do tego uzdolnienie według przepisu ustawy niniejszej. Jeżeli przemysł górniczy obejmuje kilka oddzielnych przedsiębiorstw, przepisy ustawy niniejszej stosują się do zawiadowców przemysłowych tych oddzielnych przedsiębiorstw.

§. 2.

Zawiadowcami przemysłowymi przy górnictwie mianowane być mogą tylko takie osoby, które albo

- a) skończyły w akademii górniczej szkołę zawodową górnictwa jako uczniowie zwyczajni, zdały z dobrym skutkiem egzamina z przedmiotów programem nauki objętych (obowiązkowych) i najmniej przez trzy lata sprawowały praktycznie obowiązki przy przedsiębiorstwie górnictwem, albo
- b) uzyskały w myśl §. 3go ustawy niniejszej uznanie za uzdolnione.

Orzekanie, o ile nauki odbyte w akademii górniczej zagranicznej mogą mieć takie samo znaczenie jak odbyte w takiejże akademii krajowej, zastrzega się Ministrowi rolnictwa.

W jaki sposób udowodnione być ma uzdolnienie praktyczne do posady zawiadowcy przemysłowego, postanowi Minister rolnictwa drogą rozporządzenia.

§. 3.

Wyjątkowo, zwłaszcza dla mniejszych przedsiębiorstw górniczych utrzymywanych w ruchu w stóskach mniej niebezpiecznych, można w myśl §. 2, lit. b uznać za uzdolnione na zawiadowców przemysłowych osoby nie czyniące w zupełności zadosyć wymogom w §. 2, lit. a przepisany, jeżeli ze świadectw, dotyczących się ich dotychczasowego sprawowania obowiązków w przemyśle górnictwem można nabrać przekonania, że posiadają dostateczną zdolność.

Na wyjątki takie w ciągu lat pięciu od dnia, w którym ustawa niniejsza zacznie obowiązywać, zezwalać będzie starostwo górnicze, w przyszłości zaś Minister rolnictwa.

§. 4.

Zawiadowca przemysłowy, według postanowień ustawy niniejszej mianowany, jest pospół z posiadaczem kopalni odpowiedzialny (§. 187 p. ks. u. c.) za zachowywanie ustaw i rozporządzeń, dotyczących się przemysłu górniczego.

Ustanowienie takiego zawiadowcy przemysłowego nie wyklucza stosowania postanowień §. 224. ustawy górniczej powszechnej z dnia 23. maja 1854 (Dz. u. p. Nr. 146).

§. 5.

Każdy posiadacz kopalni obowiązany jest przed oddaniem kierownictwa zawiadowcy przemysłowemu lub najpóźniej jednocześnie z oddaniem, uwiadomić Władzę górnictwą, kogo przyjął i przedstawić jej dowody jego uzdolnienia.

§. 6.

Posiadacz kopalni, który, wyjąwszy usprawiedliwione przypadki konieczności, utrzymuje w ruchu przemysł górniczy bez przepisanego zawiadowcy, podlega karze pieniężnej aż do 5 zł., a gdyby zapomnienie przez Władzę górnictwą dane było bezskuteczne, aż do 10 zł. za każdy dzień, w którym stan nieprawny miał miejsce. Nadto, jeżeliby dalsze trwanie tego stanu było połączone z niebezpieczeństwem dla osób i własności, ruch przedsiębiorstwa ma być na tak długo wstrzymany, dopóki zawiadowca przemysłowy według przepisu ustawy niniejszej nie będzie mianowany.

§. 7.

Posiadacze kopalni, którzy nie uczynią przepisanego doniesienia o mianowaniu zawiadowcy przemysłowego (§. 5), podlegają karze pieniężnej w kwocie aż do 50 zł. Gdyby pomimo wymierzenia kary, nie uczyniono zadość przepisowi §. 5go, ruch przedsiębiorstwa górnictwego ma być wstrzymany, dopóki przepisom ustawy niniejszej nie stanie się zadosyć.

§. 8.

Kto, wyjąwszy usprawiedliwione przypadki koniecznej potrzeby, podejmuje się zawiadywania przemysłem górnictwym, nie uczyniwszy zadość wymogom ustawy niniejszej, podlega karze pieniężnej w kwocie aż do 50 zł.

§. 9.

Posiadacz kopalni obowiązany jest o przyjęciu dozorców przemysłowych, to jest osób zawiadowcom przemysłowym podlegających, do nadzoru nad ruchem technicznym przeznaczonych, bądź przed przyjęciem onychże, bądź jednocześnie z przyjęciem uwiadomić Władzę górnictwą i przedstawić jej dowody ich uzdolnienia.

Na dozorców przemysłowych wolno przyjmować tylko takie osoby, które skończyły niższą szkołę górnictwą, lub których uzdolnienie praktyczne do zadań im poruczonych jest udowodnione.

§. 10.

Posiadacze kopalni, którzy nie uczynią przepisanego doniesienia o przyjęciu dozorców przemysłowych (§. 9), lub którzy osobę uznaną przez Władzę górnictwą za niezdatną, zatrudniają przy dozorze,

wyjąwszy usprawiedliwione przypadki koniecznej potrzeby, podlegają karze pieniężnej w kwocie aż do 50 zł.

§. 11.

Postępowanie karne co do wykroczeń przeciw ustawie niniejszej należy do starostw górnictwych.

Kary pieniężne płacić należy w starostwie górnictwym i takowe wpływają do kasy brackiej, do której odnośnie przedsiębiorstwo górnictwe należy. Jeżeli przedsiębiorstwo górnictwe nie należy do żadnego bractwa górnictwego, starostwo górnictwe orzeka, do której kasy brackiej kara pieniężna ma wpływać.

§. 12.

Zawiadowcy i dozorczy przemysłowi, zajmujący już posady w chwili, gdy ustawa niniejsza zacznie obowiązywać, uwolnieni są od obowiązku udowodnienia swego uzdolnienia w duchu postanowień ustawy niniejszej.

Posiadacze kopalni są jednak obowiązani w przeciągu trzech miesięcy od dnia, w którym ustawa niniejsza zacznie obowiązywać, wymienić Władzy górnictwej tych zawiadowców i dozorców przemysłowych z wykazaniem kiedy posady zostały im nadane. Wykroczenia przeciwko temu postanowieniu karane będą według §§. 7 i 10.

§. 13.

Ustawa niniejsza nie stosuje się do przedsiębiorstw górnictwych, mających na celu uzyskiwanie przedmiotów monopolu rządowego, tudzież do przedsiębiorstw górnictwych, podlegających ustawie z dnia 11. maja 1884 (Dz. u. p. Nr. 71), którą w królestwie galicyjsko-lodomeryjskim oraz Wielkim księstwie krakowskim i w księstwie bukowińskim uregulowane zostało prawo wydobywania kopalni, dających się użytkować jako zawierające żywicę ziemną.

§. 14.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej w trzy miesiące po ogłoszeniu.

§. 15.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi rolnictwa.

Wiedeń, dnia 31. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.

13.**Ustawa z dnia 1. stycznia 1894,**

o sprzedaży kilku nieruchomości rządowych w gminie podatkowej chebskiej leżących a do rozszerzenia tamtejszego dworca kolejowego potrzebnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby następujące nieruchomości, własnością państwa będące, w księdze gruntowej gminy podatkowej Cheb zapisane, a mianowicie:

łąkę, parcela gruntowa Nr. 1590/2, wykaz hipoteczny l. 673.

pastwisko, parcela gruntowa Nr. 1591, wykaz hipoteczny l. 673,

tudzież realność pod „trzema lipami“ składającą się:

z parceli budynkowej Nr. 667, wykaz hipoteczny l. 648,

ogrodu, parcela gruntowa Nr. 1592, wykaz hipoteczny l. 648 i

pastwiska, parcela gruntowa Nr. 1609, wykaz hipoteczny l. 1143,

odstąpił Związkowi zarządów kolei żelaznych dobiegających do dworca kolejowego w Chebie, na którego rozszerzenie gruntu powyższe są potrzebne, za sumę 42.000 zł. w. a.

Rzeczona cena kupna zapłaconą być ma przez policzenie na rachunek kwoty, którą Zarząd kolei rządowych austriackich jako członek wzmiankowanego wyżej Związku dworcowego ma płacić na kosztą rozszerzenia dworca wspólnego w Chebie.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi handlu i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 1. stycznia 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.

14.**Ustawa z dnia 1. stycznia 1894,**

o uzyskaniu funduszków celem wystawienia domu na instytut anatomiczno-fizjologiczny dla uniwersytetu lwowskiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby na gruncie, który gmina miasta Lwowa na cele zaprowadzenia wydziału medycznego w uniwersytecie lwowskim, oddała bezpłatnie do rozrządzenia, wystawił budynek na pomieszczenie katedr anatomii opisowej, fizjologii i histologii.

§. 2.

Postanawia się, że wydatek na budowę, urządzenie wewnętrzne i wyposażenie, tudzież na opłatę odsetek interkalarnych, wynosić ma najwięcej 235.000 złotych. Na pokrycie tej sumy służyć ma najprzód dodatek na kosztą budowy w sumie 30.000 złotych przez gminę miasta Lwowa zapewniony, reszta zaś sumy potrzebnej uzyskana być ma w myśl ustawy z dnia 15. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 145), przez zaciągnięcie pożyczki w sumie aż do dwustu pięćdziesiąt tysięcy (205.000) złotych w taki sposób, żeby odsetki od potrzebnego kapitału wynosiły najwięcej 4 od sta i żeby kapitał umorzony został w najwięcej 45 ratach półrocznie płatnych, licząc od roku po skończeniu budowy.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 1. stycznia 1894 r.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Madeyski r. w.
Plener r. w.

15.

Ustawa z dnia 7. stycznia 1894,

o polepszeniu plac dygnitarzy i kanoników przy kapitułach metropolitalnych, katedralnych i konkatedralnych kościoła katolickiego obrządku łacińskiego, greckiego i ormiańskiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Dygnitarzom i kanonikom rezydencyonalnym składu osobowego przez Rząd uznanego kapituły metropolitalnej, katedralnej i konkatedralnej, dopóki ich dotychczasowe dochody i płace nie dojdą do wysokości dochodu najmniejszego, w zamieszczonym poniżej wzorze oznaczonego, zagwarantowany będzie na ich prośbę ten dochód najmniejszy z funduszków religijnych, a względnie z dotacyi rządowej tych funduszków, a mianowicie:

I. W Niższej Austrii, Tryeście, Czechach i Morawii dla pierwszego dygnitarza w kwocie 2000 zł.
dla innych dygnitarzy po 1800 „
dla zwyczajnych kanoników po 1600 „

II. W Wyższej Austrii, Salzburgu, Styryi, Karyntyi, Krainie, Gorycyi i Gradysee, Tyrolu i Galicyi dla pierwszego dygnitarza w kwocie 1800 zł.
dla innych dygnitarzy po 1600 „
dla zwyczajnych kanoników po 1400 „

III. W Istrii i Dalmacyi dla pierwszego dygnitarza w kwocie 1600 zł.
dla innych dygnitarzy po 1400 „
dla zwyczajnych kanoników po 1200 „
waluty austriackiej.

§. 2.

Tym członkom kapituły, których czysty dochód stosownie do postanowień §. 3. zbadany, nie dochodzi wysokości dochodu najmniejszego, należącego się według §. 1. wypłacać należy uzupełnienia, jakie z obrachunku wypadną, z funduszków religijnych, a względnie z dotacyi rządowej tychże funduszków, w ratach miesięcznych z góry, od tego dnia, w którym ustawa niniejsza stanie się obowiązującą, a względnie, co do nowych obsadzeń, od dnia inwestytury odnośnego członka kapituły.

§. 3.

Czy i o ile w każdym z osobna przypadku ma nastąpić uzupełnienie dochodu najmniejszego w §. 1

zagwarantowanego orzekać będzie Władza administracyjna krajowa po wysłuchaniu biskupa diecezji na podstawie wyjawów, które poszczególni członkowie kapituły składając mają w porozumieniu ze swojemi kapitułami.

Przeciwko orzeczeniu Władzy krajowej można w przeciągu czterech tygodni od doręczenia onegoż podać rekurs do c. k. Ministerstwa wyznań i oświecenia.

§. 4.

Przy wyjawianiu dochodów i wydatków w celu uzupełnienia dochodu najmniejszego w §. 1 ustanowionego trzymać się należy zasad następujących;

I. Jako dochody liczyć należy:

- a) Dochód czysty z gruntu w takiej wysokości, w jakiej przyjęty jest do wymierzania podatku gruntowego od odnośnych gruntów;
- b) dochód czynszowy z wynajmowanych budynków w jego rzeczywistej wysokości po strąceniu kwoty ustawowej na koszt utrzymania i umorzenia długów;
- c) dochód z kapitałów, praw użytkowych i przedsiębiorstw przemysłowych;
- d) stałe renty i dotacje w pieniądzu i wartościach pieniężnych lub w naturze (te ostatnie obliczone według cen średnich miejscowych z potrąceniem 20 procentów z przychodu brutto na koszt ściągnięcia).

Z odsetek od kapitałów i z pobieranych rent pod c) i d) wzmiankowanych można potrącać koszt ściągnięcia.

- e) Przychód z wszelkich, przed wprowadzeniem ustawy niniejszej w wykonanie, w kwocie oznaczonej ustanowionych fundacyj mszalnych (po strąceniu kwoty stypendyalnej w diecezji przyjętej) i wszelkich innych fundacyj na odprawianie jakiegos nabożeństwa, o ile wliczeniu takowych nie sprzeciwia się postanowienie listu fundacyjnego a względnie formuła akceptacyjna lub konfirmacyjna, nakoniec
- f) pobory z tak zwanego *mensa communis*.

II. Jako wydatki liczyć należy

- a) Podatki monarsze opłacać się mające tak od dochodów, które mają być wyjawiane (I a—f) jak i od ogólnej sumy dochodów, podatki krajowe, powiatowe i gminne, tudzież wszelkie inne ustawą przepisane opłaty na cele publiczne, równoważnik należytości i podatek do funduszu religijnego;

- b) świadczenia w pieniądzech i wartościach pieniężnych z tytułu zobowiązania ciężącego na dochodzie;
- c) czynsz drogą rozporządzenia ustanowić się mający z dodatkami ustawowemi na takowy przypadający za mieszkanie przez odnośnego członka kapituły na własny użytek najęte z przynależnościami;
- d) wydatki połączone ze sprawowaniem urzędu dziekańskiego (wikaryackiego) w kwocie, która oznaczona będzie drogą rozporządzenia;
- e) większe koszta budowy w takim wymiarze, w jakim je zarząd wyznań zatwierdzi;
- f) wydatki na asekuracyą;
- g) koszta i wydatki na dostarczenie wody, o ile zarząd wyznań pozwoli liczyć te wydatki;
- h) pensye i dary z łaski, o ile takowe opierają się na prawnym zobowiązaniu przez Rząd potwierdzonem;
- i) odsetki i raty amortyzacyjne od kapitałów dłużnych.

III. O ile do oznaczenia płac poszczególnych członków kapituły z tak zwanego *mensa communis* (I f) potrzebne jest zbadanie i stwierdzenie tego ostatniego przychodu, stosować należy odpowiednio postanowienia ustawy niniejszej.

W tym względzie policzyć można nadto jako wydatki jeszcze:

- a) Nakłady na cele kościelne lub wyznaniowe;
- b) wydatki na zbiory naukowe i biblioteki kapituły w wymiarze, który oznaczony będzie drogą rozporządzenia.

§. 5.

Wyjawy dochodów i wydatków, o ile poszczególni członkowie kapituły sądzą, że mają prawo zgłosić się z roszczeniem, podawać należy za pośrednictwem ordynaryatu do Władzy administracyjnej krajowej w przeciągu trzech miesięcy od chwili, w której ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej a względnie w razie nowego obsadzenia poszczególnych posad kapitułnych w przeciągu trzech miesięcy od inwestytury odnośnych członków kapituły. Termin ten z ważnych powodów może być przedłużony.

W razie spóźnienia się z podaniem wyjawu, przychód najmniejszy we wzorze §u 1go ustanowiony, przyznany będzie tylko od dnia podania wyjawu.

Sposób urządzania, sprawdzania i prostowania wyjawów przepisany będzie drogą rozporządzenia.

§. 6.

Wyjawy tyczące się dochodu z majątku nowo przyrosłego jakoteż zmian w nim, podawać należy do Władzy administracyjnej krajowej za pośrednictwem ordynaryatu w przeciągu trzech miesięcy od dnia, w którym przyrost a względnie zmniejszenie się nastąpi.

Termin ten może być dla ważnych powodów przedłużony. Władza administracyjna krajowa po wysłuchaniu biskupa dycezyi zarządzić ma wymierzenie na nowo czystego dochodu, jakoteż wyznaczenie uzupełnienia z mocą prawa od daty rzeczywistego przyrostu, a względnie zmniejszenia się majątku.

§. 7.

Do członków kapituły, którzy dotychczas używali większej dotacyi od ustanowionej w §ie 1ym nie stosują się postanowienia powyższe dopóty, dopóki dotacya ich nie stanie się mniejszą od wymiaru w ustawie niniejszej przepisanej.

§. 8.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894.

§. 9.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi wyznań i oświecenia, tudzież Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 7. stycznia 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Plener r. w.
Madeyski r. w.

16.

Ustawa z dnia 7. stycznia 1894,

którą zmienia się §. 1 ustawy z dnia 13. kwietnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 65) (podwyższenie kongruy eksponowanych pomocników kapłańskich rzymsko-katolickich i grecko-katolickich).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Uchyła się pierwszy ustęp §u 1go ustawy z dnia 13. kwietnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 65) o podwyższeniu kongruy eksponowanych pomocników kapłańskich rzymsko-katolickich i grecko-katolickich i tenże opiewać ma na przyszłość jak następuje:

§. 1.

Przychód najmniejszy, dla pomocników kapłańskich, w §. 2gim ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47), jakoteż w dołączonym do tejże ustawy wzorze I ustanowiony, podwyższa się o 160 zł. dla tych pomocników kapłańskich systemizowanych, którym poruczone zostały czynności pasterskie przy kościele, znajdującym się poza obrębem miejsca parafii i którzy siedzibę urzędową mają przy tym kościele.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi wyznań i oświecenia i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 7. stycznia 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Plener r. w.
Madeyski r. w.

17.

Ustawa z dnia 7. stycznia 1894,

zmieniająca ustawę z dnia 13. kwietnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 66) o podwyższeniu kongruy eksponowanych pomocników kapłańskich greckowschodnich w Dalmacyi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Uchyła się pierwszy ustęp §u 1go ustawy z dnia 13. kwietnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 66), który natomiast opiewać ma jak następuje:

§. 1.

Przychód najmniejszy dla pomocników kapłańskich w §. 2gim ustawy z dnia 10. grudnia 1887

(Dz. u. p. Nr. 142) jakoteż w dołączonym do tejże ustawy wzorze I ustanowiony, podwyższa się o 160 złotych dla tych pomocników kapłańskich systemizowanych, którym poruczone zostały czynności pasterskie przy kościele znajdującym się poza obrębem miejsca parafii i którzy siedzibę urzędową mają przy tym kościele.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi wyznań i oświecenia i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 7. stycznia 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Plener r. w.
Madeyski r. w.

18.

Ustawa z dnia 12. stycznia 1894,

o sprzedaży i obciążeniu nieruchomości rządowych, których używa zarząd wojskowy i przeznaczaniu odpłaty tym sposobem otrzymanej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu, żeby używane przez Zarząd wojskowy a zbędne nieruchomości, własnością Państwa będące, których wartość szacunkowa każdej z osobna nie przenosi sumy 25.000 zł., sprzedał w ciągu lat 1894, 1895 i 1896 za sumę aż do 500.000 zł. i żeby dochód z sprzedaży oddał Zarządowi wojskowemu na kupienie czego innego.

Artykuł II.

Również upoważniam Mego Ministra skarbu, żeby w ciągu lat 1894, 1895 i 1896 zezwolił na obciążenie służebnościami nieruchomości własnością Państwa będących, przez Zarząd wojskowy używanych, o ile wartość przedmiotu, który ma być obciążony lub prawo, które ma być nadane, w każdym z osobna przypadku nie przenosi sumy 25.000 zł.

Ogólna wartość służebności, które w latach 1894, 1895 i 1896 mają być w ten sposób dozwolone, nie ma przenosić sumy 300.000 zł.

Artykuł III.

Gdyby za służebność na zasadzie ustawy niniejszej dozwoloną, zastrzeżona została odpłata jednorazowa, takową oddać należy Zarządowi wojskowemu do rozrządzenia..

Odpłaty powrotne z tego samego powodu zastrzeżone, pobierać ma Zarząd wojskowy dopóty, dopóki takowy będzie używał przedmiotu obciążonego.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 12. stycznia 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Plener r. w.

19.

Ustawa z dnia 12. stycznia 1894,

o sprzedaży i obciążeniu niektórych nieruchomości rządowych, których używa zarząd wojskowy.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu:

1. żeby realność przez Zarząd wojskowy używaną, w księdze gruntowej gminy katastralnej Rudolfswerth w wykazie hipotecznym pod l. 9 zapisaną, składającą się z parceli budynkowej Nr. 1/1 razem z wybudowaniami na niej koszarami piechoty i z parceli pastwiskowej Nr. 1/1 sprzedał, i żeby dochód z sprzedaży oddał Zarządowi wojskowemu na kupienie czego innego;

2. żeby realność w księdze gruntowej gminy katastralnej Bielak, w wykazie hipotecznym pod l. 124 zapisaną, jako magazyn żywności wojskowej używaną, składającą się z parceli budynkowych Nr. 242 i 243 razem z domem na nich wybudowanym w Bielaku przy ulicy Khevenhüllera Nr. 18 i z parceli ogrodowych Nr. 128 i 130 odstąpił za

nowy budynek na magazyn żywności, który Zarządowi wojskowemu ma być do rozrządzenia oddany.

Artykuł II.

Nadto upoważniam Mego Ministra skarbu, żeby pozwolił w stanie biernym realności „Sauerhof w Rauhenstein pod Badenem“, w wykazie hipotecznym l. 213 księgi hipotecznej dolno-austriackiej zabezpieczyć hipotecznie kapitał 63.892 złote waluty austriackiej na rzecz fundacji podpułkownika Barona Szymona Yppena dla oficerów inwalidów, jakoteż na zaindebentowanie nadanego w miejsce poboru odsetek od tego kapitału prawa mieszkania dla dwunastu oficerów z tej fundacji korzystających.

Artykuł III.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 12. stycznia 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Plener r. w.

20.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 12. stycznia 1894,

tyczące się stosowania taryfy cłowej traktatowej do machin posyłkami częściowymi a nie razem wprowadzanych.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi i z częściową zmianą rozporządzenia ministeryalnego z dnia 31. stycznia 1892 (Dz. u. p. Nr. 19) pozwala się, żeby maszyny Nr. t. 287, podlegające cłu traktatowemu w kwocie 5 zł. od 100 kilogramów, które z powodu wielkości swojej wagi wprowadzane są częściowo, ekspedycyowane były za opłatą cła według tej samej stopy także wtedy, gdy są wprowadzane posyłkami częściowymi a to pod następującymi warunkami:

1. Wszystkie części maszyny wprowadzone być muszą przez tę samą komorę wchodową a okres czasu, w ciągu którego cała maszyna musi być wprowadzona, nie może przetrwać jednego roku.

2. Przy wprowadzeniu pierwszej partii należy na komorze plan ogólny lub rysunek całej maszyny, tudzież spis wszystkich jej części składowych.

3. Zabezpieczyć należy różnicę aż do stopy traktatowej cła w kwocie 7 zł. 50 c. do Nr. t. 287.

4. Po zupełnym wprowadzeniu maszyny stwierdzić mają zupełność onejże przez oględziny po ustaniu do ruchu w zakładzie fabrycznym, urzędnicy cłowi wysłani przez najbliższą komorę główną — którą, jeżeli to nie ona właśnie ekspedycyowała do wchodu części składowe maszyny, wydeleguje do tego komora wchodowa z przesłaniem dokumentów celnicznych, rysunków i spisów szczegółowych.

Koszta tej czynności urzędowej ponosić ma strona.

Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

21.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. stycznia 1894,

o ustanowieniu delegacji królewskiej komory głównej w Zagrzebiu.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu, ustanowiona została w dworcu

kolei rządowych królewsko-węgierskich w Zagrzebiu delegacja królewskiej komory głównej zagrzebskiej, opatrzona upoważnieniami komory głównej II. klasy, pod nazwą „Delegacja królewskiej komory głównej zagrzebskiej w dworcu królewsko-węgierskich kolei żelaznych“ i takowa rozpoczęła urzędowanie dnia 1. listopada 1893.

Plener r. w.

22.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. stycznia 1894,

o ustanowieniu delegacji cłowej król. węgierskiej w Mezötelego.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu, ustanowiona została w Mezötelego, w zakładzie fabrycznym biharsko-szilagijskiej spółki akcyjnej fabryki oleju skalnego, delegacja królewsko-węgierskiej budapeszteńskiej komory głównej z upoważnieniem do pobierania cła od partii oleju skalnego do fabryki z zagranicy nadchodzących i do wystawiania potwierdzeń opłacania podatku od oleju skalnego.

Delegacja ta rozpoczęła urzędowanie dnia 15. grudnia z r.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 30. stycznia 1894.

(Zawiera Nr. 23 — 24.)

23.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. stycznia 1894,

którem uzupełnia się a po części zmienia opis zegaru kontrolującego do spirytusu systemu Beschornera.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 2. lipca 1888 (Dz. u. p. Nr. 124), którem używanie zegaru kontrolującego do spirytusu systemu Beschornera do kontroli podatkowej w gorzelniach zostało dozwolone, zarządza się w porozumieniu z król. węgierskim Ministerstwem skarbu, że wszystkie zegary kontrolujące Beschornera, nowo w użycie wchodzące, lub z powodu reparacji ponownie do sprawdzenia i o cechowania przedstawiane, opatrzone być powinny od dnia 1. marca 1894 następującymi ulepszeniami.

1. Rury spustowe d i d_1 niecułek odpływowych E i E_2 wzmiankowane w punkcie 3, ustęp czwarty od końca i w punkcie 4, lit. a) ustęp ostatni opisu, znajdują się, jak to widać na dołączonym rysunku, w miejscu najniższym niecułek odpływowych, tak, że spirytus do niecułek wchodzący, może otworem tym natychmiast wszystek odpłynąć.

2. Cztery odbieralniki próbek (punkt 5, ustęp 2 opisu) umieszczone u każdego z dwóch bębnow mierniczych, nie czerpią próbek gorzałki z niecułek odpływowych E a względnie E_2 , lecz napełniają się wprost z odpowiadających im przegród bębna głównego a względnie rezerwowego, z którymi komunikują przez małe otwory m i m_1 . Odbieralniki te nie są już jak to było dotąd, umieszczone na ścianie bo-

cznej bębna głównego a względnie rezerwowego, lecz pomiędzy nimi a odbieralnikami próbek znajduje się przestrzeń dwa milimetry szeroka, co służy do zapobieżenia, żeby woda zgęszczająca się na zewnętrznej ścianie bębna mierniczego nie dostawała się do próbek gorzałki.

3. Próbki płynu, wzięte z głównego bębna mierniczego idą rurkami v_1 i v_2 w celu przyspieszenia odpływu, rozszerzonymi, do naczyń na próbki, podczas gdy próbki płynu, wzięte z bębna rezerwowego, rurkami f i f_1 mającemi ujście do rurek v_1 i v_2 dostają się do rzeczonych naczyń (punkt 5, ustęp 3 i 4 opisu). Obie rurki v_1 i v_2 do naczyń na próbki prowadzące, są z obu naczyńiami na próbki szczelnie zamknięte zapomocą szruby holenderskiej i mają ujście wewnątrz obu naczyń na próbki do umieszczonego w nim małego zbiornika L i L_1 , w którym część płynu próbkowego zawsze zostaje, przez co odpływu obu rurek, prowadzących do naczyń na próbki, są hermetycznie zamknięte.

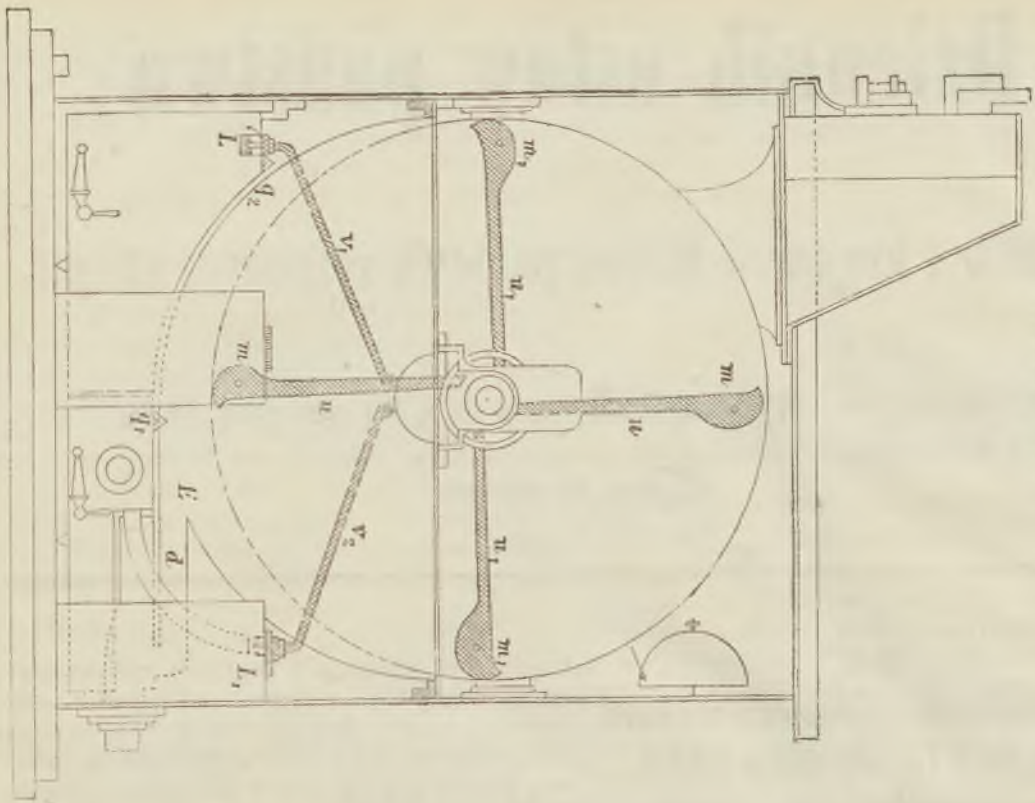
Tym sposobem zapobieżone jest ile możności parowaniu płynu próbkowego.

Ażeby powietrze mogło z naczyń na próbki wychodzić, umieszczony jest na ich wieczkach mały stożek q i q_1 u wierzchołka przedziurawiony, na którym osadzony jest drugi stożek u podstawy przedziurawiony.

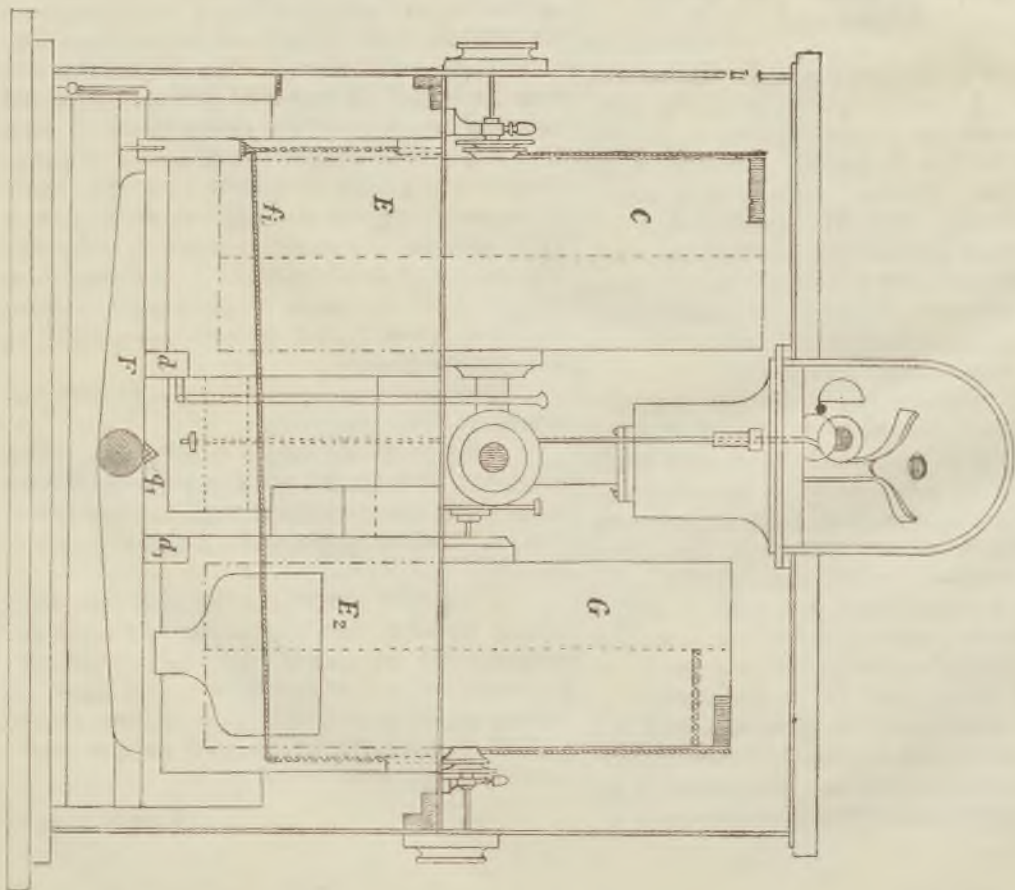
4. Dla tych przyrządów do pędzenia, które średnio wyrabiają najwięcej siedm hektolitrow gorzałki dziennie, jak to bywa w gorzelniach rolniczych, pojemność czterech odbieralników próbek (punkt 5, czwarty od końca ustęp opisu) powiększona została z trzech centymetrów sześciennych na pięć centymetrów sześciennych.

Plener r. w.

Widok z boku.

Widok z przodu.

24.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. stycznia 1894,

o umowie, która z powodu konwersji bukowińskiego długu indemnizacyjnego zawarta została w myśl ustawy z dnia 1. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 174) z Wydziałem krajowym bukowińskim.

Umowę do niniejszego dołączoną, która na zasadzie ustawy z dnia 1. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 174) zawarta została między c. k. Ministerstwem skarbu a Wydziałem krajowym księstwa bukowińskiego, podaje się do wiadomości.

Według osnowy tej umowy warunek do użycia dobrodziejstw państwa dla pożyczki krajowej bukowińskiej czteroprocentowej, w celu wykonania konwersji bukowińskiego długu indemnizacyjnego zaciągniętej, w artykule II ustawy z dnia 1. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 174) oznaczony, jakoteż dalszy warunek, w artykule II §. 2 tejże samej ustawy przewidziany, zostały dopełnione, przeto dobrodziejstwa państwa, ustanowione przereczoną ustawą dla pożyczki krajowej bukowińskiej czteroprocentowej, zaciągniętej w celu wykonania konwersji bukowińskiego długu indemnizacyjnego, mają być w całej rozciągłości stosowane.

Plener r. w.

U m o w a,

między c. k. Ministerstwem skarbu w imieniu c. k. Rządu z jednej a Wydziałem krajowym bukowińskim w imieniu reprezentacji krajowej autonomicznej księstwa bukowińskiego z drugiej strony, tycząca się obliczenia pomiędzy państwem a krajem Bukowiną, wykonać się mającego w myśl ustawy z dnia 1. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 174) z powodu konwersji bukowińskiego długu indemnizacyjnego i wprowadzająca zmiany z tego wynikające w stosowaniu istniejących umów, tyczących się funduszu indemnizacyjnego bukowińskiego (Dz. u. p. Nr. 161 z r. 1891 i Nr. 125 z r. 1893).

1. Zobowiązania przypadające do wypłaty po dniu 31. grudnia 1893, które stosownie do zawartych na zasadzie ustawy z dnia 8. sierpnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 142), obwieszczeniami c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 18. listopada 1891 (Dz. u. p. Nr. 161) i z dnia 18. lipca 1893 (Dz. u. p. Nr. 125) ogłoszonych obu umów w sprawach funduszu inde-

mnizacyjnego bukowińskiego mają jeszcze obciążać państwo w obec kraju a kraj w obec państwa, mianowicie zaś:

- a) świadczenia państwa w latach 1894 aż do 1903 włącznie płatne w kwartałach kalendarzowych z góry z tytułu subwencji niewzrotnej w sumie 206.000 zł. rocznie i z tytułu stałej bezprocentowej zaliczki rządowej w sumie 150.000 zł. rocznie;
- b) świadczenia kraju w latach 1905 aż do 1911 włącznie, płatne z dołu w kwartałach kalendarzowych z tytułu umówionego zwrotu zaliczek rządowych w sumach 300.000 zł. rocznie i 14.934 zł. 75⁵/₁₀ c. rocznie,

obliczają się wzajemnie w odniesieniu do dnia 1. stycznia 1894 sposobem eskomptowym, z przyjęciem pięć od sta rocznie za stopę procentową i przy ćwierćrocznej płatności odsetek z dołu.

2. Z porównania eskomptowanych wartości ciężarów państwa i kraju, stosownie do punktu 1go umowy niniejszej obliczonych, wypada w odniesieniu do dnia 1. stycznia 1894 jako ciężar państwa saldo 1,751.691 zł. 46 c. i ta reszta ciężaru państwa ma być krajowi spłacona w latach 1894 aż do 1903 włącznie w czterdziestu ratach ćwierćrocznych od dnia 1. stycznia 1894 bieżących, z góry płatnych, które obliczane być mają według tego samego sposobu oprocentowania, jaki był wzięty za podstawę do rzeczzonego obliczenia eskomptowego.

3. Przeto każda z tych rat ćwierćrocznych, w latach 1894 aż do 1903 włącznie przez państwo krajowi płacić się mających wynosi 55.226 zł. 14 c. (pięćdziesiąt pięć tysięcy dwieście dwadzieścia sześć złotych czternaście centów) waluty austriackiej, suma zaś rocznego świadczenia w ciągu przereczonego okresu na państwie ciężąca 220.904 zł. 56 c. (dwieście dwadzieścia tysięcy dziewięćset cztery złote pięćdziesiąt sześć centów) waluty austriackiej.

Te nowe, nie zwrotne świadczenia państwa, mają zająć miejsce świadczeń państwa należących się krajowi na podstawie umów dotychczasowych (punkt 1 a umowy niniejszej, §. 2 umowy zawartej na zasadzie artykułu I. ustawy z dnia 8. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 142) i w skutek postanowień powyższych wypłacane będą krajowi w dotychczasowych terminach umownych (punkt 2 umowy niniejszej).

4. Wszelkie inne, na zasadzie umów dotychczasowych poza dzień 31. grudnia 1893 sięgające zobowiązania wzajemne państwa i kraju uchylają się i postanowienia punktów 2 aż do 7 umowy, zawartej na podstawie artykułu I. ustawy z dnia 8. sierpnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 142), tudzież postanowienia §. 2 umowy, zawartej na podstawie artykułu II. tejże samej ustawy (Dz. u. p. Nr. 161 z r. 1891 i Nr. 125 z r. 1893), które w skutek prze-

istoczenia całego jeszcze nie wylosowanego bukowińskiego długu indemnizacyjnego, na dług krajowy bez gwarancyi państwa, stają się obecnie bezprzedmiotowymi, nie będą stosowane.

W szczególności uchyla się na przyszłość także obowiązek państwa ewentualnego płacenia zaliczek ze stopą procentową po pięć od sta rocznie, tudzież obowiązek kraju przedstawiania c. k. Ministerstwu skarbu preliminarzów funduszu indemnizacyjnego i zamknięć rachunkowych (§§. 4 i 7 umowy, zawartej na zasadzie artykułu I. ustawy z dnia 8. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 142).

5. Stan czynny i bierny funduszu indemnizacyjnego bukowińskiego przejdą po wykonaniu konwersyi całego bukowińskiego długu indemnizacyjnego do ogólnego bukowińskiego funduszu krajowego, nieprzesadzając zaprowadzeniu w zakresie tego ostatniego funduszu dla nowej pożyczki krajowej, zaciągniętej w celu wykonania konwersyi długu indemnizacyjnego, administracyi samodzielnej, gdyby kraj uznał takową za potrzebną.

Ze względu, że fundusz indemnizacyjny bukowiński został już oddany autonomicznemu zarządowi kraju, żadne roszczenia kraju do państwa z tytułu dawniejszego zarządzania temi funduszami indemnizacyjnymi nie będą już dochodzone.

Nadto Wydział krajowy w imieniu Administracyi autonomicznej krajowej oświadcza wyraźnie, iż zaległe kupony od obligacyj i wszelkie inne zaległości całego długu indemnizacyjnego bukowińskiego spłaci w myśl istniejących przepisów własnymi funduszami kraju bez uciekania się do skarbu państwa, nie zrzekając się korzyści z przedawnienia dla kraju wynikających.

6. Ponieważ odsetki od pożyczki krajowej, w celu wykonania konwersyi bukowińskiego długu indemnizacyjnego w sumie imiennej potrzebnej do uzyskania gotówki w sumie sześć milionów dwieście pięćdziesiąt tysięcy złotych waluty austryackiej, uwolnione zostały od podatku dochodowego pod tym warunkiem, że kraj Bukowina wynagradzać będzie skarbowi państwa sumę podatku dochodowego, która przypadałaby od obligacyj indemnizacyjnych bukowińskich obecnie jeszcze w obiegu będących, gdyby

według planu były umarżane, przeto kwoty te podatku dochodowego, które kraj ma wynagradzać, potrącane będą w terminach płatności z sum, które państwo, stosownie do punktu 3go umowy niniejszej płacić ma krajowi Bukowinie a to z raty kwartalnej tych wypłat rządowych, bezpośrednio poprzedzającej termin płatności podatku dochodowego.

Gdyby c. k. Rząd uznał to za stosowne, wygotowana będzie tablica przez c. k. Rząd i przez Wydział krajowy podpisana, przedstawiająca wykaz kwot podatku dochodowego, które przez kraj mają być zwracane i sumy netto, które po strąceniu tamtych c. k. Rząd ma płacić.

7. Umowa niniejsza, zawarta przez c. k. Ministerstwo skarbu z Wydziałem krajowym bukowińskim na zasadzie odnośnych upoważnień (ustawa z dnia 1. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 174 i uchwała sejmu krajowego bukowińskiego z dnia 16. maja 1893) spisana została w dwóch jednobrzmiących nie stęplowanych egzemplarzach, podpisami c. k. Ministra skarbu, tudzież Starosty krajowego i dwóch innych członków Wydziału krajowego księstwa bukowińskiego opatrzonych, z których jeden zachowywany być ma w c. k. Ministerstwie skarbu, a drugi u reprezentacyi krajowej bukowińskiej.

Czerniowce, dnia 31. grudnia 1893.

Wiedeń, dnia 23. stycznia 1894.

C. k. Minister skarbu :

Plener r. w.

(L. S.)

Wydział krajowy bukowiński :

Jan **Lupul** r. w.

starosta krajowy.

Dr. Józef **Rott** r. w.

członek Wydziału krajowego.

Mikołaj Baron **Mustatza** r. w.

członek Wydziału krajowego.

(L. S.)

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 6. lutego 1894.

(Zawiera Nr. 25.)

25.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 1. lutego 1894,

którem wydaje się ułatwione przepisy dla wzajemnego obrotu między kolejami żelaznymi austriacko-węgierskimi, niemieckimi, holenderskimi i szwajcarskimi co do tych przedmiotów, których przyjmowanie do przewozu, stosownie do umowy międzynarodowej z dnia 14. października 1890 (Dz. u. p. Nr. 186 z roku 1892), dotyczącej się przewozu towarów kolejami, jest warunkowo dozwolone.

Umówione pomiędzy Austryą i Węgrami, Niemcami, Holandją i Szwajcaryą ułatwione przepisy dla wzajemnego obrotu między kolejami żelaznymi co do tych przedmiotów, których przyjmowanie do przewozu jest warunkowo dozwolone (§. 1, ustęp ostatni postanowień wykonawczych do umowy międzynarodowej dotyczącej się przewozu towarów kolejami żelaznymi, Dz. u. p. Nr. 186 z roku 1892), ogłaszają się niniejszem z tem nadmienieniem, że przepisy te nie odnoszą się do obrotu wzajemnego między Austryą i Węgrami a Niemcami, do którego jedynie umowa oddzielna, dnia 20. grudnia 1892 ogłoszona, i dodatki do niej (Dz. u. p. Nr. 226 z roku 1892 i Nr. 43 i 137 z roku 1893) mają być stosowane.

(Polnisch.)

A.

Do §. 2. l. 1, 2 i 3 postanowień wykonawczych do umowy międzynarodowej.

Przepisy dotyczące się przewozu kosztowności, dzieł sztuki, jakoteż zwłok.

I.

Sztaby złote i srebrne, platyna, pieniądze, monety i papiery wartości pieniężnej, dokumenty, kamienie szlachetne, perły prawdziwe, klejnoty i inne kosztowności, tudzież dzieła sztuki, jako to: malowidła, wyroby lane z brązu, antyki, przyjmowane będą do przewozu w obrocie międzynarodowym na podstawie listu przewozowego międzynarodowego w umowie berneńskiej przewidzianego, a to z zastosowaniem postanowień bądź umówionych między Rządami, bądź taryfowych, które przez zarządy kolejowe do tego upoważnione będą wydane i przez wszystkie właściwe Władze nadzorcze zostaną zatwierdzone.

Do kosztowności zaliczane być mają także koronki znakomitej wartości i hafty znakomitej wartości.

II.

Zwłoki przyjmowane będą do przewozu na podstawie listu przewozowego międzynarodowego pod następującymi warunkami:

1. Przewozi się takowe jako posyłkę pospieszną.

2. Należność za przewóz opłaca się przy od dawaniu na kolej.

3. Zwłokom towarzyszyć ma podczas przewozu osoba do tego upoważniona.

4. O ile pomiędzy państwami, przez które zwłoki są wiezione, nie zostały zawarte osobne układy, przewóz ich podlega w obszarze każdego Państwa ustawom i rozporządzeniom, obowiązującym tam pod względem policyjnym.

B.

Do załączki I postanowień wykonawczych w umowie międzynarodowej zawartych.

Przepisy dotyczące się przedmiotów, których przewóz jest warunkowo dozwolony.

I.

Petardy sygnałowe do zatrzymania pociągów na kolejach żelaznych powinny być mocno zapakowane w okrawki papieru, trociny lub gips albo też w inny sposób tak ściśle ułożone i odosobnione, żeby kapsułki blaszane nie mogły się stykać ani ze sobą, ani z innym ciałem. Paki, w których są ułożone, zrobione być powinny z desek fugowanych, mających najmniej 26 milimetrów grubości, spojone szrubami drewnianymi szczelnie zamknięte i włożone w drugą pakę, również szczelnie zamkniętą; paka zewnętrzna nie powinna mieć więcej nad 0·06 metra sześciennego objętości.

Przyjmuje się do przewozu tylko wtedy, gdy listy przewozowe opatrzone są poświadczeniem urzędowym, jako opakowanie odpowiada przepisom.

II.

Kapsle zwyczajne do broni palnej i pocisków, kapsle blaszkowe, podpałki nie rozsadzające i osłony na naboje z podpałkami powinny być starannie opakowane w mocnych skrzyniach lub beczkach i na każdym kollo przylepiona być powinna kartka z napisem podług tego, co się wewnątrz znajduje: „kapsle zwyczajne“ lub „kapsle blaszkowe“ itp.

III.

Zapałki pospolite i wszelkie zapalające się za potarciem (jakoto: stoczki, żagiew itd.) powinny być starannie i mocno zapakowane w naczyniach z grubej blachy żelaznej, albo z drzewa szczelnie spojenego, mających nie więcej jak 1·2 metra sześciennego pojemności i to tak, żeby wnętrze naczyń było całkiem wypełnione. Na zewnętrznej powierzchni naczyń drewnianych trzeba napisać wyraźnie, co zawierają.

U. zapałek, których główki zawierają mieszaninę fosforu żółtego, i chloranu

potażu, ilość fosforu zawartego w masie zapalnej chemicznie suchej nie powinna przenosić 10 procentów a ilość chloranu potażu 40 procentów. Do każdej posyłki tego rodzaju dołączone być powinno świadectwo wystawione przez fabrykanta, potwierdzające, że granice te nie zostały przekroczone.

IV.

Lonty bezpieczeństwa, to jest lonty w postaci cienkiego mocnego węża, wypełnione wewnątrz małą stosunkowo ilością prochu strzelniczego, podlegają przepisom podanym pod Nr. III (ustęp 1).

V.

Masę Buchera w puszkach blaszanych do gaszenia ognia przyjmować się będzie do przewiezienia tylko w skrzyneczkach, zawierających najwięcej 10 kilogramów, wewnątrz papierem wyklejonych i zamkniętych nadto w większych skrzynkach podobnie wyklejonych.

VI.

Fosfor pospolity (biały lub żółty) powinien być otoczony wodą, w puszkach blaszanych, obejmujących najwięcej 30 kilogramów i zalutowanych, zapakowanych mocno w grubych skrzyniach. Skrzynie powinny mieć nadto dwie mocne rękojści, nie mają więcej ważyć nad 100 kilogramów, z wierzchu opatrzone być powinny napisami „wewnątrz fosfor pospolity żółty (biały)“ i „góra“.

Fosfor bezkształtny (czerwony) pakować należy w puszkach blaszanych dobrze zalutowanych, które umieścić należy w grubych skrzyniach i natłoczyć trocinami. Skrzynie te ważyć powinny najwięcej 90 kilogramów i mieć z wierzchu napis: „wewnątrz fosfor czerwony“.

VII.

Siarczyk sodu surowy, niekryształiczny, przyjmowany będzie do przewozu tylko w naczyniach blaszanych szczelnie zamkniętych, siarczyk sodu oczyszczony, kryształiczny tylko w beczkach lub w innych naczyniach nie przepuszczających wody.

Masę, która była użyta do czyszczenia gazu, zawierającą żelazo lub mangan — o ile nie jest oddana zapakowana w szczelnych naczyniach blaszanych, — przyjmuje się do przewiezienia tylko w wozach żelaznych. Jeżeli wozy te nie są opatrzone wiekami żelaznymi, zamykającymi się szczelnie, okryć należy ładunek całkiem osłonami wozowymi, tak preparowanymi, żeby się nie zapalały za bezpośredniem zetknięciem się z płomieniami. Posyłający i odbiorca winni sami zająć się naładowaniem i wyładowaniem. Nadto na żądanie administracji kolejowej, posyłający ma sam dostarczyć osłon wozowych.

Pod temi samemi warunkami, co siarczyk sodu surowy, niekrystaliczny, przyjmowany będzie do przewozu koks sodowy, wytwór poboczny, otrzymywany w fabrykacji „olejków dziegciowych“.

VIII.

Celloidyn, przetwór składający się głównie z wełny kleinowej, otrzymywany przez niezupełne odparowanie alkoholu zawartego w kleinie, a wyglądający jak mydło, przyjmowany będzie do przewozu tylko w takim razie, jeżeli pojedyncze tafle celloidynu zapakowane będą w sposób ich zeschnięcia się zupełnie nie dopuszczający.

VIII a.

Eter siarczany przewożony będzie tylko albo

1. w naczyniach szczelnych z grubej blachy żelaznej należycie znitowanej lub zeszcwieżowanej, mieszczącej w sobie najwięcej 500 kilogramów, albo

2. w naczyniach metalowych lub szklanych, szczelnie zamkniętych, ważących brutto najwięcej 60 kilogramów, których opakowanie powinno czynić zadość następującym przepisom:

a) jeżeli więcej naczyń stanowią jedną posyłkę, zapakować je należy w grubych skrzyniach drewnianych i utkać mocno słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innemi ciałami sypkimi;

d) gdy się posyła po jednym naczyniu, pakować je można w koszach lub kubłach mocnych, dobrze przytwierdzonemi wiekami, jakoteż rękojęciami opatrzonych i dostatecznie wysłanych materiałem pakowym; jeżeli wieko zrobione jest ze słomy, trzciny, sitowia i tym podobnego materiału, powinno być nasycone mlekiem glinianem lub wapiennem lub podobnym materiałem z dodatkiem szkła wodnego.

W naczyniach blaszanych i metalowych mieścić się ma najwięcej 1 kilogram płynu na każde 1·55 litra pojemności naczynia. Jeżeli np. naczynie metalowe mieści w sobie 15·50 litrów wody, nie powinno zawierać więcej jak 10 kilogramów eteru siarczanego.

Co się tyczy pakowania razem z innemi przedmiotami porównaj. Nr. XXXV.

IX.

Płyny zawierające eter siarczany w większej ilości (krople białe czyli anodyne i klejne), przesyłać wolno tylko w naczyniach metalowych lub szklanych szczelnie zamkniętych, których opakowanie powinno mieć następujące własności:

1. Jeżeli więcej naczyń z temi samemi przetworami stanowią jedną posyłkę, zapakować je należy w grubych skrzyniach drewnianych i natłoczyć mocno słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innemi ciałami sypkimi.

2. Gdy się posyła po jednym naczyniu, pakować je można w koszach lub kubłach mocnych, dobrze przytwierdzonemi wiekami, jakoteż rękojęciami opatrzonych i dostatecznie wysłanych materiałem pakowym; jeżeli wieko zrobione jest ze słomy, trzciny, sitowia i tym podobnego materiału, powinno być nasycone mlekiem glinianem lub wapiennem itp. z dodaniem szkła wodnego. Waga brutto jednego kollo nie powinna wynosić więcej jak 60 kilogramów.

Co się tyczy pakowania razem z innemi przedmiotami, porównaj Nr. XXXV.

X.

Siarczyk węglowy (alkohol siarczany) przewozi się wyłącznie otwartemi wagonami bez okrycia i tylko

albo

1. w naczyniach szczelnych z grubej blachy żelaznej, należycie znitowanych, mających aż do 500 kilogramów pojemności.

albo

2. w naczyniach blaszanych, ważących brutto najwięcej 75 kilogramów, mających obręcze żelazne z góry i u dołu. Naczynia takie zamknięte hyć powinny w koszach plecionych lub kubłach, albo upakowane w skrzyniach, słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innemi ciałami sypkimi,

albo

3. w naczyniach szklanych zamkniętych w grubych skrzyniach drewnianych, wysłanych słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innemi ciałami sypkimi.

W naczyniach blaszanych mieścić się może najwięcej 1 kilogram płynu na każde 0·825 litra pojemności naczynia.

Alkohol siarczany, gdy się posyła najwięcej dwa kilogramy, można złączyć w jedną posyłkę z innemi przedmiotami, których przewóz jest bezwarunkowo dozwolony, jeżeli alkohol siarczany znajduje się we flaszach blaszanych szczelnie zamkniętych i razem z innemi przedmiotami posyłki upakowany jest mocno w grubej skrzyni słomą, sianem, otrębami, trocinami lub innym sypkim materiałem. Posyłkę taką przewozi się tylko otwartemi wozami bez osłon, w liście zaś przewozowym powinno być wyraźnie nadmienione, że posyłka zawiera alkohol siarczany.

XI.

Wyskok metylowy surowy i oczyszczony tudzież aceton — jeżeli nie są oddane w wozach umyślnie do tego urządzonych (basenowych) lub w beczkach, przyjmowane będą do przewiezienia tylko w naczyniach metalowych lub szklanych. Naczynia te opakowane być powinny w sposób przepisy wyżej pod Nr. IX.

Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami, porównaj Nr. XXXV.

XII.

Wapno niegaszone przewozi się tylko otwartymi wagonami.

XIII.

Chloran potasowy i inne sole chłorowe powinny być starannie zapakowane w beczkach lub skrzyniach szczelnie zamkniętych, papierem wyklejonych.

XIV.

Kwas pikrynowy przewożony być może tylko na podstawie poświadczenia chemika w liście przewozowym napisanego, jako oddany do przewozu kwas pikrynowy nie grozi niebezpieczeństwem.

Ołowiu nie wolno używać do pakowania kwasu pikrynowego, ani go ładować w tym samym wozie razem z kwasem pikrynowym. Wozów wyłożonych lub pokrytych ołowiem nie wolno używać do przewożenia.

XV.

Kwasy mineralne płynne wszelkiego rodzaju (mianowicie kwas siarkowy, wytryol, kwas solny, kwas azotowy, serwasser) podlegają następującym przepisom:

1. Jeżeli płyny te posyła się w baniach, flaszach lub kamionkach, naczynia te powinny być szczelnie zamknięte, dobrze opakowane i umieszczone w osobnych naczyniach opatrzonych w mocne wygodne ucha lub w koszach plecionych.

Jeżeli posyła się w naczyniach metalowych, drewnianych lub gumowych, naczynia te powinny być nie przepuszczające i opatrzone dobrymi zamknięciami.

2. Z zastrzeżeniem przepisów podanych pod Nr. XXXV. kwasy mineralne ładować należy zawsze oddzielnie a nie wolno umieszczać ich zwłaszcza z innymi przetworami chemicznymi w tym samym wozie.

3. Przepisy pod II. 1 i 2 odnoszą się także do naczyń, w których rzezione przedmioty były przewiezione. Naczynia, które do tego służyły, deklarować należy zawsze jako takie.

XVI.

Ług żrący (ług z sody żrącej, z węglanu sodowego i potażu żrącego), tudzież osady olejne (pozostałość z rafinerii olejów) i brom, podlegają przepisom podanym pod Nr. XV, 1 i 3 (z wyjątkiem tego, co pod l. 3 jest nadmienione o l. 2).

Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami, porównaj Nr. XXXV.

XVII.

Do przewozu kwasu azotowego czerwonego dymiącego odnoszą się przepisy zamieszczone pod Nr. XV. w ten sposób, że banie i flasze w naczyniach, obłożone być muszą suchą ziemią wymoczkową lub innymi stosownymi ciałami ziemnymi suchymi, w ilości przynajmniej równej ich objętości.

XVIII.

Kwas siarkowy bezwodny (anhydryt, tak zwany olej stały) przewozić wolno tylko

albo:

1. w puszkach z blachy żelaznej pobielanej, dobrze zlutowanych, mocnych,

albo:

2. w grubych flaszach żelaznych lub miedzianych, których szyje zamknięte być powinny tak, żeby nie przepuszczały powietrza, zakitowane i opatrzone nadto osłoną glinianą.

Puszki i flasze otoczone być powinny ciałem nieorganicznym, drobno pokruszonym, np. żuzłem włoknistym, ziemią wymoczkową, popiołem itp. i mocno upakowane w grubych skrzyniach drewnianych.

Zresztą stosowane być powinny przepisy umieszczone pod Nr. XV, 2 i 3.

XIX.

Do pokostów, jakoteż do barwidła pokostem zaprawionych, tudzież do olejów eterycznych i tłustych i do wszystkich rodzajów eteru z wyjątkiem eteru siarczanego (porównaj Nr. VIII a) i eteru skalnego (porównaj Nr. XXII), do bezwzględniego alkoholu, wyskoku (spirytusu), okowity i innych wyskoków pod Nr. XI. nie wymienionych, o ile oddane są do przewozu w baniach, flaszach lub kamionkach, stosować należy przepisy umieszczone pod Nr. XV 1, ustęp 1.

Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami, porównaj Nr. XXXV.

XX.

Olej skalny, surowy i oczyszczony, o ile przy ciepłości 17.5° Celsjusa jego ciężar gatunkowy wynosi najmniej 0.780, albo, gdy wysokość

barometru (odniesiona do poziomu morza) w aparacie Abla wynosi 760 milimetrów, wydaje parę nie zapalającą się w ciepłocie poniżej 21° Celsiusa (Testpetroleum);

oleje wyrabiane ze smoły, węgla brunatnych, o ile mają ciężar gatunkowy najmniej taki, jak wyżej ustanowiony (olej solarny, fotogien itd.);

wreszcie oleje ze smoły, węgla kamiennych (benzol, toluol, ksyloł, kumul itd.), jakoteż olej mirbanowy (nitrobenzol);

podlegają następującym przepisom:

1. Przedmioty te, o ileby nie były użyte wozy umyślnie do tego urządzone (basenowe) wolno przewozić tylko

albo

a) w bardzo dobrych trwałych beczkach,
albo

b) w naczyniach metalowych szczelnych i wytrzymałych
albo

c) w naczyniach szklanych lub kamionkowych; w tym jednak przypadku z zachowaniem następujących przepisów:

aa) Jeżeli więcej naczyń składać mają jedno kollo, należy je zapakować w grubych skrzyniach drewnianych i natłoczyć mocno słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innymi ciałami sypkimi.

bb) Gdy się posyła po jednym naczyniu, pakować je można w koszach lub kublach mocnych, dobrze przytwierdzonymi wiekami, jakoteż rękojściami opatrzonych i dostatecznie wysłanych materiałem pakowym; jeżeli wieko zrobione jest ze słomy, trzciny, sitowia, i tym podobnego materiału, powinno być nasycone mlekiem glinianem lub wapiennem z dodaniem szkła wodnego. Waga brutto jednej posyłki w naczyniu szklanem nie może wynosić więcej nad 60 kilogramów, w naczyniu kamionkowym więcej nad 75 kilogramów.

2. Gdyby naczynia uszkodziły się podczas przewozu, zostaną natychmiast wyładowane i razem z tem, co jeszcze zawierają, jak najkorzystniej sprzedane na rachunek posyłającego,

3. Przewozi się tylko otwartymi wagonami. Przedmiotów tych nie przyjmuje się do przewozu, jeżeli mają być poddane czynności celniczej awizacyjnej, która wymagałaby stałego okrycia i oplombowania zasłon wagonowych.

4. Przepisy powyższe l. 3 odnoszą się także do beczek i wszelkich innych naczyń, w których płyny te przewożono. Naczynia tego rodzaju deklarować należy zawsze jako takie.

5. Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami, porównaj Nr. XXXV

6. W liście przewozowym ma być wyrażone, że ciężar gatunkowy przedmiotów, w ustępie 1 i 2 tego numeru wzmiankowanych, wynosi najmniej 0.780, albo że olej skalny czyni zadość podanemu we wstępie przepisowi co do stopnia zapalności. Jeżeli wzmianki o tem niema w liście przewozowym, stosowane będą warunki przewozu podane pod Nr. XXII (co do eteru skalnego itd.).

XXI.

Olej skalny, surowy i oczyszczony, nafta i destylaty oleju skalnego i nafty, o ile ciężar gatunkowy tych przedmiotów przy 17.5 stopniach Celsiusa wynosi mniej niż 0.780 a więcej niż 0.680 (benzyna, ligroina i olej do czyszczenia), podlegają następującym przepisom:

1. Przedmioty te, o ileby nie były użyte wozy umyślnie do tego urządzone (basenowe) wolno przewozić tylko

albo

a) w bardzo dobrych trwałych beczkach,
albo

b) w naczyniach metalowych szczelnych i wytrzymałych,
albo

c) w naczyniach szklanych lub kamionkowych; w tym jednak przypadku z zachowaniem następujących przepisów:

aa) Jeżeli więcej naczyń składać mają jedno kollo, należy zapakować je w grubych skrzyniach drewnianych i natłoczyć mocno słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innymi ciałami sypkimi.

bb) Gdy się posyła po jednym naczyniu, pakować je można w koszach lub kublach mocnych, dobrze przytwierdzonymi wiekami jakoteż rękojściami opatrzonych i dostatecznie wysłanych materiałem pakowym; jeżeli wieko zrobione jest ze słomy, trzciny, sitowia i tym podobnego materiału, powinno być nasycone mlekiem glinianem lub wapiennem z dodaniem szkła wodnego. Waga brutto jednej posyłki nie może wynosić więcej jak 40 kilogramów.

2. Gdyby naczynia uszkodziły się podczas przewozu, zostaną wyładowane i razem z tem co jeszcze zawierają jak najkorzystniej sprzedane na rachunek posyłającego.

3. Przewozi się tylko otwartymi wagonami. Przedmiotów tych nie przyjmuje się do przewozu, jeżeli mają być poddane czynności celniczej awizacyjnej, która wymagałaby stałego okrycia i oplombowania zasłon wagonowych.

4. Przepisy powyższej l. 3 odnoszą się także do beczek i wszelkich innych naczyń, w których płyny te przewożono. Naczynia tego rodzaju deklarować należy zawsze jako takie.

5. Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami, porównaj Nr. XXXV.

6. Przy ładowaniu i wyładowywaniu nie wolno kosztów i kublów z baniami wozić na wózku, ani też nosić na barkach lub na plecach, lecz tylko za rękojęci, któremi naczynia te są opatrzone.

7. Kosze i kubły umieszczać należy w wagonach kolejowych bezpiecznie i odpowiednio je utwierdzać. Ładować nie wolno jedno na drugim, lecz tylko w jednej warstwie obok siebie.

8. Każde z osobna kollo opatrzone być powinno wyraźnym napisem „Ostrożnie z ogniem“ wydrukowanym na czerwonym tle. Nadto kosze i kubły z naczyniami szklanymi lub kamionkowymi winny mieć napis: „Nieś trzeba w rękach“. Na wagonach przyklepiona ma być kartka czerwona z napisem: „Zestawiać ostrożnie“.

9. W liście przewozowym ma być wyrażone, że ciężar gatunkowy przedmiotów w ustępie 1 tego numeru wzmiankowanych, przy 17·5° Celsjusa wynosi mniej jak 0·780 a więcej niż 0·680. Jeżeli w liście przewozowym niema o tem wzmianki, stosowane będą warunki przewozu podane pod Nr. XXII (co do eteru skalnego itd.).

XXII.

Eter skalny (gazolina, neolina itd.) i tym podobne wytwory łatwo zapalne wyrobione z nafty lub smoły węgla brunatnych, o ile ciężar gatunkowy tych przedmiotów przy 17·5° Celsjusa wynosi 0·680 lub mniej, podlegają następującym przepisom:

1. Przedmioty te przewozić wolno tylko:
albo

a) w naczyniach metalowych szczelnych i wytrzymałych,

albo

b) w naczyniach szklanych lub kamionkowych; w tym jednak przypadku z zachowaniem następujących przepisów:

aa) Jeżeli więcej naczyń składać mają jedno kollo, zapakować je należy w grubych skrzyniach drewnianych i natłoczyć mocno słomą, siano, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innymi ciałami sypkimi.

bb) Gdy się posyła po jednym naczyniu, pakować je można w koszach lub kublach mocnych, dobrze przytwierdzonych, wiekami jakoteż rękojęciami opatrzonych

i dostatecznie wysłanych materiałem pakowym; jeżeli wieko zrobione jest ze słomy, trzciny, sitowia i tym podobnego materiału, powinno być nasycone mlekiem glinianem lub wapiennem, z dodaniem szkła wodnego. Waga brutto jednej posyłki nie może wynosić więcej jak 40 kilogramów.

c) w wozach kotłowych (basenowych) szczelnie zamkniętych.

2. Gdyby się naczynia podczas przewozu uszkodziły, zostaną natychmiast wyładowane i z tem co jeszcze zawierają, jak najkorzystniej sprzedane na rachunek posyłającego.

3. Przewozi się tylko otwartymi wagonami. Przedmiotów tych nie przyjmuje się do przewozu, jeżeli mają być poddane czynności celniczej awizacyjnej, która wymagałaby stałego okrycia i oplombowania zasłon wagonowych.

4. Przepisy powyższej l. 3 odnoszą się także do naczyń, w których płyny te przewożono. Naczynia tego rodzaju deklarować należy zawsze jako takie.

5. Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami, porównaj Nr. XXXV.

6. Przy ładowaniu i wyładowaniu nie wolno kosztów lub kublów z baniami szklanymi wozić na wózku ani też nosić na barkach lub na plecach, lecz tylko za rękojęci, któremi naczynia te są opatrzone.

7. Kosze i kubły umieszczać należy w wagonach kolejowych bezpiecznie i odpowiednio je utwierdzać. Ładować nie wolno jedno na drugim lecz tylko w jednej warstwie obok siebie.

8. Każde z osobna kollo opatrzone być powinno wyraźnym napisem: „Ostrożnie z ogniem“ wydrukowanym na czerwonym tle: nadto kosze i kubły z naczyniami szklanymi winny mieć napis: „Nieś trzeba w rękach“. Na wagonach przyklepiona być ma kartka czerwona z napisem: „Zestawiać ostrożnie“.

XXIII.

Olejek terpentynowy i wszelkie inne oleje cuchnące, jakoteż wyskok salmiakowy przewozi się tylko w otwartych wagonach.

Przepis ten tyczy się także beczek i wszelkich innych naczyń, w których płyny te przewożono. Naczynia tego rodzaju deklarować należy zawsze jako takie.

Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami, porównaj Nr. XXXV.

XXIV.

Wytwory arsenu nie płynne, mianowicie kwas arsenawy, złotołusk żółty (auripigment), złotołusk czerwony (realgar), arsenik biały (Scherbenkobalt, Fliegenstein) itd. przyjmowane będą do przewozu tylko wtedy, gdy:

1. na każdym kollo napisane będą czarną farbą olejną wyraźnymi literami wyrazy: „Arszenik (trucizna),“ i

2. gdy posyłki zapakowane będą w sposób następujący:

albo

a) w podwójnych beczkach lub pakach, mających dna obręczami wpuszczonemi, wieko obręczami lub więzadłami umocnione i gdy beczki lub paki wewnętrzne zrobione są z grubego suchego drzewa i wyklejone wewnątrz grubym płótnem lub podobnemi grubemi tkaninami.

albo

b) w worach z płótna namazionego, zapakowanych w pojedynczych beczkach z grubego suchego drzewa.

albo

c) w walcach blaszanych zalutowanych, ułożonych w beczki z grubego drzewa, mających dna umocnione wpuszczonemi obręczami.

XXV.

Wytwory arsenu płynne, mianowicie kwas arsenowy, podlegają przepisom zamieszczonym pod Nr. XXIV 1 i pod Nr. XV 1 i 3 (z wyjątkiem tego, co pod l. 3 jest nadmienione o l. 2).

XXVI.

Inne wytwory metalowe trujące (barwidła metalowe trujące, sole metalowe trujące itd.), mianowicie zaś przetwory rtęciowe, jakoto: sublimat, kalomel, chlorek rtęciowy i tlenek rtęciowy, cynober, sole miedziane i barwidła miedziane, jakoto: siarkan miedziowy (siny kamień), octan miedziowy (grynszpan), barwidła miedziane zielone i błękitne, przetwory ołowiu, jakoto: glejta (massykot), minia, octan ołowiu i inne sole ołowiane, biel ołowiana i inne barwidła ołowiane, także tlenki cynkowy, cynowy i antymonowy oddawane być mogą do przewozu tylko w grubych beczkach lub pakach z mocnego suchego drzewa zrobionych, opatrzonych w obręcze wpuszczane a względnie w więzadła opasujące. Opasanie powinno być takie, żeby w skutek tarcia i wstrząśnięć przy przewozie niepodobnych do unikania, proszek szczelinami nie wychodził.

XXVII.

Drożdże tak płynne jak i suche oddawać należy do przewozu w naczyniach nie szczelnie zamkniętych. Jeżeli zarząd kolejowy pozwala oddawać drożdże w innych naczyniach, ma prawo żądać od posyłającego, żeby się zobowiązał:

1. nie rościć sobie żadnych pretensyj, gdyby koleje zbiegowe odmówiły takich przesyłek;

2. wynagrodzić wszelkie uszkodzenia innych towarów lub materiałów wyrządzone w skutek tego sposobu transportowania a to za złożeniem prostego rachunku kosztów, który z góry raz na zawsze uznany będzie za słuszny;

3. nie rościć sobie żadnych pretensyj z powodu uszkodzeń lub ubytków w naczyniach lub w tem co zawierają, gdyby powstały w skutek pomienionego sposobu transportowania.

Do drożdży suchych nie stosują się powyższe ograniczenia przewozowe.

XXVIII.

Sadze sosnowego drzewa i inne rodzaje sadzy proszkowanej przyjmowane będą do przewozu w szczelnych opakowaniach (workach, beczkach, skrzyniach itp.) dostatecznie od wysypywania się zabezpieczających.

Jeżeli sadza jest świeżo wypalona, używać należy do zapakowania jej małych beczulek lub innych naczyń, wewnątrz papierem, płótnem itp. wylepionych, które umieszcza się w trwałych koszach.

W liście przewozowym powinno być wyrażone czy sadza jest świeżo wypalona czy nie, gdyż w razie przeciwnym uważana będzie za wypaloną świeżo.

XXIX.

Węgiel drzewny, mielony lub ziarnisty przyjmowany będzie do przewozu tylko w opakowaniu.

Jeżeli jest świeżo wypalony, zapakować go należy: albo

a) w naczyniach z grubej blachy żelaznej szczelnie zamkniętych, albo

b) w beczulkach, szczelnie zrobionych z kilku warstw bardzo grubej i twardej pokostowanej tektury (tak zwanych beczkach amerykańskich), których oba końce opatrzone są żelaznemi obręczami, a dna utoczone z grubego drzewa.

żelaznemi szrubami do żelaznych obręczy przy-szrubowane, a spojenia zlepione są starannie paskami papierowemi lub płóciennemi.

Gdy węgiel drzewny mielony lub ziarnisty odany być ma do przewozu, w liście przewozowym wyrazić należy, czy jest świeżo wypalony czy nie. Jeżeli list przewozowy wzmianki o tem nie zawiera, domniemywać się potrzeba, iż jest takim i przyjęcie należy do przewozu tylko w przepisany opako-waniu.

XXX.

Obciążone (napojone solami ołowia-nemi) jedwabie w postaci kordonku, souple, bourre de soie i chappe de soie przyjmowane będą do przewozu tylko w pakach. W pakach, ma-jących wewnątrz więcej niż 12 centymetrów wyso-kości, pojedyncze warstwy jedwabiu, w nich się znajdujące, oddzielone być muszą od siebie próżnia-mi, mającemi 2 centymetry wysokości. Próżnie te tworzą się zapomocą krat drewnianych, składających się z łat równobocznych, 2 centymetry od siebie oddalonych, a dwiema cienkimi listwami na koń-cach z sobą połączonych. W bocznych ścianach pak znajdować się mają otwory, najmniej na 1 centymetr szerokie, naprzeciwko próżni między łatami, ażeby można włożyć pręt do paki. Ażeby otwory w pace nie zalkały się i nie mogły stać się przez to bez-skutecznymi, przybić należy zewnątrz na brzegu każdego boku dwie listwy.

Oddając jedwab do przewozu, wyrazić trzeba w liście przewozowym, czy należy do przerzecz-nych rodzajów, czy nie. Jeżeli list przewozowy wzmianki tej nie zawiera, domniemywać się będzie, iż do nich należy, a wtedy przyjęty być może do przewozu, tylko w opakowaniu powyższem.

XXXI.

Wełna, włosy, wełna sztuczna, ba-wełna, jedwab, len, konopie, juta w stanie surowym, w postaci odpadków przy przedzeniu i tkaniu jako gałgany lub płatki do czyszczenia; tudzież towary powroźnicze, rzemienie ruchodawcze z bawełny i konopi, nicienice do warsztatów tkackich (Weber-, Harnisch-und Geschirrlitzen). (co się tyczy używanej wełny do czyszczenia, porównaj ustęp 3), przewo-żone będą, jeżeli są pokostowane lub natłuszczone tylko wozami krytymi albo niekrytymi pod okryciem oponem.

Rzeczony przedmioty będą zawsze uważane za natłuszczone lub pokostowane, jeżeli z listu prze-wozowego nie wynika, że tak nie jest.

Wełna do czyszczenia używana przyjm-owana będzie do przewozu tylko w mocnych szczelnie zamkniętych beczkach, pakach itp. naczyniach.

XXXII.

Odpadki zwierzęce podlegające gniciu, jakoto nienasolone świeże skóry, tłuszczce, ścięgna, kości, rogi, racice, skóra na klej świeża nie nawapniona, jakoteż inne przed-mioty, w wysokim stopniu cuchnące i obrzy-dliwe. atoli z wyjątkiem przytoczonych pod Nr. LI i LIII przyjmowane i przewożone będą tylko pod następującemi warunkami:

1. Kości dostatecznie oczyszczone i suche, prasowany łój, rogi bez wyroszków kości czaszkowej, w stanie suchym, racice odźwuwców i świń bez kości i miękkich części będą przyjmowane do prze-wozu oddzielnemi posyłkami zapakowane w do-brych worach.

2. Oddzielne posyłki przedmiotów tej kategorii, powyżej pod liczbą 1 nie wymienionych, przyjm-owane będą do przewozu tylko zapakowane w mo-cnych, szczelnie zamkniętych beczkach, kubłach lub skrzyniach. Listy przewozowe powinny zawierać dokładne oznaczenie przedmiotów zapakowanych w tych beczkach, kubłach lub skrzyniach. Przewozi się tylko otwartemi wozami.

3. Świeże ścięgna, świeża skóra na klej nie nawapniona, jakoteż odpadki tych przedmio-tów, równie jak skóry świeże nie nasolone i kości nieoczyszczone, włóknami skóry i mięsa okryte, podlegają wtedy, gdy oddawane są do przewozu pełnemi wagonami następującym posta-nowieniom;

- a) W czasie od 1. marca aż do 31. paździer-nika przedmioty te zapakowane być powinny w grubych, nie uszkodzonych worach, które powinny być kwasem karbolowym rozcieńczo-nym w taki sposób zwilżone, żeby zgniła woń tego co się w nich znajduje, nie dawała się uczuć. Każda posyłka okryta być powinna całkiem osłoną z grubej tkaniny (tak zwanego płótna chmielowego) napojoną rozcieńczonym kwasem karbolowym a ta znowu wielką oponą wozową nie przepuszczającą wody, nie nama-zioną. Okrycia dostarczyć ma posyłający.
- b) W miesiącach listopadzie, grudniu, sty-czniu i lutym nie trzeba pakować w worach. Jednakże posyłka powinna być podobnież cał-kiem okryta osłoną z grubej tkaniny (tak zwa-nego płótna chmielowego) a ta znowu wielką wozową, nie przepuszczającą wody, nie nama-zioną. Osłonę spodnią zwilżać należy w razie potrzeby rozcieńczonym kwasem karbolowym w taki sposób, żeby woń zgniła nie dawała się uczuć. Okrycia dostarczyć ma posyłający.
- c) Takie posyłki, których woń zgniła nie może być kwasem karbolowym zniszczona, pakować należy w beczkach lub kubłach mocnych szczel-nie zamkniętych, w taki sposób, żeby woń tego co się w nich zawiera, nie dawała się uczuć.

4. Przedmioty tej kategorii pod cyfrą 3 nie wymienione, transportowane pełnymi wozami, przewożone będą otwartymi wozami pod zamknięciem oponowem. Opon dostarczyć ma posyłający.

5. Kolej żelazna może żądać, żeby przewoźne opłacono z góry.

6. Wory, naczynia i osłony, w których i pod którymi przedmioty te przewożono, przyjmowane będą do przewozu dopiero wtedy, gdy przez odpowiednie oczyszczenie kwasem karbolowym stracą woń zgniłą.

7. Koszta odwizierzenia, gdyby było potrzebne, ciężą na posyłającym a względnie na odbiorcy.

XXXIII.

Siarkę przewozi się tylko wozami krytymi, albo otwartymi pod osłoną oponową.

XXXIV.

Przedmioty, które od iskier lokomotywy mogłyby się łatwo zająć, jak siano, słoma (także ryżowa i łodygi lnu), trzcina (wyjąwszy trzcinę hispańską), kora, torf (z wyjątkiem tak zwanego torfu maszynowego, czyli prasowanego), węgle drzewne (porównaj Nr. XXIX) całe (nie potłuczone), przedziwo roślinne i odpadki tegoż, okrawki papierowe, mąka drzewna, miazga drzewna (Holzzeugmasse), wiory drzewne itd., jakoteż towary wyrabiane przez mięszanie pozostałości oleju skalnego, żywicy i tym podobnych istot z ciałami sypkimi palnymi itd., jakoteż gips, łuzniak (Kalkäschler) i martwica gąbczasta (Trass), przyjmowane będą do przewozu nieopakowane, tylko całkowicie okryte i pod tym warunkiem, że posyłający i odbiorca zajmą się sami naładowaniem i wyładowaniem. Okryć do tych przedmiotów dostarczyć ma posyłający na żądanie zarządu kolejowego.

XXXV.

Gdy przetwory chemiczne, wymienione pod VIII a, IX, XI, XV, XVI, XIX aż do XXIII włącznie, jakoteż pod L, posyła się w ilościach nie większych jak po 10 kilogramów, wolno przedmioty wymienione pod VIII a, IX, XI, XVI (z wyjątkiem bromu), XIX aż do XXIII włącznie jakoteż pod L stanowiące jedną grupę, tudzież wymienione pod XV (licząc tu i brom w ilości aż do 100 gramów), stanowiące drugą grupę, łączyć tak ze sobą jak i innymi przedmiotami, których przewóz koleją żelazną jest bezwarunkowo dozwolony, w jedną posyłkę. Przedmioty te znajdująca się mają w butlach szklanych lub blaszanych, szczelnie zamkniętych, które upakować należy w mocnych skrzyniach słomą, sianem,

otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innymi ciałami sypkimi i wymienić w liście przewozowym podług nazw.

XXXVI.

Naboje gotowe do broni palnej ręcznej, nabite bądź prochem czarnym, bądź innymi środkami strzelniczymi, o ile przewóz tych ostatnich kolejami żelaznymi państw biorących udział w przewozie jest pozwolony a mianowicie:

1. Naboje metalowe z gilsami wyłącznie metalowymi i

2. naboje mające gilsy tylko po części metalowe

przewożone będą pod następującymi warunkami:

a) U naboju metalowych pociski powinny być z gilsami metalowymi tak ściśle połączone, żeby się nie mogły oddzielić i żeby środek strzelniczy nie mógł się wysypać. Naboje, których gilsy są tekturowe z płaszczem metalowym zewnętrznym lub wewnętrznym, powinny być tak zrobione, żeby cała ilość środka strzelniczego znajdowała się w metalowej dolnej części naboju i zamknięta była zatyczką lub blaszką. Tektura naboju powinna być w takim gatunku, żeby się nie łamała podczas przewozu;

b) naboje trzeba pakować najprzód w naczyniach blaszanych, skrzynkach drewnianych lub twardej tekturowych pudełkach, tak mocno, żeby w nich nie mogły się przesuwają. Pojedyncze naczynia itp. pakuje się następnie szczelnie jedno obok drugiego i jedno nad drugim w pakach drewnianych mocno zrobionych, mających ściany na 15 milimetrów grube, gdyby zaś były przestrzenie próżne, trzeba je poutykać tekturą, skrawkami papierowymi, pakułami lub wełną drzewną, któreto materiały powinny być doskonale suche, w taki sposób, żeby podczas przewozu naboje nie trzęsły się w pace. U pak blaszką wyłożonych ściany paki drewnianej mogą mieć 10 milimetrów grubości;

c) paka nabojami napełniona ważyć może najwięcej 100 kilogramów. Paki, których waga przenosi 10 kilogramów, powinny być opatrzone antabami lub listwami do łatwiejszego noszenia;

d) nie wolno zabijać pak gwoździami żelaznymi. Paki opatrzone być powinny napisem wyrażającym dokładnie co zawierają. Nadto powinny być zaplombowane lub opatrzone pieczęcią umieszczoną na głowach dwóch szrub wieka (odeisk lub znaczek), albo znakiem zawierającym markę ochronną, przylepionym na wieku i ścianach bocznych paki:

e) posylający winien dać w liście przewozowym deklaracją przez siebie podpisaną, w której podać należy także znak plomby, pieczęci, znaku lub marki ochronnej. Deklaracja ta ma opiewać:

„Podpisany oświadcza, że posyłka w liście przewozowym opisana, znakiem zamknięta, czyni zadość pod względem konstrukcyi i opakowania postanowieniom dodatkowym Nr. XXXVI umowy zawartej między Austrią i Węgrami, Niemcami, Holandją i Szwajcaryą w myśl załączki 1 do umowy międzynarodowej, tyczącej się obrotu towarowego na kolejach żelaznych.“

XXXVII.

Kapsle kulowe i kapsle śrutowe. (Amunicya Floberta).

1. Kapsle kulowe pakować należy w pudełkach tekturowych, w pudełkach blaszanych, w skrzyneczkach drewnianych lub w woreczkach lnianych grubych.

2. Kapsle śrutowe pakować należy w naczyniach blaszanych, w skrzyneczkach drewnianych lub w pudełkach tekturowych twardych tak mocno, żeby w nich nie mogły się przesuwać.

Pojedyncze naczynia z kapslami kulowymi i z kapslami śrutowymi powinny być zapakowane starannie w mocnych pakach lub beczkach a na każdej pace lub beczce przyklepiona być ma kartka z odpowiednim napisem: „kapsle kulowe“ lub „kapsle śrutowe.“ Waga jednej paki lub jednej beczki nie powinna przenosić 100 kilogramów.

Do kapsli Floberta bez kul i śrutu stosują się pod względem pakowania te same przepisy, które tyczą się kapsli śrutowych.

XXXVIII.

Wyroby pirotechniczne zrobione z mączki prochowej i podobnych mieszanin przewożone będą pod następującymi warunkami:

1. Przedmioty te nie powinny zawierać mieszanin chloranów z siarką i azotami, tudzież chloranu potażu i sinku, jakoteż sublimatu rtęciowego, soli amonowych wszelkiego rodzaju, proszku cynkowego i proszku magnezowego, w ogóle żadnych takich ciał, które przez tarcie, ciśnienie lub uderzenie łatwo mogą być do zapalenia się pobudzone lub nawet są samozapalne. Zrobione być powinny raczej tylko z mączki prochowej prasowanej lub z podobnych mieszanin, składających się głównie z saletry, siarki i węgla podobnie prasowanych. Prochu ziarnkowego zawierać może pojedynczy przedmiot pirotechniczny najwięcej tylko 30 gramów.

2. Ogólna waga mieszaniny składowej wyrobów pirotechnicznych, które mają być razem zapakowane, nie powinna 20 kilogramów, a waga prochu ziarnkowego w nich zawartego. 2·5 kilograma przenosić.

3. Pojedyncze przedmioty pirotechniczne zapakowane być powinny każdy osobno w pudełkach twardej papierem owiniętych albo w tekturę lub w gruby papier pakowy i zapał każdego w szczególności przedmiotu powinien być zakleiony papierem lub kattanem, a to w taki sposób, ażeby części składowe przedmiotu pirotechnicznego nie mogły zgoła prószyc. Skrzynie do zapakowania służące, powinny być całkowicie wypelnione i wszelkie przestwory wypchać należy słomą, sianem, pakułami, skrawkami papieru w taki sposób, żeby pakiety nie mogły się poruszać nawet w razie wstrząśnień. Materiały użyte do wypelnienia przestworów powinny być całkiem czyste i suche, nie wolno np. używać do umocowania przedmiotów pirotechnicznych świeżego siana lub tłustych pakułów. W skrzyniach zawierających wyroby pirotechniczne nie wolno pakować razem z nimi innych przedmiotów.

4. Skrzynie zrobione być powinny mocno, z desek najmniej na 22 milimetry grubych, ściany boczne na cynki połączone, dno i wieko przytwierdzone szrubami dostatecznie długimi; wewnątrz wykleić należy skrzynie całkowicie papierem giętkim mocnym. Zewnętrzne ściany skrzyni powinny być całkiem wolne od przyległych osadów lub powłok z wyrobów pirotechnicznych. Pojemność skrzyni nie powinna przenosić 1·2 metra sześciennego, waga brutto 75 kilogramów. Skrzynie opatrzyć należy zewnątrz napisem wyraźnym „wyroby pirotechniczne z mąki prochowej“ z przydaniem nazwiska osoby posylającej. Nadto dodać należy do posyłek deklaracją wyszczególniającą oddzielnie rodzaje wyrobów pirotechnicznych, jakoto: rakiety, koła ogniowe, ognie sztuczne salonowe itp.

5. Do każdej posyłki przydane być powinno poświadczenie posylającego potwierdzające, że przepisy podane wyżej pod 1—4 zostały zachowane.

XXXIX.

Bawełna strzelnicza prasowana zawierająca 15 i więcej procentów w wody, przewożona będzie pod następującymi warunkami:

1. Pakować ją należy w naczyniach nie przepuszczających wody, trwałych, grube ściany mających. Naczynia te powinny być opatrzone napisem wyraźnym „Bawełna strzelnicza prasowana mokra“. Waga brutto jednego kawałka nie powinna przenosić 90 kilogramów.

2. Nie wolno oddawać ani przewozić jak posyłki pośpieszne. Pociągami osobowymi przewozić nie wolno, mieszanymi zaś wolno tylko na tych szlakach, na których nie kursują pociągi towarowe.

3. Posyłający winien w liście przewozowym poświadczyć podpisem swoim urzędownie (policyjnie lub notaryalnie) uwierzytelnionym, że własności i opakowanie wysyłanej bawełny strzelniczej czynią zadość przepisom wyżej podanym.

4. Bawełnę strzelniczą wolno ładować w tym samym wozie tylko z towarami nie zapalającymi się łatwo.

5. Ładowanie bawełny strzelniczej w tym samym wozie razem z prochem, nabojami do broni palnej ręcznej, wyrobami pirotechnicznymi, lontami lub podpałami jest zakazane.

6. Wozy otwarte, używane do przewożenia bawełny strzelniczej powinny być opatrzone oponami.

XL.

Bawełna strzelnicza w postaci kosmyków i wełna kleinowa, o ile zawierają najmniej 35 procentów wody, przyjmowane będą do przewozu w naczyniach blaszanych, szczelnie zamkniętych, zapakowanych mocno w trwałe skrzynie drewniane.

List przewozowy zawierać ma poświadczenie posyłającego i chemika kolei znanego, z podpisami urzędownie uwierzytelnionymi, że jakość towaru i jego opakowanie odpowiada przepisom powyższym.

XLI.

Cukierki piorunujące będą przyjmowane do przewozu, jeżeli umieszczone są po 6 aż do 12 sztuk w kartonach, zapakowanych następnie w skrzyniach drewnianych.

XLII.

Bengalskie wytwory szelakowe bez podpałów (księgi płomienne, świece salonne, pochodnie, żerdzie świetlne, zapalki bengalskie itp.) powinny być upakowane starannie w naczyniach z grubej blachy żelaznej lub z drzewa szczelnie fugowanego, mających nie więcej jak 1·2 metra sześciennego pojemności, starannie i tak mocno, żeby cała przestrzeń naczynia była całkowicie wypełniona. Naczynia powinny być zewnątrz opatrzone napisem, wyrażającym co zawierają.

XLIII.

Groch piorunujący przewożony będzie pod następującymi warunkami:

1. Pakować go należy po 1000 sztuk, które ogółem nie mają zawierać więcej jak 0·5 grama piorunianu srebra, w pudełkach tekturowych, trocinami napełnionych i papierem owiniętych.

2. Pudełka wkładać należy w naczynia z grubej blachy żelaznej lub w mocne skrzynie drewniane, mające, pierwsze i drugie, najwięcej 0·5 metra sześciennego pojemności, nie dokładając innych przedmiotów, w taki sposób, aby pomiędzy ścianami naczynia a pudełkami, był przestwór najmniej na 30 milimetrów, wypełniony trocinami, słomą, pakułami lub podobnym materiałem i aby pudełka nie mogły się ruszać ani posuwać w razie wstrząśnienia.

3. Na naczyniach napisać należy wyraźnie prócz tego co zawierają, kto posyła i z której fabryki.

4. Do każdej pošyłki dodane być ma świadectwo, napisane przez fabrykanta i znanego kolei chemika, potwierdzające, że przepisy powyższe Nr. 1 aż do 3 zostały zachowane.

XLIV.

Gazy płynne — kwas węglowy, tlenek azotu, amoniak, chlor, kwas siarczany bezwodny i węglan chloru (phosgen) — podlegają następującym przepisom:

1. Płynny te wolno oddawać do przewozu tylko w naczyniach z żelaza szwejsowanego, przetapianego (Flusseisen) lub stali lanej, węglan chloru (phosgen) oprócz tego także w naczyniach miedzianych, które

a) na próbie urzędowej, odbywającej się dla kwasu węglowego, tlenku azotu i amoniaku co trzy lata, dla chloru, kwasu siarczanego i węglanu chloru co rok, wytrzymały bez stałej zmiany formy i szczelności ciśnienie wewnętrzne szczegółowo pod 2 podane;

b) opatrzone są napisem urzędowym w sposób trwały w miejscu łatwo dostrzedz się dającym, umieszczonym a podającym wagę naczynia próżnego, łącznie z wentylem i kapą ochronną lub zatyczką, jakoteż dozwoloną ilość płynu w kilogramach stosownie do postanowień pod 2 i dzień ostatniej próby wytrzymałości;

c) mają osłony dla ochrony wentylów mocno przysrubowane, zrobione z tego samego materiału co naczynia.

U naczyni wysyłkowych miedzianych do węglanu chloru (phosgen) osłony ochronne mogą być także z żelaza kutego.

Naczynia powinny być opatrzone przyrządem, któryby im toczyć się nie pozwalał.

Nadto naczynia do węglanu chloru (phosgen) zamknięte być mogą zamiast wentylami, także przysrubowanymi zatyczkami bez osłony ochronnej. Zatyczki te powinny zamykać tak szczelnie, żeby wóń tego co się w naczyniu mieści nie dawała się uczuwać.

Jeżeli naczynia są mocno w pakach zapakowane, nie potrzeba dawać osłon do ochrony wentylów ani też wieńców toczenia się niedopuszczających.

2. Ciśnienie wewnętrzne na każdej próbie naczyni zastosować się mające i największa dozwolona ilość płynu wynosić powinny:

- a) dla kwasu węglowego i tlenku azotu: 250 atmosfer a 1 kilogram płynu na każde 1·34 litra pojemności naczynia. Jeżeli np. naczynie mieści w sobie 13.400 litrów wody, powinno zawierać w sobie nie więcej jak 10 kilogramów płynnego kwasu węglowego lub tlenku azotu;
- b) dla amoniaku: 100 atmosfer a 1 kilogram płynu na każde 1·86 litra pojemności naczynia;
- c) dla chloru: 50 atmosfer a 1 kilogram płynu na każde 0·9 litra pojemności;
- d) dla kwasu siarkowego i węglanu chloru (phosgen): 30 atmosfer a 1 kilogram płynu na każde 0·8 litra pojemności.

3. Naczyni napełnionych gazami płynnymi nie wolno rzucać i takowe nie powinny być wystawiane na działanie promieni słonecznych ani na ciepło pieca.

4. Do przewożenia używać należy tylko wozów krytych lub wyłącznie do tego urządzonych kołowych, które opatrzone być powinny drewnianymi nakryciami.

XLV.

Tlen zgęszczony, wodór zgęszczony i gaz oświetlający zgęszczony przewożone będą pod następującymi warunkami:

1. Materiały te inogą być zgęszczone najwięcej na 200 atmosfer i powinny być oddane do przewozu w cylindrach bez spojenia, ze stali lub kutego żelaza zrobionych, których długość wynosi najwięcej 2 metry a średnica wewnętrzna 21 centymetrów. Co do tych zbiorników stanowi się:

- a) na próbie urzędowej, odbywającej się co trzy lata, powinny wytrzymać bez stałej zmiany formy i szczelności ciśnienie dwa razy większe od tego, któremu gazy przy oddaniu do przewozu ulegają;
- b) powinny mieć napis urzędowy, trwale w miejscu łatwo dostrzedz się dającym umieszczony, a podający wysokość dozwolonego ciśnienia i dzień ostatniej próby wytrzymałości;
- c) powinny być opatrzone wentylami, które mają być zabezpieczone. jeżeli są umieszczone wewnątrz szyi faszowej zatyczką metalową, ponad brzeg szyi faszowej na bok nie wystającą, najmniej 2·5 centymetra wysoką, albo, jeżeli się znajdują zewnątrz szyi faszowej i jeżeli na-

czynia oddawane są bez opakowania, osłonami mocno przyskrubowanymi ze stali, żelaza kutego lub lanego kowalnego;

- d) gdy są oddane bez opakowania do przewiezienia pełnymi wozami, trzeba ładować je tak, żeby toczenie się było niemożliwe. Zbiorniki nie wypełniające całych wozów, opatrzone być powinny przyrządem toczeniu się skutecznie zapobiegającym.

Jeżeli się oddaje w pakach, takowe opatrzone być powinny wyraźnym napisem: „Tlen zgęszczony“ lub „wodór zgęszczony“ lub „gaz oświetlający zgęszczony“.

2. Każdą posyłkę oddawać powinna osoba opatrzona w manometr dokładnie pokazujący i umiejąca z nim się obchodzić. Osoba ta winna na żądanie manometr do każdego oddawanego naczynia zaaplikować, iżby urzędnik odbierający mógł przez odczytanie na manometrze przekonać się o tem, czy przepisane najwyższe ciśnienie nie zostało przekroczone. Urzędnik ekspedycyjny zapisać ma w liście przewozowym krótką wzmiankę o wykonaniu próby.

3. Naczyni napełnionych gazami zgęszczeniami nie wolno rzucać i takowe nie powinny być wystawiane na działanie promieni słonecznych, ani na ciepło pieca.

4. Do przewożenia używać należy wozów krytych; w wozach otwartych wolno ładować tylko wtedy, jeżeli oddano do przewozu w wozach osłoniętych oponami, urządzonych umyślnie do transportowania gościńcami.

XLVI.

Chlorek metylu przewożony będzie tylko w grubych naczyniach metalowych szczelnie zamkniętych i wozami otwartymi. W miesiącach kwietniu aż do października włącznie posyłki takie opatrzyć ma posyłający osłonami, jeżeli naczynia nie są zapakowane w skrzyniach drewnianych.

XLVII.

Trójchlorek fosforu, tlenochlorek fosforu i chlorek acetylowy przewozić wolno tylko:

albo

1. w naczyniach ołowianych lub miedzianych, całkiem szczelnych i dobrem zamknięciem opatrzonych

albo

2. w naczyniach szklanych; w tym jednak przypadku z zachowaniem następujących przepisów:

- a) do przewożenia używać wolno tylko flasz szklanych z grubemi ścianami, zamkniętych korkami szklanemi dobrze doszlifowanemi. Korki szklane oblać należy parafiną a dla zabezpieczenia tego okitowania owinać potrzeba korek flaszki osłoną z papieru pergaminowego, i takową na szyjce flaszki obwiązać;
- b) flasze szklane, jeżeli zawierają w sobie więcej niż 2 kilogramy, zapakować należy w naczyniach metalowych, uchami opatrzonych, w nich zaś tak ustawić, żeby od ścian oddalone były na 30 milimetrów; przestwory poutykać należy całkowicie ziemią wymoczkową wysuszoną w taki sposób, żeby flasze nie mogły się bynajmniej poruszać;
- c) flasze szklane zawierające w sobie aż do 2 kilogramów, przyjmowane będą do przewiezienia także w grubych skrzyniach drewnianych, opatrzonych uchami i podzielonych ścianami wewnątrzniemi na tyle przegród, ile flaszek się posyła. W jednej skrzyni nie wolno pakować więcej jak cztery flaszki. W skrzyniach ustawiać należy flaszki tak, żeby od ścian oddalone były o 30 milimetrów; przestwory poutykać należy całkowicie ziemią wymoczkową wysuszoną w taki sposób, żeby flasze nie mogły się bynajmniej poruszać;
- d) na wiekach naczyń pod b i c wzmiankowanych, podać należy co zawierają i narysować sygnum szkła.

XLVIII.

Pięciochlorok fosforu (Phosphorsuperchlorid) podlega przepisom podanym pod Nr. XLVII o tyle, że opakowanie pod 2 b przepisane, potrzebne jest dopiero wtedy, gdy flaszki zawierają w sobie więcej niż 5 kilogramów. Gdy flaszki zawierają w sobie aż do 5 kilogramów, dostatecznym jest opakowanie przepisane pod 2 c.

XLIX.

Nadtlenek wodu (Wasserstoffsuperoxyd) oddawać należy w naczyniach nie wstrzymujących przystępu powietrza, przewozi się zaś go tylko wagonami krytymi lub otwartymi pod zamknięciem oponowem.

Jeżeli płyn ten posyła się w baniach, flaszach lub kamionkach, naczynia powinny być dobrze zapakowane i zamknięte w osobnych mocnych skrzyniach lub koszach uchami opatrzonych.

L.

Przetwory otrzymane z olejku terpentynowego i spirytusu lub spirytusu i żywicy jak lakiery spirytusowe i suszące podlegają następującym przepisom:

1. Jeżeli przetwory te przesyłane są w baniach, butlach lub kamionkach, naczynia powinny być szczelnie zamknięte, dobrze opakowane i zamknięte w osobnych naczyniach, opatrzonych mocnymi przyrządami do wygodnego noszenia lub w koszach plecionych.

Jeżeli się posyła w naczyniach metalowych, drewnianych lub gumowych, naczynia te powinny być całkiem szczelne i opatrzone dobrmi zamknięciami.

2. Przetwory cuchnące z olejku terpentynowego i żywicy wolno przewozić tylko otwartemi wozami.

3. Co się tyczy pakowania razem z innemi przedmiotami, porównaj Nr. XXXV.

LI.

Papier napojony tłuszczem lub oliwą, tudzież tutki z takiego papieru przewożone będą wagonami krytymi lub otwartymi pod zamknięciem oponowem.

LII.

Gnój stajenny, jakoteż inne ekskrementa i materyały wychodkowe, przewożone będą tylko całemi wagonami i przyjmowane być mogą pod następującemi dalszemi warunkami:

1. Naładowanie i wyładowanie skutecznie ma posyłający i odbierający, do których też należy wyczyszczenie za każdym razem miejsc do ładowania podług rozporządzenia zarządu.

2. Gnój stajenny suchy przewożony będzie nicopakowany otwartemi wagonami pod okryciem oponowem, którego dostarczyć ma posyłający.

3. Inne ekskrementa i materyały wychodkowe, jeżeli niema osobnych urządzeń do ich przewozu, przewożone być mogą tylko w grubych naczyniach, szczelnie zamkniętych i otwartemi wagonami. W każdym razie użyć należy środków zapobiegających ile możności wyciekaniu masy i płynu i rozszerzaniu się smrodu. Na tę ostatnią okoliczność należy mieć wzgląd także przy ładowaniu i wyładowaniu.

4. Razem z innemi towarami ładować nie można.

5. Kolej żelazna żądać może, aby przewozowe opłacono z góry przy oddaniu.

6. Koszta odwiedzenia, gdyby było potrzebne, ciężą na posyłającym a względnie na odbiorcy.

7. Transporty te podlegają zresztą przepisom policyjnym w każdym państwie obowiązującym.

LIII.

Żołądki cielejące świeże przyjmowane będą do przewozu tylko w naczyniach nie przepuszczających wody i pod następującymi warunkami:

1. Żołądki powinny być oczyszczone z wszelkich pozostałości pokarmu i nasolone w taki sposób, żeby na każdy żołądek wypadło najmniej 15 aż do 20 gramów soli kuchennej.

2. Przy pakowaniu trzeba na dno naczynia i na najwyższą warstwę żołądków nasypać tyle soli, żeby obie warstwy miały mniej więcej po 1 centymetrze grubości.

3. W liście przewozowym posyłający winien potwierdzić, że przepisy 1 i 2 są zachowane.

4. Kolej żelazna może żądać, żeby przewoźne zapłacono przy oddaniu.

5. Koszta odwrotzenia, jeżeli jest potrzebne, ponosi posyłający lub odbiorca.

Postanowienie końcowe.

Na zasadzie ostatniego ustępu §u 1go postanowień wykonawczych, przewóz warunkowy towarów,

które według cyfry 4 tego paragrafu są od przewozu wyłączone, albo przyjęcie warunków łżejszych od tych, które w załączce 1 są przepisane, może być postanowione dla obrotu między dwoma lub więcej państwami kontraktującemi, albo:

1. drogą układu zawartego przez Rządy państw interesowanych, albo

2. na mocy postanowień taryfowych interesowanych kolei żelaznych, pod tym warunkiem,

a) że według regulaminów wewnętrznych przewóz przedmiotów rzeczonych lub warunki pod tym względem projektowane są możebne, i

b) że wszystkie właściwe Władze nadzorcze zatwierdzą owe postanowienia taryfowe, które koleje do tego upoważnione mają wydać.

Przepisy powyższe nabywają mocy obowiązującej od dnia 1. marca 1894.

Wurmbrand r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IX. — Wydana i rozesłana dnia 6. lutego 1894.

(Zawiera Nr. 26—30.)

26.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. stycznia 1894,

o zaprowadzeniu czasu środkowo-europejskiego w służbie c. k. komor ustanowionych w dworcach kolei żelaznych.

Do służby c. k. komor i delegacyj komor ustanowionych w dworcach kolei żelaznych zaprowadza się na miejsce czasu lokalnego czas środkowo-europejski i ta rachuba czasu stosowana być ma na przyszłość mianowicie przy postanawianiu, kiedy godziny urzędowe dla publicznego obrotu zaczynają się i kończą.

Plener r. w.

27.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia z d. 16. stycznia 1894,

którem dla wydziałów teologicznych na c. k. uniwersytetach w Wiedniu, Pradze, Grazu, Innsbrucku, Krakowie, Lwowie i dla c. k. wydziałów teologicznych w Olomuńcu i Salzburgu wydają się nowe przepisy w przedmiocie osiągnięcia doktoratu teologii.

Na zasadzie upoważnienia, otrzymanego Najwyższym postanowieniem z dnia 10. stycznia 1894,

wydaję dla wymienionych powyżej wydziałów teologicznych katolickich, w przedmiocie osiągnięcia doktoratu teologii, następujące przepisy:

§. 1.

Dla uzyskania doktoratu teologii katolickiej potrzeba zdać cztery egzamina ściśle (rygoroza).

Przypuszczenie do egzaminów ścisłych zależy od udowodnienia, że kandydat skończył odpowiednio przepisom jako uczeń zwyczajny nauki teologiczne na wydziale teologicznym i że uczynił zadość przepisom §u 2go niniejszego rozporządzenia.

Wychowañcom Pazmaneuum w Wiedniu pozostaje nadal dozwolone jak dotychczas zdawanie egzaminu ścisłego ze studium biblijnego w czwartym roku nauk teologicznych.

Kandydaci, którzy nauki teologiczne skończyli w zakładzie dyecezalnym lub klasztornym, według ustawy uorganizowanym, mogą być przypuszczeni w uniwersytecie lub na wydziale teologicznym, po poprzedniej immatrykulacji do egzaminów ścisłych i do uzyskania stopnia doktora, jeżeli na nauki teologiczne przyjęci byli na podstawie publicznego świadectwa dojrzałości.

Jeżeli kandydat był już immatrykulowany na wydziale teologicznym, nie potrzeba już ponownej immatrykulacji na tym wydziale, na którym zamierza zdawać egzamina ściśle.

§. 2.

Cztery egzamina ścisłe obejmują następujące przedmioty:

1. Całe studyum biblijne starego i nowego testamentu.

Ażeby do tego egzaminu ścisłego być przypuszczonym, winien kandydat ucześnieć z dobrym skutkiem na wykłady o dyalektach semickich, mianowicie syryjsko-chaldejskim i arabskim, tudzież o egzegezie wyższej starego i nowego testamentu, na każdy z tych przedmiotów najmniej przez jedno półroczce.

W przypadkach na względy zasługujących, Minister wyznań i oświecenia po wysłuchaniu grona profesorów wydziału teologicznego, może dozwolić wyjątku od ucześnieć na wykłady powyżej wymienione; w przypadku jednak tym kandydat winien na tym wydziale teologicznym, na którym chce zdawać rygoroza, poddać się egzaminowi z dyalektów semickich a względnie z egzegezy wyższej starego i nowego testamentu.

2. Dogmatykę ogólną i szczególną.

3. Historią kościelną i prawo kościelne.

4. Teologią moralną i pasterską.

§. 3.

Cztery egzamina ścisłe można zdawać w dowolnej kolejności, lecz wszystkie trzeba zdać na tym samym wydziale.

Minister wyznań i oświecenia może jednak po wysłuchaniu odnośnych gron profesorskich dozwolić wyjątkowo zdawania dalszych egzaminów ścisłych nie na tym wydziale, na którym je rozpoczęto.

Co do wychowańców instytutu naukowego wyższego dla kapłanów u St. Augustyna w Wiedniu zatrzymują moc swoją istniejące przepisy szczególne, według których egzamina na innym wydziale teologicznym w celu uzyskania doktoratu teologii rozpoczęte, można w dalszym ciągu zdawać na uniwersytecie wiedeńskim.

§. 4.

Na egzamina ścisłe dozwolony jest wstęp w miarę miejsca wszystkim profesorom, doktorom i doktorantom teologii, a przewodniczący komisji egzaminacyjnej może dozwolić wstępu także innym osobom.

Każdy egzamin ścisły trwa dwie godziny.

§. 5.

Każde dwa egzamina przegradzać ma okres najmniej trzechmiesięczny. Atoli, jeżeli kandydat

zdał jeden egzamin ścisły z bardzo dobrym skutkiem, dziekan może wyznaczyć mu także krótszy termin do następnego egzaminu ścisłego.

§. 6.

W komisji egzaminacyjnej prezyduje dziekan grona profesorskiego. Gdyby go zaszła przeszkoda, zastępuje go prodziekan a gdyby i ten nie mógł być obecnym, profesor rangą najstarszy.

Komisja egzaminacyjna do każdego egzaminu ścisłego składa się z czterech a względnie (§. 7) z trzech członków, to jest z profesorów odnośnych przedmiotów i jeszcze dwóch innych komisarzy egzaminacyjnych, którzy są także egzaminatorami. Tych ostatnich, stosownie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. czerwca 1850 (Dz. u. p. Nr. 319) wyznaczają biskupi dyecezyalni, w których dyecezyi znajduje się uniwersytet lub wydział, z pomiędzy profesorów lub doktorów teologii, po wysłuchaniu grona profesorów teologii.

W braku profesora zwyczajnego do jednego z przedmiotów egzaminu, albo, gdyby takiego profesora zaszła przeszkoda, przyzwać należy profesora nadzwyczajnego tegoż przedmiotu, w braku zaś takiego, docenta upoważnionego do zastępowania, jeżeli jest doktorem teologii, w przeciwnym razie, profesora tego przedmiotu, który jest najbardziej zbliżony.

§. 7.

Przewodniczący ma w każdym razie prawo egzaminowania, obowiązany zaś jest egzaminować tylko wtedy, gdy jest profesorem przedmiotu egzaminacyjnego. W tym ostatnim przypadku komisja egzaminacyjna składać się ma z przewodniczącego i z trzech członków.

§. 8.

Jeżeli reprezentantów przedmiotów egzaminu, według §. 6go a względnie §. 7go powołanych, jest mniej aniżeli ma być egzaminatorów, ilość ich uzupełnić należy przybraniem profesorów zwyczajnych.

§. 9.

Każdy członek komisji egzaminacyjnej powinien być na egzaminie ścisłym obecny od początku aż do końca.

Głosowanie i wydanie uchwały poprzedza narada nad wynikiem egzaminu.

Następnie, każdy z osobna członek głosuje na *eminenter* lub *bene*, lub *insufficienter*.

Stopień ogólny wyrazić należy odpowiedniemi dodatkami.

§. 10.

Wszystkie egzamina ściśle zdawać należy w języku łacińskim.

Od postanowienia tego wolno odstąpić tylko co do teologii pasterskiej, jeżeli na odnośnym wydziale przedmiot ten wykładany jest w innym języku a kandydat prosi, żeby mu pozwolono zdać egzamin w języku wykładowym.

§. 11.

Jeżeli na egzaminie ścisłym kandydat zostanie oddalony, nie może być dopuszczony do żadnego dalszego egzaminu ścisłego, lecz tylko do ponowienia tegoż samego ścisłego egzaminu a to dopiero po upływie trzech miesięcy. Jeżeli powtórnie będzie oddalony, ponowienie egzaminu ścisłego może mieć miejsce już tylko raz a to dopiero po upływie roku. W razie ponownego (trzeciego) oddalenia, kandydat traci na zawsze prawo ubiegania się o doktorat teologii na którymkolwiek uniwersytecie w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, jak niemniej o zatwierdzenie dyplomu doktorskiego za granicą uzyskanego.

§. 12.

Za każdy egzamin ścisły składa kandydat takse w kwocie 36 zł.

Z tego przewodniczący otrzymuje 6 zł., każdy członek komisji 5 zł. Nadto tam, gdzie istnieje fundusz kancelaryjny, oddać należy do niego 2 zł.

Jeżeli przewodniczący jest oraz egzaminatorem przedmiotu, dostaje także takse na tego egzaminatora przypadającą.

Za każdy ponowny egzamin ścisły opłaca się połowę taksy; wszyscy uczestniczący członkowie komisji egzaminacyjnej otrzymują z niej po połowie kwot wyżej oznaczonych.

Z taksy za ponowienia fundusz kancelaryjny nic nie dostaje.

Kwotę pozostałą z taksy za egzamina ściśle rozdziela się pomiędzy wszystkich zwyczajnych profesorów wydziału.

§. 13.

Kwoty, które członkowie komisji otrzymują z taksy, są wynagrodzeniem za obecność, przeto można je dostawać tylko za czynność rzeczywistą.

§. 14.

Po złożeniu czterech egzaminów ścisłych, winien kandydat przedstawić obszerniejszą rozprawę (dysertacją) w rękopiśmie. Temat, który ma być

wybrany z przedmiotów, należących do zakresu wydziału teologicznego, wyznacza dziekan w porozumieniu z profesorem tego przedmiotu, z którego temat jest wybrany. Po aprobacy dysertacji następuje złożenie trydencko-watykańskiego wyznania wiary przed biskupem diecezji, w Wiedniu zaś i Pradze przed kanclerzem wydziału teologicznego: kandydat winien dowód uczynienia tego złożyć u dziekana grona profesorskiego.

§. 15.

Promocji dokonywa w formie zwykłych sponsoj profesor zwyczajny *per turnum* pod przewodnictwem rektora i w obecności dziekana grona profesorów a w Wiedniu i Pradze także w obecności kanclerza wydziału teologicznego.

Jeżeli rektor nie jest religii katolickiej, promocya odbywać się ma pod przewodnictwem prorektora a względnie dziekana wydziału, z którego rektor pochodzi lub ustawowego zastępcy tego dziekana i funkcyonaryusze ci mają podpisywać dyplomy.

Na wydziałach teologicznych w Ołomuńcu i Salzburgu promocji dokonywa profesor zwyczajny *per turnum* pod przewodnictwem dziekana i w obecności prodziekana.

§. 16.

Taksa promocyjna wynosi na wszystkich wydziałach teologicznych 60 zł.

Z tego rektor otrzymuje 15 zł., kanclerz, dziekan i promotor po 5 zł.; na wydziałach teologicznych w Ołomuńcu i Salzburgu otrzymuje dziekan 15 zł., prodziekan i promotor po 5 zł. Nadto z taksy tej wpływa do funduszu kancelaryjnego, gdzie takowy istnieje, kwota 5 zł., z której opędza się istniejące dotychczas na rozmaitych uniwersytetach wydatki na wygotowanie dyplomu, tudzież na datki dotychczasowe dla urzędników kancelaryjnych i służby.

Kwotę pozostałą z taksy promocyjnej rozdziela się w równych częściach pomiędzy wszystkich zwyczajnych profesorów.

§. 17.

W tych uniwersytetach, w których dotychczas były w zwyczaju uroczyste formy promocji, zostawia się kandydatowi do woli, zamiast zwykłej, żądać tej uroczystej formy promocji za opłatą, jaką się za to zwykle pobiera. Taksa atoli, w poprzednim paragrafie ustanowiona, ma być także i w tym przypadku użyta i rozdzielona w sposób wyżej przepisany.

§. 18.

Niniejszy porządek egzaminów ścisłych nabywa mocy obowiązującej od początku roku szkolnego 1894/95.

Do kandydatów, którzy do tego czasu egzamina ściśle według dotychczasowych przepisów zdadzą całkiem lub po części, stosować należy i nadal owe przepisy.

Madeyski r. w.

28.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 17. stycznia 1894,

o upoważnieniu c. k. komory głównej II. klasy w Wels do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróźnych naprzód lub później wysłanych.

Stosownie do artykułu IX, l. 1 ustawy cłowej z dnia 25. maja 1882, upoważnia się c. k. komorę główną II. klasy w Wels do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróźnych naprzód lub później wysłanych.

Plener r. w.

29.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 20. stycznia 1894,

tyczące się niektórych ułatwień w postępowaniu celniczem co do obrotu hafciarskiego.

W porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim zmienia się w części §§. 10 i 35 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 56), tyczącego się postępowania celniczego w obrocie hafciarskim, w ten sposób, że okres ważności znaków tożsamości w obrocie hafciarskim przedłuża się z pół roku na cały rok, w skutek czego barwa pieczęci urzędowej do zabezpieczenia tożsamości tkaniny w tym obrocie zmieniać się będzie na wszystkich komorach jednakowo tylko raz na rok (dnia 1. stycznia).

Inne postanowienia tych paragrafów zatrzymują nadal moc swoją, tylko przykład w ustępie 3 §. 10 należy odpowiednio poprawić w ten sposób, że tkanina wprowadzona np. dnia 2. stycznia 1894 wywieziona być powinna najpóźniej aż do 30. czerwca 1895.

Postanowienia rozporządzenia powyższego, tyczące się obliczania, zmienić należy odpowiednio stosownie do zmienionego postanowienia pod względem długości okresu wprowadzenia.

Barwa zielona pieczęci, zaprowadzona rozporządzeniem z dnia 18. listopada 1893 (Dz. u. p. Nr. 165) do oznaczania tkanin w obrocie hafciarskim używana być ma aż do końca grudnia 1894.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

30.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 31. stycznia 1894,

którem na zasadzie ustawy z dnia 16. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 218) o jurysdykcji Sądów konsulowskich w Egipcie, przedłuża się ograniczenie sądownictwa tychże Sądów konsulowskich austriacko-węgierskich i częściowe przeniesienie onegoż na nowe Sądy w Egipcie ustanowione.

§. 1.

Postanowienia tyczące się zmian w sądownictwie Sądów konsulowskich austriacko-węgierskich w Egipcie, wydane rozporządzeniem cesarskim z dnia 18. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 153), zatrzymują nadal moc obowiązującą, z ponownem przedłużeniem terminu, po raz ostatni rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. stycznia 1891 (Dz. u. p. Nr. 15) ustanowionego, tymczasowo aż do dnia 1. lutego 1899.

§. 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości.

Budapeszt, dnia 31. stycznia 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Schönborn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część X. — Wydana i rozesłana dnia 14. lutego 1894.

(Zawiera Nr. 31—32.)

31.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 22. stycznia 1894,

tyczące się postępowania ze względu na cło z kulami bilardowymi surowo nadtoconomi.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi zarządza się następujące uzupełnienia w abecadłowym spisie towarów:

„W ustępie trzecim uwagi 2 do wyrazu „Materiały tokarskie i snycerskie“ po słowach „i t. p.“ przydać należy: „Kule bilardowe surowo nadtocone“.

Nadto przy końcu wyrazu „Kule bilardowe“ wpisać należy następujący odsyłacz: „Ob. uwaga 2 do wyrazu materiały tokarskie i snycerskie“.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

32.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 31. stycznia 1894,

o umowie między Rządami c. k. austriackim i cesarsko rosyjskim w przedmiocie uregulowania służby ekspedycji celniczej na linii kolejowej między Nowosielicą austriacką i Nowosielicą rosyjską.

(Ratyfikowana w Wiedniu dnia 14./2. stycznia 1894.)

(Pierwopis.)

En exécution de la disposition de l'article 16 de la Convention signée à Kiew le 2/14 janvier 1893 relativement à la jonction des chemins de fer, les Gouvernements autrichien et russe sont convenus de régler de la manière suivante le service douanier sur la voie ferrée entre les stations autrichienne et russe de Nowosielitza qui traverse la ligne douanière commune.

§. 1.

La voie de raccordement entre la station autrichienne et la station russe de Nowosielitza sera considérée comme route de douane et il sera accordé aux marchandises le droit de franchir la frontière de jour, et aux voyageurs tant de jour que de nuit, les dimanches et les jours fériés non exceptés.

(Przekład.)

W wykonaniu artykułu 16go umowy zawartej w Kijowie dnia 2./14. stycznia 1893 w przedmiocie połączenia kolei żelaznych pod Nowosielicą, Rządy austriacki i rosyjski umówiły się urządzić w następujący sposób służbę cłową na kolei żelaznej między Nowosielicą austriacką i Nowosielicą rosyjską, linią cłową przecinającą.

§. 1.

Linia kolejowa pomiędzy Nowosielicą austriacką i Nowosielicą rosyjską uważana będzie za drogę cłową, na której towary mogą przebywać granicę we dnie, podróżni zaś tak we dnie jak i w nocy nie wyjmując niedziel i świąt.

Resteront en vigueur les prescriptions spéciales de chacun des deux pays pour tout ce qui n'a pas été expressément visé par le présent arrangement, et notamment pour ce qui concerne les prohibitions ou les restrictions de l'importation, de l'exportation et du transit.

§. 2.

Les deux administrations de chemins de fer devront informer les administrations douanières respectives, le plus tôt possible et au moins huit jours à l'avance, de tout changement qu'elles voudront introduire dans les règlements concernant les heures de départ, de passage à la frontière et d'arrivée des trains circulant de jour et de nuit.

Cette disposition ne s'applique pas aux trains de marchandises facultatifs ou supplémentaires qui jouiront des facilités ci-dessus mentionnées toutes les fois que leur expédition aura été signalée en temps utile aux bureaux douaniers respectifs.

§. 3.

Les bureaux de douane établis dans la station autrichienne et dans la station russe de Nowosielitza feront, chacun en ce qui le concerne, les opérations relatives aux marchandises d'importation, d'exportation et de transit.

Les dits bureaux seront pourvus des autorisations nécessaires afin de pouvoir, autant que possible, tenir compte dans leurs opérations des intérêts du trafic et du commerce international.

Pour faciliter le trafic local entre les deux stations-frontière, les deux Gouvernements se déclarent disposés à y envoyer, respectivement à y admettre des organes de la douane et de la garde des finances (gardes-frontière) pour procéder dans ces stations au dédouanement des marchandises qui y ont été embarquées et qui sont destinées à entrer dans l'autre Etat ou à transiter par son territoire. Les administrations des chemins de fer respectifs mettront à la disposition de ces agents les locaux nécessaires pour ces opérations douanières.

Les agents de douane et des finances (gardes-frontière) appelés à faire les opérations de révision en question pourront, pour se rendre de l'une des stations-frontière à l'autre et vice-versa, se servir gratuitement des trains réguliers de voyageurs ou de marchandises.

Les formalités à observer dans ces opérations seront fixées d'un commun accord entre les chefs des bureaux de douane respectifs et seront introduites immédiatement après avoir reçu l'approbation des deux administrations douanières.

Les deux Gouvernements se réservent le droit, de retirer, après avis donné six semaines à l'avance, ces facilités dans le cas, où il aurait été constaté des abus ayant pour but d'introduire des marchandises en fraude.

O ile unowa niniejsza nie zawiera przepisów wyraźnych a mianowicie co się tyczy zakazów lub ograniczeń przywozu, wywozu i przewozu, zatrzymają moc swoją przepisy szczególne każdego z dwóch Państw rokujących.

§. 2.

Gdyby Zarząd kolejowy jednej lub drugiej Strony zamierzał zaprowadzić zmianę w uregulowaniu czasu odjazdu i przyjazdu lub przechodzenia przez granicę pociągów dziennych i nocnych, winien jak najrychlej, najpóźniej zaś na ośm dni przed zaprowadzeniem takiej zmiany uwiadomić swoją Władzę cłową.

Przepis ten nie stosuje się do pociągów towarowych przypadkowo lub w miarę potrzeby kursujących, które również korzystać będą z ułatwień powyżej wzmiankowanych, o ile ich wyprawienie będzie odnośnym komorom w czasie właściwym oznajmione.

§. 3.

Komory ustanowione w Nowosielicy austriackiej i w Nowosielicy rosyjskiej załatwiać będą czynności urzędowe, dotyczące się przywozu, wywozu i przewozu towarów, każda w swoim zakresie służbowym.

Rzeczony komory opatrzone będą odpowiedniami upoważnieniami, iżby w urzędowaniu swoim zdołały ile możności czynić zadość interesom handlu i obrotu międzynarodowego.

Dla ułatwienia obrotu lokalnego pomiędzy oboma stacyami pogranicznymi, Rządy obu Stron przystają, żeby organa zarządu cłowego i straży skarbowe (graniczne) były wysyłane a względnie wpuszczane do stacyi leżącej na obszarze drugiego państwa, ażeby towary tamże oddawane na kolej w celu wprowadzenia do drugiego państwa lub przewiezienia przez takowe, mogły być już w tych stacyach czynności celniczej poddawane. Zarządy kolei żelaznych dostarczą lokali potrzebnych do załatwiania tych czynności cłowych.

Wzmiankowane organa zarządu cłowego i straży skarbowej (granicznej), mające załatwiać rzeczony czynności cłowe, przewożone będą bezpłatnie z jednej stacyi pogranicznej do drugiej pociągami programowemi bądź osobowemi bądź towarowemi.

Formalności zachowywać się mające w tych czynnościach cłowych będą umówione za wspólną zgodą przez przełożonych odnośnych komór i zostaną zaprowadzone niezwłocznie, jak tylko uzyskają zatwierdzenie obu Zarządów cłowych.

Obadwa Rządy zastrzegają sobie prawo cofnięcia tych ułatwień, pod warunkiem doniesienia o takim zamiarze na sześć tygodni przedtem, gdyby stwierdzone zostało nadużycie, mające na celu przemykanie towarów.

Ce retrait, par l'une des administrations douanières, des facilités dont il s'agit, entraîne la même mesure de la part de l'autre, à moins que cette dernière ne déclare expressément son intention de maintenir unilatéralement ces facilités.

§. 4.

En ce qui concerne les formalités à observer par rapport à la révision douanière et à l'expédition des bagages des voyageurs, ainsi que des marchandises d'importation, d'exportation ou de transit, les deux Gouvernements se donnent mutuellement l'assurance qu'ils ne traiteront pas moins favorablement les lignes de chemin de fer faisant l'objet du présent arrangement que toute autre de leurs voies ferrées aboutissant à la frontière et qu'ils admettront en même temps, dans l'intérêt du commerce, toute facilité et toute simplification compatibles avec les lois en vigueur dans leurs Etats respectifs.

Chaque train doit être accompagné de tous les documents requis par les règlements en vigueur dans l'Etat respectif.

Les marchandises expédiées à grande vitesse, par des trains de voyageurs, seront soumises aux conditions et formalités prescrites pour les objets transportés par les trains de marchandises.

§. 5.

Les trains circulant sur la section entre les deux gares-frontière devront la parcourir sans aucun arrêt.

Dans le cas où les administrations douanières de deux pays jugeront nécessaire de faire escorter les trains par leurs agents, ceux-ci pourront accompagner les trains dans les deux sens d'une gare-frontière à l'autre.

Dans ce cas, les agents d'escorte auront droit au parcours gratuit, tant à l'aller qu'au retour, et prendront place, soit sur les plates-formes, soit dans les wagons de marchandises, soit dans les voitures à voyageurs de la classe à laquelle ils ont droit selon leur grade.

§. 6.

Les wagons de marchandises circulant sur la ligne de chemin de fer reliant le deux stations de Nowosielitza devront être construits de manière que leur plombage pourra s'effectuer en conformité des dispositions en vigueur dans chacun de deux Etats.

Il est loisible à l'administration douanière de chacun des deux pays de faire apposer les plombs par ses employés ou agents accompagnant les trains aux wagons chargés de marchandises à destination de son pays, même quand ces wagons se trouvent encore sur le territoire (dans la station) de l'autre pays.

Cofnięcie ułatwień w mowie będących przez jeden z Zarządów cłowych pociąga za sobą cofnięcie ich także przez drugi Zarząd cłowy, wyjąwszy, gdyby ten drugi Zarząd cłowy oświadczył wyraźnie, że nie jest zgola przeciwny jednostronnemu utrzymaniu wzmiankowanych ułatwień.

§. 4.

Pod względem formalności przy rewizji cłowej i ekspedycji pakunku podróżnych, tudzież towarów przywozowych, wywozowych i przewozowych, Wysokie Strony rokujące przyrzekają sobie nawzajem, że na liniach kolejowych, będących przedmiotem umowy niniejszej, nie będą postępowaly mniej przychylnie, jak na każdej innej swojej linii kolejowej do granicy dobiegającej, i że zezwolą na wszelkie ułatwienia i uproszczenia, jakie z ustawami w odnośnych państwach obowiązującymi dadzą się pogodzić.

Każdy pociąg powinien być zaopatrzony w dokumenty, które według regulaminów obowiązujących w odnośnych Państwach są potrzebne.

Towary pospieszne, przewożone pociągami osobowymi, podlegają tym samym warunkom i formalnościom, które przepisane są dla towarów przewożonych pociągami towarowymi.

§. 5.

Pociągi kursujące na torze między obu dworcami pogranicznymi, winny przebywać go nie zatrzymując się nigdzie.

Gdyby Zarządy cłowe uznały za potrzebne, aby pociągom towarzyszyły ich organa, takowym wolno będzie towarzyszyć pociągom w obu kierunkach od jednego dworca pogranicznego do drugiego.

W przypadku takim organa towarzyszące będą miały prawo jechać bezpłatnie tam i napowrót i zająć miejsce bądź na platformie, bądź w wagonie towarowym, bądź też w wagonie osobowym tej klasy, do którego według swego stopnia służbowego mają prawo.

§. 6.

Wagony towarowe, kursujące na torze łączącym dworce w Nowosielicy austriackiej i w Nowosielicy rosyjskiej powinny być tak urządzone, żeby mogły być oplombowane według przepisów obowiązujących w obu państwach.

Zarządom cłowym każdego z dwóch Państw zostawia się do woli polecenie organom swoim przeznaczonym do towarzyszenia pociągom, żeby naładowane wagony towarowe opatrywali zamknięciem celniczym jeszcze na obszarze (na stacyi) drugiego państwa.

§. 7.

Au passage de la frontière, il ne devra se trouver dans les wagons de voyageurs que de petits objets qui se portent à la main ou que les voyageurs ont l'habitude de garder auprès d'eux.

La visite des bagages des voyageurs s'effectuera dans chaque Etat conformément aux conditions et formalités qui y sont prescrites. Il sera tenu compte autant que possible des besoins d'un transport rapide.

§. 8.

Les deux Gouvernements affranchiront de la formalité du passe-port les agents de finances (gardes-frontière) et les employés des deux Etats qui se légitimeront comme tels, soit par leur uniforme, soit par les certificats de leurs supérieurs, lorsque, par suite du service résultant du présent arrangement, ils auraient à franchir la frontière.

Les dits agents ou employés auront le droit de porter les armes faisant partie de leur tenue d'uniforme.

§. 9.

L'approbation des certificats de sortie ou d'entrée relatifs aux marchandises qui entrent ou sortent par le bureau de l'autre Etat se fera, de la manière la plus expéditive, par exemple par une simple annotation sur les papiers du bureau de l'autre Etat.

§. 10.

Les bureaux de douane des deux Etats se communiqueront mutuellement, de la manière la plus expéditive, leurs observations sur les faits qui ont porté ou qui pourraient porter préjudice aux intérêts douaniers réciproques ou bien aux mesures prohibitives en vigueur dans l'un ou dans l'autre Etat, par rapport à l'importation, à l'exportation et au transit.

Les employés supérieurs de l'administration douanière et les chefs de chacun de deux bureaux de douane pourront prendre connaissance de tous les registres douaniers de l'autre bureau et en tirer des copies ou des extraits.

§. 11.

Les deux Gouvernements s'engagent à veiller réciproquement à ce que les administrations de chemins de fer n'accordent sciemment ni emploi, ni travail, dans les gares de frontière et sur la ligne de jonction, aux individus qui auraient été légalement condamnés pour contrebande ou infractions graves aux lois douanières et fiscales.

§. 7.

Gdy wagony osobowe przekraczają granicę, znajdować się w nich mogą tylko takie pomniejsze przedmioty, które podróżni albo w rękę trzymają albo miewają zwykle przy sobie.

Rewizya pakunków pasażerskich odbywać się będzie w obu państwach według warunków i formalności, jakie w każdym z nich są przepisane, przyczem ile możności mieć się będzie wzgląd na potrzebną szybkość przewozu.

§. 8.

Obadwa Rządy uwalniać będą od formalności paszportowych organa skarbowe (straż graniczną) i urzędników obu państw przebywających granicę w sprawach służbowych na umowie niniejszej opartych, jeżeli będą w mundurze lub cedulą swojej zwierzchności udowodnią ten swój przymiół.

Organa i urzędnicy rzezzeni mają prawo nosić broń należącą do ich umundurowania.

§. 9.

Wyprowadzenie lub wprowadzenie towarów przez komorę drugiego państwa wprowadzanych lub wyprowadzanych, potwierdzone być ma najkrótszą drogą naprzykład zapomocą prostego dopisku na cedule drugiej komory.

§. 10.

Komory obu państw uwiadamiać się będą nawzajem jak najkrótszą drogą o spostrzeżeniach swoich, tyjących się postępów, które wyrządziły lub mogłyby wyrządzić uszczerbek wzajemnym interesom cłowym, jakoteż o zakazach przywozu, wywozu i przewozu, w jednym lub drugim państwie obowiązujących.

Urzędnicy wyżsi Zarządu cłowego i przełożeni każdej z dwóch komor mają prawo przeglądać wszelkie rejestry drugiej komory, brać z nich odpisy i wyciągi.

§. 11.

Rządy obu Stron przyrzekają sobie wzajemnie czuwać nad tem, żeby Zarządy kolejowe nie przyjmowały świadomie na posady lub do roboty w dworcach pogranicznych lub na linii łączącej takich osób, które były prawomocnie skazane za przemytnictwo lub za ciężkie przestępstwa defradacyjne.

Obwieszczenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XI. — Wydana i rozesłana dnia 15. lutego 1894.

(Zawiera Nr. 33—35.)

33.

Ustawa z dnia 26. grudnia 1893,

o wybudowaniu kolei w dolinie nadybbsańskiej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby nadaniem koncesyi pod warunkami w ustawie niniejszej przepisanej zapewnić wybudowanie kolei żelaznej lokalnej wąskotorowej od stacji Waidhofen nad Ybbsem przy kolei rządowej Amstetten—Kleinreifling na Hollenstein, Göstling i Lunz z dobiegiem do stacji Kienberg-Gaming przy kolei rządowej Pöchlarn—Gaming (kolei nadybbsańskiej).

Artykuł II.

Kolei żelaznej, w artykule I wzmiankowanej, nadając na nią koncesyą, której okres wynosić ma najwięcej 90 lat od dnia nadania, może Rząd zapewnić niezawisłe od zastosowania postanowień ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 28. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 229) gwarancją czystego dochodu rocznego, który wyrównywać ma sumie potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i umorzenie pożyczki pierwszorzędnej, w celu zgromadzenia kapitału zaciągnąć się mającej w sumie imiennej najwięcej 2,400.000 zł. wal. austr. papierami, a która w przeciągu 75 lat ma być unorzona, z doliczeniem dywidendy pierwszorzędnej czteroprocentowej i kwoty amortyzacyjnej na rzecz

kapitału w akcyach pierwszorzędnych, mającego wynosić najwięcej 200.000 zł. w. a. a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostającą uzupełni Rząd.

Gwarantowany czysty dochód roczny ustanawia się na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 75go roku okresu koncesyjnego w sumie maksymalnej 110.589 zł. w. a. a na pozostałe lata okresu koncesyjnego w zmniejszonej sumie maksymalnej 17.989 zł. w. a.

Oprocentowanie przerzeczonej pożyczki pierwszorzędnej w sumie imiennej najwięcej 2,400.000 zł. wal. austr. papierami, w czasie od dnia emisji udziałowych zapisów dłużnych tej pożyczki aż do chwili otwarcia ruchu na całej kolei koncesyonowanej pokrywać się mające na karb kapitału budowy, może Rząd zagwarantować pod tym warunkiem, jeżeli według jego uznania i według wykazów przez niego sprawdzać się mających, preliminowany kapitał na budowę okaże się wystarczającym i dotrzymanie koncesyjnego terminu budowy (artykuł V) będzie zapewnione.

Artykuł III.

Gwarancya rządowa, w artykule IIgim wzmiankowana, może być zapewniona pod tym warunkiem, że Arcyksięstwo austryackie poniżej Anizy obejmie na karb funduszy krajowych razem ze stronami interesowanemi sumę imienną najmniej 550.000 zł. w. a. w akcyach zakładowych, tudzież sumę imienną 100.000 zł. w akcyach pierwszorzędnych Spółki akcyjnej, dla tej kolei utworzyć się mającej, w pełnej wartości imiennej.

W ciągu czasu budowy (artykuł V) odsetki interkalarne nie mają być z kapitału zakładowego płacone.

Artykuł IV.

W wykonaniu pierwszego i drugiego ustępu artykułu IIgo, wydać należy następujące postanowienia:

1. Z gwarantowanego czystego dochodu rocznego oddawać się będzie na umorzenie akcji pierwszorzędnych i obligacji pierwszorzędnych taką kwotę, jaką Rząd wyznaczy stosownie do planu amortyzacji, podlegającego jego zatwierdzeniu, według którego obligacje pierwszorzędne umorzone być mają w ciągu 75 lat a akcje pierwszorzędne w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego.

2. Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycją wydatkową: nie wolno jednak zamieszczać w nim także opłat stęplowych od kuponów.

Od dopłat rządowych nie ma przedsiębiorstwo opłacać podatku dochodowego.

3. Dopłata, którą Rząd ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancji, wydawana będzie po poprzednim sprawdzeniu przedstawionego ze wszystkimi dowodami rachunku rocznego, najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tego rachunku.

Jednakże na wykupno płatnych kuponów od obligacji pierwszorzędnych i od akcji pierwszorzędnych, skarb będzie i pierwiej wypłacał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego i jeżeli koncesyonarysze będą o to prosili na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznym stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy po upływie roku ruchu, okazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonarysze winni niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowymi odsetkami.

Z roszczeniem do zaliczki od Rządu zgłosić się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odpowiedniego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

4. Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancji, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być

ma niezwłocznie Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku takim, spłata przypadających odsetek poprzedzać ma spłatę zaliczek.

Zaliczki lub odsetki, nie wypłacone jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

Artykuł V.

Budowa kolei żelaznej w artykule I. wzmiankowanej, która wykonana być ma z podziałem na trzy części, a mianowicie:

1. od Waidhofen nad Ybbsem do Hollenstein,
2. od Kienberg-Gaming do Lunz i
3. od Lunz do Hollenstein

skończona być powinna najpóźniej w przeciągu pięciu lat, licząc od dnia nadania koncesyi i kolej gotowa oddana być ma od tego terminu na użytek publiczny.

Dopełnienie tego zobowiązania winien koncesyonaryusz zapewnić Rządowi w sposób odpowiedni, który Rząd przepisze.

W razie niedopełnienia powyższego zobowiązania, kaucya uznana być może za przepadłą.

Artykuł VI.

Budowa i dostawy powierzane być mają z bezpośrednim współudziałem Rządu na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu przez Władze rządowe ułożonego, i pod temi warunkami, które są zwykle podawane przy budowaniu kolei rządowych.

Roboty budownicze powierzać należy na podstawie ofert, oddzielnie od gromadzenia kapitału.

Wartość dostaw materiałowych, gruntów odstąpić się mających i wszelkich innych świadczeń, które objęciem akcji zakładowych mają być zapewnione, oceniana będzie według pozycji kosztorysu, które Rząd ma sprawdzić, albo drogą oszacowania sądowego.

Artykuł VII.

Ruch na kolei żelaznej w artykule I. wzmiankowanej, w ciągu całego okresu koncesyjnego utrzymywać ma Rząd na rachunek koncesyonaryuszów i koncesyonarysze obowiązani są zwracać Zarządowi kolei żelaznych rządowych koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone.

Zarządowi kolei państwa utrzymywanie ruchu na kolei koncesyonowanej obejmującemu, ma być zastrzeżone prawo urządzania ruchu i ustanawiania taryf z uwzględnieniem potrzeb obrotu, jakie się kiedykolwiek okażą, według własnego uznania.

Artykuł VIII.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże poruczam Mojemu Ministrowi handlu i Mojemu Ministrowi skarbu.

Lichtenegg, dnia 26. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.

34.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 6. lutego 1894,

którem w więzieniu celkowym Sądu obwodowego i Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Wiener-Neustadt wprowadza się w wykonanie, począwszy od dnia 1. kwietnia 1894, ustawę z dnia 1. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 43) o wykonaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych.

Na zasadzie §u 16go ustawy z dnia 1. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 43) o wykonywaniu kar

uwięzienia w aresztach odosobnionych i o ustanowieniu komisyj do wykonywania kar, Ministerstwo sprawiedliwości uznaje za stosowne rozporządzić, żeby postanowienia tej ustawy wprowadzone były w wykonanie w więzieniu celkowym Sądu obwodowego i Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Wiener-Neustadt, począwszy od dnia 1. kwietnia 1894.

Schönborn r. w.

35.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 15. lutego 1894,

w przedmiocie wykazu państw najbardziej uwzględnianych należącego do przepisu wykonawczego do Taryfy cłowej powszechnej obszaru cłowego austriacko-węgierskiego z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 49).

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi podaje się do wiadomości, że w wykazie państw najbardziej uwzględnianych, ogłoszonym obwieszczeniem z dnia 25. maja 1892 (Dz. u. p. Nr. 79), do §. 1go przepisu wykonawczego do Taryfy cłowej powszechnej obszaru cłowego austriacko-węgierskiego z dnia 25. maja 1882 należącym, wyrazy „(co do płodów rolniczych i przemysłowych tureckich wprowadzanych statkami tureckimi)“ mają być wykreślone.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1894 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1894, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi 3 zł.

Prenumeruje się w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części.

Nabywający odrazu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . .	25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . .	16 zł.
" " 1859 " 1868 " . . .	12 " "	" " 1879 " 1888 " . . .	20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.			

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . .	16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . .	20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.			

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można począwszy od roku 1894:

Rocznik 1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . .	1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . .	2 zł. 30 c.
" 1850 " . . .	5 " 25 "	" 1865 " . . .	2 " — "	" 1880 " . . .	2 " 20 "
" 1851 " . . .	1 " 30 "	" 1866 " . . .	2 " 20 "	" 1881 " . . .	2 " 20 "
" 1852 " . . .	2 " 60 "	" 1867 " . . .	2 " — "	" 1882 " . . .	3 " — "
" 1853 " . . .	3 " 15 "	" 1868 " . . .	2 " — "	" 1883 " . . .	2 " 50 "
" 1854 " . . .	4 " 20 "	" 1869 " . . .	3 " — "	" 1884 " . . .	2 " 50 "
" 1855 " . . .	2 " 35 "	" 1870 " . . .	1 " 40 "	" 1885 " . . .	1 " 80 "
" 1856 " . . .	2 " 45 "	" 1871 " . . .	2 " — "	" 1886 " . . .	2 " 30 "
" 1857 " . . .	2 " 85 "	" 1872 " . . .	3 " 20 "	" 1887 " . . .	2 " 50 "
" 1858 " . . .	2 " 40 "	" 1873 " . . .	3 " 30 "	" 1888 " . . .	4 " 20 "
" 1859 " . . .	2 " — "	" 1874 " . . .	2 " 30 "	" 1889 " . . .	3 " — "
" 1860 " . . .	1 " 70 "	" 1875 " . . .	2 " — "	" 1890 " . . .	2 " 70 "
" 1861 " . . .	1 " 50 "	" 1876 " . . .	1 " 50 "	" 1891 " . . .	3 " — "
" 1862 " . . .	1 " 40 "	" 1877 " . . .	1 " — "	" 1892 " . . .	5 " — "
" 1863 " . . .	1 " 40 "	" 1878 " . . .	2 " 30 "	" 1893 " . . .	3 " — "

Rocznik 1893 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1893 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za opłatą należytości handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1893 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1893) włącznie są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1894 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełnienia zdefektowanych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XII. — Wydana i rozesłana dnia 21. lutego 1894.

(Zawiera Nr. 36—38.)

36.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. lutego 1894,

tyczące się pobierania podatku od ubytków oleju kopalinnego, wyeksportowanego z uwolnieniem od podatku jako służącego do celów przemysłowych, jeżeli ubytki takie powstaną podczas przewozu.

W porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu upoważnia się Władze skarbowe pierwszej instancji co do oleju kopalinnego, który na mocy §. 5go ustawy o opodatkowaniu oleju kopalinnego z dnia 26. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 55) i rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 16. sierpnia 1882 (Dz. u. p. Nr. 115) wywieziony został z zakładu fabrykacji z uwolnieniem od podatku jako służący do otrzymywania rozczyńców i wyciągów, żeby w tych przypadkach, gdy za nadejściem tego oleju do miejsca przeznaczenia, waga okaże się mniejszą od tej, którą przy wyprowadzeniu urzędownie stwierdzono, zaniechały na prośbę strony poboru podatku konsumcyjnego od odnośnej różnicy wagi przypadającego, jeżeli uczynione będzie zadość wszystkim następującym warunkom:

- a) Przyczyna wzmiankowanej różnicy wagi powinna być całkiem wyjaśniona, np. że jest skutkiem zaniku podczas przewozu lub przy przelewaniu z beczek do wagonów rezerwuarowych, stwierdzonego wycieknięcia itp.;

- b) postępowanie podczas przewozu, mianowicie przy przelewaniu oleju kopalinnego z beczek transportowych do wagonów rezerwuarowych powinno być prawidłowe, wolne od wszelkiego zarzutu i w ogóle nie powinno zachodzić podejrzenie wykroczenia defraudacyjnego;
- c) różnica pomiędzy wagą oleju kopalinnego podaną w zapisku urzędowym na deklaracji wywozowej a wagą tegoż oleju stwierdzoną po nadejściu do miejsca przeznaczenia, nie powinna przenosić pięć od sta pierwszej wagi.

Gdy różnica jest większa, a wszystkie inne warunki są dopełnione, w takim razie tylko Ministerstwo skarbu uwolnić może od przypadającego podatku konsumcyjnego.

Plener r. w.

37.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 13. lutego 1894,

tyczące się rozpoczęcia urzędowania w Sądzie powiatowym teplickim w Czechach.

Sąd powiatowy stosownie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. kwietnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 68) w miasteczku Teplicach zaprowadzony, rozpocząć ma urzędowanie od dnia 1. marca 1894.

Schönborn r. w.

38.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 17. lutego 1894,**

**o zaprowadzeniu urzędu podatkowego i sąwodo-
depozytowego w miasteczku Teplicach w Czechach.**

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 11. sierpnia 1892 zaprowadza się w miasteczku Teplicach w Czechach urząd podatkowy i sąwodo-
depozytowy dla gmin Sądu powiatowego tamże jednocześnie zaprowadzonego a mianowicie dla gmin miejscowych Dolny Adersbach, Górny Aders-

bach, Chliwice, Studnice, Górny Drzewicz, Hotkowie, Jiwka, Janowice, Libna, Lachow, Metuj niemiecka, Teplice, Dedow, Skalka, Starkow, Teplice (miasteczko), Teplice górne, Teplice dolne, Górne Wernyrzechowice, Dolne Wernyrzechowice i Bystre; urząd ten rozpocznie urzędowanie od dnia 1. marca 1894 i od tego dnia gminy rzeczzone odłączone zostaną od okręgu urzędu podatkowego polickiego, do którego dotychczas należały.

Od tego samego dnia także gmina miejscowa Hutberg oddzielona zostanie od okręgu urzędu podatkowego polickiego i przyłączona będzie do okręgu urzędu podatkowego brumowskiego.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIII. — Wydana i rozesłana dnia 9. marca 1894.

(Zawiera Nr. 39.)

39.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i rolnictwa z dnia 3. marca 1894,

tyczące się Porządku policyjnego dla żeglugi i flisactwa na Łabie.

Zamieszczony poniżej Porządek policyjny dla żeglugi i flisactwa na Łabie, w porozumieniu z Rządem cesarsko-niemieckim wydany, ogłasza się niniejszem z tem nadmienieniem, że nabywa on mocy obowiązującej od dnia 1. kwietnia 1894.

Porządek policyjny dla żeglugi i flisactwa na Łabie.

§. 1.

Postanowienia niniejszego Porządku policyjnego obowiązują na części Łaby od połączenia się małej Łaby i Weltawy pod Melnikiem aż do Hamburga albo Harburga. Punkty początkowy i końcowy oznaczone będą tablicami lub palami po obu brzegach.

§. 2.

W duchu niniejszego Porządku policyjnego nocą jest czas poczynający się w pół godziny po zachodzie słońca i trwa aż do pół godziny przed wschodem słońca.

Jasnym białym światłem w duchu niniejszego Porządku policyjnego jest światło palące się

w latarni ze szkła bezbarwnego i przezroczystego, matowym białym światłem takie, które płonie za szkłem białym mlecznym.

Do sygnałów w niniejszym Porządku policyjnym przepisanych używać należy chorągwi i kul mających najmniej metr kwadratowy powierzchni a względnie metr średnicy i światła zawsze jasno płonących; świst krótki trwać ma najwięcej sekundę, świst długi najwięcej aż do dziesięciu sekund, a gdy się daje kilka świstów, przestanek po każdym wynosić ma mniej więcej sekundę.

Świst długi, jeżeli stosownie do dalszych przepisów nie ma szczególnego znaczenia, znaczy zawsze baczność!

§. 3.

Kierownicy statków wszelkiego rodzaju i tratw, posiadacze przewozów, młynów pływających, łazienek i innych nad rzeką lub na niej znajdujących się zakładów, winni unikać czynienia sobie nawzajem zawad i wyrządzania szkody.

Unikanie czynienia sobie nawzajem zawad i wyrządzania sobie szkody.

§. 4.

Każdy statek ze swemi przynależnościami powinien być w czasie właściwym poddawany badaniu urzędowemu osobnemi postanowieniami przepisannemu; wszelkie wady naówczas odkryte należy niezwłocznie usunąć.

Badanie statków, ich zaopatrzenie i utrzymanie w dobrym stanie.

Na każdym statku pływającym mają zawsze znajdować się w pełnej liczbie i w dobrym stanie rekwizyta, które według przepisów w jego swojszczyźnie obowiązujących winien posiadać.

Co do parowców z największą troskliwością przestrzegać należy, żeby były dobrej konstrukcyi, dobrze zaopatrzone i żeby tak one same, jak i przynależności onychże, mianowicie kotły i maszyny utrzymywane były w dobrym stanie, tudzież żeby zachowywano ściśle przepisy o urządzeniu i używaniu przyrządów parowych.

§. 5.

Każdy płynący statek patentowany, to jest opatrzony patentem do żeglowania po rzece Łabie, jakoteż każdy bagier parowy powinien mieć z sobą najmniej jedno czółno w dobrym stanie, mogące pomieścić nie mniej jak ośmiu ludzi; jeżeli załoga statku lub bagiera liczy więcej niż ośmiu ludzi, przybrać należy poniżej Magdeburga jeszcze drugie takie czółno.

Czółna nie powinny być nigdy obciążone, iżby można niezwłocznie spuścić je na wodę do użytku.

§. 6.

Każdy statek patentowany powinien być w miejscu od zewnątrz zawsze widzialnym opatrzony napisem podającym miejsce wystawienia i numer patentu.

Na wszystkich statkach, nie będących rządowymi a mających dziesięć lub więcej ton pojemności, znajdować się ma po obu stronach kajuty lub przodu, napis wyraźny czytelny, którego najmniejsze głoski powinny mieć najmniej 15 centymetrów wysokości i w którym grubość głównych rysów wynosić ma nie mniej jak piątą część wysokości, ciemny na tle jasnym lub jasny na tle ciemnym, podający na parowcach ich nazwę, na innych statkach imię i nazwisko lub firmę, jakoteż siedzibę przemysłową właściciela. U parowców mających koła boczne, oznaczenie to umieszczone być może na skrzyniach kół. Statki tegoż samego właściciela, oznaczone być powinny jednakowo i nadto każdy jeszcze osobnym numerem.

Na wszystkich łodziach przydatkowych (barkach, czółnach), należących do statków patentowanych, umieszczony być ma po obu bokach napis wyraźny, podający nazwisko lub firmę jakoteż siedzibę przemysłową właściciela; jeżeli należą do parowca, podać należy tylko jego nazwę.

Oznaczenia powyżej przepisane można wykonywać w skróceniu tylko za zezwoleniem właściwej Władzy rewizyjnej (§. 4).

§. 7.

Załoga włącznie z kierownikiem każdego statku płynącego, wynosić powinna stosownie do pojemności statku najmniej następującą ilość ludzi:

na 10 aż do 125 ton, dwóch ludzi biegłych w żeglarstwie,

nad 125 ton, trzech ludzi biegłych w żeglarstwie, z których zawsze jeden ma stać przy sterze a inni powinni być gotowi do służby żeglarskiej. Na statkach mających mniej jak 40 ton pojemności można poniżej Mühlbergu mężczyznę biegłego w żeglarstwie zastąpić chłopcem najmniej 14 lat liczącym.

§. 8.

Pnie, belki i wszelkie inne drzewo, z którego tratwa się składa, powinno być ze sobą mocno i trwale połączone, tratwy zaś opatrzone być powinny po obu końcach dostatecznym urządzeniem sterowym a przynajmniej powinny mieć po dwa wiosła sterowe. Ani części tratwy, ani żadne inne przedmioty nie powinny w bokach długości wystawać poza dyle skrajne.

Żadna tratwa nie powinna mieć więcej jak 130 metrów długości; szerokość nie może przenosić w Austrii 10 metrów, dalej w dole rzeki 12·6 metrów włącznie z dylami skrajnymi.

Na każdej tratwie w środku jej długości, a w wysokości najmniej 1·5 metra nad powierzchnią znajdować się powinny dwie białe tabliczki, równoległe od osi podłużnej, jedna nad drugą mocno przytwierdzone, których nigdy niczem nie wolno zastępować, opatrzone po obu stronach napisem, którego najmniejsze głoski powinny mieć najmniej 15 centymetrów wysokości i w którym grubość głównych rysów wynosić ma nie mniej jak piątą część wysokości, górna czerwony, podający głoski początkowe imienia i nazwisko ludzkie siedzibę przemysłową właściciela, dolna czarna, podający też same szczegóły co do kierownika tratwy.

§. 9.

Załoga tratwy składać się powinna nie licząc kierownika, jeżeli tratwa obejmuje aż do 150 metrów sześciennych, z dwóch ludzi biegłych w flisactwie, jeśli jest większa, z trzech ludzi w tem rzemieśle biegłych.

§. 10.

U każdego statku, mającego więcej niż 15 ton pojemności, wysokość brzegu wolnego w miejscu największego zagłębienia wynosić powinna najmniej 25 centymetrów, u każdego mniejszego statku, najmniej 15 centymetrów. Wysokość ta powinna być w środku statku oznaczona, a mianowicie ma nią być dolny brzeg białej linii poprzecznej 15 centymetrów długiej a 2 centymetry szerokiej (linii ładunkowej), obwiedzionej kołem białem tej samej szerokości, którego musi być średnicą.

§. 11.

Na każdym statku, mającym przeszło 30 ton pojemności, po obu stronach z przodu, w środku

Urządzenie i oznaczanie tratw.

Załoga tratw.

Linia ładunkowa.

Ukazywanie oznaczenia się statku.

Zaopatrzenie statku w czółna.

Oznaczenie statków i łodzi przydatkowych.

Załoga statków.

i z tyłu umieszczony być ma metryczny ukaziciel zanurzania się statku z podziałami 2 centymetrowej wysokości. Każdy ukaziciel dochodzić powinien aż do największego dozwolonego zagłębienia, powinien podawać dokładnie zanurzenie się statku i okazywać je wyraźnie.

§. 12.

Żaden statek lub tratwa nie mogą być obciążane bardziej jak na to pozwala znana jakość wody spławnej i panujący stan wody a żadna tratwa niczem innym jak tylko drzewem, deskami lub innymi pływającymi przedmiotami.

Ładunek umieszczać należy tak, żeby z niego ani na burtę nie spadało ani poza burtę nie wystawało i innym statkom w razie spotkania się nie wyrządzało szkody. Na burcie wolno ładować tylko w takich rozmiarach, żeby przez to bezpieczeństwo żegluga nie było zagrożone.

§. 13.

Podczas kursu powinna na każdym statku leżeć na przodzie kotwica do rzucenia przygotowana, takiej grubości, żeby statek mogła zastanowić a na statkach o 100 tonnach lub większej pojemności jeszcze druga taka kotwica.

Oprócz tego na każdym statku wolno pływającym lub ciągnionym za wodą, mającym 100 lub więcej ton pojemności, powinna w tyle być zawsze na pogotowiu podobna kotwica.

Na statkach w górę rzeki ciągnionych, kotwice nie powinny wisieć wolno poza burta, lecz w każdej chwili mają być gotowe do natychmiastowego użytku.

§. 14.

Żaden statek lub tratwa nie ma z miejsca swego odpłynięcia wchodzić w drogę innego pływającego statku lub tratwy i zawadzać im w ich biegu.

§. 15.

Tratwy powinny płynąć nie obok siebie, lecz tylko jedna za drugą i tylko w odległościach najmniejszej 400 metrów.

Jeżeli tratwa stoi a druga za nią płynąca zbliży się do niej na 400 metrów, pierwsza powinna stać dopóty, dopóki druga jej nie wyminie i nie wyprzedzi najmniej o 400 metrów.

W nocy, podczas gęstej mgły, silnej zawiei śnieżnej lub burzy, nie wolno tratwom płynąć.

§. 16.

Pociągom wolno tylko tam płynąć obok siebie lub wyprzedzać się, gdzie woda spławna ma dostateczną szerokość.

Pociągi łańcuchowe powinny zachowywać między sobą przestrzeń najmniej 500 metrów; na saskiej części Łaby odległość ta wynosić powinna 1 kilometr, o ile nie jest dozwolone żeby wynosiła mniej.

§. 17.

W razie gęstej mgły, silnej zawiei śnieżnej lub burzy wszelkie statki za wodą płynące z wyjątkiem parowców bez statków przyczepionych winny wstrzymać bieg swój w najbliższem miejscu do zatrzymywania się sposobnem.

§. 18.

Gdy parowiec płynie koło promu w ruchu będnącego, koło mniejszego statku lub koło większego głęboko obciążonego, koło tratwy płynącej, koło statku obciążonego, przy brzegu stojącego, który wywieszeniem czerwonej chorągwi dostatecznie widzialnej stanowisko swoje oznacza, albo koło statku na rzece wyładowującego lub ładującego, koło bagieru, młyna pływającego, lub łazienki w rzece leżącej, winien dla uniknienia niebezpiecznego bicia fal przestrzegać odpowiedniej odległości i nie ma płynąć z większą siłą niż potrzeba dla jego posuwania się naprzód i bezpiecznego sterowania.

Gdyby jednak parowiec przybliżył się do innego statku tak, że choćby nawet płynął powoli, bicie fal mogłoby widocznie wystawić ten drugi statek na niebezpieczeństwo, trzeba jeszcze bardziej zmniejszyć siłę maszyny a w razie potrzeby maszynę całkiem zastanowić, o ile to stać się może bez niebezpieczeństwa dla parowca lub statków do niego przyczepionych.

Parowiec winien ile możliwości trzymać się z dala od wszystkich tych miejsc, w których stawiane są budowle wodne i płynąć koło nich powoli, jeżeli miejsca te we dnie czerwona chorągwią lub czerwona kula, w nocy czerwonym i jasnym białym światłem na brzegu są oznaczone. Obadwa światła te wystawiane być mają w odległości jednego metra od siebie i w tej samej wysokości, białe światło zawsze od strony wody.

§. 19.

Bagierom i statkom wszelkiego rodzaju na wodzie spławnej stojącym, pogłębieniem wody spławnej, wykonywaniem budowli rzecznych i nadbrzeżnych lub pracami pomiarowemi zatrudnionym,

Postępowanie z pociągami.

Wstrzymanie żeglugi za wodą w razie gęstej mgły, zawiei śnieżnej lub burzy.

Przepływanie parowców koło innych statków i koło budowli rzecznych.

Przepływanie koło bagierów, statków uszkodzonych itd.

jednakże z wyjątkiem czołem bagierskich — i przyrządom do tychże celów tam ustawionym, jakoteż statkom i tratwom uszkodzonym, na wodzie spławnej stojącym i do wykonywania obrotów niezdolnym, powinny wszelkie inne statki i tratwy ustępować. Jednakże na tych bagierach, statkach itd. w wodzie spławnej stojących, oznaczać trzeba we dnie, wystawieniem czerwonej chorągwi lub czerwonej kuli tę stronę, w którą dla przepłynięcia zwrócić się należy; w nocy zastępuje się te znaki dwoma światłami obok siebie umieszczonymi, czerwonym i jasnym białym, z tych zaś białe oznaczać ma stronę, po której należy przepłynąć.

§. 20.

Gdyby z jakichkolwiek powodów potrzeba było wodę spławną całkiem zamknąć, będzie to podane do wiadomości w tem samym miejscu a w razie potrzeby także i dalej w rzece lub na brzegach przez wywieszenie dwóch czerwonych chorągwi lub czerwonych kul jedna nad drugą umieszczonych, w nocy przez wystawienie dwóch czerwonych światła.

Wszelkie statki i tratwy winny w miejscach tak oznaczonych zatrzymać się aż do otwarcia ruchu i dopełnić wszelkich bliższych poleceń urzędników nadzorczych i posterunków strażniczych.

§. 21.

Do wody spławnej nie wolno wrzucać balastu, kamieni i innych przedmiotów żeglugę tamujących lub dla niej niebezpiecznych.

Kamienie i inne przedmioty służące do obciążenia wiosła sterowych, należy tak umocować i ubezpieczyć, żeby nie mogły wypadać.

Jeżeli kierownik statku lub tratwy spostrzeże, że przez jego statek lub z niego łańcuchem pociągowym lub kotwicą, szrykami itp. kamienie lub drzewa w wodzie spławnej tak zostały popodnoszone, że mogą dla innych statków być zawadą lub stać się niebezpiecznymi, winien zawadę taką, jeżeli to jest możebnem, niezwłocznie sam w stosowny sposób oznaczyć, w każdym zaś razie uwiadomić o niej najkrótszą drogą najbliższego urzędnika nadzoru rzecznoego.

§. 22.

Oznaczeń i znaków ostrzegawczych w rzece położonych lub wetkniętych dla wskazania wody spławnej, głębizn lub innych miejsc niebezpiecznych, nie powinny statki i tratwy ani uszkadzać lub rozwłóczyć, ani przestawiać lub usuwać. Gdyby się to jednak stało, kierownik statku lub tratwy, o ile tylko będzie to możebne, winien oznaczenie lub znak nie-

zwłocznie naprawić, w miejscu właściwem postawić lub podług możliwości innym zastąpić, w każdym zaś razie uwiadomić o tem najkrótszą drogą najbliższego urzędnika nadzoru rzecznoego.

Każdy kierownik statku i tratwy winien unikać miejsc tamujących żeglugę i niebezpiecznych, takimi oznaczeniami i znakami ostrzegawczymi opatrzonych i ma trzymać się wody spławnej. W szczególności kierownicy statków ciągnionych winni czuwać nad tem troskliwie, żeby takowe pozostawały w wodzie spławnej.

§. 23.

Statki i tratwy płynące nie powinny uszkadzać brzegów, tudzież budowli i zakładów znajdujących się przy nich lub na nich, jakoto: mostów, młynów płynających, promów, łazienek itp.

Holownicy nie powinni psuć bużewnika ani schodzić z niego na grunta przyległe i one uszkadzać, ani zwierzętom holującym pozwalać, żeby to czyniły.

Parowce płynące winny trzymać się zdala od brzegów, żeby ich bicie fal nie uszkadzało.

Gdzie linie telegraficzne lub łańcuchy są w poprzek przez rzekę poprowadzone i na brzegu tablicami oznaczone, tam nie wolno kotwic lub łańcuchów rzucać albo wlec a szryków, kołów itp. używać należy z szczególną ostrożnością.

§. 24.

Statkom i tratwom wolno zwyczajnie przybijać do brzegu tylko w tych przystaniach i miejscach do lądowania, które według obwieszczenia urzędowego są do tego wyznaczone lub tam, gdzie to także bywa zwyczajnie dozwolane. Tylko w wypadkach nagłej potrzeby wolno przybijać również w innych miejscach, unikając jednak ile możliwości tam, wzmocnień brzegowych, grobli tudzież urwisk i miejsc tablicami zakazowemi oznaczonych.

Także wbijanie pali i wyrzucanie na brzeg kotwic i haków do lądowania ażeby do nich statki lub tratwy przymocować, tudzież przytwierdzanie tratw do przedmiotów, które nie są do tego wyraźnie przeznaczone (do poręczy, płotów, drzew, pali, słupów), dozwolone jest tylko w przypadkach koniecznej potrzeby. Gdy niebezpieczeństwo minie lub gdy towar zostanie wyladowany, statki i tratwy winny opuścić niezwłocznie swoją przygodną przystań.

Statki zatrzymujące się przy bużewniku nie powinny ani swemi masztami ani w jakikolwiek inny sposób być zawadą dla innych statków holowanych; gdyby tak było, powinny się niezwłocznie oddalić.

Zamknięcie wody spławnej.

Czystość wody spławnej.

Ochronianie znaków żeglarskich i baczność na takowe. Trzymanie się wody spławnej.

Ochronianie brzegów, budowli, zakładów, mostów itp.

Przybijanie do brzegu.

§. 25.

Przybijanie i zarzucanie kotwicy bezpośrednio przed i za filarami otworów mostowych jest zakazane; tylko statkom pod wodę płynącym tak to, jak i przywiązywanie do filarów linami jest dozwolone na czas potrzebny do spuszczenia masztów tudzież do przełożenia i uwiązania pólek (tryli). Po przepłynięciu maszty wolno podnosić dopiero w takiej odległości od mostu, żeby to nie utrudniało lub nie tamowało przejazdu innych statków.

Przystani parowców jakoteż dróg jezdnych do portów i z portów, do zwyczajnych przystani i miejsc lądowania, odnóg pobocznych, rzek pobocznych i kanałów spławnych statkami lub tratwami nie wolno statkami i tratwami zastawiać.

§. 26.

W wodzie spławnej może statek lub tratwa stanąć na kotwicy tylko w razie koniecznej potrzeby i tylko w takich miejscach, gdzie największe inne statki i tratwy mogą jeszcze bez przeszkody przepływać.

Jeżeli statek w kierunku tramu za wodą płynący musi podczas biegu stanąć na kotwicy a obrócenie się jego mogłoby być dla innych statków budowli rzecznych, zakładów itp. niebezpieczne, kotwicę wyrzucić należy z tyłu.

Każdy statek lub tratwa, stojące na kotwicy w wodzie spławnej statków ciągniętych łańcuchowych, winny wcześniej podnieść kotwicę i opuścić wodę spławną za zbliżeniem się takiego pociągu.

§. 27.

Na wodzie spławnej nie wolno żadnego statku przeładowywać w takich miejscach, gdzie to mogłoby tamować obrót żeglarski.

Jeżeli odładowanie jest potrzebne dla przeprowadzenia statku przez mieliznę w wodzie spławnej, uczynić to należy zawsze przed mielizną i w takim miejscu, gdzieby statek i łódź do odładowania służące nie tamowały ani nie utrudniały obrotu statków i tratw.

Jeżeli odładowanie jest potrzebne dla spuszczenia statku który uwiązał, nie wolno na mieliznie odładowywać więcej niż potrzeba, aby statek mógł płynąć i być przeprowadzonym na głębszą spławną wodę.

§. 28.

Gdy statek żaglowy płynie naprzeciwko innego statku żaglowego lub tratwy płynącej, statek płynący pod wodę, o ile wiatr i miejsce pozwalają, winien wyhoczyć i już wcześniej przedtem, po tej stronie, po której drugi statek lub tratwa najlepiej może

przeplynać, powiewać błękitną chorągwią — w nocy wywijać latarnią z jasnym białym światłem. Statek lub tratwa za wodą płynące powinny niezwłocznie potem w taki sam sposób wskazać stronę, po której statek pod wodę płynący ma przepływać.

Statek holowany z bużownika ma pozostać przy brzegu bużownika, chybaby szczególne stosunki wymagały, żeby stę stało inaczej.

§. 29.

Gdy dwa parowce same lub z statkami przyczepionymi płyną naprzeciw sobie, natenczas o ile to jest możebne, każdy winien drugiemu usunąć się w prawo, i już wcześniej przed spotkaniem oznajmić to jednym krótkim świstem świstawki parowej.

Jeżeli jeden parowiec nie może usunąć się na prawo, winien już wcześniej oznajmić dwoma krótkimi świstami świstawką parową, że chce usunąć się w lewo a drugi parowiec winien następnie w taki sam sposób odpowiedzieć, że także usunie się w lewo.

Jeżeli jeden parowiec w ogóle nie może się usunąć, winien już wcześniej przed spotkaniem się oznajmić to trzema krótkimi świstami świstawki parowej, i zarazem zatrzymać maszynę lub, o ile to jest potrzebne i możebne, cofać się w tył.

§. 30.

Jeżeli parowiec sam lub z przyczepionym statkiem płynie naprzeciw statku żaglowego lub tratwy, powinien o ile to jest możebne usunąć się a to w tę stronę, po której bez wzajemnego niebezpieczeństwa najlepiej może przepływać; winien on już wcześniej przed spotkaniem się jednym krótkim świstem świstawki parowej oznajmić, że chce usunąć się w prawo, lub dwoma krótkimi świstami, że chce usunąć się w lewo; drugi statek lub tratwa ma następnie niezwłocznie po tej stronie, po której parowiec ma przepływać, powiewać błękitną chorągwią; w nocy winien statek żaglowy wywijać latarnią z jasnym białym światłem.

§. 31.

W razie spotkania się w tych częściach rzeki w których woda spławna mocno zakrzywia się, jest wązka lub płytka, statki pod wodę płynące i pociągi winny zostawić statkom i tratwom za wodą płynącym głębszą stronę wody spławnej i bieg swój według potrzeby zwolnić lub nawet całkiem zasta nowić.

Gdy pociąg, za wodą płynący, przybędzie przed takie miejsca rzeki, parowiec winien statki ciągnięte albo pojedynczo przez to miejsce przeprowadzać,

Przybijanie n mostów, na drogach jezdnych i w przystaniach parowców.

Zapuszczanie kotwicy w wodzie spławnej.

Ładowanie i odładowywanie w wodzie spławnej.

Spotkanie się statków żaglowych ze sobą i z tratwami.

Spotkanie się parowców ze sobą.

Spotkanie się parowców ze statkami żaglowymi i tratwami.

Spotkanie się w miejscach trudnych.

albo wszystkie puścić, żeby pojedynczo przepływały.

W których miejscach rzeki postanowienia powyższe mają być stosowane, Władze właściwe podadzą to do wiadomości i miejsca te oznaczone będą białą chorągwią lub białą kulą; o ile żegluga może odbywać się bez ograniczenia także w nocy, miejsca te oznaczane będą w nocy dwoma światłami jasnemi; białemi jedno nad drugim umieszczonemi.

§. 32.

Jeżeli statek, pociąg lub tratwa i statek lub pociąg z przeciwka nadchodzący, mają dla wyminięcia się przepłynąć zbyt ciasną wężyzną a jedno z nich już w nią wpłynęło, statek lub tratwa przed wężyzną będące, mają zatrzymać się dopóty, dopóki tamten wężyzny nie przepłynie.

Jeżeli oba statki jednocześnie przybędą przed wężyzną, statek lub pociąg pod wodę płynący zatrzymać się ma dopóty, dopóki statek, pociąg lub tratwa za wodą płynące, wężyzny nie przepłyną. Jeżeli zaś statek na dół płynący nie może płynąć w kierunku rzeki, winien zatrzymać się i przepuścić najprzód statek pod wodę płynący.

Obydwom statkom wchodzić razem w wężyzną nie jest dozwolone; gdyby się to jednak stało, statek pod wodę płynący winien cofnąć się przed uściem wężyzny i przepuścić najprzód statek lub tratwę za wodą płynące.

Które miejsca rzeki w duchu postanowień poprzedzających uważane być mają za wężyzny, Władze właściwe podadzą to do wiadomości i miejsca owe oznaczone będą dwiema chorągwiami lub kulami jedna nad drugą umieszczonemi, z których górna chorągiew lub kula będzie biała, dolna czerwona. O ile żegluga może odbywać się bez ograniczenia także w nocy, miejsca te oznaczone będą w nocy dwoma światłami jasnemi, z których górne będzie białe, dolne czerwone.

§. 33.

Gdyby żegluga została zatamowana, statki czekające pod wodę i za wodą płynące, muszą miejsce trudne przepływać naprzemian, stosownie do szczegółowego polecenia właściwego urzędnika nadzorującego, aż do tego zaś czasu mają stać jeden za drugim przed owem miejscem a względnie z tamtej strony znaku przed nim wystawionego (§. 20).

§. 34.

Gdy statek lub tratwa osiągną inny statek w tym samym kierunku ale wolniej płynący, mają żądać przepuszczenia naprzód a to według następujących prawideł:

- a) Jeżeli oba statki są żaglowemi, przepuszczenie winno nastąpić po stronie wiatru;
- b) parowiec winien żądać, żebygo przepuszczono, oznajmić jednym długim świstem świstawki parowej; krótki świst po tamtym następujący oznacza, że chce przepłynąć po prawej, dwa krótkie świsty, że chce przepłynąć po lewej stronie; atoli, jeśli woda spławna ma niewielką szerokość, parowiec nie powinien przybliżyć się do statku przed nim za wodą płynącego bardziej, jak na dwukrotną długość statku, dopóty, dopóki statek naprzód płynący nie opuści wody spławnej.
- c) we wszystkich innych przypadkach statek lub tratwa z tyłu płynące winny stronę, po której chcą przepłynąć, oznaczyć powiewaniem błękitną chorągwią, w nocy wywijaniem latarnią z światłem jasnym białem; statek lub tratwa na przodzie będące obowiązane są odpowiadać niezwłocznie w taki sam sposób i usunąć się odpowiednio;
- d) jeżeli statek lub tratwa naprzód płynące w ogóle nie mogą się usunąć, winny oznajmić to niezwłocznie i na cały czas tej niemożności wywieszeniem czerwonej chorągwi lub czerwonej kuli na maszcie lub na tyce najmniej ośm metrów wysokiej, w obu przypadkach w połowie wysokości, w nocy zaś parowiec ma oznajmiać to pięciu krótkimi świstami świstawki parowej, każdy inny statek podnoszeniem i niżaniem latarni z jasnym białem światłem na sterze.

§. 35.

Jeżeli parowiec osobowy chce zatrzymać się u pomostu do lądowania, winien przedtem zadzwonić dzwonem.

Jeżeli parowiec osobowy chce zatrzymać się w stacy dla łodzi, winien przedtem albo dać sygnał hacznosć (§. 2) albo we dnie wywiesić chorągiew czerwono-białą poprzecznie podzieloną w nocy zaś latarnią z światłem jasnym białem, którą umieścić należy nad światłami bocznemi po tej stronie, ku której kierownik łodzi ma przypłynąć. Taką samą chorągiew, w nocy taką samą latarnią wystawić ma także kierownik łodzi mającej udać się do parowca. Jeśli parowiec, do którego się łódź zbliża, jest kołowy, należy koła wcześniej zatrzymać, a gdy odpływa, dopiero wtedy napowrót w ruch puścić, gdy to nie może już wystawić łodzi na wstrząśnienia.

Kierownik łodzi winien wcześniej ze swoją łodzią wypłynąć, posuwać się równoległe od kierunku drogi parowca i jeżeli to jest parowiec kołowy, nie ma zbliżać się do niego, dopóki koła nie staną.

Spotkanie się
w wężyznach.

Przybijanie i zatrzymywanie się parowców osobowych u pomostów do lądowania i w stacjach dla łodzi.

Postępowanie
w razie zatamowania żeglugi.

Wyprzedzanie się.

Podróżni, którzy wsiądą, winni na wezwanie kierownika łodzi natychmiast usiąść.

Łodzią kierować winien człowiek silny, znany z trzeźwości, biegły w żeglarstwie; łódź powinna być w dobrym stanie, we wszystko co potrzeba zapatrzona.

Innym kierownikom łodzi, prócz tych, którzy ze strony właściwej będą do tego przeznaczeni, nie wolno ani dowozić podróżnych i towarów do parowców osobowych, ani z nich zabierać.

§. 36.

Przewoźnictwo wykonywać należy tak, żeby statek przewoźniczy nie wstrzymywał ani nie spóźniał biegu statków lub tratów za wodą płynących. Punkta początkowe liny przewoźniczej oznaczyć należy żółtą beczką.

Gdy parowiec pod wodę płynący lub parowiec łańcuchowy zbliży się do przewozu aż po punkt przez Władzę właściwą wytknięty, który oznacza się w samemże miejscu tablicą czerwono-białą w kierunku przekątni podzieloną i oznajmi to jednym długim świstem świstawki parowej, statek przewoźniczy nie może już odpłynąć, dopóki parowiec nie przepłyne, jeżeli zaś statek ten już płynie, winien jak można najrychlej usunąć się z wody splawnej, mianowicie zaś od łańcucha po ciągowego.

Statki przewoźnicze w ruchu będące i statki pod wodę płynące winny nawzajem wymijać się stosownie do miejsca.

W nocy wszelkie statki przewoźnicze powinny być tak ustawione, żeby łańcuch był wolny; jeżeli dla szczególnych okoliczności jest to niemożliwe, statki przewoźnicze winny wystawić w wysokości najmniej 5 metrów nad wodą jasne zielone światło a o 1 metr niżej w kierunku pionowym jeszcze jedno jasne białe światło.

§. 37.

Gdy kilka pociągów pod wodę bezpośrednio jeden po drugim płynących mają przepłynąć koło przewozu, w takim razie na znak dany z przewozu powiewaniem białą chorągwią, zatrzymać się na powyżej Mühlbergu każdy drugi, w innej stronie każdy trzeci pociąg i przepuścić naprzód statek przewoźniczy.

Kierownik parowca łańcuchowego ma czuwać nad tem, żeby łańcuch nie wszedł na linę przewoźniczą, gdyby się zaś to stało, winien go niezwłocznie odsunąć.

Na drogach przewoźniczych nie wolno statkom i tratwom zatrzymywać się lub przystawać, w obrębie zaś liny przewozowej ani zapuszczać kotwicy

ani płynąć z wlokącemi się kotwicami, łańcuchami i tym podobnemi przedmiotami.

§. 38.

W nocy używać należy następujących świateł:

Światła nocne

a) Każdy statek żaglowy nie ciągniony o 30 lub więcej tonach pojemności, gdy płynie, powinien mieć po lewej stronie burty czerwone światło a po prawej stronie burty zielone światło. Światła te powinny być umieszczone w przedniej części statku na obrębach burty, w wysokości mniej więcej trzeciej części długości statku, a żeby ich tram nie zasłaniał; nadto należy je osłonić tak, żeby mogły być widziane tylko z przodu i tylko z tej strony, po której są umieszczone.

Oprócz tego każdy statek żaglowy nie ciągniony, mający 30 lub więcej ton pojemności, winien mieć u steru światło matowe białe, które ma być tak osłonięte, żeby mogło być widziane tylko z tyłu i z obu stron.

Każdy statek żaglowy nie ciągniony mający mniej niż 30 ton pojemności, winien gdy płynie, wystawić tytko jedno światło jasne białe z przodu i z obu stron widzialne.

b) Każdy parowiec, gdy płynie, winien mieć takie same i tak samo osłonięte światła boczne jak nie ciągniony statek żaglowy o 30 lub więcej tonach pojemności. Te światła boczne powinny być u parowców z kołami bocznymi umieszczone z przodu na skrzyni kołowej, u innych parowców zewnątrz na przodzie w wysokości mniej więcej trzeciej części długości statku, zawsze jednak tak wysoko, żeby ich tram nie zasłaniał.

Oprócz tego każdy parowiec płynący, powinien mieć jasne białe światło tylko z przodu i z obu stron widzialne, które umieścić należy na przednim tramie albo na przedniej części statku i najmniej o dwa metry wyżej aniżeli światło boczne. Parowiec ciągnący jeden lub więcej statków lub tratów, winien pionowo nad tem jasnym białym światłem o pół aż do jednego metra wyżej wystawić jeszcze drugie takie samo światło.

c) Każdy statek ciągniony przez parowiec, winien mieć na przodzie wystawione na tyce światło matowe białe tylko z przodu i z obu stron widzialne. Oprócz tego każdy pojedynczy statek ciągniony, tudzież ostatni z kilku

Wykonywanie przewoźnictwa.

Zachowanie się promów.

statków ciągnionych powinien mieć z tyłu na sterze jasne białe światło, ze wszystkich stron widzialne.

- d) Tratwa ciągniona przez parowiec, powinna mieć na tylnym końcu światło białe matowe umieszczone wysoko.
- e) Dopóki żegluga i flisactwo nie są zamknięte, każdy statek znajdujący się na wodzie spławnej lub w jej pobliżu na otwartej rzece lub w przystani z konieczności, jakoteż każdy zakład tamże się znajdujący (młyn pływający, łązienka itp.), winien być opatrzone jasnym białym światłem dobrze widzialnym z wody spławnej w obu kierunkach pod wodę i za wodą, każda zaś tratwa powinna mieć na obu rogach ku wodzie spławnej zwróconych po jednym takim światłem.
- f) Jeżeli otwory przejazdowe mostów stałych mają być w nocy oznaczone, czyni się to przez wystawienie jednego czerwonego światła w środku nad otworem.

§. 39.

W czasie mgły i zawiei śnieżnej, każdy parowiec płynący winien co trzy minuty a oprócz tego jak tylko ujrzy przed sobą w swojej linii inny statek lub tratwę, w chwili postrzeżenia onychże, wydać świstawką parową przeciągły świst a jeśli płynię za wodą, zmniejszyć siłę maszyny.

§. 40.

Zamiast sygnałów świstawką parową, w niniejszym Porządku policyjnym przepisanych, wolno parowcom osobowym dawać odpowiednie sygnały dzwonem.

W obrębie większych osad, Władza policyjna właściwa może całkiem zakazać używania świstawki parowej do dawania sygnałów, wyjąwszy sygnały do mgły parowców towarowych i pociągowych i może nakazać, żeby sygnały dawano dzwonem.

§. 41.

Żadnego z sygnałów w niniejszym Porządku policyjnym przepisanych lub dozwolonych nie wolno używać w innych przypadkach prócz w tych, do których są przewidziane, mianowicie tyczy się to także sygnału baczności (§. 2).

§. 42.

Jeżeli nader niski stan wody lub szybkie jej przybieranie, nagłe płynienie kry lub bardzo silny wiatr nie stoi na przeszkodzie, chyżość pociągów wynosić powinna na godzinę drogi w przestrzeni

od Hamburga lub Harburga aż do Magdeburga średnio najmniej 4 kilometry,

od Magdeburga aż do Żandowa średnio najmniej 3½ kilometra.

od Żandowa aż do Melnika średnio najmniej 3 kilometry.

§. 43.

Gdy statek zostanie w podróży niebezpiecznie uszkodzony, bieg jego należy wstrzymać i dopiero wtedy wolno puścić się w dalszą podróż, gdy będzie tak dostatecznie naprawiony, żeby mógł dalszą podróż odbywać.

§. 44.

W nieszczęsnych przygodach kierownikom statków i tratw tudzież załodze nie wolno opuścić statku lub tratwy aż dopiero w oczywistym niebezpieczeństwie życia. Przedewszystkiem obowiązani są starać się jak najusilniej o odwrócenie niebezpieczeństwa grożącego statkowi lub pasażerom i ładunkowi dopóki jest jeszcze nadzieja, w ostatecznym zaś niebezpieczeństwie winni przede wszystkim ratować zagrożone życie ludzkie a dopiero potem starać się o ocalenie ładunku.

Kierownicy i majtkowie statków i tratw wszelkiego rodzaju znajdujących się w pobliżu, mianowicie parowców z przeciwnej strony lub z tyłu nadpływających, obowiązani są nieść jak najrychlej pomoc w nieszczęsnych przygodach. W szczególności statki te i tratwy winny zabrać i przewieźć pasażerów statku uszkodzonego, jeśli takowy nie może dalej płynąć.

O każdej nieszczęsnej przygodzie uwiadomić należy najkrótszą drogą najbliższego urzędnika nadzoru rzecznego i zastosować się trzeba do poleceń, jakie wyda.

§. 45.

Jeżeli statek lub tratwy, które osiadły na mieliznie lub zatoneły albo zakład (młyn pływający, łązienka itp.) który zatonął tamuje albo wystawia na niebezpieczeństwo żeglugę i flisactwo, kierownik lub posiadacz winien postarać się niezwłocznie o spuszczenie napowrót lub wydobyć, w przeciwnym bowiem razie uczyni to policja rzeczna na jego koszt.

§. 46.

We wszystkim co się tyczy statku samegoż, kierowania nim, jego konserwacji, ładunku itp. tudzież utrzymania na nim porządku, władza zwierzchnicza nad załogą i nadzór nad pasażerami należy do kierownika statku i tratwy.

Wstrzymanie kursu, gdy statek zostanie uszkodzony.

Zachowanie się w przygodach.

Zachowanie się parowców podczas mgły i zawiei śnieżnej.

Używanie dzwonu zamiast świstawki parowej

Zakaz niewłaściwego używania sygnałów.

Chyżość pociągów.

Zachowanie się gdy statki lub zakłady osiadają na mieliznie lub zatona.

Stanowisko kierownika statku i tratwy w obec majtków i pasażerów.

Załoga i pasażerowie obowiązani są wypełniać bez oporu zarządzenia wydane pod temi względami przez kierownika statku lub tratwy; jednakże pracy ręcznej można wymagać od pasażerów tylko w przypadkach nagłej potrzeby.

Władza zwierzchnicza nad pociągami służy kierownikowi ciągnącego parowca; wszyscy żeglarze i ludzie znajdujący się w pociągu winni spełniać bez oporu jego zarządzenia. Żeglarzy opornych może tenże razem z ich statkami wyłączyć z pociągu.

Kierownicy statków winni mieć o to staranie, żeby podwładni im majtkowie, na parowcach także zawiadowcy, maszyniści i palacze dopełniali ściśle swoich obowiązków i żeby się zachowywali względem siebie przyzwoicie i zgodnie a względem pasażerów uprzejmie.

Majtków i pasażerów niesfornych, nieporządek wywołujących lub przeciw przyzwoitości wykraczających, może kierownik statku razem z ich rzeczami w miejscu stosownem ze statków oddalić i oddać Władzy policyjnej do dalszego zarządzenia.

Ze swojej strony kierownik statku powinien zachowywać się przyzwoicie i stanowczo, względem pasażerów okazywać się uprzejmym i uprzedzającym.

§. 47.

Każdy kierownik statku i tratwy winien bez oporu być posłusznym poleceniom urzędników nadzór policyi rzecznej i żeglarskiej sprawujących, których poznać można po ich mundurze służbowym i innych odznakach służbowych i pozwalać im w obrębie ich okręgu służbowego wsiadać na statek lub tratwę i niemi płynąć lub też przyczepić do nich własny statek służbowy.

Każdy kierownik statku i tratwy winien podczas wykonywania swego przemysłu wozić z sobą

przedruk niniejszego Porządku policyjnego i przeznaczonym urzędnikom na żądanie pokazywać.

§. 48.

Wykroczenia przeciwko przepisom powyższym, o ile nie mają być karane według postanowień ustaw karnych, karane będą w państwie niemieckiem grzywnami w kwocie aż do 60 marek lub aresztem aż do dni czternastu, w Austrii według postanowień tyczących się wykroczeń przeciwko przepisom policyjnym.

§. 49.

Sygnaly przewidziane w §§. 18 aż do 20, 23 i 28 aż do 39 niniejszego Porządku policyjnego spisane są w załączce.

§. 50.

Pod względem przewozu materiałów wybuchających i przedmiotów palnych obowiązują osobne przepisy.

Zarazem postanawia się, że wykroczenia przeciw powyższemu Porządkowi policyjnemu (§. 48) w Austrii karane będą w myśl rozporządzenia ministerialnego z dnia 30. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

Wykonywanie niniejszego Porządku policyjnego i nadzór nad niem w Austrii porucza się Władzom administracyjnym powiatowym co do okręgów żeglarskich im przydzielonych jako Władzom żeglarskim pierwszej instancji. Władze te używać mają pomocy urzędników nadzoru rzeczno, żandarmeryi, jakoteż przełożonych gmin nadbrzeżnych.

Wurmbrand r. w. Bacquehem r. w.
Falkenhayn r. w.

Karanie za wykroczenia.

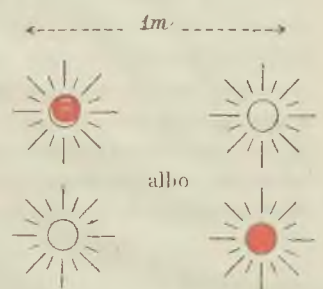

Spis sygnalów.

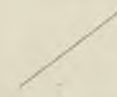

Przewóz materiałów wybuchających i przedmiotów palnych.

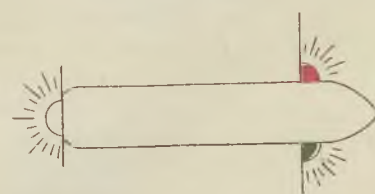
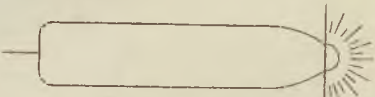
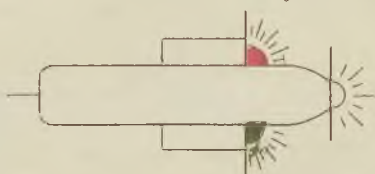
Posłuszeństwo zarządzeniom urzędników policyjnych. Wozienie z sobą przedruku niniejszego Porządku policyjnego.

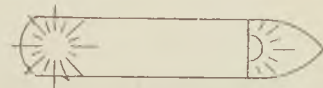

P r z e g l ą d

sygnałów przewidzianych w Porządku policyjnym dla żeglugi i flisactwa na Łabie.

Porządek poli- cyjny	Kiedy używa się sygnałów	Sygnały parowców świstawką lub dzwonem	Chorągwie, kule, tablice, beczki	Światła w nocy
§. 18	Miejsce, w którym statek obladowany stoi przy brzegu lub w którym stawiane są budowle wodne	 albo na brzegu	 albo na brzegu, światło białe zawsze od strony wody
§. 19	Bagiery, statki do budowy rzecznych w wodzie splawnej stojące, statki lub tratwy uszkodzone i nie zdolne do wykonywania obrotów	 albo po tej stronie, po której należy przepłynąć	 albo białe światło po tej stronie, po której należy przepłynąć
§. 20	Zamknięcie wody splawnej (porówn. także §. 33)	 albo na brzegu	 na brzegu
§. 23	Linie telegraficzne lub łańcuchy w poprzek przez rzekę poprowadzone	 na brzegu	

Porządek polioyiny	Kiedy się używa sygnałów	Sygnały parowców świstawką lub dzwonem	Chorągwie, kule, tablice, beczki	Światła w nocy
§. 28	Spotkanie się statków żaglowych ze sobą lub z tratwami	 powiewać po tej stronie, po której należy przepłynąć	 wywijać (na statkach)
§. 29	Spotkanie się parowców ze sobą usuwa się w prawo — usuwa się w lewo — — — nie może się usunąć — — — —	— — — — — — — —		
§. 30	Spotkanie się parowców z statkami żaglowymi i tratwami . parowiec usuwa się w prawo — parowiec usuwa się w lewo — — — statek żaglowy lub tratwa	— — — —	 powiewać po tej stronie, po której należy przepłynąć	 wywijać (na statkach)
§. 31	Gdzie woda splawna mocno zakrzywiona, wąska lub płytka	 albo na brzegu	jeżeli żegluga dozwolona jest bez ograniczenia na brzegu
§. 32	Wężyzny	 albo na brzegu	jeżeli żegluga dozwolona jest bez ograniczenia na brzegu

Porządek poli- cyjny	Kiedy się używa sygnałów	Sygnały parowców świstawką lub dzwonem	Chorągwie, kule, tablice, beczki	Światła w nocy
§. 36	Punkt początkowy linii prze- woźniczej Tablica przystankowa i promów Parowiec pod wodę płynący lub parowiec łańcuchowy, gdy się zbliża do przewozu Statek przewoźniczy w nocy i gdy łańcuch pociągowy nie jest wolny		 	
§. 37	Z przewozu dla pociągów		 powiewać	
§. 38	Światła w nocy: a Statek żaglowy nieciągnięty o 30 lub więcej tonach pojem- ności gdy płynie Statek żaglowy nieciągnięty o mniej niż 30 tonach pojem- ności gdy płynie b Parowiec gdy płynie			 matowe białe jasne białe jasne białe parowiec, który ciągnie, nad jasnym bia- łym światłem jeszcze jedno takie samo

Porządek policyjny	Kiedy się używa sygnałów	Sygnały parowców świstawką lub dzwonem	Chorągwie, kule, tablice, beczki	Światła w nocy
§. 38	<p>a Stątek ciągniony</p> <p>d Trątwą ciągnioną</p> <p>e Stątek znajdujący się na wodzie splawnej lub w jej pobliżu na otwartej rzece lub w przystani z konieczności (młyn pływający, łazienka itp.)</p> <p>f Trątwą tamże stojącą</p> <p>g Nad otworami przejazdowymi mostów stałych</p>			<p></p> <p>jasne białe matowe białe</p> <p>światło na sterze powinien mieć tylko każdy pojedynczy stątek, tudzież ostatni ze statków pociągu</p> <p></p> <p>światło matowe białe umieszczone wysoko na tylnym końcu</p> <p></p> <p>światło jasne białe dobrze widzialne</p> <p></p> <p>światło jasne białe dobrze widzialne na obu rogach ku wodzie splawnej</p> <p></p>
§. 39	Parowiec pływający podczas mgły lub zawieci śnieżnej	<p>co 3 minuty a oprócz tego jak tylko ujrzy przed sobą w swojej linii inny stątek lub trątwę. Płynąc za wodą, zmniejszyć należy siłę maszyny</p>		

Rok 1894.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 11. marca 1894.

(Zawiera Nr. 40—44.)

40.

Ustawa z dnia 27. grudnia 1893,

o przedłużeniu kolei lokalnej Vinkowce-Brčka od stacji Gunja aż do Brčka z wybudowaniem mostu na Sawie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do zezwolenia, żeby Zarząd krajowy bośniacko-hercegowiński w celu przedłużenia kolei normalno-torowej Vinkowce-Brčka od stacji Gunja w Slavonii aż do Brčka w Bośni z wybudowaniem mostu na Sawie, zaciągnął na pokrycie przypadającej na Bośnię części kosztów budowy tej kolei pożyczkę w sumie aż do 400.000 zł.

Kwotę czystych dochodów z całego przedłużenia kolei Gunja-Brčka, przypadającą na część bośniacką, zaciągać należy jako wpływ do przychodów krajowych Bośni i Hercegowiny.

§. 2.

Odsetki od pożyczki wzmiankowanej w §. 1 ustawy niniejszej, opłacane będą corocznie z przychodów krajowych Bośni i Hercegowiny.

Umorzenie ma nastąpić także z funduszów krajowych.

Pod tym względem zatrzymują moc swoją postanowienia §. 2go ustawy z dnia 28. lipca 1892 (Dz. u. p. Nr. 135), dotyczące się oprocentowania i umorzenia pożyczki z aktywów wspólnych na wybudowanie linii kolejowych Zenica-Sarajewo, Metkowice-Sarajewo i Janjići-Bugojno z odnogą od Dolnego Vakufu do Jajec i jedynie tylko w uzupełnieniu pierwszego ustępu rzeczzonego w §. 2 postanawia się, że czyste nadwyżki z ruchu wszystkich przerzeczonych linii kolejowych służyć będą na raty amortyzacyjne dopóty, dopóki nadwyżki przychodów krajowych, po pokryciu wydatków zwyczajnych administracyjnych Bośni i Hercegowiny jakoteż powyższych odsetek od pożyczki, jeszcze pozostałe, muszą być obracane w myśl ustawy z dnia 25. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 71) na pokrycie kosztów budowy kolei żelaznej Doboj-Siminhan a następnie na pokrycie pożyczki ustawą niniejszą dozwolonej na wybudowanie części bośniackiej przedłużenia kolei od Gunja do Brčka.

Gdy te koszta budowy zostaną zaspokojone, nadwyżki przychodów krajowych Bośni i Hercegowiny, jeżeli będą, używane być mają również na umorzenie rzeczonych pożyczek z wspólnych aktywów.

§. 3.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia z tem zastrzeżeniem, że w kra-

jach korony węgierskiej uzyskają moc prawa odpowiednie onejże postanowienia i jednocześnie z ustawą niniejszą będą ogłoszone.

Wiedeń, dnia 27. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

**Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.**

41.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. lutego 1894,

zabraniające wyrobu spirytusu menthae crispae z gorzałki uwolnionej od podatku.

W porozumieniu z c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych i królewsko-węgierskiem Ministerstwem skarbu zabrania się odnośnie do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 3. marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 31) wyrobu spirytusu menthae crispae (mięty kędzierzawej) z gorzałki nie zaprawionej, od podatku uwolnionej.

Plener r. w.

42.

Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 23. lutego 1894,

o zmianie tytułu i stanowiska c. k. Zarządu wyższego górniczego i hutniczego w Jakobenach.

W skutek Najwyższego upoważnienia z dnia 5. stycznia 1894, tytuł ustanowionej Najwyższem postanowieniem z dnia 1. lipca 1875 administracji zakładów górniczych bukowińskiego funduszu religijnego grecko-wschodniego „c. k. Zarząd wyższy górniczy i hutniczy w Pozoricie“, której siedziba urzędowa stosownie do Najwyższego postanowienia z dnia 31. maja 1862 przeniesiona została do Jakoben, zmieniony został na tytuł: c. k. Zarząd górniczy w Jakobenach“.

Falkenhayn r. w.

43.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 6. marca 1894,

tyczące się wyciskania znaczków stęplowych 5cio-centowego i 1no-centowego na listach przewozowych kolejowych.

Odnośnie do rozporządzenia z dnia 11. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 213), tyczącego się używania listów przewozowych kolejowych z wyciśniętym znaczkem stęplowym i do rozporządzeń Ministerstwa skarbu z dnia 14. lutego i 10. maja 1893 (Dz. u. p. Nr. 24 i 81) podaje się do wiadomości, że wyciskanie znaczków stęplowych 5cio-centowego i 1no-centowego na listach przewozowych kolejowych wykonanych przez drukarnie prywatne, zaprowadzone będzie począwszy od 1. kwietnia 1894 także na c. k. komorach głównych w Bernie i Lwowie, tudzież w c. k. magazynie sprzedaży tytoniu i stępli w Grazu.

Plener r. w.

44.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 7. marca 1894,

zabraniające handlu obnośnego na wyspie Grado.

Odnośnie do obwieszczenia tutejszego z dnia 26. grudnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 4 z r. 1882) i dodatków do niego, zabrania się na zasadzie §. 10go patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852 (Dz. u. p. Nr. 252) i §. 5 przepisu wykonawczego do tego patentu handlu obnośnego na wyspie Grado (w powiecie administracyjnym gradyskim) podczas corocznej pory leczniczej i kąpielowej, to jest od dnia 1. kwietnia aż do 31. października włącznie każdego roku.

Zakaz niniejszy nie stosuje się do mieszkańców okolic pod względem handlu obnośnego szczególnie uwzględnianych a wymienionych w §. 17 rzezonego patentu cesarskiego i w odnośnych rozporządzeniach dodatkowych.

**Bacquehem r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.**

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XV. — Wydana i rozesłana dnia 15. marca 1894.

(Zawiera Nr. 45—46.)

45.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych i handlu z dnia 14. lutego 1894,

tyczące się zakładania, utrzymywania i znoszenia stawów.

Ażeby wykonywanie ustaw wodnych pod względem zakładania, utrzymywania, używania i znoszenia stawów, uczynić celowi odpowiedniem, rozporządza się co następuje:

A.

Zakładanie nowych stawów i zmiana istniejących.

§. 1.

Pozwolenie urzędowe do zakładania nowych stawów, potrzebne w myśl istniejących ustaw krajowych o używaniu wód, ich odprowadzaniu i odpięrianiu udzielone być może w każdym razie, czy stawy te służyć mają do hodowli ryb, czy do poruszania machin, czy za zbiorowiska do nawodnień, czy za regulatory dopływu i odpływu wód, czy do wodociągów lub jakiegokolwiek innego celu, tylko na zasadzie postępowania według prawa wodnego.

Przystępując do badania odnośnych prośb stosownie do postanowień tychże ustaw krajowych

(§. 74 dla Bukowiny, §. 78 dla Istrii, §. 57 dla Krainy, §. 75 dla Dolnej Austrii, §. 73 dla Styrii, §. 79 dla innych krajów), Władza przekonać się ma w szczególności, czy staw założyc się mający, będzie miał lub może mieć wpływ na kolej żelazną.

Jeżeli będzie miał taki wpływ, polecić należy proszącemu o pozwolenie, żeby projekt uzupełnił przedstawieniem szkicu, z którego możnaby rozpoznać położenie miejscowe stawu, jakoteż budowy kolei żelaznej tymże stawem dotkniętej.

O rozprawie odbyć się mającej (badaniu lokalnem) uwiadomić należy interesowane przedsiębiorstwo kolejowe i c. k. Inspekcją generalną kolei austriackich — tę ostatnią Władzę z dołączeniem rzeczzonego szkicu — i wezwać je, żeby wzięły udział w rozprawie, jeżeli sądzą, że projekt dotyka interesów kolei.

Przy wydawaniu decyzji co do projektu, brać należy na uwagę nie tylko prawdopodobny wpływ stawu założyc się mającego na najbliższą okolicę, lecz także oddziaływanie onegoż na cały obszar stoku i odpływu.

Przepisując warunki szczególne, pod któremi pozwolenie założenia nowych stawów ma być udzielone, winny Władze administracyjne mieć odpowiedni wzgląd na postanowienia zawarte poniżej w §§. 2—14.

§. 2.

Celem zapobieżenia przerwaniamu stawu, usiłować należy w tych przypadkach, w których przed-

siębiorca ma do wyboru kilka miejsc na założenie stawu, żeby staw o ile postać gruntu i cel ekonomiczny pozwalają, założony został w kotlinie i był ile możności otoczony brzegami naturalnemi.

Jeśli to jest niemożliwe, mieć należy na uwadze, żeby groble, mające staw otaczać, były zbudowane trwale.

§. 3.

Groble powinny być odpowiednio materiałowi, jaki będzie użyty, wykonane według zasad sztuki i w takich rozmiarach, żeby zdołały oprzeć się skutecznie ciśnieniu wody nawet wtedy, gdy się wznieśnie do najwyższego stanu.

Jeżeli grobla nie jest całkowicie wykonana z materiału nieprzemakalnego, to przynajmniej powinna mieć wzdłuż całej długości wewnątrz nie przepuszczające wody albo też zabezpieczona być powinna od przeciekania wody osłoną z glinki wiedeńskiej (Tegel), gliny, betonu, muru nieprzemakalnego, brukiem na zaprawie cementowej osadzonym itp.

Wysokość grobli wymierzyć należy tak, żeby woda nie mogła się przelewać ani przy najwyższym stanie ani w skutek falowania.

W każdym razie korona grobli powinna przewyższać najwyższy stan wody najmniej o 0.60 metra.

Budując groblę, trzeba zawsze baczyć na dobre połączenie jej z gruntem samorodnym, nadto we wszystkich przypadkach postarać się należy o odpowiednie odwodnienie onegoż.

Groble powinny być wybudowane tak, żeby były nieprzemakalne i żeby od strony wody aż do wysokości najmniej 0.50 metra ponad najwyższy stan jej zwierciadła były ochronione od naporu wody.

W groblach ziemnych materiał nawozić należy warstwami poziomymi, mającemi najwięcej 0.20 metra wysokości a następnie wyrównać i ubić.

Materiał ziemny użyć się mający, powinien być dostatecznie wilgotny; materiał zmarznięty i większe bryły ziemi wyłączyć należy od użycia.

Korona grobli powinna mieć najmniej 0.50 metra szerokości.

Jeżeli korona grobli służyć ma także za drogę ezdną. Władza administracyjna — co do dróg jezdnych publicznych w porozumieniu z zarządem drogowym — wyda postanowienia co do konstrukcji drogi, jakoteż co do sposobu jej używania i utrzymania.

§. 4.

Stopień pochyłości szkarp grobli oznaczyć należy stosownie do materiału użyć się mającego, jakoteż do wysokości grobli i wody spiętrzonej.

Jeżeli groble ziemne nie mają szczególnych ubezpieczeń, stosunek ich pochyłości powinien co najmniej wynosić od strony łądu 1 : 1.5, od strony wody 1 : 2.

Korona grobli powinna mieć powierzchnią takiego kształtu, żeby wody nawierzchnie mogły łatwo spływać do stawu.

Gdyby górna część grobli usypana była z materiału nie stawiającego dostatecznego oporu i gdyby nie miała ochrony, jaką daje droga jezdna dostatecznie twarda, utworzyć należy koronę grobli grubą najmniej 0.40 metra z materiału dostatecznie odpornego i wody nieprzepuszczającego.

§. 5.

Gdyby wskrós grobli miały być przeprowadzone rury lub kanały, postarać się należy o jak największe ich uszczelnienie, przylegający więc materiał ziemny należy starannie ubić.

Zaleca się jednak we wszystkich tych przypadkach, w których to jest możliwe, prowadzenie rur i kanałów bokiem przez grunt samorodny zamiast przez groblę.

§. 6.

Czy na grobli mogą być zasadzone drzewa lub krzewy, orzec należy po wysłuchaniu technika leśnego Władzy administracyjnej.

Jeżeli zagajenie jest możliwe, postanowić należy także jego rodzaj (gatunek drzewa, układ itd.), przyczem w szczególności trzeba mieć wzgląd na to, żeby burze działające na rośliny nie rozluźniły grobli lub żeby w skutek gnicia korzeni nie powstawały w niej dziury i wydrążenia.

Grobli, u których szerokość korony wynosi mniej jak 2 metry, nie należy zagajać na koronach.

§. 7.

Dozwoloną wysokość zwierciadła wody w stawie wymierzyć należy w ten sposób, żeby wywołana przez nią cofka wody staw zasilającej lub przepływającej nie mogła wywierać na cudze prawa szkodliwego wpływu.

§. 8.

Każdy staw opatrzony być ma stosownie do swojej wielkości, położenia i dopływu wody jedną lub według okoliczności kilku śluzami gruntowymi w najniższych punktach grobli umieszczonemi, lub odpływem przez grunt naturalny.

Wymiary śluz gruntowych lub odpływu powinny być dostatecznemi także na wypadek, gdyby nastąpiły nadzwyczajne opady.

Urządzenie przewalów w groblach nie uwalnia od obowiązku wykonania śluz gruntowych lub odpływu przez grunt samorodny.

Budowa przewalów może być dozwolona tylko przy jednoczesnem wykonaniu śluz gruntowych lub wspomnianego odpływu i to tylko wtedy, jeżeli kanały odpływowe zdołają pomieścić zwiększony wodą przewalową odpływ, tak że zakładom i gruntom niżej leżącym nie może zagrażać żadne niebezpieczeństwo.

Ustrój przewalów ustanowić należy ze względem na materiał użyć się mający, na ilość wody która ma być przez takowe odprowadzona i na wysokość przewalów, przyczem zapobiedz oraz należy w sposób odpowiedni niebezpieczeństwu bocznego podmycia i obejścia budowy jakoteż wyrwania gruntu przed przewalem.

§. 9.

Wysokość stawideł śluzy, wymierzyć należy tak, żeby krawędź zastawek śluzy zamkniętej, stykała się dokładnie z zwierciadłem dozwolonego spiętrzenia stawu.

Stawidła śluz powinny być opatrzone takimi przyrządami do podciągania, żeby ich podnoszenie i spuszczenie mogło odbywać się z łatwością, skutecznie i bez niebezpieczeństwa.

Nadto rzeczony przyrządy do podciągania ubezpieczone być mają zamknięciem dla zapobieżenia swywolnemu naruszaniu ich przez osoby niepowołane.

§. 10.

Kanały spustowe powinny mieć przekrój takieli rozmiarów, żeby mogły pomieścić wodę nie tylko w stosunkach normalnych odpływającą, lecz także w razie nadzwyczajnych opadów.

Rozumie się samo przez się że te kanały od śluzy stawowej aż do ujścia do rzeki lub potoka, powinny być tak ubezpieczone, żeby ich istnienie nie zagrażało cudzym gruntom nadbrzeżnym uszkodzeniem lub zatapianiem.

Toż samo dotyczy kanałów dopływowych, jakoteż dopływów naturalnych, o ile na nie oddziaływa cofka spiętrzonej wody stawu.

§. 11.

Kraty w miejscach przyplwy i odpływu stawu, powinny być tak urządzone, żeby otwory między łatami lub szczeblami wystarczały do przepuszczania dopływającej wody.

Posiadacza stawu należy zobowiązać, żeby za każdym razem niezwłocznie i starannie uprzątał krzaki, siano, słomę, korzenie itp. zbierające się u kraty.

§. 12.

Jakkolwiek wszystkie części ustroju grobel i zakładu w ogóle powinny być uwidocznione w planach i opisach budowy, które Władzy administracyjnej mają być przedstawione, to jednak znawcy urzędowi są obowiązani albo przy sposobności rozprawy komisyjnej albo jeszcze przed nią, zbadać dokładnie nie tylko trwałość, wytrzymałość i przepuszczalność gruntu spodniego, lecz także odpowiedność materiału do budowy użyć się mającego.

Wynik tych badań zapisać należy w protokole rozprawy.

§. 13.

Każdy staw, na którego założenie dano pozwolenie, powinien być jeszcze przed napełnieniem wodą, stosownie do postanowień ustaw wodnych, zbadany i znakami do oznaczania stanu wody opatrzony.

Również także kanały do odprowadzania wody służące należy wymierzyć i takimi znakami opatrzyć.

§. 14.

Gdy mają być zakładane stawy mniejszego znaczenia, można zaniechać ścisłego stosowania postanowień §§. 2—12, jeżeli z badania na miejscu okaże się, że zamierzona budowa ze względu na położenie, rozmiary, pojemność i cel, może być wykonana bez niebezpieczeństwa dla interesów publicznych lub praw osób trzecich także pod ułatwionemi warunkami.

§. 15.

Postanowienia §§. 1—14 stosują się odpowiednio także do zmiany istniejących stawów wymagającej według ustaw wodnych pozwolenia urzędowego.

B.**Utrzymywanie w dobrym stanie i używanie stawów.**

§. 16.

W myśl istniejących ustaw wodnych, wszystkie części składowe zakładów stawowych utrzymywać należy zawsze w takim stanie, żeby dla praw cudzych nie były szkodliwymi i ile możności zapobiegały wylewom.

Ażebym ile możności zapewnić dopełnienie tego powszechnego zobowiązania w poszczególnych przypadkach, i z góry zapobiedz wątpliwościom lub sporom, należy już przy udzielaniu urzędowego zezwolenia na założenie nowych stawów ustanowić także dokładnie prawidła, które zachowywać mają osoby pod względem utrzymania zakładu w dobrym stanie do tego według ustaw o prawie wodnem obowiązane.

W szczególności należy tutaj ustawicznie czuwanie nad stanem grobel, rowów, kanałów i wszelkich innych budowli, mianowicie podczas powodzi, tudzież dokładne zbadanie po każdej powodzi.

Dostrzeżone uszkodzenia, chociażby pozornie nieznaczne, należy niezwłocznie usunąć.

Co do większych stawów, obowiązany do utrzymywania ich w dobrym stanie zalecić należy ustanowienie dozorców, którzy zwracać mają szczególną uwagę na słuzy spustowe i zapomocą częstych prób przekonywać się, czy przyrządy do podciągania ciągle dobrze działają i czy kładki prowadzące do przyrządów zamykających są należycie bezpieczne.

Peryodyczne czyszczenie stawów tudzież ich dopływów i odpływów należy wyraźnie przepisać tym, którzyśa do ich utrzymywania w dobrym stanie obowiązani.

§. 17.

Zezwalając na założenie nowych stawów, wydać należy także odpowiednie postanowienia, ażeby przez zamknięcie dopływu wody lub przez spuszczenie wody ze stawu przy sposobności naprawy, czyszczenia, połowu ryb lub z jakiegokolwiek innego powodu, znajdujące się w pobliżu stawu zakłady, budynki, grunta i prawa wodne nie poniosły w żadnym względzie uszczerbku.

Przytem zastrzedz sobie także należy wyraźnie poczynienie później w tych postanowieniach zmian jakiebym doświadczenie nakazywało.

C.**Znoszenie stawów istniejących.**

§. 18.

Stawy wolno znosić tylko za zezwoleniem właściwej Władzy administracyjnej po przeprowadzeniu postępowania w ustawach wodnych przepisanego.

Ze względu, że zniesienie stawów może oddziaływać na koleje żelazne, stosować należy odpowiednio przepis drugiego i trzeciego ustępu §. 1go niniejszego rozporządzenia.

§. 19.

Na rozprawie komisyjnej odbywać się mającej z powodu prośby o zniesienie stawu, zbadać należy nie tylko oddziaływanie zniesienia tego stawu na jego najbliższe otoczenie, lecz rozpatrzyć należy także wszystkie stosunki odpływu wód, na które zniesienie stawu nawet w większej odległości może wpływ wywrzeć.

Wziąć należy na uwagę także wpływ na wszelkie prawnie istniejące zakłady wodą poruszane, zakłady do spiętrzania wody, tudzież na wszelkie inne zakłady służące do pobierania wody i na dotyczące prawa zostające w związku ze stawem, który ma być zniesiony.

§. 20.

W orzeczeniu tyczącem się prośby o zniesienie stawu wyrazić należy, czy i pod jakimi warunkami dotychczasowy bieg wody w interesie publicznym lub dla zabezpieczenia istniejących praw trzecich osób (§. 19) ma być nadal utrzymany lub czy i jakich środków posiadacz stawu obowiązany jest użyć w celu przywrócenia biegu wody, jaki istniał przed założeniem stawu lub w celu zaradzenia, żeby zmiany dawnego stanu, spowodowane przez założenie stawu nie stały się szkodliwymi dla mieszkańców nadbrzeżnych i dla innych prawo do wody mających lub według okoliczności dla interesu publicznego.

Przytem należy mieć wzgląd na to, żeby budowlę tam, gdzie ich dalsze istnienie nie jest konieczne a których utrzymanie w dobrym stanie nie jest zapewnione, usunięte zostały przez posiadacza stawu, który ma być zniesiony, o ile dalsze ich istnienie bez zapewnienia utrzymania w dobrym stanie mogłoby być dla praw cudzych lub dla interesów publicznych szkodliwe.

D.**Nadzór urzędowy nad stawami.****§. 21.**

Władze administracyjne winny czuwać nad tem, żeby utrzymanie stawów w dobrym stanie i ich używanie odpowiadało zawsze postanowieniom urzędowego pozwolenia.

Jeżeli Władza administracyjna spostrzeże, że ze stanu lub z gospodarstwa stawów z dawna bez koncesyi udowodnionej ale jednak prawnie istniejących, wynikają szkody dla praw cudzych lub dla interesów publicznych, winna stosownie do ustaw wodnych zarządzić co potrzeba dla zaradzenia złemu.

§. 22.

W takim razie, jeżeli zarząd kolei żelaznej lub inna strona interesowana poda z przytoczeniem powodów prośbę o urzędowe zbadanie stanu zakładu stawowego, zwłaszcza takiego, który po dłuższym czasie ma być znowu napelniony, Władza administracyjna powiatowa winna niezwłocznie zarządzić zbadanie i wydelegować do tego znawcę technicznego z przyzwaniem petenta i posiadacza stawu lub ich pełnomocników.

Na podstawie spostrzeżeń przy rewizji poczynionych Władza administracyjna postąpić ma w duchu §. 21go.

O obowiązku zapłacenia odnośnych kosztów komisji, orzeka Władza administracyjna stosownie do postanowień ustaw wodnych.

Windisch-Graetz r. w. **Falkenhayn** r. w.

Bacquehem r. w. **Wurmbrand** r. w.

46.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 9. marca 1894,**

tyczące się postępowania ze względu na cło z przyrządami magnesowemi do oddalania części żelaznych ze zboża i mąki.

W porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami królewsko węgierskiemi wydaje się w przedmiocie postępowania ze względu na cło z przyrządami magnesowemi do oddalania części żelaznych ze zboża i mąki następujące rozporządzenie:

W abecadłowym spisie towarów (str. 318 wydania z dnia 1. września 1892) wykreślić należy dotychczasową osnowę wyrazu „przyrządy magnesowe“; wyraz ten w nowej osnowie opiewać ma następnie:

„Przyrządy magnesowe, dla młynów, do oddalania części żelaznych ze zboża i mąki, ważące każdy z osobna 20 kilogramów i więcej, według klasy XL; lżejsze stosownie do jakości materiału.

Obacz także instrukcją o postępowaniu ze względu na cło z machinami i przyrządami“.

Do przyrządów magnesowych numeru taryfy 287 nie ma być stosowana istniejąca dla machin młynarskich traktatowa stopa cła w kwocie 5 zł. od 100 kilogramów.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1894 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1894, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi 3 zł.

Prenumeruje się w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części.

Nabywający odrazu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " " " " " 12 " "	" " " 1879 " 1888 " " " " " 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można począwszy od roku 1894:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1861 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . . 2 zł. 30 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1865 " . . . 2 " — "	" 1880 " . . . 2 " 20 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1881 " . . . 2 " 20 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1877 " . . . 1 " — "	" 1892 " . . . 5 " — "
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	" 1893 " . . . 3 " — "

Rocznik 1893 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1893 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za opłatą należytości handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1893 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1893) włącznie są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1894 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełnienia zdefektowanych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materij jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVI. — Wydana i rozesłana dnia 20. marca 1894.

(Zawiera Nr. 47—49.)

47.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. marca 1894,

tyczące się opłat za zachowywanie depozytów wydawanych skarbowi państwa lub funduszowi przezeń uposażonemu.

W porozumieniu z c. k. Ministerstwem sprawiedliwości oświadcza się, że zarządzone w §. 5, lit. *g* patentu cesarskiego z dnia 26. stycznia 1853 (Dz. u. p. Nr. 18) uwolnienie od opłaty za zachowywanie stosowane być ma tylko w tych przypadkach, gdy depozyt wydawany jest skarbowi państwa lub funduszowi przezeń uposażonemu a mianowicie, o ileby tę opłatę miał ponieść skarb państwa lub fundusz;

że natomiast w tych przypadkach, w których depozyt wydaje się stronie prywatnej, której ustawowe prawo uwolnienia nie służy ani na mocy powyższego §. 5, lit. *a*) aż do *f*) ani na żadnej innej zasadzie ustawowej, opłata za zachowywanie pobierana być ma bez wyjątku, a więc także wtedy, gdy depozyt wydaje się w celu uiszczenia podatków, opłat lub jakichkolwiek innych należności na rzecz państwa albo funduszu przez skarb państwa uposażonego.

Plener r. w.

48.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. marca 1894,

przepisujące gorzelniom podatkowi konsumcyjnemu podlegającym zapisywanie w rejestrze gorzelnianym ilości świeżego zacieru, którym kadzie fermentacyjne zostają napełnione.

Z uwzględnieniem rozmaitych rodzajów postępowania fermentacyjnego, stosowanego temi czasy pospolicie w gorzelniach podatkowi konsumcyjnemu podlegających, wydaje się w porozumieniu z król. węgierskiem Ministerstwem skarbu, na zasadzie §. 101 ustawy o opodatkowaniu gorzałki z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 95) następujące zarządzenia w przedmiocie zapisywania w rejestrze gorzelnianym (§. 65, lit. *b*) rzeczonyj ustawy) zacieru świeżego, którym kadzie fermentacyjne zostają napełnione.

1. Jeżeli kadź fermentacyjną napełnia się naraz świeżym zacierem i fermentacja odbywa się w tejże kadzi, to natychmiast po napełnieniu kadzi fermentacyjnej świeżym zacierem zapisać należy w odnośnych rubrykach rejestru gorzelnianego czas napełnienia, numer kadzi fermentacyjnej i ilość zacieru w niej zawartego.

2. Jeżeli kadź fermentacyjną napełnia się świeżym zacierem w kilku odstępach czasu (napełnianie częściowe), zapisuje się w odnośnych rubrykach

regestru gorzelnianego zaraz po pierwszym napełnieniu częściowem czas, w którym się to stało i numer kadzi a jak tylko skończą się dalsze napełniania częściowe, ogólną ilość zacieru, którą kadź została napełniona. Nadto zaraz po pierwszym napełnieniu częściowem zapisać należy w rubryce uwag rejestru ilość partij zacieru, któremi kadź napełniono a gdy napełnianie skończy się, czas, w którym się skończyło.

Jeżeli kadź fermentacyjną napełnia się nie częściowo, lecz przez ciągły dopływ świeżego zacieru, trzeba natychmiast, jak tylko się rozpocznie napełnianie, zapisać w rejestrze numer kadzi tudzież chwilę tego rozpoczęcia, całkowitą zaś ilość zacieru po zupełnem skończeniu napełniania kadzi.

W sposobie uwagi zanotować także należy w rejestrze tę metodę napełniania i czas, w którym się napełnienie skończyło.

Gdyby naprzykład kadź fermentacyjna Nr. 1 dnia 30. grudnia od godziny 7 zrana aż do godziny 7 wieczorem napełniona została 30 hektolitrami w pięciu partjach a względnie przez ciągły dopływ, zapisek należałoby uskutecznić jak następuje: Po właniu pierwszej ilości częściowej a względnie gdy się rozpocznie napełnianie ciągłe, zapisać należy w odnośnych rubrykach rejestru: „30. grudnia, o godzinie 7 zrana kadź Nr. 1“. W rubryce uwag należałoby dopisać: „Będzie napełniona w pięciu partjach a względnie przez ciągły dopływ“. Po całkowitem napełnieniu należy zapisać w odnośnej rubryce rejestru: „30 Hkl.“ a w rubryce uwag; „Napełniono całkowicie dnia 30. grudnia o godzinie 7 wieczorem“.

3. Jeżeli kadź fermentacyjną (do nadfermentowania) napełnia się naraz całkowicie świeżym zacierem, tenże ma w niej nadfermentować, poczem zacier nadfermentowany przenosi się do jednego lub kilku innych kadzi fermentacyjnych z pozostawieniem części w kadzi do nadfermentowania a następnie kadzie fermentacyjne napełnione w części zacierem nadfermentowanym, dopełnia się świeżym zacierem — zapisywać należy w sposób następujący:

a) Natychmiast, jak tylko kadź do nadfermentowania napełniona została świeżym zacierem, zapisać należy w odnośnych rubrykach rejestru czas napełnienia i numer kadzi. Jednocześnie zapisuje się w rubryce uwag włąną ilość zacieru, tudzież kadzie, które i stosunek w jakim mają być obdzielone.

b) Jeżeli po uskutecznieniu obdzielenia kadź do nadfermentowania, z której wzięto zacier fermentujący i inne kadzie napełnione po części zacierem fermentującym, odrazu całkiem dopełnione zostają świeżym zacierem, w takim razie niezwłocznie po dopełnieniu należy zacier zawarty teraz w kadzi do nadfermentowania wpisać dodatkowo przy pierwotnym zapisku

w odnośnej rubryce rejestru. Co się zaś tyczy innych kadzi, czas napełnienia całkowitego, numeru kadzi i zacier w nich zawarty, zapisać należy w odpowiednich rubrykach rejestru.

Jeżeli zaś kadź do nadfermentowania, jakoteż inne kadzie, zacierem nadfermentowanym w części napełnione, zostają w partjach a według okoliczności w sposobie ciągłym dopełniane świeżym zacierem, zapisek w rejestrze uskutecznić należy w sposób podany wyżej w punkcie 2 niniejszego rozporządzenia.

Gdyby więc naprzykład dnia 15. stycznia o godzinie 8 zrana kadź numer 2 mająca 30 hektolitrów pojemności, napełniona została całkiem zacierem świeżym, aby zaczął fermentować, o godzinie 3 popołudniu z zacieru, który nadfermentował, rozdzielono po 10 hektolitrów między kadzie numer 3 i 4 po 30 hektolitrów pojemności mające a w kadzi do nadfermentowania zostawiono 10 hektolitrów i następnie tę kadź, tudzież kadzie numer 3 i 4 świeżym zacierem naraz całkiem dopełniono, należałoby poczynić zapiski jak następuje: W odnośnych rubrykach rejestru należałoby zapisać: „15. stycznia o godzinie 8 zrana kadź Nr. 2“, w rubryce uwag: „Napełniono 30 Hkl. do nadfermentowania, z tego weźmie się po 10 Hkl. do kadzi Nr. 3 i 4“. Po rozdzieleniu i przy jednorazowym całkowitem dopełnieniu trzech kadzi świeżym zacierem należałoby dla kadzi Nr. 2 do zapisku z 8 godziny zrana dodatkowo ilość „30 Hkl.“ w odnośnej rubryce umieścić. Nadto w odpowiednich rubrykach rejestru należałoby zapisać: „15. stycznia, o godzinie 3 popołudniu, kadź Nr. 3, 30 Hkl.“ i „15. stycznia o godzinie 3 popołudniu, kadź Nr. 4, 30 Hkl.“.

Gdyby dopełnienie odbywało się w kilku, naprzykład w czterech partjach lub sposobem ciągłym, należałoby natychmiast po uskutecznieniu rozdzielenia zacieru, który zaczął fermentować, zapisać w odnośnych rubrykach co do kadzi Nr. 3 i 4: „15. stycznia, o godzinie 3 popołudniu, kadź Nr. 3“ a względnie „15. stycznia o godzinie 3 popołudniu, kadź Nr. 4“. W rubryce uwag należałoby zanotować co do wszystkich trzech kadzi: „Dopełnia się czterema partjami lub ciągle“. Po skończeniu całkowitego dopełnienia, należałoby dla każdej kadzi w odpowiedniej rubryce zapisać: „30 Hkl.“ a w rubryce uwag: „Napełniono całkowicie dnia 15. stycznia, o godzinie 9 wieczorem“.

4. W gorzelniach, w których kadzie fermentacyjne napełniane bywają partjami lub w których zacier nadfermentowany bywa rozdzielony, organa straży skarbowej mają przy wymierzaniu kadzi za pomocą wlewania wody sporządzić podziałkę na hektolitry podzieloną, do oznaczania ilości zacieru w kadziach zawartego.

49.

Ustawa z dnia 19. marca 1894,

upoważniająca Rząd do uregulowania tymczasowo
stosunków handlowych z Rosyą.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby stosunki handlowe
z Rosyą urządził na czas najpóźniej aż do dnia 31.
grudnia 1894 według zasad największej przychylności
lub w inny sposób odpowiedni.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa
mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam
całemu Mojemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 19. marca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.	Falkenhayn r. w.
Weltersheimb r. w.	Bacquehem r. w.
Schönborn r. w.	Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w.	Plener r. w.
Jaworski r. w.	

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1894 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1894, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi 3 zł.

Prenumeruje się w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " . . . 12 " "	" " 1879 " 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1894:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . . 2 zł. 30 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1865 " . . . 2 " — "	" 1880 " . . . 2 " 20 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1881 " . . . 2 " 20 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1877 " . . . 1 " — "	" 1892 " . . . 5 " — "
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	" 1893 " . . . 3 " — "

Rocznik 1893 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 aż do 1893 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni**.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1893 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1893) włącznie są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1894 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełnienia zdefektowanych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XVII. — Wydana i rozesłana dnia 22. marca 1894.

(Zawiera Nr. 50—51.)

50.

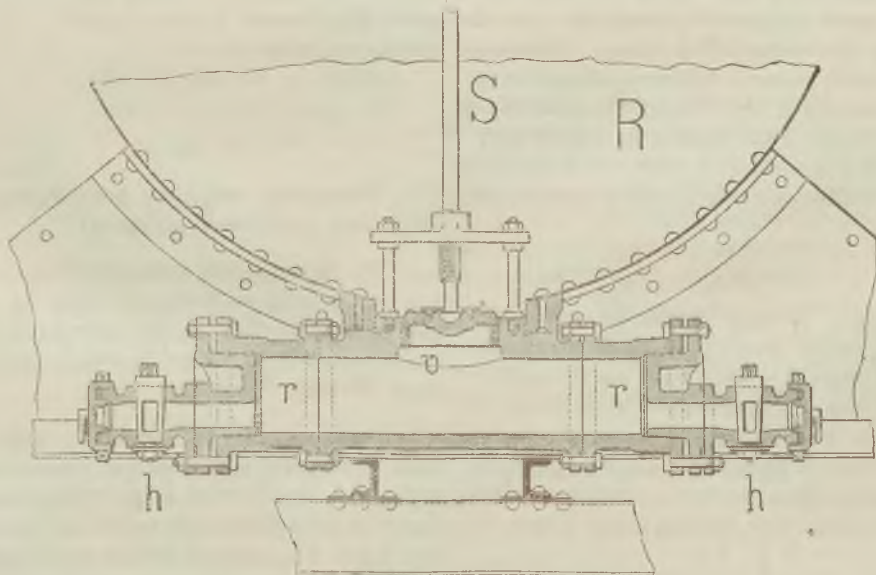
Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 9. marca 1894,

o postanowieniach dodatkowych do przepisów dotyczących sprawdzania i cechowania metalowych rezerwoarów transportowych do spirytusu (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 7. marca 1891. Dz. u. p. Nr. 44).

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872 (Dz. u. p. Nr. 17), wy-

Wymaganiom przepisów, dotyczących się sprawdzania i cechowania metalowych rezerwoarów transportowych do spirytusu a ogłoszonych przez Ministerstwo handlu pod dniem 7. marca 1891 (Dz. u. p. Nr. 44), nie sprzeciwia się to, gdy z dolną częścią osady wentyla połączone są dwie rury, wprost naprzeciw stojące i pionowo względem osi zestawy wozowej zwrócone i rezerwoar wypróżnia się temi rurami a względnie zapomocą kurków spustowych na ich końcach umieszczonych, podczas gdy wentyl jest otwarty.

Na dołączonej rycinie *R* oznacza rezerwoar, *rr* dwie rury odpływowe, *hh* kurki spustowe a *v*

dała c. k. komisya główna miar i wag następujące postanowienia dodatkowe do przepisów dotyczących się przyjmowania do sprawdzania i cechowania metalowych rezerwoarów transportowych do spirytusu.

wentyl. Korba połączona z trzonem wentyla *S*, pod włazem rezerwoaru umieszczona służy do zaśrubowania i odśrubowania trzonu kłapy *S* a względnie do otwarcia i zamknięcia wentyla *v*.

Przy urzędowym sprawdzaniu takich rezerwoarów wyjmują się stożki bocznych kurków spustowych.

W świadectwie sprawdzenia dopisuje się następującą uwagę:

„Pojemność wyżej podana zmierzona jest aż do wentyla zamykającego i nie obejmuje w sobie ani pojemności lejka odpływowego ani też pojemności obu odgałęziających się z niego rur odpływowych.“

Wurmbard r. w.

51.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 16. marca 1894,

tyczące się przeniesienia koncesyj kolei lokalnych z Wiednia do Wiener-Neudorf a z tamtąd do Guntramsdorfu na Spółkę kolei lokalnych wiedeńskich.

Gdy Spółka akcyjna kolei lokalnych wiedeńskich nabyła od Spółki nowego tramwaju wiedeńskiego kolej lokalną z Wiednia do Wiener-Neudorf, na zasadzie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 10. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 45) wybudowaną i w ruchu utrzymywaną a nadto wzięła na siebie w miejsce przerzeczonej Spółki wybudowanie kolei lokalnej od Wiener-Neudorf do Guntramsdorfu, będącej przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 29. grudnia 1886 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1887), przeto na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 23. lutego 1894 prawa i obowiązki koncesyjne Spółki nowego tramwaju wiedeńskiego, tyczące się rzeczonych kolei lokalnych, przenosi się na Spółkę akcyjną kolei lokalnych wiedeńskich i z tego powodu postanowienia powyższych koncesyj określa się odpowiednio zmienionym stosunkom, jak następuje:

I.

Część kolei lokalnej wiedeńsko-neudorfskiej od pierwotnej stacji początkowej przy Steinbaurgasse aż do dworca w Meidlingu ma stanowić na przyszłość istotną część składową kolei konnej od Opernringu do Steinbaurgasse, na którą Spółka nowego tramwaju wiedeńskiego posiada koncesyę, przeto co do tej części uchylają się postanowienia Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 10. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 45).

II.

Do dalszej części od dworca w Meidlingu aż do Neudorf, jakoteż do części od nowej stacji po-

czątkowej przy rogatce Matzleinsdorfu aż do dworca w Meidlingu stosowane być mają postanowienia Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 10. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 45) z następującymi zmianami:

1. Na miejsce postanowień §§. 8, 10, 11, 12 i 14 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 10. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 45), wydają się następujące zarządzenia:

§. 8.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po całkowitem wyekspensowaniu zatwierzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji przez Rząd zatwierdzonego.

Spółce nadaje się prawo wypuszczenia za osobnem zezwoleniem Rządu obligacji pierwszorzędnych tylko na walutę austryacką a względnie koronową opiewających, których blankiety i plan umorzenia podlegają zatwierdzeniu rządowemu lecz to dopiero wtedy i o tyle, gdy i o ile oprocentowanie i umorzenie onychże okaże się według wykazów przez Ministerstwo handlu sprawdzić się mających, trwale zapewnionem.

§. 10.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych.

Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austryackich kolejach rządowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich, i żandarmerji a to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Spółka zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austryackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków

do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla Spółki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyjonowanej.

Przepisy rzeczonożego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla Spółki obowiązującymi wtedy, gdy zostaną jej urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na Spółce tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami.

Spółka zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 11.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go. lit. b) ustawy o koncesyjach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia 10. marca 1895, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoje.

§. 12.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia koncesyjonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat pięciu przed chwilą odkupu, z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat trzech.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem roku 1900 i gdyby średni dochód czysty w myśl postanowień ustępu 1. obliczony nie

wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania obligacyj pierwszorzędných, za zezwoleniem Rządu w obieg wypuszczonych, z doliczeniem raty rocznej, potrzebnej do oprocentowania po cztery od sta połowy kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia połowy tegoż kapitału akcyjnego w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Gdyby odkupienie miało nastąpić po upływie roku 1900 a średni dochód czysty według postanowień ustępu 1go obliczony, nie wynosił przynajmniej takiej sumy rocznej, jaka jest potrzebna do oprocentowania po cztery od sta kapitału zakładowego rzeczywistego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia go w okresie koncesyjnym, natenczas suma równa tej racie rocznej przyjęta będzie za dochód czysty, mający być wziętym za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

4. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie Spółce kwoty potrzebne do oprocentowania według planu i umorzenia obligacyj pierwszorzędných aż do zupełnego ich spłacenia w terminach płatności zgodnie z planem ustanowionych, natomiast za kapitał akcyjny płacić się będzie dochód średni w myśl ustępu 1go po strąceniu tych kwot pozostały a względnie, o ileby zachodził przypadek w ustępie 2 lub 3 przewidziany, suma roczna tamże wzmiankowana, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

5. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych wziąć na siebie spłacenie obligacyj pierwszorzędných w chwili odkupienia nie umorzonych jeszcze według zatwierdzonego planu amortyzacji i nadto zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które oprócz kwot na programowe oprocentowanie i umorzenie obligacyj pierwszorzędných według postanowień ustępu 4go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa.

Obligacje długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacje rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

6. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyjonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów przez Spółkę nabyte, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt Spółki.

Komisarz przez Rząd dla Spółki ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, Spółka jest obowiązana płacić skarbowi państwa wynagrodzenie ryczałtowe roczne, którego wysokość oznaczy Rząd ze względu na rozmiary przedsiębiorstwa.

Uwalnia się Spółkę od przepisanego w §. 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokalów urzędowych.

2. Postanowienia oddziału II. (Ruch) warunków koncesyjnych kolei lokalnej z Wiednia do Wiener-Neudorf przepisanych, uzupełnia się jak następuje:

a) C. k. Ministerstwo handlu zastrzega sobie wydanie zarządzeń co do taryf dla zboża i mąki,

gdyby tego interesa przemysłu młynarskiego austriackiego wymagały.

b) Pod względem przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.), stosowane być mają odpowiednio opłaty taryfowe niższe, istniejące dla transportów wojskowych.

c) Regulowanie taryf osobowych i towarowych, tudzież świadczeń na cele publiczne, zastrzeżone jest na wszelki czas ustawodawstwu. Spółka winna poddać się takiej regulacji.

III.

Do kolei lokalnej Wiener-Neudorf — Guntramsdorf stosowane być mają postanowienia Najwyższych dokumentów koncesyjnych z dnia 29. grudnia 1886 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1887) z następującymi zmianami:

1. W miejsce postanowień §§. 2, 3 i 5 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 29. grudnia 1886 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1887), stosowane być mają na przyszłość następujące zarządzenia:

§. 3.

Spółka obowiązana jest skończyć budowę kolei koncesyjonowanej i gotową kolej oddać na użytek publiczny w przeciągu roku, licząc od dnia niniejszego obwieszczenia, tudzież utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, wyznaczony aż do 10. marca 1895.

Dotrzymanie powyższego terminu budowy winna Spółka zapewnić złożeniem odpowiedniej kaucyi.

§. 5.

Zresztą kolej żelazna, w §. 1 wzmiankowana, uważana być ma za istotną część składową przedsiębiorstwa kolejowego, będącego przedmiotem dokumentu koncesyjnego z dnia 10. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 45) i stosowane być mają do niej odpowiednio postanowienia §§. 2, 4, 7, 9, 13. 15 powyższego dokumentu koncesyjnego w pierwotnej osnowie, a postanowienia §§. 8, 10, 12 i 14 w osnowie według artykułu II, l. 1 niniejszego obwieszczenia zmienionej.

2. Pod względem ruchu, uzupełnienia warunków koncesyjnych, stosownie do artykułu II, l. 2 niniejszego obwieszczenia dla kolei lokalnej Wiedeń — Wiener-Neudorf wydane, mają być obowiązującymi także dla kolei lokalnej Wiener-Neudorf — Guntramsdorf.

Wurmbrand r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVIII. — Wydana i rozesłana dnia 24. marca 1894.

(Zawiera Nr. 52 — 53.)

52.

Dokument koncesyjny z dnia 23. stycznia 1894,

na koleje lokalne wschodnio-galicyjskie.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Słaski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd, itd, itd.

Gdy Władysław hr. Baworowski w związku z Włodzimierzem hr. Baworowskim, Mieczysławem hr. Duninem-Borkowskim, Adamem hr. Gołuchowskim i Juliuszem hr. Korytowskim podali prośbę o udzielenie im koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnych od Kopyczyniec do Tarnopola, od Hadyńkowic do Iwania pustego z odnogą do Skąły i od Kalinowszczyzny do Zaleszczyk, przeto ze względu na po-

wszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widziemy się spowodowani nadać rzeczonym koncesyonaryuszom koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81), z dnia 28. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 229), tudzież ustawy z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 198) i ustawy z dnia 8. kwietnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 60), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu następującej kolei żelaznej parowej (koleje lokalne wschodnio-galicyjskie), wybudować się mającej z dobiegiem do kolei rządowej stanisławsko-husiatyńskiej, a mianowicie:

1. od stacyi w Kopyczynicach z jak największym zbliżeniem do Janowa na Trembowłę i Ostrów do Tarnopola,
2. od stosownego punktu między stacyami w Hadyńkowcach i Czortkowie na Borszczów do Iwania pustego z odnogą od Teresina do Skąły,
3. od stosownego punktu między stacyami w Kalinowszczyźnie i Czortkowie na Jagielnicę do Zaleszczyk.

Rzeczone koleje żelazne wybudowane być mają ze szlakiem normalnym i jako koleje lokalne z wyjątkiem części Ostrów—Tarnopol linii kopyczyńsko-tarnopolskiej, która wykonana być ma jako kolej główna drugiego rzędu.

§. 2.

Kolejom, na które wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

a) Uwolnienie od stępli i należności od wszelkich umów, które to przedsiębiorstwo zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyjących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu na wszystkich liniach kolejowych w § 1. wymienionych;

2. tyjących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei, aż do końca pierwszego roku ruchu na wszystkich liniach kolejowych w §. 1 wymienionych.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcji i obligacji pierwszorzędných wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych i od zahipotekowania prawa zastawu na ciałach hipotecznych księgi kolei żelaznych przeznaczonych do zabezpieczenia obligacji pierwszorzędných lub na innych nieruchomościach, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;

c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;

d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Kolejom, w §. 1 wzmiankowanym, zapewnia Państwo gwarancją czystego dochodu rocznego, który wyrównywać ma sumie potrzebnej na opro-

centowanie po cztery od sta i umorzenie pożyczki pierwszorzędnej w celu zgromadzenia kapitału zaciągnąć się mającej w sumie imiennej 9.000.000 zł. w. a. papierami, a która w przeciągu 75 lat ma być umorzona, z doliczeniem dywidendy pierwszorzędnej czteroprocentowej i kwoty amortyzacyjnej na rzecz kapitału w akcyach pierwszorzędných mającego wynosić najwięcej 1.000.000 zł. w. a. a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostającą uzupełni Rząd.

Zagwarantowany czysty dochód roczny ustanawia się na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 75go roku okresu koncesyjnego w sumie maksymalnej 424.706 złotych waluty austriackiej a na pozostałe lata okresu koncesyjnego w zmniejszonej sumie maksymalnej 89.942 złotych waluty austriackiej.

Oprocentowanie przerzeczonej pożyczki pierwszorzędnej w sumie imiennej najwięcej 9.000.000 złotych waluty austriackiej papierami, w czasie od dnia emisji udziałowych zapisów dłużnych tej pożyczki aż do chwili otwarcia ruchu na kolejach koncesyonowanych, pokrywać się mające na karb kapitału budowy, może Rząd zagwarantować pod tym warunkiem, jeżeli według jego uznania i według wykazów przez niego sprawdzać się mających, preliminarzowy kapitał na budowę okaże się wystarczającym i dotrzymanie koncesyjnego terminu budowy (§. 8) będzie zapewnione.

§. 4.

Z czystego dochodu rocznego w § 3 zagwarantowanego obracać należy na umorzenie akcji pierwszorzędných i obligacji pierwszorzędných, które mają być wypuszczone, taką kwotę, jaką Rząd wyznaczy stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jego zatwierdzeniu, tak ułożonego, żeby cały kapitał zakładowy (§. 12) umorzony być mógł w ciągu okresu koncesyjnego.

Obligacje pierwszorzędne umorzone być mają pierwiej niż akcje pierwszorzędne i zakładowe.

§. 5.

Zaliczka, którą Rząd ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancyi, wydawana będzie po poprzedniem sprawdzeniu przedstawionego ze wszystkimi dowodami rachunku rocznego, najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tego rachunku.

Jednakże na wykupno płatnych kuponów od obligacji pierwszorzędných i od akcji pierwszorzędných, skarb będzie i pierwiej wypłacał kwoty

częściowe w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego i jeżeli koncesjonaryusze będą o to prosili na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznym stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy najpóźniej w przeciągu pięciu miesięcy po upływie roku ruchu, okazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesjonaryusze winni niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowymi odsetkami.

Z roszczeniem do zaliczki od Rządu zgłosić się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odpowiedniego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

§. 6.

Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma niezwłocznie Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku takim, splata przypadających odsetek poprzedzać ma splatę zaliczek.

Zaliczki lub odsetki, nie wypłacone jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

§. 7.

Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycją wydatkową; nie wolno jednak zamieszczać w nim także opłat stepłowych od kuponów.

Od dopłat rządowych nie ma przedsiębiorstwo opłacać podatku dochodowego.

§. 8.

Koncesjonaryusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei żelaznych w §. 1 wzmiankowanych jak najrychlej i część od Tarnopola do Ostrowa skończyć najpóźniej aż do końca 1895 roku, inne zaś linie najpóźniej w przeciągu lat pięciu, licząc od dnia dzisiejszego. Gotowe koleje oddać należy niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesjonaryusze na żądanie Rządu stosowną kaucyą a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań z winy koncesjonaryuszków, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

W jakiej kolei poszczególne linie kolejowe mają być wykonane, postanowione będzie drogą umowy między Rządem a koncesjonaryuszami.

§. 9.

Do wybudowania kolei koncesjonowanej nadaje się koncesjonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 10.

We względzie budowy kolei koncesjonowane i ruchu na niej trzymać się powinni koncesjonaryusze osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i warunków koncesyjnych, które ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 11.

Budowa kolei koncesjonowanych wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo handlu, pod bezpośrednim kierunkiem

dyrekcji głównej kolei rządowych austriackich i nadzorem Ministerstwa handlu i inspekcji głównej kolei austriackich.

Budowa i dostawy powierzane być mają z bezpośrednim współudziałem Rządu i z warunkami podawanymi pospolicie przy budowie kolei rządowych a to na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu z odpowiednim wpływem Władz państwa wypracowanych.

Roboty budownicze powierzać należy przez licytacją, oddzielnie od gromadzenia kapitału. Toż samo tyczy się wszelkich dostaw, z wyjątkiem jedynie tych, które interesenci mogliby zapewnić przez objęcie akcji zakładowych.

Wartość dostawy materiałów, odstąpić się mających gruntów i wszelkich innych świadczeń, które objęciem akcji zakładowych mają być zapewnione, oceniana być ma według pozycji kosztorysu, które przez Rząd będą zbadane a według okoliczności drogą sądowego oszacowania.

Środki do utrzymywania ruchu, szyny i wszelkie inne części składowe kolei, jakoteż wszelkie przedmioty do urządzenia potrzebne, nabywane być mają wyłącznie z fabryk krajowych.

Wyjątku od tego postanowienia dozwolić może Ministerstwo handlu tylko w takim razie, gdyby udowodniono, że fabryki krajowe nie zdołają dostarczyć wszystkiego pod temi samemi warunkami, co się tyczy ceny, gatunku i czasu dostawy, jakie ofiarują fabryki zagraniczne.

§. 12.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobnej Spółki akcyjnej, do prowadzenia przedsiębiorstwa kolei miejscowej koncesyonowanej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Koncesyonaryusze mają prawo wypuszczenia w obieg pod warunkami, które Rząd przepisze, obligacyj pierwszorzędnych, mających nieść cztery od sta i które w przeciągu lat 75 mają być spłacone a to w sumie imiennej najwięcej 9,000.000 złotych waluty austriackiej w monecie papierowej.

Obligacye pierwszorzędne, które mają być puszczane w obieg, pozbyte będą drogą ofert według zarządzeń, które Rząd wyda.

Nadto nadaje się koncesyonaryuszom prawo wypuszczenia w obieg akcji pierwszorzędnych, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umo-

wienia, pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę aż do 1,000.000 złotych waluty austriackiej papierami.

Dywidenda należąca się od akcji pierwszorzędnych, zanim akcyje zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu przygotowawczego i szczegółowego, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego, za zezwoleniem Rządu rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych i kwoty, którą Rząd wyznaczy na zakupno zapasu materiałów i dotacyj kasowych, tudzież odsetek interkalarnych i kwot amortyzacyjnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po skończeniu w myśl koncesyi i otwarciu kolei w §. 1ym wzmiankowanych jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, a w szczególności gdyby odnogi w §. 1, ustępie 3 przewidziane, zostały wybudowane, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Statut Spółki jakoteż formularze obligacyj pierwszorzędnych, akcji zakładowych i pierwszorzędnych, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

W statucie spółki akcyjnej, która ma być utworzona, zamieścić należy postanowienie, że wszyscy członkowie władzy kierującej (rady zawiadowczej, dyrekcji) — o ile Rząd w przypadkach szczególnych nie dozwoli wyjątku — winni być obywatelami austriackimi i winni mieć siedzibę w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

§. 13.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach rządowych kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Pod względem przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.), stosowane być mają odpowiednio opłaty taryfowe niższe istniejące dla transportów wojskowych.

Koncesjonariusze zobowiązują się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojami parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonariuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzeczono rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesjonariuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonariuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwym dopełnienie ich na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami.

Koncesjonariusze zobowiązują się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 14.

Ruch na kolejach, na które daje się niniejszy dokument koncesyjny, będzie utrzymywał Rząd na rachunek koncesjonariuszów a koncesjonariusze będą obowiązani zwrócić administracji kolei żelaznych rządowych koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione. Warunki utrzy-

mywania ruchu określone będą w osobnej umowie, którą w tym względzie Rząd zawrze z koncesjonariuszami.

Rząd przeto zastrzega sobie ustanowienie taryf dla przewozu osobowego i towarowego, jakoteż klasyfikacji towarów i wszelkich warunków pobocznych, dotyczących się przewozu towarów, tudzież świadczeń przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz niektórych gałęzi służby publicznej, mianowicie na rzecz zarządu pocztowego i zakładu telegrafów rządowych, przyczem będzie miał wzgląd z jednej strony na odnośne interesa publiczne, z drugiej zaś na potrzebę zapewnienia przedsiębiorstwu dostatecznych zysków.

Zresztą uregulowanie taryf pasażerskich i towarowych, jakoteż świadczeń na cele publiczne, zastrzeżone jest na zawsze ustawodawstwu. Koncesjonariusze obowiązani są poddać się takiej regulacji.

§. 15.

Koncesjonariusze obowiązani są dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na koleach współużywanych.

Do ustanowienia wynagrodzenia, które za to ma być płacone i według okoliczności oznaczane będzie ryczałtowo podług oddzielnych gałęzi służby, służyć mają za wskazówkę przepisy dołączone jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dzienniku ustaw państwa z roku 1886, strona 63 w ten sposób, że ciężary kapitałowe tamże (punkt I, lit. a i punkt II, lit. d) wzmiankowane, przyjąć należy w kwocie największej cztery od sta na oprocentowanie z programową kwotą amortyzacyjną wyłożonego kapitału zakładowego imiennego.

§. 16.

Koncesją nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swojej.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §cie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu z winy koncesyonaryuszów nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 17.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomysłniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania obligacyj pierwszorzędnych, za zezwoleniem Rządu w obieg wypuszczonych, z doliczeniem raty rocznej, potrzebnej do oprocentowania kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego a mianowicie akcyj pierwszorzędnych po cztery od sta a akcyj zakładowych po dwa od sta i do umorzenia kapitału akcyjnego w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszom kwoty potrzebne do oprocentowania według planu i umorzenia obligacyj pierwszorzędnych aż do zupełnego ich spłacenia w terminach płatności zgodnie z planem ustanowionych, natomiast za kapitał akcyjny płacić się będzie dochód średni w myśl ustępu 1go po strąceniu tych kwot pozostały a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną tamże wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych wziąć na siebie spłacenie obligacyj pierwszorzędnych w chwili odkupienia nie umorzonych

jeszcze według zatwierdzonego planu amortyzacyi i nadto zapłacić kapitał wyrównujący sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które oprócz kwot na programowe oprocentowanie i umorzenie obligacyj pierwszorzędnych według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacje rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy, zapasy materiałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne koncesyonaryuszów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 18.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy, zapasy materiałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne koncesyonaryuszów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 17, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 17), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 19.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru lub interesom finansowym skarbu państwa gwarancją dającego; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowym, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusze są obowiązani ze względu na łączący się z tem ciężar czynności płacić wynagrodzenie ryczałtowe, którego wysokość oznacza Rząd ze względem na rozmiary przedsiębiorstwa.

Uwalnia się koncesyonaryuszów od przepisanego w §fie 89tym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania zwiększonych kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

§. 20.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby koncesyonaryusze lub utworzyć się mająca Spółka akcyjna pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuścili się naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającemi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nie przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkiemi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia dwudziestego trzeciego miesiąca stycznia w roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątym czwartym, Naszego panowania czterdziestym szóstym.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

53.

Ustawa z dnia 19. marca 1894,

zmieniająca §. 10 ustawy z dnia 22. października 1875 (Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1876) o ustanowieniu Trybunału administracyjnego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Na miejsce §. 10go ustawy z dnia 22. października 1875 (Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1876) o ustanowieniu Trybunału administracyjnego, wydaje się następujące postanowienie:

§. 10.

Trybunał administracyjny składa się z jednego pierwszego i jednego drugiego prezesa, tudzież z potrzebnej ilości prezesów senatu i radców. Służba przy trybunale administracyjnym jest urzędem rządowym płatnym, którego nie można łączyć z piastowaniem innego urzędu publicznego.

Pierwszy i drugi prezes, prezesowie senatu i rady Trybunału administracyjnego zostają pod względem stopni i płac na równi z odpowiednimi urzędnikami Najwyższego Trybunału. Jednakże ci rady, którzy w tym charakterze sprawują obowiązki przy Trybunale administracyjnym przez lat dziesięć, otrzymują dodatek do pensyi w kwocie tysiąc złotych rocznie, który liczy się także do wymiaru emerytury.

Członkami Trybunału administracyjnego mianuje Cesarz na wniosek Rady Ministrów, której zdanie swoje co do obsadzenia, gdy nie chodzi o po-

sadę pierwszego prezesa, przedstawić ma tenże, gdyby zaś zaszła go przeszkoda, drugi prezes.

Najmniej połowa tych członków powinna mieć kwalifikacją do urzędu sędziowskiego.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia pierwszego tego miesiąca, który nastąpi po jej ogłoszeniu.

Wykonanie onejże porucza się całemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 19. marca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.	Falkenhayn r. w.
Welsersheimb r. w.	Bacquehem r. w.
Schönborn r. w.	Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w.	Plener r. w.
Jaworski r. w.	

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIX. — Wydana i rozesłana dnia 29. marca 1894.

(Zawiera Nr. 54—56.)

54.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. marca 1894,

o upoważnieniu komory głównej II. klasy w Liebowie, tudzież komory pomocniczej I. klasy w Mittelwalde, upoważnieniami komory głównej II. klasy opatrzonej, do postępowania wywozowego z cukrem.

W myśl istniejących przepisów upoważnia się komorę główną II. klasy w Liebowie, tudzież komorę pomocniczą I. klasy w Mittelwalde, upoważnieniami komory głównej II. klasy opatrzoną, do postępowania wywozowego z cukrem wyprawdzanym za linią cłową z żądaniem bonifikacji wywozowej.

Plener r. w.

55.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. marca 1894,

tyczące się upoważnienia komory głównej w Nowych Ickanach do kredytowania płatnych kwot cła przywozowego.

C. k. komorę główną w Nowych Ickanach (na dworcu kolei suczawsko-ickańskiej) zalicza się do

tych komor, które w myśl postanowień rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 15. stycznia 1862 (Dz. u. p. Nr. 6) upoważnione są do kredytowania płatnych kwot cła przywozowego.

Plener r. w.

56.

Ustawa z dnia 24. marca 1894,

o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokrywaniu wydatków rządowych w ciągu miesięcy kwietnia i maja 1894.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania nadal w ciągu miesięcy kwietnia i maja 1894 istniejących podatków stałych i niestałych z dodatkami, stosownie do ustaw o opodatkowaniu obecnie obowiązujących a mianowicie dodatków do podatku zarobkowego i do podatku dochodowego w wysokości ustanowionej ustawą skarbową z dnia 26. marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 44).

§. 2.

Wydatki administracyjne pokrywane być mają w ciągu miesięcy kwietnia i maja 1894 w miarę

potrzeby, na rachunek dotacyj, które ustanowione być mają w odpowiednich rozdziałach i tytułach ustawy skarbowej na rok 1894.

§. 3.

Następujące dotacje, które ustają z dniem 31. marca 1894, mogą być używane jeszcze aż do końca maja 1894; dotacje jednak te uważane być mają tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu 1893 roku w myśl artykułu VI, ustępu 4go ustawy skarbowej na rok 1893.

A. W etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 5, §. 8, l. 1, na podniesienie gościńca włońskiego celem ochronienia go od wylewów Adygi w kilometrze 148·5—151·8 pod Neumarktem wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 20.000 zł.

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 5, §. 8, l. 4, na tenże sam cel wyznaczona w sumie 10.000 zł.

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 5, §. 8, l. 7, na przeniesienie gościńca valsugańskiego w kilometrze 30—31 na prawy brzeg Brenty i wybudowanie mostu z wierzchem żelaznym na rzece Brencie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 14.000 zł.

4. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 5, §. 8, l. 7 na tenże sam cel wyznaczona w sumie 10.000 zł.

5. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 5, §. 8, l. 6, na podniesienie gościńca włońskiego i urządzenie przepustów w kilometrze 147·2 aż do 147·6 na odsepie strumienia Trudner pod Vill wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 11.500 zł.

6. Dotacja ustawą skarbową na rok 1890 w tytule 7, §. 9, l. 3, na budowę mostu żelaznego na Łabie pod Podjebradem na szlaku gościńca podjebradzko-nachodzkiego wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 15.400 zł.

7. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 5, §. 13, l. 2, na wybudowanie drogi cłowej od Bossanceza do Bunestie wyznaczona w sumie 10.000 zł.

8. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 5, §. 14, l. 1 na budowę mostu stałego

z murowanemi filarami i wierzchem żelaznym na Narencie pod Metkowicami i dróg dojazdowych z obu stron wyznaczona w sumie 10.000 zł.

9. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 6, §. 2, l. 2, na regulacją Dunaju koło Struden wyznaczona w sumie 50.000 zł.

10. Dotacja ustawą skarbową na rok 1890 w tytule 8, §. 7, l. 3, na odbudowanie zniszczonych przez powódź w r. 1882 grobli skarbowych na rzece Noce powyżej Zambano wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 17.100 zł.

11. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 6, §. 10, l. 1, na regulacją Odry i Olzy wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 10.000 zł.

12. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 6, §. 10, l. 2, na regulacją Wisły wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 10.000 zł.

13. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 6, §. 10, na regulacją Odry i Olzy wyznaczona w sumie 10.000 zł.

14. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 6, §. 11, l. 4, na budowie w Dniestrze wyznaczona w sumie 71.100 zł.

15. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889, w tytule 8, §. 11, l. 2, na budowie w rzece Prucie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 przedłużona w sumie 20.000 zł.

16. Dotacja ustawą skarbową na rok 1890 w tytule 8, §. 11, na tenże sam cel wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 10.000 zł.

17. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 6, §. 12, na tenże sam cel wyznaczona w sumie 10.000 zł.

18. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 6, §. 12, na budowie wodne w Serecie i Suczawie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 10.000 zł.

B. W etacie Ministerstwa obrony krajowej:

Dotacja ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 2, dla obrony krajowej aż do końca marca 1894 wyznaczona w sumie 2,447.120 zł.

C. W etacie Ministerstwa wyznań i oświecenia:

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 7, na druk mapy geologicznej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych wyznaczona jako druga rata w sumie 2.500 zł.

2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 10, §. 5, na postawienie statuy Cesarza w sali obrzędowej szkoły głównej technicznej w Wiedniu wyznaczona jako pierwsza rata w sumie 3.500 zł.

3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 11, §. 18, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania na Bukowinie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 2.779 zł.

4. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 12, §. 2, na rozpoczęcie budowy dzwonicy przy kościele katedralnym w Szebeniku jako pierwsza rata wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 3.000 zł.

5. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 14, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Dalmacji wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 7.000 zł.

6. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 20, §. 1, na naprawy w domu seminarium nauczycielskiego w Borgo-Erizzo i zaprowadzenie piorunochronów wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 3.300 zł.

7. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 11, §. 12, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Dalmacji wyznaczona w sumie 12.000 zł.

8. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 14, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Dalmacji wyznaczona w sumie 5.000 zł.

9. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 22, §. 1, na roboty budownicze konserwacyjne i restauracyjne w kościele św. Barbary w Kutnej Horze jako trzecia rata wyznaczona w sumie 12.000 zł.

D. W etacie Ministerstwa skarbu:

1. Dotacye ustawą skarbową na rok 1891 na budowę domu dla urzędu skarbowego i cłowego w Polju wyznaczone a ustawą skarbową na rok

1893 aż do końca marca 1894 przedłużone a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 2 w sumie . . .	4.740 zł.
" 10, " 5 " . . .	26.070 "
" 10, " 8 " . . .	13.270 "
" 10, " 23 " . . .	3.318 "

2. Dotacye ustawą skarbową na rok 1892 na tenże sam cel wyznaczone a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 2 w sumie . . .	599 zł.
" 10, " 5 " . . .	3.297 "
" 10, " 8 " . . .	1.678 "
" 10, " 23 " . . .	420 "

3. Dotacye ustawą skarbową na rok 1891 na budowę skrzydła dla skarbowości przy nowym budynku pocztowo-telegraficznym w Tryeście wyznaczone a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużone, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 2 w sumie . . .	76.252 zł.
" 10, " 3 " . . .	15.364 "
" 10, " 4 " . . .	11.996 "
" 10, " 7 " . . .	14.605 "
" 10, " 9 " . . .	11.136 "
" 16, " 3 " . . .	33.012 "
" 19, w sumie	13.275 "
" 21, "	3.730 "
" 23, "	21.900 "
" 26, "	3.730 "

razem . 205.000 zł.

4. Dotacye ustawą skarbową na rok 1892 na tenże sam cel wyznaczone, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 2 w sumie . . .	35.333 zł.
" 10, " 3 " . . .	6.889 "
" 10, " 4 " . . .	5.621 "
" 10, " 7 " . . .	7.227 "
" 10, " 9 " . . .	5.621 "
" 16 w sumie	13.650 "
" 19 "	6.570 "
" 21 "	1.606 "
" 23 "	10.366 "
" 26 "	1.606 "

razem . 94.499 zł.

E. W etacie Ministerstwa handlu:

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 8, §. 7, na rozszerzenie zakładów portowych w Tryeście wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 976.000 zł.

2. Druga rata ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 8, §. 3, dla Punatu na pogłębienie wjazdu do zatoki Cassion przez rozsadzenie wyznaczona w sumie 4.000 zł.

3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 8, §. 4, na budowę grobli do lądowania i muru przybrzeżnego w Szebeniku wyznaczona w sumie 5.000 zł.

krajowego w Zadarze wyznaczona w sumie 17.000 zł.

F. W etacie Ministerstwa sprawiedliwości:

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 4, §. 22, na budowę Sądu powiatowego w Rzeszowie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1883 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 5.000 zł.

2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 4, §. 7, na budowę domu sądowego i więziennego w Bozenie wyznaczona w sumie 15.000 zł.

3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 4, §. 14 na rozszerzenie budynku Sądu

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. kwietnia 1894, polecam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 24. marca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.	Falkenhayn r. w.
Welsersheimb r. w.	Bacquehem r. w.
Schönborn r. w.	Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w.	Plener r. w.
	Jaworski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 1. kwietnia 1894.

(Zawiera Nr. 57—61.)

57.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. marca 1894,

o upoważnieniu c. k. komory I. klasy w Bozenie do uwalniania od cła rzeczy przesiadających się osób.

Upoważnia się c. k. komorę główną I. klasy w Bozenie, żeby podróżnym, którzy zamierzają bawić przez dłuższy czas w Austrii i zamiar ten wiarogodnie udowodnią, pozwalała na zasadzie artykułu IX, l. 1, ustęp 2 ustawy z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 47) o powszechnej taryfie cłowej, wprowadzać używane sprzęty i porządki domowe bez opłaty cła.

Plener r. w.

58.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. marca 1894,

w przedmiocie stępli, jakim podlegają zgłoszenia się do upadłości.

Zgłoszenia się do upadłości podlegają stosownie do wyrazu „Zgłoszenia się w postępowaniu upadkowem i w ogóle zgłoszenia się sądowe“ w związku z p. t. 43 a) i i) ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89) podług tego, czy wie-

rytelność przedmiotem zgłoszenia się będąca, przynosi kwotę 50 zł. lub jej nie przynosi, opłacie stęplowej w kwocie 36 c. a względnie 12 c.

Plener r. w.

59.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. marca 1894,

tyczące się liczenia jednej trzeciej od sta na zanik składowy dozwolony wolnym składom gorzałki a względnie rafineryom gorzałki za wolne składy uznany.

Na zasadzie §. 101go ustawy o opodatkowaniu gorzałki z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 95) postanawia się w porozumieniu z królewsko-węgierskim Ministerstwem skarbu, ze zmianą §. 25, l. 6, lit. b) a przepisu wykonawczego o opodatkowaniu gorzałki z dnia 10. sierpnia 1888 (Dz. u. p. Nr. 133), że dozwolony wolnym składom gorzałki a względnie rafineryom gorzałki za wolne składy uznany zanik w ilości jedna trzecia od sta alkoholu w każdym miesiącu na skład wziętej, liczony być ma tylko od tej ilości alkoholu, która po przyjęciu do składu wolnego a względnie do rafinerii gorzałki za skład wolny uznanej w obecności służby skarbowej, wykonywującej z posyłką czynność urzędową, przelana została ze zbiorników transportowych do naczyń skladowych.

Służba skarbową tę czynność wykonywająca winna uskutecznić przelania zanotować co do każdej z osobna posyłki sposobem uwagi w rachunku podatku konsumcyjnego.

Przy obliczaniu pomienionego zaniku składowego odciąża się od sumy ogólnej ilości alkoholu, między ostatniem badaniem zapasu a dniem nowego badania zapasu na skład wziętych, sumę tych ilości alkoholu, które nie były przelewane w obecności służby skarbowej i dopiero z pozostałej reszty potrąca się jedną trzecią od sta na zanik.

Plener r. w.

60.

Rozporządzenie wykonawcze Ministerstwa handlu i sprawiedliwości z dnia 29. marca 1894 do artykułu III. ustawy z dnia 4. kwietnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 50),

tyczące się dobrodziejstw ze strony państwa na rzecz pożyczek i dokumentów prawnych komisji zakładów komunikacyjnych wiedeńskich.

Komisya zakładów komunikacyjnych w Wiedniu podpisywać ma dokumenty prawne w ten sposób, że pod wydrukowanemi lub przez kogokolwiek napisanemi wyrazami „Komisya zakładów komunikacyjnych wiedeńskich“ przewodniczący tej komisji, którego obowiązki sprawuje c. k. Minister handlu lub zastępca przezeń wyznaczony, kładzie swoje nazwisko.

W myśl artykułu III. ustawy z dnia 4. kwietnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 50) podpisy takie, imieniem rzeczonoj komisji położone, uwolnione są od uwierzytelnienia, jakiego w innych przypadkach ustawa wymaga do zahipotekowania w księgach gruntowych.

Wurmbrand r. w.

Schönborn r. w.

61.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 31. marca 1894,

tyczące się postępowania ze względu na cło z towarami rosyjskiego pochodzenia przy wprowadzaniu ich do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Na zasadzie ustawy z dnia 19. marca 1894 (Dz. u. p. Nr. 49) i umowy z Rządem cesarsko-rosyjskim zawartej, rozporządza się w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami królewsko-węgierskiemi, że z towarami rosyjskiego pochodzenia postępować się ma aż do dalszego zarządzenia według zasady największej przychylności.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 2. kwietnia 1894.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.

Weltersheimb r. w. Bacquehem r. w.

Schönborn r. w. Wurmbrand r. w.

Madeyski r. w. Plener r. w.

Jaworski r. w.

Rok 1894.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXI. — Wydana i rozesłana dnia 10. kwietnia 1894.

(Zawiera Nr. 62—67.)

62.

Dokument koncesyjny z dnia 16. lutego 1894,

na kolej lokalną od Göpfritz do Gross-Siegharts według okoliczności z przedłużeniem aż do Raabs.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Sląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Rudolf hrabia Straten, Ryszard baron Suttner, Józef Adensamer i gmina Gross-Siegharts podali prośbę o udzielenie im koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej od Göpfritz do Gross-Siegharts według okoliczności z przedłużeniem aż do Raabs, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczom

nym koncesyonaryuszom koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 28. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 229), tudzież ustawy z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 198), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej od stacyi Göpfritz na linii kolei państwa wiedeńsko-chebskiej do Gross-Siegharts, która wybudowana być ma jako lokalna ze szlakiem normalnym.

Koncesyonaryusze uprawnieni są kolej lokalną powyżej oznaczoną przedłużyć pod warunkami, jakie c. k. Ministerstwo handlu ustanowi, po kawałku aż do Raabs, z tem zastrzeżeniem, że do całej kolei lokalnej, wykonać się mającej, stosowane będą jako do przedsięwzięcia jednolitego postanowienia niniejszego dokumentu koncesyjnego. Obowiązek jednak wybudowania rzeczzonego przedłużenia aż do Raabs, będą mieli koncesyonaryusze tylko w takim razie, gdy według uznania Rządu będzie można mniemać, że ciężar kapitałowy, koncesyonaryuszom w skutek tego przedłużenia nowo przyrastający, po strąceniu dopłaty przez strony interesowane i kraj Austrią poniżej Anizy objęciem akcyj zakładowych zabezpieczonej, będzie pokryty czystym dochodem ze szlaku nowo przybywającego, zabezpieczonym zaręczonemi przez interesowanych przewozami lub w inny sposób, z doliczeniem rzeczy-

wistego czystego dochodu z części kolei już wykonanej, o ile takowy przewyższać będzie jej ciężar kapitałowy po strąceniu sumy częściowej, akcyami zakładowemi uzyskanej. Prawo koncesjonaryuszów do wybudowania przedłużenia powyżej oznaczonego wygaśnie, jeżeli koncesjonaryusze nie zrobią z niego użytku w przeciągu lat czterech, licząc od dnia dzisiejszego.

Również zastrzega sobie Rząd, że nawet przed upływem okresu czteroletniego, powyżej ustanowionego, unieważni uprawnienie koncesjonaryuszów do wybudowania powyższego przedłużenia linii kolejowej i koncesyą do tego celu nada innemu przedsiębiorstwu, jeżeliby koncesjonaryusze nie mogli wybudować tej linii pod warunkami przez innych współubiegających się ofiarowanemi a przez Rząd zatwierdzonemi.

Do złożenia odnośnej deklaracji wyznaczony będzie koncesjonaryuszom okres trzechmiesięczny, liczyć się mający od dnia doniesienia, że o koncesyą ubiega się inne przedsiębiorstwo.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

a) Uwolnienie od stępli i należności od wszelkich umów, które to przedsiębiorstwo zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. dotyczących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urzędzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcyj i obligacyj pierwszorzędných wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych i od zahipotekowania prawa zastawu na ciałach hipotecznych księgi kolei żelaznych przeznaczonych do zabezpieczenia obligacyj pierwszorzędných lub na innych nieruchomościach, tudzież od opłat za przeniesienie własności,

jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacjom autonomicznym;

c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;

d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesjonaryusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei żelaznej w §. 1, ustęp 1 wzmiankowanej od Göpfritz do Gross-Siegharts niezwłocznie, skończyć najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesjonaryusze kaucyą w sumie pięć tysięcy złotych a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

Budowę przedłużenia aż do Raabs, gdyby miało być wykonane, skończyć należy najpóźniej w przeciągu półtora roku od dnia udzielenia pozwolenia na budowę.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesjonowanej nadaje się koncesjonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

O ileby do wybudowania kolei koncesjonowanej użyte być miały drogi publiczne, koncesjonaryusze winni postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania drogi.

§. 5

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej trzymać się powinni koncesyonaryusze osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i warunków koncesyjnych, które ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobnej Spółki akcyjnej, do prowadzenia przedsiębiorstwa kolei miejscowej koncesyonowanej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Emisyja obligacyj pierwszorzędných, które opiewać mogą tylko na walutę austryacką jest dopóty i o tyle wzbroniona, o ile według wykazów, które Ministerstwo handlu ma sprawdzić ich oprocentowanie i umorzenie nie okaże się trwale zabezpieczonem.

Natomiast nadaje się koncesyonaryuszom prawo wypuszczenia w obieg akcyj pierwszorzędných, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia, pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę, którą Rząd ustanowi.

Dywidenda należąca się od akcyj pierwszorzędných, zanim akcje zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia

parku kolejowego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież odsetek interkalarných rzeczywiście zapłaconých w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po skończeniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki jakoteż formularze obligacyj pierwszorzędných, akcyj zakładowych i pierwszorzędných, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austryackich kolejach rządowych kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austryackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznemi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek

obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesyonaryuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciążą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwym dopełnienie ich na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

O ile podobne zniżenia, jakie w §. 7 dla transportów wojskowych są przepisane, mają być udzielane także korpusom straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) lub innym organom publicznym, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych.

§. 9.

Koncesyonaryusze obowiązani są w razie uruchomienia wojska i w razie wojny wstrzymać ruch na kolei koncesyonowanej bez pretensyi do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, jak Władza wojskowa uzna za potrzebne do ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych na jednej z dróg publicznych, którychby kolej używała.

§. 10.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przereczzonego czasu, gdyby określone w §cie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 11.

Ruch na kolejach, na które daje się niniejszy dokument koncesyjny, będzie utrzymywał Rząd na rachunek koncesyonaryuszów. Warunki utrzymywania ruchu określone będą w osobnej umowie, którą w tym względzie Rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

§. 12.

Koncesyonaryusze obowiązani są dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolejach współużywanych.

Do ustanowienia wynagrodzenia, które za to ma być płacone, służyć mają za wskazówkę przepisy dołączone jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dzienniku ustaw państwa z roku 1886, strona 63.

§. 13.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania obligacyj pierwszorzędnych, za zezwoleniem Rządu w obieg wypuszczonych a względnie sumie potrzebnej na umówione oprocentowanie i umorzenie pożyczki hipotecznej, gdyby koncesyonaryusze zamiast wypuszczać obligacye pierwszorzę-

dne, takową za zezwoleniem Rządu zaciągnęli, z doliczeniem raty rocznej, potrzebnej do oprocentowania po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia tegoż kapitału akcyjnego w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że Rząd weźmie na siebie spłacenie obligacyj pierwszorzędnych przez koncesjonaryuszów emitowanych, które według zatwierdzonego planu amortyzacji nie będą jeszcze w chwili odkupienia umorzone a względnie pożyczkę, jeżeli koncesjonaryusze zamiast wypuszczenia obligacyj pierwszorzędnych takową zaciągną i w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić będzie koncesjonaryuszom za kapitał akcyjny dochód średni w myśl ustępu 1go po strąceniu sumy potrzebnej na obligacje pierwszorzędne a względnie na pożyczkę hipoteczną pozostały a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną tamże wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych, zapłacić za kapitał akcyjny kapitał wyrównujący sumie tych rat zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacje rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesjonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy, zapasy materiałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesjonaryusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne koncesjonaryuszów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 14.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wyna-

grodzienia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesjonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomości przynależności, licząc tu także park wozowy, zapasy materiałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesjonaryusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne koncesjonaryuszów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 13, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 13), zatrzymają koncesjonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesjonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 15.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt koncesjonaryuszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru lub interesom finansowym skarbu państwa gwarancją dającego; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, koncesjonaryusze są obowiązani ze względu na łączący się z tem ciężar czynności płacić wynagrodzenie ryczałtowe, którego wysokość oznaczy Rząd ze względem na rozmiary przedsiębiorstwa.

Uwalnia się koncesjonaryuszów od przepisania w §fie 89tym Porządku ruchu kolei z dnia

16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania zwiększonych kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

§. 16.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby koncesyonaryusze lub utworzyć się mająca Spółka akcyjna pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuścili się naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającemi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nie przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia szesnastego miesiąca lutego w roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątym czwartym, Naszego panowania czterdziestym szóstym.

 Franciszek Józef r. w.

**Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.**

63.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 12. marca 1894,

o zwinieciu przykomorka w Richoldzie (na Śląsku).

Przykomorek richoldzki c. k. komory pomocniczej I. klasy w Strumieniu, w wykazie komor i przykomorków austriacko-węgierskiego obszaru cłowego, rozporządzeniem z dnia 1. sierpnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 154) wydanym, pod l. b. XII, 26 wymieniony, zostaje zwinieciu.

Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

64.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia z dnia 22. marca 1894,

którem zmienia się artykuły II, VI i XX rozporządzenia z dnia 7. lutego 1884 (Dz. u. p. Nr. 26) o egzaminowaniu kandydatów stanu nauczycielskiego w gimnazyach i szkołach realnych.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 13. marca 1894 uznaję za stosowne rozporządzić co następuje:

§. 1.

Osnowę terażniejszą artykułów II, VI i XX rozporządzenia z dnia 7. lutego 1884 (Dz. u. p. Nr. 26) zmienia się w następujący sposób:

§. 2.

W artykule II, punkt 2, lit. b) przydać należy na końcu następujący ustęp:

Kandydaci na nauczycieli języków nowożytnych winni udowodnić, że ćwiczyli się praktycznie w mówieniu na kursach odpowiednich lub w seminariach, jeżeli takowe istnieją.

§. 3.

Artykuł VI, punkt I, lit. g) i h) mają opiewać:

g) Jeden z języków nowożytnych: francuski, włoski, angielski, także niemiecki, w tych zakładach naukowych, w których nie jest językiem wykładowym, połączony z językiem niemieckim lub z jakimś językiem krajowym (wykładowym) jako przedmioty główne.

h) Język angielski jako przedmiot główny, prztem język francuski i niemiecki lub jakiś język krajowy (wykładowy) jako przedmioty dodatkowe.

§. 4.

W razie połączenia języka niemieckiego w zakładach, w których językiem wykładowym nie jest niemiecki, z jakimś językiem krajowym jako przedmiotów głównych, zatrzymuje moc swoją przepis wyjątkowy podany w punkcie 4 artykułu VI.

§. 5.

Artykuł XX, punkt 3, ustęp 2 ma opiewać:

Filolodzy wygotować mają jedno wypracowanie pod nadzorem w języku łacińskim, kandydaci na nauczycieli języków nowożytnych w przypadku g) artykułu VI jedno wypracowanie pod nadzorem

w odnośnym języku nowożytnym, w przypadku *h)* po jednym wypracowaniu pod nadzorem w każdym z obu języków nowożytnych, bez pomocy słownika lub gramatyki.

§. 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

§. 7.

Kandydatom do urzędu nauczycielskiego, którzy na zasadzie egzaminu już złożonego, uzyskali kwalifikacją na nauczycieli, czyniącą zadość wymaganiom niniejszego rozporządzenia, dozwolone jest podać za pośrednictwem właściwej komisji egzaminacyjnej prośbę do c. k. Ministerstwa wyznań i oświecenia o przyznanie formalnej kwalifikacji nauczycielskiej.

Madeyski r. w.

65.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 25. marca 1894,

o zmianach w spisie kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa, tycząca się obrotu towarów z dnia 14. października 1890 (Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892).

W spisie kolei żelaznych podlegających umowie międzynarodowej, tyczącej się obrotu towarów z dnia 14. października 1890 (Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892 i Nr. 87 z r. 1893) poczynić należy następujące zmiany:

Austria i Węgry.

I. Królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa (łącznie z Liechtensteinem).

A. Wszystkie koleje eksploatowane przez wymienione poniżej Zarządy i Spółki z siedzibami w Austrii i Węgrzech.

Pod „16. Spółka kolei południowej itd.“ wpisać należy nie podlegającą umowie międzynarodowej kolej:

„7) Kapfenberg—Seebach-Au“.

B. Części kolei eksploatowane przez Zarządy zagraniczne lub na wspólnie z niemi.

Pod „III. Zarządy rosyjskie“ przydać należy:

„47. pod Nowosielicą aż do Nowosielicy“.

(Uwiadomienie urzędu centralnego w Bernie z dnia 27. lutego 1894.)

II. Węgry.

W skutek objęcia ruchu przez kolej koszykobogunińską wykreślić należy:

„9. Kolej miejscowa w dolinie Popradu“.

Niemcy.

Pod A. I. Koleje żelazne rządowe lub przez Rząd eksploatowane, w numerze 5 wykreślić należy słowa: „z wyjątkiem następujących linii“, tudzież wszystkie nazwy kolei podane tamże od *b)* aż do *p)*.

(Uwiadomienie urzędu centralnego w Bernie z dnia 21. września 1893.)

Pod A. II. Koleje żelazne prywatne pod własnym zarządem:

1. dodać: „14. a)“¹ kolej żelazna Blankensee—Woldegk—Strassburg“;

2. w numerze 17 wykreślić bliższe oznaczenie „Hennef—Waldbroel“ podane w nawiasie.

(Uwiadomienie urzędu centralnego w Bernie z dnia 3. sierpnia 1893.)

3. dodać: „62. a)“¹ Kolej żelazna Röthenbach b. L.—Weil.“

(Uwiadomienie urzędu centralnego w Bernie z dnia 13. września 1893.)

Francya.

Pod A. Koleje i części kolei eksploatowane przez zarządy francuskie

koleje pierwszorzędne dopisać należy co następuje:

„9. Spółka kolei departamentowych.

10. Spółka kolei żelaznej z Somain do Anzin i aż do granicy belgijskiej.

Linie lokalnego znaczenia:

1. Spółka kolei departamentowych.

2. Kolej żelazna od Marlieux do Châtillon sur Chalaroune.“

(Uwiadomienie urzędu centralnego w Bernie z dnia 24. lutego 1894.)

Włochy.

Dopisać należy następujące linie kolei północno-medyańskich w Medyolanie:

Medyolan—Erba z odnogą S. Pietro—Camnago, Medyolan—Saronno, Saronno—Laveno, Como—Varese, Novara—Saronno—Seregno, Saronno—Como.

(Uwiadomienie urzędu centralnego w Bernie z dnia 1. września 1893.)

Rosya.

Nazwę kolei żelaznych pod Nr 33 zmienić należy na „kolej żelazna kijowsko-woroneska“.

Dopisać należy „koleje południowo-wschodnie“, eksploatujące koleje w spisie umieszczone, a mianowicie: kolej griaże — carycyńską, kolej kozłowo — woroneżsko — rostowską, kolej orłowsko — griażską i kolej liwieńską.

(Uwiadomienie urzędu centralnego w Bernie z dnia 16. sierpnia 1893.)

Szwajcarya.

Nazwę kolei żelaznej pod Nr. 10 zmienić należy na „kolej seethalska szwajcarska“.

Dopisać należy:
„kolej thunerseańska,
kolej bödelińska“.

(Uwiadomienie urzędu centralnego w Bernie z dnia 27. maja 1893.)

Stosownie do artykułu 58go, ustęp 2 umowy międzynarodowej, tyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych, koleje żelazne nowo oznajmione wstępują rzeczywiście do służby przewozowej międzynarodowej w miesiąc od daty listu, którym urząd centralny w Bernie uwiadomi o tem inne państwa traktatowe.

Wurmbrand r. w.

66.

Ustawa z dnia 1. kwietnia 1894,

dozwalająca używania udziałowych zapisów dłużnych pożyczki funduszu melioracyjnego dalmackiego w sumie 400.000 koron do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Udziałowe zapisy dłużne pożyczki funduszu melioracyjnego w sumie 400.000 koron, przez Wydział krajowy królestwa dalmackiego na zasadzie ustawy krajowej z dnia 18. lutego 1891 (Dz. ustaw i rozporządzeń krajowych Nr. 10) zaciągniętej, mogą być używane do korzystnego lokowania kapitałów fundacyj, zakładów pod nadzorem publicznym zostających, tudzież pieniędzy sierocych, powierczniczych i depozytowych a według kursu giełdowego, lecz nie ponad wartość imienną, na kaucye służbowe i na kaucye w interesach.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 1. kwietnia 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Bacquehem r. w.
Schönborn r. w. Plener r. w.

67.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 1. kwietnia 1894,

tyczące się okresu ważności dla cechy sprawdzenia u beczek transportowych do piwa.

§. 1.

Ze zmianą §. 1go, punkt c) rozporządzenia Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 28. marca 1881 (Dz. u. p. Nr. 30) rozporządza się, że beczki transportowe do piwa, obowiązku cechowania podlegające, poddawane być mają ponownemu sprawdzeniu i cechowaniu peryodycznie przed upływem każdego dwóch lat.

§. 2.

Termin ponownego sprawdzenia i cechowania obliczany być ma sposobem przewidzianym w ustępie 2gim §. 2go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. marca 1881 (Dz. u. p. Nr. 30).

§. 3.

Oplata za ponowne sprawdzenie według postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. maja liczyć się mająca, zniżana będzie o 20 procentów tylko w tym razie, jeżeli beczki transportowe do piwa poddawane są ponownemu sprawdzeniu w granicach terminu ustanowionego w §. 1 niniejszego rozporządzenia a cecha sprawdzenia tudzież odnośna cyfra roku i miesiąca są na beczkach jeszcze widzialne.

Po upływie tego terminu opłacać należy za ponowne sprawdzenie beczek transportowych do piwa całkowitą takse, ustanowioną w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 5. maja 1876 (Dz. u. p. Nr. 67).

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. czerwca 1894.

Wurmbrand r. w. Bacquehem r. w.
Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 10. kwietnia 1894.

(Zawiera Nr. 68.)

68.

Umowa zdrowotna międzynarodowa z dnia 30. stycznia 1892,

między Austryą i Węgrami, Niemcami, Belgią, Danią, Hiszpanią, Francją, Wielką Brytanią, Grecją, Włochami, Holandją, Portugalią, Rosją, Szwecją i Norwegią i Turcją.

(Zawarta w Wenecyi dnia 30. stycznia 1892, ratyfikowana przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Ischlu dnia 21. lipca 1892, poczem ratyfikacje wzajemne wymienione zostały w Rzymie dnia 18. listopada 1893.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum ad Reformandas res sanitarias in Egypto inter Imperium Austro-Hungaricum et reliqua Regimina quorum Plenipotentiarii intererant conventio Venetiis die trigesimo mensis Januarii anno millesimo octingentesimo nonagesimo secundo inita et signata posteaque compluribus Lutetiis Parisiorum mense majo anni ejusdem annexis punctis modificata fuit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème, etc., etc., etc. et Roi Apostolique de Hongrie; Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi de Danemark; Sa Majesté le Roi d'Espagne et, en son nom, la Reine Régente du Royaume; Son Excellence le Président de la République Française; Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes; Sa Majesté le Roi des Hellènes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et, en son nom, la Reine Régente du Royaume; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves; Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies; Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège; Sa Majesté l'Empereur des Ottomans;

Désirant procéder à la réforme du système sanitaire, maritime et quarantenaire actuellement appliqué en Egypte à la navigation, et aussi pour introduire les modifications reconnues nécessaires dans la composition, le fonctionnement et le règlement du Conseil sanitaire, maritime et quarantenaire d'Egypte, ont nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème, etc., etc., et Roi Apostolique de Hongrie — S. Exc. le comte de Kuefstein, Son conseiller intime et chambellan, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire;

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse — Monsieur le comte de Leyden, Son conseiller de Légation, Son consul général en Egypte;

Sa Majesté le Roi des Belges — Monsieur E. Beco, secrétaire général du Ministère de l'agriculture, de l'industrie et des travaux publics de Belgique;

Sa Majesté le Roi de Danemark — Monsieur le comte de Knuth, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi d'Italie;

Sa Majesté le Roi d'Espagne et, en Son nom, la Reine Régente du Royaume — Don Silverio Baguer de Corsi y Ribas, comte de Baguer, Son ministre résident;

(Przekład.)

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd., itd., itd. i Król Apostolski węgierski; Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski; Najjaśniejszy Król Belgów; Najjaśniejszy Król duński; Najjaśniejszy Król hiszpański a w jego imieniu Najjaśniejsza Królowa regentka królestwa; Jego Ekscellencya Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej; Najjaśniejsza Królowa zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzowa indyjska; Najjaśniejszy Król Hellenów; Najjaśniejszy Król włoski; Najjaśniejsza Królowa holenderska a w Jej imieniu Królowa regentka królestwa; Najjaśniejszy Król portugalski i algarbski; Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosyj; Najjaśniejszy Król szwedzki i norwegijski; Najjaśniejszy Cesarz Ottomanów;

Pragnąc poddać reformie system zdrowotny morski i kwarantanny, istniejący obecnie dla żeglugi w Egipcie a zarazem zaprowadzić zmiany uznane za potrzebne w składzie egipskiej Rady zdrowotnej morskiej i kwarantannej, w jej działaniu i regulaminie, mianowali pełnomocnikami Swoimi:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd., itd. i Król Apostolski węgierski — Jego Ekscellencyą Hrabiego Kuefsteina, Swego tajnego radcę i szambelana, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego;

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski — Pana Hrabiego Leyden, Swego radcę legacy i konsula generalnego w Egipcie;

Najjaśniejszy Król Belgów — Pana E. Beco, sekretarza generalnego w belgijskiem ministerstwie rolnictwa, przemysłu i robót publicznych;

Najjaśniejszy Król duński — Pana Hrabiego Knutha, posła nadzwyczajnego i pełnomocnego ministra przy Najjaśniejszym Królu włoskim;

Najjaśniejszy Król hiszpański a w Jego imieniu Królowa regentka królestwa — Don Silverio Baguer de Corsi Ribas, Hrabiego Baguera, Swego ministra rezydenta.

Son Excellence le Président de la République Française — Monsieur Camille Barrère, ministre plénipotentiaire de 1re classe, chargé d'affaires de la République Française en Bavière; Monsieur le professeur Brouardel, doyen de la Faculté de médecine, président du Comité d'hygiène de France; Monsieur le professeur Proust, inspecteur général des services sanitaires de France, professeur à la Faculté de médecine;

Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes — Lord Vivian, pair du Royaume-Uni, Son ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi d'Italie;

Sa Majesté le Roi des Hellènes — Monsieur Georges Argyropoulos, Son agent diplomatique en Egypte; le docteur Zancarol, délégué hellénique au Conseil sanitaire d'Egypte;

Sa Majesté le Roi d'Italie — S. Exc. le comte D'Arco, Son sous-secrétaire d'Etat aux affaires étrangères, député au Parlement;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et, en son nom, Sa Majesté la Reine Régente du Royaume — Monsieur le jonkheer P. J. F. M. van der Does de Willebois, Son agent politique et consul général en Egypte; Monsieur le docteur Ruysch, Son conseiller au Ministère de l'intérieur;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves — S. Exc. le comte de Macedo, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi d'Italie;

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies — S. Exc. M. Yonine, Son conseiller intime, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire;

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège — Monsieur le comte G. Lewenhaupt, Son chargé d'affaires à Vienne;

Sa Majesté l'Empereur des Ottomans — S. Exc. Mahmoud Nédim Bey, Son ambassadeur près Sa Majesté le Roi d'Italie.

Lesquels ayant échangé leurs pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes, dont les Hautes Puissances contractantes s'engagent à recommander l'adoption au Gouvernement de Son Altesse le Khédive.

Jego Ekscellencya Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej — Pana Kamila Barrère, pełnomocnego ministra pierwszej klasy, pełnomocnika Rzeczypospolitej francuskiej w Bawarii; pana profesora Brouardel, dziekana wydziału medycznego, prezesa komitetu francuskiego pieczy zdrowia; pana profesora Prousta, inspektora generalnego francuskiej służby zdrowia, profesora wydziału medycznego;

Najjaśniejsza Królowa zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzowa indyjska — Lorda Viviana, para królestwa zjednoczonego, Swego nadzwyczajnego ambasadora i ministra pełnomocnego przy Najjaśniejszym Królu włoskim;

Najjaśniejszy Król Hellenów — Pana Jerzego Argyropoulos, Swego agenta dyplomatycznego w Egipcie; Doktora Zancarola, delegata greckiego w egipskiej Radzie zdrowia;

Najjaśniejszy Król włoski — Jego Ekscellencyą hrabiego D'Arco, Swego podsekretarza stanu w ministerstwie spraw zewnętrznych, deputowanego;

Najjaśniejsza Królowa holenderska a w Jej imieniu Królowa regentka królestwa — Pana Jonkheera P. J. F. M. van der Does de Willebois, Swego agenta politycznego i konsula generalnego w Egipcie; pana Doktora Ruysch, Swego radcę w ministerstwie spraw wewnętrznych;

Najjaśniejszy Król portugalski i algarbski — Jego Ekscellencyą Hrabiego Macedo, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Najjaśniejszym Królu włoskim;

Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosyj — Jego Ekscellencyą pana Yonine, Swego tajnego radcę, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego;

Najjaśniejszy Król szwedzki i norwegijski — Pana Hrabiego G. Lewenhaupt, Swego pełnomocnika w Wiedniu;

Najjaśniejszy Cesarz Ottomanów — Jego Ekscellencyą Mahmuda Nédim Beya, Swego ambasadora przy Najjaśniejszym Królu włoskim.

Którzy okazawszy sobie nawzajem swoje pełnomocnictwa i znalazłszy takowe w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia, które Wysokie Strony kontraktujące zobowiązują się polecić Jego Wysokości Khediwowi do przyjęcia.

En ce qui concerne le régime sanitaire et spécialement le passage en quarantaine des navires pour le canal de Suez:

Seront appliquées désormais les mesures indiquées et précisées dans l'annexe I de la présente convention.

Les ressources financières que comporte l'application dudit régime sont indiquées à l'annexe II.

En ce qui touche la composition et le fonctionnement du Conseil sanitaire maritime et quarantenaire d'Égypte, et la révision de ses réglemens:

La composition, les attributions et le fonctionnement de ce Conseil sont indiqués dans l'annexe III.

Les réglemens sanitaires spéciaux sont révisés et arrêtés conformément au texte consigné dans l'annexe IV.

Il en est de même de la création du corps des gardes sanitaires.

Tous les réglemens et pièces ci-annexés ont la même valeur que s'ils étaient incorporés dans la dite convention.

L'annexe V n'est rédigée et insérée qu'à titre de conseils et recommandations au commerce et à la navigation.

Il est stipulé, en outre, que chacune des Hautes Puissances contractantes aura le privilège de proposer, par les voies diplomatiques qui lui paraîtront convenables, les modifications qu'elle jugerait nécessaire d'apporter aux dispositions ci-dessus énoncées, ainsi qu'aux annexes qui les accompagnent.

En ce qui concerne la modification des réglemens contre la peste et la fièvre jaune, ainsi que ceux applicables aux animaux, le Conseil sanitaire maritime et quarantenaire d'Égypte réformé, est chargé de les reviser et de les mettre en harmonie avec les décisions ci-dessus consignées.

La présente convention sera ratifiée; les ratifications en seront échangées à Rome le plus tôt possible et au plus tard dans le délai de six mois à dater du trente janvier mil huit cent quatre-vingt-douze.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé leurs cachets.

Pod względem porządku zdrowotnego a w szczególności przepływania pod kwarantanną statków przez kanał suezki:

Odtąd stosowane być mają środki w załączce I do umowy niniejszej podane i bliżej określone.

Fundusze przeznaczone do wykonywania rzeczonych porządku oznaczone są w załączce II.

Pod względem składu i działania Rady zdrowotnej morskiej i kwarantannej, tudzież rewizyi jej regulaminów:

Postanowienia tyczące się składu, upoważnień i działania tejże Rady, zawarte są w załączce III.

Szczególne regulaminy zdrowotne zostały zrewidowane i w myśl tekstu zawartego w załączce IV ustanowione.

Toż samo rozumie się o zaprowadzeniu korpusu straży zdrowia.

Wszystkie regulaminy i dokumenty tutaj dołączone mają taką samą wagę, jak gdyby do samejże konwencji były wciągnięte.

Załączka V została spisana i przyjęta tylko w znaczeniu rad i zaleceń dla handlu i żeglugi.

Nadto zgodzono się, że każdej z Wysokich Stron kontraktujących służy prawo proponowania drogą dyplomatyczną, którą uzna za odpowiednią, potrzebnych według jej rozumienia zmian w postanowieniach powyżej wzmiankowanych i w załączkach do nich należących.

Co się tyczy zmiany regulaminów przeciwko zarazie i żółtej febrze, jakoteż przepisów stosowanych do zwierząt, poleca się zreformowanej egipskiej Radzie zdrowotnej morskiej i kwarantannej, żeby je poddała rewizyi i przywiodła do zgodności z postanowieniami wyżej oznaczonemi.

Umowa niniejsza będzie ratyfikowana a ratyfikacje wymienione zostaną w Rzymie jak można najrychlej, najpóźniej zaś w sześć miesięcy po dniu 30. stycznia 1892.

W dowód czego pełnomocnicy Stron podpisali Umowę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Fait en quatorze exemplaires, à Venise, le
trente janvier mil huit cent quatre-vingt-douze.

(L. S.) **Kuefstein.**
 (L. S.) **Comte Leyden.**
 (L. S.) **Beco.**
 (L. S.) **Knuth.**
 (L. S.) **Comte de Baguer.**
 (L. S.) **Camille Barrère.**
 (L. S.) **P. Brouardel.**
 (L. S.) **A. Proust.**
 (L. S.) **Vivian.**
 (L. S.) **G. Argyroponlos.**
 (L. S.) **Docteur G. Zancarol.**
 (L. S.) **Comte d'Arco.**
 (L. S.) **Van der Does de Willebois.**
 (L. S.) **Ruysch.**
 (L. S.) **Comte de Macedo.**
 (L. S.) **A. Yonine.**
 (L. S.) **G. Lewenhaupt.**
 (L. S.) **Mahmoud Nédim.**

Wygotowano w czternastu egzemplarzach
w Wenecyi dnia trzydziestego stycznia tysiąc ośmset
dziewięćdziesiątego drugiego roku.

(L. S.) **Kuefstein.**
 (L. S.) **Hrabia Leyden.**
 (L. S.) **Beco.**
 (L. S.) **Knuth.**
 (L. S.) **Hrabia Baguer.**
 (L. S.) **Camille Barrère.**
 (L. S.) **P. Brouardel.**
 (L. S.) **A. Proust.**
 (L. S.) **Vivian.**
 (L. S.) **G. Argyroponlos.**
 (L. S.) **Doktor G. Zancarol.**
 (L. S.) **Hrabia D'Arco.**
 (L. S.) **Van der Does de Willebois.**
 (L. S.) **Ruysch.**
 (L. S.) **Hrabia Macedo.**
 (L. S.) **A. Yonine.**
 (L. S.) **G. Lewenhaupt.**
 (L. S.) **Mahmoud Nédim.**

Annexes à la Convention.

Annexe I.

Transit en quarantaine.

Le principe du passage en quarantaine des navires par le Canal de Suez, formulé dans le protocole austro-anglais, est accepté, sous la réserve des mesures suivantes.

Sous ce rapport, les navires sont répartis en trois classes:

- 1° Navires indemnes;
- 2° Navires suspects;
- 3° Navires infectés.

Article 1er.

Navires indemnes.

Les navires reconnus indemnes après visite médicale, auront libre pratique immédiate, quelle que soit la nature de leur patente.

Ils ne seront pas soumis à l'observation de 24 heures qui est prescrite actuellement contre les navires avec patente brute.

Article 2.

Navires suspects.

Les navires suspects sont ceux à bord desquels il y a eu des cas de choléra au moment du départ ou pendant la traversée, mais aucun cas nouveau depuis 7 jours. Ces navires seront traités d'une façon différente suivant qu'ils ont ou n'ont pas à bord un médecin et un appareil à désinfection (étuve).

a) Les navires ayant un médecin et un appareil de désinfection (étuve) remplissant les conditions voulues, seront admis à passer le Canal de Suez en quarantaine dans les conditions du Règlement pour le transit.

b) Les autres navires suspects n'ayant ni médecin ni appareil de désinfection (étuve) seront, avant d'être admis à transiter en quarantaine, retenus aux Sources de Moïse, pendant le temps nécessaire pour opérer les désinfections du linge sale, du linge de corps et autres objets susceptibles, et s'assurer de l'état sanitaire du navire.

Załączki do Umowy.

Załączka I.

Przeptywanie pod kwarantanną.

Zasadę przepływania pod kwarantanną, w protokole austriacko - angielskim dla statków kanał suezki przepływających sformułowaną, przyjmuje się z zastrzeżeniem następujących środków.

Statki dzielą się pod tym względem na trzy klasy:

1. Statki niepodejrzane;
2. statki podejrzane;
3. statki zapowietrzane.

Artykuł 1.

Statki niepodejrzane.

Statki na mocy rewizji lekarskiej uznane za niepodejrzane, będą przypuszczane niezwłocznie do wolnego obrotu, jakkolwiek opiewałaby treść ich paszportu zdrowia.

Nie będą one podlegały obserwacji 24-godzinnej przepisanej obecnie dla statków posiadających nie czysty paszport zdrowia.

Artykuł 2.

Statki podejrzane.

Statki podejrzane są te, na pokładzie których zdarzyły się przypadki cholery w chwili odplynięcia lub w drodze, ale od 7 dni nie zdarzył się żaden nowy przypadek. Z statkami temi postępować się będzie rozmaicie podług tego, czy mają lub nie mają na pokładzie lekarza i przyrząd odwietrzający.

a) Statkom mającym na pokładzie lekarza i przyrząd odwietrzający, czyniący zadość wszelkim wymaganiom, dozwolone będzie przepłynięcie kanału suezkiego pod warunkami przepisanimi w regulaminie dla statków przepływających.

b) Inne statki podejrzane, nie mające na pokładzie ani lekarza ani przyrządu odwietrzającego, zanim uzyskają pozwolenie do przepłynięcia kanału pod kwarantanną, zatrzymane będą u Źródeł Mojżesza na czas potrzebny do odwietrzenia bielizny brudnej, bielizny wdzielalnej i innych przedmiotów zarazki chwytających, tudzież do przekonania się o stanie zdrowia na statku.

S'il s'agit d'un navire postal, ou d'un paquebot spécialement affecté au transport des voyageurs, sans appareil de désinfection (étuve), mais ayant un médecin à bord, si l'autorité locale a l'assurance, par une constatation officielle,* que les mesures d'assainissement et de désinfection ont été convenablement pratiquées, soit au point de départ, soit pendant la traversée, le passage en quarantaine sera accordé.

S'il s'agit de navires postaux ou de paquebots spécialement affectés au transport des voyageurs, sans appareil de désinfection (étuve), mais ayant un médecin à bord; si le dernier cas de choléra remonte à plus de 14 jours et si l'état sanitaire du navire est satisfaisant, la libre pratique pourra être donnée à Suez, lorsque les opérations de désinfection seront terminées.

Pour un bateau ayant un trajet de moins de 14 jours, les passagers à destination d'Egypte seront débarqués aux Sources de Moïse et isolés pendant 24 heures, et leur linge sale et leurs effets à usage désinfectés. Ils recerront alors la libre pratique. Les bateaux ayant un trajet de moins de 14 jours et demandant à obtenir la libre pratique en Egypte seront également retenus pendant 24 heures aux Sources de Moïse.

Article 3.

Navires infectés.

Navires infectés — C'est-à-dire ayant du choléra à bord ou ayant présenté des cas nouveaux de choléra depuis 7 jours. Ils se divisent en navires avec médecin et appareil de désinfection (étuve), et navires sans médecin et sans appareil de désinfection (étuve).

a) Les navires sans médecin et sans appareil de désinfection (étuve) seront arrêtés aux Sources de Moïse, les personnes atteintes de choléra ou de diarrhée cholériforme débarquées et isolées dans un hôpital. La désinfection sera pratiquée d'une façon complète. Les autres passagers seront débarqués et isolés par groupes aussi peu nombreux que possible, de manière que l'ensemble ne soit pas solidaire d'un groupe particulier si le choléra venait à se développer. Le linge sale, les objets à usage, les vêtements de l'équipage et des passagers seront désinfectés, ainsi que le navire.

Il est bien entendu qu'il ne s'agit pas du déchargement des marchandises, mais seulement de la désinfection de la partie du navire qui a été infectée.

Les passagers resteront cinq jours à l'établissement des Sources de Moïse; lorsque les cas de

Gdy chodzi o statek pocztowy lub o jakikolwiek statek przeznaczony wyłącznie do przewozu pasażerów, który nie posiada przyrządu odwietrzającego, ale ma na pokładzie lekarza, w takim razie Władza miejscowa, przekonawszy się na podstawie urzędowego stwierdzenia, że środki zdrowotne i odwietrzające były albo w punkcie wyjścia albo w ciągu podróży w sposób właściwy zastosowane, może pozwolić na przepłynięcie pod kwarantanną.

Gdy chodzi o statki pocztowe lub o jakiegokolwiek inne statki przeznaczone wyłącznie do przewozu pasażerów, nie posiadające przyrządu odwietrzającego, ale mające lekarza na pokładzie i jeżeli od ostatniego wypadku cholery upłynęło więcej niż 14 dni a stan zdrowia na statku jest zadawalniający, można w Suez dozwolnić statkom takim wolnego obrotu jak tylko odwietrzenie zostanie ukończone.

Jeżeli podróż statku trwała krócej niż 15 dni, podróźni udający się do Egiptu, mają być u Źródeł Mojżesza na ląd wysadzeni, będą tam przez 24 godziny odosobnieni a ich brudna bielizna i przedmioty do użytku zostaną odwietrzone, poczem swobodne udzielanie się będzie im dozwolone. Statki, które były w drodze krócej niż 14 dni i żądają pozwolenia do wolnego obrotu w Egipcie, będą podobnie przez 24 godziny u Źródeł Mojżesza zatrzymane.

Artykuł 3.

Statki zapowietrzone.

Statki zapowietrzone, to jest mające cholereę na pokładzie lub na których od 7 dni zdarzyły się nowe przypadki cholery, dzielą się na statki, mające lekarza i przyrząd odwietrzający i na statki bez lekarza i takiegoż przyrządu.

a) Statki bez lekarza i przyrządu odwietrzającego będą u Źródeł Mojżesza zatrzymane, osoby dotknięte cholereą lub biegunką choleryczną zostaną na ląd wysadzone i będą w szpitalu odosobnione. Odwietrzenie wykonać należy gruntownie. Inni pasażerowie zostaną na ląd wysadzeni, na jak najmniejsze grupy podzieleni i odosobnieni tak, żeby w razie rozszerzenia się cholery, jedna grupa nie mogła narażać wszystkich innych. Bieliznę brudną, przedmioty do użytku i odzież załogi okrętowej i pasażerów należy odwietrzyć równie jak i statki.

Rozumie się samo przez się, że tu nie chodzi o wyładowanie towarów, lecz tylko o odwietrzenie zapowietrzonej części statku.

Pasażerowie pozostawać mają przez pięć dni w zakładzie u Źródeł Mojżesza; gdy po ostatnim

choléra remonteront à plusieurs jours, la durée de l'isolement sera diminuée. Cette durée variera selon l'époque de l'apparition du dernier cas.

Ainsi, lorsque le dernier cas se sera produit depuis sept jours, la durée de l'observation sera de quarante-huit heures; s'il s'est produit depuis six jours l'observation sera de trois jours, s'il s'est produit depuis cinq jours l'observation sera de quatre jours, s'il s'est produit depuis moins de cinq jours l'observation sera de cinq jours.

b) Navires avec médecin et appareil de désinfection (étuve). Les navires avec médecins et étuves seront arrêtés aux Sources de Moïse.

Le médecin du bord déclarera sous serment quelles sont les personnes à bord atteintes de choléra ou de diarrhée cholériforme. Ces malades seront débarqués et isolés.

Après le débarquement de ces malades, le linge sale du reste des passagers et de l'équipage subira la désinfection à bord.

Lorsque le choléra se sera montré exclusivement dans l'équipage, la désinfection du linge ne portera que sur le linge sale de l'équipage et le linge des postes de l'équipage.

Le médecin du bord indiquera aussi, sous serment, la partie ou le compartiment du navire et la section de l'hôpital dans lesquels le ou les malades auront été transportés. Il déclarera également, sous serment, quelles sont les personnes qui ont été en rapport avec le cholérique depuis la première manifestation de la maladie soit par des contacts directs, soit par des contacts avec des objets capables de transmettre l'infection. Ces personnes seulement seront considérées comme „suspectes“

La partie ou le compartiment du navire et la section de l'hôpital dans lesquels le ou les malades auront été transportés seront complètement désinfectés. On entend par „partie du navire“ la cabine du malade, les cabines attenantes, le couloir de ces cabines, le pont, les parties du pont sur lesquels le ou les malades auraient séjourné.

S'il est impossible de désinfecter la partie ou le compartiment du navire qui a été occupé par les personnes atteintes du choléra ou de diarrhée cholériforme sans débarquer les personnes déclarées suspectes, ces personnes seront ou placées sur un autre navire spécialement affecté à cet usage, ou débarquées et logées dans l'établissement sanitaire, prévu dans l'annexe I de la Convention sous le titre: „Organisation de la surveillance et de

przypadku cholery uplynie kilka dni, okres odosobnienia zostanie skrócony. Okres ten zmieniać się będzie stosownie do czasu pojawienia się ostatniego przypadku.

Mianowicie, jeżeli ostatni przypadek zdarzył się przed siedmiu dniami, obserwacja trwa 48 godzin, jeżeli zdarzył się przed sześciu dniami, trzy dni; jeżeli przed pięciu dniami, cztery dni; jeżeli przed mniej niż pięciu dniami, pięć dni.

b) Statki mające lekarza i przyrząd odwietrzający. Statki mające lekarzy i przyrządy odwietrzające zatrzymywane będą u Źródeł Mojżesza.

Lekarz okrętowy ma pod przysięgą deklarować, które osoby na pokładzie są dotknięte cholera lub biegunką choleryczną. Chorych tych trzeba wysadzić na ląd i odosobnić.

Po wysadzeniu tych chorych na ląd, poddać należy odwietrzeniu na pokładzie brudną bieliznę innych pasażerów, tudzież załogi statku.

Jeżeli cholera pojawiła się tylko między załogą okrętową, poddaje się odwietrzeniu tylko brudną bieliznę wdziewalną załogi okrętowej i jej bieliznę pościelową.

Lekarz okrętowy winien wskazać pod przysięgą część lub oddział statku i to miejsce szpitalu, w którym chory lub chorzy byli umieszczeni. Również pod przysięgą podać ma, które osoby od pierwszego pojawienia się cholery stykały się bezpośrednio z chorymi na cholera lub dotykały przedmiotów do przenoszenia zarazy sposobnych. Tylko te osoby uważane będą za podejrzane.

Ta część lub ten oddział statku i to miejsce szpitalu, w którym chorego lub chorych umieszczono, należy dokładnie odwietrzyć. Przez część statku rozumie się kajutę chorego, przyległe kajuty, chodnik do tychże kajut prowadzący, pokład i część pokładu, w których chory lub chorzy przebywali.

Jeżeli nie można odwietrzyć części lub oddziału statku, który zajmowały osoby cholera lub biegunką choleryczną dotknięte, bez wysadzenia osób uznanych za podejrzane, umieścić należy te osoby na innym statku, wyłącznie do tego celu przeznaczonym, albo trzeba wysadzić je na ląd i zakwaterować w zakładzie zdrowotnym, o którym mówi załączka I Umowy pod tytułem „Urządzenie nadzoru i odwietrzania w Suez i u Źródeł

désinfection à Suez et aux Sources de Moïse“, sans contact avec les malades, lesquels seront placés dans l'hôpital.

La durée de ce séjour sur le navire ou à terre pour la désinfection sera aussi courte que possible et n'excédera pas vingt-quatre heures.

Ces suspects subiront une observation, soit sur leur bâtiment, soit sur le navire affecté à cet usage; la durée de cet observation variera selon le tableau suivant:

Lorsque le dernier cas de choléra se sera produit dans le cours du septième, du sixième ou du cinquième jour avant l'arrivée à Suez, — l'observation sera de 24 à 48 heures;

S'il s'est produit dans le cours du quatrième jour avant l'arrivée à Suez, — l'observation sera de 2 à 3 jours;

S'il s'est produit dans le cours du troisième jour avant l'arrivée à Suez, — l'observation sera de 3 à 4 jours;

S'il s'est produit dans le cours du deuxième jour avant l'arrivée à Suez, — l'observation sera de 4 à 5 jours;

S'il s'est produit un jour avant l'arrivée à Suez, — l'observation sera de 5 jours.

Le temps pris par les opérations de désinfection est compris dans la durée de l'observation.

Le passage en quarantaine pourra être accordé avant l'expiration des délais indiqués dans le tableau ci-dessus si l'autorité sanitaire le juge possible; il sera en tout cas accordé lorsque la désinfection aura été accomplie, si le navire abandonne, outre ses malades, les personnes indiquées ci-dessus comme „suspectes“.

Une étuve placée sur un ponton pourra venir accoster le navire pour rendre plus rapides les opérations de désinfection.

Les navires infectés, demandant à obtenir la libre pratique en Egypte, sont retenus cinq jours aux Sources de Moïse, à compter du dernier cas survenu à bord.

Organisation de la surveillance et de la désinfection à Suez et aux Sources de Moïse.

1° La visite médicale, prévue par le règlement, sera faite, pour chaque navire arrivant à Suez, par un des médecins de la station.

Mojżesza“, przyczem unikać należy zetknięcia z chorymi w szpitalu umieszczonymi.

Pobyt w celu odwietrzenia na statku lub na lądzie będzie trwał jak można najkrócej i nie ma przynieść 24 godzin.

Osoby podejrzane poddać należy obserwacyi albo na ich statku albo na statku do tego celu przeznaczonym; obserwacya ta trwać ma krócej lub dłużej podług następującej tablicy:

Jeżeli ostatni przypadek cholery zdarzył się w ciągu siódmego, szóstego lub piątego dnia przed przybyciem do Suez, — obserwacya trwać ma 24 aż do 48 godzin;

jeżeli zdarzył się w ciągu czwartego dnia przed przybyciem do Suez, — obserwacya trwać ma dwa aż do trzech dni;

jeżeli zdarzył się w ciągu trzeciego dnia przed przybyciem do Suez, — obserwacya trwać ma trzy aż do czterech dni;

jeżeli zdarzył się w ciągu drugiego dnia przed przybyciem do Suez, — obserwacya trwać ma cztery aż do pięciu dni;

jeżeli zdarzył się w dniu przed przybyciem do Suez, — obserwacya trwać ma pięć dni.

Czas potrzebny do wykonania odwietrzenia wliczony jest w czas obserwacyi.

Przed upływem terminów w tablicy powyższe podanych można pozwolić na przepłynięcie pod kwarantanną, jeżeli Władza morska uzna to za możebne; w każdym zaś razie pozwolić należy, jak tylko odwietrzenie zostanie uskutecznione, jeżeli statek zostawia oprócz chorych wszystkie osoby oznaczone powyżej jako „podejrzane“.

Do szybszego wykonania odwietrzenia można także przystawić do statku przyrząd odwietrzający umieszczony na pontonie.

Statki zapowietrzzone, żądające pozwolenia do wolnego obrotu w Egipcie, zatrzymane będą u Źródeł Mojżesza przez pięć dni od ostatniego przypadku, który zdarzył się na pokładzie.

Urządzenie nadzoru i odwietrzenia w Suez i u Źródeł Mojżesza.

1. Rewizyą lekarską, w regulaminie przewidzianą, odbywać będzie na każdym statku do Suezu przybywającym jeden z lekarzy stacyjnych.

2° Les médecins seront au nombre de quatre un médecin en chef et trois médecins.

3° Il seront pourvus d'un diplôme régulier, choisis de préférence parmi des médecins ayant fait des études spéciales pratiques d'épidémiologie et de bactériologie.

4° Ils seront nommés par le Ministre de l'Intérieur, sur la présentation du Conseil d'Alexandrie.

5° Il recevront un traitement qui, primitivement de 8000 fr., pourra s'élever progressivement à 12,000 fr. pour les trois médecins et de 12,000 à 15,000 fr. pour le médecin-chef.

6° La station de désinfection et d'isolement des Sources de Moïse est placée sous l'autorité du médecin en chef de Suez.

7° Si des malades y sont débarqués, deux des médecins de Suez y seront internés, l'un pour soigner les cholériques, l'autre pour soigner les personnes non atteintes du choléra.

La station de désinfection et d'isolement des Sources de Moïse comprendra

1° trois étuves à désinfection, dont une sera placée sur un ponton;

2° un hôpital d'isolement de 12 lits pour les personnes atteintes de choléra ou de diarrhée cholériforme. Cet hôpital sera disposé de façon à ce que ces malades, les hommes et les femmes soient isolés les uns des autres;

3° des bâtiments, ou des tentes-hôpital ou des tentes ordinaires pour les personnes débarquées non comprises dans le paragraphe précédent.

4° des baignoires et des douches-lavage en nombre suffisant;

5° les bâtiments nécessaires pour les services communs, le personnel médical, les gardes, etc.; un magasin, une buanderie;

6° un réservoir d'eau.

7° Ces divers bâtiments seront disposés de telle façon qu'il n'y ait pas de contact possible entre les malades, es objets infectés ou suspects et les autres personnes.

Dispositions concernant le passage du Canal de Suez en quarantaine.

1° L'autorité sanitaire de Suez accorde le passage en quarantaine; le Conseil est immédiatement informé. Dans les cas douteux la décision est prise par le Conseil.

2. Lekarzy będzie czterech: lekarz naczelny i trzech lekarze.

3. Powinni oni posiadać prawidłowe dyplomy, wybierać ich zaś należy z pomiędzy takich lekarzy, którzy udowodnią, że zajmowali się praktycznie badaniami w zakresie epidemiologii i bakteriologii.

4. Mianuje ich Minister spraw wewnętrznych na wniosek Rady aleksandryjskiej.

5. Trzej lekarze pobierać będą wynagrodzenie wynoszące pierwotnie 8000 franków i wzrastające stopniowo aż do 12.000 franków, podczas gdy wynagrodzenie lekarza naczelnego wzrastać ma od 12.000 aż do 15.000 franków.

6. Stacja do odwiezania i odosobnienia u Źródeł Mojżesza podlega kierownictwu lekarza naczelnego w Suez.

7. Jeżeli chorych wysadza się tam na ląd, internować należy także dwóch lekarzy z Suez, jednego do pielęgnowania chorych a drugiego do służby koło osób nie dotkniętych cholera.

Na stacji do odwiezień i odosobnienia u Źródeł Mojżesza znajdują się:

1. Trzy przyzady odwietrzające, z tych jeden na pontonie;

2. szpital do odosobnień z 12 łózkami dla osób dotkniętych cholera lub biegunką choleryczną. Szpital ten urządzić należy tak, żeby chorzy, mężczyźni i kobiety byli od siebie oddzieleni;

3. budynki albo namioty szpitalowe lub zwyyczajne dla tych osób na ląd wysadzonych, których nie obejmują paragrafy poprzedzające;

4. wanny do kąpieli i przyrządy natryskowe w dostatecznej ilości;

5. budynki potrzebne dla służby, dla lekarzy, strażników itd., magazyn i pralnia;

6. rezerwoar wody;

7. rozmaite budynki te urządzić należy tak, żeby osoby zdrowe nie miały styczności ani z chorymi, ani z przedmiotami zapowietrzonymi lub podejrzanymi.

Postanowienia dotyczące się przepływania pod kwarantanną przez kanał suezki.

1. Władza zdrowotna w Suez daje pozwolenie na przepłynięcie pod kwarantanną i niezwłocznie uwiadamia o tem Radę. W przypadkach wątpliwych decyduje Rada.

2° Un télégramme est aussitôt expédié à l'autorité désignée par chaque Puissance.

L'expédition du télégramme sera aux frais du bâtiment.

Chaque Puissance édictera des dispositions pénales contre les bâtiments qui, abandonnant le parcours indiqué par le capitaine, aborderaient indûment un des ports du territoire de cette Puissance.

Seront exceptés les cas de force-majeure et de relâche forcée.

3° Lors de l'arraisonnement, le capitaine sera tenu de déclarer s'il a à son bord des équipes de chauffeurs indigènes ou des serviteurs à gages quelconques, non inscrits sur le registre de bord (log book).

4° Un officier et deux gardes sanitaires montent à bord.

Ils doivent accompagner le navire jusqu'à Port-Saïd; ils ont pour mission d'empêcher les communications et de veiller à l'exécution des mesures prescrites pendant la traversée du Canal.

5° Tout embarquement ou débarquement et tout transbordement de passagers et de marchandises sont interdits pendant le parcours du Canal de Suez à Port-Saïd inclusivement.

6° Les navires transitant en quarantaine devront effectuer le parcours de Suez à Port-Saïd sans garages.

En cas d'échouage ou de garage indispensable, les opérations nécessaires seront exécutées par le personnel du bord, en évitant toute communication avec le personnel de la Compagnie du canal de Suez.

Les transports des troupes transitant en quarantaine seront tenus de traverser le Canal seulement de jour.

S'ils doivent séjourner de nuit dans le Canal, ils prendront leur mouillage au lac Timsah.

7° Le stationnement des navires transitant en quarantaine est interdit dans le port de Port-Saïd.

Les opérations de ravitaillement devront être pratiquées avec les moyens du bord.

Ceux des chargeurs ou toute autre personne qui seront montés à bord, seront isolés sur le ponton quarantenaire.

Leurs vêtements y subiront la désinfection réglementaire.

8° Lorsqu'il sera indispensable, pour des navires transitant en quarantaine, de prendre du charbon à Port-Saïd, ils devront exécuter cette opération hors du port, entre les jetées.

2. Do Władzy, którą każde mocarstwo wskaże, wysłać należy niezwłocznie telegram.

Telegram wysyła się na koszt statku.

Każde mocarstwo wyda przepisy karne przeciwko tym statkom, któreby z kierunku przez kapitana podanego zboczyły i zawięły niewłaściwie do portu leżącego w obszarze tego mocarstwa.

Wyjmują się przypadki siły większej i schronienia się z konieczności.

3. Przy spisywaniu protokołu kapitan obowiązany jest oświadczyć, czy ma na pokładzie jakich palaczy krajowych lub służących prywatnych nie zapisanych w rejestrze okrętowym.

4. Oficer i dwaj strażnicy zdrowia udają się na pokład.

Winni oni towarzyszyć statkowi aż do Port-Saïdy; zadaniem ich jest niedozwalanie komunikacji i czuwanie nad tem, żeby przepisane środki były podczas płynięcia kanałem wykonane.

5. Wszelkie przyjmowanie na pokładⁿⁱ wysadzanie na ląd, wszelkie przesiadanie się podróżnych lub przeładowywanie towarów podczas płynięcia kanałem od Suezu aż do Port-Saïdy włącznie jest zakazane.

6. Statki przepływające kanał pod kwarantanną, winny odbyć drogę od Suezu do Port-Saïdy bez stawania w miejscach do wymijania.

Gdyby statek osiadł na mieliźnie lub wyminięcie było nieuniknionem, służba pokładowa wykonać ma potrzebne czynności bez stykania się ze służbą Spółki kanału suezkiego.

Transporty wojska, płynące pod kwarantanną, obowiązane są płynąć kanałem tylko we dnie.

Jeżeli zmuszone są przepędzić noc na kanale, winny stanąć na kotwicy w jeziorze Timsah.

7. Statkom przepływającym pod kwarantanną wzbronione jest stawanie w porcie Port-Saïd.

Do czynności przy prowiantowaniu statku używać należy przyborów znajdujących się na statku.

Ładownicy wstępujący na pokład, będą na pontonie kwarantannowym odosobnieni.

Odzież ich ma być tamże poddana przepisnemu odwietrzeniu.

8. Gdyby statki przepływające pod kwarantanną były koniecznością zmuszone nabrać węgla w Port-Saïdzie, winny uskuteczyć to poza obrębem portu pomiędzy groblami portowymi.

9° Les pilotes, les électriciens, les agents de la Compagnie, les gardes sanitaires seront débarqués à Port-Saïd, hors du port, entre les jetées, et de là conduits directement au ponton de quarantaine, où leurs vêtements subiront une désinfection complète.

Annexe II.

Ressources financières destinées à subvenir aux frais du nouveau régime sanitaire.

Les dépenses provenant de l'application du nouveau régime sanitaire seront réparties ainsi qu'il suit:

Depenses extraordinaires.

Le Conseil sanitaire maritime et quarantenaire d'Egypte déterminera, d'accord avec le Gouvernement égyptien, les sommes exigées pour la construction de hôpital aux Sources de Moïse et l'établissement de désinfection. Il étudiera et indiquera les plans d'après lesquels ces constructions seront établies.

Ces sommes pourront être prélevées:

a) soit sur l'excédant des recettes de l'Administration des phares, ou sur toute autre source budgétaire qu'ils croiraient préférable;

b) soit au moyen d'un emprunt contracté par le Conseil, emprunt dont il arrêterait les conditions d'émission et amortissement.

Dépenses budgétaires.

On y pourvoira:

1° par le rétablissement du droit commun pour les navires postaux qui jusqu'ici ont été exemptés de toute taxe sanitaire;

2° par une taxe perçue sur les passagers, à l'exclusion des militaires et des pèlerins, ou par une taxe perçue sur le tonnage des navires venant par la Mer Rouge.

Annexe III.

Composition, attributions et fonctionnement du Conseil sanitaire, maritime et quarantenaire d'Egypte (Décret, arrêté, Règlement général).

Modifications apportées au Décret Khédivial du 3 janvier 1881.

Article 1er.

Le Conseil sanitaire maritime et quarantenaire est chargé d'arrêter les mesures à prendre pour

9. Piloci, elektrotechnicy, agenci Spółki, strażnicy zdrowia wysadzani będą w Port-Saidzie poza obrębem portu, między groblami portowymi, i będą zlamtąd poprowadzeni wprost do pontonu kwarantannowego, gdzie odzież ich zostanie zupełnie odwietrzona.

Załączka II.

Źródła finansowe. z których pokrywać się mają koszty nowego porządku zdrowotnego.

Koszta, jakich wymagać będzie stosowanie nowego porządku zdrowotnego, rozkładane będą w sposób następujący:

Wydatki nadzwyczajne.

Egipska Rada zdrowotna morska i kwarantanna wyznacza w porozumieniu z Rządem egipskim sumy potrzebne na wybudowanie szpitala u Źródeł Mojżesza i na zakład do odwietrzania. Bada i zatwierdza plany, według których budynki te mają być wystawione.

Sumy te mogą być wzięte:

- a) z nadwyżki przychodów administracji latarni morskich lub z któregośkolwiek innego źródła budżetowego, które byłoby uznane za odpowiednie, lub
- b) z pożyczki przez Radę zaciągniętej, której warunki emisji i amortyzacji ona sama ustanowi.

Wydatki zwyczajne.

Takowe pokrywają się:

1. przez przywrócenie taksy powszechnej dla statków pocztowych, które dotychczas uwalniane były od wszelkich opłat na rzecz służby zdrowia;
2. przez pobór taksy od pasażerów, z wyjątkiem wojska i pielgrzymów lub przez pobór taksy od pojemności statków przez Morze Czerwone nadchodzących.

Załączka III.

Skład, prawa i czynności egipskiej Rady zdrowotnej morskiej i kwarantannej (dekret, uchwała, regulamin ogólny).

Zmiana dekretu khedywalnego z dnia 3. stycznia 1881.

Artykuł 1.

Rada zdrowotna morska i kwarantanna obowiązana jest przepisać środki zapobiegające przy-

prévenir l'introduction en Egypte, ou la transmission à l'étranger des maladies épidémiques et des épizooties.

Article 2.

Le nombre des délégués égyptiens sera réduit à quatre membres:

1° le président du Conseil nommé par le Gouvernement égyptien et qui ne votera qu'en cas de partage des voix;

2° un docteur en médecine européen, inspecteur général du service sanitaire, maritime et quarantenaire;

3° l'inspecteur sanitaire de la ville d'Alexandrie, ou celui qui remplit ses fonctions;

4° l'inspecteur vétérinaire de l'Administration des services sanitaires et de l'hygiène publique.

Tous les délégués doivent être médecins régulièrement diplômés, soit par une Faculté de médecine européenne, soit par l'Etat, ou être fonctionnaires effectifs de carrière du grade de vice-consul au moins, ou d'un grade équivalent. Cette disposition ne s'applique pas aux titulaires actuellement en fonctions.

Article 4.

En ce qui concerne l'Egypte, le Conseil sanitaire, maritime et quarantenaire recevra, chaque semaine, du Conseil de santé et d'hygiène publique les bulletins sanitaires des villes du Caire et d'Alexandrie et chaque mois les bulletins sanitaires des provinces. Ces bulletins devront être transmis à des intervalles plus rapprochés lorsque, à raison de circonstances spéciales, le Conseil sanitaire maritime et quarantenaire en fera la demande.

De son côté, le Conseil sanitaire maritime et quarantenaire communiquera au Conseil de santé et d'hygiène publique les décisions qu'il aura prises et les renseignements qu'il aura reçus de l'étranger.

Les Gouvernements adressent au Conseil, s'ils le jugent à propos, le bulletin sanitaire de leur pays et lui signalent dès leur apparition les épidémies et les épizooties.

Article 13.

L'inspecteur sanitaire, les directeurs des offices sanitaires, les médecins des stations sanitaires et campements quarantentaires doivent être choisis parmi les médecins régulièrement diplômés soit par une Faculté de médecine européenne, soit par l'Etat.

Le délégué du Conseil à Djeddah pourra être médecin diplômé du Caire.

noszeniu i przenoszeniu za granicę chorób zaraźliwych ludzkich i zwierzęcych.

Artykuł 2.

Ilość delegatów egipskich ogranicza się do czterech członków, ci są:

1. prezes Rady, którego mianuje Rząd egipski a który głosuje tylko w razie równości głosów:

2. doktor medycyny europejski, inspektor generalny służby zdrowotnej morskiej i kwarantannej;

3. inspektor zdrowia w mieście Aleksandryi lub jego zastępca;

4. inspektor weterynaryjny zarządu służby zdrowia i higieny publicznej.

Wszyscy delegaci muszą być albo lekarzami dyplomowanymi prawidłowo przez wydział medyczny europejski lub przez państwo, albo funkcjonariuszami rzeczywistymi w randze co najmniej wicekonsula lub innej równorzędnej. Postanowienie to nie stosuje się do funkcjonariuszów obecnie urzędujących.

Artykuł 4.

Co się tyczy Egiptu, Rada zdrowotna morska i kwarantanna będzie odbierała co tydzień od Rady zdrowia i higieny publicznej sprawozdanie o stanie zdrowia w miastach Kairze i Aleksandryi a co miesiąc o stanie zdrowia na prowincyi. Sprawozdania te nadsyłane być muszą w krótszych odstępach czasu, jeżeli Rada zdrowotna morska i kwarantanna zażąda tego ze względu na szczególne okoliczności.

Rada zdrowotna morska i kwarantanna komunikować będzie nawzajem Radzie zdrowia i higieny publicznej wydane przez siebie decyzje i wiadomości z zagranicy otrzymane.

Rządy, o ile uznają to za stosowne, nadsyłają Radzie sprawozdania o stanie zdrowia w swoich krajach i uwiadamiają ją o wybuchu chorób epidemicznych i epizootycznych jak tylko się pojawiają.

Artykuł 13.

Inspektor zdrowia, dyrektorowie urzędów zdrowotnych, lekarze stacji zdrowotnych i obozów kwarantannych wybierani być powinni z pomiędzy lekarzy dyplomowanych prawidłowo bądź przez wydział medyczny europejski, bądź przez jeden z Rządów.

Delegatem Rady w Dżeddach może być lekarz dyplomowany w Kairze.

Article 14.

Pour toutes les fonctions et emplois relevant du service sanitaire, maritime et quarantenaire, le Conseil, par l'entremise de son président, désigne ses candidats au ministre de l'intérieur, qui seul aura le droit de les nommer.

Il sera procédé de même pour les révocations, mutations et avancements.

Toutefois, le président aura la nomination directe de tous les agents subalternes, hommes de peine, gens de service, etc. La nomination des gardes de santé est réservée au Conseil.

Article 15.

Les directeurs des offices sanitaires sont au nombre de sept, ayant leur résidence à Alexandrie, Damiette, Port-Saïd, Suez, Tor, Souakim et Kosseir.

L'office sanitaire de Tor pourra ne fonctionner que pendant la durée du pèlerinage ou en temps d'épidémie.

Article 17.

Le chef de l'Agence sanitaire de El-Arich a les mêmes attributions que celles confiées aux directeurs par l'article qui précède.

Article 21.

Un Comité de discipline composé du président, de l'inspecteur général du service sanitaire, maritime et quarantenaire, et de trois délégués élus par le Conseil, est chargé d'examiner les plaintes portées contre les agents relevant du service sanitaire, maritime et quarantenaire.

Il dresse sur chaque affaire un rapport et le soumet à l'appréciation du Conseil réuni en assemblée générale. Les délégués seront renouvelés tous les ans. Ils sont rééligibles.

La décision du Conseil est, par les soins de son président, soumise à la sanction du ministre de l'intérieur.

Le Comité de discipline peut infliger, sans consulter le Conseil: 1° le blâme; 2° la suspension du traitement jusqu'à un mois.

Article 24.

Le Conseil sanitaire maritime et quarantenaire dispose de ses finances.

L'administration des recettes et des dépenses est confiée à un Comité composé du président, de l'inspecteur général du service sanitaire, maritime et quarantenaire et de trois délégués des Puissances élus par le Conseil. Il prend le titre de Comité des

Artykuł 14.

Do wszelkich czynności i posad w służbie zdrowotnej morskiej i kwarantannej przedstawia Rada swoich kandydatów za pośrednictwem swego prezesa Ministrowi spraw wewnętrznych, któremu samemu służy prawo mianowania.

W ten sam sposób postępuje się przy oddalaniu, przenoszeniu i posuwaniu na wyższe stopnie.

Prezesowi jednak służy prawo przyjmowania bezpośrednio urzędników niższych, wyrobników i sług itp. Przyjmowanie strażników zdrowia zastrzeżone jest Radzie.

Artykuł 15.

Dyrektorów urzędów zdrowia jest siedmiu i mają siedziby w Aleksandryi, Damiecie, Port-Saidzie, Suezie, Torze, Suakimie i Kosseirze.

Urząd zdrowia w Torze będzie funkcyonował tylko w ciągu pielgrzymek lub w czasach epidemii.

Artykuł 17.

Przełożony agencji zdrowotnej w El-Arisz ma te same upoważnienia, jakie w artykułach poprzedzających nadane zostały dyrektorom.

Artykuł 21.

Z prezesa, inspektora generalnego służby zdrowotnej morskiej i kwarantannej, tudzież z trzech delegatów przez Radę wybranych, utworzony będzie komitet porządkowo-karny do rozpoznawania zażaleń przeciw służbie zdrowotnej morskiej i kwarantannej.

Komitet wygotowuje sprawozdanie co do każdego przypadku i przedstawia je pełnemu zgromadzeniu Rady do wydania decyzji. Delegaci wybierani być mają corocznie. Mogą być wybrani ponownie.

Orzeczenie Rady przedstawia prezes onejże Ministrowi spraw wewnętrznych do zatwierdzenia.

Komitet porządkowo-karny może bez odwoływania się do Rady zawyrokować: 1. naganą; 2. zawieszenie pensji na czas aż do jednego miesiąca.

Artykuł 24.

Rada zdrowotna morska i kwarantanna rozrządza samodzielnie swojemi finansami.

Zarząd przychodów i wydatków poruczony jest komitetowi, składającemu się z prezesa, inspektora generalnego służby zdrowotnej morskiej i kwarantannej, tudzież z trzech delegatów mocarstw wybranych przez Radę. Tytuł jego opiewa: „komitet finan-

finances. Les trois délégués des Puissances sont renouvelés tous les ans. Ils sont rééligibles.

Ce Comité fixe, sauf ratification par le Conseil, le traitement des employés de tout grade; il décide les dépenses fixes et les dépenses imprévues. Tous les trois mois, dans une séance spéciale, il fait au Conseil un rapport détaillé de sa gestion. Dans les trois mois qui suivront l'expiration de l'année budgétaire, le Conseil, sur la proposition du Comité, arrête le bilan définitif et le transmet, par l'entremise de son président, au ministre de l'intérieur.

Le Conseil prépare le budget de ses recettes et celui de ses dépenses. Ce budget sera arrêté par le Conseil des Ministres, en même temps que le budget général de l'Etat, à titre de budget annexe. Dans le cas où le chiffre des dépenses excéderait le chiffre des recettes, le déficit sera comblé par les ressources générales de l'Etat. Toutefois, le Conseil devra étudier sans retard les moyens d'équilibrer les recettes et les dépenses. Ses propositions seront, par les soins du Président, transmises au ministre de l'intérieur. L'excédant des recettes, s'il en existe, restera à la Caisse du Conseil sanitaire maritime et quarantenaire; il sera, après décision du Conseil sanitaire, ratifiée par le Conseil des Ministres, affecté exclusivement à la création d'un fonds de réserve destiné à faire face aux besoins imprévus.

Article 25.

Le Président est tenu d'ordonner que le vote aura lieu au scrutin secret, toutes les fois que trois membres du Conseil en font demande. Le vote au scrutin secret est obligatoire toutes les fois qu'il s'agit du choix des délégués des Puissances pour faire partie du Comité de discipline ou du Comité des finances et lorsqu'il s'agit de nomination, révocation, mutation ou avancement dans le personnel.

L'article 27 est supprimé.

Modifications apportées à l'arrêté ministériel du 9 janvier 1881.

Article 3.

Le Secrétaire du Conseil rédige les procès-verbaux des séances. Ces procès-verbaux doivent être présentés à la signature de tous les membres qui assistaient à la séance.

Ils sont intégralement copiés sur un registre qui est conservé dans les archives concurremment avec les originaux des procès-verbaux.

sowy*. Trzej delegaci mocarstw mają być wybierani corocznie. Mogą być wybierani ponownie.

Komitet ten wyznacza z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Radę placę oficyalistów wszelkich stopni; decyduje co do wydatków stałych i nieprzewidzianych. Co trzy miesiące przedstawia Radzie dokładne sprawozdanie z swoich czynności na osobnem posiedzeniu. W ciągu trzech miesięcy następujących po zamknięciu roku budżetowego Rada układa na wniosek komitetu ostateczny bilans i posyła go za pośrednictwem swego prezesa Ministrowi spraw wewnętrznych.

Rada układa budżet swoich dochodów i wydatków. Budżet ten uchwała Rada Ministrów razem z ogólnym budżetem państwa jako dodatek do niego. Gdyby suma wydatków przewyższała sumę dochodów, niedobór pokryty będzie z funduszy ogólnych państwa. Rada jednak winna niezwłocznie zastanowić się nad sposobami przywrócenia równowagi między dochodami a wydatkami. Wnioski jej przedstawia prezes Ministrowi spraw wewnętrznych. Nadwyżka dochodów, gdyby była, pozostaje w kasie Rady zdrowotnej morskiej i kwarantannej; nadwyżka taka użyta być ma stosownie do decyzji Rady zdrowotnej po zatwierdzeniu przez Radę Ministrów, na utworzenie funduszu zasobnego, przeznaczonego wyłącznie na pokrywanie wydatków nieprzewidzianych.

Artykuł 25.

Na żądanie trzech członków, prezes obowiązany jest zarządzić głosowanie tajne. Głosowanie tajne jest obowiązkiem wtedy, gdy chodzi o wybór delegatów mocarstw do komitetu porządkowego lub finansowego, albo też o mianowanie, oddalenie, przeniesienie lub posunięcie na wyższy stopień kogoś ze służby.

Artykuł 27 zostaje uchylony.

Zmiany uchwały ministerjalnej z dnia 9. stycznia 1881.

Artykuł 3.

Sekretarz Rady spisuje protokoły posiedzeń i daje takowe do podpisania wszystkim członkom, którzy byli obecni na posiedzeniu.

Protokoły te wpisuje się w całej osnowie do rejestru, który razem z pierwopisami protokołów ma być w archiwach zachowywany.

Une copie provisoire des procès-verbaux sera délivrée à tout membre du Conseil qui en fera la demande.

Article 4.

Une Commission permanente composée du Président, de l'inspecteur général du service sanitaire maritime et quarantenaire, et de deux délégués des Puissances, élus par le Conseil, est chargée de prendre les décisions et mesures urgentes.

Le délégué de la nation intéressée est toujours convoqué. Il a droit de vote.

Le Président ne vote qu'en cas de partage.

Les décisions sont immédiatement communiquées par lettres à tous les membres du Conseil.

Cette Commission sera renouvelée tous les 3 mois.

Article 5.

Le Président, ou en son absence l'Inspecteur général du service sanitaire maritime et quarantenaire, dirige les délibérations du Conseil. Il ne vote qu'en cas de partage.

Le Président a la direction générale du service. Il est chargé de faire exécuter les décisions du Conseil.

Article 12.

Les Directeurs des offices de santé sont, au point de vue du traitement, divisés en deux classes:

Les offices de Ire classe, qui sont au nombre de quatre:

Alexandrie,

Port-Saïd,

Bassin de Suez et campement aux Sources de Moïse,

Tor.

Les offices de IIme classe, qui sont au nombre de trois:

Damiette,

Souakim,

Kosseir.

Article 14.

Il y a une seule Agence sanitaire à El-Arich.

Article 16.

Les postes sanitaires sont au nombre de six, énumérés ci-après:

Postes du Port-Neuf, d'Aboukir, Broullos et Rosette, relevant de l'office d'Alexandrie;

Każdemu członkowi Rady wydawane będą na żądanie wyciągi z protokołów.

Artykuł 4.

Prezes, inspektor generalny służby zdrowotnej morskiej i kwarantannej, tudzież dwaj reprezentanci mocarstw przez Radę wybrani tworzą komisją nieustającą, mającą prawo wydawać decyzje i zarządzać środkami w przypadkach naglących.

Delegat narodu interesowanego będzie zawsze wzywany. Tenże ma prawo głosowania.

Prezes wotuje tylko w razie równości głosów.

Decyzje przesyła się niezwłocznie wszystkim członkom Rady listownie.

Komisję tę tworzy się na nowo co trzy miesiące.

Artykuł 5.

Prezes a w jego nieobecności inspektor generalny służby zdrowotnej morskiej i kwarantannej kieruje debatami Rady. Głosuje tylko w razie równości głosów.

Do prezesa należy zwierzchnicze kierownictwo służbą. Jego zadaniem jest wykonywanie uchwał Rady.

Artykuł 12.

Dyrektorowie urzędów zdrowotnych dzielą się pod względem płac na dwie klasy:

Urzędy pierwszej klasy, których jest cztery:

w Aleksandryi,

w Port-Saïdzie,

przy bassenie suezkim i w obozie u Źródeł Mojżesza,

w Torze.

Urzędy drugiej klasy, których jest trzy:

w Damiecie,

w Suakimie.

w Kosseirze.

Artykuł 14.

Jest tylko jedna agencja zdrowotna a to w El-Arisz.

Artykuł 16.

Posterunków zdrowotnych jest sześć a to:

Posterunki w Port-Neuf, w Abukirze, w Broullos i w Roseccie, które podlegają urzędowi zdrowotnemu w Aleksandryi;

Postes de Kantara et du Port intérieur d'Ismaïlia, relevant de l'office de Port-Saïd.

Le Conseil pourra, suivant les nécessités du service et suivant ses ressources, créer de nouveaux postes sanitaires.

Modifications apportées au règlement général de police sanitaire, maritime et quarantenaire.

Article 2.

La constitution du Conseil sanitaire maritime et quarantenaire est réglée par le décret organique en date du 3 janvier 1881 et par le décret du . . . Ses attributions générales sont définies par l'arrêté ministériel joint au décret sus-visé et par le présent règlement général.

Article 16.

La patente de santé est nette ou brute. Elle est nette quand elle constate l'absence de toute maladie pestilentielle dans le pays ou dans les pays d'où vient le navire; elle est brute quand la présence d'une maladie de cette nature y est signalée.

Article 28.

La reconnaissance doit être opérée sans délai, de manière à occasionner le moins de retard possible aux navires. Elle est pratiquée aussi bien la nuit que le jour.

Article 29.

Les navires sont admis immédiatement à la libre pratique après la reconnaissance ou l'arraisonnement, sauf le cas où ils entrent dans les catégories des navires suspects ou infectés.

Article 30.

Tout navire suspect ou infecté est passible, à son arrivée, de mesures préventives. Dans le cas où le choléra serait signalé du côté de la Méditerranée, le Conseil arrête l'application des mesures à prendre pour les navires suspects ou infectés se présentant pour transiter le canal.

Ces mesures seront conformes aux dispositions en vigueur à Suez.

Les articles 31, 32, 33, 34 et 35 sont supprimés.

posterunki w Kantarze i w wewnętrznym porcie ismailskim podlegające urzędowi zdrowotnemu w Port-Saidzie.

Rada może zaprowadzać nowe posterunki zdrowotne w miarę potrzeby służby i środków jakie ma do rozporządzenia.

Zmiany w ogólnym regulaminie policyjno-zdrowotnym morskim i kwarantannym.

Artykuł 2.

Skład Rady zdrowotnej morskiej i kwarantannej urzędu dekret organiczny z dnia 3. stycznia 1881 i dekret z dnia Jej upoważnienia ogólne ustanawia uchwała ministeryalna do dekretu powyższego dołączona, tudzież regulamin ogólny niniejszy.

Artykuł 16.

Paszport zdrowia bywa albo czysty albo nieczysty. Jest czysty, jeżeli zawiera potwierdzenie, że w kraju lub w krajach, z których statek przybywa, nie ma żadnych chorób zaraźliwych; nieczysty, jeżeli zawiera uwiadomienie o istnieniu takiej choroby.

Artykuł 28.

Rewizya odbywać się powinna niezwłocznie, żeby statki były jak najkrócej zatrzymywane. Odbywa się bądź w nocy, bądź we dnie.

Artykuł 29.

Statki przypuszczone będą do wolnego obrotu bezpośrednio po wizytacji lub spisaniu protokołu, wyjąwszy, gdyby należały do kategorii podejrzanych lub zapowietrzonych.

Artykuł 30.

Do wszystkich statków podejrzanych lub zapowietrzonych, jak tylko przybędą, stosują się środki zapobiegawcze. Gdy z wybrzeży morza śródziemnego nadejdą doniesienia o cholery, Rada zarządzi stosowanie środków przepisanych dla statków podejrzanych lub zapowietrzonych, zgłaszających się do przepłynięcia kanałem.

Środki te mają być zgodne z postanowieniami obowiązującymi w Suez.

Artykuły 31, 32, 33, 34 i 35 zostają uchylone.

Article 31 (ex 36).

Tout navire suspect ou infecté doit être tenu à l'écart dans un mouillage déterminé et surveillé par un nombre suffisant de gardes de santé.

Article 32 (ex 37).

Si, pendant la durée de l'isolement des personnes débarquées, un nouveau cas douteux ou confirmé de choléra se produit parmi les personnes isolées, la durée de l'isolement recommence pour le groupe de personnes restées en communication avec la personne atteinte.

Article 35 (ex 40).

Un paquebot étranger, à destination étrangère, qui se présente à l'état suspect ou infecté dans un port à station sanitaire pour y faire quarantaine, peut, s'il doit en résulter un danger pour les autres quarantaines, ne pas être admis à débarquer ses passagers à la station sanitaire et être invité à continuer sa route pour sa plus prochaine destination, après avoir reçu tous les secours nécessaires.

S'il y a des cas de maladie pestilentielle à bord, les malades seront, autant que faire se pourra, débarqués à l'infirmerie de la station sanitaire.

Article 36 (ex 41).

Les navires chargés d'émigrants, de pèlerins et en général tous les navires jugés dangereux par une agglomération d'hommes dans de mauvaises conditions hygiéniques, peuvent, en tout temps, être l'objet de précautions spéciales que détermine l'autorité sanitaire du port d'arrivée (voir règlement sur le pèlerinage).

Titre IX.**Des mesures de désinfection.**

(Voir les instructions contre le choléra émises par la Commission technique et approuvées par la Conférence.)

Titre X.**Des stations sanitaires.**

Nota. Les mots „station sanitaire“ remplaceront partout le mot „lazaret“.

Article 39 (ex 55).

Les stations sanitaires de premier ordre sont celles dans lesquelles, en règle générale, doivent être accomplies toutes les mesures préventives.

Artykuł 31 (z 36).

Każdemu statkowi podejrzanemu lub zapowietrzonemu wyznaczone będzie do zarzucenia kotwicy miejsce ustronne, nadzorowane przez dostateczną ilość strażników zdrowia.

Artykuł 32 (z 37).

Jeżeli podczas trwania odosobnienia osób ze statku wysadzonych, zdarzy się pomiędzy osobami odosobnionymi nowy przypadek cholery wątpliwy lub stwierdzony, natenczas dla grupy osób, która stykała się z osobą dotkniętą chorobą, okres odosobnienia zaczyna się na nowo.

Artykuł 35 (z 40).

Jeżeli statek pocztowy zagraniczny i udający się za granicę, zawinie do portu, w którym znajduje się stacja zdrowotna i zechce odbyć tam kwarantannę a okaże się podejrzany lub zapowietrzony, to w takim razie, gdyby z tego mogło wyniknąć niebezpieczeństwo dla osób kwarantannę odbywających, można mu wzbronić wysadzenia pasażerów w stacyi zdrowia i wezwać go, żeby płynął aż do najbliższego miejsca przeznaczenia, po otrzymaniu wszelkiej potrzebnej pomocy.

Jeżeli na pokładzie znajdują się osoby chorobą zaraźliwą dotknięte, osoby te przeniesione będą, o ile to jest możebne, do szpitalu stacyi zdrowotnej.

Artykuł 36 (z 41).

Do statków mających na pokładzie wychodźców lub pielgrzymów i w ogóle do statków uważanych za niebezpieczne jako wiozących tłum ludzi w niepomyślnych warunkach higienicznych, mogą być w każdym czasie stosowane szczególne środki ostrożności, jakie Władza zdrowia w porcie przybycia przepisze. (Ob. regulamin dla pielgrzymek).

Tytuł IX.**O środkach odwiezających.**

(Obacz instrukcje przeciw cholerze wydane przez komisją techniczną a zatwierdzone przez konferencyą.)

Tytuł X.**O stacyach zdrowotnych.**

Uwaga. Wyrazy „stacja zdrowotna“ kładzie się wszędzie na miejsce wyrazu „lazaret“.

Artykuł 39 (z 55).

Stacyami zdrowotnymi pierwszej klasy są te, w których zwyczajnie i powszechnie stosowane być mają wszystkie środki ostrożności.

Article 42 (ex 58).

Les stations sanitaires de premier ordre doivent être pourvues de chambres et locaux, ainsi que de l'outillage nécessaire pour la désinfection.

Article 44 (ex 60).

Les stations sanitaires de second ordre sont des établissements restreints, permanents ou temporaires, destinés, en cas d'urgence, à recevoir un petit nombre de malades atteints d'une des affections réputées importables.

Article 45 (ex 61).

Quand le nombre des places disponibles est insuffisant dans une station sanitaire quelconque pour recevoir à la fois toutes les personnes qui doivent être isolées, le navire sur lequel sont les personnes en excédant est invité à se rendre à la station sanitaire la plus proche, à moins qu'il ne préfère attendre que les occupants aient achevé leur isolement.

Article 46 (ex 62).

Les endroits réservés à la quarantaine des navires, les stations sanitaires destinées à celle des passagers et les établissements d'isolement et de désinfection sont placés sous l'autorité immédiate du service sanitaire, maritime et quarantenaire.

Article 52 (ex 68).

Pour les militaires, les marins, ainsi que pour les indigents, les frais de séjour à la station sanitaire incombent à l'autorité dont ils relèvent.

Article 59 (ex 75).

La police sanitaire maritime et quarantenaire du littoral égyptien de la Méditerranée et de la mer Rouge, aussi bien que sur les frontières de terre du côté du désert, est exercée par des agents relevant du Conseil sanitaire, maritime et quarantenaire d'Alexandrie.

Les attributions de ces agents sont définies par arrêté ministériel.

Artykuł 42 (z 58).

W stacyach zdrowotnych pierwszej klasy powinny znajdować się pokoje i lokale, tudzież przyrządy potrzebne do wykonania odwietrzenia.

Artykuł 40 (z 60).

Stacje zdrowotne drugiej klasy są pomniejszonymi zakładami trwałymi lub czasowymi, przeznaczonymi do przyjmowania w przypadkach nagłych małej ilości osób dotkniętych chorobą uznaną za dającą się przenosić.

Artykuł 45 (z 61).

Jeżeli w jakiejś stacyi zdrowotnej niema dość miejsca do pomieszczenia jednocześnie wszystkich osób odosobnić się mających, w takim razie wezwać należy statek wiozący osoby, których nie można pomieścić, żeby się udał do najbliższej stacyi zdrowotnej, jeżeliby nie wolał czekać, póki dla osób pomieszczonych nie upłynie czas odosobnienia.

Artykuł 46 (z 62).

Miejsce zastrzeżone do kwarantanny statków, stacje zdrowotne przeznaczone do kwarantanny podróży i zakłady do odosobnienia i do odwietrzenia zostają pod bezpośrednim zarządem służby zdrowotnej morskiej i kwarantannej.

Artykuł 52 (z 68).

Koszta pobytu żołnierzy, marynarzy i ubogich w stacyach zdrowotnych ponosi ta Władza, której podlegają.

Artykuł 59 (z 75).

Policją zdrowotną morską i kwarantanną na wybrzeżach egipskich morza Śródziemnego i Czerwonego, jakoteż na granicach lądowych Egiptu od strony puszczы sprawować będą osoby podlegające Radzie zdrowotnej morskiej i kwarantannej w Aleksandryi.

Upoważnienie tych osób określi uchwała ministeryalna.

Annexe 4.

Règlements sanitaires spéciaux. Regulaminy zdrowotne szczególne.**Règlement contre le choléra.**Article 1er.

Navires indemnes. Tout navire indemne, quelle que soit la nature de sa patente, qui n'a pas eu à bord, au moment du départ ou pendant la traversée, de cas de choléra, est admis immédiatement à la libre pratique après visite médicale favorable. Dans aucun cas cette disposition ne peut être appliquée à un navire porteur de pèlerins.

Article 2.

Navires suspects. — C'est-à-dire ayant eu des cas de choléra au moment du départ ou pendant la traversée, mais aucun cas nouveau depuis 7 jours. Ces navires seront traités d'un façon différente suivant qu'ils ont ou n'ont pas à bord un médecin et un appareil à désinfection (étuve).

a) Les navires ayant un médecin et un appareil de désinfection (étuve) remplissant les conditions voulues, seront admis à passer le Canal de Suez en quarantaine dans les conditions du règlement pour le transit.

b) Les autres navires suspects n'ayant ni le médecin ni l'appareil de désinfection (étuve) seront, avant d'être admis à transiter en quarantaine, retenus aux Sources de Moïse, pendant le temps nécessaire pour opérer la désinfection du linge sale, du linge de corps et autres objets susceptibles, et s'assurer de l'état sanitaire du navire.

S'il s'agit d'un navire postal, ou d'un paquebot spécialement affecté au transport des voyageurs, sans appareil de désinfection (étuve), mais ayant un médecin à bord; si l'autorité locale a l'assurance, par une constatation officielle, que les mesures d'assainissement et de désinfection ont été convenablement pratiquées, soit au point du départ, soit pendant la traversée, le passage en quarantaine sera accordé.

S'il s'agit de navires postaux ou de paquebots spécialement affectés au transport des voyageurs, sans l'appareil de désinfection (étuve), mais ayant un médecin à bord; si le dernier cas de choléra remonte à plus de 14 jours et si l'état du navire est satisfaisant, la libre pratique pourra être donnée à Suez, lorsque les opérations de désinfection seront terminées.

Załączka IV.

Regulamin choleryczny.

Artykuł 1.

Statki nie podejrzane. Każdy statek nie podejrzany, jakimkolwiek paszportem zdrowia opatrzone, na którym ani w czasie odplynięcia ani w ciągu kursu nie zdarzył się wypadek cholery, będzie niezwłocznie dopuszczony do wolnego obrotu, jeżeli wynik rewizji lekarskiej będzie pomyślny. Postanowienie to nie stosuje się jednak w żadnym razie do statków przewożących pielgrzymów.

Artykuł 2.

Statki podejrzane, to jest takie, na których wprawdzie zdarzyły się przypadki cholery w czasie odplynięcia lub w drodze, ale nie zdarzyły się już od dni siedmiu. Z takimi statkami postępuje się rozmaicie podług tego, czy mają na pokładzie lekarza lub przyrząd odwietrzający, czy nie.

a) Statki mające na pokładzie lekarza i przyrząd odwietrzający, wszelkim wymaganiom odpowiadający, będą dopuszczone do przepłynięcia kanałem suezkim pod warunkami przepisanimi w regulaminie ruchu.

b) Inne statki podejrzane, nie mające na pokładzie ani lekarza, ani przyrządu odwietrzającego, zanim uzyskają pozwolenie do przepłynięcia kanału pod kwarantanną, będą zatrzymane u Źródeł Mojżesza przez czas potrzebny do odwietrzenia białiny brudnej, białiny wdzielalnej i przedmiotów zarazki chwytających, tudzież do przekonania się o stanie zdrowotnym na statku.

Gdy chodzi o statek pocztowy lub o jakikolwiek statek przeznaczony wyłącznie do przewozu pasażerów, który nie posiada przyrządu odwietrzającego, ale ma na pokładzie lekarza, w takim razie Władza miejscowa, przekonawszy się na podstawie urzędowego stwierdzenia, że środki zdrowotne i odwietrzające były albo w punkcie wyjścia albo w ciągu podróży w sposób właściwy zastosowane, może pozwolić na przepłynięcie pod kwarantanną.

Gdy chodzi o statki pocztowe lub o jakiegokolwiek inne statki przeznaczone wyłącznie do przewozu pasażerów, nie posiadające przyrządu odwietrzającego, ale mające lekarza na pokładzie i jeżeli od ostatniego wypadku cholery upłynęło więcej niż 14 dni a stan zdrowia na statku jest zadawalniający, można w Suez dozwolnić statkom takim wolnego obrotu jak tylko odwietrzenie zostanie ukończone.

Pour les bateaux ayant un trajet de moins de 14 jours, les passagers à destination de l'Égypte seront débarqués aux Sources de Moïse et isolés pendant 24 heures, et leur linge sale et leurs effets à usage désinfectés. Ils recevront alors la libre pratique.

Les bateaux ayant un trajet de moins de 14 jours et demandant à obtenir la libre pratique en Égypte sont également retenus pendant 24 heures aux Sources de Moïse.

Lorsque le choléra se montrera exclusivement dans l'équipage, la désinfection ne portera que sur le linge sale de l'équipage, mais sur tout le linge sale de l'équipage, et s'étendra aux postes d'habitation de l'équipage.

Article 3.

Navires infectés. — C'est-à-dire ayant du choléra à bord ou ayant présenté des cas nouveaux de choléra depuis 7 jours. Ils se divisent en navires sans médecin et sans appareil de désinfection (étuve) et navires avec médecin et appareil de désinfection (étuve).

a) Les navires sans médecin et sans appareil de désinfection (étuve) seront arrêtés aux Sources de Moïse, les personnes atteintes de choléra ou de diarrhée cholériforme débarquées et isolées dans un hôpital. La désinfection sera pratiquée d'une façon complète. Les autres passagers seront débarqués et isolés par groupes aussi peu nombreux que possible, de manière que l'ensemble ne soit pas solidaire d'un groupe particulier, si le choléra venait à se développer. Le linge sale, les objets à usage, les vêtements de l'équipage et des passagers seront désinfectés, ainsi que le navire.

Il est bien entendu qu'il ne s'agit pas du déchargement des marchandises, mais seulement de la désinfection de la partie du navire qui a été infectée.

Les passagers resteront 5 jours à l'établissement des Sources des Moïse. Lorsque les cas de choléra remonteront à plusieurs jours, la durée de l'isolement sera diminuée. Cette durée variera selon l'époque de l'apparition du dernier cas.

Ainsi, lorsque le dernier cas se sera produit depuis sept jours la durée de l'observation sera de quarante-huit heures; s'il s'est produit depuis six jours l'observation sera de trois jours, s'il s'est produit depuis cinq jours l'observation sera de quatre jours, s'il s'est produit depuis moins de cinq jours l'observation sera de cinq jours.

Jeżeli podróż statku trwała krócej niż 15 dni, podróżni udający się do Egiptu, mają być u Źródeł Mojżesza na ląd wysadzeni, będą tam przez 24 godziny odosobnieni a ich brudna bielizna i przedmioty do użytku zostaną odwietrzone, poczem swobodne udzielanie się będzie im dozwolone.

Statki, które były w drodze krócej niż 14 dni i żądają pozwolenia do wolnego obrotu w Egipcie, będą podobnie przez 24 godziny u Źródeł Mojżesza zatrzymane.

Jeżeli cholera objawia się jedynie między załogą okrętową, odwietrza się tylko bieliznę brudną załogi, atoli wszystkłą jej brudną bieliznę, jakoteż pomieszczenia załogi okrętowej.

Artykuł 3.

Statki zapowietrzzone, to jest takie, które mają cholere na pokładzie lub na których od dni 7 zdarzyły się nowe przypadki cholery. Dziela się na statki bez lekarza i bez przyrzadu odwietrzającego i na statki mające lekarza i przyrzad odwietrzający.

a) Statki bez lekarza i bez przyrzadu odwietrzającego będą u Źródeł Mojżesza zatrzymane; osoby dotknięte cholere lub biegunką choleryczną zostaną na ląd wysadzone i w szpitalu odosobnione. Odwietrze nie wykonać należy gruntownie. Inni pasażerowie mają być na ląd wysadzeni i jak najmniej licznymi grupami odosobnieni, w taki sposób, żeby w razie rozszerzenia się cholery jedna grupa nie mogła narażać wszystkich innych. Bieliznę brudną, przedmioty do użytku i odzież załogi okrętowej i pasażerów należy odwietrzeć równie jak i statek.

Rozumie się samo przez się, że tu nie chodzi o wyładowanie towarów, lecz tylko o odwietrze nie zapowietrzonej części statku.

Pasażerowie pozostać mają przez pięć dni w zakładzie u Źródeł Mojżesza; gdy od ostatnich przypadków cholery uplynie kilka dni, okres odosobnienia zostanie skrócony. Okres odosobnienia trwa dłużej lub krócej podług tego, kiedy się zdarzył ostatni przypadek.

I tak, jeżeli ostatni przypadek zdarzył się przed siedmiu dniami, obserwacja trwa 48 godzin; jeżeli zdarzył się przed sześciu dniami, trzy dni; jeżeli przed pięciu dniami, cztery dni; jeżeli przed mniej niż pięciu dniami, pięć dni.

b) Navires avec médecin et appareil de désinfection (étuve). Les navires avec médecins et étuves seront arrêtés aux Sources de Moïse.

Le médecin du bord déclarera sous serment quelles sont les personnes à bord atteintes de choléra ou de diarrhée cholérique. Ces malades seront débarqués et isolés.

Après le débarquement de ces malades, le linge sale du reste des passagers et de l'équipage subira la désinfection à bord.

Lorsque le choléra se sera montré exclusivement dans l'équipage, la désinfection du linge ne portera que sur le linge sale de l'équipage et le linge des postes de l'équipage.

Le médecin du bord indiquera aussi, sous serment, la partie ou le compartiment du navire et la section de l'hôpital dans lesquels le ou les malades auront été transportés. Il déclarera également, sous serment, quelles sont les personnes qui ont été en rapport avec le cholérique depuis la première manifestation de la maladie, soit par des contacts directs, soit par des contacts avec des objets capables de transmettre l'infection. Ces personnes seulement seront considérées comme „suspects“.

La partie ou le compartiment du navire et la section de l'hôpital dans lesquels le ou les malades auront été transportés seront complètement désinfectés. On entend par „partie du navire“ la cabine du malade, les cabines attenantes, le couloir de ces cabines, le pont, les parties du pont sur lesquels le ou les malades auraient séjourné.

S'il est impossible de désinfecter la partie ou le compartiment du navire qui a été occupé par les personnes atteintes de choléra ou de diarrhée cholérique sans débarquer les personnes déclarées suspectes, ces personnes seront ou placés sur un autre navire spécialement affecté à cet usage, ou débarquées et logées dans l'établissement sanitaire, prévu dans l'annexe I de la Convention sous le titre: Organisation de la surveillance et de la désinfection à Suez et aux Sources de Moïse, sans contact avec les malades, lesquels seront placés dans l'hôpital.

La durée de ce séjour sur le navire ou à terre pour la désinfection sera aussi courte que possible et n'excédera pas vingt-quatre heures.

Ces suspects subiront une observation, soit sur leur bâtiment, soit sur le navire affecté à cet usage; la durée de cet observation variera selon le tableau suivant:

b) Statki mające lekarza i przyrząd odwietrzający. Statki mające lekarza i przyrząd odwietrzający będą zatrzymywane u Źródeł Mojżesza.

Lekarz okrętowy podać ma pod przysięgą, które osoby na pokładzie są dotknięte cholera lub biegunką choleryczną. Chorych tych należy wysadzić na ląd i odosobnić.

Po wysadzeniu tych chorych na ląd poddać należy odwietrzeniu na pokładzie brudną bieliznę innych pasażerów i załogi.

Jeżeli cholera pojawiła się tylko między załogą okrętową, poddaje się odwietrzeniu tylko brudną bieliznę wdzielwalną załogi okrętowej i jej bieliznę pościelową.

Lekarz okrętowy winien wskazać pod przysięgą część lub oddział statku i to miejsce szpitalu, w którym chory lub chorzy byli umieszczeni. Również pod przysięgą podać ma, które osoby od pierwszego pojawienia się cholery stykały się bezpośrednio z chorymi na cholera lub dotykały przedmiotów do przenoszenia zarazy sposobnych. Tylko te osoby uważane będą za podejrzone.

Ta część lub ten oddział statku i to miejsce szpitalu, w którym chorego lub chorych umieszczono, należy dokładnie odwietrzyć. Przez „część statku“ rozumie się kajutę chorego, przyległe kajuty, chodnik do tychże kajut prowadzący, pokład i części pokładu, w których chory lub chorzy przebywali.

Jeżeli nie można odwietrzyć części lub oddziału statku, który zajmowały osoby cholera lub biegunką choleryczną dotknięte, bez wysadzenia osób uznanych za podejrzone, umieścić należy te osoby na innym statku, wyłącznie do tego celu przeznaczonym, albo trzeba je wysadzić na ląd i zakwaterować w zakładzie zdrowotnym, o którym mówi załączka 1 Umowy pod tytułem: „Urządzenie nadzoru i odwietrzanie w Suez i u Źródeł Mojżesza“, przyczem unikać należy zetknięcia z chorymi w szpitalu umieszczonymi.

Pobyt w celu odwietrzenia na statku lub na lądzie będzie trwał jak można najkrócej i nie ma przynosić 24 godzin.

Osoby podejrzone poddać należy obserwacji albo na ich statku albo na statku do tego celu przeznaczonym: obserwacja ta trwać ma krócej lub dłużej podług następującej tablicy:

Lorsque le dernier cas de choléra se sera produit dans le cours du septième, du sixième ou du cinquième jour avant l'arrivée à Suez, — l'observation sera de 24 à 48 heures;

S'il s'est produit dans le cours du quatrième jour avant l'arrivée à Suez, — l'observation sera de 2 à 3 jours;

S'il s'est produit dans le cours du troisième jour avant l'arrivée à Suez, — l'observation sera de 3 à 4 jours;

S'il s'est produit dans le cours du deuxième jour avant l'arrivée à Suez, — l'observation sera de 4 à 5 jours;

S'il s'est produit un jour avant l'arrivée à Suez, — l'observation sera de 5 jours.

Le temps pris par les opérations de désinfection est compris dans la durée de l'observation.

Le passage en quarantaine pourra être accordé avant l'expiration des délais indiqués dans le tableau ci-dessus si l'autorité sanitaire le juge possible; il sera en tout cas accordé lorsque la désinfection aura été accomplie, si le navire abandonne, outre ses malades, les personnes indiquées, ci-dessus comme „suspectes“.

Une étuve placée sur un ponton pourra venir accoster le navire pour rendre plus rapides les opérations de désinfection.

Les navires infectés demandant à obtenir la libre pratique en Egypte, seront retenus 5 jours aux Sources de Moïse, à compter du dernier cas survenu à bord.

Article 4.

Passagers.

Les différents groupes de personnes admises à la station sanitaire sont séparés les uns des autres suivant la date de l'arrivée et l'état sanitaire de chaque groupe.

Les personnes atteintes de choléra ou de diarrhée cholériforme sont strictement séparées des autres personnes et reçoivent les soins médicaux que réclame leur état.

Les convalescents de choléra, quel que soit le nombre des jours qu'ils aient passés à la station sanitaire, ne reçoivent libre pratique que sur la déclaration du médecin de la dite station constatant l'absence de danger à l'accorder.

Les individus morts de choléra seront inhumés dans le cimetière affecté à la station sanitaire ou, à

Jeżeli ostatni przypadek cholery zdarzył się w ciągu siódmego, szóstego lub piątego dnia przed przybyciem do Suez, — obserwacja trwać ma 24 aż do 48 godzin;

jeżeli zdarzył się w ciągu czwartego dnia przed przybyciem do Suez, — obserwacja trwać ma dwa aż do trzech dni;

jeżeli zdarzył się w ciągu trzeciego dnia przed przybyciem do Suez, — obserwacja trwać ma trzy aż do czterech dni;

jeżeli zdarzył się w ciągu drugiego dnia przed przybyciem do Suez, obserwacja trwać ma cztery aż do pięciu dni;

jeżeli zdarzył się w dniu przed przybyciem do Suez, — obserwacja trwać ma pięć dni.

Czas potrzebny do wykonania odwietrzenia wliczony jest w czas obserwacji.

Przed upływem terminów w tablicy powyższej podanych można pozwolić na przepłynięcie pod kwarantanną, jeżeli Władza morska uzna to za możliwe; w każdym zaś razie pozwolić należy jak tylko odwietrzenie zostanie uskutecznione, jeżeli statek zostawia oprócz chorych wszystkie osoby oznaczone powyżej jako „podejrzane“.

Dla szybszego wykonania odwietrzenia można także przystawić do statku przyrząd odwietrzający umieszczony na pontonie.

Statki zapowietrzone, żądające pozwolenia do wolnego obrotu w Egipcie zatrzymane będą u Źródeł Mojżesza przez pięć dni od ostatniego przypadku, który zdarzył się na pokładzie.

Artykuł 4.

Pasażerowie.

Różne grupy osób przyjęte do stacji zdrowotnej wyprawiać należy odłączone jedna od drugiej, stosownie do daty przybycia i stanu zdrowia każdej grupy.

Osoby dotknięte cholera lub biegunką choleryczną należy odłączyć zupełnie od innych osób i dać im pomoc lekarską jakiej ich stan wymaga.

Rekonwalescenci choleryczni bez względu na ilość dni, które spędzili w stacji zdrowotnej, będą dopuszczeni do swobodnego udzielania się dopiero wtedy, gdy lekarz odnośnej stacji oświadczy, że można bez niebezpieczeństwa na to pozwolić.

Osoby zmarłe na cholera pogrzebane będą na cmentarzu stacji zdrowotnej lub jeśli go niema,

défaut de cimetiére, dans un endroit isolé et avec toutes les précautions requises. La fosse devra être de deux mètres de profondeur.

Les appartemens occupés par les cholériques dans les stations sanitaires seront, après leur évacuation, désinfectés avec le plus grand soin.

Article 5.

Desinfection.

1° Les hardes, vieux chiffons, pansements infectés, les papiers et autres objets sans valeur seront détruits par le feu.

2° Les linges, objets de literie, vêtements, matelas, tapis, papiers de valeur, etc., contaminés ou suspects seront désinfectés dans des étuves à vapeur sous pression.

Pour être considérées comme instruments de désinfection efficaces, ces étuves doivent être soumises à des épreuves démontrant, à l'aide du thermomètre à maxima, que la température réelle obtenue au sein d'un matelas s'élève à 105° ou 110° centigrades, température qui dépasse légèrement celle qui est nécessaire pour tuer les microorganismes pathogènes connus.

Pour être certain de l'efficacité de l'opération, cette température doit être maintenue réelle pendant 10 ou 15 minutes.

3° Solutions désinfectantes:

a) solution de sublimé à 1 pour 1000, additionnée de 5 grammes d'acide chlorhydrique.

Cette solution sera colorée avec la fuchsine ou l'éosine. Elle ne sera pas mise dans des vases métalliques;

b) solution d'acide phénique pur cristallisé à 5‰;

c) le lait de chaux fraîchement préparé (1).

4° Recommandations spéciales à observer dans l'emploi des solutions désinfectantes.

(1) Pour avoir du lait de chaux très actif, on prend de la chaux de bonne qualité, on la fait se déliter, en l'arrosant petit à petit avec la moitié de son poids d'eau. Quand la délitéscence est effectuée, on met la poudre dans un récipient soigneusement bouché et placé dans un endroit sec. Comme un kilogramme de chaux qui absorbe 500 gr. d'eau pour se déliter, a acquis un volume de 2 lit. 200, il suffit de la délayer dans le double de son volume d'eau, soit 4 kg. 400 gr., pour avoir un lait de chaux qui soit environ à 20 pour 100.

w miejscu ustronnem z wszelkiemi potrzebnymi środkami ostrożności. Grób powinien mieć dwa metry głębokości.

Lokale, które w stacji zdrowotnej zajmowały osoby chore na cholere, jak tylko zostaną opróżnione, należy odwietrzyć z jak największą starannością.

Artykuł 5.

Odwietrzanie.

1. Gałgany i stare szmaty, obwiązki onieczyszczone zarazkami, papier i inne przedmioty bez wartości będą niszczone ogniem.

2. Bielizna, pościel, odzież, materace, kobierce, papiery wartościwe itp., jeżeli są onieczyszczone lub podejrzane, będą odwietrzane w przyrządach odwietrzających parowych pod ciśnieniem.

Przyrządy odwietrzające będą uważane za skuteczne wtedy, gdy na próbie wykonanej z zastosowaniem termometru maksymalnego okaże się, że ciepłota we wnętrzu materaca wynosiła rzeczywiście 105 aż do 110 stopni ciepłomierza stustopniowego, to jest przewyższała nieco tę, jaka jest potrzebna do zabicia znanych dotychczas mikroorganizmów chorobowych.

Ażeby być pewnym skuteczności tego postępowania, trzeba rzeczoną temperaturę utrzymać przez 10—15 minut.

3. Rozczyny odwietrzające:

a) roztwór sublimatu w stosunku 1 do 1000 z przydaniem 5 gramów kwasu solnego.

Rozczyn ten zabarwia się fuchsyną lub eosyną. Nie trzeba trzymać go w naczyniach metalowych.

b) pięcioprocentowy roztwór czystego kwasu karbolowego krystalicznego.

c) mleko wapienne świeżo przyrządzone.*)

4. Przestrogi szczególne, które mieć należy na względzie przy używaniu roztworów odwietrzających.

*) Dla otrzymania tego mleka wapiennego, które jest wielce skuteczne, bierze się wapno w dobrym gatunku i pol-wa po trosze wodą w ilości równej połowie jego wagi. Gdy się wapno rozsypie, proszek wsupuje się do naczynia, zamyka starannie i stawia w suchem miejscu. Ponieważ kilogram wapna przy rozsypywaniu się bierze w siebie 500 gramów wody a objętość jego wynosi wtedy 2 litry 200, dość jest rozcieńczyć je podwójną ilością, t. j. 4 kilogramami 400 gramami wody, aby otrzymać mleko wapienne 20procentowe.

On plongera dans la solution de sublimé les linges, vêtements, objets souillés par les déjections des malades.

On lavera avec la solution de sublimé les objets qui ne peuvent supporter sans détérioration la température de l'étuve (100° cent.), les objets en cuir, les tables, les parquets, etc.

Les personnes qui donneront des soins aux malades se laveront les mains et le visage avec la solution de sublimé à 1 pour 2000.

L'acide phénique servira pour désinfecter les objets qui ne supportent ni la température de 100° cent., ni le contact du sublimé, tel que les métaux, les instruments, etc.

Le lait de chaux est spécialement recommandé pour la désinfection des déjections des cholériques, vomissements, évacuations alvines. A son défaut on pourra employer l'acide phénique.

5° Désinfection des bateaux occupés par les cholériques.

On videra la ou les cabines, et toutes les parties du bâtiment occupées par des cholériques ou des suspects; on soumettra tous les objets aux prescriptions précédentes.

On désinfectera les parois à l'aide de la solution de sublimé additionné de 10% d'alcool. La pulvérisation se fera en commençant par la partie supérieure de la paroi suivant une ligne horizontale; on descendra successivement, de telle sorte que toute la surface soit couverte d'une couche de liquide en fines gouttelettes.

Les planchers seront lavés avec la même solution.

Deux heures après, on frotera et on lavera les parois et le plancher à grande eau.

6° Désinfection de la cale d'un navire infecté.

Pour désinfecter la cale d'un navire on injectera d'abord, afin de neutraliser l'hydrogène sulfuré, une quantité suffisante de sulfate de fer, on videra l'eau de la cale, on la lavera à l'eau de mer; puis on injectera une certaine quantité de la solution de sublimé.

L'eau de cale ne sera pas déversée dans un port.

Article 6.

En ce qui concerne es peaux vertes, débris d'animaux, drilles, chiffons, le Conseil déterminera le traitement spécial qui leur sera appliqué en se conformant aux instructions émises par le Comité technique et acceptées par la Conférence.

L'article 9 est supprimé.

Bieliznę, odzież i inne przedmioty onieczyszczzone wypróżnieniami chorego zanurzyć należy w rozczyźnie sublimatu.

Przedmioty, które bez uszkodzenia nie mogą być wystawione na temperaturę pieca (100° C.), przedmioty skórzane, stoły, posadzkę itp. należy obmyć rozczyznem sublimatu.

Osoby, które zajmowały się pielęgnowaniem chorego, winny obmyć sobie twarz i ręce rozczyznem sublimatu zawierającym 1 na 2000.

Kwas karbolowy służy do odwietrzania tych przedmiotów, które nie znoszą ani temperatury 100° C., ani zetknięcia z rozczyznami sublimatu, jak metale, narzędzia itp.

Mleko wapienne zaleca się mianowicie do odwietrzania odchodów ludzi chorych na cholereę, womit i wypróżnień żołądkowych. Gdy go niema, można używać kwasu karbolowego.

5. Odwietrzanie statków, które zajmowali choleryczni.

Wypróżnia się wszystkie kajuty i wszystkie części statku, które zajmowały osoby chore na cholereę lub podejrżane i z wszystkimi przedmiotami postępuje się według przepisów powyższych.

Ściany odwietrza się rozczyznem sublimatu z dodatkiem 10% alkoholu. Skrapia się ścianę poczynając od góry, w kierunku poziomym; tym sposobem postępuje się ku dołowi, aż cała powierzchnia ściany pokryje się warstwą drobniutkich kropelek płynu.

Podłogę zmywa się tym samym rozczyznem.

W dwie godziny zmywa się obficie wodą ściany i podłogę.

6. Odwietrzanie spodu statku zapowietrzonego.

Celem odwietrzenia spodu statku wrzuca się najprzód dla zneutralizowania siarkowodoru, dostateczną ilość siarkanu żelaza, spuszcza się wodę znajdującą się na spodzie statku, wypłukuje się wnętrze wodą morską a następnie wlewa się stosowną ilość rozczyznu sublimatu.

Wody znajdującej się na spodzie statku nie wolno spuszczać w porcie.

Artykuł 6.

Co się tyczy skór surowych, odpadków zwierzęcych, szmat, gałganów, Rada przepisze sposób postępowania z nimi zgodny z instrukcjami przez komitet techniczny wypracowanemi a przez konferencyą przyjętymi.

Artykuł 9 zostaje uchylony.

Institution d'un corps de gardes sanitaires pour le service de transit en quarantaine.

1. Il est créé un corps de gardes sanitaires chargés d'assurer la surveillance et l'exécution des mesures de prophylaxie appliquées dans le Canal et à l'établissement des Sources de Moïse.

Ce corps comprend dix gardes.

2. Il est recruté parmi les anciens sous-officiers des armées et marines européennes et égyptiennes.

3. Les gardes sont divisés en deux classes:
la 1re classe comprend 4 gardes;
la 2e comprend 6 gardes.

4. La solde annuelle allouée à ces employés est pour

la 1re classe de 160 L. ég. à 200 L. ég. ;
la 2e de 120 L. ég. à 160 L. ég.

avec augmentation annuelle progressive jusqu'à ce que le maximum soit atteint.

5. Ils sont placés sous les ordres immédiats du Directeur de l'office de Suez.

6. Ils devront être initiés à toutes les pratiques et à toutes les opérations de désinfection usitées, connaître la manipulation des instruments et des substances employés à cet effet.

7. Ils sont nommés, après que leur compétence aura été constatée par le Conseil, dans les formes prévues à l'art. 14 du décret khédivial de 1881 révisé.

8. Ils sont investis du caractère d'agents de la force publique, avec droit de réquisition en cas d'infraction aux réglemens sanitaires.

Le règlement contre la peste, le règlement contre la fièvre jaune, ainsi que le règlement quarantenaire applicable aux animaux seront remaniés par le Conseil sanitaire, maritime et quarantenaire d'Égypte renouvelé.

Règlement pour le transit.

(Voir plus haut: Dispositions pour le passage du Canal en quarantaine).

Règlement applicable aux provenances des ports arabiques de la Mer Rouge, à l'époque du retour du pèlerinage.

Article 1er

Tout navire provenant d'un port du Hedjaz ou de tout autre port de la côte arabique de la Mer Rouge, muni de patente brute de choléra, ayant à bord des pèlerins ou masses analogues, à destination de Suez ou d'un port de la Méditerranée, est

Ustanowienie korpusu straży zdrowia do służby przy przepływaniu pod kwarantanną.

1. Zaprowadza się korpus straży zdrowia, którego zadaniem będzie zapewnienie nadzoru i wykonania środków ostrożności, jakie na kanale w zakładzie u Źródeł Mojżesza mają być stosowane.

Korpus ten składa się z dziesięciu strażników.

2. Korpus uzupełnia się z byłych podoficerów jakiegokolwiek armii i marynarki europejskiej lub egipskiej.

3. Strażnicy dzielą się na dwie klasy:
pierwsza klasa składa się z 4 strażników a druga klasa z 6 strażników.

4. Płaca roczna strażników wynosi:

w pierwszej klasie 160—200 l. egip. ;
w drugiej klasie 120—160 l. egip.

z dodatkiem wzrastającym corocznie aż do najwyższego stopnia płacy.

5. Oddani są bezpośrednio pod rozkazy dyrektora urzędu w Suez.

6. Obznajmić ich należy z wszystkimi używanymi metodami i czynnościami odwieziania, tudzież obchodzenia się z narzędziami i materyałami do tego potrzebnymi.

7. Po stwierdzeniu ich zdatności mianuje ich Rada w formie przepisanej artykułem 14 zrewidowanego dekretu khedivialnego z r. 1881.

8. Mieć będą charakter agentów policyjnych a tem samem prawo proponowania kary w przypadkach naruszenia regulaminu zdrowotnego.

Nowa egipska Rada zdrowotna morska i kwarantanna przerobi regulaminy przeciw zarazie i przeciw żółtej febrze, tudzież regulamin o kwarantannie zwierząt.

Regulamin dla statków przepływających.

(Obacz wyżej: Postanowienia dotyczące się przepływania kanału pod kwarantanną.)

Regulamin dla statków przybywających z portów arabskich morza Czerwonego w czasie powrotu pielgrzymów.

Artykuł 1.

Wszelki statek, przybywający z któregośkolwiek portu Hedżazu lub z któregośkolwiek portu wybrzeża arabskiego morza Czerwonego, nieczystym paszportem zdrowia opatrzone, mający na pokładzie pielgrzymów lub inne gromady udające się do Suez lub

tenu de se rendre à El-Tor pour y subir la quarantaine réglementaire.

Il y sera procédé au débarquement des passagers, bagages et marchandises susceptibles et à leur désinfection, ainsi qu'à celle des effets à usage et du navire.

Article 2.

La durée de la quarantaine à El-Tor pour les pèlerins, désignée sous le précédent article, est de 15 jours pleins à compter du jour du dernier cas de choléra constaté dans la section quarantenaire, pourvu qu'il n'y ait pas eu d'infractions aux prescriptions indiquées pour l'isolement.

Dans les cas où un accident cholérique se manifesterait dans une des sections, les pèlerins qu'elle renferme subiront une quarantaine de 15 jours.

Les navires qui remporteront les pèlerins ne traverseront le Canal qu'en quarantaine.

Les pèlerins égyptiens, après avoir quitté El-Tor, devront débarquer à Ras Mallap ou tout autre endroit désigné par le Conseil d'Alexandrie, pour y subir l'observation quarantenaire de 3 jours et une visite médicale, avant d'être admis en libre pratique.

Dans le cas où, pendant la traversée de El-Tor à Suez, ces navires auraient eu un cas suspect à bord, ils seront repoussés à El-Tor.

Article 3.

Les agents des compagnies de navigation et les capitaines sont prévenus qu'après avoir fini leur quarantaine à la station sanitaire de El-Tor et à Ras Mallap, les pèlerins égyptiens seront seuls autorisés à quitter définitivement le navire pour rentrer ensuite dans leurs foyers. Ne seront reconnus comme Égyptiens ou résidant en Egypte que les pèlerins porteurs d'une carte de résidence émanant d'une autorité égyptienne, et conforme au modèle établi. Des modèles de cette carte seront déposés auprès des autorités consulaires et sanitaires de Djeddah et de Jumbo, où MM. les agents et capitaines de navire pourront les examiner.

Les pèlerins non-égyptiens, tels que les Turcs, les Russes, les Persans, les Tunisiens, les Algériens, les Marocains, etc., ne pourront, après avoir quitté El-Tor, être débarqués dans un port égyptien.

En conséquence, les agents de navigation et es capitaines sont prévenus que le transbordemen

do pewnego portu morza Śródziemnego, winien udać się do El-Tor i odbyć tam przepisaną kwarantannę.

Pasażerowie, pakunek i wszelkie towary, za których pośrednictwem zaraza mogłaby być przeniesiona, będą wysadzone na ląd i zostaną odwietrzane równie jak przedmioty do użytku służące i sam statek.

Artykuł 2.

W El-Tor kwarantanna pielgrzymów w artykule poprzedzającym wzmiankowanych, wynosi całe dni 15, licząc od dnia, w którym w oddziale kwarantannowym stwierdzony został ostatni przypadek cholery, z zastrzeżeniem, żeby nie nastąpiło żadne naruszenie przepisów, dotyczących się odosobnienia.

Gdyby w jednym z tych oddziałów zdarzył się przypadek cholery, pielgrzymi do niego należący odbyć mają kwarantannę 15-dniową.

Statki przywożące napowrót pielgrzymów, mogą przepływać kanał tylko pod kwarantanną.

Pielgrzymów egipskich, gdy opuszczą El-Tor wysadzić należy na ląd w Ras Mallap lub w jakimkolwiek miejscu, przez Radę Aleksandryjską wskazanem, i zanim swobodne udzielanie się będzie im dozwolone poddać się mają trzydniowej kwarantannie obserwacyjnej i rewizji lekarskiej.

Gdyby w drodze z El-Tor do Suezu zdarzył się na pokładzie tych statków przypadek podejrzany, odesłać je należy napowrót do El-Tor.

Artykuł 3.

Agentów Spółek żeglarskich i kapitanów ostrzeżają się, że wyłącznie tylko pielgrzymi egipscy, odbywszy kwarantannę w El-Tor i Ras Mallap mogą stanowczo statek opuścić dla powrócenia ztamtąd do ojczyzny. Za Egipcyan lub mieszkańców Egiptu uważani będą tylko ci pielgrzymi, którzy opatrzeni są kartą pobytu, wydaną przez Władzę egipską i według przepisanej wzoru wygotowaną. Wzory tych kart złożone są w urzędach konsulowskich i zdrowotnych w Dżeddah i Jambo, gdzie agenci i kapitanowie statków mogą je oglądać.

Pielgrzymi nie egipscy, jakoto: Turcy, Rosyanie, Persowie, Tunetanie, Algierczycy, Marokkanie itd., gdy opuszczą El-Tor, nie mogą być wysadzani na ląd w porcie egipskim.

W skutek tego zwraca się uwagę agentów i kapitanów statków, że pielgrzymom zagranicznym

des pèlerins étrangers à l'Égypte, soit à Tor, soit à Suez, à Port-Saïd ou à Alexandrie est interdit.

Les bateaux qui auraient à leur bord des pèlerins appartenant aux nationalités dénommées dans le paragraphe précédent suivront la condition de ces pèlerins et ne seront reçus dans aucun port égyptien de la Méditerranée.

Article 4.

Les navires avec patente brute de choléra provenant d'un port du Hedjaz ou de tout autre port de la côte arabique de la Mer Rouge sans y avoir embarqué des pèlerins ou masses analogues et qui n'auront pas eu à bord, durant la traversée, d'accident suspect, sont placés dans la catégorie des navires ordinaires suspects. Ils seront soumis aux mesures préventives et au même traitement imposé à ces navires.

S'ils sont à destination de l'Égypte, ils subiront une observation quarantenaire de 3 jours aux Sources de Moïse et ne seront admis à la libre pratique qu'après visite médicale favorable.

Il est entendu que, si ces navires, durant la traversée, ont eu des accidents suspects, la quarantaine sera subie à El-Tor et sera de 15 jours.

Dans le cas où un accident suspect se manifesterait à bord durant la traversée entre Tor et Suez, le navire sera renvoyé à Tor pour y subir la quarantaine prévue par le précédent paragraphe.

Les caravanes composées de pèlerins égyptiens devront, avant de se rendre en Égypte, subir une quarantaine de rigueur de 15 jours à El-Tor; elles seront ensuite dirigées sur Ras Mallap pour y subir une observation quarantenaire de 5 jours, après laquelle elles ne seront admises en libre pratique qu'après visite médicale favorable et désinfection des effets.

Les caravanes composées de pèlerins étrangers devant se rendre dans leurs foyers par la voie de terre seront soumises aux mêmes mesures que les caravanes égyptiennes et devront être accompagnées par des gardes sanitaires jusqu'aux limites du désert.

Les caravanes venant du Hedjaz par la route de Kaba ou de Moïla, seront soumises, à leur arrivée au Canal, à la visite médicale et à la désinfection du linge sale et des effets à usage.

wzbronione jest przesiadanie się na inny statek tak w Torze jak i w Port-Saïdzie i Aleksandryi.

Statki mające na pokładzie pielgrzymów narodowości w paragrafie poprzedzającym wymienionych, podlegają temu samemu postępowaniu co oni i nie będą wpuszczane do żadnego portu egipskiego na morzu Śródziemnem.

Artykuł 4.

Statki z nieczystym z przyczyny cholery paszportem zdrowia przybywające z portu Hedżaz lub z któregokolwiek innego portu u wybrzeża arabskiego morza Czerwonego, jeżeli tam nie wzięły na pokład pielgrzymów lub innych podobnej mnogości transportów, i jeżeli w drodze nie zdarzył się na ich pokładzie ani jeden przypadek podejrzany, zaliczają się do kategorii zwyczajnie podejrzanych statków. Podlegają one tym samym środkom ostrożności i temu samemu postępowaniu co tamte.

Jeżeli celem ich podróży jest Egipt, poddać się mają trzydniowej kwarantannie obserwacyjnej u Źródeł Mojżesza i uzyskają pozwolenie swobodnego udzielania się dopiero po pomyślnej rewizji lekarskiej.

Zgodzono się, że te statki, na których podczas kursu zdarzyły się przypadki podejrzane, poddać się mają kwarantannie 15-dniowej w El-Tor.

Jeżeli w drodze pomiędzy Torem a Suezem zdarzy się na pokładzie wypadek podejrzany, statek powróci do Toru i poddać się tam kwarantannie w paragrafie poprzedzającym przepisanej.

Karawany składające się z pielgrzymów egipskich, zanim udadzą się do Egiptu, poddać się mają w El-Tor ściśle 15-dniowej kwarantannie; następnie posyła się ich do Ras-Mallap, aby poddały się tam pięciodniowej kwarantannie obserwacyjnej, po czem dozwolone im będzie swobodne udzielanie się tylko na podstawie zadawalniającego wyniku rewizji lekarskiej i po odwietrzeniu ich rzeczy.

Karawany złożone z pielgrzymów zagranicznych, chcące udać się do ojczyzny lądem, podlegają tym samym środkom co karawany egipskie i strażnicy zdrowia mają odprowadzać je aż do brzegu puszczy.

¶ Karawany ciągnące z Hedżaz na Kabę i Moïlę, poddawane będą za przybyciem do kanału rewizji lekarskiej a ich bielizna brudna i przedmioty użytkowe mają być odwietrzone.

Article 6.

1° Pendant tout le temps que durera le retour des pèlerins, les navires provenant du Hedjaz ou de tout autre port de la côte arabique de la Mer Rouge, avec patente nette, ayant des pèlerins à bord, sont tenus de se rendre à El-Tor pour y subir une observation de trois à quatre jours après complet débarquement des pèlerins.

2° Les pèlerins seuls seront débarqués au campement quarantenaire.

3° Après avoir subi cette observation de 3 à 4 jours, les navires seront reçus à Suez en libre pratique, si la visite médicale est favorable.

4° Toutefois, les pèlerins égyptiens ou résidant en Egypte, munis d'une carte de résidence, seront seuls autorisés à débarquer à Suez.

5° A l'égard des autres pèlerins de nationalité étrangère, on suivra la même règle qui a été établie dans le paragraphe 3 de l'article 3.

6° Le transbordement des pèlerins est strictement interdit dans tous les ports égyptiens.

7° Les navires venant du Hedjaz ou d'un port de la côte arabique de la Mer Rouge avec patente nette, n'ayant pas à bord des pèlerins ou masses analogues et qui n'auront pas eu d'accident suspect, durant la traversée, seront admis en libre pratique à Suez après visite médicale favorable.

Article 7.

Les navires partant du Hedjaz avec patente nette et ayant à leur bord des pèlerins à destination d'un port de la côte africaine de la Mer Rouge sont autorisés à se rendre à Souakim pour y subir l'observation de 3 à 4 jours avec débarquement des passagers au campement quarantenaire.

Article 8.

Les caravanes et pèlerins arrivant par voie de terre seront soumis à la visite médicale et à la désinfection aux Sources de Moïse.

Artykuł 6.

1. W całym tym przeciągu czasu, w którym pielgrzymi wracają, statki przybywające z Hedżazu lub z któregośkolwiek innego portu u wybrzeża arabskiego morza Czerwonego, czystym paszportem zdrowia opatrzone, pielgrzymów wiozące, obowiązane są udać się do El-Tor, ażeby tam po wysadzeniu wszystkich pielgrzymów, odbyć kwarantannę trzy aż do czterech dni trwającą.

2. W obozie kwarantannym wysadza się tylko pielgrzymów.

3. Po tej obserwacji 3 do 4 dni trwającej statki dopuszczone będą w Suez do wolnego obrotu, jeżeli wynik rewizyi lekarskiej okaże się pomyślnym.

4. Wszakże tylko pielgrzymom egipskim lub w Egipcie zamieszkałym i kartą pobytu opatrzonym, wolno będzie wysiąść w Suez.

5. Do innych pielgrzymów obcej narodowości stosuje się правило przepisane w artykule 3, ustęp 3.

6. Przewiezienie pielgrzymów innym statkiem jest we wszystkich portach egipskich surowo zakazane.

7. Statki przybywające z Hedżaz lub z portu na wybrzeżu arabskim morza Czerwonego z czystym paszportem zdrowia, nie mające na pokładzie pielgrzymów lub podobnych transportów i na których w drodze nie zdarzył się przypadek podejrzany, uzyskają w Suez pozwolenie do wolnego obrotu na podstawie pomyślnego wyniku rewizyi lekarskiej.

Artykuł 7.

Statki przybywające z Hedżaz z czystym paszportem zdrowia i mające na pokładzie pielgrzymów udających się do jednego z portów u afrykańskiego wybrzeża morza Czerwonego, upoważnione są płynąć do Suakimu dla poddania się tam obserwacji 3 do 4 dni trwającej i wysadzenia w tym celu pasażerów w obozie kwarantannym.

Artykuł 8.

Karawany i pielgrzymi lądem idący, będą poddawani rewizyi lekarskiej i odwietrzeniu u Źródeł Mojżesza.

Relevé des conclusions de la Commission technique sur l'application du règlement concernant les pèlerinages.

La Commission technique de la Conférence Sanitaire Internationale est d'avis que pour obtenir des résultats surs de l'application du règlement concernant les pèlerinages, il faudrait:

1° que chaque navire à pèlerins ait à bord un médecin, régulièrement diplômé et une étuve à désinfection;

2° que les pèlerins qui débarquent et ceux qui sont embarqués n'aient entre eux aucun contact, sur les points de débarquement;

3° que les navires qui auront débarqué leurs pèlerins changent de mouillage pour les rembarquer;

4° que les pèlerins débarqués soient répartis au campement en groupes aussi peu nombreux que possible;

5° que, pendant la période du fonctionnement du campement d'El-Tor, il y ait un nombre plus grand de médecins qu'auparavant;

6° que la direction de la station sanitaire soit mise complètement dans les mains du directeur-médecin. Toutefois les Puissances intéressées désirant que leurs pèlerins soient soignés par un de leurs médecins nationaux, devront s'adresser au Conseil d'Alexandrie, qui pourra donner cette autorisation, à la condition que, dans tous les cas, ces médecins seront, à El-Tor, sous l'autorité du directeur du campement;

7° que les gardes sanitaires soient en nombre suffisant et qu'ils soient payés de façon à ne pas céder aux tentatives de corruption;

8° qu'il soit établi, sous les ordres du directeur, un laboratoire de bactériologie, auquel sera attaché un médecin compétent, afin d'établir scientifiquement les cas de choléra et de bien déterminer le début, la manche et la fin d'une telle épidémie;

9° que le nombre et la dimension des étuves à désinfection soient suffisants pour que les opérations soient faites avec rapidité, en les portant au moins à trois de grand modèle;

10° qu'un mécanicien se trouve toujours, pendant le pèlerinage, à El-Tor pour assurer le fonctionnement régulier des étuves sous les ordres du médecin;

Zbiór uchwał komisji technicznej tyjących się stosowania regulaminu do pielgrzymek.

Komisja techniczna konferencyi zdrowotnej międzynarodowej jest tego zdania, że, aby stosowaniu regulaminu do pielgrzymek zapewnić skuteczność, należałoby zachowywać co następuje:

1. Każdy statek wiozący pielgrzymów powinien mieć na pokładzie lekarza prawidłowo dyplomowanego i przyrząd odwietrzający;

2. w miejscach lądowania zapobiedz należy wszelkiej styczności między pielgrzymami wysiadającymi na ląd a wsiadającymi na statek;

3. statki, które pielgrzymów wysadziły na ląd, winny zmienić przystań, zanim znowu wezmą ich na pokład;

4. pielgrzymi wysadzeni na ląd, powinni być w obozie podzieleni na grupy jak najmniej liczne;

5. w tym okresie, w którym obóz w El-Tor jest zajęty, powinna znajdować się tam większa jak zwykle ilość lekarzy;

6. kierownictwo stacyi zdrowotnej powinno być powierzone całkowicie lekarzowi dyrygującemu. Jednakże mocarstwa interesowane, któreby życzyły sobie, żeby ich pielgrzymi obsługiwani byli przez lekarzy własnej narodowości, winny zwrócić się w tym względzie do Rady aleksandryjskiej, która dać może odnośne pozwolenie pod warunkiem, żeby lekarze ci w El-Tor podlegali we wszystkich przypadkach dyrektorowi obozu;

7. powinna znajdować się dostateczna ilość strażników zdrowia, ci zaś powinni być tak dobrze płatni, żeby przekupstwem nie dawali się uwodzić;

8. zaprowadzona być powinna pracownia bakteriologiczna pod rozkazami dyrektora, któremu przydany być ma lekarz uzdolniony do stwierdzania naukowo przypadków cholery, jakoteż wybuchu, przebiegu i wygaśnięcia tej zarazy;

9. przyrządy odwietrzające powinny się znajdować w dostatecznej ilości i być takich rozmiarów, żeby można odwietrzenie wykonać szybko, do czego potrzebne są najmniej trzy przyrządy pierwszej wielkości;

10. w ciągu okresu pielgrzymek, powinien ciągle znajdować się w El-Tor mechanik, któryby miał o to staranie, żeby przyrządy pod nadzorem lekarza prawidłowo działały;

11° que les douches-lavage soient installées en nombre suffisant pour soumettre les pèlerins aux bains nécessaires pour assurer la complète désinfection des masses qui doivent passer à El-Tor ;

12° qu'il y ait, pendant le campement des pèlerins, une inspection rigoureuse de la qualité des denrées alimentaires et de l'eau, en se servant du personnel et des moyens du laboratoire de la station sanitaire ;

13° que le tarif des prix des denrées alimentaires soit établi par le Conseil d'Alexandrie et affiché dans les campements ;

14° que l'eau fournie aux pèlerins soit distillée ou portée, avant d'être distribuée, à une température de 100° C., et qu'aux diverses sections du campement l'eau soit gardée dans plusieurs réservoirs permettant de donner aux pèlerins une quantité suffisante d'eau de bonne qualité.

Les réservoirs doivent être fermés et servis par des robinets ou par une pompe ;

15° que les prescriptions pour les désinfections et les installations diverses nécessaires au fonctionnement de la station sanitaire de Suez (Voir le règlement et les instructions contre le choléra et le programme pour l'installation sanitaire près de Suez) soient appliquées en général au campement de El-Tor.

Les fosses d'aisance feront l'objet spécial de la surveillance rigoureuse de l'autorité sanitaire.

L'emplacement de ces fosses sera choisi de telle façon qu'elles n'exposent pas à la propagation de la maladie ;

16° qu'un fil télégraphique relie le campement de El-Tor à la station sanitaire de Suez.

Annexe V.

Mesures de préservation à prendre à bord des navires au moment du départ, pendant la traversée et à l'arrivée à Suez.

Nota. Le germe du choléra est contenu dans les voies digestives des malades ; la transmission se fait surtout par les déjections et les matières de vomissements, par conséquent, par les linges, les matelas et les mains souillées.

11. powinna znajdować się dostateczna ilość przyrządów natryskowych, żeby pielgrzymi mogli być należycie wykąpani i żeby odwietrzanie tłumów przechodzących przez El-Tor było całkiem skuteczne ;

12. w tym czasie, który pielgrzymi spędzają w obozie, jakość żywności i wody ma być ściśle badana przy pomocy funkcyonaryuszów stacyi zdrowotnej i jej środkami ;

13. taryfa cen żywności powinna być przez Radę Aleksandryjską przepisana i w obozach wywieziona ;

14. woda dostarczana pielgrzymom powinna być destylowana lub przed rozdaniem zagotowana aż do ciepłoty 100° C. i w rozmaitych oddziałach obozu w kilku rezerwoarach zachowywana, iżby można było zaopatrywać pielgrzymów w dostateczną ilość dobrej wody.

Rezerwoary powinny być zamknięte i opatrzone kurkami lub pompami do spuszczenia wody ;

15. przepisy dotyczące się odwietrzania i rozmaitych urządzeń potrzebnych do czynności na stacyi zdrowotnej w Suez (obacz regulamin i instrukcye przeciw cholercze, tudzież program zakładu zdrowotnego pod Suez), powinny w ogólności być stosowane do obozu w El-Tor.

Rowy wychodkowe powinny w szczególności być przedmiotem najściślejszego nadzoru Władzy zdrowia.

Rowy te zakładać należy w takim miejscu, żeby nie mogły ułatwiać rozszerzania się cholery ;

16. obóz w El-Tor powinien być linią telegraficzną połączony ze stacyą zdrowotną w Suez.

Załączka V.

Środki ostrożności, które zachowywane być mają na pokładzie statków odpływających, płynących i przybywających do Suez.

Uwaga. Zarazek choleryczny mieści się w kanałach trawienia chorego ; w przenoszeniu go pośredniczą głównie wypróżnienia i womity, a przeto także onieczyszczona niemi bielizna, materace i brudne ręce.

I. Mesures à prendre au point de départ.

1° Le capitaine veillera à ne pas laisser embarquer les personnes suspectes d'être atteintes d'une affection cholérique. Il refusera d'accepter à bord les linges, hardes, objets de literie et en général tous objets sales ou suspects.

Les objets de literie, vêtements, hardes, etc., ayant appartenu à des malades atteints de choléra ou d'une affection suspecte ne seront pas admis à bord.

2° Lorsque le navire doit transporter des émigrants, des troupes, il est désirable que l'embarquement ne se fasse qu'après que les personnes réunies en groupes ont été soumises, pendant 5 ou 6 jours, à une observation permettant de s'assurer qu'aucune d'elles n'est atteinte de choléra.

3° Avant l'embarquement, le navire sera mis dans un état de propreté parfaite; au besoin il sera désinfecté.

4° Il est indispensable que l'eau potable embarquée à bord soit prise à une source qui soit à l'abri de toute contamination possible.

L'eau n'expose à aucun danger si elle est distillée ou bouillie.

II. Mesures à prendre pendant la traversée.

1° Il est désirable que, dans chaque navire, un endroit spécial soit réservé pour isoler les personnes atteintes d'une affection contagieuse.

2° S'il n'en existe pas, la cabine ou tout autre endroit dans lequel une personne est atteinte de choléra sera mis en interdit.

Seules les personnes chargées de donner des soins au malade y pourront pénétrer.

Elles mêmes seront isolées de tout contact avec les autres personnes.

3° Les objets de literie, les linges, les vêtements qui auront été en contact avec le malade seront immédiatement, et dans la chambre même du malade, plongés dans une solution désinfectante. Il en sera de même pour les vêtements des personnes qui lui donnent des soins et qui auraient été souillées.

Ceux de ces objets qui n'ont pas de valeur seront brûlés ou jetés en mer, si on n'est ni dans

I. Środki, które zachowywać należy przy odpływaniu.

1. Kapitan czuwać ma nad tem, żeby na pokład nie wsiadły osoby podejrzane o uleganie cierpieniu cholerycznemu. Odmawiać winien przyjmowania na pokład bielizny, szmat, pościeli i w ogóle rzeczy nieczystych lub podejrzanych.

Pościel, odzież, szmaty itp., które należały do osoby chorej na cholere lub na słabość podejrzana nie będą przyjęte na pokład.

2. Jeżeli statek ma być użyty do przewozu wychodźców lub wojska, pożądaną jest rzeczą, żeby wsiadanie dozwolone było dopiero wtedy, gdy ludzie podzieleni na grupy poddani zostaną obserwacji 5 lub 6 dni trwającej i dającej rękojmię, że żadna z nich nie jest dotknięta cholera.

3. Przed wsiadaniem statek powinien być jak najstaranniej oczyszczony a jeśli trzeba, odwietrzony.

4. Rzeczą jest konieczną, żeby woda do picia wzięta na pokład pochodziła ze źródła zabezpieczonego od wszelkiej możliwości zarażenia.

Woda dystylowana lub gotowana nie wystawia na żadne niebezpieczeństwo.

II. Środki zachowywać się mające w drodze.

1. Pożądanem jest, żeby na każdym statku było przysposobione miejsce oddzielne do odosobnienia pasażerów dotkniętych chorobą zaraźliwą.

2. Gdyby takiego miejsca nie było, kajuta lub w ogóle to miejsce, w którym ktoś na cholere zachorował, zostanie odosobnione.

Wchodzić tam wolno tylko osobom, którym pielęgnowanie chorego jest powierzone.

Osoby te odsunąć należy od wszelkiej styczności z innymi ludźmi.

3. Pościel, bielizna, odzież, której chory używał, będzie niezwłocznie i to w pokoju chorego zanurzona w roztworze odwietrzającym. Toż samo stanie się z onieczyszczonej odzieżą osób chorego pielęgniujących.

Z przedmiotów wzmiankowanych te, które nie mają wartości, zostaną spalone, lub, jeżeli statek

un port, ni dans le canal. Les autres seront portés à l'étuve dans des sacs imperméables imprégnés d'une solution de sublimé, de façon à éviter tout contact avec les objets environnants.

S'il n'y a pas d'étuve à bord, ces objets resteront plongés dans la solution désinfectante pendant deux heures.

4° Les déjections des malades (vomissements et matières fécales) seront reçues dans un vase, dans lequel on aura préalablement versé un verre d'une solution désinfectante indiquée ailleurs.

Ces déjections sont immédiatement jetées dans les cabinets. Ceux-ci sont rigoureusement désinfectés après chaque projection de matières cholériques.

5° Les locaux occupés par les malades seront rigoureusement désinfectés suivant les règles indiquées plus loin.

6° Les cadavres, préalablement enveloppés d'un suaire imprégné de sublimé, seront jetés à la mer.

7° Toutes les opérations prophylactiques exécutées pendant le trajet du navire seront inscrites sur le journal du bord, qui sera présenté à l'autorité médicale à l'arrivée à Suez;

8° Ces règles sont expressément applicables à tout ce qui a été en contact avec les malades, quelles qu'aient été la gravité et l'issue de la maladie.

III. Mesures à prendre lors de l'arrivée du navire à Suez.

1° Tous les bâtiments subiront une visite médicale avant d'entrer dans le canal de Suez.

2° Cette visite sera faite par l'autorité sanitaire de Suez.

3° Si le navire est infecté, les personnes atteintes du choléra ou d'accidents douteux seront débarquées et isolées dans un local spécial construit à proximité de Suez.

Seront considérées comme douteux les individus ayant eu des symptômes de choléra, notamment la diarrhée cholériforme.

4° Tous les objets contaminés et les objets suivants seront désinfectés avant l'entrée du navire dans le canal de Suez, c'est-à-dire les habits, objets de literie, matelas, tapis et autres objets qui ont

nie znajduje się ani w porcie ani w kanale, będą wrzucone w morze. Inne w workach nieprzepuszczających, roztworem sublimatu nasyconych, włożone będą do przyrządu odwietrzającego, przy czem unikać należy zetknięcia z przedmiotami otaczającymi.

Jeżeli na statku niema przyrządu odwietrzającego, przedmioty te trzymać należy przez dwie godziny w roztworze odwietrzającym.

4. Wypróżnienia chorych (wymioty i kał) daje się do naczynia, nalawszy wprzód do niego odpowiednią ilość płynu odwietrzającego, w innym miejscu opisanego.

Wypróżnienia te wylewa się natychmiast do wychodków, te zaś należy odwietrzyć starannie po każdym wlaniu wypróżnień cholerycznych.

5. Miejsca, które zajmowali chorzy, odwietrzyć należy starannie według prawideł niżej podanych.

6. Zwłoki owinięte w płótno roztworem sublimatu nasycone, wrzucić należy w morze.

7. Wszelkie środki ostrożności podczas przewożenia się statku wykonane, zapisać należy w dzienniku, który za przybyciem do Suez przedstawia się Władzy lekarskiej.

8. Prawidła powyższe stosują się ściśle do wszystkiego co tylko miało styczność z chorymi, jakkolwiek był stopień lub wynik choroby.

III. Środki zachowywać się mające za przybyciem do Suez.

1. Wszelkie statki, zanim wejdą do kanału suezkiego, poddane być mają rewizji lekarskiej.

2. Rewizją tę odbywać ma Władza lekarska w Suez.

3. Jeżeli okręt jest zapowietrzony, osoby dotknięte cholera i te, co do których zachodzą objawy wątpliwe, będą wysadzone na ląd i odosobnione w lokalu oddzielnym w pobliżu Suezu urządzonym.

Za wątpliwe uważać należy zasłabnięcie tych osób, u których okazały się objawy choleryczne a mianowicie biegunka choleryczna.

4. Przed wstąpieniem statku w kanał suezki, odwietrzyć należy wszelkie przedmioty onieczyszczone, tudzież następujące: odzież pościel, materace, kobierce i wszelkie inne rzeczy, których się chory

été en contact avec le malade, les vêtements de ceux qui lui ont donné des soins, les objets contenus dans la cabine du malade et dans les cabines attenantes, le couloir de ces cabines, le pont ou les parties du pont sur lesquelles le malade aurait séjourné.

K.
Ldn.
B.
Knuth.
B.
P. B.
A. P.
Vivian.
G. A.
G. Z.
A. d'A.
W.
R.
Macedo.
A. Y.
G. Lewenhaupt.
Mahmoud Nédim.

dotykał, odzież osób, które go pielęgnowały, przedmioty znajdujące się w kajucie chorego i w przyległych kajutach, na korytarzu do tych kajut prowadzącym, pokład lub tę jego część, w której chory przebywał.

K.
Ldn.
B.
Knuth.
B.
P. B.
A. Pj
Vivian.
G. A.
G. Z.
A. d'A.
W.
R.
Macedo.
A. Y.
G. Lewenhaupt.
Mahmud Nédim.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis illos omnes et singulos ratos gratosque habere profiteamur; Verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni, mandatueros esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso muniri jussimus. Dabantur Ischl die vigesimo primo mensis julii anno Domini millesimo octingentesimo nonagesimo secundo, Regnorum Nostrorum quadragesimo quarto.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes **Kálnoky** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium :

Adolphus a Plason de la Woestyne m. p.,
Consiliarius aulicus ac ministerialis.

(Pierwopis.)

Procès-verbal.

Les Parties contractantes ayant unanimement accepté que l'échange des ratifications de la convention sanitaire de Venise du 30 janvier 1892 se ferait moyennant le dépôt des instruments respectifs aux archives du ministère des affaires étrangères d'Italie, le présent procès-verbal de dépôt a été, à cet effet, ouvert au ministère royal des affaires étrangères ce jourd'hui 30 juillet 1892.

Les Parties contractantes sont d'accord à considérer comme étant régulièrement prorogé jusqu'à la date de clôture du présent procès-verbal, le délai que la convention avait fixé au 31 juillet 1892 pour l'échange des ratifications.

Au sujet d'une phrase contenue au § 3 des dispositions concernant le passage du canal de Suez en quarantaine (annexe I), le gouvernement des Pays-Bas a désiré voir figurer au présent procès-verbal la déclaration suivante, à savoir que: „selon la marche de la conférence de Venise, les mots chaque puissance édictera des dispositions pénales contre les bâtiments qui, abandonnant le parcours indiqué par le capitaine, aborderaient indûment un des ports du territoire de cette puissance ne sauraient être autrement interprétés que dans le sens que le gouvernement de chaque puissance prendra, dans les limites de sa législation, des mesures contre les bâtiments, etc.“

Sur quoi, le dépôt des ratifications de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., etc., et Roi Apostolique de Hongrie, de Sa Majesté la Reine régente d'Espagne, de Sa Majesté le Roi d'Italie, de Sa Majesté la Reine régente des Pays-Bas et de Sa Majesté le Roi de Suède et Norvège a été effectué ce même jour 30 juillet 1892.

(Przekład.)

Protokół.

Ponieważ Strony kontraktujące zgodziły się, żeby wymiana ratyfikacji umowy zdrowotnej weneckiej z dnia 30. stycznia 1892 nastąpiła przez złożenie odnośnych dokumentów w archiwach włoskiego Ministerstwa spraw zewnętrznych, przeto w dniu dzisiejszym, t. j. 30. lipca 1892 spisany został w królewskim Ministerstwie spraw zewnętrznych niniejszy protokół złożenia takowych.

Strony kontraktujące zgadzają się, żeby termin wymiany ratyfikacji, ustanowiony w umowie na dzień 31. lipca 1892, uważany był za przedłużony legalnie aż do dnia zamknięcia niniejszego protokołu.

Ze względu na jedno ze zdań wyrażonych w §. 3 postanowień, dotyczących się przepływania kanału suezkiego pod kwarantanną (załączka I), Rząd holenderski życzył sobie, żeby w protokole niniejszym zamieszczone zostało następujące oświadczenie: „w duchu konferencji weneckiej słowa: każde z mocarstw wyda postanowienia karne przeciwko tym statkom, któreby zboczyły z kierunku podanego przez kapitana i zawinęły nieprawnie do portu leżącego w obszarze tego mocarstwa, tylko w ten sposób tłumaczone być mogą, że Rząd każdego mocarstwa zaprowadzi w granicach swego ustawodawstwa środki przeciwko tym statkom itd.“

Następnie złożone zostały ratyfikacje Najjaśniejszego Cesarza austriackiego, Króla czeskiego itd. itd. i Króla Apostolskiego węgierskiego, Najjaśniejszej Królowej Regentki hiszpańskiej, Najjaśniejszego Króla włoskiego, Najjaśniejszej Królowej Regentki holenderskiej i Najjaśniejszego Króla szwedzkiego i norweskigo w tym samym dniu 30. lipca 1892.

Ont été successivement présentées au dépôt :

le 31 juillet 1892, la ratification de Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse;

le 2 août 1892, la ratification de Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes;

le 3 août 1892, les ratifications du Président de la République française et de Sa Majesté le Roi des Hellènes;

le 4 août 1892, la ratification de Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies;

également le 4 août 1892, la ratification de Sa Majesté le Roi des Belges;

le 9 août 1892, la ratification de Sa Majesté le Roi de Danemark;

le 13 février 1893, la ratification de Sa Majesté l'Empereur des Ottomans.

Au moment de la déposer l'ambassadeur de Sa Majesté Impériale demande l'insertion, au présent procès-verbal, de la réserve suivante, que les puissances contractantes ont toutes préalablement admise, à savoir que: „Sa Majesté Impériale le Sultan ratifie la convention sanitaire de Venise à la condition expresse que cet acte ne porte aucune atteinte, tant aux réglemens et instructions sanitaires actuellement en vigueur dans l'empire, ou à adopter à l'avenir, qu'aux mesures que le gouvernement impérial ottoman pourrait prendre, en temps d'épidémie, à la suite des résolutions du conseil supérieur pe santé.“

Une note du ministre de Portugal auprès de la cour royale, en date du 31 août 1892, porte la déclaration que „le gouvernement de Sa Majesté Très-Fidèle, sauf ultérieure ratification, dépendant, selon la constitution portugaise, d'un acte du pouvoir législatif, et en tant que son adhésion appartient au pouvoir exécutif, accepte définitivement l'acte de la conférence internationale de Venise, aussi bien que les modifications y apportées par les récentes négociations de Paris“, et qu'il „accepte également la proposition néerlandaise concernant une phrase de l'acte de Venise“.

A la suite de cette double déclaration, et le dépôt des autres ratifications étant maintenant complet, le présent procès-verbal a été ce jourd'hui, 13 février 1893, provisoirement clos, avec réserve de le rouvrir ultérieurement pour le dépôt de la ratification de Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves.

Z kolei złożone zostały:

dnia 31. lipca 1892 ratyfikacya Najjaśniejszego Cesarza niemieckiego, króla pruskiego;

dnia 2. sierpnia 1892 ratyfikacya Najjaśniejszej Królowej Zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzowej indyjskiej;

dnia 3. sierpnia 1892 ratyfikacye Prezydenta rzeczypospolitej francuskiej i Najjaśniejszego Króla Hellenów;

dnia 4. sierpnia 1892 ratyfikacya Najjaśniejszego Cesarza rosyjskiego;

podobnież dnia 4. sierpnia 1892 ratyfikacya Najjaśniejszego Króla Belgów;

dnia 9. sierpnia 1892 ratyfikacya Najjaśniejszego Króla duńskiego;

dnia 13. lutego 1893 ratyfikacya Najjaśniejszego Cesarza Ottomanów.

W chwili złożenia ambasador Jego cesarskiej Mości prosił o zapisanie w protokole następującego zastrzeżenia, na które poprzednio zgodziły się wszystkie mocarstwa kontraktujące: Najjaśniejszy Sułtan ratyfikuje umowę zdrowotną wenecką pod tym wyraźnym warunkiem, że akt ten nie przyniesie żadnego uszczerbku ani regulaminom i przepisom zdrowotnym obecnie w cesarstwie obowiązującym lub w przyszłości wydać się mającym, ani też środkiem, jakie Rząd cesarsko ottomański zaprowadziłby w czasie epidemii, w skutek uchwały Najwyższej Rady zdrowia.

Nota Ministra portugalskiego przy królewskim dworze z dnia 31. sierpnia 1892 zawiera oświadczenie, że „Rząd Jego Najprawowierniejszej Mości z zastrzeżeniem późniejszej ratyfikacyi, która według konstytucyi portugalskiej zależy od aktu władzy ustawodawczej i o ile władzy wykonawczej służy prawo przystąpienia, przyjmuje stanowczo akt konferencyi międzynarodowej weneckiej, jakoteż zmiany poczynione w niej w skutek późniejszych negocyacyi paryskich, i że przyjmuje również wniosek holenderski, tyający się pewnego zdania aktu weneckiego.“

W skutek tego podwójnego oświadczenia i ponieważ inne ratyfikacye są także złożone, protokół niniejszy został w dniu dzisiejszym 13. lutego 1893 tymczasowo zamknięty z tem zastrzeżeniem, że będzie później otwarty celem złożenia ratyfikacyi Najjaśniejszego Króla portugalskiego i algarbskiego.

L'exemplaire unique du présent procès-verbal reste aux archives du ministère royal des affaires étrangères, par les soins duquel une copie certifiée conforme à l'original en sera délivrée à chacune des Hautes Parties contractantes.

Ce jourd'hui, 18 novembre 1893, le présent procès-verbal a été rouvert, le chargé d'affaires de Portugal s'étant présenté pour procéder au dépôt de la ratification de Sa Majesté Très-Fidèle. A cette occasion, le chargé d'affaires a déclaré que la ratification de son Souverain est délivrée sous les deux conditions ci-dessous énoncées, analogues à celles qui ont respectivement accompagné les ratifications de Sa Majesté la Reine régente des Pays-Bas et de Sa Majesté l'Empereur des Ottomans, à savoir: 1° qu'aucune des clauses de la convention dont il s'agit ne modifie la législation sanitaire applicable dans les ports portugais; 2° qu'aucune de ces clauses ne rend obligatoire la promulgation d'aucune nouvelle disposition pénale. Le chargé d'affaires constate que ces deux conditions ne préjugent en rien les autres déclarations formulées, en son temps, par le comte de Macedo, et acceptées par la conférence de Venise, comme interprétation de la convention, relativement aux avis télégraphiques prescrits à l'annexe I, et aux charges découlant de l'emprunt prévu à l'annexe II.

Le dépôt des ratifications étant ainsi complet, de la part de toutes les Parties contractantes, le présent procès-verbal a été définitivement clos, et remplacé, comme original unique, aux archives du ministère royal des affaires étrangères d'Italie, par les soins duquel une nouvelle copie, certifiée conforme à l'original ainsi complété, sera délivrée à chacune des Hautes Parties contractantes.

(L. S.) **Eperjésy**, chargé d'affaires d'Autriche-Hongrie.

(L. S.) Le comte de **Benomar**, ambassadeur d'Espagne.

(L. S.) **B. Brin**, ministre des affaires étrangères d'Italie.

(L. S.) **Westenberg**, ministre des Pays-Bas.

(L. S.) **H. Bohn**, consul de Suède et Norvège.

(L. S.) Comte **Solms**, ambassadeur d'Allemagne.

(L. S.) **Vivian**, ambassadeur d'Angleterre.

(L. S.) **H. Marchand**, chargé d'affaires de France.

(L. S.) **M. A. Durutti**, chargé d'affaires de Grèce.

Jedyny egzemplarz niniejszego protokołu pozostaje w archiwach Ministerstwa królewskiego spraw zewnętrznych, które postara się, żeby kopia uwierzytelniona, z oryginałem zgodna, wydana została każdej z Wysokich Stron kontraktujących.

W dniu dzisiejszym 18. listopada 1893 protokół niniejszy został znowu otwarty, ponieważ stawił się pełnomocnik portugalski dla złożenia ratyfikacji Jego Najwierniejszej Mości swojego Najjaśniejszego Króla. Przy tej sposobności pełnomocnik oświadczył, że ratyfikacja jego monarchy uczyniona została pod dwoma niżej podanymi warunkami podobnymi do tych, pod którymi uczynione zostały ratyfikacje Najjaśniejszej Królowej regentki holenderskiej i Najjaśniejszego Cesarza Ottomanów a mianowicie: 1. że żadne z postanowień umowy nie zmienia prawodawstwa zdrowotnego, stosowanego w portach portugalskich; 2. że żadne z tych postanowień nie wymaga obowiązkowego ogłoszenia nowych przepisów karnych. Pełnomocnik oświadcza, że oba te warunki nie przesądzają w niczem innym deklaracyom, sformułowanym swego czasu przez hrabiego Macedo a przez konferencyą przyjętym, jako co do interpretacji umowy w przedmiocie doniesień telegraficznych w załączce I przepisanych i w przedmiocie zobowiązań wynikających z pożyczki w załączce II przewidzianych.

Gdy więc ratyfikacje wszystkich Stron kontraktujących są złożone, protokół niniejszy został ostatecznie zamknięty i złożony jako jedyny pierwopis, w archiwach królewsko włoskiego Ministerstwa spraw zewnętrznych, które postara się, żeby każdej z Wysokich Stron kontraktujących wydany był nowy odpis wierzytelny zgodny z pierwopisem tak uzupełnionym.

(L. S.) **Eperjésy**, pełnomocnik austriacko-węgierski.

(L. S.) Hrabia **Benomar**, ambasador hiszpański.

(L. S.) **B. Brin**, włoski minister spraw zewnętrznych.

(L. S.) **Westenberg**, poset kolenderski.

(L. S.) **H. Bohn**, konsul szwedzki i norwegijski.

(L. S.) Hrabia **Solms**, ambasador niemiecki.

(L. S.) **Vivian**, ambasador angielski.

(L. S.) **H. Marchand**, pełnomocnik francuski.

(L. S.) **M. A. Durutti**, pełnomocnik grecki.

(L. S.) **A. Vlangaly**, ambassadeur de Russie.

(L. S.) **Baron Moncheur**, chargé d'affaires de Belgique.

(L. S.) **Knuth**, ministre de Danemark.

(L. S.) **Mahmoud Nédim**, ambassadeur de Turquie.

(L. S.) **Augusto de Sequeira Thedim**, chargé d'affaires de Portugal.

Rome, ce 18 novembre 1893.

Le ministre des affaires étrangères de Sa Majesté le Roi d'Italie:

(Signé) **B. Brin**.

Copie certifiée conforme à l'original déposé aux Archives du Ministère Royal des Affaires Etrangères.

Rome, ce 25 novembre 1893.

Le Secrétaire Général:

Malvano.

(L. S.) **A. Vlangaly**, ambasador rosyjski.

(L. S.) **Baron Moncheur**, pełnomocnik belgijski.

(L. S.) **Knuth**, minister duński.

(L. S.) **Mahmud Nédim**, ambasador turecki.

(L. S.) **August Sequeira Thedim**, pełnomocnik portugalski.

Rzym, dnia 18. listopada 1893.

Minister spraw zewnętrznych
Najjaśniejszego Króla włoskiego:

(Podpisano:) **B. Brin**.

Odpis wierzytelny zgodny z pierwopisem złożonym w archiwach królewskiego Ministerstwa spraw zewnętrznych.

Rzym, dnia 25. listopada 1893.

Sekretarz generalny:

Malvano.

Umowę powyższą międzynarodową zdrowotną z załączkami i protokołem, jako obowiązującą w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 21. lutego 1894.

Windisch-Graetz r. w.

Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 10. kwietnia 1894.

(Zawiera Nr. 69)

69.

Umowa międzynarodowa z dnia 15. kwietnia 1893,

pomiędzy Austryą i Węgrami, Niemcami, Belgią, Francją, Włochami, Luksemburgiem, Czarnogorzem, Holandją, Rosją i Szwajcaryą, tycząca się wspólnych środków ku ochronie zdrowia publicznego w czasach epidemicznego wybuchu cholery.

(Zawarta w Dreźnie dnia 15. kwietnia 1893, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowana w Wiedniu dnia 8. listopada 1893, poczem ratyfikacje wzajemne wymienione zostały w Berlinie dnia 1. lutego 1894.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum ad res sanitarias regulandas cum pluribus potestatibus, quibus Imperium britannicum postea accessit, conventio Dresdae die decima quinta mensis Aprilis, anno millesimo octingentesimo nonagesimo tertio inita et signata fuit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Convention.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. etc., et Roi Apostolique de Hongrie; Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Sa Majesté le Roi des Belges; le Président de la République Française; Sa Majesté le Roi d'Italie; Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg; Son Altesse le Prince de Monténégro; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et en Son nom Sa Majesté la Reine Régente du Royaume; Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies; le Conseil Fédéral Suisse,

Ayant décidé d'établir des mesures communes pour sauvegarder la santé publique en temps d'épidémie cholérique, sans apporter d'entraves inutiles aux transactions commerciales et au mouvement des voyageurs, ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. etc., et Roi Apostolique de Hongrie,

Monsieur Hengelmüller de Hengervár, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Rio de Janeiro;

Monsieur le Chevalier de Gsiller, Son Consul Général, Délégué à la Commission Européenne du Danube;

Monsieur le Chevalier Dr. Kusý, Conseiller au Ministère Impérial Royal de l'Intérieur à Vienne;

Monsieur le Dr. Alexandre de Faschó-Moys, Conseiller au Ministère Royal Hongrois de l'Intérieur à Budapest;

Monsieur de Ebner, Conseiller de Section au Ministère Impérial Royal du Commerce à Vienne;

Monsieur Charles de Vajkay, Ingénieur Supérieur des Chemins de Fer de l'Etat Hongrois.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse,

Monsieur le Comte Charles de Dönhoff, Son Conseiller Intime Actuel et Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Dresde;

Monsieur Hopf, Son Conseiller Intime Supérieur de Régence au Département de l'Intérieur;

(Przekład.)

Umowa.

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. itd. i Król Apostolski węgierski; Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski w imieniu państwa niemieckiego; Najjaśniejszy Król Belgów; Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej; Najjaśniejszy Król włoski; Jego królewska Wysokość Księżę luksemburski; Jego Wysokość Księżę czarnogórski; Najjaśniejsza Królowa holenderska a w Jej imieniu Najjaśniejsza Królowa regentka królestwa; Najjaśniejszy Cesarz Wszzech Rosyji; Rada związkowa szwajcarska,

postanowiwszy zaprowadzić środki wspólne dla ochrony zdrowia publicznego w czasie zarazy cholerycznej bez czynienia niepotrzebnych przeszkód sprawom handlowym i ruchowi podróży, mianowali Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. itd. i Król Apostolski węgierski:

Pana Hengelmüller z Hengervaru, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego w Rio de Janeiro;

Pana Gsillera, Swego konsula generalnego, delegata przy komisji europejskiej Dunaju;

Pana Dra Kusęgo, radcę c. k. ministerstwa spraw wewnętrznych w Wiedniu;

Pana Dra Aleksandra Faschó-Moys, radcę król. węgierskiego ministerstwa spraw wewnętrznych w Budapeszcie;

Pana Ebnera, radcę sekcyjnego w c. k. ministerstwie handlu w Wiedniu;

Pana Karola Vajkay, inżyniera starszego węgierskich kolei państwa.

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski:

Pana Hrabiego Karola Dönhofa, Swego rzeczywistego radcę trójnego i Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego w Dreźnie;

Pana Hopfa, Swego tajnego radcę rządowego wyższego w kr. pruskiem ministerstwie spraw wewn.;

Monsieur le Chevalier de Landmann, Conseiller Supérieur de Régence au Ministère Royal de l'Intérieur de Bavière;

Monsieur de Criegern, Conseiller Intime de Régence au Ministère Royal de l'Intérieur de Saxe;

Monsieur le Dr. Koch, Professeur à l'Université Royale de Berlin, Son Conseiller Intime de Médecine, Membre Extraordinaire de l'Office Sanitaire Impérial;

Monsieur le Dr. Lehmann, Son Conseiller de Légation au Département des Affaires Etrangères.

Sa Majesté le Roi des Belges,

Monsieur E. Beco, Secrétaire Général du Ministère de l'Agriculture, de l'Industrie et des Travaux Publics.

Le Président de la République Française,

Monsieur Camille Barrère, Ministre Plénipotentiaire de 1re classe, Chargé d'Affaires de France à Munich;

Monsieur le Professeur Brouardel, Doyen de la Faculté de Médecine de Paris, Membre de l'Institut, Président du Comité Consultatif d'Hygiène Publique;

Monsieur le Professeur Proust, Membre de l'Académie de Médecine, Inspecteur Général des Services Sanitaires.

Sa Majesté le Roi d'Italie,

Monsieur le Comte Curtopassi, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Bucarest;

Le Commandeur Pagliani, Docteur en Médecine, Professeur d'Hygiène à la Faculté de Médecine, Directeur de la Santé Publique au Ministère de l'Intérieur.

Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg,

Monsieur le Comte H. E. V. de Villers, Son Chargé d'Affaires à Berlin.

Son Altesse le Prince de Monténégro,

Monsieur Hengelmüller de Hengervár, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche et Roi Apostolique de Hongrie.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et en Son nom Sa Majesté la Reine Régente du Royaume,

Monsieur L. H. Ruysenaers, Son Ministre Résident;

Pana Landmanna, radcę rządowego starszego w król. bawarskiem ministerstwie spraw wewnętrznych;

Pana Criegerna, radcę rządowego tajnego w król. saskiem ministerstwie spraw wewnętrznych;

Pana Dra Kocha, profesora uniwersytetu królewskiego w Berlinie, Swego radcę tajnego lekarskiego, członka nadzwyczajnego przy cesarskim urzędzie zdrowia;

Pana Dra Lehmana, Swego radcę legacyi w departamencie spraw zewnętrznych.

Najjaśniejszy Król Belgów:

Pana E. Beco, sekretarza generalnego w ministerstwie rolnictwa, przemysłu i robót publicznych.

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej:

Pana Kamila Barrère, ministra pełnomocnego pierwszej klasy, pełnomocnika francuskiego w Monachium;

Pana profesora Brouardela, dziekana wydziału medycznego w Paryżu, członka instytutu, prezesa komitetu doradczego higieny publicznej;

Pana profesora Prousta, członka akademii lekarskiej, inspektora generalnego służby zdrowia.

Najjaśniejszy Król włoski:

Pana Hrabiego Curtopassi, Swego posła nadzwyczajnego i ministra nadzwyczajnego w Bukareszcie;

Pana komandora Pagliani, doktora medycyny, profesora higieny na wydziale medycznym, dyrektora zdrowia publicznego w ministerstwie spraw wewnętrznych.

Jego królewska Wysokość Wielki Książę luksemburski:

Pana Hrabiego H. E. V. Villersa, Swego pełnomocnika w Berlinie.

Jego Wysokość Książę czarnogórski:

Pana Hengelmüllera z Hengervaru, posła nadzwyczajnego i pełnomocnego ministra Najjaśniejszego Cesarza austriackiego i Króla Apostolskiego węgierskiego.

Najjaśniejsza Królowa holenderska a w Jej imieniu Najjaśniejsza Królowa regentka królestwa:

Pana L. H. Ruysenaers, Swego ministra-rezydenta;

Monsieur le Dr. Ruysch, Conseiller au Ministère de l'Intérieur.

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies,

Monsieur Yonine, Son Conseiller Privé et Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire.

Le Conseil Fédéral Suisse,

Monsieur le Colonel Dr. Roth, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la Confédération Suisse près l'Empire Allemand;

Monsieur le Dr. F. Schmid, Chef du Bureau Sanitaire Fédéral;

Lesquels, ayant échangé leurs pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

I.

En ce qui concerne la prophylaxie internationale applicable aux voyageurs et aux marchandises:

Seront appliquées désormais les mesures indiquées et précisées dans l'Annexe I de la présente Convention.

II.

En ce qui touche le régime sanitaire de l'embouchure du Danube (Bouche de Soulina):

Sont adoptées les dispositions consignées dans l'Annexe II.

III.

Les pièces ci-annexées ont la même valeur que si elles étaient incorporées dans la présente Convention.

IV.

La présente Convention aura une durée de cinq ans à partir de la date de la ratification. Elle sera renouvelée de cinq en cinq ans par tacite reconduction, sauf dénonciation, dans une période de six mois avant l'expiration de ce terme, par l'une des Hautes Parties Contractantes.

La dénonciation ne produira son effet qu'à l'égard du ou des Pays qui l'auront notifiée. La Convention restera exécutoire pour les autres États. Les Hautes Parties Contractantes se réservent également la faculté de provoquer, par la voie des négociations diplomatiques, les modifications qu'elles jugeraient nécessaire d'introduire dans la Convention et ses Annexes.

La présente Convention sera ratifiée; les ratifications en seront déposées à Berlin le plus tôt

Pana Dra Ruyscha, radcę ministerstwa spraw wewnętrznych.

Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosyj:

Pana Yonine, Swego radcę tajnego i Swego posła nadzwyczajnego i pełnomocnego ministra.

Rada związkowa szwajcarska:

Pana pułkownika Dra Rotha, posła nadzwyczajnego i pełnomocnego ministra federacji szwajcarskiej w państwie niemieckiem;

Pana Dra F. Schmid, naczelnika biura zdrowotnego federacji,

którzy okazawszy sobie pełnomocnictwa swoje i znalazłszy je w dobrej i należytej formie zgodzili się na następujące postanowienia:

I.

Co się tyczy środków profilaktycznych międzynarodowych, stosowane być mają w obrocie osobowym i towarowym te, które podane są i bliżej określone w załączce I do umowy niniejszej.

II.

Pod względem porządku zdrowotnego przy uściu Dunaju (uście Sulina) uchwalone postanowienia zawarte są w załączce II.

III.

Obie dołączone załączki mają taką samą wagę, jak gdyby wciągnięte były w osnowę umowy niniejszej.

IV.

Umowa niniejsza obowiązywać będzie przez lat pięć od daty ratyfikacji i będzie milcząco co pięć lat odnawiana, jeżeli żadna z Wysokich Stron kontraktujących nie wypowie jej w ostatnich sześciu miesiącach przed upływem pięcioletniego okresu.

Wypowiedzenie będzie miało skutek tylko dla tego państwa lub dla tych państw, które je uczynią. Dla innych państw umowa będzie nadal obowiązującą. Wysokie Strony rokujące zastrzegają sobie także prawo proponowania drogą dyplomatyczną zmian, gdyby uznały za potrzebne poczynienie ich w umowie i załączkach.

Umowa niniejsza będzie ratyfikowana a ratyfikacje złożone będą w Berlinie jak można najrychlej,

possible et au plus tard dans le délai de six mois à dater du quinze Avril mil huit cent quatre-vingt-treize.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé leurs cachets.

Fait en dix exemplaires, à Dresde, le quinze Avril mil huit cent quatre-vingt-treize.

(L. S.) Hengelmüller.
 (L. S.) Gsiller.
 (L. S.) Dr. Em. Kusý.
 (L. S.) Fascho-Moys.
 (L. S.) Ebner.
 (L. S.) Vajkay.
 (L. S.) Cte. Chs. de Dönhoff.
 (L. S.) Hopf.
 (L. S.) Robert von Laudmann.
 (L. S.) Friedrich von Criegern.
 (L. S.) R. Koch.
 (L. S.) Lehmann.
 (L. S.) E. Beco.
 (L. S.) Camille Barrère.
 (L. S.) P. Brouardel.
 (L. S.) A. Proust.
 (L. S.) Cte. Curtopassi.
 (L. S.) L. Pagliani.
 (L. S.) H. de Villers.
 (L. S.) Hengelmüller.
 (L. S.) L. H. Ruysenaers.
 (L. S.) Dr. Ruysch.
 (L. S.) Yonine.
 (L. S.) Roth.
 (L. S.) Dr. Schmid.

najpóźniej zaś przed upływem sześciu miesięcy, licząc od dnia 15. kwietnia 1893.

W dowód czego Pełnomocnicy podpisali umowę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Spisano w Dreźnie dnia 15. kwietnia 1893 w dziesięciu wygotowaniach.

(L. S.) Hengelmüller.
 (L. S.) Gsiller.
 (L. S.) Dr. Em. Kusý.
 (L. S.) Fascho-Moys.
 (L. S.) Ebner.
 (L. S.) Vajkay.
 (L. S.) Hrabia K. Dönhoff.
 (L. S.) Hopf.
 (L. S.) Robert Landmann.
 (L. S.) Fryderyk Criegern.
 (L. S.) R. Koch.
 (L. S.) Lehmann.
 (L. S.) E. Beco.
 (L. S.) Kamilo Barrère.
 (L. S.) P. Brouardel.
 (L. S.) A. Proust.
 (L. S.) Hrabia Curtopassi.
 (L. S.) L. Pagliani.
 (L. S.) H. Villers.
 (L. S.) Hengelmüller.
 (L. S.) L. H. Ruysenaers.
 (L. S.) Dr. Ruysch.
 (L. S.) Yonine.
 (L. S.) Roth.
 (L. S.) Dr. Schmid.

(Pierwopis.)

Annexes à la Convention.**Annexe I.****Titre I.**

Mesures destinées à tenir les Gouvernements signataires de la Convention au courant de l'état d'une épidémie de choléra, ainsi que des moyens employés pour éviter sa propagation et son importation dans les endroits indemnes.

Notification et communications ultérieures.

Le Gouvernement du pays contaminé doit notifier aux divers Gouvernements l'existence d'un foyer cholérique. Cette mesure est essentielle.

Elle n'aura de valeur réelle que si celui-ci est prevenu lui-même des cas de choléra et des cas douteux survenus sur son territoire. On ne saurait donc trop recommander aux divers Gouvernements la déclaration obligatoire des cas de choléra par les médecins.

L'objet de la notification sera l'existence d'un foyer cholérique, l'endroit où il s'est formé, la date du début de ce foyer, le nombre des cas constatés cliniquement et celui des décès. Les cas restés isolés ne feront pas nécessairement l'objet d'une notification.

La notification sera faite aux agences diplomatiques ou consulaires dans la capitale du pays contaminé. Pour les pays qui n'y sont pas représentés, la notification sera faite directement par télégraphe aux Gouvernements étrangers.

Cette première notification sera suivie de communications ultérieures données d'une façon régulière de manière à tenir les Gouvernements au courant de la marche de l'épidémie. Ces communications se feront au moins une fois par semaine.

Les renseignements sur le début et sur la marche de la maladie devront être aussi complets que possible. Ils indiqueront plus particulièrement les mesures prises en vue de combattre l'extension

(Przekład.)

Załączki do umowy.**Załączka I.****Tytuł I.**

Środki mające na celu utrzymywanie Rządów umowę podpisujących w świadomości co do stanu cholery epidemicznej, tudzież środki do zapobiegania rozszerzaniu się i przenoszeniu cholery do okolic nią niedotkniętych.

Doniesienia i dalsze uwiadomienia.

Rząd kraju zapowietrzonego obowiązany jest uwiadamić inne Rządy o istnieniu gniazda cholery. Środek ten jest najważniejszym.

Ma on jednak wartość istotną tylko wtedy, jeżeli odnośny Rząd ma sam dokładną wiadomość o przypadkach cholery rzeczywistych i podejrzanych zdarzających się na jego obszarze.

Zaleca się więc jak najusilniej wszystkim Rządowi, żeby na lekarzy włożyli obowiązek donoszenia o przypadkach cholery.

Doniesienie do Rządów podawać ma istnienie gniazda cholerycznego, miejsce gdzie i datę, kiedy się utworzyło, ilość przypadków choroby klinicznie stwierdzonych, tudzież przypadków śmierci. Natomiast donoszenie o przypadkach wyjątkowych nie jest rzeczą konieczną.

Doniesienie przysyłać należy do reprezentacji dyplomatycznych lub konsulowskich w stolicy kraju zapowietrzonego. Te Rządy zagraniczne, które nie mają tam reprezentantów, uwiadamiane będą bezpośrednio telegraficznie.

Po tem pierwszym doniesieniu następować mają dalsze regularnie w taki sposób, żeby Rządy utrzymywane były w ciągłej świadomości o przebiegu zarazy. Uwiadomienia te przysyłać należy najmniej raz w tydzień.

Szczegóły pojawienia się i przebiegu choroby powinny być jak najzupełniejsze. Podać także należy dokładnie, jakich środków użyto dla zapobieżenia dalszemu rozszerzaniu się zarazy. Mianowicie

de l'épidémie. Ils devront préciser les mesures prophylactiques adoptées relativement:

à l'inspection sanitaire ou à la visite médicale,
à l'isolement,
à la désinfection,

et les mesures prescrites au point de vue du départ des navires et de l'exportation des objets susceptibles.

Il est entendu que les pays limitrophes se réservent de faire des arrangements spéciaux en vue d'organiser un service d'informations directes entre les chefs des administrations des frontières.

Le Gouvernement de chaque Etat sera tenu de publier immédiatement les mesures qu'il croit devoir prescrire au sujet des provenances d'un pays ou d'une circonscription territoriale contaminée.*)

Il communiquera aussitôt cette publication à l'agent diplomatique ou consulaire du pays contaminé, résidant dans sa capitale. A défaut d'agence diplomatique ou consulaire dans la capitale, la communication se fera directement au Gouvernement du pays intéressé.

Il sera tenu également de faire connaître par les mêmes voies le retrait de ces mesures ou les modifications dont elles seraient l'objet.

Titre II.

Conditions dans lesquelles une circonscription territoriale doit être considérée comme contaminée ou saine.

Est considérée comme contaminée toute circonscription où a été constatée officiellement l'existence d'un foyer de choléra.

N'est plus considérée comme contaminée toute circonscription dans laquelle un foyer a existé, mais où, après constatation officielle, il n'y a eu ni décès, ni cas nouveau de choléra depuis cinq jours, à condition que les mesures de désinfection nécessaires aient été exécutées.

Les mesures préventives seront appliquées au territoire contaminé à partir du moment où le début de l'épidémie aura été officiellement constaté.

*) On entend par le mot „circonscription“ une partie de territoire d'un pays placée sous une autorité administrative bien déterminée, ainsi: une province, un „gouvernement“, un district, un département, un canton, une île, une commune, une ville, un village, un port, un polder, etc., quelles que soient l'étendue et la population de ces portions de territoire.

wymienić należy środki profilaktyczne pod względem:

nadzoru zdrowotnego i wizytacyi lekarskiej,
odosobnienia i
odwietrzenia

i podać, jakie wydano zarządzenia pod względem odplywania statków i wywozu przedmiotów, z którymi zaraza bywa przenoszona.

Państwom graniczącym ze sobą zastrzega się pozawieranie osobnych układów co do wymiany doniesień bezpośrednich między naczelnikami władz administracyjnych w obszarze pogranicznym.

Rząd każdego państwa obowiązany jest ogłaszać niezwłocznie środki, których zarządzenia uzna za potrzebne pod względem transportów z kraju zapowietrzonego lub z zapowietrzonego okręgu.*)

Ogłaszanie to należy niezwłocznie zakomunikować reprezentantowi dyplomatycznemu lub konsulowskiemu kraju zapowietrzonego, mającemu w stolicy siedzibę. Jeżeli w stolicy niema agenta dyplomatycznego lub konsulowskiego, uwiadomienie przesłane będzie bezpośrednio Rządowi kraju interesowanego.

W podobny sposób i tą samą drogą donosić należy także o uchylaniu i o zmianie tych środków.

Tytuł II.

Warunki potrzebne do uznania pewnego okręgu terytoryalnego za zapowietrzony lub za wolny od zarazy.

Za zapowietrzony uważa się ten okrąg, w którym istnienie gniazda cholerycznego zostało urzędownie stwierdzone.

Przestaje się zaś uważać za zapowietrzony ten okrąg, w którym gniazdo choleryczne istniało, ale w którym od pięciu dni nie zdarzył się już żaden przypadek śmierci ani żaden nowy przypadek zasłabnięcia na cholere, z zastrzeżeniem, żeby potrzebne środki odwietrzające zostały wykonane.

Środki zapobiegawcze stosowane będą do obszaru zapowietrzonego od chwili urzędowego stwierdzenia wybuchu zarazy.

*) Przez to słowo „okrąg“ rozumie się część obszaru państwa podlegającą Władzy administracyjnej dokładnie określonej, jak np.: prowincya, gubernia, powiat, departament, kanton, wyspa, gmina, miasto, wieś, port, polder itp. bez względu na ilość mieszkańców lub rozległość.

Ces mesures cesseront d'être appliquées dès qu'il aura été officiellement constaté que la circonscription est redevenue saine.

Ne sera pas considéré comme donnant lieu à l'application de ces mesures le fait que quelques cas isolés, ne formant pas foyer, se sont manifestés dans une circonscription territoriale.

Titre III.

Nécessité de limiter aux circonscriptions territoriales contaminées les mesures destinées à empêcher la propagation de l'épidémie.

Pour restreindre les mesures aux seules régions atteintes, les Gouvernements ne doivent les appliquer qu'aux provenances des circonscriptions contaminées.

Mais cette restriction limitée à la circonscription contaminée ne devra être acceptée qu'à la condition formelle que le Gouvernement du pays contaminé prenne les mesures nécessaires pour prévenir l'exportation des objets susceptibles provenant de la circonscription contaminée.

Quand une circonscription est contaminée, aucune mesure restrictive ne sera prise contre les provenances de cette circonscription, si ces provenances l'ont quittée cinq jours au moins avant le début de l'épidémie.

Titre IV.

Marchandises ou objets susceptibles envisagés au point de vue des défenses d'importation ou de transit — et de la désinfection.

I.

Importation et transit.

Les seuls objets ou marchandises susceptibles, qui peuvent être prohibés à l'entrée, sont:

1° Les linges de corps, hardes et vêtements portés (effets à usage); les lieries ayant servi.

Lorsque ces objets sont transportés comme bagages ou à la suite d'un changement de domicile (effets d'installation), ils sont soumis à un régime spécial.

2 Les chiffons et drilles.

Środki te należy uchylić jak tylko okrąg uznany zostanie urzędownie za wolny od zarazy.

Pojedyncze wyjątkowe przypadki cholery nie uprawniają do stosowania tych środków przeciw okręgowi terytorjalnemu, w którym się zdarzyły, jeżeli nie tworzyły gniazda cholerycznego.

Tytuł III.

O potrzebie, żeby środki przeznaczone do zapobiegania rozszerzaniu się zarazy ograniczone były do okręgów terytorjalnych zapowietrzonych.

Ażby środki zapobiegawcze ograniczyć wyłącznie do okolic cholera dotkniętych, winny Rządy stosować je tylko do transportów z okręgów zapowietrzonych.

Atoli to ograniczone stosowanie środków zapobiegawczych do okręgu zapowietrzonego może mieć miejsce tylko pod tym wyraźnym warunkiem, że Rząd kraju zapowietrzonego wyda zarządzenia potrzebne do wstrzymania wywozu z okręgu zapowietrzonego przedmiotów, z którymi zaraza może być przenoszona.

Gdy pewien okrąg okaże się zapowietrzonym, żadne ograniczenie obrotu nie będzie zarządzone przeciw tym transportom z owego okręgu, które opuściły go najmniej na pięć dni przed wybuchem zarazy.

Tytuł IV.

Towary i przedmioty, z którymi zarazki mogą być przenoszone i do których odnosić się mają zakazy przywozu i przewozu, tudzież nakazy co do odwietrzania.

I.

Przywóz i przewóz.

Przedmioty, które jako chwytające zarazki mogą być od przewozu wyłączone, są tylko następujące:

1. Używana bielizna wdziewalna, stara, noszona odzież (rzeczy używane); pościel używana.

Jeżeli przedmioty te przewożone są jako pakunek podróży lub z powodu zmiany pobytu (rzeczy przesiedlających się osób) podlegają osobnym postanowieniom.

2. Gałgany i szmaty.

Ne doivent pas être interdits:

- a) les chiffons comprimés par la force hydraulique, qui sont transportés comme marchandises en gros, par ballots cerclés de fer et portant des marques et des numéros d'origine acceptés par l'Autorité du pays de destination;
- b) les déchets neufs, provenant directement d'ateliers de filature, de tissage, de confection ou de blanchiment; les laines artificielles (Kunstwolle, Shoddy) et les rognures de papier neuf.

Le transit de marchandises ou objets susceptibles, emballés de telle façon qu'ils ne puissent être manipulés en route, ne doit pas être interdit.

De même, lorsque les marchandises ou objets susceptibles sont transportés de telle façon qu'en cours de route ils n'aient pu être en contact avec des objets souillés, leur transit à travers une circonscription territoriale contaminée ne doit pas être un obstacle à leur entrée dans le pays de destination.

Les marchandises et objets susceptibles ne tomberont pas sous l'application des mesures de prohibition à l'entrée, s'il est démontré à l'Autorité du pays de destination qu'ils ont été expédiés cinq jours au moins avant le début de l'épidémie.

Il n'est pas admissible que les marchandises puissent être retenues en quarantaine, aux frontières de terre. La prohibition pure et simple ou la désinfection sont les seules mesures qui puissent être prises.

II.

Désinfection.

Bagages. — La désinfection sera obligatoire pour le linge sale, les hardes, vêtements et objets, qui font partie de bagages ou de mobiliers (effets d'installation), provenant d'une circonscription territoriale déclarée contaminée et que l'Autorité sanitaire locale considérera comme contaminés.

Marchandises. — La désinfection ne sera appliquée qu'aux marchandises et objets que l'Autorité sanitaire locale considérera comme contaminés, ou à ceux dont l'importation peut être défendue.

Nie podlegają zakazowi:

- a) Szmaty siłą hydrauliczną ściśnięte w bale, obręczami żelaznymi opasane, gdy ze znakami i numerami pochodzenia przez władzę kraju przeznaczenia uznanymi, przewożone są jako towar hurtowny;
- b) nowe odpadki pochodzące z przędzalni, tkalni, z zakładów konfekcyjnych lub blicharskich, wlna sztuczna (Kunstwolle, Shoddy) i odpadki nowego papieru.

Przewóz towarów i przedmiotów, z którymi zarazki mogą być przenoszone, nie powinien być zakazany, jeżeli są opakowane tak, że w drodze stykanie się z nimi jest niemożliwe.

Podobnie, gdy towary i inne przedmioty, z którymi zaraza może być przeniesiona, transportowane są w taki sposób, żeby w drodze nie mogły mieć styczności z przedmiotami onieczyszczonymi zarazkami, przewóz ich przez okrąg terytoryalny zapowietrzony nie powinien być przeszkodą przy wprowadzaniu ich do kraju przeznaczenia.

Towary i inne przedmioty, z którymi zaraza może być przenoszona, nie podlegają zakazom wprowadzenia, jeżeli Władzy kraju przeznaczenia nie będzie udowodnione, że wysłane były najmniej na pięć dni przed wybuchem zarazy.

W obrocie lądowym zatrzymywanie w kwarantannie towarów na granicach nie jest dozwolone. Prosty zakaz lub odwiezienie są jedynymi środkami, które mogą być zarządzone.

II.

Odwietzanie.

Pakunek podróżny. — Obowiązkiem będzie odwiezanie brudnej bielizny, starej, noszonej odzieży i wszelkich innych przedmiotów stanowiących pakunek podróżny lub ruchomości (sprzęty) pochodzące z okręgu terytoryalnego, uznanego za zapowietrzony i które miejscowa Władza zdrowia uzna za zapowietrzone.

Towary. — Odwiezieniu podlegają tylko te towary i przedmioty, które według zdania miejscowej Władzy zdrowia, mogą być uważane za podejrzane o zarazę, lub których przywóz może być zakazany.

Il appartient à l'Autorité du pays de destination de fixer le mode et l'endroit de la désinfection.

La désinfection devra être faite de manière à ne détériorer les objets que le moins possible.

Il appartient à chaque Etat de régler la question relative au payement éventuel de dommages-intérêts résultant d'une désinfection.

Les lettres et correspondances, imprimés, livres, journaux, papiers d'affaires, etc. (non compris les colis-postaux) ne seront soumis à aucune restriction ni désinfection.

Titre V.

Mésures à prendre aux frontières terrestres. Service des chemins de fer. Voyageurs.

Les voitures affectées au transport des voyageurs, de la poste et des bagages ne peuvent être retenues aux frontières.

S'il arrive qu'une de ces voitures soit souillée, elle sera détachée du train pour être désinfectée, soit à la frontière, soit à la station d'arrêt la plus rapprochée, lorsque la chose sera possible.

Il en sera de même pour les wagons à marchandises.

Il ne sera plus établi de quarantaines terrestres.

Seuls, les malades cholériques et les personnes atteintes d'accidents cholériques peuvent être retenus.

Il importe que les voyageurs soient soumis, au point de vue de leur état de santé, à une surveillance de la part du personnel des chemins de fer.

L'intervention médicale se bornera à une visite des voyageurs et aux soins à donner aux malades.

S'il y a visite médicale, elle sera combinée, autant que possible, avec la visite douanière, de façon que les voyageurs soient retenus le moins longtemps possible.

Dès que les voyageurs venant d'un endroit contaminé seront arrivés à destination, il serait de la plus haute utilité de les soumettre à une surveillance de cinq jours à compter de la date du départ.

Les mesures concernant le passage aux frontières du personnel des chemins de fer et de la poste sont du ressort des administrations intéressées. Elles seront combinées de façon à ne pas entraver le service régulier.

Władzy miejsca przeznaczenia służy prawo przepisywania sposobu odwietrzania i postanawiania, gdzie się ma odbywać.

Odwietrzanie wykonywać należy tak, żeby przedmioty jak najmniej przez to cierpiały.

Wydanie postanowień co do pytania, czy szkoda zrządzona przez odwietrzanie, uprawnia do żądania wynagrodzenia, jest rzeczą każdego państwa.

Listy i korespondencye, druki, książki, gazety, papiery urzędowe itp. (wyłącznie w pakietach pocztowych) nie będą podlegały ani ograniczeniu pod względem przywozu, ani odwietrzaniu.

Tytuł V.

Środki na granicach krajowych. Służba kolejowa. Podróżni.

Wozów przeznaczonych do przewiezienia podróżnych, poczty i pakunków podróżnych nie wolno zatrzymywać na granicach.

Gdyby jeden z wozów takich był onieczyszczony zarazkami, powinien być na granicy lub na najbliższym przystanku, gdy to będzie możebne, wyłączony z pociągu i odwietrzony.

Toż samo tyczy się wagonów towarowych.

Kwarantanny lądowe nie będą już zaprowadzane.

Zatrzymane być mogą tylko osoby chore na cholerę i dotknięte przypadłościami cholerycznymi.

Wielce ważną jest rzeczą, żeby służba kolejowa nadzorowała podróżnych pod względem stanu zdrowia.

Interwencya lekarska ograniczać się ma do zrewidowania podróżnych i dania pomocy chorym.

Gdy się odbywa rewizya lekarska, połączyć ją należy ile możności z rewizją cłową w taki sposób, żeby podróżni jak można najkrócej byli zatrzymywani.

Szczególnie byłoby zbawiennem, żeby pasażerów, z miejsca zapowietrzonego przybywających, poddawano w miejscu przeznaczenia pięciodniowemu nadzorowi, liczyć się mającemu od dnia odjazdu.

Wydawanie zarządzeń co do przebywania granicy przez służbę kolejową i pocztową, należy do interesowanych Władz administracyjnych. Powinny one być ułożone tak, żeby nie tamowały służby regularnej.

Les Gouvernements se réservent le droit de prendre des mesures particulières à l'égard de certaines catégories de personnes, notamment envers:

- a) les bohémiens et les vagabonds;
- b) les émigrants et les personnes voyageant ou passant la frontière par troupes.

Titre VI.

Régime spécial des zones frontière.

Le règlement du trafic-frontière et des questions inhérentes à ce trafic ainsi que l'adoption des mesures exceptionnelles de surveillance doivent être laissés à des arrangements spéciaux entre les Etats limitrophes.

Titre VII.

Voies fluviales. Fleuves, canaux et lacs.

On doit laisser aux Gouvernements des Etats riverains le soin de régler, par des arrangements spéciaux, le régime sanitaire des voies fluviales.

On recommande les Règlements Allemands édictés en 1892 dont l'application a donné de bons résultats.

Titre VIII.

Partie maritime. — Mesures à prendre dans les ports.

Est considéré comme infecté le navire qui a du choléra à bord ou qui a présenté des cas nouveaux de choléra depuis sept jours.

Est considéré comme suspect le navire à bord duquel il y a eu des cas de choléra au moment du départ ou pendant la traversée, mais aucun cas nouveau depuis sept jours.

Est considéré comme indemne, bien que venant d'un port contaminé, le navire qui n'a eu ni décès ni cas de choléra à bord, soit avant le départ, soit pendant la traversée, soit au moment de l'arrivée.

Les navires infectés sont soumis au régime suivant:

1° Les malades sont immédiatement débarqués et isolés;

2° Les autres personnes doivent être également débarquées, si possible, et soumises à une observation, dont la durée variera selon l'état sani-

Rzeczy zastrzegają sobie prawo zarządzania środkami, szczególnych przeciw pewnym kategoriom osób a mianowicie:

- a) przeciw cyganom i włóczęgom;
- b) przeciw wychodźcom i osobom podróżującym lub przechodzącym granice gromadami.

Tytuł VI.

Postanowienia szczególne dla obszaru pogranicznego.

Uregulowanie obrotu pogranicznego i okoliczności w związku z nim będących, jakoteż urządzenie osobowego nadzoru zostawione być powinno państwu ze sobą graniczącym, które w tym względzie zawrą szczególne układy.

Tytuł VII.

Drogi wodne. Rzeki, kanały i jeziora.

Służbę policyjno-zdrowotną na drogach wodnych uregulują państwa nadbrzeżne przez zawarcie osobnych układów.

Zaleca się regulaminy wydane w Niemczech w r. 1892, których stosowanie wydało dobre skutki.

Tytuł VIII.

Obrót morski. — Środki w portach.

Za zapowietrzony uważa się ten statek, który ma cholere na pokładzie lub na którym w ostatnich siedmiu dniach zdarzyły się nowe przypadki cholery.

Statek uważa się za podejrzany, na którym w czasie odpłynięcia lub w drodze zdarzyły się nowe przypadki cholery, jednak w ostatnich siedmiu dniach nie zdarzył się żaden nowy przypadek.

Statek uważa się za niepodejrzany, chociażby pochodził z portu zapowietrzonego, w tym razie, jeżeli na jego pokładzie nie zdarzył się przypadek śmierci lub zasląbnienia na cholere ani przed odpłynięciem, ani w drodze, ani w chwili przybycia.

Do statków zapowietrzonych stosują się następujące przepisy:

1. chorych należy niezwłocznie wysadzić na ląd i odosobnić;

2. inne osoby, o ile to jest możebne, należy również wysadzić na ląd i poddać obserwacji, której okres trwać ma dłużej lub krócej, według stanu

laire du navire et selon la date du dernier cas, sans pouvoir dépasser cinq jours;

3° Le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers, qui, de l'avis de l'Autorité sanitaire du port, seront considérés comme contaminés, seront désinfectés, ainsi que le navire ou seulement la partie du navire qui a été contaminée.

Les navires suspects sont soumis aux mesures ci-après:

1° Visite médicale;

2° Désinfection: Le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers, qui, de l'avis de l'Autorité sanitaire locale, seront considérés comme contaminés, seront désinfectés;

3° Evacuation de l'eau de la cale après désinfection et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord.

Il est recommandé de soumettre à une surveillance, au point de vue de leur état de santé, l'équipage et les passagers pendant cinq jours à dater de l'arrivée du navire.

Il est également recommandé d'empêcher le débarquement de l'équipage, sauf pour raisons de service.

Les navires indemnes seront admis à la libre pratique immédiate quelle que soit la nature de leur patente.

Le seul régime que peut prescrire à leur sujet l'Autorité du port d'arrivée, consiste dans les mesures applicables aux navires suspects (visite médicale, désinfection, évacuation de l'eau de cale et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord).

Il est recommandé de soumettre à une surveillance, au point de vue de leur état de santé, les passagers et l'équipage pendant cinq jours à compter de la date où le navire est parti du port contaminé.

Il est recommandé également d'empêcher le débarquement de l'équipage, sauf pour raisons de service.

Il est entendu que l'Autorité compétente du port d'arrivée pourra toujours réclamer un certificat attestant qu'il n'y a pas eu de cas de choléra sur le navire au port de départ.

zdrowia na statku i daty ostatniego przypadku cholery, a nigdy dłużej jak pięć dni;

3. bieliznę brudną, przedmioty użytkowe i wszelkie inne rzeczy załogi okrętowej i pasażerów, które zdaniem Władzy zdrowotnej portowej, mogą być onieczyszczone zarazkami, równie jak statek lub część jego zarazkami onieczyszczonej należy odwieźtrzyć.

Środki, którym podlegają statki podejrzane, są następujące:

1. Rewizya lekarska;

2. odwieźtrzenie. Podlegają odwieźtrzeniu: bielizna brudna, rzeczy i wszelkie przedmioty do załogi i pasażerów należące, które zdaniem miejscowej Władzy zdrowia uważać należy za onieczyszczone zarazkami;

3. spuszczenie wody dennej po poprzednim jej odwieźtrzeniu, i zastąpienie zapasu wody znajdującego się na pokładzie, dobrą wodą do picia.

Zaleca się poddanie załogi i pasażerów pięciodniowej obserwacji pod względem stanu zdrowia, licząc od dnia przybycia statku.

Zaleca się również poddanie załogi i pasażerów nadzorowi pod względem stanu zdrowia trwającemu dni 5 od chwili przybycia statku.

Statkom niepodejrzanym ma być niezwłocznie dozwolony wolny obrót, jakkolwiek opiekowałyby ich paszport zdrowia.

Władza portu przybycia zarządzić może przeciwko tym statkom tylko takie środki, jakie stosowane są do statków podejrzanych (rewizya lekarska, odwieźtrzenie, spuszczenie wody dennej i zastąpienie zapasu wody znajdującego się na pokładzie dobrą wodą do picia).

Zaleca się poddawanie pasażerów i załogi nadzorowi pod względem stanu zdrowia, który trwać ma 5 dni, licząc od wypłynięcia statku z portu zaopiewrzonego.

Również zaleca się niedozwalanie załodze udawania się na ląd, wyjąwszy, gdy względy służbowe tego wymagają.

Rozumie się samó przez się, że Władza właściwa w porcie, do którego statek zawinie, może zawsze żądać świadectwa potwierdzającego, że na tym statku nie było cholery w porcie, z którego odpłynął.

L'Autorité compétente du port tiendra compte, pour l'application de ces mesures, de la présence d'un médecin et d'un appareil de désinfection (étuve) à bord des navires des trois catégories susmentionnées.

Des mesures spéciales peuvent être prescrites à l'égard des navires encombrés, notamment des navires d'émigrants ou de tout autre navire offrant de mauvaises conditions d'hygiène.

Les marchandises arrivant par mer ne peuvent être traitées autrement que les marchandises transportées par terre, au point de vue de la désinfection et des défenses d'importation, de transit et de quarantaine (voir titre IV).

Tout navire qui ne voudra pas se soumettre aux obligations imposées par l'Autorité du port sera libre de reprendre la mer.

Il pourra être autorisé à débarquer ses marchandises, après que les précautions nécessaires auront été prises, à savoir:

1° Isolement du navire, de l'équipage et des passagers;

2° Evacuation de l'eau de la cale après désinfection;

3° Substitution d'une bonne eau potable à celle qui était emmagasinée à bord.

Il pourra également être autorisé à débarquer les passagers qui en feraient la demande à la condition que ceux-ci se soumettent aux mesures prescrites par l'Autorité locale.

Chaque pays doit pourvoir au moins un des ports du littoral de chacune de ses mers d'une organisation et d'un outillage suffisants pour recevoir un navire, quel que soit son état sanitaire.

Les bateaux de cabotage feront l'objet d'un régime spécial à établir d'un commun accord entre les pays intéressés.

Annexe II.

Mesures à prendre à l'égard des navires provenant d'un port contaminé et remontant le Danube.

En attendant que la ville de Sulina soit pourvue d'une bonne eau potable, les bateaux qui remontent le fleuve devront être soumis à une hygiène rigoureuse.

L'encombrement des passagers sera strictement interdit.

Przy stosowaniu środków powyższych, Władza portowa właściwa winna mieć na uwadze tę okoliczność, czy na pokładzie statków trzech przereczonych kategorii znajduje się lekarz i przyrząd odwietrzający parowy.

Dla statków przepelnionych pasażerami, mianowicie dla przewożących emigrantów, jakoteż dla wszelkich innych statków, których stosunki higieniczne są niepomyślne, mogą być przepisane środki szczególne.

Z towarami natchodzącemi morzem nie można postępować pod względem odwietrzania, zakazów przywozu i przewozu jakoteż kwarantanny inaczej, jak z towarami idącemi lądem (obacz tytuł IV).

Każdemu statkowi, któryby nie chciał poddać się środkom przez Władzę portową przepisany, ma być dozwolone odpłynięcie napowrót na morze.

Może mu też być dozwolone wysadzenie na ląd towarów po przedsięwzięciu potrzebnych środków ostrożności, a mianowicie:

1. odosobnienie statku, załogi i podróżnych;

2. oddalenie wody dennej po poprzednim odwietrzeniu onejże;

3. zastąpienie zapasu wody znajdującego się na pokładzie dobrą wodą do picia.

Można upoważnić go także do wysadzenia na ląd podróżnych o to proszących, pod warunkiem, że poddadzą się środkom przez Władzę miejscową przepisany.

Każdy kraj powinien postarać się, żebym najmniej jeden port każdego z jego mórz był w taki sposób urządzony i odpowiedniemi zakładami opatrzone, iżby każdy statek, jakkolwiek byłby na nim stan zdrowia, mógł tam być przyjęty.

Statki przybrzeżne podlegają osobnym postanowieniom, które państwa interesowane za wspólną zgodą wydadzą.

Załączka II.

Środki stosować się mające do statków przybywających z portu zapowietrzonego i płynących Dunajem w górę.

Dopóki miasto Sulina nie jest zaopatrzone w dobrą wodę do picia, statki płynące w górę rzeki poddawane być mają surowym środkom policyjno-zdrowotnym.

Przepelnianie statków pasażerami powinno być surowo zabronione.

I. Mesures à prendre à Soulina.

Les bateaux entrant en Roumanie par le Danube seront retenus jusqu'à la visite médicale et jusqu'à parachèvement des opérations de désinfection.

Les bateaux se présentant à Soulina devront subir, avant de pouvoir remonter le Danube, une ou plusieurs visites médicales sérieuses faites de jour. Chaque matin, à une heure indiquée, le médecin s'assurera de l'état de santé de tout le personnel du bateau et ne permettra l'entrée que s'il constate la santé parfaite de tout le personnel. Il délivrera au capitaine ou au batelier un passeport sanitaire ou patente, ou certificat dont la production sera exigée aux garages ultérieurs.

Il y aura une visite chaque jour. La durée de l'arrêt à Soulina des navires non infectés ne dépassera pas trois jours. La désinfection des linges contaminés sera effectuée dès l'arrivée.

On substituera une eau potable de bonne qualité à l'eau douteuse qui pourrait être à bord.

L'eau de la cale sera désinfectée.

Les mesures qui viennent d'être indiquées ne seront applicables qu'aux provenances de ports qui sont le siège d'un foyer cholérique.

Il est bien entendu qu'un navire provenant d'un port non contaminé — c'est-à-dire d'un port qui n'est par le siège d'un foyer — pourra, s'il ne veut pas être soumis aux mesures restrictives précédemment indiquées, ne pas accepter les voyageurs venant d'un port contaminé.

Il y a lieu de perfectionner à Soulina l'établissement sanitaire, de le pourvoir de l'outillage moderne comme moyens de désinfection et de le compléter de façon à ce qu'on puisse débarquer et isoler les malades provenant d'un navire infecté, ainsi que les autres passagers.

II. Mesures à prendre sur les bords du fleuve.

Des postes sanitaires de moindre importance devront être installés sur les bords du fleuve de façon à pouvoir débarquer des malades s'il s'en trouve à bord; les postes devront être pourvus de bonne eau potable et des moyens de désinfection nécessaires. Une entente doit être établie à cet

I. Środki stosować się mające w Sulinie.

Statki wchodzące Dunajem do Rumunii będą zatrzymywane, póki się nie skończy rewizya lekarska i odwietrzenie.

Statki płynące koło Suliny, zanim będzie im wolno popłynąć Dunajem w górę, poddać się mają jednej lub kilku rewizjom lekarskim, które odbywać się mają we dnie. Lekarz winien co rano o wyznaczonej godzinie przekonać się o stanie zdrowia wszystkich ludzi znajdujących się na statku i tylko wtedy wolno będzie statkowi dalej popłynąć, jeżeli wszyscy ci ludzie będą całkiem zdrowi. Lekarz winien wydać kapitanowi lub szyprowi paszport zdrowia, patent lub świadectwo, którego okazanie będzie w następnych przystaniach statku wymagane.

Wizytacya lekarska odbywać się powinna codziennie. Okres zatrzymania statków nie zapowietrzonych w Sulinie nie powinien przenościć trzech dni. Bielizna onieczyszczona zarazkami, odwietrzona być powinna zaraz po przybyciu.

Gdyby na pokładzie znajdowała się woda do picia wątpliwej jakości, zastąpić ją należy dobrą.

Wodę denną należy odwietrzyć.

Środki powyższe stosują się tylko do statków nadchodzących z portów, które są gniazdem cholery.

Rozumie się samo przez się, że statkowi przybywającemu z portu niezapowietrzonego, t. j. nie będącego gniazdem cholerycznym, wolno będzie — jeżeli nie chce poddać się środkom powyższymi, nie przyjmować pasażerów przybyłych z portów zapowietrzonych.

Pożądaniem jest, żeby w Sulinie urządzenia zdrowotne zostały udoskonalone, żeby środkami pomocniczymi, mianowicie do odwietrzania, dzisiejszym zapatrywaniom odpowiedniami, były opatrzone i tak uzupełnione, żeby można chorych ze statku zapowietrzonego jakoteż innych podróżnych wysadzić i odosobnić.

II. Środki na brzegach rzeki.

Na brzegach rzeki urządzić należy podrzędne przystanki zdrowotne, żeby można było chorych, gdyby się na statku znajdowali, wysadzać na ląd. Przystanki te powinny być opatrzone w dobrą wodę do picia i w potrzebne środki odwietrzające. Pod

égard entre le Gouvernement Russe et le Gouvernement Roumain.

Un médecin sera attaché à chaque poste sanitaire ou à chaque point de relâche important.

Dans chaque station, une chambre convenablement isolée devra être préparée.

Tous les bateaux subiront en passant devant ces postes la visite médicale. S'il y a des malades ou des suspects, ils seront débarqués et isolés.

Les autres personnes devront être également débarquées et isolées pendant cinq jours.

Les cabines, dortoirs et autres endroits contaminés, le linge, les hardes et objets souillés seront désinfectés; il en sera de même de la cale; une bonne eau potable sera substituée à l'eau douteuse du bord.

Pour les bateaux dans lesquels il n'y aura ni malade ni suspect, on désinfectera les cabinets et la cale, et on substituera une bonne eau potable à celle qui est à bord et qui pourrait être mauvaise.

Après la visite médicale, on donnera au capitaine ou au chef de l'équipage un certificat indiquant les précautions qui ont été prises et les désinfections qui ont été effectuées; ce certificat précisera en outre le nombre des passagers et des hommes de l'équipage.

Ce certificat devra être présenté dans les différents postes.

Lorsque le bateau abordera une nouvelle circonscription, il subira une nouvelle visite médicale.

La cale sera de nouveau désinfectée, à moins que l'eau ne renferme encore d'une façon non douteuse le mercure ou la chaux à l'état alcalin.

tym względem Rządu rosyjski i rumuński powinnyby porozumieć się z sobą.

W każdym przystanku zdrowotnym i w każdej znaczniejszej przystani powinien być ustanowiony lekarz.

W każdej stacyi powinien być przysposobiony pokój należycie odosobniony.

Wszystkie statki tę stacyę mijające, winny poddać się wizytacyi lekarskiej. Gdyby były osoby chore lub podejrzane, należy je wysadzić i odosobnić.

Inne osoby należy również wysadzić i na pięć dni odosobnić.

Kajuty, sypialnie i inne miejsca zarazkami onieczyszczone, brudną bieliznę, odzież starą noszoną i wszelkie inne przedmioty zarazkami onieczyszczone, należy odwietrzyć; podobnież spód statku; wodę do picia wątpliwej jakości zastąpić należy dobrą.

Na statkach, nie mających na pokładzie osób chorych lub podejrzanych, odwietrzyć należy kajuty i spód a wodę znajdującą się na pokładzie, która mogłaby być zepsuta, zastąpić należy dobrą wodą.

Po rewizyi lekarskiej wydać należy kapitanowi lub szyprowi poświadczenie poczynienia środków ostrożności i wykonania odwietrzenia; poświadczenie to winno podawać dokładnie między innymi także ilość pasażerów i załogi.

Poświadczenie to okazywać należy w rozmaitych przystankach zdrowotnych.

Jak tylko statek wstąpi w nowy okrąg, poddać go należy na nowo wizytacyi lekarskiej.

Spód statku należy znowu odwietrzyć, wyjąwszy, jeżeli woda denna okazuje jeszcze wyraźne ślady rtęci lub oddziaływa alkalicznie jako zawierająca wapno.

(Pierwopis.)

Protocole d'adhésion.

La Conférence Sanitaire Internationale de Dresde, lors de la signature de la Convention dans la séance du 15 avril 1893, a décidé qu'un protocole d'adhésion resterait ouvert pour les Puissances dont les Représentants n'ont pas été à même de signer cette Convention.

En conséquence

Sa Majesté la reine du royaume-uni de la grande Bretagne et d'Irlande, désirant faire usage de cette faculté, a nommé Plénipotentiaires:

M. Strachey, Son Ministre-Résident à Dresde,

M. le Dr. Thorne Thorne, C. B. Chef de la Section Médicale du Local Government Board à Londres,

M. H. Farnall, C. M. G., Secrétaire au Foreign Office à Londres,

lesquels après avoir déposé leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, ont déclaré ce qui suit:

Le Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande adhère à la Convention Sanitaire Internationale, conclue à Dresde, le 15 avril 1893, et à ses Annexes, sous la réserve toutefois que, dans le Royaume-Uni, les personnes bien portantes qui arrivent à bord d'un navire infecté ne soient pas soumises à une observation, mais seulement à une surveillance médicale dans leur domicile.

Le Secrétaire d'Etat au Département Impérial Allemand des Affaires Etrangères **M. le Baron Marschall de Bieberstein**, accepte au nom des Puissances Signataires de la Convention, cette déclaration d'adhésion et constate en même temps que les Gouvernements Signataires ont consenti à la réserve faite ci-dessus.

En foi de quoi le présent protocole a été dressé à $\frac{\text{Londres,}}{\text{Berlin,}}$ le $\frac{13}{15}$ juillet 1893.

(Signé)

G. Strachey. **H. Farnall.**
R. Thorne Thorne. **Baron Marschall.**

(Przekład.)

Protokół przystąpienia.

Przy podpisywaniu Umowy na posiedzeniu w dniu 15. kwietnia 1893, konferencya zdrowotna międzynarodowa w Dreźnie postanowiła, że dla tych mocarstw, których reprezentanci nie mogli Umowy podpisać, protokół przystąpienia pozostanie otwarty.

W skutek tego

Najjaśniejsza Królowa Zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, pragnąc korzystać z tego prawa, mianowała pełnomocnikami swemi:

Pana **Strachey**, Swego ministra-rezydenta w Dreźnie,

Pana **Dr. Thorne Thorne**, C. B. naczelnika oddziału medycznego w Local Government Board w Londynie,

Pana **H. Farnall**, C. M. G. sekretarza w ministerstwie spraw wewnętrznych w Londynie,

którzy złożywszy pełnomocnictwa swoje w dobrej i należytej formie znalezione, oświadczyli co następuje:

Zjednoczone królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandyi przystępuje do zawartej w Dreźnie dnia 15. kwietnia 1893 Umowy zdrowotnej międzynarodowej i do jej załączek, jednakże z tem zastrzeżeniem, że osoby zdrowe, które przybędą na pokładzie statku zapowietrzonego, nie będą w Zjednoczonym królestwie poddawane obserwacji, lecz tylko nadzorowi lekarskiemu w ich własnym mieszkaniu.

Sekretarz stanu w cesarsko niemieckim ministerstwie spraw zewnętrznych Pan **Baron Marschall Bieberstein** przyjmuje to oświadczenie w imieniu mocarstw Umowę podpisujących i zarazem potwierdza, że mocarstwa podpisujące zgodziły się na powyższe zastrzeżenie.

W dowód czego protokół niniejszy został wygotowany w $\frac{\text{Londynie,}}{\text{Berlinie,}}$ dnia $\frac{13.}{15.}$ lipca 1893.

Podpisy:

G. Strachey. **R. Thorne Thorne.**
H. Farnall. **Baron Marschall.**

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis illos omnes ratos gratosque habere profiteamur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso muniri jussimus.

Dabantur Viennae die VIII. mensis Novembris anno millesimo octingentesimo nonagesimo tertio, Regnorum Nostrorum quadragesimo quinto.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes Kálnoky m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Adolphus a Plason de la Woestyne r. w.,
Consiliarius aulicus ac ministerialis.

(Pierwopis.)

Procès-verbal.

Le délai prévu pour le dépôt des ratifications dans l'article IV de la Convention sanitaire de Dresde du 15 avril 1893 ayant du être prolongé, les Soussignés, savoir:

Son Excellence Monsieur le Baron **Marschall de Bieberstein**, Secrétaire d'Etat au Département des affaires étrangères d'Allemagne,

Son Excellence Monsieur **de Szögyény-Marich**, Ambassadeur d'Autriche-Hongrie,

Monsieur le Baron **Greindl**, Ministre de Belgique,

Son Excellence, Monsieur **Herbette**, Ambassadeur de France,

Son Excellence Sir **Eward Malet**, Ambassadeur de la Grande Bretagne et d'Irlande,

Son Excellence Monsieur le Comte **Lanza**, Ambassadeur d'Italie,

Monsieur le Comte de **Villers**, Chargé d'affaires de Luxembourg,

Son Excellence Monsieur le Comte **Schouvaloff**, Ambassadeur de Russie,

Monsieur le Colonel Dr. **Roth**, Ministre de la Confédération Suisse,

se sont réunis aujourd'hui, au Département des affaires étrangères à Berlin, à l'effet d'accomplir les formalités du dépôt des ratifications de ladite Convention et du protocole du $\frac{13}{15}$ juillet 1893, concernant l'adhésion du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande.

Ont été présentées et reconnues en bonne et due forme les ratifications de Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne Roi de Prusse, de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc. etc. et Roi Apostolique de Hongrie, de Sa Majesté le Roi des Belges, du Président de la République Française, de Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, de Sa Majesté le Roi d'Italie, de Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg, de Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies et du Conseil Fédéral Suisse.

(Przekład.)

Protokół.

Gdy przewidziany w artykule IV umowy zdrowotnej drezdeńskiej z dnia 15. kwietnia 1893 termin do złożenia ratyfikacyj został przedłużony, podpisani a mianowicie:

Jego Ekscellencya pan Baron **Marschall Bieberstein**, sekretarz stanu w ministerstwie spraw zewnętrznych państwa niemieckiego,

Jego Ekscellencya Pan **Szögyény-Marich**, ambasador austriacko-węgierski,

Pan Baron **Greindl**, minister belgijski,

Jego Ekscellencya Pan **Herbette**, ambasador francuski,

Jego Ekscellencya Pan **Edward Malet**, ambasador Wielkiej Brytanii i Irlandyi,

Jego Ekscellencya Pan Hrabia **Lanza**, ambasador włoski,

Pan Hrabia **Villers**, pełnomocnik luksemburski,

Jego Ekscellencya Hrabia **Szuwałow**, ambasador rosyjski,

Pan pułkownik **Dr. Roth**, minister federacyi szwajcarskiej,

zebrali się w dniu dzisiejszym w ministerstwie spraw wewnętrznych w Berlinie, celem złożenia ratyfikacyj rzeczonyj umowy i protokołu z dnia $\frac{13}{15}$ lipca 1893, tyczącego się przystąpienia Zjedzonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi.

Okazane zostały i znalezione w dobrej i należytnej formie ratyfikacje Najjaśniejszego Cesarza niemieckiego Króla pruskiego, Najjaśniejszego Cesarza austriackiego, Króla czeskiego itd. itd. i Króla Apostolskiego węgierskiego, Najjaśniejszego Króla Belgów, Prezydenta Rzeczypospolitej francuskiej, Najjaśniejszej Królowej Zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Najjaśniejszego Króla włoskiego, Jego król. Wysokości Wielkiego Księcia luksemburskiego, Najjaśniejszego Cesarza Wszech Rosyj i Rady związkowej szwajcarskiej.

Il a été constaté que le Monténégro s'est dé-
cidé à s'abstenir de la ratification.

Le Gouvernement des Pays-Bas n'étant à
même de ratifier la Convention que plus tard, les
Soussignés prient le Gouvernement Impérial alle-
mand de se charger de la réception de la ratification
des Pays-Bas et d'en donner connaissance par une
lettre circulaire aux Etats intéressés.

Il est bien entendu que le délai de cinq ans
fixé par l'article IV pour la durée de la Convention
datera du jour de la signature du présent procès-
verbal.

En foi de quoi les Soussignés ont dressé le
présent procès-verbal dont l'exemplaire unique reste
aux archives du Département des affaires étrangères
à Berlin par les soins duquel une copie certifiée en
sera délivrée à chacune de Hautes Parties Signa-
taires.

Fait à Berlin, le 1er février 1894.

(Signé)

Bon. de **Marschall.**
Szögyény.
Greindl.
Jules Herbette.
Edward B. Malet.
C. Lanza.
H. de Villers.
Comte **Paul Schouvaloff.**
Roth.

Certifié conforme à l'original.

Berlin, le 2 février 1894.

(L. S.) **Ziegler m. p.,**
Conseiller intime aulique, Chef de la Chan-
cellerie du Département Impérial Allemand
des affaires étrangères.

Stwierdzonem zostało, że Czarnogórze posta-
nowiło nie przystąpić do umowy.

Ponieważ Rząd holenderski będzie mógł do-
piero później ratyfikować umowę, podpisani proszą,
żeby Rząd cesarsko-niemiecki odebrał ratyfikacyą
holenderską i okólnikiem uwiadomił o tem państwa
interesowane.

Zgodzono się, że okres pięcioletni trwania
konwencji w artykule IV ustanowiony, liczyć się
ma od dnia podpisania niniejszego protokołu.

W dowód czego podpisani wygotowali proto-
kół niniejszy, którego jedyny egzemplarz zostawać
będzie w archiwum ministerstwa spraw zewnątrz-
nych w Berlinie a którego odpis wierzytelny wy-
dany będzie każdej z Wysokich Stron podpisują-
cych.

Działo się w Berlinie dnia 1. lutego 1894.

Podpisy:

Baron **Marschall.**
Szögyény.
Greindl.
Juliusz Herbette.
Edward B. Malet.
C. Lanza.
H. Villers.
Hrabia **Paweł Szuwałow.**
Roth.

Za zgodność z pierwopisem.

Berlin, dnia 2. lutego 1894.

(L. S.) **Ziegler r. w.**
Rada dworu tajny, dyrektor kancelaryi
cesarsko-niemieckiego Ministerstwa spraw
zewewnętrznych.

Umowę powyższą z załączkami i protokołami, jako obowiązującą w królestwach i krajach w Radzie
państwa reprezentowanych, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 5. kwietnia 1894.

Windisch-Graetz r. w.

Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w.

Rok 1894.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIV. — Wydana i rozesłana dnia 10. kwietnia 1894.

(Zawiera Nr. 70.)

70.

Dokument koncesyjny z dnia 6. lutego 1894,

na kolej lokalną od Trydentu na Borgo do granicy
pod Tezze (kolej valsugańska).

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dal-
macki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodo-
meryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki,
Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński,
Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński,
Bukowiński, Górno- i Dolno-Słaski; Wielki
Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski;
uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu
itd. itd. itd.

Gdy Rudolf Stummer-Traunfels, radca bu-
downiczy, inżynier cywilny urzędownie upoważniony
podał prośbę o udzielenie mu koncesyi na wybu-
dowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej
od Trydentu na Borgo aż do granicy państwa pod
Tezze (kolej valsugańska), przeto ze względu na po-
wszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzi-

my się spowodowani nadać rzeczonemu koncesyona-
ryuszowi koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o
koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września
1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 17.
czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81), z dnia 28. grudnia
1890 (Dz. u. p. Nr. 229) i z dnia 27. grudnia 1893
(Dz. u. p. Nr. 198) a wreszcie ustawy z dnia 26. gru-
dnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 8 z r. 1894), w sposób
następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszowi prawo wybudo-
wania kolei żelaznej parowej, wykonać się mającej
jako lokalna ze szlakiem normalnym od stacy w Try-
dencie linii Kufstein-Ala kolei południowej na Per-
gine, Caldonazzo, Levico, Roncegno, Borgo, Strigno
i Grigno do austriacko-włoskiej granicy państwa
pod Tezze (kolej valsugańska).

Co się tyczy połączenia kolei koncesyonowanej
z siecią kolei włoskich i utrzymywania służby ruchu
w stacy wspólnej, zastrzega się, że odnośnie prze-
pisy postanowione będą w traktacie z Rządem kró-
lewsko włoskim zawrzeć się mającym a koncesyona-
ryusz obowiązany jest poddać się postanowieniom
tego traktatu i powinnościom, które tenże na niego
włoży.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument
koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

a) Uwolnienie od stępli i należności od wszel-
kich umów, które to przedsiębiorstwo kolei

miejscowej zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyczących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcji i obligacji pierwszorzędnych wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych i od zahipotekowania prawa zastawu na ciałach hipotecznych księgi kolei żelaznych przeznaczonych do zabezpieczenia obligacji pierwszorzędnych lub na innych nieruchomościach, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku zarobkowego i dochodowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Kolei, w §. 1 wzmiankowanej, zapewnia Państwo gwarancją czystego dochodu rocznego, który wyrównywać ma sumie potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i umorzenie pożyczki pierwszorzędnej w celu zgromadzenia kapitału zaciągając się mającej w sumie imiennej najwięcej 4,500.000 zł. w. a. papierami a która w przeciągu 75 lat ma być umorzona a przeto na czas aż do upływu 75o roku okresu koncesyjnego w sumie maksymalnej 190.899 zł. w. a. w taki sposób, że gdyby czysty dochód ro-

czny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostającą uzupełni Rząd.

§. 4.

Z czystego dochodu rocznego w §. 3 zagwarantowanego obracać należy na umorzenie obligacji pierwszorzędnych, które mają być wypuszczone, taką kwotę, jaką Rząd wyznaczy, stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jego zatwierdzeniu.

§. 5.

Zaliczka, którą Rząd ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancyi, wydawana będzie po poprzednim sprawdzeniu przedstawionego ze wszystkimi dowodami rachunku rocznego, najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tego rachunku.

Jednakże na wykupno płatnych kuponów od obligacji pierwszorzędnych i od akcji pierwszorzędnych, skarb będzie i pierwszej wypłacał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego i jeżeli koncesyonarysze będą o to prosili na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznym stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy najpóźniej w przeciągu pięciu miesięcy po upływie roku ruchu, okazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonarysze winni niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowymi odsetkami.

Z roszczeniem do zaliczki od Rządu zgłosić się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odpowiedniego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

§. 6.

Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma niezwłocznie Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku takim, spłata przypadających odsetek poprzedzać ma spłatę zaliczek.

Zaliczki lub odsetki, nie wypłacone jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci,

lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

§. 7.

Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycją wydatkową; nie wolno jednak zamieszczać w nim także opłat stęplowych od kuponów.

Od dopłat rządowych nie ma przedsiębiorstwo opłacać podatku dochodowego.

§. 8.

Budowę kolei żelaznej w §. 1ym wzmiankowanej rozpocząć należy jak najrychlej i skończyć najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesyonaryusz kaucyą w sumie 10.000 zł. (dziesięć tysięcy złotych) a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sierocę.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań z winy koncesyonaryusza, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 9.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 10.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinien koncesyonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tu-

dzie do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu koncesyonowanej kolei lokalnej a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, Ministerstwo handlu uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 11.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobnej Spółki akcyjnej do prowadzenia przedsiębiorstwa kolei miejscowej koncesyonowanej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Koncesyonaryusze mają prawo wypuszczenia w obieg pod warunkami, które Rząd przepisze, obligacyj pierwszorzędných, mających nieść cztery od sta i które w przeciągu lat 75 mają być spłacone a to w sumie imiennej najwięcej 4,500.000 zł. waluty austriackiej w monecie papierowej.

Nadto nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wypuszczenia w obieg akcyj pierwszorzędných, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę aż do 800.000 zł. waluty austriackiej papierami.

Dywidenda należąca się od akcyj pierwszorzędných, zanim akcje zakładowe nabeą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Statut Spółki jakoteż formularze obligacyj pierwszorzędných, akcyj zakładowych i pierwszorzędných, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

W statucie spółki akcyjnej, która ma być utworzona, zamieścić należy postanowienie, że najmniej dwie trzecie części członków władzy kierującej (rady zawiadowczej, dyrekcji) winni być obywatelami austriackimi i winni mieć siedzibę w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

§. 12.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych niższych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach rządowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i żandarmeryi a to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesjonariusz zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez spółkę kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonariuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzeczono rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesjonariuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Koncesjonariusz zobowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 13.

O ile podobne zniżenia, jakie w §. 12 dla transportów wojskowych są przepisane, mają być udzielane korpusom straży cywilnej (straży bezpie-

czeństwa, straży skarbowej itp.) lub innym organom publicznym, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych.

§. 14.

Ruch na kolei, na którą daje się niniejszy dokument koncesyjny, będzie utrzymywał Rząd na rachunek koncesjonariusza a koncesjonariusz będzie obowiązany zwrócić administracji kolei żelaznych rządowych koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione. Warunki tego utrzymywania ruchu ustanowione będą w osobnym kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesjonariuszem.

§. 15.

Koncesjonariusz obowiązany jest dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywanej.

Wynagrodzenie, które za to ma być płacone, ustanowione będzie według przepisów dołączonych jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dz. u. p. z roku 1886, strona 63.

§. 16.

Koncesją nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przereczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu z winy koncesjonariuszów nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 17.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia koncesjonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na

niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty w myśl postanowień ustępu 1. obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania i umorzenia obligacji pierwszorzędnych, za zezwoleniem Rządu w obieg wypuszczonych, z doliczeniem raty rocznej, potrzebnej do oprocentowania po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszowi kwoty potrzebne do oprocentowania według planu i umorzenia obligacji pierwszorzędnych aż do zupełnego ich spłacenia w terminach płatności zgodnie z planem ustanowionych, natomiast za kapitał akcyjny płacić się będzie dochód średni w myśl ustępu 1go po strąceniu tych kwot pozostały a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną tamże wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych wziąć na siebie spłacenie obligacji pierwszorzędnych w chwili odkupienia nie umorzonych jeszcze według zatwierdzonego planu amortyzacji i nadto zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które oprócz kwot na programowe oprocentowanie i umorzenie obligacji pierwszorzędnych według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacji długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacje rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy, zapasy materiałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryusz je posiadał i przedsiębiorstwa poboczne Spółki, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 18.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy, zapasy materiałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryusz je posiadał i przedsiębiorstwa poboczne Spółki, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 17, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 17), zatrzyma koncesyonaryusz na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się mu aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 19.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcyą Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru lub interesom finansowym skarbu państwa gwarancją dającego; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusz jest obo-

wiązany jest ze względu na łączący się z tem ciężar czynności płacić wynagrodzenie ryczałtowe, którego wysokość oznaczy Rząd.

§. 20.

Nadto zastrzega sobie Rząd, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczano się naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie miał prawo zapobiegać temu środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem okresu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nie przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej

i nadając koncesyonaryuszowi prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia szóstego miesiąca lutego roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego czwartego, Naszego panowania czterdziestego szóstego.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXV. — Wydana i rozesłana dnia 14. kwietnia 1894.

(Zawiera Nr. 71—72.)

71.

Ustawa z dnia 4. kwietnia 1894,

o pobieraniu opłat stęplowych od książeczek przewodników górskich i od legitymacyj tragarzy.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Książeczki przewodników górskich i legitymacye tragarzy, na zasadzie rozporządzeń, tyczących się przewodników górskich, wydawane przez Władze administracyjne, podlegają opłacie stęplowej a mianowicie książeczki przewodników, w kwocie 1 zł., legitymacye tragarzy w kwocie 50 c. od każdego wygotowania.

Świadectwa podróźnych w takowych zapisywane są wolne od stępla.

§. 2.

Upoważnia się Rząd, żeby zaniechał poboru opłaty od świadectw tego rodzaju, który w §. 1 jest oznaczony, wydanych bez stępla, zanim ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 4. kwietnia 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Plener r. w.

72.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświecenia i handlu z dnia 11. kwietnia 1894,

którem dla ubiegających się o uprawnienie do przemysłu budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich i ciesielskich, tudzież rurmistrzów, ustanawia się takse od egzaminu.

Na zasadzie §u 13go, ustęp 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193), o urządzeniu tych rodzajów przemysłu budowlanego, które wymagają konsensu, rozporządza się pod względem taksy od egzaminów, jaką opłacać mają ubiegający się o uprawnienie do przemysłu budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich i ciesielskich, tudzież rurmistrzów, co następuje:

§. 1.

Taksa od egzaminu kandydatów ubiegających się o uprawnienie na budowniczego, jeżeli na zasadzie §. 6go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 195) nie będzie im dozwolone częściowe uwolnienie od egzaminu, wynosi 63 zł.

Z kwoty tej dostają po 15 zł. każdy z czterech członków komisji egzaminacyjnej a 3 zł. woźny.

Jeżeli kandydat został uwolniony od częściowego egzaminu teoretycznego, wymaganego w punkcie 2 §u 1go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 195), taksa egzaminacyjna wynosi 42 zł., z którejto kwoty przypada na każdego członka komisji po 10 zł. a na woźnego 2 zł.

Jeżeli kandydat uwolniony został od częściowego egzaminu wymaganego w punktach 1 i 2 §. 1. rzeczonego rozporządzenia, taksa egzaminacyjna wynosi 21 zł., z którejto kwoty przypada na każdego członka komisji 5 zł. a na woźnego 1 zł.

§. 2.

Taksa od egzaminu kandydatów ubiegających się o uprawnienie na majstrów murarskich lub kamieniarskich albo na majstrów ciesielskich, jeżeli im nie służy częściowe uwolnienie od egzaminu na zasadzie §u 6go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 195), wynosi 48 zł.

Z kwoty tej przypada po 15 zł. na każdego z trzech członków komisji egzaminacyjnej a 3 zł. na woźnego.

Jeżeli kandydat uwolniony został od częściowego egzaminu teoretycznego, wymaganego w punkcie 2 §u 2go a względnie §u 3go lub §u 4go przerzeczonego rozporządzenia ministeryalnego, taksa od egzaminu wynosi 32 zł., z którejto kwoty przypada na każdego członka komisji po 10 zł. a na woźnego 2 zł.

Jeżeli kandydat uwolniony został od egzaminu częściowego, wymaganego w punktach 1 i 2 §. 2go a względnie §. 3go lub §. 4go przerzeczonego rozporządzenia ministeryalnego, taksa egzaminacyjna wynosi 16 zł., z którejto kwoty przypada na każdego członka komisji po 5 zł. a na woźnego 1 zł.

§. 3.

Taksa od egzaminu kandydatów ubiegających się o uprawnienie na rurmistrza wynosi 16 zł., z którejto kwoty przypada na każdego członka komisji po 5 zł. a na woźnego 1 zł.

§. 4.

Kandydaci do egzaminu, którzy na zasadzie §. 16go, punkt 1 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 195) jednocześnie z egzaminem na budowniczego lub majstra murarskiego chcą zdać także egzamin do przemysłu kamieniarskiego lub ciesielskiego albo rurmistrzowskiego, złożyć mają od egzaminu takse podwyższoną a to o 15 zł. ponad postanowioną w pierwszym ustępie §§. 1 i 3 niniejszego rozporządzenia, o 10 zł. ponad postanowioną w drugim ustępie §§. 1go i 2go niniejszego rozporządzenia a o 5 zł. ponad postanowioną w trzecim ustępie §§. 1go i 2go i §. 3go niniejszego rozporządzenia.

Kwota, o którą taksa egzaminacyjna stosownie do poprzedzającego postanowienia zostaje podwyższona, dostaje się temu majstrowi, którego do wzmocnienia komisji egzaminacyjnej powołano. Jeżeli komisją egzaminacyjną musiano wzmocnić kilku majstrami, kwotę powyższą rozdziela się pomiędzy nich w równych częściach.

§. 5.

Kandydaci do egzaminu, którzy na zasadzie §. 16go, punkt 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 195) chcą jednocześnie z egzaminem do przemysłu ciesielskiego zdać także egzamin do przemysłu rurmistrzowskiego, opłacić mają od egzaminu takse podwyższoną o 5 zł. ponad ustanowioną w §. 2.

Te 5 zł. dostają się owemu rurmistrzowi, którym komisya egzaminacyjna ma być wzmocniona.

§. 6.

Kandydaci ubiegający się o uprawnienie na budowniczych, którzy na zasadzie §u 13go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 195) chcą egzamin z części teoretycznej, t. j. z przedmiotów wymienionych w §. 1, l. 2 rzeczonego rozporządzenia zdać wcześniej, mają złożyć za egzamin z tej części teoretycznej takse w kwocie 21 zł. a za późniejszą część egzaminu objętą liczbami 1 i 3 §. 1go przerzeczonego rozporządzenia takse w kwocie 42 zł.

Z taksy wynoszącej 21 zł. przypada na każdego członka komisji po 5 zł. a na woźnego 1 zł.; z taksy wynoszącej 42 zł. przypada na każdego członka komisji po 10 zł. a na woźnego 2 zł.

§. 7.

Kandydaci, którzy na zasadzie §. 12go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 195) egzamin ponawiają, lub którzy na zasadzie §. 15go tegoż samego rozporządzenia poddają się egzaminowi ponownie, opłacić mają od egzaminu ponownie takse według poprzedzających postanowień przypadającą. Kandydaci poddający się egzaminowi ponownie z powodu przerwy, która nastąpiła na zasadzie §. 8go, ustęp 6 przerzeczonego rozporządzenia opłacić mają ponownie część taksy za egzamin przypadającą na tę część egzaminu, która ma być ponowiona.

§. 8.

Kandydaci ubiegający się o konsens do przemysłu budowniczego, którzy w szkole głównej technicznej uzyskali dyplom w zakresie budownictwa cywilnego lub inżynierii i w skutek tego na zasadzie §. 6go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 195) całkiem uwolnieni zostali od egzaminu, nie mają opłacać żadnej taksy egzaminowej.

§. 9.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Bacquehem r. w. Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVI. — Wydana i rozesłana dnia 17. kwietnia 1894.

(Zawiera Nr. 73.)

73.

Ustawa z dnia 9. kwietnia 1894,

którą wydają się dalsze postanowienia co do wykonania zakładów komunikacyjnych publicznych w Wiedniu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Dołączona uchwała komisji zakładów komunikacyjnych w Wiedniu, jednogłośnie przez wszystkie trzy kurje wydana, a której przedmiotem jest częściowa zmiana zatwierdzonego artykułem I. ustawy z dnia 18. lipca 1892 (Dz. u. p. Nr. 109) programu finansowego zapewnienia i wykonania rzeczonych zakładów komunikacyjnych, jakoteż kilka postanowień stosownie do artykułu IV. powyższej ustawy ustawodawstwu zastrzeżonych, zostaje zatwierdzona, w skutek czego do sumy maksymalnej ustanowionej w artykule IV powyższej ustawy przybywa suma pożyczkowa 17,680.000 zł.

Artykuł II.

Niezawisłe od ulg udzielonych stosownie do artykułu V przerzeczonej ustawy zakładom komunikacyjnym oznaczonym tamże w artykule I, l. 1 aż do 4 włącznie, uwalnia się rzeczzone zakłady komunikacyjne od stępli i opłat do wszelkich kontraktów, podań i dokumentów dotyczących się wykupu gruntów, budowy, urządzenia zakładów komunikacyjnych, jakoteż od opłaty za przeniesienie własności wykupionych gruntów.

Uwolnienia od stępli i opłat służy także tym kontraktom, podaniom i dokumentom do celów po-

wyższych wygotowanym, które spisane zostały za nim ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać.

Postanowienia powyższe, jakoteż postanowienia przerzeczonej ustawy stosują się w zupełności, równie jak i postanowienia ustawy z dnia 4. kwietnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 50), do programu według artykułu I zmienionego.

Artykuł III.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Wykonanie onejże poruczam Mojemu Ministrowi handlu, Mojemu Ministrowi skarbu i Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 9. kwietnia 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Grätz r. w. Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w. Plener r. w.

Uchwała komisji zakładów komunikacyjnych w Wiedniu z dnia 16. stycznia 1894,

co do zmiany programu finansowego zapewnienia i wykonania zakładów komunikacyjnych publicznych w Wiedniu, zatwierdzonego artykułem I i §. 1 ustaw z dnia 18. lipca 1892 (Dz. u. p. Nr. 109 i Dz. u. i rozp. kr. Nr. 42), a względnie uchwałami wiedeńskiej Rady gminnej z dnia 27. stycznia i 8. lipca 1892.

Komisja zakładów komunikacyjnych w Wiedniu, w myśl punktu VII, ustęp 6, a względnie punktu VIII ustęp 3 programu finansowego zapewnie-

nia i wykonania zakładów komunikacyjnych publicznych w Wiedniu, artykułem I ustawy z dnia 18. lipca 1892 (Dz. u. p. Nr. 109) zatwierdzonego, postanawia jednomyślną uchwałą wszystkich trzech kuryj, celem lepszego wykonania tego programu, co następuje:

1. Wykonanie linii w dolinie Wiedenki i linii kanałowej, które wybudowane być mają jak koleje lokalne w pierwszym peryodzie budowy aż do końca 1897 r. obejmie komisya zakładów komunikacyjnych w Wiedniu na rachunek funduszu, którym zawiąduje, przyjmując za podstawę przepisane na ten wypadek ustawą przyczynienia się państwa w stosunku 85 procentów, kraju 5 procentów a gminy Wiednia 10 procentów (punkt IX, l. 1 programu, artykuł II, lit. f ustawy).

2. Wykonanie linii okrężnej wewnętrznej, na którą uchwalone zostały programowe dopłaty kraju Dolnej Austrii i gminy Wiednia w sumach nieprzekraczalnych przez sejm i Radę gminną wyznaczonych (ustawa krajowa z dnia 18. lipca 1892, Dz. u. i rozp. kr. Nr. 42 i uchwała Rady gminnej z dnia 27. stycznia 1892 i z dnia 8. lipca 1892), postanawia się tymczasowo powierzyć przedsiębiorstwu prywatnemu przez nadanie koncesyi, przy czem Rząd oświadcza, że ruch na tej linii może odbywać się za pomocą siły elektrycznej.

3. Zamiast przewidzianej w programie (punkt II, oddział A, l. II, lit. d) na pierwszym miejscu części kolei w dolinie Wiedenki, prowadzącej od dworca kolei zachodniej za szlakiem ulicy obwodowej i równoległe z linią obwodową aż do rzeźni gumpendorfskiej, wybudować należy niezwłocznie zapowiedziane w programie dopiero na wypadek potrzeby przedłużenie od rzeźni w dolinie Wiedenki w górę z dobiegiem do kolei Cesarzowej Elżbiety pod Hütteldorfem i wciągnąć w nie linią tramwaju parowego

Gaudenzdorf—Hietzing, która ma być odkupiona i odpowiednio przebudowana.

4. Przewidziane w programie (punkt II, oddział A, l. I, lit. a) „na wypadek potrzeby“ bezpośrednie połączenie linii obwodowej z koleją Cesarzowej Elżbiety np. w stacji Penzingu, zostaje całkiem uchylone.

5. Wykonanie szlaku linii obwodowej od dworca kolei zachodniej do Matzleinsdorfu, zastrzeżone programem (punkt III, l. 1) dopiero na drugi peryod budowy, po upływie 1897 r. a mianowicie jego części od dworca kolei zachodniej do rogatki Gumpendorfu, uskutecznione być ma w pierwszym peryodzie budowy a zarazem wybudowana być ma linia łącząca od rogatki Gumpendorfu do kolei w dolinie Wiedenki w kierunku Stiegenbrücke. Na kosztą przyspieszonej budowy tej części linii obwodowej, jakoteż linii łączącej trzy kurye płacić będą w stosunku procentowym dotychczas dla kolei głównych ustawą przepisany.

6. Komisya zakładów komunikacyjnych w Wiedniu wstępnie na miejsce Spółki tramwaju parowego przedtem Krauss i Sp. w zawartą przez tę ostatnią Spółkę z gminą Wiednia dnia 29. kwietnia 1893 umowę, tyczącą się zasad rozkładu kosztów tych zakładów, które tak kolej lokalną jak i regulacją rzeki Wiedenki i kanały zbiorcze spotykają i przeto przyjmuje na siebie wszelkie ztąd wynikające prawa i obowiązki w obec gminy Wiednia.

7. Komisji zakładów komunikacyjnych w Wiedniu zastrzega się, żeby na podstawie sum rocznych, które trzy kurye w miarę potrzeby na oprocentowanie i umorzenie pożyczki 4procentowej trzy kurye mają jej zapewnić, emitowała obligacye z mniejszemi odsetkami za sumę imienną, odpowiednio wyższą, o ile ztąd nie wyniknie przekroczenie rzezonej ogólnej sumy rocznej.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 26. kwietnia 1894.

(Zawiera Nr. 74—75.)

74.

Rozporządzenie wykonawcze Ministerstwa skarbu z dnia 7. kwietnia 1894 do ustawy z dnia 4. kwietnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 71.)

o pobieraniu opłat od książeczek przewodników górskich i od legitymacyj tragarzy.

W przedmiocie wykonania ustawy z dnia 4. kwietnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 71) o pobieraniu opłat od książeczek przewodników górskich i od legitymacyj tragarzy, rozporządza się co następuje:

1. Ustawa nabywa mocy obowiązującej z dniem 45 po jej ogłoszeniu, które nastąpiło dnia 14. kwietnia 1894 a więc w dniu 29. maja 1894.

2. Przedmiotem opłaty stęplowej w kwocie 1 zł., a względnie w kwocie 50 c., oznaczonej w §. 1 ustawy, są wszelkiego rodzaju książeczki przewodników a względnie legitymacye tragarzy wydane na zasadzie rozporządzeń dotyczących się przewodników górskich przez Władze administracyjne po dniu, w którym ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać.

Opłacie stęplowej w kwocie 1 zł. podlegają więc w szczególności także książeczki przewodników do gór i grot, wydane na zasadzie porządku przewodników górskich dla Przymorza (obwieszczenie namiestnictwa przymorskiego z dnia 2. sierpnia 1884 (Dz. roz. kraj. Nr. 28).

Książeczki przewodników i legitymacye tragarzy nowo wygotowane na miejsce tych książeczek

i legitymacyj, które zostały już całkiem zapisane lub zginęły, podlegają tej samej opłacie stęplowej w kwocie 1 zł. a względnie 50 ct.

3. Znaczkii stęplowe na książeczkach przewodników i legitymacyach tragarzy unieważnia się albo przez zajęcie ich pismem według przepisu w myśl §. 3. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. marca 1854 (Dz. u. p. Nr. 70) albo przez wyciśnięcie na tychże znaczkach stęplowych czarną farbą pieczęć urzędowej odnośnej Władzy administracyjnej.

Książeczki przewodników wygotowane zanim ustawa zaczęła obowiązywać, podlegają opłacie stęplowej w kwocie 1 zł. według pozycji taryfowej 7, lit. g) ustawy o należnościach z dnia 9. lutego 1850 (Dz. u. p. Nr. 50), natomiast legitymacye tragarzy wygotowane zanim ustawa zaczęła obowiązywać, są wolne od stępla.

Co do książeczek przewodników wygotowanych zanim ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać ale nie ostęplowanych wcale, albo za niskim stępem stęplowanych, pozwala się, żeby nie spisywano wyvodu urzędowego i nie pobierano opłaty podwyższonej pod tym warunkiem, że w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od dnia, w którym ustawa zaczęła obowiązywać, opłacona będzie przypadająca należność stęplowa przez przyklepnięcie znaczków stęplowych na książeczkach przewodników a w względnie przez uzupełnienie istniejących do kwoty 1 zł. według ustawy przypadającej.

Znaczkii stęplowe unieważnia Władza administracyjna lub urząd podatkowy przez wyciśnięcie

na nich pieczęci w sposób podany w punkcie trzecim odnośnego rozporządzenia.

Świadectwa podróżnych, zapisane w książkach przewodników lub legitymacyach tragarzy, zanim ustawa zaczęła obowiązywać, są według §. 1 ustawy uwolnione od stępla. Na zasadzie upoważnienia nadanego Rządowi w §. 2 ustawy rozporządza się nadto, żeby zaniechany był pobór opłaty także od świadectw tego rodzaju wydanych bez stępla, zanim ustawa zaczęła obowiązywać.

Plener r. w.

75.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa z dnia 21. kwietnia 1894,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 31. grudnia 1893 (Dz. u. u. p. Nr. 12 z r. 1894), którą wydane zostały przepisy co do ustanawiania zawiadowców i dozorców przemysłowych w górnictwie.

W przedmiocie wykonania ustawy z dnia 31. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 12 z r. 1894), którą wydane zostały przepisy co do ustanawiania zawiadowców i dozorców przemysłowych w górnictwie, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Osoby, które na zasadzie §. 2, lit. a) ustawy mają być mianowane zawiadowcami przemysłowemi w górnictwie, winny udowodnić, że w ciągu przepisanej najmniej trzechletniego sprawowania obowiązków praktycznie, spędzili najmniej dwa lata przy właściwym kopalnictwie a trzy miesiące przy miernictwie górnictwie.

Gdy ma być mianowany zawiadowca dla kopalni z powietrzem zabijającym, winien nadto udowodnić, że przez odpowiedni przeciąg czasu praktykował przy kopalni z powietrzem zabijającym i obznał się z utrzymywaniem takich kopalni w ruchu.

§. 2

Osoby, które nie nabyły wykształcenia teoretycznego w §. 2 lit. a) ustawy przepisanej, mogą na zasadzie §. 2, lit. b) (§. 3) ustawy być mianowane zawiadowcami przemysłowymi tylko w takim razie, jeżeli udowodnią nie tylko, że stosownie do przepisu §. 1. niniejszego rozporządzenia sprawowały obowiązki przy właściwym kopalnictwie i przy miernictwie górnictwie, lecz nadto także, że najmniej przez trzy miesiące pełnili obowiązki przy maszynach i najmniej przez trzy miesiące pod kierunkiem zawiadowcy przemysłowego w myśl ustawy ukwalifikowanego, zawiadywali samodzielnie ruchem kopalni lub jej części.

Wymaga się także, żeby rodzaj dotychczasowego zajęcia aspiranta i rozmiar, jakoteż stosunki przedsiębiorstwa, przy którym sprawował obowiązki pozwalały wnioskować, że posiada dostateczne uzdolnienie do kierowania kopalnią, przy której ma być mianowany. W szczególności do kierowania kopalnią węgla dopuszczone być mogą tylko takie osoby, które odbyły odpowiednią praktykę przy takim kopalnictwie.

Do zawiadywania kopalniami mającymi do walczenia z powietrzem zabijającym, pożarami, niebezpieczeństwem zalewu, nie należy dopuszczać osób, których dotychczasowe zajęcia nie pozwalały się spodziewać, żeby posiadały doświadczenie, jakiego takie stosunki wymagają.

Natomiast do zawiadywania kopalniami nader małych rozmiarów i w stosunkach prostych, wolnych od niebezpieczeństwa, można dopuścić także takie osoby które wymaganiom w pierwszym i drugim ustępie przepisany nie czynią w zupełności zadosyć.

§. 3.

W myśl §. 9. ustawy osoby, które nie skończyły niższej szkoły górniczej, mają być przyjmowane za dozorców przemysłowych tylko w takim razie, jeżeli udowodnią, że umieją czytać i pisać i że najmniej przez trzy lata brały udział we wszystkich rodzajach robót przemysłu górniczego w takiej kolei i przez taki czas, jak to pospolicie jest przyjęte.

Do dozorców przemysłowych, którym nie ma być poruczone dogłębne nadzienie całego przedsiębiorstwa lecz tylko pewnych szczególnych gałęzi, jak do sztygarów pompowych, dozorców ramp itp., nie stosuje się postanowienie powyższe. Dozorcy tacy udowodnić mają tylko, że najmniej przez dwa lata zajmowali się pracami tego rodzaju jakie mają im być w nadzór oddane.

§. 4.

Dowodów co do wymagań przepisanych w paragrafach powyższych dostarcza się złożeniem świadectw służbowych, które wystawione być mają przez właściciela kopalni lub jego pełnomocnika i podpisane także przez zawiadowcę ruchu, który w czasie wystawiania świadectwa był przełożonym aspiranta. Świadectwa służbowe tyczące się sprawowania obowiązków w okręgu innego urzędu górnictwa rewirowego, nie tego samego, w którym aspirant ma być mianowany zawiadowcą przemysłowym lub dozorcą przemysłowym, powinny być potwierdzone przez urząd górniczy rewirowy pierwszego okręgu.

Świadectwa służbowe, tyczące się sprawowania obowiązków za granicą, powinny być urzędowo potwierdzone przez ten organ urzędowy,

którego nadzorowi policyjnemu odnośne przedsiębiorstwo górnicze podlega.

§. 5.

Orzekanie co do uzdolnienia kandydata na zawiadowcę lub dozorcę w przemyśle górniczym, należy stosownie do §. 2, ustawy z dnia 21. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 77) i §. 3, ustęp 2 ustawy z dnia 31. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 12 z r. 1894) w pierwszej instancji, w przypadku §. 2, lit. a) tej ostatniej ustawy, tudzież co do dozorców przemysłowych (§. 9 tejże ustawy), do urzędu górniczego rewirowego, w przypadku §. 2go, lit b) (§. 3), t. j. gdy idzie o wyjątki od postanowień §. 2go lit. a), w przeciągu lat pięciu od dnia, w którym ustawa zacznie obowiązywać, do starostwa górniczego, w przyszłości do Ministra rolnictwa.

Orzeczenie przesłać należy jako załatwienie wiadomości, które stosownie do §§. 5 i 9 ustawy mają być czynione, tak posiadaczowi kopalni jak i osobie, której się uwiadomienie tyczyło.

Stosownie do §. 7 ustawy z dnia 21. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 77) obu stronom służy prawo rekursu przeciw orzeczeniu pierwszej instancji. Pod względem terminu do wniesienia rekursu stosują się postanowienia §. 231 p. ks. u. c.

§. 6.

Gdy osoba na zawiadowcę lub dozorcę przemysłu górniczego w myśl §. 2, lit. b) (§. 3), a względnie §. 9go ustawy za uzdolnioną uznana, ma objąć zawiadowstwo lub dozór w innym przedsiębiorstwie górniczym, natenczas w uwiadomieniu, które stosownie do §. 5 ustawy ma być podane, udowodnić należy ponownie według przepisu §§. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, że osoba ta jest

uzdolniona na zawiadowcę lub dozorcę w tem druzgim przedsiębiorstwie górniczym.

Co się zaś tyczy osób, których uzdolnienie do zawiadywania przedsiębiorstwem górniczym zostało uznane na podstawie dowodu dostarczonego w myśl §. 2, lit. a) ustawy, uznanie to ma wagę także przy zmianie posady i z zastrzeżeniem postanowienia § 1go, ustęp 2 niniejszego rozporządzenia, czynić się będzie w przyszłości zadosyć przepisowi §. 5go ustawy przez przedstawienie odnośnego dokumentu.

§. 7.

Gdy o oba, do której stosują się postanowienia §. 12 ustawy, ma następnie zostać zawiadowcą lub dozorcą w innym przedsiębiorstwie górniczym, w takim razie stosownie do §. 5 ustawy, uwiadomić należy o tem urząd górniczy rewirowy. W przypadku tym, zamiast dowodu uzdolnienia, przedstawic należy odnośne potwierdzenie urzędu górniczego rewirowego, w którego okręgu urzędowym osoba ta w chwili, gdy ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać, miała posadę zawiadowcy przemysłowego lub dozorczy przemysłowego.

§. 8.

Gdyby wymieniony i uznany zawiadowca przemysłowy lub dozorca przemysłowy, nie mógł dłużej niż przez dni ośm sprawować swego urzędu, uwiadomić należy o tem urząd górniczy rewirowy i zarazem oznajmić, kto będzie zastępował nieobecnego. Urząd górniczy rewirowy rozważywszy okoliczności, orzecze, czy i jak długo może wymieniona osoba pełnić obowiązki zastępcy.

Falkenhayn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1894 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1894**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Prenumeruje się w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " " 1859 " 1868 " " " 12 " "	" " " 1879 " 1888 " " " 20 " "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1894:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . . 2 zł. 30 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1865 " . . . 2 " — "	" 1880 " . . . 2 " 20 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1881 " . . . 2 " 20 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1877 " . . . 1 " — "	" 1892 " . . . 5 " — "
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	" 1893 " . . . 3 " — "

Rocznik 1893 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 aż do 1893 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1893 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1893) włącznie są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1894 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materij jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 27. kwietnia 1894.

(Zawiera Nr. 76.)

76.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia i Ministra skarbu z dnia 15. kwietnia 1894,

którem wydają się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 7. stycznia 1894 (Dz. u. p. Nr. 15) o polepszeniu płac dygnitarzy i kanoników przy kapitułach metropolitalnych, katedralnych i konkatedralnych kościoła katolickiego obrządku łacińskiego, greckiego i ormiańskiego.

§. 1.

Dygnitarze i kanonicy kapituł metropolitalnych, katedralnych i konkatedralnych, którzy na zasadzie ustawy z dnia 7. stycznia 1894 (Dz. u. p. Nr. 15), roszczyć sobie prawo do uzyskania uzupełnienia dochodu z funduszu religijnego a względnie z dotacyi rządowych tychże funduszów, winni aż do końca czerwca 1894, ci zaś, którzy będą instalowani po dniu, w którym rzeczona ustawa zacznie obowiązywać, w przeciągu trzech miesięcy po tymże dniu podać za pośrednictwem ordynaryatu do Władzy administracyjnej krajowej wyjawy płac ze swoim urzędem duchownym połączonych, wygotowane w myśl postanowień §u 4go tejże ustawy.

Prośby o przedłużenie tych terminów podawać należy jeszcze przed ich upływem do Władzy

krajowej, która, jeżeli istnienie ważnych powodów będzie udowodnione, może pozwolić na przedłużenie terminu aż do upływu następnych ośmiu tygodni. Pozwolenie na rozciąglejsze przedłużenie terminu zastrzega się Ministrowi wyznań.

W razie uchybienia tych terminów uzupełnienie dotacyi może być przyznane dopiero od dnia złożenia wyjawu w ordynaryacie.

§. 2.

Wyjawy podawać należy w trzech egzemplarzach i takowe zawierać mają według dołączonego wzoru A w dwóch głównych rubrykach dochody i wydatki członka kapituły, które według §. 4 ustawy mają być wyjawiane.

Uzasadnienie, gdyby było potrzebne, napisać należy w rubryce pobocznej „Uwagi“.

Wyjaw powinien być podpisany przez składającego takowy członka kapituły z dołożeniem słów „jako składający wyjaw“.

Że wyjaw podany jest w porozumieniu z kapitułą (§. 3 ustawy), powinno być potwierdzone podpisem przełożonego kapituły lub jego zastępcy i wyciśnięciem pieczęci kapituły.

§. 3.

Jeżeli dochody urzędowe kilku członków kapituły, przedmiotem wyjawu będące, są całkiem jednakowe, w takim razie członkowie ci mogą przed-

stawić jeden wspólny wyjaw; jednakże każdemu z tych członków kapituły wolno także złożyć swój własny osobny wyjaw.

Postanowienie §u 2go niniejszego rozporządzenia, dotyczące się podpisywania wyjawów i drugiego na nich podpisu stosują się odpowiednio także do takich zbiorowych wyjawów.

§. 4.

Pod względem wykazywania pojedynczych pozycji dochodów i wydatków postępować należy według następujących postanowień:

§. 5.

I. Co się tyczy dochodów:

- a) czysty dochód z gruntów własnych lub tylko do używania oddanych udowodnić należy podatkowym arkuszem posiadania,
- b) dochód czynszowy z wynajętych budynków lub części budynków certyfikatem urzędu podatkowego,
- c) dochód z kapitałów wykazem, w którym wyszczególnić należy, jaką kwotę każdy kapitał wynosi, tudzież stopę procentową każdego i zamiona każdego dokumentu dłużnego,
- d) dochód z praw użytkowych (propinacyi, poboru drzewa, wypasu, rybołóstwa itd.), z przedsiębiorstw przemysłowych i z stałych dotacyj w naturze, podać należy średnio podług dochodu z ostatnich lat sześciu i udowodnić go dokumentami (kontraktami dzierżawy, certyfikatami cen targowych lub szacunkowemi itp.) takiej wagi, żeby potwierdzały cyfrę dochodu przez składającego wyjaw podaną.

Jeżeli dochód ten wyjaśniają księgi główne i zapisy urzędu podatkowego, za podstawę wziąć należy ostatnią tamże zapisaną cyfrę dochodu. Do wyjawu dołączyć należy odnośne potwierdzenie urzędu podatkowego.

Gdyby w myśl §u 4go, lit. d), ustęp 2 ustawy roszczono sobie prawo do potrącenia z dochodu jaki kapitały lub renty przynoszą, należy roszczenia te odpowiednio uzasadnić w rubryce wyjawu „Uwagi“.

- e) Dochód ze wszystkich przed dniem 1. stycznia 1894 przy odnośnej posiadzie kapitułnej w pewnej oznaczonej kwocie utworzonych fundacyj na msze i wszelkie inne funkcyje kościelne, bez różnicy, czy zapis fundacyjny został wygotowany czy nie, udowodnić należy wykazem, w którym, z odwołaniem się do odnośnych dokumentów podać należy rodzaj i ilość funkcyj

fundacyjnych, dzień odprawiania tychże, kapitały na pokrycie fundacyj, tudzież jak są ulokowane i jaki niosą dochód a nakoniec jak ten ostatni jest dzielony.

Jeżeli wliczeniu dochodu fundacyi sprzeciwia się postanowienie zapisu fundacyjnego a względnie zastrzeżenie towarzyszące akceptacyi lub konfirmacyi, dołączyć należy do wyjawu a względnie do wykazu powyżej wzmiankowanego tenże zapis fundacyjny lub inny dokument owo zastrzeżenie zawierający.

Dostarczenia tych dowodów można zaniechać, jeżeli istnieje już wyjaw według ustawy z dnia 9. stycznia 1894 sprostowany a od ostatniego sprostowania wyjawu nie zaszła żadna zmiana w dochodach fundacyjnych. W przypadku tym dochód z fundacyj wpisać należy w sumie przy ostatniem sprostowaniu uznanej.

- f) Niezawisłe od dochodów *mensa communis* płace członka kapituły z tejże *mensa communis* podawać należy w wyjawie w rzeczywistej wysokości a jeżeli są zmienne, podług wartości średniej z ostatnich lat sześciu.

Co się tyczy dochodu członka kapituły stanowiącego krotną część przychodów *mensa communis*, obliczyć należy najprzód według zasad w §. 7 przepisanych ten przychód roczny a następnie wstawić część onegoż, na składającego wyjaw przypadającą.

§. 6.

II. Co się tyczy wydatków:

- a) Podatki monarsze, krajowe, powiatowe i gminne płacone tak od dochodów, które są przedmiotem wyjawu, jak i od całkowitego dochodu, tudzież wszelkie inne należytości, które na zasadzie ustawy mają być płacone na cele publiczne, jakoteż równoważnik należytości i podatek do funduszu religijnego udowodniać trzeba właściwemi książeczkami podatkowemi, certyfikatami, nakazami zapłaty itp.
- b) We względzie świadczeń w pieniądzu lub wartości pieniężnej na szczególnym tytule prawnym opartych, odnośne dokumenta dołączyć należy do wyjawu.
- c) We względzie wydatków na czynsz i
- d) we względzie wydatków za sprawowanie urzędu dziekańskiego (wikaryatu powiatowego) wydane będą postanowienia osobnem rozporządzeniem.

- e) Większych wydatków na budowę można wymagać z funduszu religijnego tylko o tyle, o ile Minister wyznań przedstawił na takowe zezwolił.

Wydatki na budowę, dotyczące się budynków lub części budynków w najem puszczo-nych nie mogą być brane na uwagę z przyczyny, że w §. 4, l. I, lit. b) ustawy, koszty utrzymania i amortyzacji są już uwzględnione.

- f) Wydatki na asekuracją udowodnić należy policą asekuracyjną i pod względem wysokości sumy ubezpieczenia odpowiednio uzasadnić.
- g) Wydatki na dostarczenie wody mogą być tylko wtedy i tylko o tyle brane na uwagę, o ile Minister wyznań na to zezwolił.
- h) Dla udowodnienia wydatków na pensje i dary z łaski w myśl §. 4, l. II, lit. h) ustawy przedstawić należy rozporządzenia, któremi udzielone zostało pozwolenie rządowe, dotyczące się zabezpieczenia takich plac.
- i) Odsetki i raty roczne od kapitałów biernych, zmniejszające dochód beneficjum, udowodnić należy w sposób przepisany pod II, lit. b), przyczem odnośnymi uchwałami kapituły, tudzież rozporządzeniami Władz rządowych i kościelnych wykazać należy, że majątek prebendy a względnie kapitulny obciążony został na podstawie zgodnego z przepisami zezwolenia.

§. 7.

III. Co się tyczy *mensa communis*.

Dochód roczny *mensa communis*, którego oznaczenie jest potrzebne do stwierdzenia, ile z niego przypada na jednego członka kapituły, obliczyć ma kapituła i ma przedstawić w trzech egzemplarzach wykaz zarządu tego majątku.

Wykaz ten wygotowuje się wypełniając obie rubryki główne według dołączonego wzoru B, powinien on zawierać dochody i wydatki *mensa communis* według §. 4go ustawy podawać się mające i wygotować go należy w sposób dla dokumentów kapitulnych przepisany.

Pod względem uzasadniania poszczególnych pozycji stosuje się przepis powyższy §. 2go, ustęp drugi.

Przedstawienie i sprostowanie tego wykazu nabywa mocy prawa dla członków kapituły, o ile chodzi o ich roszczenia na ustawie niniejszej oparte.

Co się tyczy poszczególnych pozycji przychodowych i wydatkowych, tudzież ich udowodnienia, stosowane być mają odpowiednio postanowienia podane wyżej pod I i II.

Nakłady na cele kościelne lub wyznaniowe mogą tylko o tyle być umieszczane między wydatkami, o ile Minister wyznań po wysłuchaniu biskupa zezwolił na takie nakłady.

Wydatki na zbiory naukowe i biblioteki kapituły ponoszone, które przy obliczaniu dochodu *mensa communis* mają być uwzględniane, będą osobnem rozporządzeniem uregulowane.

Na podstawie tego wykazu następuje stwierdzenie dochodu *mensa communis*.

Dochód tak oznaczony może być dopóty przyjmowany bez zmiany, dopóki Władza rządowa nie zarządzi sprawdzenia lub kapituła przez przedstawienie nowego wykazu nie zażąda stwierdzenia na nowo dochodu *mensa communis*.

§. 8.

Ordynaryat przesyła wyjawy i wykazy do niego nadchodzące, w każdym razie z jednoczesnem wydanem o nich opinii, do Władzy krajowej.

Władza krajowa, o ile z powodu formalnych wadliwości wyjawu a względnie wykazu dotyczącego się dochodów *mensa communis* nie uzna za stosowne zwrócić ich do uzupełnienia lub poprawienia, winna w razie potrzeby zarządzić dochodzenia do wyjaśnienia stanu rzeczy potrzebne.

Gdy celem takich dochodzeń jest oznaczenie wartości przychodu w naturze lub przychód zmienny, z wyjątkiem takiego, który jest udowodniony dokumentami urzędu podatkowego, naten-czas, jeżeli nie można oznaczyć wartości na podstawie zapisków urzędowych, zarządzić należy sporządzenie wywodu szacunkowego pod kierunkiem Władzy administracyjnej powiatowej, przyzawszy do tego dwóch biegłych.

Następnie po gruntownem zbadaniu wyjawu a według okoliczności wykazu dochodu *mensa communis* wydać należy orzeczenie co do ich sprostowania i doręczyć członkom kapituły wyjawy składającym a względnie przełożonemu kapituły; jednocześnie przesać należy ordynaryatowi odpis tego orzeczenia razem z sprostowanym egzemplarzem wyjawu a względnie wykazu.

Trzeci egzemplarz wyjawu a względnie wykazu pozostaje u Władzy krajowej.

§. 9.

Przeciwno rezolucji Władzy krajowej może interesowany dygnitarz lub kanonik a co się tyczy wykazu *mensa communis*, przełożony kapituły lub

jego zastępca wnieść w terminie sześciotygodniowym do Władzy krajowej za pośrednictwem ordynaryatu rekurs wystosowany do Ministerstwa wyznań i oświecenia.

Do rekursu dołączyć należy zaczepioną rezolucją, tudzież wyjaw i wszystkie zwrócone załączki.

Rekurs z opinią ordynaryatu i dołączeniem odnośnych aktów poprzednich, tudzież z dokładnem ocenieniem wywodów rekursowych, przedstawić ma Władza krajowa jak można najrychlej Ministerstwu wyznań i oświecenia.

Odwołującego się uwiadamia się o odnośnej decyzji ministryalnej za pośrednictwem ordynaryatu, któremu jednocześnie przesłać należy jej odpis.

§. 10.

Rewizya a względnie zmiana orzeczenia dotyczącego się sprostowania, może nastąpić z urzędu w każdym czasie.

§. 11.

Wyjawy, które stosownie do §. 6go ustawy w razie zmiany w stanie majątku lub w dochodzie podawane być mają w przeciągu trzech miesięcy od dnia, w którym ta zmiana nastąpiła, opatrzyć należy załączkami, tę zmianę udowadniającemi i stosują się do nich odpowiednio postanowienia §§. 1' aż do 9 niniejszego rozporządzenia.

Prośby o przedłużenie terminu do złożenia wyjawu co do majątności nowo przyrostych i co do

wszelkich innych zmian na wysokość uzupełnienia dotacji wpływających, przedstawiać należy przed upływem tego terminu Władzy administracyjnej krajowej, która, gdyby sądziła, że do próśb tych nie może się przychylić, lub gdyby przedłużenie przenosiło okres ośmiotygodniowy, winna przedstawić je Ministerstwu wyznań.

§. 12.

Uzupełnienia dotacji asygnuje się i wypłaca w ratach miesięcznych z góry.

Członkowi kapituły nowo mianowanemu można na jego prośbę wypłacać od dnia instalacji tymczasowo płace, które pobierał jego poprzednik, pod warunkiem wyrównania wtedy, gdy w swoim czasie płace stanowcze będą mu asygnowane

Jeżeli wyjaw nie będzie podany w przepisany terminie (§. 1), wstrzymać należy dalszą wypłatę tych płac i zarządzić co potrzeba, iżby kwoty już wypłacone zostały zwrócone.

§. 13.

Jeżeli wtedy, albo przy wyrównywaniu z uzupełnieniem dotacji stanowczo przyznanej albo w razie reasumpcyi orzeczenia dotyczącego się sprostowania, kwota zwrócić się mająca funduszowi religijnemu, przynosi dwadzieścia złotych waluty austryackiej, spłacić ją należy w dwunastu ratach miesięcznych.

Plener r. w.

Madeyski r. w.

Wzór A.

Kapituła w

W y j a w

plac z urzędem w kapitule

w połączonych celem uzupełnienia dotacji z funduszu
religijnego w myśl ustawy z dnia 7. stycznia 1894 (Dz. u. p. Nr. 15).

Stan z

Z załączkami.

Dochody

Liczba bieżąca	Załączki numer ilość	Przedmiot	Kwota		Uwaga
			zł.	c.	
1	$\frac{1}{1}$	Dochód z gruntu			<i>ad 1)</i> stosownie do podatkowego arkusza posiadania dto. l.
2	$\frac{2}{1}$	Dochód czynszowy z budynku puszczonego w najem			<i>ad 2)</i> stosownie do certyfikatu urzędu podatkowego dto. l.
3	$\frac{3}{1}$	Dochód z kapitałów ulokowanych: a) w funduszach publicznych b) u osób prywatnych			<i>ad 3)</i> stosownie do wykazu dto.
4	$\frac{4-6}{3}$	Dochód z praw użytkowania, przedsiębiorstw przemysłowych i ze stałych dotacyj w naturze			<i>ad 4)</i> stosownie do potwierdzenia urzędu podatkowego dto. l. a względnie kontraktu dzierżawy dto. i wykazu cen targowych dto.
5	$\frac{7}{1}$	Dochód ze stałych rent i dotacyj w pieniądzu i wartościach pieniężnych			<i>ad 5)</i> stosownie do wykazu
6	$\frac{8}{1}$	Należności fundacyjne			<i>ad 6)</i> stosownie do spisu.
7	$\frac{9}{1}$	Płace stałe z <i>mensa communis</i>			<i>ad 7)</i> stosownie do wykazu dto.
8	$\frac{10}{1}$	Zmienne ale nie krotne płace z <i>mensa communis</i>			<i>ad 8)</i> stosownie do wykazu średniego dochodu z lat sześciu dto.
9	$\frac{11}{1}$	Płace krotne z <i>mensa communis</i>			<i>ad 9)</i> stosownie do wykazu dochodu mensalnego dto.
Suma dochodów .					

Wydatki

Liczba bieżąca	Załączki numer ilość	Przedmiot	Kwota		Uwaga
			zł.	c.	
1	$\frac{1-4}{4}$	Podatki monarsze krajowe, powiatowe i gminne, równoważnik należności i podatków do funduszu religijnego			<i>ad 1)</i> stosownie do książki podatkowej certyfikatu urzędu podatkowego i nakazu zapłaty z. Nr. reg.
2	—	Wydatki na sprawowanie urzędu dziekańskiego			
3	$\frac{5}{1}$	Świadczenia w pieniądzu i wartościach pieniężnych			<i>ad 3)</i> stosownie do dokumentu
4	—	Kwota czynszu najmu			
5	$\frac{6}{1}$	Na stawianie budynków			<i>ad 5)</i> stosownie do rozporządzenia ministerjalnego
6	$\frac{7-8}{2}$	Premia asekuracyjna			<i>ad 6)</i> stosownie do policy i uzasadnienia wysokości sumy ubezpieczenia
7	$\frac{9}{1}$	Pensya (dar z łaski) dla			<i>ad 7)</i> stosownie do rozporządzenia ministerjalnego
8	$\frac{10-13}{4}$	Procenta i raty			<i>ad 8)</i> stosownie do dokumentu, uchwały kapituły zezwolenia ordynaryata i Rządu
Suma wydatków .					
<p>W porównaniu z przychodami czysty dochód wynosi . . . zł. a ponieważ w §. 1 ustawy z dnia 7. stycznia 1894 zapewniony jest dochód minimalny w kwocie . . . przeto niedobór wynosi</p>					

N. N.

członek kapituły jako składający wyjaw.

(L. S.)

N. N.

jako prełożony kapituły.

)

Wzór B.

Kapituła w

W y k a z

dochodów i wydatków mensa communis kapituły.....

w.....do celów ustawy z dnia 7. stycznia 1894 (Dz. u. p. N. 15).

Z.....załączkami.

Dochody

Liczba bieżąca	Załączki numer ilość	Przedmiot	Kwota		Uwaga
			zł.	c.	
1	$\frac{1}{1}$	Dochód roczny z gruntów			<i>ad 1)</i> stosownie do podatkowego arkusza posiadania
2	$\frac{2}{1}$	Czynsz za budynki puszczone w najem			<i>ad 2)</i> stosownie do certyfikatu urzędu podatkowego
3	$\frac{3-4}{2}$	Dochód z kapitałów ulokowanych: a) w funduszach publicznych b) u osób prywatnych			<i>ad 3)</i> stosownie do wykazów dto.
4	$\frac{5-7}{3}$	Dochód z prawa użytkowania, przedsiębiorstw przemysłowych i ze stałych dotacyj w naturze			<i>ad 4)</i> stosownie do potwierdzenia urzędu podatkowego z dnia l. a względnie kontraktu dzierżawy z i wykazu cen targowych z d.
5	$\frac{8}{1}$	Dochód ze stałych rent w pieniądzu rocznie			<i>ad 5)</i> stosownie do wykazu dto.
6	$\frac{9}{1}$	Należności fundacyjne, rocznie			<i>ad 6)</i> stosownie do wykazu dto.
		Suma			

Wydatki

Liczba bieżąca	Załączki numer ilość	Przedmiot	Kwota		Uwaga
			zł.	c.	
1	$\frac{1}{1}$	Podatki monarsze, krajowe, powiatowe i gminne rocznie			<i>ad 1)</i> stosownie do certyfikatu urzędu podatkowego z d.
2	$\frac{2}{1}$	Równoważnik należitości rocznie			<i>ad 2)</i> stosownie do nakazu zapłaty z d. . . . Nr. reg. . .
3	$\frac{3}{1}$	Podatek do funduszu religijnego rocznie			<i>ad 3)</i> stosownie do nakazu zapłaty z d. . . . Nr. reg. . .
4	$\frac{4}{1}$	Świadczenia w pieniądzu i wartościach pieniężnych			<i>ad 4)</i> stosownie do dokumentu z d.
5	$\frac{5}{1}$	Na beneficya wcielone			<i>ad 5)</i> stosownie do wykazu z d.
6	$\frac{6-7}{2}$	Premie asekuracyjne w roku			<i>ad 6)</i> stosownie do policy i uzasadnienia wysokości sumy ubezpieczonej
7	$\frac{8}{1}$	Na cele kościelne i wyznaniowe			<i>ad 7)</i> stosownie do rozporządzenia ministeryalnego z d. l.
8	$\frac{9}{1}$	Wydatki na bibliotekę			<i>ad 8)</i> stosownie do rozporządzenia ministeryalnego z d. l.
		Suma wydatków			
		Ponieważ dochody wynoszą			
		Przeło do rozdzielania pomiędzy członków kapituły pozostaje rocznie			

N. N.
jako przełożony kapituły.

(L. S.)

N. N.
członek kapituły.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 1. maja 1894.

(Zawiera Nr. 77—79.)

77.

Traktat z dnia 24. kwietnia 1893,

pomiędzy Najjaśniejszym Cesarzem austryackim, Królem czeskim itd. i Królem Apostolskim węgierskim a Najjaśniejszą Królową Zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzową indyjską itd. w przedmiocie wzajemnej opieki nad autorami dzieł literatury i sztuki i następcami prawnymi autorów.

(Zawarty w Wiedniu dnia 24. kwietnia 1893, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany dnia 3. kwietnia 1894, ratyfikacje wzajemne wymieniono dnia 14. kwietnia 1894.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam a Plenipotentiaro Nostro atque illo Majestatis Suae Magnae Britanniae Reginae, Indiae Imperatricis, praevis collatis consiliis mutisque deliberationibus, conventio ad protegenda jura autorum quoad producta litterarum et artium Viennae die vigesimo quarto mensis Aprilis, anni millesimi ctingentesimi nonagesimi tertii inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski i

Najjaśniejsza Królowa Zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzowa indyjska itd.

przejęci życzeniem skutecznego zabezpieczenia w swoich państwach praw autorów dzieł literatury i sztuki, jakoteż następców prawnych tychże autorów, postanowili zawrzeć w tym celu osobny traktat i mianowali do tego Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. itd. i Król Apostolski węgierski:

Pana Gustawa hrabiego Kalnoky na Köröspataku, kawalera orderu złotego runa, kawalera wielkiego krzyża orderu św. Szczepana, kawalera orderu Leopolda, Swego tajnego radcę i szambelana, Ministra cesarskiego domu i spraw zewnętrznych, generała jazdy itd. itd. itd.

Najjaśniejsza Królowa Zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzowa indyjska itd.

wielce czcigodnego Sir Augusta Berkeleya Pageta, kawalera wielkiego krzyża wielce czcigodnego orderu Podwiązki, członka wielce czcigodnej Rady tajnej królewskiej, Swego nadzwyczajnego i pełnomocnego ambasadora przy Jego Cesarskiej i Królewskiej Mości itd. itd. itd.,

którzy okazawszy sobie wzajemnie swoje pełnomocnictwa i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Ő Felsége Ausztria Császára, Csehország Királya stb., és Magyarország apostoli Királya, és

Ő Felsége Nagy-Británia és Írhon egyesült királyság Királynője, India Császárnője stb.,

azon óhajtól indítva, hogy a legteljesebb módon biztossákg egymás országában az irodalmi vagy művészeti művek szerzőinek vagy jogutódaiknak jogait, e végett szerződés kötését határozták el és teljhatalmazottjaikká kinevezték, még pedig:

Ő Felsége Ausztria Császára, Csehország királya stb., és Magyarország apostoli Királya:

Köröspataki Kalnoky Gusztáv gróf urat, az aranygyapjas-rend lovagját, a Szent István-rend nagykeresztos vitézét, a Lipót-rend lovagját, valóságos belső titkos tanácsosát és kamarását, a császári Ház és a külügyek ministerét, lovassági tábornokát stb., stb., stb.

Ő Felsége Nagy-Británia és Írhon egyesült Királyság Királynője, India Császárnője stb.:

igen tiszteletre méltó Sir Augustus Berkeley Paget, a nagyon tiszteletre méltó Bath-rend nagykeresztos lovagját, Ő Brit Felsége nagyon tiszteletre méltó titkos tanácsának tagját, Ő császári és apostoli királyi Felségénél rendkívüli és meghatalmazott nagy-követét stb., stb., stb.,

a kik jó és kellő alakban kiállított teljhatalmazásaik közlése után, a következő czikkeben állapotok meg:

His Majesty the Emperor of Austria, King of Bohemia, &c., and Apostolic King of Hungary, and

Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland, Empress of India, &c..

animated with the desire to secure in the most complete manner, within their respective dominions, the rights of authors, or their legal representatives, over their literary or artistic works, have resolved to conclude a Convention to that effect, and have named as their Plenipotentiaries, that is to say:

His Majesty the Emperor of Austria, King of Bohemia, &c., and Apostolic King of Hungary:

the Count Gustave Kalnoky de Köröspatak, Knight of the Golden Fleece, Knight Grand Cross of the Order of St. Stephen, Knight of the Order of Leopold, His Imperial and Royal Apostolic Majesty's Privy Councillor and Chamberlain, Minister of the Imperial House and of Foreign Affairs, General of Cavalry, &c., &c., &c.

Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland, Empress of India, &c.:

the Right Honourable Sir Augustus Berkeley Paget, Knight Grand Cross of the most Honourable Order of the Bath, a Member of Her Britannic Majesty's Most Honourable Privy Council, Her Majesty's Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary to His Imperial and Royal Apostolic Majesty, &c., &c., &c.,

who, having communicated to each other their respective Full Powers, found in good and due form, have agreed upon the following Articles:

Artykuł I.

Autorowie dzieł literatury lub sztuki i ich następcy prawni, licząc do nich także nakładców, używać mają nawzajem w krajach Wysokich Stron rokujących, korzyści, które tamże w przedmiocie opieki nad dziełami literatury lub sztuki są lub będą ustawami przyznane.

Przeto autorowie dzieł literatury lub sztuki, których dzieła wyszły najprzód na obszarze jednej z Wysokich stron rokujących, równie jak ich następcy prawni, używać będą na obszarze drugiej Strony takiej samej opieki i takiej samej pomocy prawnej przeciw wszelkiemu naruszeniu ich praw, jak gdyby dzieło wyszło najprzód tam, gdzie nastąpiło naruszenie prawa.

W tym samym sposobie autorowie dzieł literatury lub sztuki i ich następcy prawni przynależący do jednej z Wysokich Stron rokujących jako obywatele, lub mieszkający na jej obszarze, doznawać będą na obszarze drugiej Strony takiej samej opieki i takiej samej pomocy prawnej przeciw wszelkiemu naruszeniu swoich praw, jak gdyby byli obywatelami lub mieszkańcami tego państwa, w którym nastąpiło naruszenie prawa.

Korzyści te jednak mają być przyznawane nawzajem autorom i ich następcom prawnym tylko w tym razie, jeżeli dzieło o które chodzi, doznaje także na obszarze, na którym było najprzód ogłoszone, opieki ustawowej i trwać mają w drugim obszarze nie dłużej, jak do terminu, który na obszarze, na którym było najprzód ogłoszone, autorom i ich następcom prawnym jest ustawą wyznaczony.

Artykuł II.

Ponieważ prawo tłumaczenia stanowi część składową praw au-

I. cikk.

Az irodalmi vagy művészeti művek szerzői és jogutódaik, ide értve a kiadókat is, a Magas Szerződőfelek országában kölcsönösen azokat az előnyöket élvezik, a melyeket ott a törvény az irodalmi vagy művészeti művek oltalmára nyújt vagy nyújtani fog.

Ennek folytán olyan irodalmi vagy művészeti művek szerzői, a mely művek az egyik Magas Szerződőfél országában tételtek közzé először, úgyszintén az ilyen szerzőknek jogutódai, a másik Magas Szerződőfél országában ugyanazon oltalomban és jogi segélyben részesülnek jogaiknak minden sértése ellen, mintha a mű először abban az országban tételtek volna közzé, a hol a jogsértés történt.

Hasonlóképen az irodalmi vagy művészeti művek szerzői és jogutódaik, kik az egyik Magas Szerződőfélnek alattvalói, vagy az egyiknek országában laknak, a másik Szerződőfél országában ugyanazt az oltalmat és jogi segélyt élvezik jogaiknak minden sértése ellen, mintha annak az államnak volnának alattvalói vagy lakosai, a hol a jogsértés történt.

Ezek az előnyök kölcsönösen a szerzők és jogutódaik részére csak az esetre vannak biztosítva, ha a kérdéses művet annak az államnak törvényei, a hol a mű először tételtek közzé, szintén védik és az oltalom tartama a másik országban nem haladhatja meg azt az időt, melyet a szerzők és jogutódaik részére az az ország nyújt, a hol a mű először tételtek közzé.

II. cikk.

A fordítás joga, részét képezvén a szerzői jognak, a fordítás

Article I.

Authors of literary or artistic works and their legal representatives, including publishers, shall enjoy reciprocally, in the dominions of the High Contracting Parties, the advantages which are, or may be, granted by law there for the protection of works of literature or art.

Consequently, authors of literary or artistic works which have been first published in the dominions of one of the High Contracting Parties, as well as their legal representatives, shall have in the dominions of the other High Contracting Party the same protection and the same legal remedy against all infringement of their rights as if the work had been first published in the country where the infringement may have taken place.

In the same manner, the authors of literary or artistic works, and their legal representatives, who are subjects of one of the High Contracting Parties, or who reside within its dominions, shall in the dominions of the other Contracting Party enjoy the same protection and the same legal remedies against all infringements of their rights as though they were subjects of or residents in the State in which the infringement may have taken place.

These advantages shall only be reciprocally guaranteed to authors and their legal representatives when the work in question is also protected by the laws of the State where the work was first published, and the duration of protection in the other country shall not exceed that which is granted to authors and their legal representatives in the country where the work was first published.

Article II.

The right of translation forming part of the copyright, the pro-

torskich, przeto w szczególności także opieka nad prawem tłumaczenia jest pod warunkami w niniejszym Traktacie zawartemi zapewniona.

Jeżeli w ciągu dziesięciu lat po upływie roku, w którym wyszło dzieło, doznające na zasadzie umowy niniejszej opieki w krajach Jej królewskiej Mości, nie został wydany przekład onegoż na język angielski, natenczas prawo przetłumaczenia tego dzieła na język angielski nie ma już służyć wyłącznie autorowi także w rzeczonych krajach.

Jeżeli książka była wydawana poszytami, termin dziesięcioletni powyżej oznaczony zaczyna się od końca tego roku, w którym każdy z osobna zeszyt został wydany.

Artykuł III.

Przekłady prawne będą doznawały takiej samej opieki jak dzieła oryginalne. Będzie im więc w zupełności służyła taka opieka, jaka Traktatem niniejszym jest ustanowiona przeciw nieprawemu ponownemu wydaniu dzieł oryginalnych.

Gdy zaś chodzi o dzieło, co do którego prawo tłumaczenia jest powszechnie dozwolone, tłumaczowi nie służy prawo opozycji przeciw tłumaczeniu tego dzieła przez innych pisarzy.

Artykuł IV.

Nazwa: „dzieła literatury lub sztuki“ obejmuje książki, broszury lub inne pisma; dzieła dramatyczne i dramatyczno-muzyczne, kompozycje muzyczne z tekstem lub bez tekstu; dzieła sztuki rysowniczej, malarskiej, rzeźbiarskiej; sztychy, litografie, ilustracje, mapy geograficzne; geograficzne, topograficzne, architektoniczne i inne naukowe plany, szkice i wyobrażenia w rodzaju plastycznym, jakoteż w ogóle wszelkie płody z zakresu umiejętności, literatury lub sztuki, które za pomocą druku lub

jogának oltalma is biztosítva van a jelen szerződésben megállapított föltételek alatt. Ha a jelen szerződés alapján Ő Brit Felső-gének országában oltamat élvező mű, megjelenési évének eltelté után tíz esztendő alatt angol fordításban nem tételett közzé, a mű angolra való fordításának joga az említett országokban a mű szerzőjét kizárólagosan többé nem illeti.

Ha valamely könyv részenként tétetik közzé, a fentemlített tíz évi időtartam minden egyes rész megjelenési évének elteltével kezdődik.

III. czikk.

Jogosult fordítások úgy vétetnek, mint az eredeti művek. Részesülnek e szerint azon teljes védelemben, melyet a jelen szerződés az eredeti művek jogosulatlan többszörözése ellen nyújt.

Magától értetik, hogy havalamely mű lefordításának joga már mindenkit megillet, a fordító nem ellenezheti, hogy ugyanazt a művet mások is lefordítsák.

IV. czikk.

Az „irodalmi vagy művészeti művek“ kifejezése alatt értendők: könyvek, röpiratok és minden más írói művek; színművek vagy zenés színművek, zeneművek szöveggel, vagy szöveg nélkül; rajzművészeti, festészeti, szobrászati művek és metszetek, könyvomatok, illusztrációk, földrajzi térképek, földrajzi, helyrajzi, építészeti vagy általában tudományos tervek, vázlatok és domborművek; valamint általában az irodalmi, tudományos vagy művészeti körbe tartozó minden termék, melyet a nyomtatásnak

tection of the right of translation is assured under the conditions laid down by this Convention. If ten years after the expiry of the year in which a work to be protected in Her Majesty's dominions on the basis of this Convention has appeared, no translation in English has been published, the right of translating the work into English shall no longer within those dominions exclusively belong to the author.

In the case of a book published in numbers, the aforesaid period of ten years shall commence at the end of the year in which each number is published.

Article III.

Authorized translations are protected as original works. They consequently enjoy the full protection granted by this Convention against the unauthorized reproduction of original works.

It is understood that in the case of a work for which the translating right has fallen into the public domain, the translator cannot oppose the translation of the same work by other writers.

Article IV.

The expression „literary or artistic works“ comprehends books, pamphlets, and all other writings; dramatic or dramatico-musical works, musical compositions, with or without words works of design, painting, sculpture, and engraving, lithographs, illustrations, geographical charts, plans, sketches, and plastic works relating to geography, topography, architecture or science, in general; in fact, every production whatsoever in the literary, scientific, or artistic domain which can

jakiegokolwiek innego powielenia mogą być ogłoszone.

Artykuł V.

W państwie brytańskiem tudzież w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych używanie praw w Traktacie niniejszym poręczonych zawisa jedynie od dopełnienia warunków i formalności przepisanych ustawami tego państwa, w którym dzieło zostało naprzód ogłoszone i w drugim obszarze nie będą wymagane żadne dalsze formalności i warunki.

Dla uzyskania więc pomocy prawnej przeciw pokrzywdzeniu jaka w drugim obszarze udzielana jest dziełom tamże naprzód ogłoszonym, nie potrzeba dzieła w jednym obszarze pod opieką ustaw zostającego, w drugim obszarze podawać do wypisu ani składać tam jego odcisków lub odbitek.

Jednakże w krajach korony węgierskiej używanie tych praw zawisa od dopełnienia warunków i formalności, które ustawami i przepisami tak Wielkiej Brytanii jak i Węgier są przepisane.

Artykuł VI.

Żeby autorowie dzieł zostających na zasadzie niniejszego Traktatu pod opieką, byli za ich autorów, dopóki podszycie się nie będzie udowodnione, uważani, i żeby tem samem mogli przed Sądami drugiej Wysokiej Strony rokującej ścigać naruszających ich prawa, dość jest, żeby nazwisko ich było w zwykły sposób na dziele podane.

Pomimo tego mogą Sądy w przypadkach wątpliwych żądać dostarczenia dalszego w tym wzglę-

vagy többszörözésnek bármely módján közzé lehet tenni.

V. cikk.

A Brit birodalomban és az osztrák birodalmi tanácsban képviselt királyságok- és országokban a jelen szerződéssel biztosított jogok élvezete csakis azoknak a föltételeknek és alakszerűségeknek betöltésétől függ, a melyeket annak az államnak törvénye állapít meg, a hol a mű először megjelent; és további alakszerűségek vagy föltételek nem kívántatnak meg a másik országban.

Következésképen nem szükséges, hogy a mű, mely az egyik országban törvényes oltalomban részesül, beiktattassék vagy abból példányok tétessenek le a másik országban oly czélből, hogy sértések ellen azt a jogi segélyt nyerte, melyet a másik ország nyújt a területén először közzétett műveknek.

A magyar korona országaiban ellenben e jogok élvezete attól függ, hogy be legyenek töltve azok a föltételek s alakszerűségek, melyeket Nagy-Britániának s azok is, melyeket Magyarországnak törvényei és rendeletei szabnak meg.

VI. cikk.

Hogy a jelen szerződés által oltalmazott művek szerzői az ellenkező bizonyításáig ilyenekül tekintessenek s ennek folytán a másik állam bíróságai előtt a szerzői jog sértése miatt eljárást indíthassanak: elég, ha nevük a szokásos módon ki van téve.

A bíróságok azonban kétség esetén oly további bizonyítékok szolgáltatását követelhetik, a mi-

be published by any mode of impression or reproduction.

Article V.

In the British Empire, and in the Kingdoms and States represented in the Austrian Reichsrath, the enjoyment of the rights secured by the present Convention is subject only to the accomplishment of the conditions and formalities prescribed by the law of that State in which the work is first published; and no further formalities or conditions shall be required in the other country.

Consequently, it shall not be necessary that a work which has obtained legal protection in one country should be registered, or copies thereof deposited in the other country, in order that the remedies against infringement may be obtained which are granted in the other country to works first published there.

In the dominions of the Hungarian Crown the enjoyment of these rights is subject, however, to the accomplishment of the conditions and formalities prescribed by the Laws and Regulations both of Great Britain and of Hungary.

Article VI.

In order that the authors of works protected by the present Convention shall, in the absence of proof to the contrary, be considered as such, and be, consequently, admitted to institute proceedings in respect of the infringement of copyright before the Courts of the other State, it will suffice that their name be indicated on the work in the accustomed manner.

The Tribunals may, however, in cases of doubt, require the production of such further evidence

dzie dowodu, jaki według ustaw odnośnego obszaru może być wymagany.

Do dochodzenia praw autor-
skich co do dzieł bezimiennie lub
pod przybranem nazwiskiem wy-
danych, upoważnionym jest wy-
dawca, którego nazwisko jest po-
dane na dziele. On uważany bę-
dzie bez dalszego dowodzenia za
prawnego następcę autora bez-
imiennego lub używającego przy-
branego nazwiska, dopóki autor
lub jego następcą prawny nie wy-
jawi i nie udowodni swoich praw.

Artykuł VII.

Postanowienia Traktatu ni-
niejszego nie mają w żadnym
względzie uszczuplać służącego
każdej z Wysokich Stron rokuja-
cych prawa używania środków
ustawowych lub administracyj-
nych w celu nadzorowania lub za-
kazania rozszerzania, wykonywa-
nia, wystawiania lub sprzedaży
każdego dzieła lub produkcji.

Każdej z Wysokich Stron ro-
kujących zastrzeżone jest w równej
mierze prawo zakazu wprowadzania
do jej obszaru dzieł, które wed-
ług jej ustaw wewnętrznych lub
na zasadzie poprzednich umów
z innymi mocarstwami są lub by-
łyby uznane za reprodukowane bez-
prawne.

Artykuł VIII.

Postanowienia Traktatu ni-
niejszego stosowane być mają
także do dzieł literatury lub sztuki,
które istniały, zanim nabył mocy
obowiązującej.

Jednakże pod tym względem
stosowane będą ograniczenia na-
stępującymi postanowieniami prze-
pisane:

A. W monarchii austriacko-
węgierskiej:

Exemplarze sporządzone za-
nim Traktat niniejszy nabył mocy
obowiązującej, jeżeli wyrób ich był

nökét az illető ország törvényei
kivánnak.

Ha a mű a szerző nevének
kitétele nélkül vagy álnév alatt
jelent meg, a szerzőt illető jogok
érvényesítésére a művön megne-
vezett kiadó van jogosítva.

Ő tekintendő más bizonyíték
hiányában a meg nem nevezett
vagy álnevet szerző jogutódjának
mindaddig, míg a szerző vagy
jogutódja ki nem jelenti és be
nem bizonyítja jogait.

VII. czikk.

A jelen szerződés rendel-
kezései semmi tekintetben sem
csorbíthatják a Magas Szerződő-
feleknek az a jogát, hogy bármely
mű vagy termék terjesztését, előá-
dását, kiállítását vagy élárusítását
a belföldi törvényhozás vagy ren-
dészet intézkedéseivel felügyelet
alá helyezhessék vagy megtilt-
hassák.

A Magas Szerződőfelek min-
denike fentartja magának azt a
jogot is, hogy megtilthassa oly
művek behozatalát saját területére,
a mely művek a belföldi törvények
vagy más államokkal fennálló
egyezmények értelmében tiltott
többszörösfészeknek vannak nyil-
vánítva, vagy ilyeneknek fognak
nyilváníthatni.

VIII. czikk.

A jelen szerződés rendel-
kezései a hatályba léptének napja
előtt előállított irodalmi vagy mű-
vészeti művekre is alkalmazandók,
de a következő szabályokban
körülírt korlátozások közt:

A. Az osztrák-magyar mon-
archiában:

A jelen szerződés hatályba
lépte előtt elkészített példányok,
amelyeknek előállítása eddig meg

as may be required by the Laws
of the respective countries.

For anonymous or pseudony-
mous works, the publisher whose
name is indicated on the work
is entitled to protect the rights
belonging to the author. He is,
without other proof, reputed the
legal representative of the ano-
nymous or pseudonymous author,
until the latter or his legal repre-
sentative has declared and proved
his rights.

Article VII.

The provisions of the pre-
sent Convention cannot in any
way derogate from the right of
each of the High Contracting
Parties to control, or to prohibit
by measures of domestic legisla-
tion or police, the circulation,
representation, exhibition, or sale
of any work or production.

Each of the High Contrac-
ting Parties reserves also its right
to prohibit the importation into
its own territory of works which,
according to its internal Laws, or
to the stipulations of Treaties
with other States, are or may be
declared to be illicit reproductions.

Article VIII.

The provisions of the pre-
sent Convention shall be applied
to literary or artistic works produ-
ced prior to the date of its coming
into effect, subject, however, to
the limitations prescribed by the
following Regulations: —

A. In the Austro-Hungarian
Monarchy —

Copies completed before the
coming into force of the present
Convention, the production of

dotychczas dozwolony, mogą być także w przyszłości rozszerzane.

Podobnież przyrządy do powielenia, jakoto: stereotypy, płyty drzeworytnicze, płyty sztychowe wszelkiego rodzaju, tudzież kamienie litograficzne, jeżeli ich wygotowanie nie było dotychczas zakazane, mogą jeszcze być używane przez lat cztery od dnia, w którym Traktat niniejszy nabędzie mocy obowiązującej.

Rozszerzanie takich egzemplarzy i używanie wzmiankowanych przyrządów dozwolone jest tylko w takim razie, jeżeli w skutek prośby podanej przez stronę interesowaną w ciągu trzech miesięcy od dnia, w którym Traktat niniejszy nabędzie mocy obowiązującej, odnośny Rząd spisał inwentarz wzmiankowanych egzemplarzy i przyrządów i opatrzył je osobną pieczęcią.

Dzieła dramatyczne lub dramatyczno-muzyczne i kompozycje muzyczne, wykonywane prawnie zanim Traktat niniejszy nabył mocy obowiązującej, mogą być nadal wykonywane.

B. W zjednoczonym królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandyi: Autor i wydawca jakiegokolwiek dzieła literatury lub sztuki, sporządzonego przed dniem, w którym Traktat niniejszy nabędzie mocy obowiązującej, będzie miał prawo używania wszelkich środków ustawowych przeciw pokrzywdzeniu, jeżeli zaś ktokolwiek przed ogłoszeniem rozporządzenia rządowego. Traktat niniejszy w wykonanie wprowadzającego, sporządził prawnie dzieło w królestwie zjednoczonym, wszelkie prawa i interesa, które z tego sporządzenia lub w związku z tem sporządzeniem powstały i które w chwili oznaczonej istnieją i mają wagę, nie mają być ani uszczuplone ani naruszone.

volt engedve, jövőben is forgalomba hozhatók.

Hasonlóképen a többszörözési készülékek, mint töm-öntvények, fametszetek és mindenemű metszett lapok, valamint könyomatú kövek, ha mind ezek előállításá eddig nem volt tiltva, a jelen szerződés hatályba léptétől számított négy év alatt továbbra is használhatók.

Az ilyen példányok terjesztése és az említett készülékek használata azonban csak abban az esetben van megengedve, ha az érdekelt félnek a jelen szerződés hatályba léptétől számítandó három hónap alatt előterjesztendő kérelme folytán az illető kormány az említett példányokat és készülékeket leltározhatta és különös béklyóval ellátta.

A jelen szerződés hatályba lépte előtt jogosan előadott színművek és zenés színművek vagy zeneművek jövőben is előadhatók.

B. Nagy-Britania és Írhon egyesült királyságban olyan irodalmi vagy művészeti mű szerzője vagy kiadója, a mely mű a jelen szerződés hatályba léptének napja előtt jelent meg először: jogának megsértése ellen minden törvényes segílyre fel van jogositva, de ha a jelen szerződést hatályba léptető kormányrendelet kiürdetésének napja előtt bárki is jogosan tett közzé valamely művet az Egyesült Királyságban, azok a jogok vagy érdekek, a melyek ilyen közzétételből származnak vagy ezzel kapcsolatosak — amennyiben az említett napon még fennállanak és értékkel bírnak — meg nem szűnnek és rövidséget nem szenvednek.

which has been hitherto allowed, can also be circulated in future.

In the same manner, appliances for the reproduction of works, such as stereotypes, wood-blocks, and engraved plates of every description, such as lithographers' stones, if their production has not hitherto been prohibited may continue to be used during a period of four years from the coming into force of the present Convention.

The distribution of such copies, and the use of the said appliances, is, however, only permitted if an inventory of the said copies and appliances is taken by the Government in question, in consequence of an application of the interested party, within three months from the coming into force of the present Convention, and if these copies and appliances are marked with a special stamp.

Dramatic and dramatico-musical works, or musical compositions legally performed before the coming into force of the present Convention, can also be performed in the future.

B. In the United Kingdom of Great Britain and Ireland —

The author and publisher of any literary or artistic work first produced before the date at which this Convention comes into effect shall be entitled to all legal remedies against infringement; provided that where any person has, before the date of the publication of the Order in Council putting this Convention into effect, lawfully produced any work in the United Kingdom, any rights or interests arising from or in connection with such production, which are subsisting and valuable at the said date, shall not be diminished or prejudiced.

Artykuł IX.

Postanowienia Traktatu niniejszego stosowane być mają we wszystkich koloniach i posiadłościach zagranicznych Najjaśniejszej Królowej Wielkiej Brytanii z wyjątkiem tutaj wymienionych, a mianowicie :

Indyj,
Obszar Kanady,
Nowej Fundlandyi,
Ziemi kapskiej,
Natalu,
Nowej południowej Walii,
Wiktoryi,
Queenslandu,
Tasmanii,
Australii południowej,
Australii zachodniej,
Nowej Zeelandyi.

Gdyby jednak postanowienia niniejszego Traktatu miały być stosowane do jednej z wymienionych powyższych kolonij lub posiadłości zagranicznych, reprezentant Najjaśniejszej Królowej Wielkiej Brytanii przy Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości złożył na w tym względzie deklaracyą, a to w przeciągu dwóch lat od dnia wymiany ratyfikacyj niniejszego Traktatu.

Artykuł X.

Traktat niniejszy będzie obowiązywał przez lat dziesięć od dnia wymiany ratyfikacyj, a jeżeli na dwanaście miesięcy przed upływem rzeczonoego dziesięcioletniego terminu żadna z Wysokich Stron rokujących nie objawi zamiaru rozwiązania niniejszego Traktatu, w takim razie Traktat będzie obowiązywał aż do upływu roku licząc od dnia, w którym jedna z Wysokich Stron rokujących złoży taką deklaracyą.

Rządowi Najjaśniejszej Królowej Wielkiej Brytanii służy także prawo wypowiedzenia Traktatu w sposób powyższy co do poszczególnych kolonij lub posiadłości w artykule IX wzmiankowanych.

IX. czikk.

A jelen szerződés rendelkezései alkalmazandók Ő Brit Felségének összes gyarmataira és külbirtokaira, kivéve következőket:

India,
Canada területe.
Newfoundland,
Cap-föld,
Natal,
New-South-Wales.
Victoria,
Queensland,
Tasmania,
South-Australia,
Western-Australia,
New-Zealand.

Mindazonáltal a jelen szerződés rendelkezései alkalmazandók lesznek a fent nevezett gyarmatok és külbirtokok közül azokra, a melyekre nézve ezt Ő Brit Felségének Ő Császári és Apostoli Királyi Felségénél levő képviselője a jelen szerződés megerősítésére vonatkozó okmányok kicserélésének napjától számított két éven belül bejelenti.

X. czikk.

A jelen szerződés a megerősítésére vonatkozó okmányok kicserélésének napjától számított tíz éven át hatályban marad; és az esetben, ha tizenbét hónappal az említett tíz évi időtartam lejártá előtt a két Magas Szerződőfél közül egyik sem jelenti ki szándékát a jelen szerződés megszüntetésére: az hatályban marad egy éven át attól a naptól számítva, a melyen a Magas Szerződőfelek bármelyike ily kijelentést tesz.

Ő Brit Felsége kormányának hasonló módzatok közt arra is joga van, hogy az egyezményt a IX. czikkben említett gyarmatok és külbirtokokra külön-külön felmondhassa.

Article IX.

The provisions of the present Convention shall apply to all the Colonies and foreign Possessions of Her Britannic Majesty, excepting to those hereinafter named, that is to say, except to —

India,
The Dominion of Canada,
Newfoundland,
The Cape,
Natal,
New South Wales,
Victoria,
Queensland,
Tasmania,
South Australia,
Western Australia,
New Zealand.

Provided always that the provisions of the present Conventions shall apply to any of the abovenamed Colonies or foreign Possessions on whose behalf notice to that effect shall have been given by Her Britannic Majesty's Representative at the Court of His Imperial and Royal Apostolic Majesty within two years from the date of the exchange of ratifications of the present Convention.

Article X.

The present Convention shall remain in force for ten years from the day on which the ratifications are exchanged; and in case neither of the two High Contracting Parties shall have given notice twelve months before the expiration of the said period of ten years of their intention of terminating the present Convention, it shall remain in force until the expiration of one year from the day on which either of the High Contracting Parties shall have given such notice.

Her Britannic Majesty's Government shall also have the right to denounce the Convention, in the same manner, on behalf of any of the Colonies or foreign Possessions mentioned in Article IX. separately.

Artykuł XI.

Traktat niniejszy będzie ratyfikowany a dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymieniane w Wiedniu jak można najrychlej. Mocy obowiązującej nabędzie w dni dziesięć po ogłoszeniu dokonaniem w myśl ustaw Wysokich Stron rokujących.

W dowód czego Pełnomocnicy obu Stron podpisali Traktat niniejszy i wycisnęli na nim swoje pieczęci.

Spisano w dwóch egzemplarzach w Wiedniu dnia 24. kwietnia w roku zbawienia tysiąc osmset dziewięćdziesiątym trzecim.

Kálnoky r. w.

(L. S.)

XI. czikk.

A jelen szerződés meg fog erősítettül és a megerősítésére vonatkozó okmányok, mihelyt lehetséges, Bécsben ki fognak eszeréltetni. A szerződés hatályba lép tiz nappal a Magas Szerződőfelek törvényei által megszabott alakszerűségeknek megfelelő kihirdetése után.

Ennek hitelül az illető teljes hatalmazottak a jelen szerződést aláírták és peccsétjeikkel állították.

Kelt Bécsben Április hó 24-ik napján, az Ur ezer nyolczszáz kilenczvenharmadik évében.

Article XI.

The present Convention shall be ratified, and the ratifications shall be exchanged at Vienna as soon as possible. It shall come into effect ten days after its publication in conformity with the forms prescribed by the Laws of the High Contracting Parties respectively.

In witness whereof, the respective Plenipotentiaries have signed this Convention, and have herunto affixed their seals.

Done, at Vienna, the 24-th day of April in the year of our Lord one thousand eight hundred and ninety three.

A. B. Paget r. w.

(L. S.)

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis, illos omnes et singulos ratos hisce confirmatosque habere profiteamur ac declaramus, verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandatueros esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso firmari jussimus.

Dabantur, Viennae die tertio mensis aprilis anno millesimo octingentesimo nonagesimo quarto, Regnorum Nostrorum quadragesimo sexto.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes Kálnoky m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus Eques Riedl a Riedenau m. p.,

Caes. et Reg. Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Traktat powyższy, przez obie Izby Rady państwa zatwierdzony, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 25. kwietnia 1894.

Windisch-Graetz r. w.

Schönborn r. w.

78.

Ustawa z dnia 5. kwietnia 1894,

tycząca się dalszego przedłużenia terminu spłaty zaliczek bezprocentowych udzielonych księstwu karyntyjskiemu z przyczyny powodzi w roku 1882.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby co do zaliczek bezprocentowych, na zasadzie §. 4go ustawy z dnia 13. marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 30), a względnie rozporządzenia cesarskiego z dnia 26. września 1882 (Dz. u. p. Nr. 130) gminom i członkom gmin księstwa karyntyjskiego z wyznaczonej dotacji w sumie 100.000 udzielonych, termin rozpoczęcia ich spłaty a względnie dalszego ich spłacania ustawą powyższą na dzień 1. stycznia 1886 wyznaczony, ustawą z dnia 7. lipca 1886 (Dz. u. p. Nr. 128) aż do 1. stycznia 1889, a późniejszą ustawą z dnia 2. stycznia 1891 (Dz. u. p. Nr. 11) najdalej aż do 1. stycznia 1892 odroczony, przedłużył najdalej aż do 1. stycznia 1897 dla tych gmin, sąsiedztw, konkurencyj i członków gminy, którzy w ostatnich latach byli dotknięci klęskami żywiołowymi i pod względem ekonomicznym znajdują się istotnie w przykrem położeniu.

Pozwalać można na takie przedłużenie terminu tylko na prośbę interesowanych w miarę stwierdzonej potrzeby.

Przy orzekaniu co do nadchodzących próśb o przedłużenie terminu postępować ma Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 2.

Na czas przedłużeń, według §. 1 dozwolonych uciekanie się do odpowiedzialności kraju za zwrot zaliczek zostaje zawieszony.

§. 3.

Podania, dokumenty i czynności urzędowe tyjące się przedłużeń terminów, które według ustawy niniejszej będą pertraktowane, uwalnia się od stępli i opłat.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam

Moim Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 5. kwietnia 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.

Bacquehem r. w. Plener r. w.

79.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 14. kwietnia 1894,

którem podają się do wiadomości postanowienia dodatkowe do porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872), którą nowy porządek miar i wag został zaprowadzony, podaje się do wiadomości publicznej następujący dodatek do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171) wydany przez c. k. komisją główną miar i wag.

Wurmbrand r. w.

Dwudziesty piąty dodatek do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19. grudnia 1872.

Do §§. 6 i 8.

O przyjmowaniu do sprawdzania miar do płynów z blachy żelaznej prasowanej i pobielonej na dwa litry i mniejszych.

Miary do płynów, dwulitrowe i mniejsze mogą być wyrabiane stosownie do §. 6 Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 z blachy żelaznej prasowanej i pobielonej.

Takie jednak miary do płynów, jak to w §. 8 dla miar z białej blachy jest przepisane, powinny być opatrzone na dolnym brzegu obręczą wzmacniającą, która wynosić ma u miar dwu i jednolitrowych 20, a względnie 15 milimetrów, u miar półlitrowych i ćwierćlitrowych dziesięć milimetrów, u mniejszych zaś ośm milimetrów. Odległość denka od dolnego brzegu obręczy wzmacniającej wynosić powinna około dwa milimetry.

Brzeg górny tych miar utworzony być ma przez obrabkowane wygięcie blachy na zewnątrz.

Wiedeń, dnia 28. marca 1894.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Arzberger r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXX. — Wydana i rozesłana dnia 5. maja 1894.

(Zawiera Nr. 80—81.)

80.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 27. kwietnia 1894,

tyczące się przyłączenia gminy miejscowej Altsattel do okręgu Sądu powiatowego lokieckiego w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę miejscową Altsattel od okręgu Sądu powiatowego falkenowskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego lokieckiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1895.

Schönborn r. w.

81.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 1. maja 1894,

o przystąpieniu Luksemburga i Belgii do Umowy międzynarodowej berneńskiej z dnia 13. czerwca 1893, tyczącej się przepisów o ułatwieniach w obrocie wzajemnym między kolejami żelaznymi.

Do zawartej w Bernie dnia 13. czerwca 1893 pomiędzy Austryą i Węgrami, Niemcami, Holandją i Szwajcaryą Umowy, tyczącej się przepisów o ułatwieniach w obrocie wzajemnym między kolejami żelaznymi co do przedmiotów stosownie do Umowy międzynarodowej o obrocie towarów na kolejach żelaznych z dnia 14. października 1890 (Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892) od przewozu wyłączonych lub warunkowo przypuszczonych (Dz. u. p. Nr. 25 z r. 1894), przystąpił teraz także Rząd Wielkksiążęcy luksemburski z terminem skuteczności od dnia 1. maja 1894 i Rząd królewsko belgijski z terminem skuteczności od dnia 1. czerwca 1894.

Wurmbrand r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1894 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1894, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi 3 zł.

Prenumeruje się w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części.

Nabywający od razu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " . . . 12 " "	" " 1879 " 1888 " . . . 20 " "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można począwszy od roku 1894:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . . 2 zł. 30 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1865 " . . . 2 " — "	" 1880 " . . . 2 " 20 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1881 " . . . 2 " 20 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1877 " . . . 1 " — "	" 1892 " . . . 5 " — "
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	" 1893 " . . . 3 " — "

Rocznik 1893 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1893 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za opłatą należności handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1893 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1893) włącznie są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1894 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełnienia zdefektowanych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXI. — Wydana i rozesłana dnia 12. maja 1894.

(Zawiera Nr. 82—83.)

82.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 3. Maja 1894,

tyczące się sprawdzania i cechowania przyrządów służących do pomiaru użycia elektryczności.

1. W wykonaniu Ustawy z dnia 23. Lipca 1871 (Dz. U. P. Nr. 16 z r. 1872) postanawia się, aby przyrządy przemysłowe, służące do pomiaru użycia elektryczności (elektromierze, elektroliczniki), których wskazania mają służyć za podstawę do obliczeń pomiędzy dostawcą a spóżywcą elektryczności, podlegały sprawdzaniu i cechowaniu.

2. Co do budowy i w ogóle urządzenia takich elektromierzy, co do sprawdzania ich, co do granic ich niedokładności, co do cechowania ich, oraz opłat, przypadających za sprawdzanie, mają obowiązywać poniżej ogłoszone przepisy ogólne, wydane przez c. k. Komisją Główną Miar i Wag, tudzież obwieszczenia, które na zasadzie tych przepisów w Dzienniku Ustaw Państwa ogłoszone zostaną.

3. Przyrządy tego rodzaju, będące obecnie w użyciu, o ile nie są już urządzone według tych przepisów, należy najdalej do końca 1903 roku urządzić według tych przepisów, a w każdym razie poddać je sprawdzeniu.

Od 1. Stycznia 1897, nie wolno do obwodów wprowadzać elektroliczników, których dotyczą postanowienia punktu 1go, inaczej, jak po sprawdzeniu.

4. Z dwu świadectw sprawdzenia, dołączonych do każdego sprawdzonego elektrolicznika, dostawca

elektryczności powinien wręczyć spóżywcy przy włączaniu licznika, egzemplarz, dla tego ostatniego przeznaczony.

5. Komisya Główna Miar i Wag wykonywać będzie czynności urzędowe, dotyczące się elektroliczników w swych biurach urzędowych i w lokalach stron prywatnych, pomiędzy 1ym Stycznia 1895 a 1ym Stycznia 1896 w zakresie ograniczonym stosunkami służbowemi tego zakładu, zaś od 1. Stycznia 1896 w całym zakresie.

Wurmbrand r. w.

Przepisy,

tyczące się

sprawdzania i cechowania przyrządów służących do pomiaru użycia elektryczności.

I. Jednostki miernicze.

1. Przyrządy służące do pomiaru użycia elektryczności (elektromierze, elektroliczniki), które przyjmuje się do sprawdzania i cechowania, mogą wskazywać ilość przechodzącej elektryczności w ampero-godzinach bez względu na napięcie, albo też z uwzględnieniem napięcia mogą wskazywać iloczyn ilości przez napięcie w Watto-godzinach, w kilo-watto-godzinach i konio-godzinach.

2. Ustanawia się jak następuje, stosunek wyżej wymienionych, w Elektrotechnice obecnie używanych jednostek mierniczych do jednostek metrycznych:

a) Pod nazwą amper obowiązuje natężenie takiego prądu, który, przechodząc przez obwód kołowy stały i przez drugi obwód kołowy ruchomy, prostopadły do pierwszego, każdy o średnicy 1 metra*), w założeniu, że płaszczyzna drugiego obwodu przechodzi przez środek pierwszego, wywiera na ruchomy obwód moment, który po sprowadzeniu na odległość 1 metra jest równy momentowi, jaki wywiera masa 0·00000012580241 kilogramów na ramieniu dźwigni o długości 1 metra pod działaniem natężenia siły ciężkości 9·806652 metrów**).

Pod nazwą kulomb obowiązuje ilość elektryczności, która przechodzi przez przewodnik w prądzie o natężeniu 1 ampera w ciągu 1 sekundy czasu średniego słonecznego.

Ampero-godzina równa się 3600 kulombom.

b) Praca jednego konia prawnego w ciągu jednej godziny obowiązuje jako prawna konio-godzina. Konio-godzina wynosi 735·4989 prawnych watto-godzin. Tysiąc Watto-godzin stanowi jedną kilowatto-godzinę.

c) O ile przy sprawdzaniu elektromierzy prądów stałych i przemiennych zdarzają się jeszcze inne jednostki miernicze i określenia techniczno-naukowe, o tyle Komisya Główna Miar i Wag przyłącza się w swych pracach i wydawanych dokumentach do uchwał konferencyj międzynarodowych paryskich z Kwietnia i Maja 1884 oraz Sierpnia 1889, tudzież do uchwał kongresu międzynarodowego elektro-techników w Chicago (Sierpień 1893).

II. Władza sprawdzająca.

3. Sprawdzanie i cechowanie przyrządów przeznaczonych do użytku odbywa się w c. k. Komisji Głównej Miar i Wag w Wiedniu.

4. W razie potrzeby zaprowadzać się będzie i w każdym przypadku wyznaczać c. k. Urzędy Miar i Wag.

5. Elektromierze tych stron prywatnych, które zaopatrzą się w urządzenia techniczne, przepisane w każdym przypadku przez Komisją Główną Miar i Wag i trzymane pod urzędowym zamknięciem, mogą być poddawane urzędowemu badaniu w lokalach tych stron.

Elektromierze, których sprawdzenie w biurach urzędowych Komisji Głównej Miar i Wag narażałoby

*) Przypuszcza się przytem, że odległość środków tych dwu kół jest tak znaczna, iż można pominąć stosunek ich średnic do tej odległości.

**) To określenie ampera jest identyczne z obecnie używanem: 1 amp. = 0·1 C. G. S. a przez sformułowanie powyższe osiągnięto zgodność z postanowieniami Ustawy z dnia 12. Stycznia 1893 (Dz. U. P. Nr. 10).

też Komisję na kosztą zbyt znaczne w stosunku do opłaty, przypadającej za sprawdzenie, będą sprawdzane i uwierzytelniane tylko w lokalach strony.

6. W przypadkach przewidzianych pod 4 i 5, czynności urzędowe, tyżące się elektromierzy, będą wykonywane tylko przez przedstawicieli Komisji Głównej Miar i Wag, w tym celu delegowanych.

III. Dozwolone systemy elektromierzy i próbowanie ich.

7. Zgodnie z przepisami ustępu I. mogą być poddane sprawdzaniu i cechowaniu elektromierze wszelkiego systemu, wskazujące prąd jakiegokolwiek rodzaju, jeżeli ich system czyni zadosyć warunkom następującym:

a) Przyrząd mierniczy powinien być tak urządzony, aby na nim można było odczytywać ilość mierzoną, sposobem pewnym na podziałce zaopatrzonej w napisy wyraźne, na której wskazana być powinna obrona jednostka miernicza („Ampero-godziny“, „Watto-godziny“, „Kilowatto-godziny“, „Konio-godziny“ *).

b) Elektromierz powinien działać w sposób pewny i mieć taką budowę, ażeby stałość wskazań jego w zakresie dozwolonej niedokładności, wydawała się co najmniej na przeciąg dwu lat zapewniona.

c) W szczególności zaś, gdy obciążenie (namagnesowanie) zwiększa się i zmniejsza, wskazania licznika przy tem samym obciążeniu nie powinny różnić się więcej, niż wynosi przytoczony w ustępie IV zakres dozwolonej niedokładności.

d) Zależność wskazań liczników prądów przemiennych od liczby zwrotów biegunowości, od kształtu krzywej prądu i od napięcia, tudzież liczników prądów stałych od napięcia nie powinna być tak znaczna, ażeby pociągała za sobą, w warunkach praktycznych użytkowania, odstępstwa systematyczne od wskazania średniego wynoszące połowę zakresu dozwolonej niedokładności.

Za wskazanie średnie uważa się przytem wskazanie licznika przy 50 procent obciążenia największego i w średnich warunkach użytkowania sieci prądu (porównaj ustęp 12 b).

8. Próba systemów, które mogą być dopuszczane do sprawdzania i cechowania odbywa się w c. k. Komisji Głównej Miar i Wag, która orzeka o dopuszczeniu.

*) Elektroliczniki o tak zwanym czynniku stałym obrachunkowym, mogą być sprawdzane li tylko na zasadzie przepisów przejściowych (porównaj ustępy 22 i 23).

9. Komisya Główna Miar i Wag będzie o ile możności stosowała się przy próbie do warunków praktycznych, w których elektrolicznik ma być używany.

10. Jednakowoż, jeżeli postępowanie mające próbę na celu, określone pod 9, pociąga za sobą stosunkowo znaczne koszty, w takim razie powinna strona spowodować wykonanie próby w całości lub w części, stosownie do przepisów ustępu 5.

11. Jeżeli z liczby tych okazów elektromierzy pewnego systemu, których sprawdzenie zostało wykonane conajmniej o 2 lata wstecz, połowa przynajmniej nie zostanie poddana powtórnemu sprawdzeniu z plombą nieuszkodzoną (porównaj ustęp 13 i 14), w takim razie dopuszczenie tego typu do pierwszego sprawdzania i cechowania będzie cofnięte.

IV. Narzędzia dozwolone do użytku publicznego, sprawdzanie ich i zakres niedokładności.

12. Elektromierze przeznaczone do użytku publicznego, o ile mają być cechowane,

- a) powinny być oznaczone nazwiskiem i miejscem zamieszkania tego, kto je sporządził, tudzież bieżącym numerem fabrycznym i największym obciążeniem dozwolonym.
- b) Na elektrolicznikach, których wskazania zależą od napięcia, od liczby zwrotów biegunowości albo od kształtu krzywej prądu, powinno być nadto dokładnie oznaczone przedsięwzięcie, w którego sieci przewodników elektroliczniki mają być załączone.

Na elektromierze tego rodzaju Komisya Główna Miar i Wag wydaje świadectwa tylko wtedy, gdy stosunki ruchu wspomnianego przedsiębiorstwa są jej dokładnie znane i gdy przedsiębiorstwo zobowiąże się uwiadomić Komisją Główną Miar i Wag o wszelkich zmianach ruchu, które mają wpływ na wskazania liczników zastosowanych.

Sprawdzanie i cechowanie elektroliczników, których wskazania nie są zależne od napięcia, od liczby zwrotów biegunowości i od kształtu krzywej prądu nie podlega przytoczonym tu ograniczeniom.

- c) Wszelkie elektromierze powinny być umieszczone w puszkach, dających się bezpiecznie zamykać zapomocą plomby a opatrzonych w okienka, służące do odczytywania wskazań, oszlone od strony wewnętrznej.
- d) Sprawdzanie wykonywa się według zasad przytoczonych w ustępie 9 i 5, a polega na wyznaczeniu, o ile wskazania licznika różnią się od wskazań poprawnych.

Świadectwa sprawdzenia wydawane będą na liczniki aż do dalszego zarządzenia, tylko wtedy, gdy różnice wspomniane, czy to nadwyżki, czy braki, wynoszą:

największego obciążenia nie więcej jak	własnego wskaza- nia licznika
przy 100%	4·0%
„ 50%	4·0%
„ 10%	4 %
„ 2% licznik powinien wskazywać do- kładnie.	

- e) Od 1. stycznia 1898 dozwolony zakres niedokładności, w narzędziach sprawdzanych po raz pierwszy, zmniejszony będzie do trzech ćwierci, od 1. stycznia 1903 do połowy wymienionej wyżej wartości, a tym sposobem zostanie zrównany z zakresem niedokładności innych narzędzi służących do mierzenia zużycia.

Przy ponownem sprawdzaniu dozwolony będzie ten sam zakres niedokładności, jak przy sprawdzaniu pierwszym każdego narzędzia.

V. Cechowanie.

13. Cechowanie elektromierzy czyniących za-dość powyższym warunkom, wykonywa się przez wytrawienie urzędowego numeru protokołu i liczby roku pierwszego sprawdzania na stronie wewnętrznej szyby w okienku do odczytywania, tudzież przez zamknięcie puszkę zewnętrzną sznurem i plombą w taki sposób, żeby bez naruszenia plomby nie dała się otworzyć.

Po jednej stronie plomby znajduje się cecha Komisji Główny Miar i Wag, po drugiej odcisk liczby roku i miesiąca czy to pierwszego czy ponownego sprawdzenia.

VI. Świadectwo sprawdzenia.

14. Na każdy elektromierz cechowany wydaje się świadectwo sprawdzenia w dwu odpisach jedno-brzmiących. Jeden odpis przeznaczony jest dla do-stawcy, drugi dla spożywy elektryczności.

15. Świadectwo sprawdzenia, którego osnowa stosuje się w każdym przypadku do systemu elektro-mierza, zawiera szczegóły znamionujące sprawdzany okaz; w świadectwach zaś wydawanych na narzę-dzia miernicze, o których była mowa w ustępie 12 b) wymienia się nadto przedsięwzięcie, w którego sieci przewodników wolno tego elektromierza używać.

16. W świadectwie sprawdzenia znajduje się prócz tego pokwitowanie z opłaty odebranej przez urząd za sprawdzenie.

17. Sprawdzenie, tudzież świadectwo potwier-dzające jego wykonanie, ważne są na przeciąg dwóch lat i miesiąca, licząc od dnia wydania świadectwa.

VII. Opłaty za sprawdzenie.

18. Za sprawdzenie typu elektrolicznika (ustęp 8 i nast.) opłaca się z góry 200 zł. w. a. Do sprawdzenia należy dostarczyć najmniej pięć okazów, jeden z nich zachowuje Komisya Główna Miar i Wag jako wzór. Za typy, o których dowiedziono, że używane są już w Austrii w ilości najmniej 100 okazów, opłata powyższa wynosi tylko 100 zł. w. a.

19. Za sprawdzenie przyrządów przeznaczonych do użytku publicznego, opłaca się, niezależnie od tego, czy były cechowane lub nie:

- a) takse zasadniczą zł. 1.—
 b) za każde 100 amperów albo 10000 watów największego dozwolonego obciążenia nominalnego, dodatek . . . „ 3.—

20. Za elektroliczniki odrzucone bez osobnego sprawdzania z powodu widocznych wad budowy opłaca się tylko za manipulacją od sztuki „ 0.70

21. Do sprawdzeń wykonywanych stosownie do postanowień w ustępie 5 i 10 zawartych, strona winna dostarczyć prądu elektrycznego, tudzież w razie potrzeby robotników do pomocy; strona ponosi również koszt wysłania urzędnika cechowniczego.

Jeżeli ilość elektromierzy poddanych w tych warunkach urzędowemu sprawdzeniu wynosi więcej niż 100 sztuk jednego typu a poczynione są takie urządzenia, iżby można było sprawdzać na raz najmniej trzy przyrządy, wówczas zamiast kwoty przepisanej pod 19 b) należy opłacać tylko zł. 1.50 za każde 100 amperów albo 10000 watów największego obciążenia.

VIII. Postanowienia przejściowe.

22. Elektroliczniki, które nie wykazują bezpośrednio (porównaj ustęp 7 a) wielkości mającej się mierzyć, lecz liczbę, z której wielkość mierzona otrzymuje się zapomocą rachunku, jeżeli system dotyczący jest już obecnie w Austrii używany w praktyce, będą przyjmowane do 1. Stycznia 1898 do sprawdzenia pierwszego a do 1. Stycznia 1903 do sprawdzenia ponownego.

23. W elektromierzach tego rodzaju przy cechowaniu na wewnętrznej stronie szyby w okienku do odczytywania wytrawia się następującą uwagę:

„Na podstawie wskazań tego licznika należy obliczyć zużycie elektryczności według przepisów

podanych w certyfikacie“ a przepisy te umieszcza się w certyfikacie.

Wiedeń dnia 3. maja 1894.

C. k. Komisya Główna Miar i Wag:
Arzberger r. w.

83.

Ustawa z dnia 10. maja 1894,

o powinności meldowania się obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Ci obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy należeli do wojska, marynarki wojennej, obrony krajowej (jakoteż do ich rezerw zasobowych) lub do żandarmeryi, tudzież wszyscy inni do służenia w pospolitem ruszeniu obowiązani, których na wypadek wezwania pospolitego ruszenia przeznaczono do szczególnych czynności służbowych i w tym celu opatrzone kartami wcielenia, powinni raz w każdym roku, w terminie powszechnym, który wyznaczany będzie ze względem na stosunki zarobkowe, przedstawić się zwierzchności gminnej miejsca pobytu a tylko w takim razie, gdyby to nie wystarczało do osiągnięcia celu, osobie lub Władzy, która wyznaczana będzie ze względem na miejsce pobytu. Dopełnienie tego nie może zająć więcej jak jeden dzień.

W szczególnych okolicznościach Minister obrony krajowej może pojedynczym osobom dozwolnić meldowania się piśmiennie.

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, kartami wcielenia opatrzeni, są nadto obowiązani uwiadamiać osobiście lub piśmiennie Władzę właściwą o każdej zmianie zamieszkania w przeciągu dni trzydziestu.

§. 2

Do wykroczeń przeciwko powinnościom w ustawie niniejszej przepisany stosuje się ustęp drugi §u 62go ustawy z r. 1889 o służbie wojskowej.

§. 3.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia a wykonanie onejże porucza się Mojemu Ministrowi obrony krajowej.

Lainz, dnia 10. maja 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Welsersheimb r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXII. — Wydana i rozesłana dnia 12. maja 1894.

(Zawiera Nr. 84.)

84.

Ustawa z dnia 9. maja 1894,

o nabyciu na rzecz państwa domów składowych i hangarów publicznych w nowym porcie tryestyńskim założonych przez gminę i Izbę handlowo-przemysłową tryestyńską, tudzież hangarów założonych przez Spółkę żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego na III grobli tego portu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł 1.

Umowy poniżej zamieszczone zatwierdza się niniejszem, a mianowicie:

1. umowę z daty ^{Tryest} ~~Wiedeń~~, dnia ^{27.} ~~28.~~ lutego 1894 pomiędzy Ministerstwami handlu i skarbu z jednej a gminą i Izbą handlowo-przemysłową tryestyńską jako koncesyonaryuszkami przedsiębiorstwa domów składowych w nowym porcie tryestyńskim istniejących, z drugiej strony, w przedmiocie nabycia tego przedsiębiorstwa na rzecz państwa, i

2. umowę pomiędzy Ministerstwami handlu i skarbu z jednej a Spółką żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego z drugiej strony, w Wiedniu dnia 2. marca 1894 zawartą, w przedmiocie nabycia na rzecz państwa hangarów Lloyd'a na III grobli nowego portu tryestyńskiego i pozostawienia Społec

żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego utrzymywania ruchu handlowego w tych hangarach.

Artykuł 2.

Udziałowe zapisy dłużne w sumie imiennej 1,750.000 zł. w. a., które koncesyonaryuszki, stosownie do umowy w artykule poprzedzającym pod l. 1 wzmiankowanej, mają oddać Rządowi, zostaną stale od obrotu usunięte.

Artykuł 3.

Umowę w artykule 1 pod l. 1 oznaczoną, jakoteż wynikające z niej przeniesienia majątku, podania, wpisy hipoteczne, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty uwalnia się od stępli i opłat.

Podobnie umowę w artykule 1 pod l. 2 oznaczoną, jakoteż oparte na niej przeniesienia majątku, i dokumenty, które pomiędzy stronami kontraktującymi zostaną wystawione, nakoniec odnośnie podania Spółki żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego do Rządu uwalnia się od stępli i opłat.

Nadto domy składowe i hangary, dopóki do tego samego celu co teraz służyć i w posiadaniu państwa zostawać będą, uwalnia się od podatku budynkowego i od pięcioprocentowego podatku od czystego dochodu z czynszu.

Artykuł 4.

Na pokrycie wydatków, które w myśl obu przerzeczonych umów wypadnie ponieść z powodu nabycia i utrzymywania ruchu domów składowych i hangarów tryestyńskich także wzmiankowanych, wyznacza się Rządowi na rok 1894 dotacją w sumie 200.000 zł.

Począwszy od roku 1895 dochody i wydatki całego przedsiębiorstwa domów składowych (jakoteż hangarów Lloyd'a) umieszczane być mają corocznie w preliminarzu państwa.

Artykuł 5.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom handlu i skarbu.

Wiedeń, dnia 9. maja 1894.

Franciszek Józef r. w.

**Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.**

I.**U m o w a,**

zawarta w **Tryeście** dnia **27.** lutego 1894
w **Wiedniu** dnia **28.**

poniędzy c. k. Ministerstwami handlu i skarbu w imieniu c. k. Rządu z jednej a gminą i Izba handlowo-przemysłową tryestyńską jako koncesyonaryuszkami przedsiębiorstwa domów składowych w nowym porcie tryestyńskim założonych, z drugiej strony, w przedmiocie nabycia tego przedsiębiorstwa na rzecz państwa.

§. 1.

Gmina i Izba handlowo-przemysłowa tryestyńska, jako posiadaczki udzielonej rozporządzeniem c. k. Ministerstwa handlu z dnia 19. lipca 1887, l. 25287 koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu domów składowych i hangarów publicznych w Tryeście, przenoszą na państwo a państwo obejmuje z dniem 1. kwietnia 1894 w wolne od długów i ciężarów posiadanie domy składowe i hangary ze wszystkimi ruchomemi i nieruchomemi przynależnościami, założone na zasadzie przerzeczonej koncesyi tudzież na zasadzie koncesyi z dnia 3. grudnia 1879, l. 36897 w tę ostatnią wciągniętej.

§. 2.

Od tegoż samego terminu wchodzi państwo we wszystkie prawa i obowiązki dla koncesyonaryuszek z tego przedsiębiorstwa wynikające, w taki sposób, że ze wszystkimi aktywami i zasobami przedsiębiorstwa przechodzą na państwo także wszelkiego rodzaju stany biernie, zobowiązania, wydatki, ciężary i długi koncesyonaryuszek z tego przedsiębiorstwa wynikające.

W szczególności obejmuje państwo na siebie spłacenie odsetek i programowych kwot amortyzacyjnych pierwszej pożyczki pięćprocentowej z dnia 1. lipca 1880 przez koncesyonaryuszki zaciągniętej, z której obecnie jeszcze suma imienna 590 000 zł., wyraźnie pięćset dziewięćdziesiąt tysięcy złotych w. a. są w obiegu i drugiej pożyczki czteroprocentowej z dnia 20. lipca 1889, z której obecnie jest w obiegu jeszcze suma imienna 9,176.400 zł., wyraźnie dziewięć milionów sto siedmdziesiąt sześć tysięcy czterysta złotych w. a.

Koncesyonaryuszki zaręczają c. k. Rządowi, że w skutek zamknięcia rachunków budowy wszystkich budowli, które stosownie do §. 1. mają być objęte, skarb państwa nie będzie do żadnych wypłat pociągany.

§. 3.

Państwo wynagradza koncesyonaryuszkom nieobchory ruchu, które powstały w zarządzie w okresie od 1. lipca 1891 aż do 1. kwietnia 1894 pod następującymi warunkami:

W takim razie, gdyby ruch i zarząd całego przedsiębiorstwa domów składowych, przez państwo eksploatowanego, przyniosło w pewnym roku ruchu czysty zysk; zawsze połowę tego czystego zysku oddawać będzie państwo koncesyonaryuszkom dopóty, dopóki sumy te nie wyniosą tyle, ile straty administracyjne przez koncesyonaryuszki poniesione (bez odsetek) wynosiły w czasie od 1. lipca 1891 aż do 1. kwietnia 1894 jako dnia objęcia ruchu przez państwo.

Te straty administracyjne wynoszą aż do dnia 31. grudnia 1893 r. 437.834 zł., wyraźnie czterysta trzydzieści siedm tysięcy ośmset trzydzieści cztery złote w. a. a strata administracyjna Igo ówierócza 1894 (łącznie z kwotami na odsetki i raty amortyzacyjne od obu pożyczek) obliczona będzie przy oddaniu ruchu państwu.

Przez czysty zysk rozumieć należy tę sumę, o którą przychody brutto w pewnym roku ruchu wynosić będą więcej, niż wydatki ruchu łącznie z sumą potrzebną w owym roku na opłacenie odsetek i rat amortyzacyjnych od obu pożyczek.

§. 4.

Koncesyonaryuszki obowiązane są oddać Rządowi w dniu 1. kwietnia 1894 wykupione i wycofane już z obiegu udziałowe zapisy dłużne drugiej pożyczki za sumę imienną 1,750.000 zł., wyraźnie milion siedmset pięćdziesiąt tysięcy złotych w. a. z kuponami i talonami.

§. 5.

Oddanie państwu ruchu i zarządu publicznych domów skladowych i hangarów przez koncesyonaryuszki założonych, jakoteż wszelkich innych przynależności, które stosownie do §. 1go mają być oddane, nastąpić ma w dniu 1. kwietnia 1894 na podstawie inwentarzy i zamknąć rachunkowych prawidłowo wygotowanych i począwszy od tego dnia, Rząd obejmie na siebie ruch i zarząd całego zakładu domów skladowych.

Aż do powyższego terminu ruch utrzymywać mają koncesyonaryuszki, które jednak począwszy już od dnia dzisiejszego we wszystkich ważnych sprawach udawać się mają do c. k. Ministerstwa handlu po pozwolenie, takowe zaś uważa się za dane, jeżeli w przeciągu dni ośmiu nie zostało wyraźnie odmówione.

W szczególności więc, począwszy od dnia dzisiejszego, koncesyonaryuszki nie mają już prawa zastawiać lub sprzedawać bez pozwolenia c. k. Ministerstwa handlu części swego majątku, przyjmować nowych zobowiązań przekraczających zakres prawidłowego obrotu a mianowicie czynić zmian w istniejących taryfach lub opłatach i stosunkach prawnych urzędników.

Koncesyonaryuszki odpowiedzialne są za wszelkie ubytki, któreby wynikły z niedotrzymania powyższego zobowiązania.

§. 6.

W terminie, który w §. 5 jest oznaczony, wydadzą koncesyonaryuszki c. k. Rządowi wszelkie dokumenty, plany, książki, rachunki, jakie tylko posiadają, tudzież całe swoje archiwum a Rząd zachowywać będzie te dokumenty i dowody przez czas postanowieniami kodeksu handlowego tego się tyjącami, przepisany.

§. 7.

Rząd przyjmuje wszystkie osoby przez koncesyonaryuszki umieszczone na posadach i zabezpieczając im prawa przed dniem dzisiejszym nabyte.

Również zabezpieczają się prawa do zaopatrzenia, nabyte przez urzędników na zasadzie postanowień statutowych funduszu zaopatrzenia, który państwo obejmuje.

§. 8.

Przez odkupienie przedsiębiorstwa domów skladowych na rzecz państwa, koncesya (§. 1) traci moc swoją a w skutek tego wpisy w Sądzie handlowym mają być wykreślone.

§. 9.

Strony kontraktujące zrzekają się środków prawnych o pokrzywdzenie nad połowę wartości.

§. 10.

Umowa niniejsza jest wolna od stępli i opłat równie jak oparte na niej przeniesienia majątku, podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty.

§. 11.

Gmina Tryestu zrzeka się wyraźnie nakładania podatków miejskich na budynki przedsiębiorstwa domów skladowych.

§. 12.

Umowa niniejsza spisana w dwóch egzemplarzach wolnych od stępli i opłat utraci moc obowiązującą, jeżeliby położone przez c. k. Rząd za warunek potwierdzenie onejże drogą prawodawczą nie przyszło do skutku najpóźniej aż do 15. maja 1894.

Koncesyonaryusze oświadczają, że w tym ostatnim przypadku zarządzenia, które c. k. Rząd poczyni w międzyczasie pod względem wykonania umowy niniejszej, uzna za obowiązujące dla siebie, o ileby w tej mierze nie porozumiano się w inny sposób.

II.

U m o w a,

zawarta w Wiedniu, dnia 2. marca 1894

pomiędzy c. k. Ministerstwami handlu i skarbu w imieniu c. k. Rządu z jednej a Spółką żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego z drugiej strony w przedmiocie kupna na rzecz państwa hangarów Lloyd'a na III grobli nowego portu tryestyńskiego i pozostawienia Spółce żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego utrzymywania ruchu handlowego tychże hangarów.

§. 1.

Spółka żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego przenosi na państwo w wolne od ciężarów i długów posiadanie hangary wybudowane przez siebie na gruncie rządowym na III grobli nowego portu tryestyńskiego ze wszystkimi ruchomymi i nieruchomymi przynależnościami za cenę jeden milion ośmdziesiąt trzy tysiące (1,083.000) złotych w. a.

§. 2.

Hangary w §. 1 oznaczone łącznie ze wszystkimi ruchomymi i nieruchomymi przynależnościami oddane być mają Rządowi w fizyczne posiadanie i używanie dnia 1. kwietnia 1894.

Spisany być ma protokół tego oddania, opatrzone dokładnym inwentarzem ruchomych i nieruchomych części składowych przedmiotu kupna i przez oddanie takie dokonaniem będzie nabycie własności.

§. 3.

Cenę kupna w §. 1 ustanowioną spłaci państwo w 90 równych ratach rocznych po czterdzieści cztery tysiące sześćset dwadzieścia ośm złotych (44.628) złotych w. a., z których pierwsza płatna jest dnia 1. kwietnia 1895.

§. 4.

Spółka żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego zobowiązuje się obracać cenę kupna na budowę statków w krajach tutejszych.

§. 5.

Państwo zostawia Spółce żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego utrzymywanie ruchu handlowego tych hangarów na lat 90, licząc od dnia 1. kwietnia 1894 za wynagrodzeniem rocznym po czterdzieści cztery tysiące (44.000) złotych w. a., które Spółka żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego

placić ma Rządowi w ratach całorocznych z dołu a to pod następującymi warunkami:

1. Rząd obowiązuje się utrzymywać w dobrym stanie wszystkie budynki, jakoteż wszystkie sprzęty i rekwizyty, które Spółce żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego nie będą oddane na podstawie osobnego inwentarza (§. 6, punkt 11), następnie ubezpieczyć budynki od pożaru i mieć staranie o ruch techniczny, t. j. o obsługę i utrzymanie zórawi hydraulicznych należących do tych hangarów, utrzymywać w dobrym stanie hydrauliczne windy i kołowroty w hangarach Lloyd'a zaprowadzone, dostarczać potrzebnej wody naciskowej, utrzymywać rury doprowadzające wodę do picia i naciskową a nakolniec oświetlać III groblę; natomiast służy Rządowi prawo pobierania na własny rachunek takich opłat od zórawi, jakie on sam ustanowi.

2. Państwo zostawia Spółce żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego utrzymywanie całego ruchu handlowego hangarów w §. 1 oznaczonych; Spółka żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego ponosić ma wszystkie wydatki łączące się z tem utrzymywaniem ruchu a za to pobierać będzie na własny rachunek opłaty taryfowe z tego wynikające.

§. 6.

Pod względem utrzymywania ruchu zostawionego stosownie do punktu 2go poprzedzającego paragrafu Spółce żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego obowiązują następujące postanowienia:

1. Rząd zostawia Spółce żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego przystanie wzdłuż III grobli do obrotów parowców Lloyd'a, z którymi na równi zostawać będą także statki przez Spółkę żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego kiedykolwiek najęte a hangary na tej grobli wystawione do wyłącznego używania w celu tymczasowego składania towarów, które parowcami Lloyd'a zostały lub mają być przewiezione.

2. Termin trzymania na składzie towarów, parowcami Lloyd'a przewiezionych i do hangarów na III grobli oddanych, ogranicza się do trzech dni, licząc od tego dnia, w którym towary zostały na ład wysadzone, dla towarów w celu przewiezienia dalej parowcami w hangarach złożonych, aż do odpłynięcia najbliższego parowca przeznaczonego do zabrania towarów.

Po upływie tych terminów oddać należy towary Zarządowi domów składowych, który ma umieścić je w swoich lokalach.

Zarządowi domów składowych zastrzeżone jest prawo czuwania nad tem, żeby Spółka żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego dotrzymywała postanowienia w punkcie 2 zawartego.

3. Gdyby jedna lub druga z przystani, w punkcie 1 wzmiankowanych, nie była potrzebna do czynności wykonywanych przez parowce Lloyda, w przypadku tym także inne statki, o ile c. k. kapitanat portowy i zdrowotny morski uzna to za możliwe, mogą tam być wprowadzane dla ładowania lub wyładowywania towarów, jeżeli miejsca te będą wolne na czas do tego prawdopodobnie potrzebny. W odstępach pomiędzy parowcami Lloyda w tych miejscach stojącymi nie wolno obcym statkom wykonywać żadnych czynności.

Gdyby miejsca te były potrzebne do celów wojskowych, c. k. kapitanat portowy i zdrowotny morski może nimi rozrządzać bez wyjątku.

4. Drog, ulic i chodników na III grobli wolno każdemu używać według istniejących przepisów.

5. Spółka żeglugi parowej Lloyda austriackiego zobowiązuje się przepisy, jakie zarząd cłowy wyda kiedykolwiek dla obrotu w wolnym obszarze przy nowym porcie tryestyńskim, zachowywać ze względu na następstwa tamże oznaczone.

6. Kierowanie obrotem na wszystkich torach III grobli należy do zarządu domów składowych, równie jak ważenie, ładowanie i wyładowywanie wagonów, za poborem przez tenże zarząd domów składowych na swój własny rachunek opłat za to ustanowionych.

7. Nadzór nad obrotem na III grobli i nad utrzymywaniem w ruchu hangarów, sprawować będzie, bez uszczerbku dla kompetencji innych organów rządowych i dyrekcji kolei żelaznej, zarząd morski, któremu w szczególności zastrzeżone jest sprawowanie policyj portowej na podstawie istniejących przepisów.

Nadzorowanie hangarów, o ile nie chodzi o zarządzenia policyj bezpieczeństwa w ogólności, należy do Spółki żeglugi parowej Lloyda austriackiego.

8. Sposoby i warunki używania hangarów przepisane będą regulaminami i taryfami, które podlegają zatwierdzeniu c. k. Ministerstwa handlu. Takowe powinny być ogłoszone publicznie i będą obowiązującymi dla wszystkich.

Spółka żeglugi parowej Lloyda austriackiego nie będzie nikomu w żadnym sposobie i w żadnej formie czyniła ulg, któreby nie były tak samo jak taryfy ogłoszone i każdemu pod temi samymi warunkami równo dostępne.

9. Spółka żeglugi parowej Lloyda austriackiego ponosi kosztą oświetlenia hangarów na III grobli, a kwoty oddawać się mające zarządowi domów składowych, co do których z onymże umówi się należy, nie mieszczą się w wynagrodzeniu, o którym mówi §. 5 umowy niniejszej.

10. Spółka żeglugi parowej Lloyda austriackiego obowiązującej się zostawić Zarządowi cłowemu bez pretensji do wynagrodzenia lokale urzędowe, które są lub w przyszłości będą potrzebne do ekspedycji celniczej w hangarach na III grobli, tudzież lokale potrzebne do służby straży skarbowej.

Utrzymanie w dobrym stanie sprzętów i wszelkich przyborów, od Spółki żeglugi parowej Lloyda austriackiego dnia 1. kwietnia 1894 odebranych, tudzież wszelkich innych przyborów dla służby cłowej i straży skarbowej, jakoteż dostarczanie sprzętów i przyborów, jakie jeszcze będą potrzebne w przyszłości, należy do Rządu.

Spółka żeglugi parowej na własny rachunek oświetla, opala i utrzymuje w ochłodostwie te lokale, jakoteż dostarcza robotników na tragarzy w służbie celniczej.

Spółka żeglugi parowej Lloyda austriackiego jest nadto obowiązana wynagradzać zarządowi cłowemu wszelkie wydatki szczególne, gdyby takowe z powodu właściwości stosunków ponosić musiała, jak np. gdyby urzędnicy i strażnicy cłowi byli zmuszeni przez czas niezwykle długi pełnić służbę w hangarach na III grobli i z tego powodu trzeba było dopłacać im „wyżywne“.

11. Obsługa wind i kołowrotów używanych w hangarach należy do Spółki żeglugi parowej Lloyda austriackiego; również do Spółki żeglugi parowej Lloyda austriackiego będzie należało utrzymywanie w dobrym stanie sprzętów i przyborów, które Rząd odda jej dnia 1. kwietnia 1894 na podstawie osobnego inwentarza. Natomiast gdy sprzęty i przybory powyżej oznaczone, w skutek zwyczajnego zużycia się przestaną być użytecznymi, sprawienie nowych będzie rzeczą Rządu.

12. Gdy terażniejszy kontrakt ruchu upłynie, Spółka żeglugi parowej Lloyda austriackiego obowiązana będzie zwrócić Rządowi sprzęty i przybory oddane jej na podstawie osobnego inwentarza, a to w takiej ilości i w takim gatunku, jak w inwentarzu są wymienione.

13. Spółka żeglugi parowej Lloyda austriackiego płaci zarządowi domów składowych za wodę do picia, której on ma dostarczać, wynagrodzenie wynoszące tyle, ile zarząd domów składowych będzie sam za odbiór wody płacił. Kwoty na to potrzebne obliczane będą z zarządkiem domów składowych ówierócznie.

§. 7.

Gdyby kontrakt pocztowy i żeglarski ze Spółką żeglugi parowej Lloyda austriackiego, bądź obecnie obowiązujący, bądź w przyszłości zawarty, nie został

odnowiony lub przedłużony w ciągu 90letniego okresu, w §. 3 umowy niniejszej do umorzenia ceny kupna ustanowionego, natenczas układy, zawarte w §§. 5 i 6 umowy niniejszej stracą moc swoją, chociaż postanowienia, dotyczące się spłacania ceny kupna, będą nadal trwały bez zmiany.

§. 8.

Strony kontraktujące zrzekają się środków prawnych o pokrzywdzenie nad połowę wartości.

§. 9.

Umowa niniejsza, jakoteż oparte na niej przeniesienia majątku, tudzież dokumenty, które między Stronami kontraktującymi będą wygotowane, nakoniec odnośne podania Spółki żeglugi parowej Lloyda austriackiego do Rządu są wolne od stępli i opłat.

§. 10.

Umowa z dnia 19. lutego 1890 przez c. k. Ministerstwo handlu ze Spółką żeglugi parowej

Lloyda austriackiego zawarta, tudzież umowa z dnia 15. listopada 1889 zawarta przez Spółkę żeglugi parowej Lloyda austriackiego z dyrekcją domów skladowych gminy i Izby handlowo-przemysłowej tryestyńskiej, tracą moc swoją od dnia 1. kwietnia 1894.

§. 11.

Umowa niniejsza spisana w dwóch egzemplarzach wolnych od stępli i opłat utraci moc obowiązującą, jeżeliby położone przez c. k. Rząd za warunek potwierdzenie drogą prawodawczą, tak tej umowy, jak i umowy ddo. ^{Tryest 27.} ^{Wiedeń 28.} lutego 1894 między c. k. Rżadem a koncesyonaryuszami domów skladowych w nowym porcie tryestyńskim nie przyszło do skutku najpóźniej aż do 15. maja 1894.

Spółka żeglugi parowej Lloyda austriackiego oświadcza, że w tym ostatnim przypadku zarządzenia, które c. k. Rząd poczyni w międzyczasie pod względem wykonania umowy niniejszej, uzna za obowiązujące dla siebie, o ileby w tej mierze nie porozumiano się w inny sposób.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII — Wydana i rozesłana dnia 16. maja 1894.

(Zawiera Nr. 85.)

85.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych tudzież z Ministrem wyznań i oświecenia z dnia 12. maja 1894,

tyczące się dozwoleń pracy niedzielnej w prze-
myśle handlowym.

Na zasadzie §. 75go ustawy z dnia 8. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 22), zmieniającej i uzupełniającej ustawę przemysłową, wydają się z częściową zmianą rozporządzeń ministerjalnych z dnia 27. maja 1885 (Dz. u. p. Nr. 83), z dnia 30. lipca 1885 (Dz. u. p. Nr. 108) i z dnia 21. września 1885 (Dz. u. p. Nr. 143) następujące postanowienia, tyczące się dozwoleń pewnym rodzajom przemysłu pracy przemysłowej w niedziele.

Artykuł I.

W §. 2 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 27. maja 1885 (Dz. u. p. Nr. 83) punkta 10 i 11 opiewać mają odtąd jak następuje:

„10. Handel kwiatów naturalnych: Praca w niedzielę około sprzedaży jest dozwolona.

11. Wszelkie inne rodzaje przemysłu kupieckiego, mianowicie tak przemysł kupiecki w ściślejszym znaczeniu jak i dozwolona przemysłem produkcyjnym sprzedaż własnych wyrobów:

Praca w niedzielę około sprzedaży towarów jest dozwolona a mianowicie:

a) w obszarze miasta Wiednia i w okręgu policyi wiedeńskiej, w obszarze miasta Pragi i w okrę-

gu policyi praskiej, w obszarach miast Tryestu, Lwowa, Gracu i Berna, nakoniec w obszarze miasta Krakowa i w obszarze miasta Podgórze do okręgu policyi krakowskiej należącym, tudzież w osadach, liczących według swego czasu ostatniej konskrypcji najmniej 20 000 mieszkańców — w wymiarze dotychczasowym, najdłużej zaś aż do godziny 12tej w południe, w handlu żywności oprócz tego powtórnie po 6tej godzinie wieczorem najdłużej przez dwie godziny,

b) w innych osadach w wymiarze dotychczas dozwolonym, najdłużej zaś aż do godziny 3ej popołudniu.“

Artykuł II.

Wymiar czasu ustanowiony w artykule Iym do wykonywania w niedzielę przemysłu handlowego stosuje się także do wędliniarzy i kielbaśników co do sprzedaży własnych towarów i przez to zmienia się §. 2, B, 4 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 27. maja 1885 (Dz. u. p. Nr. 83).

Artykuł III.

Zarazem także postanowienia rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30. lipca 1883 (Dz. u. p. Nr. 108) i artykułu II. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 21. września 1885 (Dz. u. p. Nr. 143) uchylają się o tyle, o ile z poprzedzającymi postanowieniami zostają w sprzeczności.

Artykuł IV.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wurmbrand r. w. Bacquehem r. w.
Madeyski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1894 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1894, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi 3 zł.

Prenumeruje się w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części.

Nabywający odrazu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " . . . 12 " "	" " 1879 " 1888 " . . . 20 " "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można począwszy od roku 1894:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . . 2 zł. 30 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1865 " . . . 2 " — "	" 1880 " . . . 2 " 20 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1881 " . . . 2 " 20 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1877 " . . . 1 " — "	" 1892 " . . . 5 " — "
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	" 1893 " . . . 3 " — "

Rocznik 1893 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1893 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za opłatą należności handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1893 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1893) włącznie są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1894 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełnienia zdefektowanych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 19. maja 1894

(Zawiera Nr. 86—88.)

86.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 11. maja 1894,

tyczące się przyłączenia gminy Pstrągowej łącznie z obszarem dworskim do okręgu Sądu powiatowego strzyżowskiego w Galicyi.

Na zasadzie ustaw z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62), oddziela się gminę Pstrągową łącznie z obszarem dworskim od okręgu Sądu powiatowego ropczyckiego a obwodowego tarnowskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego strzyżowskiego a obwodowego rzeszowskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1895.

Schönborn r. w

87.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. maja 1894,

o ustanowieniu komory głównej w Wielkim Waradynie.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu, ustanowiona została w Wielkim

Waradynie komora główna II. klasy, która rozpocznie urządowanie dnia 1. czerwca 1894.

Plener r. w.

88.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu i handlu z dnia 17. maja 1894,

o postępowaniu ze względu na cło z ryżem wyluszczone i okruciami ryżu.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi uchyla się rozporządzenie z dnia 4. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 212), tyczące się postępowania ze względu na cło z ryżem wyluszczone i okruciami ryżu.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 20. maja 1894.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1894 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1894, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi 3 zł.

Prenumeruje się w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części.

Nabywający od razu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " . . . 12 " "	" " 1879 " 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można począwszy od roku 1894:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . . 2 zł. 30 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1865 " . . . 2 " — "	" 1880 " . . . 2 " 20 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1881 " . . . 2 " 20 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1877 " . . . 1 " — "	" 1892 " . . . 5 " — "
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	" 1893 " . . . 3 " — "

Rocznik 1893 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1893 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za opłatą należności handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1893 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1893) włącznie są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1894 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełnienia zdefektowanych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materij jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 23. maja 1894.

(Zawiera Nr. 89—90.)

89.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18. maja 1894,

tyczące się przyłączenia gminy Nowoszyna łącznie z obszarem dworskim do okręgu Sądu powiatowego żurawieńskiego w Galicyi.

Na zasadzie ustaw z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) oddziela się gminę Nowoszyn łącznie z obszarem dworskim od okręgu Sądu powiatowego bursztyńskiego a obwodowego brzeżańskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego żurawieńskiego a obwodowego samborskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1895.

Schönborn r. w.

90.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 20. maja 1894,

tyczące się traktatu z Wielką Brytanią w przedmiocie ochrony praw służących autorom dzieł lub sztuki.

Traktat z dnia 24. kwietnia 1893 zawarty pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a zjedno-

czonem królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandyi w przedmiocie wzajemnej opieki nad autorami dzieł literatury lub sztuki i następcami prawnymi autorów (Dz. u. p. Nr. 77 z r. 1894) został w obszarach Stron kontraktujących dnia 1. maja 1894 ogłoszony, w skutek czego, stosownie do artykułu XIgo tegoż traktatu wszedł w wykonanie dnia 11. maja 1894.

W przedmiocie wykonania tego traktatu rozporządza się w porozumieniu z c. k. Ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu, z mocą obowiązującą od dnia ogłoszenia, co następuje:

1. Inwentarz w artykule VIII rzezonego traktatu pod lit. A namieniony spisać i przedmioty tamże wzmiankowane oochechować ma na prośbę i oznajmienie strony interesowanej Władza administracyjna powiatowa tego miejsca, w którym znajdują się rzezone przedmioty.

2. Strona winna z oznajmieniem złożyć wykaz w dwóch egzemplarzach wygotowany i w takowym wymienić szczegółowo i dokładnie z oznakami do sprawdzenia tożsamości potrzebnemi wszystkie przedmioty, które mają być poddane czynności urzędowej.

3. Wykaz obejmować może wszystkie te, postanowieniom traktatu podlegające egzemplarze dzieł literatury lub sztuki i przyrzady do powielenia takich dzieł, które wykonane były przed dniem 11. maja 1894, o ile wyrób ich był dotychczas dozwolony.

Zresztą zostawia się stronom interesowanym do woli oznajmić także egzemplarze dzieł literatury lub sztuki później wykonane, lecz tylko w tym razie, jeżeli przyrzady, do wykonania tych egzemplarzy

użyte, zostały stosownie do postanowień niniejszego rozporządzenia objęte inwentarzem i ocechowane.

4. Władza ma przekonać się o wiarogodności przedstawionego wykazu i zbadać, czy wykaz czyni zadość zarządzeniom pod liczbą 3 wydanym. Egzemplarze i przybory oznajmione przeciw tym zarządzeniom należy z wykazu wyłączyć.

5. Egzemplarze i przybory prawidłowo oznajmione winna Władza każdy z osobna opatrzyć pieczęcią urzędową, wyciskając takową w sposób odpowiedni. Jeden egzemplarz przedstawionego a w razie potrzeby sprostowanego wykazu ma Władza zachowywać, drugi zaś winna stronie zwrócić z potwierdzeniem dnia przedstawienia.

6. Egzemplarze i przybory w ustępie pierwszym poprzedzającej liczby 3 wzmiankowane oznajmić należy dla uniknięcia następstw prawnych z artykułu VIII. traktatu wynikających najpóźniej aż do 10. sierpnia 1894. Egzemplarze w drugim ustępie liczby 3 oznaczone, można oznajmić także po tym terminie, jednakże tylko z tem ograniczeniem, że inwentarz ma być spisany a egzemplarze oznajmione mają być ocechowane najpóźniej dnia 10. maja 1898.

7. Oznajmienia spóźnione nie będą uwzględniane i zwracać je należy stronom jako niewłaściwe.

Schönborn r. w.

Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 26. maja 1894.

(Zawiera Nr. 91—96.)

91.

Dokument koncesyjny z dnia 20. kwietnia 1894,

na kolej lokalną od stacji Hustopec uprzywilejowanej kolei północnej Cesarza Ferdynanda do miasta Hustopca.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Aroksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Sląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Dr. Karol baron Offermann, radca komercyjny i adwokat krajowy morawsko-sląski, tudzież Wiktor Bauer, właściciel dóbr i fabryk podali prośbę o udzielenie im koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej od stacji Hustopec uprzywilejowanej kolei północnej Cesarza Ferdynanda do miasta Hustopca, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonym koncesyonaryuszom koncesyą niniejszą na za-

sadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 28. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 229), tudzież ustawy z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 198), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej od stacji Hustopec kolei północnej Cesarza Ferdynanda do miasta Hustopca, która wybudowana być ma jako lokalna ze szlakiem normalnym.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

a) Uwolnienie od stępli i należności od wszelkich umów, które to przedsięwzięcie zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyczących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyczących się nabycia gruntów, budowy i urzędzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należitości od emisji akcji wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi jakoteż od kwitów tymczasowych i od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należitości, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesyonaryusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei żelaznej w §. 1 wzmiankowanej niezwłocznie, skończyć najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesyonaryusze kaucyę w sumie dwa tysiące złotych a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej trzymać się powinni koncesyo-

naryusze osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i warunków koncesyjnych, które ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Emisya obligacyj pierwszorzędných jest wzbroniona.

Natomiast nadaje się koncesyonaryuszom prawo wypuszczenia w obieg akcji pierwszorzędných, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia, pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę, którą Rząd ustanowi.

Dywidenda należąca się od akcji pierwszorzędných, zanim akcy zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież odsetek interkalarných rzeczywiście zapłaconých w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po skończeniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione

mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki jakoteż formularze akcyj zakładowych i pierwszorzędných, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych niższych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach rządowych kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu polów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesjonariusze zobowiązują się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonariuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesjonariuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciążą na koncesjonariuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie

ich na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami.

Koncesjonariusze zobowiązują się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

O ile podobne niżenia, jakie w §. 7 dla transportów wojskowych są przepisane, mają być udzielane także korpusom straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) lub innym organom publicznym, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych.

§. 9.

Koncesją nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoje.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 10.

Koncesjonariusze nie są upoważnieni do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesjonowanej, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesjonowanej i utrzymywania go przez pozostałą część okresu koncesyjnego na rachunek koncesjonariuszów, mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej koncesjonowana uzyskała bezpośrednie połączenie z jedną z kolei, na którychby ruch utrzymywał Rząd.

W przypadku takim koncesjonariusze zwracać będą Rządowi koszta utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesjonariuszami.

§. 11

Koncesyonaryusze obowiązani są dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przysyłać lub pozwolić przysyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współ użytą lub niektóremi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywanej.

Do ustanowienia wynagrodzenia, które za to ma być płacone, służyć mają za wskazówkę przepisy dołączone jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dzienniku ustaw państwa z roku 1886, strona 63.

§. 12.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzony będzie czysty dochód przedsiębiorstwa w najpomyślniejszym z ostatnich zamkniętych lat trzech przed chwilą odkupu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem trzeciego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty najpomyślniejszego roku w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia tegoż kapitału akcyjnego w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszom za kapitał akcyjny dochód średni w myśl ustępu 1go a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną tamże wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych, zapłacić za kapitał akcyjny kapitał wy-

równywający sumie tych rat zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wyplatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 13.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 12, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 12), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna

za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt koncesyonaryuszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru lub interesom finansowym skarbu państwa gwarancją dającego; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusze są obowiązani ze względu na łączący się z tem ciężar czynności płacić wynagrodzenie ryczałtowe, którego wysokość oznaczy Rząd ze względem na rozmiary przedsiębiorstwa.

Uwalnia się koncesyonaryuszów od przepisanego w §16 Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania zwiększonych kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokalów urzędowych.

§. 15.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nie przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia dwudziestego

miesiąca kwietnia w roku zbawienia tysiąc ósmset dziewięćdziesiątym czwartym, Naszego panowania czterdziestym szóstym.

Franciszek Józef r. w.

**Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.**

92.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 9. maja 1894,

ustanawiające termin, od którego ma wejść w wykonanie rozporządzenie z dnia 1. kwietnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 67), dotyczące się okresu ważności dla cechy sprawdzenia u beczek transportowych do piwa.

Zc zmianą §. 4go rozporządzenia Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 1. kwietnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 67), dotyczącego się okresu ważności dla cechy sprawdzenia u beczek transportowych do piwa stanowi się, że rozporządzenie to ma nabyć mocy obowiązującej nie dnia 1. czerwca 1894, lecz dopiero dnia 1. stycznia 1895.

**Wurmbrand r. w. Bacquehem r. w.
Plener r. w.**

93.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia i Ministra skarbu z dnia 9. maja 1894,

tyczące się ustanowienia dla nowo zaprowadzonego dziekanatu seisenberskiego dyecezyi lublańskiej kwoty na sprawowanie urzędu dziekańskiego, która w wyjawach przychodu lokalnego duchowieństwa pasterskiego uprawnionego do uzupełnienia kongruy stosownie do ustawy z dnia 19. kwietnia 1888 (Dz. u. p. Nr. 47) podawać się mających, będzie za pozycyą wydatkową uznawana.

Dodatkowo do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 19. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 107), kwotę

wydatków dziekańskich, które w wyjawach przychodu, stosownie do ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47) podawanych, za pozycyą wydatkową mają być uznawane, ustanawia się dla nowo zaprowadzonego dziekanatu seisenberskiego dycezyi lublańskiej w sumie sto złotych waluty austriackiej niezawisłe od zbadania pytania, czy w myśl przerzeczonej ustawy proboszczowi przeznaczonemu do sprawowania czynności dziekana w ogóle należy się uzupełnienie kongrui z funduszu religijnego a względnie z dotacyi rządowej.

Plener r. w.

Madeyski r. w.

94.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. maja 1894,**

zawierające dodatek do rozporządzenia z dnia 15. stycznia 1894 w Dz. u. p. z r. 1894 pod Nr. 23 ogłoszonego, którym opis zegaru kontrolującego do spirytusu systemu Beschornera został uzupełniony a po części zmieniony.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 15. stycznia 1894 (Dz. u. p. Nr. 23), rozporządza się w porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu, że w przerobionych zegarach kontrolujących do spirytusu systemu Beschornera, poczynione być mają następujące ulepszenia:

1. Wieko skrzyni wzmiankowane w punkcie 1, ustęp 2 i 3 opisu z dnia 2. lipca 1888 (Dz. u. p. Nr. 124) składa się z dwóch części zestosowanych z sobą na zakładkę po brzegach wyciętą.

Część tylną wieka pokrywającego stągiewkę alkoholometru przytwierdza się do skrzyni przyrządu zapomocą dwóch śrub w taki sposób, że na każdą śrubę, po włożeniu jej od zewnątrz w odpowiednie otwory ściany skrzyni i wieka, i wkręceniu po głowę, zakłada się wewnątrz skrzyni przyrządu mutrę i tak zaśrubowuje, żeby przylegała mocno do ściany wieka. Każda śruba, do przytwierdzenia wieka skrzyni służąca, opatrzona być ma tak zwanym dzióbem, który powinien być zastosowany do jednego z wzmiankowanych otworów i nie dozwala odkręcenia śruby w taki sposób przytwierdzonej.

Drugą część wieka skrzyni zabezpiecza się jak dotychczas prętami urządzonemi do położenia na nich zamknięcia urzędowego.

2. Kurki służące do wypróżniania zbiorników próbek (punkt 5, ustęp 9 opisu) umieszczone są po lewej stronie tych zbiorników, dostać się zaś do nich można drzwiczkami znajdującymi się po lewej stronie skrzyni przyrządu.

Plener r. w.

95.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. maja 1894,**

tyczące się przyłączenia gminy miejscowej Töppeles do okręgu Sądu powiatowego beczowskiego w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę miejscową Töppeles od okręgu Sądu powiatowego lokieckiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego beczowskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1895.

Schönborn r. w.

96.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 20. maja 1894,**

tyczące się przyłączenia gminy miejscowej Lochusice do okręgu Sądu powiatowego stodzkiego w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę Lochusice od okręgu Sądu powiatowego srebrenskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego stodzkiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1895.

Schönborn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 31. maja 1894.

(Zawiera Nr. 97.)

97.

Ustawa skarbowa z dnia 29. maja 1894, na rok 1894.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Na wszystkie wydatki państwa 1894 roku wyznacza się ogółem sumę 620,834.011 zł. waluty austriackiej.

Artykuł II.

Wydatki szczegółowe i sumy etatowe, dla każdego wydziału administracji wyznaczone, podane są w pierwszej części preliminarza państwa poniżej zamieszczonego.

Dotacje, w poszczególnych rozdziałach, tytułach, paragrafach i oddzielnych ustępach paragrafów tego preliminarza państwa, wyznaczone, mogą być użyte tylko na cele w odpowiednich rozdziałach, tytułach, paragrafach i ustępach paragrafów wskazane a mianowicie oddzielnie na potrzeby zwyczajne i nadzwyczajne.

Artykuł III.

Na pokrycie wydatków państwa, w artykule I wyznaczonych, przekazują się wpływy z podatków stałych, z podatków niestałych i wszystkich innych gałęzi dochodów państwa, ustanowione w drugiej części niżej zamieszczonego preliminarza państwa, w sumie 623,157.030 zł. waluty austriackiej.

Artykuł IV.

Dla uzyskania sumy dochodów państwa w artykule III ustanowionej, podatki stałe i niestałe pobierane będą w ogólności według istniejących przepisów.

Z podatkiem zarobkowym i z podatkiem dochodowym pobierany będzie prócz należności zwyczajnej dodatek nadzwyczajny w kwocie równej podatkowi zwyczajnemu.

Od tych osób do płacenia podatku obowiązanych, których całkowita należność zwyczajna podatku zarobkowego i dochodowego pierwszej klasy, lub podatku dochodowego drugiej klasy nie przekracza kwoty 30 zł. wal. austriackiej, pobierany będzie dodatek nadzwyczajny w kwocie wynoszącej tylko siedm dziesiątych części podatku zwyczajnego.

Artykuł V.

Na pokrycie kapitałów ogólnego długu państwa, które mają być spłacone w ciągu roku 1894, można puścić w obieg stosownie do §u 2go ustawy z dnia 24. grudnia 1867 (Dz. u. p. 1868 Nr. 3), obligacje niezwrotnego jednorokiego długu państwa, utworzonego mocą ustawy z dnia 20. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 66) a to za taką kwotę, jaka będzie potrzebna, aby przez zbycie tychże otrzymać fundusze, wystarczające na pokrycie owych kapitałów.

Przeto wygotować należy niezwłocznie i wydać Ministrowi skarbu obligacje w kwocie imiennej 7,871.000 zł. długu niosącego odsetki w papierach, tudzież obligacje w sumie 1,020.600 zł. długu niosącego odsetki w srebrze.

Artykuł VI.

Dotacje wyznaczone na wydatki 1894 roku, aż do końca tego roku albo wcale nie, albo nie całkiem wydane, zamykają się z końcem grudnia 1894.

Wyjmują się od tego postanowienia sumy przeznaczone na pokrycie stałych płac, jakoto: pensyj, emerytur itp., albo na uiszczenie tych wypłat, które opierają się na obowiązującym tytule prawnym, jak odsetki od długu państwa itp.; kwoty te można wydawać aż do upływu terminu przedawnienia.

Również wyjmują się od powyższego postanowienia wszystkie dotacje nadzwyczajne, jakoteż te dotacje zwyczajne, co do których w pierwszej części zamieszczonego poniżej preliminarza wyznaczono termin używania aż do końca grudnia 1895; o ileby jednak takowe nie były użyte w roku 1894, będą uważane tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu 1895 roku i przeto policzone być mają na zarząd tegoż ostatniego roku.

Także co do tych dotacyj, dla których w ustawie skarbowej na rok 1893 ustanowiony został okres używania aż do końca marca 1895, upoważnienie do ich używania upływa z końcem grudnia 1894.

Artykuł VII.

Następujące dotacje mogą być używane jeszcze aż do końca grudnia 1894; dotacje jednak te uważane być mają tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu 1893 roku w myśl artykułu VI, ustępu 4go ustawy skarbowej na rok 1893.

A. W etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 5, §. 8, l. 1, na podniesienie gościńca włońskiego celem ochronienia go od wylewów Adygi w kilometrze 148·5—151·8 pod Neumarktem, wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 20.000 zł.

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 5, §. 8, l. 4, na tenże sam cel wyznaczona w sumie 10.000 zł.

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 5, §. 8, l. 7, na przeniesienie gościńca valsugańskiego w kilometrze 30—31 na prawy brzeg Brenty i wybudowanie mostu z wierzchem żelaznym

na rzece Brenzie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 14.000 zł.

4. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 5, §. 8, l. 7 na tenże sam cel wyznaczona w sumie 10.000 zł.

5. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 5, §. 8, l. 6, na podniesienie gościńca włońskiego i urządzenie przepustów w kilometrze 147·2 aż do 147·6 na odsepie strumienia Trudner pod Vill wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 11.500 zł.

6. Dotacja ustawą skarbową na rok 1890 w tytule 7, §. 9, l. 3, na budowę mostu żelaznego na Łabie pod Podjebradem na szlaku gościńca podjebradzko-nachodzkiego wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 15.400 zł.

7. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 5, §. 13, l. 2, na wybudowanie drogi cłowej od Bossanza do Bunestie wyznaczona w sumie 10.000 zł.

8. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 5, §. 14, l. 1 na budowę mostu stałego z murańkami filarami i wierzchem żelaznym na Narencie pod Metkowicami i dróg dojazdowych z obu stron wyznaczona w sumie 10.000 zł.

9. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 6, §. 2, l. 2, na regulacją Dunaju koło Struden wyznaczona w sumie 50.000 zł.

10. Dotacja ustawą skarbową na rok 1890 w tytule 8, §. 7, l. 3, na odbudowanie zniszczonych przez powódź w r. 1882 grobli skarbowych na rzece Noce powyżej Zambano wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 17.100 zł.

11. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 6, §. 10, l. 1, na regulacją Odry i Olzy wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 10.000 zł.

12. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 6, §. 10, l. 2, na regulacją Wisły wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 10.000 zł.

13. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 6, §. 10, na regulacją Odry i Olzy wyznaczona w sumie 10.000 zł.

14. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 6, §. 11, l. 4, na budowę w Dniestrze wyznaczona w sumie 71.100 zł.

15. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889, w tytule 8, §. 11, l. 2, na budowę w rzece Prucie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 przedłużona w sumie 20.000 zł.

16. Dotacja ustawą skarbową na rok 1890 w tytule 8, §. 11, na tenże sam cel wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 10.000 zł.

17. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 6, §. 12, na tenże sam cel wyznaczona w sumie 10.000 zł.

18. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 6, §. 12, na budowę wodne w Serecie i Suczawie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 10.000 zł.

B. W etacie Ministerstwa obrony krajowej:

Dotacja ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 2, dla obrony krajowej aż do końca marca 1894 wyznaczona w sumie 2,447.120 zł.

C. W etacie Ministerstwa wyznań i oświecenia:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 7, na druk mapy geologicznej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych wyznaczona jako druga rata w sumie 2.500 zł.

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 10, §. 5, na postawienie statuy Cesarza w sali obrzędowej szkoły głównej technicznej w Wiedniu wyznaczona jako pierwsza rata w sumie 3.500 zł.

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 11, §. 18, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania na Bukowinie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 2.779 zł.

4. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 12, §. 2, na rozpoczęcie budowy dzwony przy kościele katedralnym w Szebeniku jako pierwsza rata wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 3.000 zł.

5. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 14, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Dalmacji wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 7.000 zł.

6. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 20, §. 1, na naprawki w domu seminarjum nauczycielskiego w Borgo-Erizzo i zaprowadzenie piorunochronów wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 3.300 zł.

7. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 11, §. 12, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Dalmacji wyznaczona w sumie 12.000 zł.

8. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 14, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Dalmacji wyznaczona w sumie 5.000 zł.

9. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 22, §. 1, na roboty budownicze konserwacyjne i restauracyjne w kościele św. Barbary w Kutnej Horze jako trzecia rata wyznaczona w sumie 12.000 zł.

D. W etacie Ministerstwa skarbu:

1. Dotacje ustawą skarbową na rok 1891 na budowę domu dla urzędu skarbowego i cłowego w Polju wyznaczone a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużone a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 2 w sumie . . .	4.740 zł.
„ 10, „ 5 „ . . .	26.070 „
„ 10, „ 8 „ . . .	13.270 „
„ 10, „ 23 „ . . .	3.318 „

2. Dotacje ustawą skarbową na rok 1892 na tenże sam cel wyznaczone a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 2 w sumie . . .	599 zł.
„ 10, „ 5 „ . . .	3.297 „
„ 10, „ 8 „ . . .	1.678 „
„ 10, „ 23 „ . . .	420 „

3. Dotacje ustawą skarbową na rok 1891 na budowę skrzydła dla skarbowości przy nowym budynku pocztowo-telegraficznym w Tryeście wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużone, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 2 w sumie . . .	76.252 zł.
„ 10, „ 3 „ . . .	15.364 „
„ 10, „ 4 „ . . .	11.996 „
„ 10, „ 7 „ . . .	14.605 „
„ 10, „ 9 „ . . .	11.136 „
„ 16, „ 3 „ . . .	33.012 „
„ 19, w sumie	13.275 „
„ 21, „	3.730 „
„ 23, „	21.900 „
„ 26, „	3.730 „

razem . 205.000 zł.

4. Dotacye ustawą skarbową na rok 1892 na tenże sam cel wyznaczone, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 2 w sumie . . .	35.333 zł.
„ 10, „ 3 „ . . .	6.889 „
„ 10, „ 4 „ . . .	5.621 „
„ 10. „ 7 „ . . .	7.227 „
„ 10, „ 9 „ . . .	5.621 „
„ 16 w sumie	13.650 „
„ 19 „	6.570 „
„ 21 „	1.606 „
„ 23 „	10.366 „
„ 26 „	1.606 „
razem .	94.499 zł.

E. W etacie Ministerstwa handlu:

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 8, §. 7, na rozszerzenie zakładów portowych w Tryeście wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 976.000 zł.

2. Druga rata ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 8, §. 3, dla Punatu na pogłębienie wjazdu do zatoki Cassion przez rozsadzenie wyznaczona w sumie 4.000 zł.

3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 8, §. 4, na budowę grobli do ładowania i muru przybrzeżnego w Szebeniku wyznaczona w sumie 5.000 zł.

F. W etacie Ministerstwa sprawiedliwości:

1. Dotacya tą samą ustawą skarbową w tytule 4, §. 22, na budowę Sądu powiatowego w Rzeszowie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1893 aż do końca marca 1894 przedłużona w sumie 5.000 zł.

2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 4, §. 7, na budowę domu sądowego i więziennego w Bozenie wyznaczona w sumie 15.000 zł.

3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 4, §. 14 na rozszerzenie budynku Sądu krajowego w Zadarze wyznaczona w sumie 17.000 zł.

Artykuł VIII.

Upoważnia się Ministra skarbu do sprzedania w ciągu roku 1894 takich nieruchomości rządowych, których wartość szacunkowa każdej z osobna nie przenosi 25.000 zł. aż do sumy ogólnej 300.000 zł. a to bez poprzedniczego szczegółowego pozwolenia Rady państwa, jedynie pod warunkiem, iż później usprawiedliwi sprzedaż. Również upoważnia się Ministra skarbu pozwolić w ciągu roku 1894, pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, na obciążenie nieruchomości rządowych służebnictwami, o ileby wartość nieruchomości obciążyć się mającej lub prawa nadać się mającego w każdym z osobna przypadku nie przenosiła sumy 25.000 zł. Wartość ogólna służebności w roku 1894 w taki sposób nadać się mających nie może przenosić sumy 200.000 zł. Upoważnia się nadto Ministra skarbu, pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, by spółkom, którym służy użytkowanie kolei żelaznych państwa, dał w ciągu 1894 pozwolenie do sprzedaży zbytecznych gruntów kolei państwa, pod warunkiem wynagrodzenia państwa za zrzeczenie się prawa własności, a pozwolenie to może być udzielone i wtedy, gdy wartość szacunkowa jednego takiego przedmiotu przenosi sumę 25.000 zł.

Artykuł IX.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 29. maja 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.	Falkenhayn r. w.
Weltersheimb r. w.	Bacquehem r. w.
Schönborn r. w.	Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w.	Plener r. w.
Jaworski r. w.	

Preliminarz państwa

na rok 1894 dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część pierwsza. — Potrzeby.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			zwyeczajne		nadzwyczajne	S u m a
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
			1894	1895	1895	
zł. w walucie austriackiej						
			Wydatki państwa			
1			I. Dwór cesarski			4,650.000
			4,650.000			4,650.000
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśn. Pana 50%			74.627
			74.627			74.627
3			III. Rada państwa.			
1			Izba panów			42.269
			42.269			42.269
2			Izba deputowanych			585.790
			585.790			585.790
3			Wydatki wspólne obu Izb Rady państwa			89.875
			89.875	4.000		93.875
4			Delegacya			19.800
			19.800			19.800
5			Komisya kontroli długu państwa			9.205
			9.205			9.205
6			Wykonanie biustów znakomitych członków parlamentu			15.000
					15.000	15.000
7			Budowa domu dla delegacyi austriackiej w Budapeszcie			130.000
					130.000	130.000
			Suma (Rozdział 3, Tytuły 1—7)			746.939
			746.939	149.000		895.939
4			IV. Trybunał państwa			22.400
			22.400			22.400
5			V. Rada Ministrów.			
1			Prezydium Rady Ministrów			167.113
			167.113	1.400		168.513
2			Fundusz dyspozycyjny			50.000
			50.000			50.000
3			Koszta gazet urzędowych			610.300
			610.300			610.300
4			Biuro korespondencyj telegraficznych			126.000
			126.000			126.000
5			Trybunał administracyjny			141.830
			141.830			141.830
			Suma (Rozdział 5, Tytuły 1—5)			1,095.243
			1,095.243	1.400		1,096.643
6			VI. Suma na wydatki w sprawach wspólnych.			
1			Nadwyżki przychodów cłowych			38,673.080
			38,673.080			38,673.080
2			Kwota na pokrycie wydatków wspólnych			69,202.528
			69,202.528			69,202.528
3			Wydatek nadzwyczajny wojskowy na potrzeby wojska stojącego w Bośni i Hercegowinie, tudzież w okręgu Limu			2,476.460
					2,476.460	2,476.460
			Suma (Rozdział 6, Tytuły 1—3)			38,673.080
			38,673.080	69,202.528	2,476.460	110,352.068

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i		
			zwyyczajne		nadzwyczajne		Suma		
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia						
			1894	1895	1895				
						zł. w walucie austriackiej			
7	VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.								
1	1	Kierownictwo naczelne	514.000					514.000	
	2	Koszta Dziennika ustaw państwa	57.800					57.800	
2	1	Zarząd administracyjny wszystkich krajów	6,284.116			14.000		6,298.116	
	2	Wydatki z powodu chorób epidemicznych i epizootycznych	220.000					220.000	
3	Bezpieczeństwo publiczne:								
	1	Wydatki policji rządowej	120.000					120.000	
	2	Bezpieczeństwo publiczne w poszczególnych krajach (6.068 zł. w zlocie)	4,601.970			1.575		4,603.545	
	3	Budowa nowego domu urzędowego w Wiedniu (dzielnica IX)				98.000		98.000	
	4	Nadzwyczajne wydatki policyjne				6.500		6.500	
4	1	Służba budownicza rządowa w poszczególnych krajach	1,190.550			1.340		1,191.890	
	2	Koszta podróży w sprawach nadzwyczajnych budowy drogowych i wodnych	39.000					39.000	
		Suma (Tytuły 1—4)	13,027.436			121.415		13,148.551	
5	Budowa dróg:								
	1	Austria poniżej Anizy	447.000					447.000	
		1. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na Schwarzy w Neunkirchen, na szlaku gościńca tryestyńskiego, w powiecie administracyjnym Neunkirchen (2 rata)				5.000		5.000	
		2. Budowa mostu stałego z wierzchem żelaznym na Dunaju pomiędzy Mautern a Stein, w powiecie administracyjnym kremskim (2 rata)				133.000		133.000	
	2	Austria powyżej Anizy	186.900					186.900	
		1. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Mühlfluss pod Schlägl, w powiecie administracyjnym Rohrbach (2 rata)				5.000		5.000	
		2. Budowa nowego stałego mostu na rzece Inn pod Braunau w powiecie administracyjnym Braunau (3 rata)				40.000		40.000	
		3. Odbudowanie podstawy gościńca wiedeńskiego między Linzem a Ebelsbergiem w powiecie administracyjnym linckim (4 rata)				10.000		10.000	
		Zniesienie	633.900			193.000		826.900	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
			1894	1895	1895	
zł. w walucie austriackiej						
			Przeniesienie .	633.900	193.000	826.900
7	5	3	Salzburg	96.000		96.000
		4	Styrya	270.000		270.000
			1. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Mur w mieście Leoben w kilometrze 15·6 gościńca włoskiego, w powiecie administracyjnym leobeńskim (1 rata)		25.000	25.000
			2. Dodatek skarbowy na przebudowanie mostu Radeckiego na rzece Murze w Grazu, na szlaku gościńca stokowego skarbowego, w powiecie administracyjnym gradeckim (1 rata)		10.000	10.000
			3. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Bystrzycy w Gross-Wilfersdorf w 48 kilometrze gościńca węgierskiego, w powiecie administracyjnym feldbachskim (2 rata)		10.000	10.000
		5	Karyntya	175.600		175.600
			1. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na strumieniu granicznym pontebańskim pomiędzy Pontaflem i Pontebą, przy końcu gościńca włoskiego, w powiecie administracyjnym bielackim		9.000	9.000
			2. Podniesienie gościńca tyrolskiego w miasteczku Oberdrauburg pomiędzy kilometrem 88·2 a 88·6, w powiecie administracyjnym spittalskim (1 rata)		10.000	10.000
			3. Dodatek skarbowy na dalsze poprawienie drogi konkurencyjnej w dolinie Lessachu, w powiecie administracyjnym hermagorskim (1 rata)		4.000	4.000
			4. Przerobienie gościńca loiblańskiego na Rieglu hollenburskim w powiecie administracyjnym celowieckim (3 rata)		5.000	5.000
			5. Przerobienie drogi przez górę Gail na szlaku gościńca gailskiego w powiatach administracyjnych hermagorskim i spittalskim (4 rata)		30.000	30.000
			6. Dodatek skarbowy na budowę dla ochrony dróg na gościńcu tyrolskim w powiatach bielackim i spittalskim (11 rata)		*) 5.830	5.830
		6	Kraina	120.000		120.000
			1. Przerobienie gościńca karlowackiego na szlaku między Schwerenbachem Dolnym a Saizem, w powiecie administracyjnym nowomiejskim (1 rata)		20.000	20.000
			2. Przerobienie gościńca wurzeńskiego pod Podbreziem i na górze Schwammberg w powiecie administracyjnym krainburskim, tudzież zabezpieczenie i uregulowanie tejże drogi nad Lesznikiem, w powiecie administracyjnym radolickim (3 rata)		15.000	15.000
		7	Przymorze	105.300		105.300
			1. Dodatek skarbowy na częściowe uregulowanie rzek Isonzo i Torre, w powiecie administracyjnym gradyskim (2 rata)		5.000	5.000
			Zniesienie .	1.400.800	341.830	1.742.630

*) Budowle popowodziowe.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
				1894	1895	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	1,400.800	341.830	1,742.630
7	5	7	2. Urządnie gościńca w dolinie Idryi od Usnika pod Ceginiem nad gościńcem karyntyjskim przez św. Łucyą i Zelin aż do Górnej Idryi w Krainie, w powiecie administracyjnym tolmińskim i loickim (2 rata)			10.000	10.000
			3. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi konkurencyjnej w dolinie Baczy, t. j. w części od Hudajuzny przez Podbrdo aż do granicy krajowej krańskiej, w powiecie administracyjnym tolmińskim (5 rata)			10.000	10.000
		8	Tyrol i Vorarlberg	366.330			366.330
			1. Przerobienie gościńca vintschgaueskiego w kilometrze 138 0 nad Rieder-Muhre i budowa mostu z wierzchem żelaznym na strumieniu Fendels, w powiecie administracyjnym landeckim (1 rata)			10.000	10.000
			2. Naprawienie drogi w dolinie Münster od Schluderns do granicy szwajcarskiej, w powiecie administracyjnym merańskim (1 rata)			10.000	10.000
			3. Poprawienie gościńca włoskiego nad odsepiskiem strumienia Trudner pod Vill w kilometrze 147·2—147·6, w powiecie administracyjnym bożeńskim (2 rata)			12.500	12.500
			4. Budowa nowego mostu z wierzchem żelaznym na rzece Eisacku (most temelfeldzki) w kilometrze 49·6—49·8 gościńca włoskiego, w powiecie administracyjnym brixenskim (2 rata)			5.500	5.500
			5. Budowa nowego mostu sklepionego na rzece Ill, pomiędzy Feldkirchem a Tissem w kilometrze 0·4—0·6 gościńca lichtensteńskiego, w powiecie administracyjnym feldkirchskim (2 rata)			10.000	10.000
			6. Poprawienie gościńca włoskiego w kilometrze 101·4—101·9 pod Kollmanem, tudzież budowa nowego mostu z wierzchem żelaznym na strumieniu Ganner, w powiecie administracyjnym bożeńskim (2 rata)			15.000	15.000
			7. Budowa nowego mostu z wierzchem żelaznym na rzece Chiese pod Cimego w kilometrze 60·4—60·6 gościńca judicaryjskiego, w powiecie administracyjnym tionskim (2 rata)			5.000	5.000
			8. Zapomoga na wybudowanie nowej drogi jezdnej od Dimaro, w kilometrze 49·8 gościńca tonalskiego do Madonna di Campiglio, w powiatach administracyjnych Cles i Tione (2 rata)			10.000	10.000
			9. Zapomoga na wybudowanie nowej drogi jezdnej od Wälschnofen do Vigo di Fassa, w powiatach administracyjnych bożeńskim i cavaleskim (2 rata)			15.000	15.000
			10. Zapomoga na urządzenie drogi w dolinie Ledro w powiecie administracyjnym rivańskim (2 rata)			7.000	7.000
			Zniesienie .	1,767.130	461.830	2,228.960

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1894	1895	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	1,767.130	461.830	2,228.960
7	5	8	11. Zapomoga na urządzenie drogi konkurencyjnej w dolinie Lech od Prenten (w gminie Steeg) aż do gościńca thannheimskiego pod Weissenbachem, w powiecie administracyjnym reutteniskim (2 rata)	8.000	8.000
			12. Restauracye na części drogi od Fiera do Pontet, w powiecie administracyjnym primierskim (3 rata)	10.000	10.000
			13. Podniesienie gościńca włoskiego celem ochronienia go od wylewów Adygi w kilometrze 148·5—151·8 pod Neumarktem, w powiecie administracyjnym bożeńskim (4 rata)	5.000	5.000
			14. Zapomoga na wybudowanie drogi konkurencyjnej enneberskiej, w powiecie administracyjnym brunneckim (5 a względnie 7 rata)	15.000	15.000
		9	Czechy	1,050.000	1,050.000
			Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Eger w Zatecu na szlaku gościńca skarbowego z Budy żelaznej do Cieplic, w powiecie administracyjnym zateckim (1 rata)	25.000	25.000
		10	Morawia	230.000	230.000
			1. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi powiatowej 2 klasy od Lindawy aż do granicy krajowej morawsko-śląskiej pod Dobisz-Odry, w powiecie administracyjnym hranickim	6.540	6.540
			2. Przebudowanie mostu na Morawie w kilometrze 28 gościńca szumperskiego w powiecie administracyjnym szumperskim (2 rata)	11.000	11.000
		11	Śląsk	122.000	122.000
		12	Galicya i Krakowskie	970.000	970.000
			1. Dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej Majdan-Stany-Rozwadowskiej, w powiatach administracyjnych tarnobrzeskim, nizańskim i kolbuszowskim (1 rata)	20.000	20.000
			Zniesienie .	4,139.130	562.370	4,701.500

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				
			W y d a t k i			S u m a	
			zwyyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia				
1894	1895	1895					
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie .	4,139.130	562.370	4,701.500
7	5	12	2. Zastąpienie mostu drewnianego Nr. 671 na rzece Białce łączącego miasta Białę i Bielsk, mostem z wierzchem żelaznym na szlaku gościńca krakowskiego, w powiecie administracyjnym bialskim (1 rata)	10.000	10.000
			3. Budowa mostu z wierzchem żelaznym i ścieżką dla pieszych na rzece Sanie pod Przemyślem, w powiecie administracyjnym przemyskim (2 rata)	90.000	90.000
			4. Odbudowanie gościńca w Przemyślu i okolicy, w powiecie administracyjnym przemyskim (2 rata)	10.000	10.000
			5. Dodatek skarbowy na odbudowanie dróg powiatowych i gminnych w Przemyślu i okolicy, w powiecie administracyjnym przemyskim (2 rata)	20.000	20.000
			6. Odbudowanie mostu Nr. 261 na rzece Bystrzycy pod Stanisławowem na szlaku gościńca brzeżańskiego, w powiecie administracyjnym stanisławowskim (2 rata)	4.400	4.400
			7. Odbudowanie gościńca beskidzkiego w kilometrach 203—208, 211, 224, 225 i 228, w powiecie administracyjnym nadworniańskim (3 rata)	10.000	10.000
			8. Odbudowanie drogi gminnej knibinicko-zurawieńskiej i budowa mostu na Dniestrze pod Zurawnem, w powiecie administracyjnym zurawieńskim (3 rata)	10.000	10.000
			9. Dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej od Zembrzyc do Biertowic, w powiatach administracyjnych wadowickim i myślenickim (3 rata)	6.000	6.000
			10. Odbudowanie drogi gminnej od Jarosławia do Gorzyc, w powiecie administracyjnym jarosławskim (3 rata)	10.000	10.000
			11. Budowa mostu Nr. 624 z wierzchem żelaznym na rzece Dunajcu pod Nowym Sączem na szlaku gościńca tatrańskiego, w powiecie administracyjnym nowo-sandeckim (4 rata)	50.000	50.000
			12. Dodatek skarbowy na budowę drogi skarbowej z Kańczugi do Dynowa, w powiatach administracyjnych łańcuckim, rzeszowskim i brzozowskim (4 rata)	6.000	6.000
			Zniesienie .	4,139.130	788.700	4,927.900

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
				1894	1895	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	4,139.130	788.770	4,927.900
7	5	12	13. Dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej olszyńsko-mielszyńskiej, w powiecie administracyjnym brzeskim (4 rata)	5.000	5.000
			14. Budowa mostu na Sanie pod Zarzeczem i drogi dojazdowej zarzecko-domosławskiej, w powiecie administracyjnym nizańskim (4 rata)	20.000	20.000
			15. Dodatek skarbowy na wyposażenie drogi grodecko-stradecko-dombrowickiej, w powiecie administracyjnym grodeckim (5 rata)	5.000	5.000
			16. Dodatek skarbowy na wyposażenie części drogi tryńczycko-leżajskiej, w powiecie administracyjnym łańcuckim (5 rata)	6.000	6.000
		13	Bukowina	105.300	105.300
			Budowa drogi cłowej z Bossancze do Bunestie, w powiecie administracyjnym suczawskim (3 rata)	10.000	10.000
		14	Dalmacya	95.000	95.000
			1. Budowa mostu stałego z murewanymi filarami i wierzchem żelaznym na Narencie pod Metkowicami i drogi dojazdowe z obu stron, w powiecie administracyjnym metkowieckim (3 rata)	15.000	15.000
			2. Dalsza budowa gościńca z Castelnuovo do Meljin a względnie z Meljin na Kombur aż do cieśniny kateńskiej pod Gjuricem, w powiecie administracyjnym kotorskim. na IV. części od Punta Piavica do Gjuricu (4 rata)	15.000	15.000
			3. Budowa drogi jezdnej od portu Almissa przez dolinę Cettiny do Duare z uściem do gościńca makarsko-duarsko-sestanovackiego, w powiecie administracyjnym spleckim (5 rata)	20.000	20.000
			Suma (Tytuł 5, §§. 1—14) .	4,339.430	884.770	5,224.200

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i		
			zwyczajne		nadzwyczajne		S u m a		
			z дозволением używania aż do końca grudnia						
			1894	1895	1895				
						zł. w walucie austriackiej			
7	6		Budownictwo wodne:						
		1	Austria poniżej Anizy			279.150			279.150
			1. Wyporzędzenie w laxenburskim obszarze odwodnienia położonego tamże jazu w Kehrwand, tudzież poprawienie strumieni Kehrwand i Frauenbach (1 rata)					10.000	10.000
			2. Dodatek skarbowy na regulacją Dunaju (13 rata)					430.000	430.000
		2	Austria powyżej Anizy			205.000			205.000
			1. Budowle wodne na Dunaju					100.000	100.000
			2. Budowle wodne na rzece Innie					100.000	100.000
			3. " " " " Salzachu					25.000	25.000
			4. " " " " Traunie					100.000	100.000
		3	Salzburg			39.000			39.000
			Uregulowanie Salzachu i Sali					65.000	65.000
		4	Styrya			43.300			43.300
			1. Dodatek skarbowy na uregulowanie Muru (20 rata)					30.600	30.600
			2. Dodatek skarbowy za przydatkowe roboty koło regulacji Muru (12 rata)					23.100	23.100
			3. Dodatek skarbowy na regulacją Drawy od Marburga aż do Polsterau (4 rata)					15.000	15.000
		5	Karyntya			37.800			37.800
			Uregulowanie Drawy					75.000	75.000
		6	Kraina			13.400			13.400
			Uregulowanie Sawy					50.000	50.000
		7	Tyrol i Vorarlberg			68.280			68.280
			1. Regulacja Renu (690.000 frk. czyli 276.000 zł. w złocie) (1 rata)					328.570	328.570
			2. Poprawienie wód śródziemnych w austriackiej dolinie Renu (1 rata)					46.000	46.000
			3. Kupno nadniszczonych gruntów na prawym brzegu rzeki Noce pod Mezzolombardo					16.000	16.000
			4. Roboty regulacyjne i uzupełnienia na części skarbowej rzeki Noce (1 rata)					9.000	9.000
			5. Budowle recesowe na rzece Inn					6.000	6.000
			Zniesienie			685.930		1.429.270	2.115.200

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1894	1895	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	685.930		1,429.270	2,115.200
7	6	8	Czechy	212.000			212.000
			1. Regulacja Mołdawy			420.000	420.000
			2. Regulacja Łaby			60.000	60.000
		9	Morawia:				
			1. Regulacja Odry			1.000	1.000
			2. Regulacja Morawy			8.000	8.000
		10	Śląsk	600			600
			Regulacja Odry tudzież Oppy i Olzy			10.000	10.000
		11	Galicja i Krakowskie *)	191.000			191.000
			1. Budowle na Wiśle			190.700	190.700
			2. „ „ Dunajcu			47.400	47.400
			3. „ „ Sanie			128.800	128.800
			4. „ „ Dniestrze			100.200	100.200
			5. „ „ Wisłoce			11.240	11.240
			6. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Bugu (1 rata)			9.900	9.900
			7. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Białej (2 rata)			8.660	8.660
			8. Zaprowadzenie uprawy wikliny celem uzyskania materiału na faszyny			**) 496.900	496.900
						10.000	10.000
						**) 506.900	506.900
		12	Bukowina	2.500			2.500
			Budowle rzeczne w Prucie			10.000	10.000
			Suma (Tytuł 6, §§. 1—12)	1,092.030		2,445.170	3,537.200
7			Nowe budowle dla zarządu administracji i większe urzędnia:				
		1	Galicja i Krakowskie:				
			1. Raty roczne za realność Młockich we Lwowie (53 i 54 rata)			1.400	1.400
			2. Raty roczne za budynek teatralny w Krakowie (29 i 30 rata)			550	550
			Suma (Tytuł 7, §§. 1)			1.950	1.950
			Ogółem (Rozdział 7, Tytuły 1—7)	18,458.896		3,453.305	21,912.201
*) W tej kwocie 10.000 zł. jako wartość wikliny z plantacji skarbowych przeznaczonej na materiał do konserwacji budowli wodnych.							
**) W tej kwocie 12.000 zł. jako wartość wikliny, która będzie wzięta z plantacji skarbowych i użyta do budowli pod l. 1—5 wzmiankowanych a mianowicie w kwotach częściowych 4.200 zł., 2.400 zł., 3.800 zł., 1.300 zł. i 300 zł.							

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyczajno		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
1894	1895	1895				
zł. w walucie austriackiej						
8	VIII. Ministerstwo obrony krajowej.					
1	Kierownictwo naczelne		420.858		2.742	423.600
2	Obrona krajowa (6.030 zł. i 400 dukatów w złocie, razem 7.950 zł. w złocie)			11,603.112	2,019.800	13,622.912
3	Koszta poboru do wojska, koszta komisyj w sprawach kwaterunku, koszta podróży urzędników administracyjnych z powodu zgromadzeń kontrolnych żołnierzy nieczynnych z wojska i marynarki wojennej, tudzież klasyfikacji koni; koszta podróży z powodu wymiaru taks wojskowych i wydatki na druki do czynności urzędowych w sprawach taks wojskowych; koszta przymusowego przystawienia nieposłusznych żołnierzy nieczynnych z wojska i marynarki wojennej; koszta pielęgnowania popisowych oddanych do szpitali wojskowych; nakoniec wydatki na przygotowania do uruchomienia		96.190			96.190
4	Fundacye wojskowe		36.000			36.000
5	Straż policyjna wojskowa		142.000			142.000
6	Żandarmerya		5,691.680			5,691.680
	Suma (Rozdział 8, Tytuły 1—6) .		6,386.728	11,603.112	2,022.542	20,012.382
9	IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia.					
	A. Kierownictwo naczelne.					
1	Kierownictwo naczelne		313.300		24.000	337.300
2	Nadzór nad szkołami		817.900			817.900
3	Akademie umiejętności		96.000		14.000	110.000
	Na odnowienie domu akademii umiejętności w Wiedniu (2 rata)				4.000	4.000
4	Muzeum sztuki i przemysłu		83.600			83.600
5	Zapomoga dla stowarzyszenia przemysłowego dolnoaustriackiego na muzeum przemysłowe technologiczne w Wiedniu				40.000	40.000
6	Komisyja statystyczna główna		69.100	18.000		87.100
	Opracowanie spisu ludności z roku 1890 (wydatki dodatkowe)				22.860	22.860
7	Instytut geologiczny państwa		63.200			63.200
	Odnowienie lokali wewnętrznych w budynku zakładowym (2 rata)				1.850	1.850
8	Zakład główny meteorologii i magnetyzmu ziemi		32.200			32.200
	Nowe wydanie tablic psychrometrycznych				700	700
	Nowe wydanie instrukcyi o obserwacjach meteorologicznych 2ga część				450	450
9	Komisyja austriacka do pomiaru stopnia europejskiego i biura austriackie do pomiaru stopnia		7.900			7.900
	Suma (Tytuły 1—9) .		1,483.200	18.000	107.860	1,609.060

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
1894	1895	1895				
zł. w walucie austriackiej						
9	10		Wydatki na cele sztuki i archeologii:			
			a) Na cele sztuk:			
	1		Akademia sztuk pięknych w Wiedniu	120.400		120.400
			Nabycie 76 oryginalnych rysunków własnoręcznych Józefa Fuhricha (1 rata)		2.550	2.550
	2		Szkoła sztuk pięknych w Krakowie	22.100		22.100
	3		Akademia malarska w Pradze		5.000	5.000
	4		Na poparcie uprawiania muzyki	33.300		33.300
	5		Stypendya dla artystów, zamówienia, kupna, zapomogi dla przedsiębiorstw artystycznych i inne wydatki		41.500	41.500
			Kupno na rzecz państwa i nagrody państwa z po- wodu wystawy międzynarodowej sztuk pięknych w domu artystów w Wiedniu w r. 1894		30.000	30.000
			Przyzdobienie auli w uniwersytecie krakowskim (1 rata)		10.000	10.000
			Datek jednorazowy na kupno domu po zmarłym ma- larzu Matejce w Krakowie i na założenie muzeum Matejki		5.000	5.000
			Przyzdobienie auli w uniwersytecie wiedeńskim (1 rata)		15.000	15.000
			Postawienie statuy cesarza w sali obrzędowej szkoły głównej technicznej w Wiedniu (naddatek)		1.600	1.600
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—5)	175.800	41.500	286.450
			b) Na cele archeologiczne:			
	6		Komisya naczelną do badania i utrzymania zabytków sztuki i pomników historycznych	22.165		22.165
	7		Konserwacya i restauracya dawnych zabytków budo- wnictwa		6.000	6.000
			Austria poniżej Anizy:			
			Subwencya dla stowarzyszenia budowy tumu w Wiedniu (4 rata)		5.000	5.000
			Restauracya studni św. Józefa na Hoher Markt w Wiedniu (naddatek)		3.200	3.200
			Tyrol:			
			Restauracya fresk na krużganku w tumie brizeńskim (3 rata)		1.800	1.800
			Styrya:			
			Restauracya i częściowe przebudowanie bazyliki w Seckau		3.000	3.000
			Przymorze:			
			Dalsze roboty restauracyjne koło mozaik w katedrze poreckiej		3.000	3.000
			Zniesienie	22.165	6.000	44.165

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1894	1895	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	22.165	6.000	16.000	44.165
9	10	7	Dalmacya:				
			Wynagrodzenie ryczałtowe za dwie kaplice, które z powodu restauracji i odsłonięcia katedry w Splicie stały się własnością skarbową			2.800	2.800
			Restauracja dzwonicy św. Marka na Loszynie (1 rata)			2.100	2.100
			Restauracja dzwonicy w Splicie (9 rata)			30.000	30.000
			Czechy:				
			Restauracja kościoła dziekańskiego św. Mikołaja w Chebie (1 rata)			5.000	5.000
			Odbudowanie katedry praskiej			15.000	15.000
	8		Wykopaliska, zapomogi dla przedsięwzięć archeologicznych i inne wydatki	8.980	2.500		11.480
			Przymorze:				
			Nabycie części zbioru archeologicznego Dra Gregorutti dla muzeum archeologicznego w Akwilei			6.500	6.500
			Roboty budownicze ubezpieczające koło budynku muzeum archeologicznego w Akwilei			1.800	1.800
			Odkopanie i utrzymanie podłóg mozaikowych w obrębie katedry porzeckiej (2 rata)			775	775
			Suma (Tytuł 10, §§. 6—8) .	31.145	8.500	79.975	119.620
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—8) .	206.945	50.000	149.125	406.070
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 1—10) .	1.690.145	68.000	256.985	2.015.130
			B. Wyznania.				
	11		Potrzeby funduszków religijnych:				
			a) Wydatki funduszków:				
	1		Austria poniżej Anizy	559.000			559.000
			Nowe budowle, dobudowania i przebudowania, tudzież większe restauracje budynków			119.000	119.000
			Dodatki na budowle			4.000	4.000
	2		Austria powyżej Anizy	189.100			189.100
			Dodatki na budowle			2.000	2.000
	3		Salzburg	105.800			105.800
	4		Tyrol	467.200			467.200
	5		Vorarlberg	40.400			40.400
	6		Styrya	392.400			392.400
	7		Karyntya	165.400			165.400
			Zniesienie .	1.919.300		125.000	2.044.300

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1894	1895	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	1,919.300		125.000	2,044.300
9	11	8	Kraina	183.300			183.300
		9	Tryest	63.100			63.100
		10	Gorycyja	112.600			112.600
		11	Istryja	125.300			125.300
		12	Dalmacya	349.900		4.000	353.900
			Nowe budynki, przebudowania i dobudowania			34.000	34.000
			Dodatki na budowę			8.180	8.180
		13	Czechy	1,206.600			1,206.600
			Nowe budynki, przebudowania i dobudowania			7.043	7.043
			Dodatki na budowę			14.000	14.000
			Zaliczki zwrotne			4.000	4.000
		14	Morawia	564.500			564.500
			Nowe budynki, przebudowania i dobudowania			3.625	3.625
		15	Śląsk	116.800			116.800
		16	Galicja	1,393.100			1,393.100
		17	Kraków	114.800			114.800
		18	Bukowina	51.300			51.300
			Nowe budynki, przebudowania i dobudowania			1.400	1.400
			Suma (Tytuł 11, §§. 1—18)	6,200.600		201.248	6,401.848
	19	b)	Wydatki lasów i dóbr funduszowych	722.350			722.350
			Nowe budynki i kupno realności			12.730	12.730
			Pomiar, rozgraniczenie i urządzenie leśniarki			11.180	11.180
			Wykup i uregulowanie służebnictw			3.070	3.070
			Wszystkie inne wydatki nadzwyczajne			5.120	5.120
			Z majątku zakładowego funduszów religijnych:				
			Austria poniżej Anizy:				
			Budowa nowego domu dla zarządu lasów w do- brach St. Pölten funduszu religijnego (2 rata)			6.000	6.000
			Austria powyżej Anizy:				
			Budowa dwóch nowych domów dla robotników w okręgu ekonomicznym Weyer			4.000	4.000
			Karyntya:				
			Kupno gruntów w celu zaokrąglenia dóbr fundu- szu religijnego Arnoldstein i Ossiach			2.000	2.000
			Galicja:				
			Nowe budynki i inne roboty w zakładzie kąpielo- wym krynickim			56.500	56.500
			Suma (Tytuł 11, §. 19)	722.350		100.600	822.950
			Suma (Tytuł 11, §§. 1—19)	6,922.950		301.848	7,224.798

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i				
			zwyczajne		nadzwyczajne	Suma	
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia				
			1894	1895	1895		
zł. w walucie austriackiej							
9	12		Fundacje i dodatki na potrzeby wyznania katolickiego:				
	1		31.300			31.300	
	2		124.200			124.200	
			Austria poniżej Anizy:				
					1.500	1.500	
					25.000	25.000	
					12.000	12.000	
			Suma (Tytuł 12, §§. 1 i 2)	155.500	38.500	194.000	
13			Dodatki na potrzeby wyznania ewangelickiego:				
	1		42.000			42.000	
	2		80.000			80.000	
			Suma (Tytuł 13, §§. 1 i 2)	122.000		122.000	
14			Dodatki na potrzeby wyznania grecko-oryentalnego:				
			82.000			82.000	
					10.000	10.000	
			Suma (Tytuł 14)	82.000	10.000	92.000	
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 11—14)	7,282.450	350.348	7,632.798	
15			C. O ś w i e c e n i e.				
			Szkoły główne.				
			a) Uniwersytety:				
	1		846.300	136.000		982.300	
					15.000	15.000	
					20.000	20.000	
					3.000	3.000	
					3.700	3.700	
			Zniesienie	846.300	136.000	41.700	1,024.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki		
			zwyczajne		nadzwyczajne		Suma		
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia						
			1894	1895	1895				
						zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	846.300	136.000	41.700	1,024.000		
9	15	2	Uniwersytet w Innsbruku	252.500	19.100		271.600		
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego kliniki położniczo-gynäkologicznej			800	800		
			Sprawienie narzędzi i przyrządów do nauki otolaryngologicznej			600	600		
			Wyposażenie naukowe lokali przeznaczonych na prace bakteriologiczne			800	800		
			Wyposażenie naukowe katedry botaniki (1 rata)			500	500		
			Sprawienie środków naukowych i pomocniczych dla instytutu geologiczno-paleontologicznego (1 rata)			500	500		
			Wyposażenie naukowe obserwatorium meteorologicznego			1.000	1.000		
			Uzupełnienie zbiorów katedry historii sztuki			1.000	1.000		
			Postawienie ogrodzenia i założenie ogrodu dla instytutu anatomicznego			2.512	2.512		
			Przerobienie wewnętrzne domu instytutu patologicznego (3 i ostatnia rata)			9.500	9.500		
			Uzupełnienie urządzenia wewnętrznego w domu instytutu patologicznego (2 i ostatnia rata)			6.500	6.500		
		3	Uniwersytet w Gracu	312.000	21.100		333.100		
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego instytutu medycyny sądowej (1 rata)			1.000	1.000		
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego kliniki położniczo-gynäkologicznej (2 rata)			500	500		
			Rata roczna za budowę domu dla uniwersytetu w Gracu (1 rata półroczna)			17.800	17.800		
			Wydatki z powodu przesiedlenia uniwersytetu do nowego domu			3.000	3.000		
			Założenie zbioru środków naukowych dla katedry nowszej historii sztuki (2 rata)			700	700		
			Zniesienie .	1,410.800	176.200	88.412	1,675.412		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
				1894	1895	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	1,410.800	176.200	88.412	1,675.412
9	15	4	Uniwersytety w Pradze	719.900	95.500		815.400
			Uniwersytet niemiecki:				
			Sprawienie sprzętów dla katedry botaniki			1.000	1.000
			Wyposażenie naukowe i urządzenie wewnętrzne katedry medycyny sądowej (3 i ostatnia rata)			1.000	1.000
			Roboty konserwacyjne w ogrodzie botanicznym w Smichowie (2 i ostatnia rata)			3.500	3.500
			Raty roczne			1.448	1.448
			Uniwersytet czeski:				
			Roboty i nabytki dla kliniki chirurgicznej			9.800	9.800
			Wyposażenia naukowe laboratorium zoologii i anatomii porównawczej (2 i ostatnia rata)			700	700
			Wyposażenie naukowe instytutu fizycznego (2 rata)			1.500	1.500
			Umorzenie i oprocentowanie ceny kupna gruntu pod budowę domu na instytuty medyczne (12 i ostatnia rata)			17.515	17.515
			Zwrot dawniejszych wydatków na wyposażenie i urządzenie wewnętrzne pawilonu dla kliniki chirurgicznej i dermatologicznej			16.362	16.362
			Wydatki wspólne:				
			Sprawienie sprzętów i przysposobienia w klinikach okulistycznych obu uniwersytetów			1.400	1.400
			Dobra uniwersyteckie Michle i Maleszyce:				
			Budowa nowych stajen (1 rata)			8.000	8.000
		5	Uniwersytet we Lwowie	175.200			175.200
			Założenie i urządzenie muzeum anatomicznego (1 rata)			2.000	2.000
		6	Uniwersytet w Krakowie	308.700	35.900		344.600
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego kliniki położniczo-gynäkologicznej			600	600
			Nabytki do zbioru historii sztuki (1 rata)			400	400
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego katedry zoologii (1 rata)			500	500
			Budowa nowego domu dla instytutu patologiczno-anatomicznego (4 rata)			110.000	110.000
			Zniesienie	2,614.600	307.600	264.137	3,186.337

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1894	1895	1885	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	2,614.600	307.600	264.137	3,186.337
9	15	7	Uniwersytet w Czerniowcach	116.000			116.000
			Wykonanie wewnętrznego urządzenia biblioteki uniwersyteckiej (2 i ostatnia rata)			550	550
		8	Wszystkie uniwersytety (5.000 franków czyli 2.000 zł. w złocie)	15.800			15.800
			Suma (Tytuł 15, §§. 1—8)	2,746.400	307.600	264.687	3,318.687
			<i>b) Wydziały teologiczne nie złączone z uniwersytetem:</i>				
	9		Wydział teologiczny katolicki w Salzburgu	13.100			13.100
	10		" " " w Ołomuńcu	15.200			15.200
	11		" " ewangelicki w Wiedniu	27.000			27.000
			Suma (Tytuł 15, §§. 9—11)	55.300			55.300
			<i>c) Szkoły główne techniczne:</i>				
	12		Szkoła główna techniczna w Wiedniu	269.700			269.700
	13		Szkoła główna techniczna w Gracu	111.100			111.100
			Sprawienie sprzętów dla kilku katedr szkoły głównej technicznej (1 rata)			2.000	2.000
			Uposażenie katedry architektury (3 i ostatnia rata)			600	600
	14		Szkoły główne techniczne w Pradze	257.500			257.500
			Szkoła główna techniczna czeska:				
			Urządzenie laboratorium dla pedologii			1.000	1.000
			Zaprowadzenie nauki chemii organicznej			1.300	1.300
			Sprawienie narzędzi dla katedry techniki kultury (2 i ostatnia rata)			400	400
	15		Szkoła główna techniczna w Bernie	96.500			96.500
			Odnowienie ścian frontowych budynku szkoły głównej (1 rata)			4.400	4.400
	16		Szkoła główna techniczna we Lwowie	104.900			104.900
	17		Wszystkie szkoły główne techniczne	1.050			1 050
			Uzupełnienie pierwszego urządzenia laboratoryjów elektro-technicznych i przysposobienie budynków (4 i ostatnia rata)			5.000	5.000
			Suma (Tytuł 15, §§. 12—17)	840.750		14.700	855.450

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i		
			zwyyczajne		nadzwyczajne		S u m a		
			z дозволеніем używania aż do końca grudnia						
			1894	1895	1895				
						zł. w walucie austriackiej			
9	15	18	Szkola główna ziemianstwa w Wiedniu	129.600		129.600	
			Roboty przydatkowe około ogrodu do doświadczeń i demonstracyj na górze Wolfersberg	500	500	
			Wynagrodzenia za wykłady profesorom i docentom innych szkół głównych	1.700	1.700	
			Suma (Tytuł 15, §. 18)	129.600	2.200	131.800	
		19	Zapomogi na podróże informacyjne dla profesorów szkół głównych technicznych i szkoły głównej ziemianstwa	2.000	2.000	
		20	Na wykształcenie sił nauczycielskich w szkołach głównych	20.000	20.000	
		21	Wsparcia dla uczniów wszystkich szkół głównych	3.000	3.000	
			Suma (Tytuł 15, §§. 1—21)	3.772.050	285.225	4.369.875	
			Szkoly średnie.						
16	1		Gimnazya	4,174.900	4,174.900	
			Austria poniżej Anizy:						
			Restauracye w domu gimnazyalnym rządowym w Wiedniu (I. dzielnica, gimnazyum akademickie)	400	400	
			Zaprowadzenie oświetlenia elektrycznego w domu gimnazyum rządowego w Wiedniu (I. dzielnica, gimnazyum akademickie)	2.000	2.000	
			Urządzenie wewnętrzne domu gimnazyalnego w Wiedniu (V. dzielnica)	12.000	12.000	
			Budowa nowego domu dla gimnazyum w Wiedniu (V. dzielnica), (3 rata)	50.000	50.000	
			Restauracye w domu gimnazyalnym w Wiedniu (III. dzielnica)	1.340	1.340	
			Zapomoga dla gimnazyum gminnego w Wiedniu (XIX. dzielnica, Döbling)	5.000	5.000	
			Austria powyżej Anizy:						
			Zaprowadzenie wodociągu w domu gimnazyum rządowego w Linzu	2.550	2.550	
			Tyrol:						
			Subwencya dla zakonu OO. Benedyktynów w Marienbergu na utrzymanie gimnazyum klasztornego w Meranie	3.000	3.000	
			Subwencya dla zakonu kanoniczego OO. Augustynów w Neustift na utrzymanie gimnazyum wyższego klasztornego w Brixen	5.000	5.000	
			Styrya:						
			Kupno harmonium dla I. gimnazyum rządowego w Grazu	400	400	
			Zniesienie	4,174.900	81.690	4,256.590	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyyczajne		nadzwyczajne	
				z do zwoleniem użytanta aż do końca grudnia			
				1894	1895	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
9	16	1	Przeniesienie	4,174.900	81.690	4,256.590
			Raty roczne i należitości poboczne za budowę domów dla gimnazjów w Grazu (7 i 8 rata)			14.500	14.500
			Kraina:				
			Budowa nowego domu dla gimnazjum w Lublanie (1 rata)			5.000	5.000
			Zaprowadzenie wodociągu w domu gimnazjum rządowego w Lublanie			900	900
			Przysposobienie sali gimnastycznej gimnazjum rządowego w Lublanie			1.300	1.300
			Tryest:				
			Restauracye w domu szkolnym rządowym na placu lipskim w Tryescie			3.670	3.670
			Istria:				
			Postawienie ołtarza w sali obrzędowej gimnazjum rządowego w Polju			300	300
			Czechy:				
			Sprawienie nowych ławek szkolnych dla gimnazjum rządowego w Młodym Bolesławiu (1 rata)			800	800
			Urządzenie wewnętrzne nowego domu dla gimnazjum rządowego realnego i wyższego w Pradze (1 rata)			10.000	10.000
			Wynagrodzenie lmu czeskiemu Towarzystwu wzajemnych ubezpieczeń od pożaru i gradobicia za najem domu gimnazjum rządowego realnego i wyższego w Pradze			3.000	3.000
			Budowa nowego domu dla gimnazjum realnego rządowego i wyższego gimnazjum w Pradze (3 rata)			40.000	40.000
			Subwencye dla gimnazjów gminnych:				
			W wysokim Mycie (czeskie)			3.000	3.000
			W Trzeboni (czeskie)			2.000	2.000
			Raty roczne i należitości poboczne za gimnazjum wyższe na Nowem Mieście w Pradze (czeskie)			13.043	13.043
			Morawia:				
			Sprawienie sprzętów szkolnych dla gimnazjów rządowych:				
			W Bernie (I. niemieckie)			270	270
			„ „ (czeskie)			180	180
			W Mikulowie (niemieckie)			90	90
			Dla gimnazjum rządowego realnego i wyższego w Węgierskiem Hradyszczu (niemieckie)			450	450
			Sprawienie harmonium dla gimnazjum rządowego w Przerowie (czeskie)			400	400
			Przysposobienie domu dla gimnazjum w Bernie (II. niemieckie) i urządzenie			440	440
			Raty roczne i należitości poboczne za budowę domu na gimnazjum (II niemieckie) w Bernie			8.900	8.900
			Raty roczne i należitości poboczne za budowę domu na gimnazjum (czeskie) w Bernie			10.700	10.700
			Zniesienie	4,174.900	200.633	4,375.533

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1894	1895	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
9	16	1	Przeniesienie	4,174.900	200.633	4,375.533
			Śląsk:				
			Restauracye w domu gimnazjum rządowego w Opawie			900	900
			Galicya:				
			Uzupełnienie zbioru środków naukowych gimnazjum rządowego we Lwowie (V. polskie)			500	500
			Urządzenie wewnętrzne gimnazjum w Przemyślu			11.000	11.000
			Budowa nowego domu dla gimnazjum w Przemyślu (3 rata)			120.000	120.000
			Sprawienie środków naukowych dla gimnazjum rządowego w Podgórzu			300	300
			Subwencya gminie miasta Jasła na wystawienie nowego domu dla gimnazjum (2 rata)			5.000	5.000
			Bukowina:				
			Dodatek rządowy na budowę domu dla gimnazjum greckiego w Suczawie (1 rata)			7.500	7.500
			Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane:				
			Uzupełnienie zbiorów naukowych			4.000	4.000
		2	Szkoły realne	1,544.700	1,544.700
			Austria poniżej Anizy:				
			Sprawienie sprzętów i narzędzi gimnastycznych dla szkoły realnej rządowej w Wiedniu (I. dzichnica)			900	900
			Tryest:				
			Restauracye w domu szkolnym rządowym przy Placu Lipskim w Tryeście			3.670	3.670
			Czechy:				
			Sprawienie środków naukowych i narzędzi gimnastycznych dla szkoły realnej rządowej w Jiczynie (1 rata)			400	400
			Subwencya dla szkoły realnej niższej w Budziejowicach utrzymywanej przez stowarzyszenie Matice školská (czeska)			5.000	5.000
			Rata roczna na umorzenie ceny domu kupionego w Pradze w celu pomieszczenia I. niemieckiej rządowej szkoły realnej			735	735
			Morawia:				
			Sprawienie narzędzi gimnastycznych i sprzętów szkolnych dla gimnazjum realnego rządowego czeskiego w Bernie			230	230
			Subwencya morawskiemu funduszowi krajowemu na utrzymanie szkoły realnej czeskiej w Prossnicy			4.000	4.000
			Galicya:				
			Kupno gruntu pod budowę nowego domu dla rządowej szkoły realnej wyższej w Krakowie z opłatami za przeniesienie			52.260	52.260
			Budowa tego domu (1 rata)			80.000	80.000
			Zniesienie	5,719.600	497.028	6,216.628

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			Suma
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
1894	1895	1895				
zł. w walucie austriackiej						
			Przeniesienie	5,719.600	497.028	6,216.628
9	16	2	Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane: Uzupełnienie zbiorów naukowych		1.000	1.000
		3	Dodatki dla zastępców nauczycieli z tytułu starszeństwa służbowego	15.000		15.000
		4	Komisye egzaminacyjne	5.000		5.000
		5	Kursa dla nauczycieli gimnastyki	2.700		2.700
		6	Dodatki za zasługi dla profesorów	7.000		7.000
		7	Wsparcia i stypendya tudzież remuneracye dla kandydatów na nauczycieli i nauczycieli		29.500	29.500
		8	Udział szkół średnich galicyjskich i krakowskich w wystawie krajowej galicyjskiej we Lwowie		2.000	2.000
			Suma (Tytuł 16, §§. 1—8)	5,749.300	529.528	6,278.828
	17		Biblioteki naukowe	27.600		27.600
	18		Szkoły przemysłowe.			
			Szkoły przemysłowe:			
		1	a) Szkoły zawodowe dla głównych grup przemysłu (przemysł budowniczy, machinowy, tkacki, chemiczny i artystyczny)	976.800		976.800
			Szkoła artystyczno-przemysłowa w Wiedniu: Kupno środków naukowych (1 rata)		300	300
			Szkoła przemysłowa rządowa w Wiedniu (I. dzielnica): Kupno sprzętów (1 rata)		1.000	1.000
			Szkoła przemysłowa rządowa w Wiedniu (w X. dzielnicy): Dokończenie urządzenia szkoły i warsztatu mechanicznego		200	200
			Urządzenie warsztatu elektro-technicznego (1 rata)		2.100	2.100
			Kupno środków naukowych elektro-technicznych (1 rata)		500	500
			Szkoła przemysłowa rządowa niemiecka w Pilzni: Urządzenie warsztatu mechaniczno-technicznego (4 i ostatnia rata)		2.000	2.000
			Szkoła przemysłowa rządowa czeska w Pilzni: Urządzenie warsztatu naukowego (3 i ostatnia rata)		4.000	4.000
			Szkoła przemysłowa rządowa w Libercu: Przybudowa w szkole przemysłowej rządowej (1 rata)		40.000	40.000
			Szkoła przemysłowa rządowa niemiecka w Bernie: Urządzenie wewnętrzne (2 rata)		500	500
			Rata roczna na budowę nowego domu dla szkoły przemysłowej rządowej (3 i 4 rata półroczna)		9.662	9.662
			Szkoła przemysłowa rządowa czeska w Bernie: Raty roczne za dom kupiony dla szkoły przemysłowej rządowej (13 i 14 rata półroczna)		5.200	5.200
			Szkoła przemysłowa rządowa we Lwowie: Urządzenie wewnętrzne warsztatu naukowego (3 rata)		5.000	5.000
			Urządzenie wewnętrzne lokali szkolnych (3 i ostatnia rata)		500	500
			Potrzeby naukowe (3 i ostatnia rata)		500	500
			Szkoła przemysłowa rządowa w Krakowie: Dokończenie urządzenia laboratorium chemicznego (1 rata)		1.000	1.000
			Kupno środków naukowych dla kursu artystyczno-przemysłowego (1 rata)		300	300
			Suma (a)	976.800	72.762	1,049.562

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i		
			zwyyczajne			nadzwyczajne	S u m a		
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia						
			1894	1895	1895				
						zł. w walucie austriackiej			
9	18	1	b) Szkoły zawodowe dla szczególnych gałęzi przemysłu	801.300				801.300	
			Szkoła tkacka w Asz: Urządzenie tkactwa mechanicznego (2 rata)			2.900		2.900	
			Szkoła tkacka w Varchlabach: Urządzenie tkactwa mechanicznego (3 rata)			1.400		1.400	
			Szkoła tkacka w Humpoleszu: Urządzenie tkactwa mechanicznego (2 rata)			2.700		2.700	
			Szkoła tkacka w Karniowie: Urządzenie machinowni i kotłowni			1.400		1.400	
			Urządzenie tkactwa mechanicznego, uzupełnienie tkactwa ręcznego i urządzenie wewnętrzne (4 i ostatnia rata)			1.227		1.227	
			Szkoła tkacka w Nachodzie: Urządzenie tkactwa mechanicznego (5 rata)			2.000		2.000	
			Szkoła tkacka w Nowym Iczynie: Kupno niciarki obrotowej (1 rata)			300		300	
			Szkoła tkacka w Hlemnicach: Uzupełnienie oddziału tkactwa mechanicznego (2 i ostatnia rata)			235		235	
			Szkoła tkacka w Uściu nad Orlicą: Urządzenie warsztatu (1 rata)			1.500		1.500	
			Szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Brucku nad Murem: Urządzenie machinowe kuźni (1 rata)			1.400		1.400	
			Szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Chrudimie: Zaprowadzenie oświetlenia gazowego (3 i ostatnia rata)			367		367	
			Szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Horzycach: Urządzenie wewnętrzne (4 rata)			350		350	
			Szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Mezericzu wołoskim: Budowa domu na odlewnię gipsową (1 rata)			300		300	
			Szkoła zawodowa sztuk i rzemiosł w Jabłońcu: Kupno motoru (1 rata)			300		300	
			Szkoła zawodowa przemysłu rusznikarskiego w Borowlu: Urządzenie wewnętrzne (2 rata)			1.000		1.000	
			Szkoła zawodowa ślusarstwa sztucznego w Królowym Hradcu: Urządzenie wewnętrzne nowego domu tej szkoły zawodowej (1 rata)			1.000		1.000	
			Szkoła zawodowa ślusarstwa w Mikulaszowicach: Dalsze urządzenie (5 rata)			375		375	
			Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Przerowie: Urządzenie wewnętrzne, kupno maszyn i narzędzi (6 rata)			350		350	
			Urządzenie zbioru modeli narzędzi i maszyn rolniczych (4 i ostatnia rata)			150		150	
			Szkoła zawodowa filialna wyrobu towarów żelaznych grubych w Sułkowicach: Urządzenie wewnętrzne (4 rata)			1.000		1.000	
			Szkoła zawodowa ślusarstwa w Świątnikach: Pierwsze urządzenie (4 rata)			2.500		2.500	
			Suma (b)	801.300		22.754		824.054	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволенiem używania aż do końca grudnia			
				1894	1895	1895	
				zl. w walucie austriackiej			
9	18	1	c) Szkoły rysunku i modelowania	9.800			9.800
			d) Ogólne szkoły rzemieślnicze i inne podobne zakłady	81.250			81.250
			e) Szkoły nauki dopełniającej i pokrewne zakłady	194.000			194.000
			Suma (§. 1)	2,063.150		95.516	2,158.666
		2	Środki pomocnicze i do poparcia nauki w szkołach przemysłowych	97.050			97.050
			Udział szkół przemysłowych galicyjskich w wystawie galicyjskiej krajowej we Lwowie			2.000	2.000
			Suma (§. 2)	97.050		2.000	99.050
		3	Szkoły handlowe	65.700			65.700
		4	Dodatki z tytułu starszeństwa dla suplentów	2.000			2.000
			Suma (Tytuł 18, §§. 1—4)	2,227.900		97.516	2,325.416
	19		Zakłady naukowe wyłączne.				
		1	Szkoły dla akuserek	40.400			40.400
		2	Szkoła weterynaryi i podkownictwa we Lwowie	33.000			33.000
			Urządzenie w lokalach nowo najętych i w starym budynku zakładowym			500	500
		3	Szkoła języków wschodnich w Wiedniu	5.200			5.200
		4	Szkoły marynarki	82.100	4.000		86.100
			Suma (Tytuł 19, §§. 1—4)	160.700	4.000	500	165.200
	20		Szkoły początkowe.				
		1	Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie	1,416.000			1,416.000
			Austria poniżej Anizy:				
			Naprawy w domu seminarium męskiego w Wiedniu			360	360
			Zrobienie i osadzenie zbiornika na wodę w istniejącym wodociągu ogrodu do doświadczeń rolniczych w seminarium nauczycielskim męskim w Krems			1.100	1.100
			Naprawy w domu pensjonatu cywilnego dla dziewcząt w Wiedniu (3 rata)			1.700	1.700
			Austria powyżej Anizy:				
			Naprawienie okien w domu seminarium nauczycielskiego męskiego w Linzu i naprawy w sztukietach ogrodu rolniczego tego zakładu			500	500
			Zaprowadzenie wodociągu w domu seminarium nauczycielskiego męskiego w Linzu			1.050	1.050
			Naprawy w domu seminarium nauczycielskiego męskiego w Linzu (2 i ostatnia rata)			350	350
			Tyrol:				
			Uzdrowotnienie domu seminarium nauczycielskiego żeńskiego w Trydencie			550	550
			Zniesienie	1,416.000		5.610	1,421.610

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1894	1895	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	1,416.000	5.610	1,421.610
9	20	1	Gorycya:				
			Urządzenie wewnętrzne domu seminarium nauczycielskiego żeńskiego w Gorycyi (1 rata)			1.000	1.000
			Istrya:				
			Przysposobienie domu seminarium nauczycielskiego męskiego w Koprze			400	400
			Czechy:				
			Otoczenie murem placu gimnastycznego letniego w seminarium nauczycielskiem mskiem w Pradze			450	450
			Sprawienie przyborów gimnastycznych i sprzętów dla seminarium nauczycielskiego męskiego w Królowym Hradcu			1.600	1.600
			Restauracye w domu seminarium nauczycielskiego żeńskiego w Pradze, sprawienie szaf i stołów rysunkowych			1.680	1.680
			Śląsk:				
			Budowa nowego domu dla seminarium nauczycielskiego męskiego i żeńskiego w Opawie (2 rata)			50.000	50.000
			Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane:				
			Kursa oddzielne w seminarjach nauczycielskich dla abiturjentów szkół średnich			4.060	4.060
	2		Dodatki z tytułu starszeństwa służbowego dla zastępców w seminarjach męskich i żeńskich	500			500
	3		Stypendya dla seminarzystów			81.000	81.000
	4		Dodatki za zasługi dla nauczycieli w seminarjach męskich i żeńskich	2.500			2.500
	5		Kursa nauczycieli szkół wydziałowych	12.000			12.000
	6		Dodatki rządowe do funduszów szkół normalnych	151.112			151.112
	7		Na podniesienie szkół początkowych w Tyrolu			38.000	38.000
	8		Wynagrodzenia dla nauczycieli za szczególne zasługi około podniesienia nauki muzyki	1.000			1.000
	9		Na podniesienie kursów nauki gospodarstwa wiejskiego połączonych ze szkołami początkowymi i ogrodów szkolnych	8.000			8.000
	10		Udział galicyjskich i krakowskich seminarjów nauczycielskich męskich i żeńskich w wystawie krajowej galicyjskiej we Lwowie			1.000	1.000
	11		Dodatki na rzecz szkół początkowych i wydziałowych	96.034			96.034
			Zniesienie	1.687.146		184.800	1,871.946

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i			
			zwyczajne		nadzwyczajne		Suma			
			z дозволеніем używania aż do końca grudnia							
			1894	1895	1895					
zł. w walucie austriackiej										
			Przeniesienie	1,687.146		184.800		1,871.946		
9	20	11	Tyrol:							
			Na poparcie szkół początkowych niemieckich w południowym Tyrolu			15.000		15.000		
			Tryest:							
			Budowa nowego domu dla szkoły początkowej rządowej w Tryeście (1 rata)			10.000		10.000		
			Restauracje w domu szkolnym rządowym przy Placu Lipskim w Tryeście			3.660		3.660		
			Suma (Tytuł 20, §§. 1—10)	1,687.146		213.460		1,900.606		
			Fundacje i dopłaty.							
21	1		Fundacje	44.296				44.296		
	2		Dopłaty	78.057	54.400			132.457		
			Austria poniżej Anizy:							
			Raty roczne za dom szkolny przy ulicy Schwarzenbergstrasse w Wiedniu (18 i 19 rata)			50.000		50.000		
			Salzburg:							
			Nowe ogrodzenie ogrodu botanicznego			740		740		
	3		Zapomoga dla 66. zjazdu przyrodników i lekarzy niemieckich w Wiedniu			10.000		10.000		
			Suma (Tytuł 21, §§. 1—2)	122.353	54.400	60.740		237.493		
22			Administracja funduszków naukowych.							
	1		Wydatki funduszków	34.200	13.000			47.200		
			Salzburg:							
			Roboty w zakładzie naukowym w Salzburgu			8.800		8.800		
			Czechy:							
			Roboty konserwacyjne i restauracyjne w kościele św. Barbary w Kutnej Horze (5 rata)			12.000		12.000		
	2		Wydatki lasów funduszowych i dóbr	31.360				31.360		
			Nowe budowle i kupno realności			600		600		
			Suma (Tytuł 22, §§. 1 i 2)	65.560	13.000	21.400		99.960		
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 15—22)	13,812.609	384.000	1,224.731		15,421.340		
			Ogółem (Rozdział 9, Tytuły 1—22)	22,785.204	452.000	1,832.064		25,069.268		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
			1894	1895	1895	
zł. w walucie austriackiej						
			X. Ministerstwo skarbu.			
			A. Właściwe wydatki państwa.			
			Zarząd finansów.			
10						
	1		Kierownictwo naczelne (z departamentem rachunkowym i departamentem rachunków specjalnych)	1,080.900		1,080.900
	2		Dyrekcje skarbowe krajowe, dyrekcje skarbowe i dyrekcje skarbowe powiatowe, inspektorowie finansowi i urzędy wymiaru należności	3,353.177		3,353.177
	3		Administracje podatkowe, służba podatkowa przy starostwach i lokalne komisje podatkowe	1,387.182		1,387.182
	4		Ogólna kasa państwa, urząd płatniczy ministeryalny, kasy główne krajowe i kasy skarbowe krajowe, tudzież urzędy płatnicze krajowe	421.626		421.626
	5		Straż skarbowa (69.325 zł. w złocie)	7,628.420		7,628.420
			Koszta budowy czardaków i dobudowania w pomieszczeniach dla straży skarbowej na Bukowinie		4.850	4.850
	6		Urzędy podatkowe, kasy skarbowe i kasy depozytowe-sądowe w Wiedniu	4,470.130	14.600	4,484.730
			Kupno realności w Pergine (7 rata)		500	500
			Kupno domu w Lembachu		2.800	2.800
			Kupno i urządzenie realności w Engelszell		7.000	7.000
			Budowa domu dla sądu i urzędu podatkowego w Blowitz		800	800
			Budowa domu urzędowego w Morawskiej Ostrawie		14.750	14.750
			Udział w kosztach kupna domu w Aigen		1.120	1.120
			Zniesienie	18,341.435	46.420	18,387.855

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			zwyyczajne		nadzwyczajne	S u m a
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
			1894	1895	1895	
zl. w walucie austriackiej						
			Przeniesienie .	18,341.435	46.420	18,387.855
10	7		Prokuratoryste skarbowe	419.299		419.299
	8		Zarząd cel (101.079 zł. w złocie)	1,711.873		1,711.873
	9		Utrzymanie w ewidencji katastru podatku gruntowego	917.400		917.400
			Rewizya katastru podatku gruntowego		410.000	410.000
			Suma (Rozdział 10, Tytuły 1—9) .	21,390.007	456.420	21,846.427
11			Ogólna administracya kasowa.			
	1		Różnica w wartości monety, gdy wydatki wspólne w złocie wynoszą (4,307.007 zł.)	820.400		820.400
	2		Kalo i koszta bicia pieniędzy z monet złotych zużytych oddanych do przetopienia		2.000	2.000
	3		Koszta wybicia monet złotych krajowych waluty koronowej w myśl ustawy z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 130)		81.700	81.700
	4		Koszta wybicia monet koronowych srebrnych, niklowych i brązowych, tudzież koszta nabycia metalu na te dwa ostatnie rodzaje monet		2,312.000	2,312.000
	5		Wynagrodzenia stronom	10.000		10.000
	6		Pożyczka bezprocentowa Wydziałowi krajowemu galicyjskiemu na budowę drogi krajowej z Dynowa do Kańczugi (2 i ostatnia rata)		30.000	30.000
	7		Pożyczka bezprocentowa gminie miasta Brodów (2 i ostatnia rata)		175.000	175.000
	8		Fundusz taksy wojskowej	1,148.613		1,148.613
	9		Wydatki rozmaite	31.500		31.500
10			Wsparcia nadzwyczajne dla urzędników rządowych		1.500.000	1,500.000
			Suma (Rozdział 11, Tytuły 1—10) .	2,010.513	4,100.700	6,111.213

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyyczajne	nadzwyczajne		
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
1894	1895	1895				
zł. w walucie austriackiej						
			B. Koszta obrotu, poboru i zarządu dochodów państwa.			
12			Podatki stałe.			
	1		Wynagrodzenia stronom i osobom prywatnym, tudzież będącym w służbie publicznej za pomoc przy oznaczaniu i ustanawianiu podstaw podatku, tudzież przy ściąganiu podatków			62.200 62.200
	2		Wynagrodzenia stronom dawniej wolnym od podatku w Dalmacji z powodu zaprowadzenia podatku gruntowego (renty tytułem wynagrodzenia za decymy)			2.300 2.300
	3		Koszta egzekucyi podatków i dyety dla pomocników używanych przez urzędy podatkowe w sprawach egzekucyj podatkowych			720.000 720.000
	4		Dochodzenia przygotowawcze w celu reformy podatkowej			50.000 50.000
			Suma (Rozdział 12, Tytuły 1—4)			784.500 50.000 834.500
13			Cio.			
	1		Zwroty złożonych rękojmi podatkowych			854.165 854.165
	2		Zwroty opłat			179.055 179.055
	3		Ryczałtowe koszta zarządu			1.400.000 1.400.000
			Suma (Rozdział 13, Tytuły 1—3)			2.433.220 2.433.220
14			Podatki niestałe.			
			Podatek konsumcyjny:			
	1		Wydatki zarządu			1.262.350 1.262.350
	2	1	Zwroty złożonych rękojmi podatkowych			640.000 640.000
		2	Zwroty podatków od wyrobu gorzałki			700 700
		3	Zwroty podatków od wyrobu piwa			9.500 9.500
		4	Zwroty podatkowe z policzeniem dyskonta			581.700 581.700
		5	Zwroty dodatku do podatku od piwa wyrobionego w Wiedniu i w Tryeście i wywiezionego za linią podatkową tych miast			210.000 210.000
		6	Zwroty podatkowe, wszelkie inne			80.500 80.500
	3		Zwroty podatku konsumcyjnego:			
		1	za wywóz gorzałki za linią cłową			2.500 2.500
		2	" " piwa za linią cłową			650.000 650.000
	4		Bonifikacye za podatek konsumcyjny:			
		1	za wywóz gorzałki za linią cłową			535.000 535.000
		2	" " cukru za linią cłową			4.300.000 4.300.000
		3	dla gorzelni rolniczych			2.700.000 2.700.000
	5		Wynagrodzenie właścicielom prawa propinacyi w Galicyi i na Bukowinie			1.100.000 1.100.000
			Suma (Rozdział 14, Tytuły 1—5)			12.072.250 12.072.250
15			Sól:			
	1		Koszta produkcji i zakupna (w nich 427 zł. w zlocie) Nowe budynki i inne wydatki nadzwyczajne			3.377.528 580.500 3.377.528 580.500
	2		Wydatki przy sprzedaży			245.800 245.800
			Suma (Rozdział 15, Tytuły 1 i 2)			3.623.328 580.500 4.203.828

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki		
			zwyczajne		nadzwyczajne		Suma		
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia						
			1894	1895	1895				
						zł. w walucie austriackiej			
16	Tytoń:								
	1	Wydatki administracyjne	872.800					872.800	
	2	Koszta fabrykacji i kupna (11,357.000 złotych w zło- cie)	13,564.000	14,000.000				27,564.000	
		Nowe budynki				320.000		320.000	
	3	Wydatki przy sprzedaży	1,344.100					1,344.100	
		Nowe budynki				20.000		20.000	
		Udział w kosztach budowy magazynu sprzedaży w Grazu (reszta)					11.763	11.763	
		Suma (Rozdział 16, Tytuły 1—3) .	15,780.900	14,000.000		351.763		30,132.663	
17	Sępel		485.557					485.557	
		Udział w kosztach budowy magazynu sprzedaży w Grazu (reszta)					1.323	1.323	
18	Taksy i opłaty od czynności prawnych		727.700					727.700	
19	Loterya		10,278.000					10,278.000	
20	Myła		26.800					26.800	
21	Cechowanie		99.450					99.450	
22	Podatek osobny od napojów wysokowych pędzonych .		13.600					13.600	
		Suma (Rozdział 14—22) .	43,107.585	14,000.000		933.586		58,041.171	
		Własność państwa.							
23	Gmachy dykasteryalne		180.259			900		181.159	
		a) Należytość roczna na kupno domu Nr. 755 w Ot- takringu				212		222	
		b) Należytość roczna na kupno domu kasy oszczęd- ności w Lublanie				8.533		8.533	
		c) Dodatek rządowy na restaurację zamku Karl- steinu w Czechach (9 rata)				15.000		15.000	
		d) Udział w kosztach budowy nowego domu w Lem- bach				2.100		2.100	
		Suma (Rozdział 23) .	180.259			26.745		207.004	
24	Fiskalności i bezdziedziczności		8.100					8.100	
25	Drukarnia nadworna i rządowa w Wiedniu		2,011.984					2,011.984	
26	Mennictwo		2,496.000					2,496.000	
		Nowe budowle i urządzenia warsztatowe				33.700		33.700	
		Ogółem (Rozdziały 10—26) .	74,422.168	14,000.000		5,601.151		94,023.319	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
1894	1895	1895				
zł. w walucie austriackiej						
27			XI. Ministerstwo handlu.			
			A. Właściwe wydatki państwa.			
1	1		Kierownictwo naczelne (8.200 zł. w zlocie)	400.620	81.880	482.500
	2		Badania w przedmiocie budowy kanałów dla żeglugi		18.000	18.000
	3		Wystawa powszechna w Chicago w r. 1893 (ostatnia rata)		15.000	15.000
	4		Zaliczka zwrotna dla mieszanej komisji prutowej, suma ogólna, 5 i ostatnia rata (26.200 franków czyli 10.480 zł. w zlocie)		12.480	12.480
	5		Na wystawy wyłączne i miejscowe tutejszokrajowe, jakoteż na takie wystawy zagraniczne, na które nie wyznacza się osobnej dotacyi		47.000	47.000
	6		Subwencya dla c. k. muzeum handlowego austriackiego		40.000	40.000
	7		Dodatek na kosztą sporządzenia mapy głębokości jeziora bodeńskiego		300	300
			Suma (Tytuł 1, §§. 1—7)	400.620	214.660	615.280
	2		Wygotowanie statystyki zagranicznego handlu	187.910		187.910
	3		Utrzymanie budynku wystawy powszechnej w c. k. Praterze	22.270	6.000	28.270
	4		Nadzór nad przemysłem	155.730		155.730
	5		Zakłady do próbowania broni palnej ręcznej	16.470		16.470
	6	1	Inspekcya główna austriackich kolei żelaznych	274.040	500	274.540
		2	Dla pomocników inspekcji głównej i na inne wydatki w sprawach kolejowych		140.000	140.000
			Suma (Tytuł 6, §§. 1 i 2)	274.040	140.500	414.540
	7	1	Służba miar i wag	417.450		417.450
		2	Budowa domu dla komisji głównej miar i wag (2 rata)		60.000	60.000
		3	Budowa domu dla urzędu i inspektoratu miar i wag w Pradze (1 rata)		15.000	15.000
		4	Waga z przyrządem transpozycyjnym do ciężarków		1.800	1.800
		5	Koszta sprawienia miarowzorów tudzież przyrządów wzorowych i pomocniczych		2.000	2.000
			Suma (Tytuł 7, §§. 1—5)	417.450	78.800	496.250

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
				1894	1895	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
27	8	1	Służba portowa i zdrowotna morska	470.640	269.920		740.560
		2	Wydatki nad Narentą		1.680		1.680
		3	Nowe budowle w Przymorzu :				
			a) Nadzwyczajne i nowe budowle portowe.				
			Port Rosega pod Terziczem. Przedłużenie grobli kanałowych (1 rata)			10.000	10.000
			Abbazia. Rozszerzenie grobli do lądowania			3.000	3.000
			Polje. Dodatek na poprawienie wodociągu			500	500
			Orsar. Budowa grobli do lądowania (1 rata)			5.000	5.000
			Łoszyn mały. Budowa wybrzeża do lądowania (1 rata)			5.000	5.000
			Suszak. Budowa grobli ochronnej i do lądowania (1 rata)			5.000	5.000
			Piran. Budowa grobli ochronnej i do lądowania (2 rata)			20.000	20.000
			Polje. Budowa grobli do lądowania (2 rata)			15.000	15.000
			Roweńska pod Łoszynem wielkim. Podwyższenie i wzmocnienie istniejącej tamy (2 rata)			9.000	9.000
			Natissa. Przekop pod Panigai dla ułatwienia żeglugi rzecznej (reszta i naddatek)			7.750	7.750
			Budowa nowych słupów do przywiązywania			1.000	1.000
			Postawienie znaków ostrzegawczych na głębiach			1.000	1.000
			Nabycie ziemi sanatoryjnej			6.000	6.000
			b) Nadzwyczajne i nowe oświetlenie morskie i portowe.				
			Tryest. Dodatek koncesjonariuszom budowy i eksploatacji publicznych domów składowych i hangarów na zaprowadzenie oświetlenia elektrycznego w nowym porcie			4.800	4.800
			Suma (Tytuł 8, §. 3)			93.050	93.050
		4	Nowe budowle w Dalmacji:				
			a) Nadzwyczajne i nowe budowle portowe.				
			Novaglia na wyspie Pagu. Urządzenie placu do lądowania (1 rata)			4.500	4.500
			Omisz. Budowa grobli ochronnej i do lądowania (1 rata)			6.000	6.000
			Luka na wyspie Korczoli. Budowa wybrzeża do lądowania i obrotów (1 rata)			6.000	6.000
			Racciszczce na wyspie Korczoli. Dodatek na odprowadzenie i ujęcie dzikiego potoka			930	930
			Zniesienie			17.430	17.430
				472.320	269.920	93.050	835.290

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
				z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
				1894	1895	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	472.320	269.920	93.050	835.290
27	8	4	Dracz na półwyspie Peljeszacu. Budowa grobli ochronnej i do lądowania (1 rata)			17.430	17.430
			Żupa pod Dubrownikiem. Budowa portu dla łodzi (1 rata)			6.000	6.000
			Tivat w zatoce kottorskiej. Budowa grobli do lądowania (1 rata)			4.000	4.000
			Tivat w zatoce kottorskiej. Budowa grobli do lądowania (1 rata)			5.000	5.000
			Splet. Budowa muru przybrzeżnego przed koleją żelazną i wybranie namuliska (naddatek)			1.180	1.180
			Gruz. Budowa dwóch grobli i murów nadbrzeżnych. Naddatek na budowę grobli południowej			4.100	4.100
			Św. Marcin na Braczu. Budowa grobli ochronnej i do lądowania (2 rata)			10.000	10.000
			Makarska. Przedłużenie grobli do lądowania (naddatek)			9.800	9.800
			Splet. Dalsze wzmocnienie nasypu kamiennego u tamy ochronnej (9 rata)			3.000	3.000
			Bol na wyspie Braczu. Budowa grobli do ochrony i lądowania (naddatek)			6.100	6.100
			Budowa nowych słupów do przywiązywania			1.000	1.000
			Postawienie znaków ostrzegawczych na głębiach			1.000	1.000
			Nabycie ziemi santorynowej			6.000	6.000
			b) Nadzwyczajne i nowe latarnie morskie i portowe.				
			Murvika. Zaprowadzenie latarni morskiej (V. rzędu)			8.500	8.500
			Galera. „ „ „ (VI. rzędu)			3.760	3.760
			c) Nadzwyczajne i nowe budynki.				
			Peterzane. Założenie szpitalu dla cholerycznych i urządzenie lokali do desinfekcyi tudzież na pomieszczenia dla dozorców i służby (6 rata)			6.500	6.500
			Suma (Tytuł 8, §. 4)			93.370	93.370
	5		Budowa i koszty utrzymania torów portowych w Tryeście:				
			a) Spłata kapitału (14 rata)			25.000	25.000
			b) Odsetki 4% za rok 1893 od reszty kapitału zalegającego			15.570	15.570
			Suma (Tytuł 8, §. 5)			40.570	40.570
	6		Nabycie parku do wybierania namuliska we własnym zarządzie (1 rata)			140.000	140.000
	7		Budowa barki parowej dla zatoki tryestyńskiej (1 rata)			20.000	20.000
	8		Zapomoga dla marynarki handlowej			147.000	147.000
			Suma (Tytuł 8, §§. 1—8)	472.320	269.920	533.990	1,276.230
			Suma (Rozdział 27, Tytuły 1—8)	1,946.810	269.920	973.950	3,190.680

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyczajne	nadzwyczajne		
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
1894	1895	1895				
zł. w walucie austriackiej						
27	9		B. Zakład poczt i telegrafów.			
			Służba w Austrii.			
	1		Place osobiste	18,350.000		18,350.000
	2		Wydatki na przedmioty do utrzymania ruchu (60.000 zł. w złocie)	12,473.000	600.000	13,073.000
	3		Wydatki nie będące właściwie administracyjnymi	1,060.000		1,060.000
			Nadto wydatki nadzwyczajne:			
	4		Na założenie nowych linii telegraficznych i pneumatycznych, na zaciąganie drutów, na nowe telegrafy podmorskie itd.		300.000	300.000
	5		Na zaprowadzenie nowych przewodów telefonicznych rządowych		180.000	180.000
	6		Nowe budynki:			
		a)	Koszta budowy nowych domów dla poczt i telegrafów		20.000	20.000
		b)	Raty roczne na umorzenie pożyczek na budowę nowych domów dla poczt i telegrafów		135.000	135.000
	7		Na urządzenie nowych urzędów i rozszerzenie istniejących		70.000	70.000
	8		Zapomoga dla stowarzyszenia emerytalnego służby pocztowej na prowincyi		35.000	35.000
			Suma (Tytuł 9, §§. 1—8)	31,883.000	600.000	33,223.000
	9		Urzędy pocztowe austriackie w Turcyi (101.000 zł. w złocie)	126.000		126.000
			Suma (Tytuł 9, §§. 1—9)	32,009.000	600.000	33,349.000
10			C. Urząd pocztowych kas oszczędności			
	1		Wydatki administracyjne	1,196.200	30.000	1,226.200
	2		Uposażenie funduszów rezerwowych		392.500	392.500
	3		Nadwyżka z interesów dla zakładu pocztowego		780.190	780.190
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—3)	1,196.200	422.500	2,398.890
			Suma (Rozdział 27, Tytuły 1—10)	35,152.010	1.650.110	38,938.570

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			Wydatki			Suma
			zwyyczajne	nadzwyczajne		
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
1894	1895	1895	zl. w walucie austriackiej			
27	11		D. Budowa kolei żelaznych państwa.			
			Budowa kolei żelaznej od Stanisławowa do Woronienki		3,900.000	3,900.000
			Suma (Tytuł 11)		3,900.000	3,900.000
	12		E. Udział w dostarczeniu kapitału na budowę kolei żelaznych prywatnych.			
	1		Budowa kolei miejscowej od Fürstenfeldu do Hartbergu z odnogą do Neudau (3 rata sumy 750.000 zł.)		150.000	150.000
	2		Budowa kolei dolno-kraińskich od Lublany do Nowomesta i Straży, tudzież od Wielkiego Lupu do Koczewia (2 rata sumy 2,500.000 zł.)		500.000	500.000
			Suma (Tytuł 12, §§. 1 i 2)		650.000	650.000
	13		F. Ruch kolei rządowych wydzierżawionych.			
			Szlak podmokielski:			
			Wydatki szczególne nie należące do właściwych wydatków ruchu	130		130
			Suma (Tytuł 13)	130		130
	14		G. Ruch kolei utrzymywany przez Rząd i żegluga parowa na jeziorze bodeńskim.			
			<i>Koleje będące własnością państwa i administrowane przez Rząd na własny rachunek.</i>			
	1		Koleje zachodnie rządowe (z wyłączeniem żeglugi parowej na jeziorze bodeńskim), kolej rządowa tryestyńsko-herpelsko-istryjska, kolej rządowa dalmatyńska, koleje rządowe w Galicyi, Morawii i Śląsku, kolej zachodnia węgierska (linia styryjska) i Pierwsza węgiersko-galicyjska kolej żelazna (linia galicyjska).			
			a) Zarząd ogólny:			
			Wydatki osobowe	554.300		554.300
			Wydatki na potrzeby ruchu (9.830 zł. w złocie)	261.900		261.900
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:			
			Wydatki osobowe (3.400 zł. w złocie)	3,812.400		3,812.400
			Wydatki na potrzeby ruchu (5.000 zł. w złocie)	6,660.600	1,071.100	7,731.700
			c) Służba ruchu i handlowa:			
			Wydatki osobowe (158.250 zł. w złocie)	13,854.530		13,854.530
			Wydatki na potrzeby ruchu (7.680 zł. w złocie)	3,232.470		3,232.470
			d) Służba pociągowa i warsztatowa:			
			Wydatki osobowe (25.040 zł. w złocie)	4,972.590		4,972.590
			Wydatki na potrzeby ruchu (10.200 zł. w złocie)	8,901.810		8,901.810
			Zniesienie	42,250.600	1,071.100	43,321.700

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1894	1895	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	42,250.600	1,071.100		43,321.700
27	14	1	e) Wydatki na utrzymanie ruchu miejscowego	1,740.000			1,740.000
			f) „ „ obrót soli	994.400			994.400
			g) „ „ hotel w Zell nad jeziorem	6.800			6.800
			h) „ „ dom składowy w Grazu	7.800			7.800
			i) Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	1,193.810			1,193.810
			Wydatki na potrzeby ruchu (273.930 zł. w złocie)	5,047.690			5,047.690
			k) Wypłaty kontraktowe odsetek i rat amortyzacyjnych:				
			Pożyczka w zakładach kredytowych:				
			Odsetki i spłata kapitału	819.000			819.000
			Kapitał na budowę szlaku od Braunau do granicy państwa:				
			Odsetki i spłata kapitału (24.080 zł. w złocie)	28.660			28.660
			Renta roczna za kolej duchcowsko-podmokielską i prasko-duhcowską w myśl artykułu 3go umowy z dnia 26. kwietnia 1884 a względnie według ugody z dnia 25. lipca 1892	3,199.500			3,199.500
			Dla kolei Arcyksięcia Albrechta:				
			Odsetki od akcji i obligacyj pierwszorzędnych, tudzież rata amortyzacyjna (34.770 zł. w złocie)	996.890			996.890
			Dla kolei zachodniej węgierskiej (linia styryjska), stosownie do umowy z dnia 22. grudnia 1888:				
			Odsetki i rata amortyzacyjna od pierwotnego kapitału zakładowego 330.990 zł.				
			Odsetki i rata amortyzacyjna od pożyczki na wkłady z roku 1890, stosownie do §. 6go umowy 63.480	394.470			394.470
			Dla linii z Eisenerz do Vordernbergu:				
			Na odsetki od obligacyj pierwszorzędnych i ich amortyzację	249.580			249.580
			Dla linii z Lublany do Steinu:				
			Na odsetki od obligacyj pierwszorzędnych	15.980			15.980
			Dla pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej (linia galicyjska), stosownie do umowy z dnia 20. grudnia 1888	1,449.880			1,449.880
			l) Raty roczne z tytułu nabycia udziału czterech szóstych części kolei łączącej wiedeńskiej, a mianowicie:				
			Szósta część kolei północnej Cesarza Ferdynanda (8 rat)	32.320			32.320
			Zniesienie	58,427.380	1,071.100		59,498.480

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1894	1895	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	58,427.380	1,071.100	59,498.480
27	14	1	Szósta część upryw. austriackiej kolei północno-zachodniej i szósta część austriacko-węgierskiej Spółki kolei państwa (6 rata)	67.000	67.000
			Szósta część upryw. Spółki kolei południowej	33.000	33.000
Nadto wydatki nadzwyczajne:							
			Położenie szyn ze stali lanej			475.840	475.840
			Położenie zwrotnic żelaznych			68.420	68.420
			Położenie podkładów napawanych			86.200	86.200
			Wzmocnienie istniejących systemów budowy wierzchniej			200.080	200.080
			Kupno nowych wozów na miejsce zniszczonych nie dających się naprawić			300.000	300.000
			Powiększenie warsztatu w Knittelfeld			50.000	50.000
			Poprawienie wody zasilającej a według okoliczności zakładów ciśnienia			50.000	50.000
			Zaprowadzenie drugiej linii telegraficznej od Innsbrucka do Bregencyi			25.000	25.000
			Rozszerzenie stacy i warsztatów w Nowym Sączu			56.320	56.320
			Rozszerzenie zakładów warsztatowych w Laun			250.000	250.000
			Budowa kolei podjazdowej od stacyi w Linzu do miejsca przeładowywania nad Dunajem tamże (3 rata)			75.000	75.000
			Rozszerzenie stacyi w Budziejowicach (2 rata)			75.000	75.000
			„ „ w Beneszowie (2 rata)			75.000	75.000
			„ „ w Chebie (2 rata)			194.000	194.000
			Budowa dworca zestawowego towarowego w Ischlu i rozszerzenie istniejących zakładów dworcowych tamże (2 rata)			63.800	63.800
			Przełożenie linii kolei arlberskiej (2 rata)			87.100	87.100
			Wymiana mostów drewnianych			22.000	22.000
			Zniesienie .	58,527.380	1,071.100	2,153.760	61,752.240

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
				1894	1895	1895	
				zl. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	58,527.380	1,071.100	2,153.760	61,752.240
27	14	1	Rozszerzenie dworca praskiego i budowa odpowiedniego zakładu pociągowego w Nuslu (4 rata)			200.000	200.000
			Dodatki konkurencyjne na regulacją rzek, naprawę dróg itp.			13.000	13.000
			Powiększenie zakładów warsztatowych w Linzu (9 rata)			100.000	100.000
			Budowle w celu ubezpieczenia podpór i stoków jakoteż zasłonięcia kolei od spadających lawin, budowle spodnie, zakłady poboczne itp.			150.000	150.000
			Rozszerzenie stacyj i ich zakładów			520.000	520.000
			Scentralizowanie zwrotnic wjazdowych i urządzeń zabezpieczające obrót pociągów na rozmaitych stacjach i na szlaku bieżącym			100.000	100.000
			Rozmaite urządzenia w domkach strażniczych, budkach sygnałowych itp.			15.000	15.000
			Wznoczenie mostów			167.000	167.000
			Kupno wybrzeża poniżej mostu kolei północno-zachodniej na Dunaju (9 rata)			34.600	34.600
			Budowa domów stacyjnych z mieszkaniami dla urzędników na linii St. Pörlten-Leobersdorf-Gutenstein i Pöchlarn-Kienberg-Gaming (10 rata)			30.000	30.000
			Tory do zakładów przemysłowych od Friedburg-Lengau aż do Schneegattern dla c. k. dyrekcji generalnej Najw. funduszków prywatnych i rodzinnych (7 rata)			7.400	7.400
			Wszelkie inne wydatki administracji kolei rządowych: Rozszerzenia, zaprowadzenie torów do zakładów przemysłowych, wydatki rozmaite i nieprzew. dziane			300.000	300.000
			Kupno narzędzi mierniczych do próbowania i badania przewodów telegraficznych			2.000	2.000
			Kupno przyrządów telefonicznych			4.000	4.000
			Przyrządy do ładowania			12.000	12.000
			Pomnożenie lokomotyw z tendrami i rezerwami			210.000	210.000
			Pomnożenie wagonów pasażerskich			500.000	500.000
			Zniesienie .	58,527.380	1,071.100	4,518.760	64,117.240

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1894	1895	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	58,527.380	1,071.100	4,518.760	64,117.240
27	14	1	Kupno około 12 wagonów służbowych			44.000	44.000
			Różne urzędnictwa i przekształcenia w wozach			70.000	70.000
			Zaopatrzenie lokomotyw w przyrządy do mierzenia chyżości			5.000	5.000
			Urządzenia warsztatów			90.000	90.000
			Na wkłady z funduszu wkładowego kolei galicyskiej Karola Ludwika:				
			Położenie szyn ze stali lanej i wzmocnienie budowy wierzchniej			97.200	97.200
			Położenie zwrotnic żelaznych			1.800	1.800
			Położenie podkładów napawanych lub twardych			12.000	12.000
			Sprzęty inwentarskie dla stacji i telegrafu			14.250	14.250
			Różne rozszerzenia i wydatki nieprzewidziane			68.000	68.000
			Rozszerzenie stacji we Lwowie (2 rata)			200.000	200.000
			Dworzec zestawowy na stacji Podgórze-Plaszów			150.000	150.000
			Drugi tor na linii Lwów-Złoczów (1 rata)			500.000	500.000
			Rozszerzenie stacji w Przemyśle			198.840	198.840
			Wzmocnienia mostów			40.000	40.000
			Na wkłady z reszty funduszu wkładowego kolei Arcyksięcia Albrechta:				
			Różne rozszerzenia i wydatki nieprzewidziane			37.940	37.940
			Na wkłady z reszty funduszu wkładowego kolei ducheowskich:				
			Ulepszenia, różne roboty na wielu stacjach, tudzież zakłady ubezpieczające na linii podmokielsko-chomutowskiej			1,322.220	1,322.220
			Na wkłady z funduszu wkładowego kolei lokalnej Lublana-Stein:				
			Sprawienie wozów osobowych, służbowych i towarowych			69.000	69.000
			Sprawienie lokomotyw, garniturów rezerwowych i plugów śniegowych			76.000	76.000
			Utworzenie funduszu materiałów do ruchu			10.000	10.000
			Suma (Tytuł 14, §. 1)	58,527.380	1,071.100	7,525.010	67,123.490

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki			
			zwyyczajne		nadzwyczajne		z dozwoleniem używania aż do końca grudnia		Suma	
			1894	1895	1895	1895				
							zł. w walucie austriackiej			
27	14	2	<i>Koleje prywatne, na których Rząd utrzymuje ruch na rachunek Spółki:</i>							
			Kolej lwowsko-czerniowiecko-jaska:							
			<i>A. Kolej lwowsko-czerniowiecka:</i>							
			<i>a) Zarząd ogólny:</i>							
				Wydanki osobowe	27.100				27.100	
				Wydanki na potrzeby ruchu	12.700				12.700	
			<i>b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:</i>							
				Wydanki osobowe	173.500				173.500	
				Wydanki na potrzeby ruchu	207.400	52.600			260.000	
			<i>c) Służba ruchu i handlowa:</i>							
				Wydanki osobowe	514.080				514.080	
				Wydanki na potrzeby ruchu	135.920				135.920	
			<i>d) Służba pociągowa i warsztatowa:</i>							
				Wydanki osobowe	224.240				224.240	
				Wydanki na potrzeby ruchu	565.560				565.560	
				Wydanki na ruch kolei lokalnej	255.000				255.000	
			<i>f) Wszelkie inne wydatki:</i>							
				Wydanki osobowe	61.510				61.510	
				Wydanki na potrzeby ruchu	717.790				717.790	
				<i>g) Nadwyżka Spółce</i>	28.900				28.900	
				Suma <i>A</i>	2.923.700	52.600			2.976.300	
			<i>B. Linia czerniowiecko-suczawska:</i>							
			<i>a) Zarząd ogólny:</i>							
				Wydanki osobowe	6.900				6.900	
				Wydanki na potrzeby ruchu	3.100				3.100	
			<i>b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:</i>							
				Wydanki osobowe	62.300				62.300	
				Wydanki na potrzeby ruchu	86.400	14.100			100.500	
			<i>c) Służba ruchu i handlowa:</i>							
				Wydanki osobowe	203.880				203.880	
				Wydanki na potrzeby ruchu	59.120				59.120	
			<i>d) Służba pociągowa i warsztatowa:</i>							
				Wydanki osobowe	53.850				53.850	
				Wydanki na potrzeby ruchu	146.750				146.750	
				Wydanki na ruch kolei lokalnej	278.000				278.000	
			<i>f) Wszelkie inne wydatki:</i>							
				Wydanki osobowe	15.650				15.650	
				Wydanki na potrzeby ruchu	151.350				151.350	
				Suma <i>B</i>	1.067.300	14.100			1.081.400	
				Suma (Tytuł 14, §. 2)	3.991.000	66.700			4.057.700	
3			Kolej graniczna morawska:							
			<i>A. Linia gwarantowana sternbersko-grulichska):</i>							
			<i>a) Zarząd ogólny:</i>							
				Wydanki osobowe	3.700				3.700	
				Wydanki na potrzeby ruchu	1.700				1.700	
			<i>b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:</i>							
				Wydanki osobowe	46.540				46.540	
				Wydanki na potrzeby ruchu	93.560	16.200			109.760	
			<i>c) Służba ruchu i handlowa:</i>							
				Wydanki osobowe	115.060				115.060	
				Wydanki na potrzeby ruchu	27.940				27.940	
			<i>d) Służba pociągowa i warsztatowa:</i>							
				Wydanki osobowe	42.490				42.490	
				Wydanki na potrzeby ruchu	75.810				75.810	
			<i>e) Wszelkie inne wydatki:</i>							
				Wydanki osobowe	7.820				7.820	
				Wydanki na potrzeby ruchu	48.180				48.180	
				<i>f) Nadwyżka Spółce</i>	12.000				12.000	
				Suma <i>A</i>	474.800	16.200			491.000	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1894	1895	1895	
zł. w walucie austriackiej							
27	14	3	B. Linia niegwarantowana zabrzęsko-sobotyńska:				
			a) Zarząd ogólny:				
			Wydatki osobowe	900			900
			Wydatki na potrzeby ruchu	400			400
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:				
			Wydatki osobowe	11.260			11.260
			Wydatki na potrzeby ruchu	21.040	6.000		27.040
			c) Służba ruchu i handlowa:				
			Wydatki osobowe	24.610			24.610
			Wydatki na potrzeby ruchu	7.390			7.390
			d) Służba pociągowa i warsztatowa:				
			Wydatki osobowe	8.330			8.330
			Wydatki na potrzeby ruchu	10.570			10.570
			e) Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	1.940			1.940
			Wydatki na potrzeby ruchu	15.660			15.660
			f) Nadwyżka Spółce	20.900			20.900
			Suma B	123.000	6.000		129.000
			Suma (Tytuł 14, §. 3)	597.800	22.200		620.000
			Suma (Tytuł 14, §§. 2 i 3)	4,588.800	88.900		4,677.700
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—3)	63,116.180	1,160.000	7,525.010	71,801.190
4			Zegluga parowa na jeziorze bodeńskim:				
			a) Zarząd ogólny:				
			Wydatki osobowe	5.030			5.030
			Wydatki na potrzeby ruchu (200 zł. w złocie)	3.820			3.820
			b) Służba żeglarska:				
			Wydatki osobowe	105.820			105.820
			Wydatki na potrzeby ruchu	29.600			29.600
			c) Wydatki konserwacyjne:				
			Na potrzeby ruchu	20.840			20.840
			d) Służba materiałowa:				
			Wydatki na potrzeby ruchu	80			80
			e) Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	2.570			2.570
			Wydatki na potrzeby ruchu (50 zł. w złocie)	1.930			1.930
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Przebudowanie grobli rezerwowej drewnianej i zastąpienie groblą kamienną (1 rata)			11.300	11.300
			Suma (Tytuł 14, §. 4)	169.690		11.300	180.990
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—4)	63,285.870	1,160.000	7,536.310	71,982.180
			Suma (Tytuł 11—14)	63,286.000	1,160.000	12,086.310	76,532.310
			Suma ogólna (Rozdział 27, Tytuły 1—14)	98,438.010	2,810.110	14,222.760	115,470.880

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
1894	1895	1895				
zł. w walucie austriackiej						
			XII. Ministerstwo rolnictwa.			
			<i>A. Właściwe wydatki państwa.</i>			
28						
	1		Kierownictwo naczelne	347.784		347.784
	2		Zakłady rządowe naukowe i do prób	124.216	13.740	137.956
			Nowe budynki dla szkoły önologicznej i pomologicznej w Klosterneuburgu (2 rata)		900	900
			Nowe budynki dla stacji doświadczalnej rolniczochemicznej w Wiedniu (3 rata)		35.000	35.000
			Nowe budynki dla stacji doświadczalnej rolniczochemicznej w Splecie		1.600	1.600
	3		Kultura krajowa:			
	1		Zapomogi	300.000	612.000	912.000
	2		Konserwacja budowli regulacyjnych rzeki Gail (12 rata)		7.400	7.400
	3		Dodatek rządowy na budowę nad rzekami Drawą, Rienzem, Eisakiem itd. w celu ulżenia niedostatkom (12 i ostatnia rata)		82.377	82.377
	4		Dodatek rządowy na pokrycie kosztów regulacji Adygi w II. sekcji Gmünd-Mosetto (1 rata)		15.000	15.000
	5		Dodatek rządowy na regulacją rzeki Glan (10 i ostatnia rata)		5.850	5.850
	6		a) Dopłata rządowa do funduszu melioracyjnego (10 rata)		750.000	750.000
			b) Wydatki z funduszu melioracyjnego na podstawie preliminarza		903.008	903.008
	7		Na wytepienie <i>Phylloxera vastatrix</i>		100.000	100.000
	8		Wydatki na wykonanie i konserwacją robót w celu osuszenia bagien pod Aquileją	3.420		3.420
	4		Urzędy do nadzorowania kultury krajowej	432.972		432.972
	5		Władze górnicze	207.930	12.600	220.530
	6		Zakłady naukowe górnicze	86.520	9.000	95.520
	7		Zakłady rządowe hodowli koni (50.000 zł. w zlocie)	1,892.450	8.800	1,901.250
			Suma (Rozdział 28, Tytuły 1—7)	3,395.292	2,557.275	5,952.567

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
1894	1895	1895				
zl. w walucie austriackiej						
29			B. Lasy, dobra i kopalnie.			
	1		Lasy i dobra rządowe:			
	1		Dyrekcya lasów i dóbr	364.450		364.450
	2		Lasy i dobra rządowe	3,743.310		3,743.310
	3		Nowe budowle i kupno realności		175.550	175.550
	4		Koszta pomiaru, rozgraniczenia i urzędzenia gospo- darki		31.720	31.720
	5		Wykupno służebnictw i uregulowanie		9.070	9.070
	6		Wszelkie inne wydatki nadzwyczajne		23.160	23.160
	7		Szkoły dla leśniczych	22.220		22.220
			Suma (Tytuł 1, §§. 1—7)	4,129.980	239.500	4,369.480
	2		Kopalnie:			
	1		Wydatki zarządu	34.121	3.700	37.821
	2		Zarząd górniczy w Kirchbichlu	143.463		143.463
			Nowe budowle i zakłady korzystne		40.000	40.000
			Kupno realności		2.400	2.400
	3		Zarząd górniczy i hutniczy w Brixleggu	242.374		242.374
			Kupno realności		400	400
	4		Zarząd hutniczy w Cilli	436.299		436.299
			Nowe budowle i zakłady korzystne		14.000	14.000
	5		Dyrekcya górnicza w Idryi	742.400		742.400
			Nowe budowle i zakłady korzystne		3.000	3.000
			Kupno realności		3.000	3.000
	6		Dyrekcya górnicza w Brūx	929.504		929.504
			Nowe budowle i zakłady korzystne		2.200	2.200
			Kupno realności		48.500	48.500
	7		Dyrekcya górnicza w Przybramie	3,298.199		3,298.199
			Nowe budowle i zakłady korzystne		21.800	21.800
			Kupno realności		15.000	15.000
	8		Inne c. k. kopalnie	756.621		756.621
			Nowe budowle i zakłady korzystne		29.113	29.113
			Kupno realności		600	600
			Suma (Tytuł 2, §§. 1—8)	6,582.981	183.713	6,766.694
			Suma (Rozdział 29, Tytuły 1 i 2)	10,712.961	423.213	11,136.174
			Ogółem (Rozdziały 28 i 29)	14,108.253	2,980.488	17,088.741

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki		
			zwyczajne			nadzwyczajne	Suma		
			z дозволением używania aż do końca grudnia						
			1894	1895	1895				
						zl. w walucie austriackiej			
30	XIII. Ministerstwo sprawiedliwości.								
	1	Kierownictwo naczelne	223.300					223.300	
	2	Najwyższy trybunał	510.000					510.000	
	3	Zarząd sprawiedliwości w krajach koronnych (2.000 zł. w zlocie).	17,957.600					17,957.600	
		Przyrost wydatków na założenie nowych ksiąg grun- towych			90.000			90.000	
		Przyrost wydatków z powodu ustanowienia nowych sądów, tudzież zmiany w poczcie urzędników				70.000		70.000	
	4	Nowe budowle zarządu sprawiedliwości:							
		Austria poniżej Anizy:							
	1	Na kupno domu przy Favoriten w dzielnicy X. w Wie- dniu (5 rata)				907		907	
	2	Na kupienie domu Nr. 755 w Ottakringu (z 25 rat rocznych, 18 rata)				814		814	
	3	Na kupno koszar dla straży sądowej w Wiedniu (z 28 rat rocznych, 24 rata)				570		570	
	4	Na wybudowanie domu sądowego i więzienia w Wie- ner-Neustadt (7 rata)				80.000		80.000	
		Austria powyżej Anizy:							
	5	Kupno domu Nr. 63 w Aigen (3 rata)				1.400		1.400	
	6	Kupno domu Nr. 26 w Lembachu				9.100		9.100	
	7	Budowa nowych aresztów w domu Sądu powiatow- wego w Ischlu				24.000		24.000	
	8	Kupno i urządzenie realności Nr. 72 i 15 w Engels- zell				14.000		14.000	
		Tyrol:							
	9	Kupno domu w Pergine (7 rata)				2.110		2.110	
	10	Budowa domu na sąd i więzienie w Bozen (3 rata)				50.000		50.000	
		Styrya:							
	11	Kupno domu dla sądu powiatowego w Feldbachu, wynagrodzenie dla gminy za kosztą budowy (z 20 rat 9 rata)				2.314		2.314	
	12	Wybudowanie na wybrzeżu Muru w Gracu domu dla sądów cywilnych (7 rata)				90.000		90.000	
	13	Urządzenie wewnętrzne onegoż (1 rata)				26.000		26.000	
	14	Budowa domu dla sądu karnego przy Jacominigasse w Grazu (4 rata)				140.000		140.000	
	15	Urządzenie wewnętrzne onegoż (1 rata)				12.000		12.000	
		Zniesienie	18,690.900			613.215		19,304.115	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyyczajne		nadzwyczajne	
			z дозволением używania aż do końca grudnia			
1894	1895	1895				
zl. w walucie austriackiej						
			Przeniesienie .	18,690.900	613.215	19,304.115
30	4		Czechy:			
	16		Kupno domu Nr. 8 przy ulicy Spalonej w Pradze, rata roczna od kapitału kasy oszczędności		600	600
	17		Kupno domu Nr. 6 przy ulicy Spalonej w Pradze (5 rata)		22.470	22.470
	18		Kupienie domu Nr. 395 w Smichowie (z 30 rat, 19 rata)		1.610	1.610
	19		Budowa domu urzędowego w Blowitz (2 rata)		4.500	4.500
			Morawia:			
	20		Budowa domu dla sądu i na więzienie w Węgierskim Hradyszczu (6 rata)		130.000	130.000
	21		Budowa domu dla sądu i na więzienia w Morawskiej Ostrawie (reszta)		42.000	42.000
			Śląsk:			
	22		Budowa domu dla sądu i na więzienia w Frydku (4 i ostatnia rata)		22.000	22.000
			Galicja wschodnia:			
	23		Budowa domu sądowego we Lwowie (5 rata)		60.000	60.000
	24		Budowa domu ekonomicznego dla sądu obwodowego w Tarnopolu (2 i ostatnia rata)		7.200	7.200
	25		Budowa domu urzędowego w Monasterzyskach (1 rata)		10.000	10.000
	26		Budowa domu urzędowego w Podwołoczyskach (1 rata)		10.000	10.000
			Galicja zachodnia:			
	27		Na kupno domu dla sądu i na więzienia w Jasle (7 rata)		25.300	25.300
	28		Budowa domu dla sądu obwodowego w Nowym Sączu (2 rata)		15.000	15.000
	5		Zakłady karne (350 zł. w złocie)	2,616.920		2,616.920
	6		Nowe budynki dla zakładów karnych:			
			Czechy:			
			Na budowę zakładu karnego w Pankrac-Nusle pod Pragę odsetki, tudzież rata roczna i wynagrodzenie ryczałtu podatkowego z powodu zebrania funduszu na budowę		49.000	49.000
			Ogółem (Rozdział 30, Tytuły 1—6) .	21,307.820	1,012.895	22,320.715

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1894	1895	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
35	3		Przeniesienie	3,784.800	1,355.000	5,139.800
			<i>B. Gwarantowane koleje żelazne w administracji rządowej:</i>				
			<i>d) Kolei lwowsko-czerniowiecko-jasskiej:</i>				
			Zaliczka z tytułu gwarancyi w srebrze			1,960.000	1,960.000
			<i>e) Kolei granicznej morawskiej:</i>				
			Zaliczka z tytułu gwarancyi „ „			324.000	324.000
			<i>C. Koleje lokalne z gwarancją rządową:</i>				
	<i>f) Wodniańsko-prachatycka, papierami</i>			14.000	14.000		
	<i>g) Monfalcone (Ronchi) Cervignano, papierami</i>			7.000	7.000		
		Suma (Rozdział 34, Tytuły 1—3)	3,784.800	3,660.000	7,444.800	
35			<i>C. Funduszowi indemnizacyjnemu:</i>				
			Dla Karyntyi	130.000	130.000
			Suma (Rozdział 35)	130.000	130.000
		Ogółem (Rozdziały 33—35)	5,930.040	3,660.000	9,590.040	
XVII. Dług państwa.							
36	1		A. Ogólny dług państwa:				
			Odsetki (1,974.528 zł. w zlocie)	116,450.280	116,450.280
			Strąciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje korony węgierskiej	30,161.417	30,161.417
			Zostaje	86,288.863	86,288.863
			Umorzenie długu (1,210.272 zł. w zlocie)	12,087.204	12,087.204
			Strąciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje korony węgierskiej w srebrze	150.000	150.000
			Zostaje	11,937.204	11,937.204
		Suma (Tytuł 1 i 2)	98,226.067	98,226.067	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyyczajne	nadzwyczajne		
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
1894	1895	1895				
zł. w walucie austriackiej						
36			B. Dług królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa:			
	3		Odsetki (23,383.728 zł. w złocie)	57,115.900		57,115.900
	4		Umorzenie długu (1,110.000 zł. w złocie)	3,146.071		3,146.071
			Suma (Tytuły 3 i 4)	60,261.971		60,261.971
			Ogółem (Rozdział 36, Tytuły 1—4)	158,488.038		158,488.038
37			XVIII. Zarząd długu państwa.			
	1		Wydatki na zarząd nieustalonego długu wspólnego (70%)	190.960		190.960
	2		Wydatki na zarząd nieustalonego długu niewspólnego	12.800		12.800
	3		Wydatki na zarząd długu ustalonego (18.300 zł. w złocie)	402.640	288.000	690.640
			Suma (Rozdział 37, Tytuły 1—3)	606.400	288.000	894.400

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			Wydatki			Suma
			zwyczajne	nadzwyczajne		
			z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
1894	1895	1895	zł. w walucie austriackiej			
Zestawienie.						
1	I.	Dwór cesarski	4,650.000			4,650.000
2	II.	Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana	74.627			74.627
3	III.	Rada państwa	746.939		149.000	895.939
4	IV.	Trybunał państwa	22.400			22.400
5	V.	Rada Ministrów	1,095.243		1.400	1,096.643
6	VI.	Suma na wydatki w sprawach wspólnych .	38,673.080	69,202.528	2,476.460	110,352.068
7	VII.	Ministerstwo spraw wewnętrznych . . .	18,458.896		3,453.305	21,912.201
8	VIII.	Ministerstwo obrony krajowej	6,386.728	11,603.112	2,022.542	20,012.382
9	IX.	Ministerstwo wyznań i oświecenia	22,785.204	452.000	1,832.064	25,069.268
10 do 26	X.	Ministerstwo skarbu	74,422.168	14,000.000	5,601.151	94,023.319
27	XI.	Ministerstwo handlu	98,438.010	2,810.110	14,222.760	115,470.880
28 i 29	XII.	Ministerstwo rolnictwa	14,108.253		2,930.488	17,088.741
30	XIII.	Ministerstwo sprawiedliwości	21,307.820		1,012.895	22,320.715
31	XIV.	Najwyższa izba obrachunkowa	177.600			177.600
32	XV.	Etat emerytalny	18,694.750			18,694.750
33 do 35	XVI.	Zapomogi i uposażenia	5,930.040		3,660.000	9,590.040
36	XVII.	Dług państwa	158,488.038			158,488.038
37	XVIII.	Zarząd długu państwa	606.400		288.000	894.400
Ogólna suma potrzeb .			485,066.196	98,067.750	37,700.065	620,834.011

Preliminarz państwa

na rok 1894 dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część druga. — Pokrycie.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa			Dochody		
						zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
						zł. w walucie austriackiej		
1			I. Dwór cesarski					
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana					
3			III. Rada państwa					
4			IV. Trybunał państwa					
5			V. Rada Ministrów.					
1			Przychód gazet urzędowych	631.600			631.600	
2			Biuro korespondencji telegraficznych	111.000			111.000	
			Suma (Rozdział 5, Tytuł 1 i 2)	742.600			742.600	
6			VI. Sprawy wspólne					
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.					
1			Dochód z Dziennika ustaw państwa	63.000			63.000	
2			Administracja poszczególnych krajów	212.845	1.000		213.845	
3			Bezpieczeństwo publiczne	707.295			707.295	
4			Budowa dróg	36.668			36.668	
5			Budownictwo wodne	51.544			51.544	
			Suma (Rozdział 7, Tytuły 1—5)	1.071.352	1.000		1.072.352	
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej.					
1			Obrona krajowa	63.900			63.900	
2			Straż policyjna wojskowa	52.218			52.218	
3			Zandannerya	198.287			198.287	
			Suma (Rozdział 8, Tytuły 1—3)	314.405			314.405	
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia.					
			A. Zarząd naczelny.					
1			Zarząd naczelny	300			300	
2			Nadzór szkolny	25			25	
3			Muzeum sztuki i przemysłu	12.100			12.100	
4			Komisya główna statystyczna	4.250	750		5.000	
5			Instytut geologiczny państwa	3.810			3.810	
6			Zakład główny meteorologii i magnetyzmu ziemi	2.820			2.820	
			Zniesienie	23.305	750		24.055	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
Dochody państwa			zł. w walucie austriackiej		
9	7	Przeniesienie	23.305	750	24.055
		Przychody w zakresie sztuk i archeologii:			
		<i>a)</i> Przychody w zakresie sztuk:			
	1	Akademia sztuk pięknych w Wiedniu	5.200		5.200
	2	Szkoła sztuk pięknych w Krakowie	220		220
		<i>b)</i> Przychody w zakresie archeologii:			
	3	Przymorze	250	200	450
	4	Dalmacya		2.000	2.000
		Suma (Rozdział 9, Tytuły 1—7)	28.975	2.950	31.925
B. Wyznania.					
8		Wpływy funduszków religijnych:			
		<i>a)</i> Wpływy funduszków:			
	1	Austria poniżej Anizy	671.100		671.100
	2	Austria powyżej Anizy	99.000		99.000
	3	Salzburg	11.600		11.600
	4	Tyrol (872 zł. w złocie)	100.700		100.700
	5	Vorarlberg	1.200		1.200
	6	Styrya	172.500		172.500
	7	Karyntya	74.900		74.900
	8	Kraina	85.800		85.800
	9	Tryest	11.300		11.300
	10	Gorycya	24.000		24.000
	11	Istrya	13.300		13.300
	12	Dalmacya	32.700		32.700
	13	Czechy	840.300	3.264	843.564
	14	Morawia i Śląsk	600.200		600.200
	15	Galicya	428.000		428.000
	16	Kraków	34.300		34.300
	17	Bukowina	4	260	264
		Suma (Tytuł 8, §§. 1—17)	3.200.904	3.524	3.204.428
	18	<i>b)</i> Wpływy lasów i dóbr funduszu religijnego	972.570	90	972.660
		Z majątku zakładowego funduszków religijnych:			
		Austria poniżej Anizy		6.000	6.000
		Austria powyżej Anizy		4.000	4.000
		Karyntya		2.000	2.000
		Galicya		56.500	56.500
		Suma (Tytuł 8, §. 18)	972.570	68.590	1.041.160
		Suma (Tytuł 8, §§. 1—18)	4.173.474	72.114	4.245.588
9		Fundacje i dodatki na potrzeby religijne wyznania katolickiego:			
		Dodatki	9.900	160	10.060
		Razem (Rozdział 9, Tytuły 8 i 9)	4.183.374	72.274	4.255.648
C. Oświecenie.					
Szkoly główne.					
10	1	Uniwersytety	120.870		120.870
		Uniwersytety w Pradze:			
		Dobra uniwersyteckie Michle i Maleszyce:			
		Uplata za postawienie suszarni siodu w Maleszycach (1 rata)		450	450
		Dochód z sprzedaży obligacyj uniwersytetu krakowskiego		23.000	23.000
	2	Wydziały teologiczne	11.200		11.200
	3	Szkoly główne techniczne	87.500		87.500
	4	Szkoła główna ziemianstwa w Wiedniu	8.100		8.100
		Suma (Tytuł 10, §§. 1—4)	227.670	23.450	251.120

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
			zł. w walucie austriackiej		
9	11	Szkoły średnie.			
	1	Gimnazya	218.949		218.949
		Austria poniżej Anizy:			
		Dotatki gminy wiedeńskiej na rzecz gimnazjum rządowego w Wiedniu (XII. dzielnica Meidling), a mianowicie:			
		a) Na budowę nowego domu dla gimnazjum:			
		Od byłej gminy Dolnego Meidlingu (5 rata)		1.000	1.000
		" " " Sechshaus (5 i ostatnia rata)		500	500
		b) Z powodu wzięcia gimnazjum gminnego w administracyą rządową:			
		Od byłej gminy Gaudenzdorf (6 i ostatnia rata)		500	500
		Galicja:			
		Dopłaty:			
		Od gminy miasta Podgórze na zakupienie środków naukowych dla tamtejszego gimnazjum rządowego		300	300
	2	Szkoły realne	76.429		76.429
	3	Wszystkie szkoły średnie:			
		Dochód z rozsprzedaży marek szkolnych	1.112.000		1.112.000
		Suma (Tytuł 11, §§. 1—3)	1.407.378	2.300	1.409.678
12		Szkoły przemysłowe.			
	1	Szkoły przemysłowe:			
		a) Szkoły zawodowe dla głównych grup przemysłowych	75.200		75.200
		b) Szkoły zawodowe poszczególnych gałęzi przemysłowych	40.600		40.600
		c) Szkoły rysunku i modelowania	1.800		1.800
		d) Szkoły rzemieślnicze powszechne i zakłady pokrewne	24.700		24.700
		e) Wszystkie szkoły przemysłowe	200		200
		Suma (§. 1)	142.500		142.500
	2	Środki pomocnicze i do poparcia nauki w szkołach przemysłowych	500		500
		Suma (Tytuł 12, §§. 1 i 2)	143.000		143.000
13		Zakłady naukowe wyłączne.			
	1	Szkoły dla akuszerok	2.452		2.452
	2	Szkola weterynaryi i podkownictwa we Lwowie	4.950		4.950
	3	Szkoły marynarki	11.660		11.660
		Suma (Tytuł 13, §§. 1—3)	19.062		19.062
14		Szkoły początkowe.			
	1	Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie	83.000		83.000
	2	Stypendya wychowañców stanu nauczycielskiego, zwroty		439	439
	3	Zwroty zaliczek na podniesienie szkół początkowych		725	725
	4	Szkółki początkowe rządowe	5.550		5.550
		Suma (Tytuł 14, §§. 1—4)	88.550	1.164	89.714

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	D o c h o d y		
				zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
				zł. w walucie austriackiej		
9	15		Fundacje i dopłaty.			
	1		Dopłaty	5.375		5.375
			Suma (Tytuł 15)	5.375		5.375
16			Fundusze naukowe.			
	1		Wpływy funduszów (800 zł. w zlocie)	27.100		27.100
	2		Dochody z lasów i dóbr funduszowych	26.720		26.720
			Suma (Tytuł 16, §§. 1 i 2)	53.820		53.820
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 10—16)	1,944.855	26.914	1,971.769
			Ogółem (Rozdział 9, Tytuły 1—16)	6,157.204	102.138	6,259.342
10			X. Ministerstwo skarbu.			
			Zarząd finansów.			
	1		Kierownictwo naczelne (z departamentami rachunkowemi i rachunków specjalnych)	3.500		3.500
	2		Dyrekcje skarbowe krajowe, dyrekcje skarbowe i dyrekcje skarbowe powiatowe, inspektorowie finansowi i urzędy wymiaru należności	10.000		10.000
	3		Administracje podatkowe i komisje podatkowe lokalne, służba podatkowa przy starostwach powiatowych	2.000		2.000
	4		Kasy krajowe	900		900
	5		Straż skarbową (84 zł. w zlocie)	155.410		155.410
	6		Urzędy podatkowe, kasy skarbowe i depozytowe sądowe w Wiedniu	11.640		11.640
	7		Prokuratury skarbowe	16.000		16.000
	8		Zarząd cel (716 zł. w zlocie)	1,461.340		1,461.340
	9		Kataster podatku gruntowego i utrzymanie go w ewidencji	152.000		152.000
			Suma (Rozdział 10, Tytuły 1—9)	1,812.790		1,812.790
			Ogólna administracja kasowa.			
	1		Dodatki z funduszów na koszt zarządu	150.059		150.059
	2		Wierzytelności należące się państwu z odsetkami		547.604	547.604
	3		Taksa wojskowa	1,300.000		1,300.000
	4		Wpływy rozmaite (204.000 zł. w zlocie)	32.000	573.000	605.000
	5		Kwota częściowa zysku osiągniętego przez emisją monet waluty koronowej		2,312.000	2,312.000
			Suma (Rozdział 11, Tytuły 1—5)	1,482.059	3,432.604	4,914.663

Rozdział	Tytuł	Paragraf	D o c h o d y		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			zł. w walucie austriackiej		
Podatki stałe.					
12		Podatek gruntowy	35,690.000		35,690.000
13		Podatek od budynków	30,813.000		30,813.000
14		Podatek po 5 ⁰ / ₀ od dochodu z budynków wolnych od podatku czynszowego	2,103.000		2,103.000
15		Podatek zarobkowy	11,659.000		11,659.000
16		Podatek dochodowy	28,948.000		28,948.000
17		Należności za egzekucyą podatków	760.000		760.000
18		Odsetki za zwłokę od podatków zaległych	322.000		322.000
Suma (Rozdziały 12—18) .			110,295.000		110,295.000
Cł o.					
19	1	Dochody z cła	41,106.300		41,106.300
	2	Zysk na monecie złotej z ogólnych przychodów cłowych netto, których część w myśl ustawy dostaje się tutejszej połowie monarchii (od 12,067.398 zł. w zlocie)	2,298.477		2,298.477
Suma (Rozdział 19, Tytuły 1 i 2) .			43,404.707		43,404.777
Podatki niestale.					
20		Podatek konsumcyjny:			
	1	Podatek od wódki (konsumcyjny i produkcyjny)	33,000.000		33,000.000
	2	Podatek od wyrobu drożdży stałych	400.000		400.000
	3	Należność za kontrolę nad zakażaniem gorzałki	155.000		155.000
	4	Podatek od wina i moszczu	5,200.000		5,200.000
	5	Podatek od piwa	30,330.000		30,330.000
	6	Podatek od mięsa i bydła rzeźnego	6,430.000		6,430.000
	7	Podatek konsumcyjny od cukru	25,050.000		25,050.000
	8	Podatek konsumcyjny od oleju kopalinnego	6,000.000		6,000.000
	9	Podatek konsumcyjny od innych spożywczych przedmiotów	600.000		600.000
	10	Dzierżawy podatku konsumcyjnego w miastach zamkniętych	2,989.600		2,989.600
	11	Inne wpływy	20.480		20.480
	12	Rękojmie składane na dochody niestale	690.000		640.000
Suma (Rozdział 20, Tytuły 1—12) .			110,815.080		110,815.080
S ó l:					
21	1	Dochody urzędów produkcji	126.302		126.302
	2	Dochody urzędów sprzedaży	21,371.543		21,371.543
Suma (Rozdział 21, Tytuły 1 i 2) .			21,497.845		21,497.845
T y t o ń:					
22	1	Dochody z sprzedaży w kraju	85,950.000		85,950.000
	2	Dochody dyrekcji naczelnej (375.000 zł. w zlocie)	666.450		666.450
Suma (Rozdział 22, Tytuły 1 i 2) .			86,616.450		86,616.450

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
			zł. w walucie austriackiej		
Dochody państwa					
23			20,542.000		20,542.000
24			37,819.000		37,819.000
25			16,678.000		16,678.000
26			1,131.500		1,131.500
27			300.000		300.000
28			1,140.000		1,140.000
		Suma (Rozdziały 20—28)	296,539.875		296,539.875
Dochody z własności państwa					
29			116.646		116.646
30			240.000		240.000
31			2,171.984		2,171.984
32			2,650.200		2,650.200
		Ogółem (Rozdziały 10—32)	458,713.331	3,432.604	462,145.935
XI. Ministerstwo handlu.					
1			5.500		5.500
2			210.000		210.000
3			11.980		11.980
4			15.900		15.900
5			4.200		4.200
6				9.000	9.000
7			353.210		353.210
8	1		507.200		507.200
	2			6.900	6.900
		Suma (Tytuł 8, §. 1 i 2)	507.200	6.900	514.100
		Suma (Tytuły 1—8)	1,107.990	15.900	1,123.890
9		Zakład poczt i telegrafów:			
	1	Obrót w Austrii	35,769.410		35,769.410
	2	Zakłady pocztowe austriackie w Turcyi (15.000 zł. w zlocie)	275.400		275.400
	3	Nadwyżka pocztowej kasy oszczędności	780.190		780.190
		Suma (Tytuł 9, §§. 1 i 3)	36,825.000		36,825.000
10		Urząd pocztowych kas oszczędności	2,398.890		2,398.890
		Suma (Rozdział 33, Tytuł 1—10)	40,331.880	15.900	40.347.780

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nadzwyczajne	Suma
			zł. w walucie austriackiej		
33	11		Budowa kolei rządowych:		
	1	1	Dodatki stron interesowanych na budowę kolei transwersalnej czesko-morawskiej		
				4.940	4.940
		1	Dodatki stron interesowanych na budowę kolei schrambachsko-kernhofskiej		
				3.460	3.460
			Suma (Tytuł 11, §§. 1 i 2)		
				8.400	8.400
	12		Odsetki i zwrot zaliczek udzielonych na budowę kolei miejscowych:		
			Kolej miejscowa z Hanuszowic do Ziegenhalsu:		
		a)	Kwota częściowa odsetek za rok 1893		
				27.500	27.500
		b)	Zwrót kapitału (6 rata)		
				10.000	10.000
			Suma (Tytuł 12)		
				37.500	37.500
	13		Ruch kolei żelaznych rządowych wydzierżawionych:		
			Szlak podmokielski:		
			Czynsz dzierżawny za szlak podmokielski (107.940 zł. w złocie)		
			128.500		128.500
			Suma (Tytuł 13)		
			128.500		128.500
	14		Ruch kolei żelaznych utrzymywany przez Rząd i żegluga parowa na jeziorze bodeńskim:		
			<i>Koleje będące własnością państwa i utrzymywane w ruchu przez Rząd na własny rachunek:</i>		
	1		Koleje żelazne zachodnie (z wyłączeniem żeglugi parowej na jeziorze bodeńskim), kolej rządowa tryestyńsko-herpeljsko-istryjska, kolej rządowa dalmatyńska, koleje rządowe w Galicyi, Morawii, Śląsku, kolej zachodnia węgierska (linia styryjska) i Pierwsza węgiersko-galiczyjska (linia galicyjska):		
		a)	Przychody z transportu (13,165.000 zł. w złocie)		
			74,409.000		74,409.000
		b)	Wynagrodzenie z ruchu kolei miejscowych		
			1,802.000		1,802.000
		c)	Przychody z obrotu soli		
			1,316.100		1,316.100
		d)	Udział w obrocie wspólnym a względnie czysty zysk kolei uściecko-cieplickiej		
			158.000		158.000
		e)	Przychody z wydzierżawienia hotelu w Zell nad jeziorem		
			10.000		10.000
		f)	Przychody domu składowego w Grazu		
			7.600		7.600
		g)	Przychód z sześciu szóstych części kolei łączącej wiedeńskiej		
			168.000		168.000
		h)	Wszelkie inne przychody (181.980 zł. w złocie)		
			810.600		810.600
			Kwota amortyzacji za torry przemysłowe		
				3.200	3.200
			Dodatek spółki górniczej alpejskiej tytułem odsetek za położenie toru w Eisenerz		
				20	20
			Udział w przychodzie z myta mostowego w Lend		
				400	400
			Kwota amortyzacyjna za wagę pomostową w Jaslanach		
				200	200
			Dodatek kolei Leoben-vordernbergskiej na pokrycie kosztów rozszerzenia wspólnej stacy w Vordernbergu		
				50.000	50.000
			Objęcie kwoty funduszu wkładowego kolei galicyjskiej Karola Ludwika		
				1,282.090	1,282.090
			Objęcie reszty funduszu wkładowego kolei Arcyksięcia Albrechta		
				37.940	37.940
			Objęcie reszty funduszu wkładowego kolei duchcowskich		
				1,322.220	1,322.220
			Objęcie reszty funduszu restauracyjnego kolei duchcowskich		
				255.360	255.360
			Objęcie reszty obligacji pierwszorzędnych kolei lokalnej Lublana-Stein:		
		a)	jako wynagrodzenie za wykup akcji zakładowych		
				70.000	70.000
		b)	na utworzenie funduszu wkładowego		
				155.000	155.000
			Suma (Tytuł 14, §. 1)		
			78,681.300	3,176.430	81,857.730

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa		
			Dochody		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
			zł. w walucie austriackiej		
33	14	2	<i>Koleje prywatne, na których Rząd utrzymuje ruch na rachunek Spółki:</i>		
			Kolej lwowsko-czerniowiecko-jasska:		
			A. Linia lwowsko-czerniowiecka:		
			a) Przychody z transportu	2,692.200	2,692.200
			b) Wynagrodzenie z ruchu na kolejach miejscowych	255.000	255.000
			c) Wszelkie inne przychody	29.100	29.100
			Suma A	2,976.300	2,976.300
			B. Linia czerniowiecko-suczawska:		
			a) Przychody z transportu	761.700	761.700
			b) Wynagrodzenie z ruchu na kolejach miejscowych	278.000	278.000
			c) Wszelkie inne przychody	6.400	6.400
			d) Niedobór ruchu	35.300	35.300
			Suma B	1,081.400	1,081.400
			Suma (Tytuł 14, §. 2)	4,057.700	4,057.700
			3 Kolej morawska graniczna:		
			A. Linia gwarantowana (sternbersko-grulichska):		
			a) Przychody z transportu	473.800	473.800
			b) Wszelkie inne przychody	17.200	17.200
			Suma A	491.000	491.000
			B. Linia niegwarantowana (zabrzesko-sobotyńska):		
			a) Przychody z transportu	126.300	126.300
			b) Wszelkie inne przychody	2.700	2.700
			Suma B	129.000	129.000
			Suma (Tytuł 14, §. 3)	620.000	620.000
			Suma (Tytuł 14, §§. 2 i 3)	4,677.700	4,677.700
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—3)	83,359.000	3,176.430
			4 Żegluga parowa na jeziorze bodeńskim:		
			a) Przychody z transportu (150.700 zł. w zlocie)	189.800	189.800
			b) Przychody rozmaite (5.000 zł. w zlocie)	5.950	5.950
			Suma (Tytuł 14, §. 4)	195.750	195.750
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—4)	83,554.750	3,176.430
			15 Udział Rządu w czystym zysku kolei północnej Cesarza Ferdynanda		
				430.000	430.000
			Ogółem (Rozdział 33, Tytuły 1—15)	124,015.130	3,688.230
					127,683.360

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa		
			Dochody		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
			zł. w walucie austriackiej		
34	XII. Ministerstwo rolnictwa.				
	1	Kierownictwo naczelne	100		100
	2	Zakłady rządowe naukowe i do prób	43.310		43.310
	3	1 Kultura krajowa	10.500		10.500
		2 Dochody z funduszu melioracyjnego		903.008	903.008
	4	Nadzór kultury krajowej	2.578	4.520	7.098
	5	Władze górnicze	2.050		2.050
	6	Oplaty wymiarowe i za pozwolenie poszukiwania ciał kopalnych	244.710		244.710
	7	Górnice zakłady naukowe	4.270		4.270
	8	Zakłady rządowe chowu koni	335.840		335.840
		Suma (Rozdział 34, Tytuł 1—8)	643.358	907.528	1.550.886
35	1	Lasy i dobra rządowe:			
	1	Dyrekcya lasów i dóbr	4.680		4.680
	2	Lasy i dobra rządowe	4.997.030	500	4.997.530
	3	Szkoły leśnych	250		250
		Suma (Tytuł 1, §§. 1—3)	5.001.960	500	5.002.460
	2	Kopalnie:			
	1	Kierownictwo naczelne	27.267		27.267
	2	Zarząd górniczy w Kirchbichlu	188.680		188.680
	3	Zarząd górniczy i hutniczy w Brixleggu	259.358		259.358
	4	Zarząd hutniczy w Cilli	606.274		606.274
	5	Dyrekcya górnicza w Idryi	1.249.253		1.249.253
	6	Dyrekcya górnicza w Brūx	1.296.596		1.296.596
	7	Dyrekcya górnicza w Przybramie	3.575.134		3.575.134
	8	Inne c. k. kopalnie	708.359		708.359
		Suma (Tytuł 2, §§. 1—8)	7.910.921		7.910.921
		Suma (Rozdział 35, Tytuły 1 i 2)	12.912.881	500	12.913.381
		Ogółem (Rozdziały 34 i 35)	13.556.239	908.028	14.464.267
36	XIII. Ministerstwo sprawiedliwości.				
	1	Zarząd sprawiedliwości w krajach koronnych	18.000		18.000
	2	Domy karne	1.059.000		1.059.000
		Suma (Rozdział 36, Tytuły 1 i 2)	1.077.000		1.077.000
37	XIV. Najwyższa izba obrachunkowa				
38	XV. Etat emerytalny		107.805		107.805

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
zł. w walucie austriackiej					
39			XVI. Zapomogi i uposażenia.		
			Przedsiębiorstwa komunikacyjne.		
	1		6procentowe odsetki od naddatków w zaliczkach gwarancyjnych	3.400	3.400
			Suma (Rozdział 39)	3.400	3.400
40			XVII. Dług państwa.		
	1		Dochód z obligacyj renty wydać się mających na amortyzacyą powszechnego długu państwa	8,624.854	8,624.854
	2		Wniesione kancye i depozyta	190.000	190.000
			Suma (Rozdział 40, Tytuły 1 i 2)	8,814.854	8,814.854
41			XVIII. Zarząd długu państwa.		
	1		Dochody na rzecz wspólnego nieustalonego długu z zysku odniesionego przez nieściągnięcie biletów państwa po 1 zł. II. emisji (70%)	190.960	190.960
	2		Dochody z należności za blankiety do wymiany obligacyj długu państwa	9.400	9.400
	3		Dochód z formularzy do kwitów na procenta i listów konkomiutujących	850	850
			Suma (Rozdział 41, Tytuły 1—3)	201.210	201.210
42			XIX. Dochody z sprzedaży własności nieruchomości państwa.		
	1		Ceny kupna, raty na cenę kupna, odsetki i reszty należności za przedmioty sprzedane w skutek upoważnienia udzielonego w poprzednich ustawach skarbowych lub innych osobnych	60.930	60.930
	2		Należności od lennictw zamienionych w dobra wolnodziedziczne i odkupienie uprawnień	9.300	9.300
	3		Dochody z sprzedaży własności państwa na podstawie artykułu VIII. ustawy skarbowej na rok 1894	90.170	90.170
	4		Wynagrodzenie za obciążenie służebnictwami własności państwa na zasadzie artykułu VIII. ustawy skarbowej na rok 1894	100	100
	5		Należność za odstąpienie przez zamianę więzienia św. Wacława w Pradze tamtejszej gminie na zasadzie ustawy osobnej z dnia 7. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 24) (ostatnia rata)	110.000	110.000
			Suma (Rozdział 42, Tytuły 1—5)	270.500	270.500

Rozdział	Tytuł	Paragraf	D o c h o d y		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			zl. w walucie austriackiej		
Zestawienie.					
1		I. Dwór cesarski			
2		II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana			
3		III. Rada państwa			
4		IV. Trybunał państwa			
5		V. Rada Ministrów	742.600		742.600
6		VI. Sprawy wspólne			
7		VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych	1,071.352	1.000	1,072.352
8		VIII. Ministerstwo obrony krajowej	314.405		314.405
9		IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia	6,157.204	102.138	6,259.342
10 do 32		X. Ministerstwo skarbu	458,713.331	3,432.604	462,145.935
33		XI. Ministerstwo handlu	124,015.130	3,668.230	127,683.360
34 i 35		XII. Ministerstwo rolnictwa	13,556.239	908.028	14,464.267
36		XIII. Ministerstwo sprawiedliwości	1,077.000		1,077.000
37		XIV. Najwyższa izba obrachunkowa			
38		XV. Etat emerytalny	107.805		107.805
39		XVI. Zapomogi i uposażenia		3.400	3.400
40		XVII. Dług państwa		8,814.854	8,814.854
41		XVIII. Zarząd długi państwa	201.210		201.210
42		XIX. Dochody z sprzedaży własności nieruchomości państwa		270.500	270.500
Ogólna suma pokrycia			605,956.276	17,200.754	623,157.030

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 1. czerwca 1894.

(Zawiera Nr. 98—99.)

98.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 27. maja 1894,

tyczące się postępowania ze względu na cło z żółtym i czerwonym sinkiem sodu (Ferrocyannatrium, Ferridcyannatrium).

Na zasadzie artykułu IV. ustawy cłowej z dnia 25. maja 1882 zarządzają się w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi następujące zmiany w abecadłowym spisie towarów:

— Pod wyrazem „Sod“ (Natron) wpisać należy między przedostatnim a ostatnim ustępem:

— Sinek obacz Sinek sodu.

Dopisać należy następujące nowe wyrazy:

1. bezpośrednio przed wyrazem „Blaustärke“: „Sinek sodu, żółty i czerwony (Ferrocyannatrium, Ferridcyannatrium) jak sinek potasu.

Uwaga. Sinek sodu żółty i czerwony są z powierzchni i chemicznego zachowania się wielce podobne do żółtego a względnie czerwonego sinku potasu.

Żółty sinek sodu wywołuje w płynach zawierających tlen żelaza (w roztworze chlorku żelaza) czerwony sinek sodu w płynach zawierających tlenek żelaza (roztworze wiotryolu żelaznego) osady ciemno-błękitne.

Sinek sodu różni się od sinku potasu tem, że w roztworach wodnistych ten ostatni z kwasem winnym wywołuje osad błękitnawo zabarwiony, pierwszy zaś nie.

2. Tuż po wyrazie „Żelazosinek potasu“: „żelazosinek sodu obacz sinek sodu“.

Wurmbrand r. w

Plener r. w.

99.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. maja 1894,

o zaprowadzeniu delegacji komory w Liebensteinie.

Z dniem 1. czerwca 1894 zaprowadza się w Liebensteinie delegacją c. k. komory głównej chebskiej I. klasy, opatrzoną upoważnieniami komory pomocniczej II. klasy.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 5. czerwca 1894.

(Zawiera Nr. 100 – 104.)

100.

Dokument koncesyjny z dnia 26. kwietnia 1894,

na kolej lokalną od Velichova-Wikwic do Giesshübl-Puchstein.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Iliryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Śląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy firma Henryk Mattoni w Giesshübl-Puchstein podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej od stacji Velichov-Wikwic wyłącznie uprzywilejowanej kolei busztiehradzkiej do Giesshübl-Puchstein, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczony koncesyonaryuszce koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p.

Nr. 81) i z dnia 28. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 229), tudzież ustawy z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 198), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszce prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej od stacji Velichov-Wikwic wyłącznie uprzywilejowanej kolei busztiehradzkiej do Giesshübl-Puchstein, która wybudowana być ma jako lokalna ze szlakiem normalnym.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należności od wszelkich umów, które to przedsięwzięcie zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą skutecznie, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. dotyczących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urzędzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należitości, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest rozpocząć budowę kolei żelaznej w §. 1 wzmiankowanej niezwłocznie, skończyć najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojnią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesyonaryuszka kaucyą w sumie 2.000 złotych a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej trzymać się powinna koncesyonaryuszka osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i warunków koncesyjnych, które ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1

z r. 1852), tudzież ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 6.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po skończeniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach rządowych kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesyonaryuszka zobowiązuje się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryuszki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesyonaryuszki obowiązującymi wtedy, gdy zostaną jej urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciążyą na koncesyonaryuszce tylko o tyle, o ile będzie możliwym dopełnienie ich na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z uozwoleniami ułatwieniami.

Koncesyonaryuszka zobowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

O ile podobne zniżenia, jakie w §. 7 dla transportów wojskowych są przepisane, mają być udzielane także korpusom straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) lub innym organom publicznym, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych.

§. 9.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest w razie uruchomienia wojska i w razie wojny wstrzymać ruch na kolei koncesyonowanej bez pretensyi do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, jak Władza wojskowa uzna za potrzebne do ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych na jednej z dróg publicznych, którychby kolej używała.

§. 10.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładowaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy

o koncesyach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §cie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 11.

Koncesyonaryuszka nie jest upoważniona do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesyonowanej, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesyonowanej i utrzymywania go przez pozostałą część okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryuszki, mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej koncesyonowana uzyskała bezpośrednie połączenie z jedną z kolei, na którychby ruch utrzymywał Rząd.

W przypadku takim koncesyonaryuszka zwracać będzie Rządowi koszta utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesyonaryuszką.

§. 12.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywanej.

Do ustanowienia wynagrodzenia, które za to ma być płacone, służyć mają za wskazówkę przepisy dołączone jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dzienniku ustaw państwa z roku 1886, strona 63.

§. 13.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującemi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dechód czysty pozostałych lat pięciu.

Dochód czysty w myśl postanowień powyższych obliczony będzie koncesyonaryuszce płacony aż do upływu okresu koncesyjnego jako wynagrodzenie za odstąpienie kolei a to w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej na umówione oprocentowanie i spłacenie zaciągniętej przez koncesyonaryuszkę w banku krajowym czeskim pożyczki w sumie imiennej 317.100 zł., jakoteż pożyczki onejże przez królestwo czeskie w sumie 20.000 zł. udzielonej, nakoniec na oprocentowanie po cztery od sta reszty kapitału na budowę, którą za zezwoleniem Rządu koncesyonaryuszka z własnych zasobów dostarczy i na umorzenie tej sumy w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas wynagrodzenie, które Rząd ma zapłacić za odstąpienie kolei, będzie polegało na tem, że Rząd weźmie na siebie spłacenie z własnych funduszków w miejsce koncesyonaryuszki pożyczek, które zaciągnęła tak w banku krajowym czeskim jak i u królestwa czeskiego a oznaczoną powyżej ratę roczną za resztę kapitału zakładowego płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

3. Rząd zastrzega sobie, że gdyby kolej odkupiona została na podstawie dochodu średniego w myśl ustępu 1go, wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych, zapłacić kapitał wyrównywający sumie rat według postanowień ustępu 1go półrocznie płacić się mających, zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeń-

skiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

4. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 14.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 13, l. 4.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 13), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 15.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt koncesyonaryuszki.

Uwalnia się koncesyonaryuszkę od przepisanego w §fie 89tym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania zwiększonych kosztów dozoru policyjnego i akeyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokalów urzędowych.

§. 16

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszce prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównym i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia dwudziestego szóstego miesiąca kwietnia w roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątym czwartym, Naszego panowania czterdziestym szóstym.

 Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.

101.**Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 24. maja 1894,**

o zaprowadzeniu w Hard nad jeziorem bodeńskim delegacyi komory.

Odnosnie do spisu urzędów cłowych w obszarze cłowym austriacko-węgierskim ustanowionych, ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 1. sierpnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 154), podaje się do wiadomości, że w Hard nad jeziorem bodeńskim zaprowadzona została delegacya c. k. komory głównej bregencekiej, z upoważnieniami komory pomocniczej II. klasy.

Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

102.**Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 27. maja 1894,**

tyczące się pokrywania kosztów przewozu i ubezpieczenia na czas przewozu wodomierzy nadsyłanych do Komisji głównej miar i wag w celu sprawdzenia i ocechowania.

Dodatkowo do tutejszego rozporządzenia z dnia 15. marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 37) postanawia się niniejszem, że koszta przewozu i ubezpieczenia na czas przewozu wodomierzy nadsyłanych z miejsc poza obrębem Wiednia do Komisji głównej miar i wag w celu sprawdzenia i ocechowania ponosić będzie skarb publiczny pod następującymi warunkami:

1. Strony powinny upakować dobrze wodomierze najmniej po sto sztuk w mocnych skrzyniach żelazem okutych, umieszczając każdą sztukę w osobnej przegrodzie.

Wieka nie wolno przybijać gwoździami, lecz należy je dobrze przyśrubować.

2. Skrzynię oddaje się jako posyłkę zwyczajną, bez frankowania, na stacyi kolei żelaznej, która dla obowiązanego do postarania się o ocechowanie jest najbliższą, z adresem: „C. k. Komisya główna miar i wag w Wiedniu“ (obecnie V., Griesgasse 25) a jednocześnie uwiadomić należy o tem Komisją główną miar i wag, tudzież firmę spedycyjną E. Scholz w Wiedniu, I, Predigergasse 5, z podaniem wartości.

3. Wodomierze odsyła się stronie bez kosztów do tego dworca kolei, z którego zostały wysłane, gdy strona opłaci taryfowe należności za sprawdzenie i cechowanie.

Kosztów odstawy w miejscu oddania nie zwraca się.

Wurmbrand r. w.

103.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 27. maja 1894,**

tyczące się opłat za sprawdzenie i cechowanie wodomierzy.

Z częściową zmianą przepisów Komisji głównej miar i wag ogłoszonych obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 5. września 1892 (Dz. u. p. Nr. 175), ustęp VII, punkt 17, ustanawia się następujące opłaty za sprawdzenie wodomierzy (od sztuki):

A. Za wodomierze, w których podziałka wskazówki najprędzej idącej podzielona jest na 100 równych części odpowiadających każda jednemu litrowi:

- a)* taksę zasadniczą 0 80 zł.
b) dodatek za każdy litr największego obciążenia 0 01 „

B. Za wodomierze innego rodzaju, w których jednak podczas sprawdzania po odjęciu jednej części składowej wodomierza, można umieścić tarczę pomocniczą z podziałem litrowym pod *A* opisanym:

- a)* taksę zasadniczą 1.— zł.
b) dodatek za każdy litr największego obciążenia 0 01 „

C. Za wodomierze tak urządzone jak to pod *A* i *B* jest podane, w których jednak jednemu obiegowi wskazówki najszybciej idącej, odpowiada więcej niż 100 litrów.

Opłatę za te wodomierze obliczać się będzie według *A* a względnie *B* i pobierać się będzie dodatek według dołączonej tablicy.

Wurmbrand r. w.

104.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 29. maja 1894,

tyczące się zwinięcia komory pomocniczej II. klasy w Stallie i ustanowienia w Val Pidocchio delegacyi komory.

Od 1. czerwca b. r. zwija się komorę pomocniczą II. klasy w Stallie (w Przymorzu) a natomiast zaprowadza się w Val Pidocchio delegacyą komory z upoważnieniami komory pomocniczej II. klasy.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XL. — Wydana i rozesłana dnia 10. czerwca 1894.

(Zawiera Nr. 105—106.)

105.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 30. maja 1894,

o zaprowadzeniu w Aquilei delegacji cłowej sprawującej oraz służbę portową i zdrowotną morską.

W Aquilei w Przymorzu zaprowadza się delegacją cłową, mającą sprawować oraz służbę portową i zdrowotną morską.

Delegacji tej nadaje się takie same upoważnienia, jakie służą innym delegacyom tego rodzaju w Przymorzu (Dz. u. p. Nr. 154 z r. 1891, Wykaz komor ustanowionych w obszarze cłowym austriacko-węgierskim, VIII, l. 23).

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

106.

Ustawa z dnia 3. czerwca 1894,

o zaliczeniu części sędziów powiatowych do VII. klasy stopnia służbowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiam co następuje:

§. 1.

W sądach powiatowych, na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) uorganizowanych, trzecia część posad sędziów powiatowych, które w okręgu każdego sądu krajowego wyższego będą kiedykolwiek ustanowione, obsadzana być ma radcami sądu krajowego w charakterze przełożonych sądu.

§. 2.

Gdyby przy obliczaniu powyższej trzeciej części pozostała reszta przez trzy niepodzielna, nie bierze się takowej na uwagę.

§. 3.

Mianowanie radców sądu krajowego przy sądach powiatowych nie jest zawisłem od miejsca służby.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 3. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Schönborn r. w.

Rok 1894.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLI. — Wydana i rozesłana dnia 19. czerwca 1894.

(Zawiera Nr. 107—113.)

107.

Ustawa z dnia 10. kwietnia 1894,

o pozbyciu pewnej realności skarbowej przez Władzę policyjną używanej i użyciu odpłaty na pomieszczenie gdzieindziej owej Władzy policyjnej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby realność pod Nr. 19 przy ulicy Nussdorferstrasse w IX dzielnicy miasta Wiednia, wykazem hipotecznym l. 592, objęta, przez Władzę policyjną używaną, odstąpił za grunt pod budowę pod Nr. 16 przy ulicy Waisenhausgasse w IX dzielnicy miasta Wiednia, wykazem hipotecznym l. 1179 objęty, rozległości 1,035.008 metrów kwadratowych, z dopłatą.

§. 2.

Dopłaty użyć należy na częściowe pokrycie kosztów budowy nowego domu dla komisaryatu policyjnego tej dzielnicy.

§. 3.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia a wykonanie onejże poruczam

Memu Ministrowi spraw wewnętrznych i Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 10. kwietnia 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Bacquehem r. w.
Plener r. w.

108.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 8. czerwca 1894,

tyczące się próbowania kotłów parowych.

W wykonaniu ustawy z dnia 7. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 112), o próbowaniu i peryodycznej rewizji kotłów parowych a oraz w uzupełnieniu §u 4go, ustęp 3 rozporządzenia ministerialnego z dnia 1. października 1875 (Dz. u. p. Nr. 130) o środkach bezpieczeństwa przeciw eksplozyom kotłów parowych, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Kotły parowe próbowane być mają zwyczajnie w miejscu używania, mianowicie zaś czynić to ma

ten komisarz do próbowania kotłów parowych (rządowy lub przez Towarzystwo mianowany), któremu na przyszłość powierzony być ma dozór nad kotłem.

Przy próbowaniu w miejscu użycia przystosować należy do kotła przepisane części uzbrojenia (§. 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. października 1875) z wyjątkiem przyrządu zasilającego.

§. 2.

Przepis §. 1go nie stosuje się do kotłów lokomobilowych na własnej zestawie kołowej.

Z wyłączeniem kotłów do przewiezienia rozłożonych a w miejscu przeznaczenia napowrót złożonych, które zawsze powinny być na nowo próbowane, można także zaniechać próbowania w miejscu użycia również innych kotłów, w tym razie, jeżeli były próbowane w miejscu wyrobu, a w obu miejscach próbę wykonać mają komisarze do tego przez Władzę rządową ustanowieni lub urzędnicy tego samego Towarzystwa do rewizji kotłów parowych.

Atoli kocioł ma być zawsze poddany próbie w miejscu używania, jeżeli komisarz do prób (rządowy lub Towarzystwa) do dalszego nadzorowania kotła powołany, waha się przyjąć odpowiedzialność za puszczenie kotła w ruch bez nowej próby.

§. 3.

W myśl ustawy z dnia 7. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 112) może wypróbować kocioł w miejscu wyrobu komisarz do prób, przez Władzę rządową ustanowiony albo też urzędnik Towarzystwa do rewizji kotłów parowych przez Rząd upoważnionego, ten ostatni w takim przypadku, gdy osoba, mająca kotła używać, jest już znana i jako członek takiego Towarzystwa prosi, żeby urzędnicy onegoż wypróbowali kocioł.

Wurmbrand r. w.

Bacquehem r. w.

109.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. czerwca 1894,

tyczące się dalszych środków przy używaniu zegaru kontrolującego w gorzelniach.

Z częściową zmianą §u 14go, l. 4, ustęp 5 i l. 9 przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu gorzałki (Dz. u. p. Nr. 133 z r. 1888), tudzież rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 26. sierpnia 1889, l. 1 (Dz. u. p. Nr. 137 z r. 1889), rozporządza się na mocy §. 101 ustawy o opodatkowaniu

waniu gorzałki w porozumieniu z królewsko-węgierskim Ministerstwem skarbu co następuje:

I. Jeżeli w gorzelni podlegającej podatkowi konsumcyjnemu przyrząd do pędzenia tak jest urządzony, że płyn zawierający alkohol może być odprowadzony napowrót do alembika, a ze sposobów zabezpieczenia rury do odpływu brahy, w §. 51, l. 7 ustawy o opodatkowaniu gorzałki do wyrobu przepisanych, przedsiębiorca wybierze pierwszy, to jest ten, w którym rura służąca do odpływu brahy, skierowana być powinna do zbiornika w taki sposób i ten urządzony musi być tak, żeby płyn zawierający alkohol, nie mógł być tą rurą odprowadzony bez zmieszania się z większą ilością brahy, w takim razie pojemność rzeczzonego zbiornika, który zresztą ma być metalowy (np. z blachy żelaznej) i urządzony w sposób określony w §. 14, l. 9 przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu gorzałki, wynosić powinna najmniej dziesięć procentów pojemności alembika, do którego ten zbiornik należy.

Nadto wysokość i szerokość naczynia nie powinny różnić się znacznie od siebie.

Samo naczynie na brahę, jakoteż rura do odpływu brahy, od alembika aż do tego naczynia i część rury do odpływu brahy z tego naczynia idąca, powinny być w długości około dwóch metrów o tyle ubezpieczone zamknięciem urzędowem, żeby bez naruszenia tegoż zamknięcia urzędowego nie można było naczynia otworzyć a względnie rury wyjąć. Wzmiankowana tu część rury do brahy, ubezpieczyć się mająca, powinna być metalowa, trwale zrobiona i nie może mieć żadnego otworu, jakkolwiek nazwę noszącego.

II. Jeżeli zaś przedsiębiorca gorzelni wybiera ten sposób zabezpieczenia rury do odpływu brahy, który podany jest na drugim miejscu w §. 51, l. 7 ustawy o opodatkowaniu gorzałki, to jest ten, w którym rura do odpływu brahy wchodzić powinna pionowo w miejsce destylacji najmniej na ośm centymetrów albo być otoczona równie wysokim, szczelnie przylegającym pierścieniem, w takim razie wchodząca część rury a względnie pierścień powinny być zawsze tak wysokie, żeby w alembiku zostawało najmniej dziesięć procentów wszytkiej brahy.

Gdy przedsiębiorca gorzelni obierze ten sposób zabezpieczenia rury odpływowej, a przytem pozostaje w użyciu istniejący już zbiornik na brahę półtora hektolitra pojemności mający, w takim razie ilość brahy w tym zbiorniku zawsze pozostająca może być wliczana w powyższe dziesięć procentów.

Gdyby więc np. wszytką ilość brahy wynosiła 30 hektolitrów a ilość brahy pozostająca w zbiorniku brahy, jeden hektolitr, dostatecznym będzie, jeżeli część rury, wchodząca w alembik a względnie

pierścieni, umieszczone będą tak wysoko, żeby w alembiku pozostawały nie trzy, lecz tylko dwa hektolitry brahy.

W tych przyrządach do pędzenia, których alembiki używane być mogą na przemian i w których każdy alembik posiada własną rurę do odpływu brahy, czy witki odprowadzana jest tylko do jednego czy do obu alembików, rura do odpływu brahy powinna być zabezpieczona w sposób pod I przepisany a mianowicie tak, żeby obie rury do odpływu brahy poprowadzone były do tego samego zbiornika i to takiego, jak to wyżej jest opisane.

III. Gdy rura do odpływu brahy jest zabezpieczona jednym z dwóch sposobów pod I lub II podanych, można na rurach do witki umieścić kurki zamykające według przepisu urządzone i zabezpieczone.

W przypadkach zasługujących na uwzględnienie, Ministerstwo skarbu pozwalać będzie na wyjątki od przepisane pod I i II zabezpieczenia rury do odpływu brahy, a to w takim razie, jeżeli będzie udowodnione, że przy istniejącem urządzeniu przyrządu do pędzenia, dotychczasowy sposób zabezpieczenia odpowiada zupełnie celowi.

IV. Jeżeli alembik, do którego płyn zawierający alkohol może być odprowadzony, ma być używany jak podnośnik, to jest ma brahę zapomocą ciśnienia pary podnosić do naczynia wyżej stojącego, w takim razie uście rury służącej do wywierania ciśnienia na brahę, powinno być o tyle oddalone od dolnego dna alembika, żeby w alembiku zostawało brahy najmniej dziesięć procentów jednego napełnienia alembika.

Rury parowe, należące do podnośniczego urządzenia alembika, nie powinny mieć żadnych odnóg do innych przyrządów fabrykacji i jeżeli nie są opatrzone wentylami wstecz działającymi, mają być zabezpieczone wzdłuż całej długości aż do kotła parowego.

V. Używanie podnośników samodzielnych, to jest osobnych przyrządów, w przewodzie brahy osadzonych, któremi braha zapomocą ciśnienia pary podnoszona być ma do naczynia wyżej stojącego, o ile podnośniki te oprócz rury na parę do wywierania ciśnienia, posiadają jeszcze tak zwany gotowalnik parowy, dozwolone jest ze względu na bezpieczeństwo skarbu, w razie używania zegaru kontrolującego, w tych przypadkach, w których płyn zawierający alkohol (witka), może być odprowadzony do alembika tylko pod następującemi warunkami:

1. Rura do wywierania ciśnienia na brahę powinna być osadzona w przenośniku tak, żeby najmniej dziesięć procentów brahy jednego napełnienia przenośnika, pozostawało w przenośniku.

2. Sam przenośnik, tudzież wszelkie jego rurociągi zabezpieczyć należy zamknięciami urządzeniemi tak, żeby bez naruszenia tych zamknięć nie można było ani dostać się do przenośnika ani też odśrubować lub powymować rurociągów.

Do tego celu dostatecznem jest zabezpieczenie tylko śrub krezowych. Zakładania puszek zabezpieczających można zaniechać.

Rura do wywierania ciśnienia parowego jako też gotowalnik parowy, któreto rury nie powinny mieć żadnych odnóg do innych przyrządów fabrykacji, o ile niema w nich klap wstecz działających muszą być wzięte pod zamknięcie wzdłuż całej długości aż do kotła parowego a względnie zbiornika pary.

Jeżeli używane są klapy wstecz działające, zabezpieczone, dostatecznem jest zabezpieczenie zwróconej do przenośnika części tych rur.

Rurę do brahy od alembika aż do przenośnika ubezpieczyć należy na śrubach krezowych.

Również śruby krezowe rury na parę do wywierania ciśnienia wziąć należy pod zamknięcie w długości najmniej pięciu metrów, mierząc od podnośnika.

Rura odpływowa, służąca do zupełnego wypróżnienia a względnie oczyszczenia podnośnika, jeżeli istnieje, powinna wchodzić do kanału nieczystości a przystęp do tego kanału powinien być zabezpieczony.

VI. Zabezpieczeń podnośnika opatrzonego gotowalnikiem parowym, w ustępie V, pod l. 2 przepisanych, wymagać należy także wtedy, gdy płyn zawierający alkohol, nie może być do alembika odprowadzony.

VII. Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. września 1894.

Plener r. w.

110.

Ustawa z dnia 11. czerwca 1894,

upoważniająca Ministra skarbu do zmiany terminów płatności podatku czynszowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Ministra skarbu, żeby terminy płatności podatku czynszowego, zaprowadzone na zasadzie §u 14go ustawy z dnia 9. lutego 1882

(Dz. u. p. Nr. 17) zmienił wyjątkowo dla szczególnych miejsc, o ile

1. zmianę taką zalecają okoliczności zasługujące na szczególne względy, mianowicie zaś względem na powszechne w tem miejscu terminy poboru komornego,

2. reprezentacya dotyczącej gminy o to prosi i

3. dotyczące miejsca stanowią osobny okrąg poboru podatku, lub wszystkie miejsca tego samego okręgu poborowego proszą jednogłośnie o zmianę.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Budapeszt, dnia 11. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Plener r. w.

111.

Ustawa z dnia 11. czerwca 1894,

którą zmienia się i uzupełnia ustawę z dnia 1. czerwca 1889 (Dz. u. p. Nr. 91) o ulgach w opłatach dla stowarzyszeń kredytowych i zaliczkowych (kas oszczędności i pożyczkowych).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Zmienia się §. 2 ustawy z dnia 1. czerwca 1889 (Dz. u. p. Nr. 91) o ulgach w opłatach dla stowarzyszeń kredytowych i zaliczkowych (kas oszczędności i pożyczkowych) i takowy opiewać ma następnie:

§. 2.

Zapisy długu członków jednego ze stowarzyszeń w §. 1 oznaczonych, dotyczące się pożyczek od stowarzyszenia zaciągniętych, do których należą także kredyty na rachunku bieżącym, z wyjątkiem dokumentów, dotyczących się pożyczek hipotecznych, podlegają opłacie stęplowej według skali I, jeżeli z osnowy zapisu długu okazuje się, że termin spłacenia pożyczki nie przekracza lat czterech od dnia wystawienia tego dokumentu.

Przedłużenia piśmienne pożyczek w ustępie poprzedzającym oznaczonych, o ile pierwotny i przedłużony termin pożyczki ogółem nie przekracza lat czterech, podlegają opłacie według skali I, oprócz tego opłacie według skali II.

Zaręczenia dane w dokumencie, który stosownie do poprzedzających ustępów podlega opłacie według skali I, są wolne od stępla.

Artykuł II.

Po §. 5 ustawy z dnia 1. czerwca 1889 (Dz. u. p. Nr. 91), umieścić należy następujące postanowienia:

§. 5 a.

W tych stowarzyszeniach (§. 1), które nie zostają pod dozorem lub kontrolą korporacyi autonomicznej lub związku stowarzyszeń, Władza skarbowa może zarządzać co jakiś czas dochodzenia dla przekonania się, czy warunki przywiązane do dobrodziejstw niniejszej ustawy i ustawy z dnia 1. czerwca 1889 (Dz. u. p. Nr. 91) są zachowywane.

§. 5 b.

Przyznane zniżenie opłat może być odwołane, jeżeli stowarzyszenie nie zachowuje warunków w §. 1 przewidzianych lub w skutek zmiany statutu nie może być zaliczane do stowarzyszeń w §. 1 oznaczonych.

Odwołanie nie działa wstecz.

Artykuł III.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. lipca 1894, wykonanie zaś onejże porucza się Memu Ministrowi skarbu.

Budapeszt, dnia 11. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Plener r. w.

112.

Rozporządzenie Ministra skarbu z dnia 13. czerwca 1894,

tyczące się wykonania ustaw z dnia 1. czerwca 1889 (Dz. u. p. Nr. 91) i z dnia 11. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 111), o ulgach w opłatach dla stowarzyszeń kredytowych i zaliczkowych (kas oszczędności i pożyczkowych).

W wykonaniu ustaw z dnia 1. czerwca 1889 (Dz. u. p. Nr. 91) i z dnia 11. czerwca 1894 (Dz. u.

p. Nr. 111) o ulgach w opłatach dla stowarzyszeń kredytowych i zaliczkowych (kas pożyczkowych i zaliczkowych), rozporządza się co następuje:

§. 1.

Zniżenie opłaty według artykułu I, §. 2, ustęp 2 ustawy z dnia 11. czerwca 1894 służy także przedłużeniom piśmiennym pożyczek, na które zapisy długu wystawione zostały już przed 1. lipca 1894, o ile pierwotny i przedłużony termin pożyczki ogółem nie przekracza lat czterech.

§. 2.

Stowarzyszenia, chcące korzystać z dobrodziejstw ustawy z dnia 1. czerwca 1889 winny wystarać się u Władzy skarbowej kierującej o uznanie, że zachodzą warunki ustawowe do tego potrzebne.

Prośbę o to, do której dołączyć należy uwierzytelniony egzemplarz statutu, podaje się do kierującej Władzy skarbowej pierwszej instancyi (Dyrekcji skarbowej powiatowej, urzędu wymiaru należności) bądź bezpośrednio, bądź też za pośrednictwem urzędu podatkowego tego powiatu, w którym stowarzyszenie ma siedzibę.

§. 3.

Orzekanie co do prośby w §. 2 oznaczonej należy do Władzy skarbowej krajowej (Dyrekcji skarbowej krajowej, Dyrekcji skarbowej).

Przeciw orzeczeniu Władzy skarbowej krajowej można z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 19. marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 28) odwołać się do Ministerstwa skarbu.

§. 4.

Orzeczenie, którem uznanie w §. 5 ustawy z dnia 1. czerwca 1889 wymagane, zostaje udzielone, ogłosić należy w dzienniku rozporządzeń Ministerstwa skarbu.

§. 5.

Stowarzyszenia, które uzyskały uznanie w §. 5 ustawy z dnia 1. czerwca 1889 przewidziane, obowiązane są uwiadomić Władzę skarbową w §. 2 oznaczoną o wszelkiej zmianie statutu.

§. 6.

Odwołanie w myśl §. 5 b) ustawy z dnia 11. czerwca 1894 przyznanych dobrodziejstw co do zniżenia opłat, zastrzeżone jest Ministerstwu skarbu.

§. 7.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. lipca 1894 a tem samym rozporządzenie z dnia 13. czerwca 1889 (Dz. u. p. Nr. 92) zostaje uchylone.

Plener r. w.

113.

Ustawa z dnia 15. czerwca 1894,

o uwolnieniu od opłat stęplowych i bezpośrednich pożyczki w sumie 35 milionów koron, zaciągniętej przez miasto Wiedeń na zasadzie ustawy krajowej z dnia 9. września 1893 (Dz. u. kr. Nr. 49) i o używaniu obligacyj tej pożyczki do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Uwalnia się od opłat stęplowych i bezpośrednich obligacye, kwity tymczasowe i kupony pożyczki, którą gmina miasta Wiednia stosownie do ustawy krajowej dolno-austryackiej z dnia 9. września 1893 (Dz. u. kr. Nr. 49) ma zaciągnąć w sumie najwięcej aż do 35 milionów koron na pokrycie kosztów rozszerzenia wodociągu górskiego Cesarza Franciszka Józefa, jakoteż dokumenty zastawu, gdyby z tego powodu miały być wystawione i wpisy hipoteczne dokonać się mające.

§. 2.

Obligacyj, w §. 1 wzmiankowanych, można używać do korzystnego lokowania kapitałów fundacyj, zakładów pod nadzorem publicznym zostających, tudzież pieniędzy sierocych, powierzeniowych i depozytowych a po kursie giełdowym, jednak nie ponad wartość imienną na kaucyje służbowe i na kaucyje w interesach.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu

Lainz, dnia 15. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 21. czerwca 1894.

(Zawiera Nr. 114.)

114.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 1. czerwca 1894,

którem wydaje się Porządek portowy dla c. k. portu jeziora Bodeńskiego w Bregencyi, tudzież postanowienia dla przystani publicznych w Hard. Fussach i Lochau.

A.

Porządek portowy dla c. k. portu jeziora Bodeńskiego w Bregencyi.

I. Postanowienia ogólne.

§. 1.

Obszar portowy.

Za obszar c. k. portu jeziora Bodeńskiego w duchu niniejszego rozporządzenia uważać należy:

1. Kotłinę portową niędzy groblą towarową, groblą kolei żelaznej i groblą rezerwową. Znajdują się w niej: grobla osobowa, port przystankowy Bregencya, kładka trajektowa i kładka portowa.

2. Magazynu towarowy cłowy na grobli towarowej, stanowiska i miejsca składu w porcie znajdujące się, groblę towarową, groblę rezerwową, dok suchy i obszar warsztatów okrętowych.

3. Przestrzeń jeziora przed wjazdem do portu w takiej rozciągłości, jaka dla swobodnego ruchu żeglarskiego powinna być wolna i nadzorowana.

§. 2.

Przestrzeganie Porządku portowego.

Przestrzeganie Porządku portowego w obszarze portu Bregencykiego należy do c. k. Komisarza portowego.

Obowiązki c. k. Komisarza portowego sprawować ma w poruczonym zakresie działania każdorazowy przełożony Inspekcji nad żeglugą na jeziorze Bodeńskim c. k. Dyrekcyi generalnej austriackich kolei rządowych, któremu do sprawowania i nadzorowania służby rządowej przydany jest intendent portowy z odpowiednią ilością majtków portowych z pocztu personelu okrętowego c. k. kolei rządowych.

C. k. Komisarzowi portowemu przesyłać należy wszelkie uwiadomienia przepisane w artykule 12 Porządku międzynarodowego żeglarskiego i portowego dla jeziora Bodeńskiego z dnia 22. września 1867.

We wszystkich zarządzeniach, dotyczących się spraw cłowych, c. k. Komisarz portowy działać ma zawsze w porozumieniu z przełożonym c. k. komory głównej w Bregencyi.

II. Postanowienia dotyczące się służby portowej.

§. 3.

Utrzymywanie zakładów portowych w dobrym stanie.

C. k. Komisarz portowy czuwa nad tem, żeby wszystkie zakłady portowe utrzymywane były nale-

życie w dobrym stanie. On przedstawia wnioski, dotyczące się potrzebnych nowych urządzeń, zmian lub dobudowań w zakładach portowych. Szczególniejszą uwagę winien zwracać na to, żeby kotlina portowa miała zawsze dostateczną głębokość, iżby swobodny ruch statków nie był tamowany. Stanowiska statków utrzymywane być powinny w dobrym stanie i mieć należyte staranie o to, żeby kładki do statków prowadzące zawsze a osobliwie w porze zimowej były w dobrym stanie.

§. 4.

Oświetlanie portu.

Codziennie z nadejściem zmroku zapala się ogień portowy, składający się z dwóch światel łukowych białych, jedno nad drugim umieszczonych, które gasi się po przybyciu ostatniego oznajmionego statku parowego. Zrana ogień portowy zapala się codziennie przed nadejściem lub odejściem pierwszego parowca obiegowego i pali się aż do nadejścia dnia. Światła portowe na obu przyczółkach portowych (na przyczółku grobli towarowej białe, na przyczółku grobli rezerwowej czerwone) palą się całą noc.

Latarnie służące do oświetlania stanowisk statków zapalają się w miarę potrzeby i palić się mają od zmroku aż do świtu przez cały czas oznajmionego obrotu parowców.

§. 5.

Służba sygnałowa.

Gdy stan powietrza nie pozwala widzieć, statkom zawijającym daje się z przyczółka grobli towarowej sygnały do mgły trąbą i dzwonem do mgły, przepisane w części I, punkt 7 Porządku sygnałowego dla żeglugi na jeziorze Bodeńskim (Załączka III rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. października 1892, Dz. u. p. Nr. 188). Nadto w czasie bardzo gęstej mgły parowcom osobowym po przybyciu wjazd do portu wskazywać należy w razie potrzeby także jeszcze położenie grobli osobowej wydawaniem trąbą do mgły tonów sygnałowych. Podczas zawiei śnieżnej wjazd do portu wskazywać należy nadpływającym statkom jeżeli można, strzałami działowymi z przyczółka grobli towarowej.

Statkom nadpływającym, którym już z góry raz na zawsze stanowiska nie zostały wyznaczone wskazywane będą miejsca, które mają zająć już podczas nadpływania i w tym celu wywijać się będzie we dnie chorągwią czerwono-białą paskowaną, w nocy światłem czerwonym.

Przyrząd dzwonowy ustawiony na głębi Mehreran ma być w okresie mgieł wprawiany w ruch codziennie od godziny 4 popołudniu i ma działać

ciągle aż do przejścia ostatniego parowca obiegowego lub pociągu trajektowego.

Gdy statki dają sygnały na pomoc, wtedy na znak, że je zrozumiano i że pomoc będzie niezwłocznie wysłana, odpowiadać należy stosownie do części III, punkt 15 Porządku sygnałowego dla żeglugi na jeziorze Bodeńskim, wystrzałami działowymi a względnie ogniem błyskowym.

§. 6.

Służba ratunkowa.

W porcie Bregenckim stać ma ciągle w pogotowiu łódź wybawcza zaopatrzona w wszelkie przybory do ratowania. Do stworzenia jej załogi powoływani będą w razie potrzeby majtkowie portowi i majtkowie statków najbliższej stojących wolni chwilowo od służby. Na groblach osobowej i towarowej trzymać należy w miejscach odpowiednich w pogotowiu do natychmiastowego użycia pierścienie wybawcze, żerdzie z hakami i liny dla ratujących. Jak tylko c. k. Komisarz portowy dowie się, że statek lub czołno na jeziorze znajduje się w niebezpieczeństwie, zarządzi środki w celu jak najszybszego dania pomocy. W przypadkach takich służy mu prawo wysłać natychmiast na pomoc jeden lub więcej w porcie stojących parowców (lub innych do tego sposobnych statków). C. k. Komisarz portowy kieruje ratunkiem i według okoliczności ma pieczęć o wydobyć z wody ładunku, tudzież o poddanie nadzorowi i postępowaniu cłowemu.

On stwierdza szkody jakie poniesiono i o całym wydarzeniu zdaje sprawę c. k. Starostwu w Bregencyi.

§. 7.

Groble, stanowiska itp. mają być wolne.

Nieustannie czuwać należy nad tem, żeby ruch osób i towarów nie był na groblach niczem tamowany, żeby przystępy do statków osobowych i do schodów z grobli do łodzi prowadzących, były zawsze wolne i żeby publiczność nie wchodziła na kładkę trajektową i na nową kładkę portową.

Wolno wprawdzie wchodzić na groblę osobową, atoli osoby wchodzące winny przed nadejściem każdego parowca osobowego też groblę osobową opuścić. Te osoby, które na grobli pozostaną, uważane będą przez komorę tak jak wszyscy, którzy mają przy sobie przedmioty podlegające cłu, za pasażerów przybyłych parowcem, poddać się muszą rewizji cłowej i ponieść mają bez oporu skutki tej rewizji. Tłoczenie się widzów przy wsiadaniu i wsiadaniu podróżnych odpływających i przybywających parowców nie jest dozwolone.

Najsurowiej jest zakazane składanie jakichkolwiek towarów bez pozwolenia c. k. Komisarza powiatowego w miejscach składu i na stanowiskach statków.

Towary złożone w tych miejscach podlegają wprawdzie powszechnemu dozorowi portowemu, ale Władza portowa nie bierze za nie na siebie żadnej odpowiedzialności.

Powozami wolno przyjeżdżać na groblę osobową tylko w celu przywiezienia chorych na statek lub odwiezienia ich ze statku a to po otrzymaniu wprzód pozwolenia od intendenta portowego.

Utrzymywanie ognisk na groblach i miejscach składu jest zakazane. Również zakazane jest strzelanie z jakiegokolwiek broni palnej w całym obszarze portowym tudzież łowienie ryb wędką z grobli osobowej.

Pranie bielizny na groblach i w miejscach składu nie jest dozwolone.

Osoby pijane i niedołężne bez odpowiedniej opieki, należy wydalac z obszaru portowego.

§. 8.

Kotlina portowa ma być wolna, zakaz onieczyszczania jej i zastawiania.

Kotlina portowa powinna być zawsze wolna dla obrotu statków. Przeto statkom przybywającym pozwalać można stanąć na kotwicy w kotlinie portowej tylko w razie koniecznej potrzeby i takowe winny jak najrychlej udawać się w miejsca dla nich wyznaczone. Tratew nie wolno w żadnym razie umieszczać w kotlinie portowej.

Dla utrzymania obrotu statków w zimie trzeba kotlinę portową oczyszczać ile możności z lodu tworzącego się w niej.

Kąpanie się w kotlinie portowej jest najsurowiej zakazane.

Do kotliny portowej nie wolno wrzucać żadnych przedmiotów ani pływających ani tonących, w ogóle nie wolno jej żadnym sposobem onieczyszczać. Wyrzucanie sadzy, zuzli, popiołu odpadków kuchennych, gnoju zwierzęcego jest w obrębie kotliny portowej i przed wjazdem do portu najsurowiej zakazane.

Gdyby przy ładowaniu lub wyładowywaniu itp. wpadły przypadkiem w wodę przedmioty mogące tamować żeglugę, winowajca obowiązany jest pod odpowiedzialnością kierownika statku kazać te przedmioty niezwłocznie wydobyć z kotliny portowej. Jeżeli się to nie stanie w czasie, który c. k. Komisarz portowy wyznaczy, przedmioty rzeczzone mają być wydobyte na koszt winnego niezawisłe od kary porządkowej, która go ma spotkać.

Podobnie postąpić należy, gdyby w kotlinie portowej lub gdziekolwiek w obrębie obszaru portowego zatonał statek lub jakiegokolwiek inne pławidło i ruch żeglarski był przez to tamowany.

§. 9.

Uszkodzenie zakładów portowych.

Wszelkie uszkodzenie budowli portowych i brzołów, wystawionych oznaczeń, pali do przywieżywania i ochrony, żórawi parowych, poręczy, schodów, ławek, dróg, drzew, zagajeń, latarni i wszelkich innych przedmiotów do zakładu portowego należących jest zakazane i pociąga za sobą oprócz kary, obowiązek wynagrodzenia.

Kierownikom statków zaleca się w szczególności czuwać nad tem, żeby służba okrętowa nie popełniała uszkodzeń ze swawoli przy używaniu wiosel.

§. 10.

Zachowywanie się w przypadkach nadzwyczajnych.

Otrzymawszy doniesienia o wydarzeniach nadzwyczajnych (artykuł 12 międzynarodowego Porządku żeglarskiego i portowego dla jeziora Bodeńskiego z dnia 22. września 1867) c. k. Komisarz portowy stwierdzi natychmiast, jeżeli to jest potrzebne istotę rzeczy, zarządzi aresztowanie podejrzanych o winę i zda niezwłocznie sprawę c. k. Starostwu Bregenckiemu. W przypadkach nagłych c. k. Komisarz portowy mocen jest wydać w obrębie obszaru portowego nadzwyczajne zarządzenia, okolicznościom chwili odpowiadające.

III. Obrót statków w obszarze portowym.

§. 11.

O obrocie statków w ogólności.

Dla obrotu statków w obszarze portu Bregenckiego obowiązującymi są w ogólności postanowienia wydane dla żeglugi na jeziorze Bodeńskim.

C. k. Komisarz winien więc czuwać nad tem, żeby statki przebywające w porcie zachowywały się i były uzbrojone według przepisu, żeby miały załogę będącą w stanie zdolnym do pełnienia służby, i żeby dozwolone według ustawy obciążanie statku nie było przekraczane.

O dostrzeżonych wadach lub uczynionych zarzutach uwiadomiać należy co do statków Zjednoczonych Zarządów żeglugi parowej na jeziorze Bodeńskim i na Renie, odnośny Zarząd, co do innych statków Władzę przynależności kraju rodzinnego i w sposób odpowiedni należy na to wpływać, żeby złe zostało usunięte. Tylko w takich przypadkach, gdyby z powodu tych wad i wątpliwości

należało lękać się bezpośredniego niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia osób znajdujących się na pokładzie lub w ogóle dla obrotu żeglarskiego, c. k. Komisarz portowy wda się w to bezpośrednio i będzie nalegał, żeby stwierdzone wady natychmiast usunięto a według okoliczności zatrzyma statek w porcie aż do uchylenia wad istniejących.

O środkach zarządkowych w takich przypadkach uwiadomić należy niezwłocznie co do statków Zjednoczonych Zarządów żeglugi parowej na jeziorze Bodeńskim i na Renie odnośny Zarząd, co do innych statków Władzę przynależności kraju ojczystego i nadto w każdym razie Starostwo w Bregencji.

§. 12.

Obrót małych statków. Łodzie rybackie.

Obrót małych statków wiosłowych i żaglowych, służących jedynie do kursów pomiędzy miejscami nadbrzeżnymi blisko siebie leżącymi lub do przejazdów dla rozrywki, urządzony będzie osobnymi przepisami.

Natomiast łodzie rybackie podlegają postanowieniom Porządku portowego.

§. 13.

Zawijanie statków do portu.

Meldowanie statków na c. k. Komorze głównej.

Zawijanie do portu Bregenckiego i przebywanie w nim we dnie a oraz i w nocy dozwolone jest wszystkim statkom bez różnicy. Parowce winny c. k. Komisarzowi portowemu zapowiadać przybycie swoje do Bregencji najmniej na godzinę przedtem piśmiennie lub telegraficznie. Co się tyczy stałych kursów przedsiębiorstw żeglugi parowej na jeziorze Bodeńskim, wczesne nadesłanie ogłoszonych planów podróży i grafikonów zastępuje raz na zawsze takie zapowiedzi. Barki parowe i łodzie motorowe uwolnione są od zapowiadania swego przybycia.

Zawijające statki żaglowe winny po przybyciu zameldować się u intendenta portowego i dać mu przepisane ustawą wyjaśnienia co do krajowości i ładunku.

C. k. Komisarz portowy dostarczy c. k. Komorze głównej w Bregencji odpowiedniej ilości planów kursów na jeziorze Bodeńskim, uwiadamia ją weześnie o oznajmionych kursach osobnych parowców i czuwa nad tem, żeby intendencja portowa przesyłał niezwłocznie c. k. Komorze przepisane doniesienia o nadejściu statków żaglowych.

§. 14.

Stanowiska statków.

W porcie Bregenckim przepisane są następujące stanowiska dla statków do niego zawijających:

grobla osobowa,
grobla towarowa,
kładka trajektowa,
grobla rezerwowa z kładką portową.

Wszystkim statkom zawijającym i w jakikolwiek sposób do portu wprowadzonym pławidłom wyznaczać będzie stanowiska c. k. Komisarz portowy lub z jego polecenia intendencja portowa, a mianowicie parowcom osobowym obiegowym przy rozpoczęciu się każdego peryodu kursów programowych raz na zawsze, a parowcom nadzwyczajnym, pociągom trajektowym i statkom żaglowym w każdym z osobna przypadku, gdy zawiną do portu a to albo przez zawołanie albo daniem sygnałów w §. 5 przepisanych.

Sposób używania stanowisk powyżej wymienionych określają następujące prawidła:

a) Grobla osobowa przeznaczona jest wyłącznie dla obrotu osobowego, przeto wszelkie statki do przewozu osób służące (także barki parowe i łodzie motorowe) powinny tam stawać w celu zabrania lub wysadzenia na ląd podróżnych i ich pakunku. Parowcom osobowym, które mają przez czas dłuższy zatrzymywać się w Bregencji, można, skoro wysadzą na ląd podróżnych i ich rzeczy, wyznaczyć na czas pobytu w porcie inne stanowiska.

Łodziom motorowym na prośbę onychże, może c. k. Dyrekcyja skarbową powiatową w Feldkirch dać pozwolenie z zastrzeżeniem odwołania, żeby w ustawowej porze dziennej, to jest od wschodu aż do zachodu słońca stawały i wysadzały pasażerów z zagranicy przybywających w porcie gondoli, pod tym warunkiem, żeby podróżni nie mieli przy sobie przedmiotów ciału podlegających i żeby łodzie motorowe nie wiozły żadnych pakunków podróżnych ani towarów frachtowych.

b) Grobla towarowa przeznaczona jest dla obrotu towarowego, przy niej więc stawać mają wszelkie statki do przewozu towarów służące.

Statki osobowe mające wyładować lub naładować towary, wozy, zwłoki lub zwierzęta żywe, muszą w tym celu po wysadzeniu podróżnych stanąć również przy grobli towarowej. Wyjątek od tego dozwolony jest tylko wtedy, gdy parowce kursowe mają naładować lub wyładować małą ilość towarów lub żywych ciał.

W przypadkach tych można towary lub cieleta ładować lub wyładowywać także na grobli osobowej. Te wyładowane towary lub cieleta winna służba c. k. Inspekcji żeglugi na jeziorze Bodeńskim odstawić pod nadzorem Straży skarbowej, albo przez kładkę trajektową albo czółnem z grobli osobowej do cłowego magazynu towarów.

- c) Wzdłuż kładki trajektowej przytwierdzać należy czółna trajektowe przeznaczone do ładowania i wyładowania.
- d) Stanowiska grobli rezerwowej i kładki portowej przeznaczone są wyłącznie dla statków c. k. Inspekcji żeglugi na jeziorze Bodeńskim w służbie nie używanych. Innych statków zwyczajnie nie wolno w tych miejscach przytwierdzać. Przeko statki obładowane nie powinny w żadnym razie stawać w tych miejscach i ładowanie lub wyładowywanie tamże towarów jakiegokolwiek rodzaju jest najsurowiej zakazane.

W innych miejscach obszaru portowego może kierownik statku bez osobnego pozwolenia stanąć dla wyłożenia swego ładunku tylko w takim razie, gdy wypadki żywiołowe lub uszkodzenia statku nie pozwalają mu dalej płynąć.

Kierownik statku obowiązany jest w przypadkach takich uwiadomić jak najrychlej c. k. Komisarza portowego i aż do nadejścia zarządzeń przepisujących mu jak się ma zachować, zaniechać wszelkich czynności, któreby nie były nagląco potrzebnymi dla bezpieczeństwa statku i ładunku. Co się tyczy uwiadomienia c. k. Komory głównej, odnośnie postanowienie znajduje się w oddziale V.

§. 15.

Wyładowywanie i ładowanie statków.

Statki parowe, pociągowe i żaglowe wyładowują się w takiej kolei w jakiej przybywają. Parowce, odbywające kursa publicznie ogłoszone, mają pierwszeństwo, a gdy się zjedzie więcej takich parowców, decyduje programowy czas odplynięcia.

Każdy kierownik statku ma prawo używać do ładowania albo swoich własnych ludzi albo innych do tego przyjętych.

Żórawi portowych wolno używać tylko pod dozorem służby portowej i za uwiadomieniem intendenta portowego. Kierownikom statków i przewoźcom towarów dozwolone jest używanie żórawi w ten sposób, że statki przeznaczone do regularnego obrotu towarowego mają w ładowaniu i wyładowywaniu pierwszeństwo przed statkami prywatnymi.

W innych przypadkach decyduje kolej zgłoszenia się.

Za używanie żórawi nie pobiera się żadnej opłaty, atoli kierownik statku lub przewoźca używający żórawia dostarczyć ma robotników do poruszania żórawi jakoteż do ładowania i wyładowania.

Największa wytrzymałość jest na żórawiach napisana i w żadnym razie nie wolno jej przekraczać.

Za uszkodzenia, których towary, statki lub wozy doznały przy ładowaniu lub wyładowywaniu zapomocą żórawi portowych, Zarząd portowy nie bierze na siebie żadnej odpowiedzialności.

Ładowanie towarów następować ma zawsze po wyładowaniu, wsiadanie podróżnych po wysiadananiu. Podróżnym nie wolno wychodzić dopóty, dopóki statek nie jest z brzegiem mocno połączony w sposób gwarantujący zupełne bezpieczeństwo.

Przy ładowaniu i wyładowywaniu jakoteż podczas przewozu niebezpiecznych materiałów winni kierownicy statków trzymać się jak najściślej osobnych postanowień w tym względzie wydanych.

§. 16.

Zachowanie się statków podczas pobytu w obszarze portowym.

Kierownicy statków stojących na stanowiskach, winni wystrzegać się czynienia bez potrzeby przeszkód innym statkom zawijającym i odpływającym. Statki należy przytwierdzać zawsze w sposób odpowiedni panującemu stanowi powietrza. Wyznaczonego stanowiska nie wolno zamieniać za inne bez uzyskania wprzód pozwolenia. W czasie gdy parowce zawijają lub odpływają nie wolno przyciągać statków w częściach portu przeznaczonych do ruchu statków. Stawanie na kotwicy w obszarze portowym, mianowicie zaś przed wjazdem do portu bez postarania się wprzód o pozwolenie, może nastąpić tylko w razie koniecznej potrzeby.

Gdy statki w porcie za nadejściem zmroku są przyciągane lub siłą maszyny stanowiska swoje zmieniają, winny być opatrzone światłami pozytywnymi dla kursów nocnych przepisanyymi. Statki przytwierdzone na linii wzdłuż grobli towarowej i przy grobli osobowej winny za nadejściem zmroku przez całą noc ukazywać nadpływającym parowcom i pociągom trajektowym jasne białe światła na częściach statku ku wjazdowi portowemu zwróconych (na tyle i skrzyni kołowej lub na przodzie i skrzyni kołowej). Wszystkie statki przytwierdzone

na linie w stanowiskach nie oświetlonych, jeżeli wystawiają schody do lądowania winny przez całą noc oświetlać białym światłem wstęp na statek. Na każdym statku, przytwierdzonym w porcie na linie lub stojącym na kotwicy w obszarze portowym powinna być wystawiona straż, która ma czuwać nad bezpieczeństwem statku.

Utrzymywanie ognisk otwartych i nieostrożne obchodzenie się z ogniem i światłem na statkach w obszarze portowym przytwierdzonych jest najsurowiej zakazane.

§. 17.

Przypadki nieszczęsne i wydarzenia nadzwyczajne w obszarze portowym.

Kierownicy statków znajdujących się w obszarze portu Bregenckiego obowiązani są uwiadamiać niezwłocznie c. k. Komisarza portowego o przypadkach nieszczęsnych lub uszkodzeniach jakich statki, ich ładunek lub osoby znajdujące się na statkach doznają podczas pobytu w obszarze portowym.

W podobny sposób uwiadamiać należy c. k. Komisarza portowego o kłótniach, bijatykach itp. na statkach wybuchających, jeżeli przybiorą takie rozmiary, że interwencja jest potrzebna.

IV. Wykroczenia, kary i postępowanie karne.

§. 18.

Rodzaj kar.

Niezachowywanie przepisów w niniejszym Porządku portowym zawartych i wykroczenie przeciwko zakazom w onymże wydanym, karane będzie — niezawisłe od zupełnego wynagrodzenia szkody, które winowajca ma zapłacić — karą pieniężną, która wymierzana będzie stosownie do stopnia umyślności, szkodliwości lub niebezpieczności przestępstwa albo, gdyby kary pieniężnej nie można było ściągnąć lub gdyby stosownie do zachodzących okoliczności takowa nie okazywała się właściwą, aresztem odpowiedniej długości.

§. 19.

Wymiar kar.

Kary pieniężne wymierzać należy stosownie do wielkości, umyślności i niebezpieczności wykroczenia, jakoteż ze względu na wielkość statku w kwocie 1 aż do 20 zł., parowcom w kwocie 10 aż do 100 zł. w. a.

Gdy zamiast kary pieniężnej wymierza się karę aresztu, liczyć należy za każde pięć złotych jeden dzień aresztu; najmniejsza kara aresztu wynosić ma dzień jeden.

W razie powtórnego przydybania na tem samym przestępstwie, podwoić należy karę za pierw-

szym razem wymierzoną w granicach maximum w kwocie 20 a względnie 100 zł. Dalsze przypadki przestępstwa karać należy ostrzejszemi karami w granicach przerzeczonego maximum.

§. 20.

Przeznaczenie dochodu z kar pieniężnych.

Kary pieniężne ściągane na zasadzie niniejszego Porządku portowego wpływać mają do funduszu lokalnego ubogich Bregencyi.

§. 21.

Wytaczanie śledztw.

Żaden kierownik statku nie ma doznawać przeszkody w dalszym odbywaniu podróży z powodu śledztwa wytoczonego przeciw niemu lub załodze jego statku, jeżeli chodzi tylko o przestępstwo policyjne. Śledztwo z powodu wykroczeń prowadzić należy w sposób jak najkrótszy i sumarycznie. W postępowaniu tem nie wymaga się stępli lub taks. Interesowani ponosić mają tylko koszta na świadków lub biegłych i ich wezwanie, na doręczenia, portorya itp.

§. 22.

Uwalnianie.

Żeglarz uwolniony będzie od winy i kary, gdy udowodni, że nadzwyczajne wydarzenia żywiołowe lub inna przyгода nieprzewidziana i nieprzewyciężona nie pozwoliła uczynić zadość zobowiązaniom, jakie Porządek portowy przepisuje.

§. 23.

Wykonywanie Władzy karania.

Karanie za przekroczenia zdarzające się w obszarze portowym i za uchybienia przeciw postanowieniom Porządku portowego należy do c. k. Komisarza portowego.

§. 24.

Prawo rozstrzygania sporów.

C. k. Komisarz portowy orzeka także w sporach dotyczących się zapłaty należności przypadających za użycie zakładów portowych, załogi i opłaty rotmanów, wynagrodzenia za wyratowane z rozbicia towary, w sporach o uszkodzenie budowli portowych, jakoteż w przypadkach wybryków popełnionych przez osoby należące do załogi statków przeciw dozorcóm portowym z urzędu działającym, o ile wybryki takie nie należą do zakresu Władzy karnej powszechnej.

§. 25.

Rekursy.

Rekursy przeciw orzeczeniom karnym c. k. Komisarza portowego podawać należy do c. k. Starostwa w Bregencyi. Jeżeli Starostwo zatwierdzi lub złagodzi orzeczenie c. k. Komisarza portowego, dalsze odwołanie się jest niedopuszczalne.

V. Służba cłowa i poborowa.

§. 26.

Nadzór nad obszarem portowym pod względem cłowym i poborowym.

Obszar portowy i wszystkie do niego należące lokale, warsztaty, magazyny i dok Inspekcji żeglarskiej c. k. Dyrekcji generalnej austriackich kolei rządowych w Bregencyi podlegają kontroli władzy poborowej.

Stosują się więc do nich w zupełności postanowienia ustawy o cłach i monopoliach z dnia 11. lipca 1835 dotyczące się rewidowania. Nadzór nad obrotem towarów w porcie, rewizya cłowa podróźnych i pakunków podróźnych, jakoteż nadzór skarbowy nad statkami i służbą statków należy do c. k. Komory głównej, zewnętrzny nadzór nad obszarem portowym do c. k. Straży skarbowej.

Pod względem upoważnień urzędników cłowych, tudzież urzędników i funkcyonaryuszow c. k. Straży skarbowej do nadzorowania statków do portu zawijających, z niego odpływających i w nim przebywających stosują się odnośne postanowienia ustawy o cłach i monopoliach z dnia 11. lipca 1835.

§. 27.

Ekspedycyowanie celnicze towarów nadchodzących statkami.

Ekspedycya cłowa ładunków towarowych odbywa się tylko w czasie od wschodu aż do zachodu słońca; przeto też towary wszelkiego rodzaju wyładują i ładują zwyczajnie tylko w tym czasie. Od tego ostatniego postanowienia wyjmują się:

- a) Towary nadchodzące parowcami obiegowymi, których wyładowanie i ładowanie ze względu na programowe godziny przybycia parowców obiegowych odbywać się musi poza godzinami manipulacyi cłowej, tudzież towary przesyłane pocztą;
- b) ładunki wagonowe nadchodzące pociągami trajektowymi do Bregencyi lub mające odejść z Bregencyi;

c) podróźni przybywający jeziorem Bodeńskim do Bregencyi, którzy nie mają z sobą żadnych towarów na handel przeznaczonych lecz tylko pakunek, ekspedyowani być mają zawsze niezwłocznie we dnie i w nocy.

§. 28.

Deklarowanie towarów.

Gdy statki nadchodzące zostaną przytwierdzone w miejscach wyznaczonych, kierownicy statków winni zameldować się niezwłocznie na c. k. Komorze i deklarować według przepisów cłowych czy i jakim towarem statek jest naładowany.

Kierownikom parowców obiegowych i statków trajektowych czyni się pod względem deklarowania towarów wyładowywać się mających, to ułatwienie, że zamiast zgłaszać się osobiście, mogą funkcyonaryuszowi c. k. Komory głównej sprawującemu służbę w porcie oddać wykaz towarów, który ma zawierać ilość towarów według ilości pak, numeru, rodzaju i wagę towarów.

§. 29.

Rewizya cłowa podróźnych przybywających statkami ze stacyj zagranicznych tudzież ich pakunku podróźnego.

Przed przybyciem statków osobowych do Bregencyi, oznajmić należy w stosowny sposób pasażerom na nich się znajdującym, że w Bregencyi odbywa się rewizya cłowa.

Podróźni winni więc udawać się ze statku wprost do izby rewizyjnej, wziąć ze sobą pakunek i poddać się rewizyi cłowej.

Majtkowie portowi i posługacze statków, natychmiast po przybyciu statków znoszą do izby rewizyjnej pakunki oddane bezpośrednio a właściciele winni je pootwierzać i być osobiście przytomnymi rewizyi cłowej. Gdy się rewizya cłowa skończy, podróźni opuścić mają izbę rewizyjną drzwiami do tego przeznaczonemi a służba statków lub kolejowa winna pakunki bezpośrednio oddane zabrać z izby rewizyjnej. Jeżeli Władza cłowa z jakiegokolwiek przyczyny zatrzyma pakunki w izbie rewizyjnej, należy o tem Ekspedyt towarów krótką drogą uwiadomić.

Podczas rewizyi cłowej wyjście z grobli osobowej ku miastu dozwolone jest tylko przez izbę rewizyjną a wszystkie inne wyjścia są zamknięte.

Wyjścia te otwiera się dopiero wtedy, gdy wszyscy podróźni, którzy owym statkiem przybyli

znajdują się już w izbie rewizyjnej, a ich pakunki są już tam zniesione.

Wyjścia te otwierają i zamykają funkcyjnaruszycie c. k. Straży skarbowej. Brama kratowa prowadząca z grobli osobowej do składu węgla ma być zwyczajnie zamknięta i tylko w razie potrzeby otwierają taką służby c. k. Inspekcji żegluga na jeziorze Bodeńskim.

§. 30

Postępowanie ze względu na cło z pakunkami podróźnych odchodzącymi parowcami do stacyj krajowych lub nadchodzącymi ze stacyj zagranicznych.

Pakunki podróźnych odchodzące parowcem do stacyj krajowych bierze Straż skarbową na żądanie podróźnych przed ich wstąpieniem na statek pod zanknięcie urzędowe, przylepiając na nich winiety papierowe.

Wszelkie pakunki, w taki sposób przez urząd cłowy zamknięte, muszą być na parowcu niezwłocznie odebrane od podróźnych i służba statku winna zachowywać je w miejscu oddzielnem. Pakunki, z którymi w taki sposób postąpiono, wolno wydać podróźnym pod osobistą odpowiedzialnością kapitana i kasyera statku dopiero po przybyciu do stacyi przeznaczenia.

W chwili opuszczania statku pakunek taki zanieść należy natychmiast do izby rewizyjnej i pokazać tam funkcyjnaruszyci pełniącemu służbę, który przekonać się ma, czy zamknięcie cłowe jest w porządku. Jeżeli tak jest, nie poddaje się tego pakunku rewizji cłowej, funkcyjnaruszycie odejmuje zamknięcie i wydaje pakunek.

Jeżeli zaś zamknięcie cłowe jest na którym pakunku uszkodzone lub oderwane, pakunek ten winien być rewizji cłowej poddany.

§. 31. *

Postanowienia co do zachowania się tragarzy pakunków i sług hotelowych.

Na nadchodzące parowce nie wolno nikomu wchodzić dla odniesienia pakunku podróźnych prócz osób w §. 39 wymienionych.

Tragarze, posługacze itp. mogą wchodzić na odchodzące parowce dla złożenia na nich pakunku podróźnych itp.

Portyerowie domów zajezdnych winni wtedy, gdy parowce nadchodzą, zająć miejsca wyznaczone przez intendenta i tam czekać na podróźnych.

B.

Postanowienia szczególne dla przystani publicznych w Hard, Fussach i Lochau.

I. Dla przystani publicznej w Hard.

§. 32.

Obszar portowy.

Za obszar portowy w Hard w duchu niniejszych postanowień uważać należy:

1. Starą groblę statków żaglowych, nową groblę parowców i kładkę do lądowania przy pile parowej łącznie z częściami jeziora, które pomiędzy niemi są zawarte i z niemi graniczą, port zimowy tudzież wybrzeże aż do uścia strumienia Lauteracherbach.

2. Stanowiska i miejsca składu na rzeczonych groblach i przytykającym wybrzeżu.

3. Przestrzeń jeziora przed obiema groblami w takiej rozciągłości, jaka jest potrzebna, żeby statki mogły swobodnie przyplwać i odpływać.

§. 33.

Przestrzeganie Porządku portowego.

Przestrzeganie Porządku portowego w obszarze przystani w Hard należy do c. k. Komisarza portowego w Bregencyi. Sprawowanie i nadzorowanie służby zewnętrznej poruczone jest funkcyjnaruszyci c. k. Straży skarbowej, który przeto urzędować ma jako intendent portowy w Hard. Rzeczony funkcyjnaruszycie otrzymuje w tym przymiocie od c. k. Komisarza portowego polecenia dotyczące się służby portowej za pośrednictwem swego przełożonego oddziałowego i tą samą drogą przesyła c. k. Komisarzowi portowemu uwiadomienia dotyczące się służby portowej. Osób potrzebnych do przywiązywania w obrocie parowców dostarcza zwierzchność gminy Hard, osoby zaś te podlegają we wszystkich sprawach dotyczących się służby portowej funkcyjnaruszyci c. k. Straży skarbowej pełniącemu obowiązki c. k. intendenta portowego.

§. 34.

Utrzymywanie zakładów portowych w dobrym stanie.

C. k. Komisarz portowy czuwa nad tem, żeby zakłady portowe i ich urządzenia były utrzymywane należyście w dobrym stanie. O dostrzeżonych wadliwościach uwiadamiać należy c. k. Starostwo w Bregencyi.

§. 35.

Oświetlenie i służba sygnałowa.

Odkąd się ściemni, parowcom zawijającym do Hard ukazywać należy światło białe na przyczółku grobli dla parowców. Odkąd się ściemni grobla dla parowców, powinna być podczas obrotu parowców należyście oświetlona.

W czasie mgły należy przybywającym parowcom dawać dzwonem do mgły lub trąbą do mgły sygnały przepisane w Porządku sygnałowym dla żeglugi na jeziorze Bodeńskim.

Do oświetlania grobli parowców i dawania sygnałów w czasie mgły używa się ludzi, których zwierzchność gminy Hard dostarcza do przywiązania parowców.

§. 36.

Groble, stanowiska itp. powinny być wolne.

Ruch osób i towarów na groblach nie powinien w żadnym względzie doznawać przeszkód i tłoczenie się widzów przy wsiadaniu i wysiadaniu podróżnych na parowce i z parowców nie jest dozwolone. Wolno wprawdzie wchodzić na groble parowców, atoli osoby wchodzące winny przed nadejściem każdego parowca osobowego też groble opuścić. Te osoby, które na grobli pozostaną, uważane będą przez komorę tak jak wszyscy, którzy mają przy sobie przedmioty podlegające cłu, za pasażerów przybyłych parowcem, poddać się muszą rewizji cłowej i ponieść mają bez oporu skutki tej rewizji.

Najsurowiej jest zakazane składanie jakichkolwiek towarów bez pozwolenia intendenta portowego w miejscach składu i na stanowiskach statków. Towary złożone w tych miejscach podlegają wprawdzie powszechnemu dozorowi portowemu, ale Władza portowa nie bierze za nie na siebie żadnej odpowiedzialności.

Utrzymywanie ognisk w obszarze przystani Hard jest zakazane.

Również zakazane jest strzelanie z broni palnej w całym obszarze portowym.

Osoby pijane i niedołążne bez odpowiedniej opieki należy wydalać z obszaru portowego.

§. 37.

Stanowiska statków.

Statkom zawijającym do obszaru portowego w Hard wyznaczone są następujące stanowiska:

1. Parowcom grobla dla parowców.
2. Statkom żaglowym i wielkim łodziom wiosłowym grobla dla statków wiosłowych.

3. Łodziom towarowym ciągnionym lub statkom żaglowym do przewozu drzewa służącym według okoliczności także kładka przystani przy pile parowej.

Grobla parowców przeznaczona jest wyłącznie dla ruchu osobowego, przeto na niej tylko podróżni i ich pakunki mogą być brane na statek i ze statku wysadzane. Z tego względu parowcom obiegowym, do Hard przybywającym nie wolno wyładowywać tam żadnych towarów.

Do ładowania i wyładowywania towarów bezwarunkowo od cła wolnych, przeznaczona jest grobla statków żaglowych.

§. 38.

Rewizja celnicza podróżnych przybywających statkami ze stacyj zagranicznych i ich pakunku.

Pod względem czasu ekspedycji cłowej pasażerów przybywających jeziorem Bodeńskim do Hard stosuje się przepis §. 27 c.

Przed przybyciem statków osobowych do Hard oznajmić należy w stosowny sposób pasażerom na nich się znajdującym, że w Hard odbywa się rewizja cłowa. Podróżni winni wprost na statku udać się ze swoim pakunkiem do lokalu rewizji cłowej podać siebie i ten pakunek rewizji cłowej i być osobście obecnymi tej czynności urzędowej.

Jeżeli Władza cłowa z jakiegokolwiek przyczyny zatrzyma pakunki w izbie rewizyjnej, należy jak najszybciej uwiadomić o tem piśmiennie c. k. Inspekcją żeglugi na jeziorze Bodeńskim.

II. Dla przystani publicznej w Fussach.

§. 39.

Obszar portowy.

Za obszar portowy w Fussach w duchu niniejszych postanowień uważać należy groble, miejsca składu na niej i przytykającą przestrzeń jeziora w takiej rozciągłości, jaka jest potrzebna, żeby statki przybywające i odpływające mogły bez przeszkody wykonywać obroty.

§. 40.

Przestrzeganie Porządku portowego.

Przestrzeganie Porządku portowego w obszarze przystani w Fussach należy do c. k. Komisarza portowego w Bregencji. Sprawowanie i nadzorowanie służby zewnętrznej poruczone jest funkcjonariuszowi c. k. straży skarbowej, który przeto urzędować ma jako intendencja portowy w Fussach.

Funkcyjaryusz ten otrzymuje od c. k. Komisarza portowego polecenia, tyżące się służby portowej za pośrednictwem swego przełożonego oddziałowego i tą samą drogą przesyła c. k. Komisarzowi portowemu uwiadomienia, tyżące się służby portowej.

§. 41.

Utrzymywanie zakładów portowych w dobrym stanie.

C. k. Komisarz portowy czuwa nad tem, żeby grobla i urządzenia przystani były utrzymywane należycie w dobrym stanie i o dostrzeżonych wadliwościach uwiadamia c. k. Starostwo w Bregencyi.

§. 42.

Służba cłowa i poborowa.

W przystani Fussach komunikacja statków z łądem urządzona jest w następujący sposób:

- a) Komunikacja dozwolona jest tylko w ustawowej porze dziennej to jest od wschodu aż do zachodu słońca.
- b) Wysiadać mogą na łąd tylko osoby nie mające ze sobą żadnych przedmiotów cłu podlegających; pakunku podróznego nie wolno w żadnym razie wynosić ze statków na łąd.
- c) Tylko takie towary wolno ładować i wyładowywać, które są bezwarunkowo wolne od cła.

III. Dla przystani publicznej w Lochau.

§. 43.

Obszar portowy.

Za obszar portowy w Lochau uważać należy w duchu niniejszych postanowień:

1. Stary Port.
2. Kładkę dla łodzi przy gospodzie „Pod kowtawicą“.
3. Wybrzeże starego portu aż do tak zwanego placu kapuścianego z przystaniami i miejscami składu na niem.

Poza obrębem tego obszaru nie wolno statkom żadnego rodzaju ani przybijać do łądu ani odpływać bez uzyskania wprzód pozwolenia urzędu poborowego.

§. 44.

Przestrzeganie Porządku portowego.

Przestrzeganie Porządku portowego w obszarze przystani w Lochau należy do c. k. Komisarza portowego w Bregencyi, nadzór i czuwanie nad ruchem statków poruczone jest funkcyjaryuszowi c. k. straży skarbowej.

§. 45.

Służba cłowa i poborowa.

W przystani Lochau komunikacja statków z łądem urządzona jest w następujący sposób:

- a) Komunikacja dozwolona jest tylko w ustawowej porze dziennej, to jest od wschodu aż do zachodu słońca.
- b) Wysiadać mogą na łąd tylko osoby nie mające ze sobą żadnych przedmiotów cłu podlegających. Pakunku podróznego nie wolno w żadnym razie wynosić ze statków na łąd.
- c) Tylko takie towary wolno na statki ładować i ze statków wyładowywać, które są bezwarunkowo wolne od cła.

Towary te należy przed wyładowaniem deklorować według przepisu na c. k. komorze pomocniczej w Unterhochsteg.

IV. Postanowienia wspólne dla tych trzech przystani.

§. 46.

Zresztą pod względem utrzymania wolnej wody spławnej w obszarach portowych w Hard, Fussach i Lochau, pod względem środków przy stwierdzeniu uszkodzeń lub onieczyszczeniu zakładów portowych, zachowania się w przypadkach nadzwyczajnych, pod względem obrotu statków, pod względem kar i postępowania karnego, tudzież pod względem służby cłowej i poborowej, stosowane być mają odpowiednio postanowienia Porządku portowego dla c. k. portu jeziora Bodeńskiego w Bregencyi.

C.

Postanowienia końcowe.

§. 47.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia nabywają mocy obowiązującej od dnia 1. października 1894.

Od tego samego terminu traci moc swoją wydany rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 6. kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 49) Porządek portowy dla c. k. portu i jeziora Bodeńskiego w Bregencyi, jakoteż rozporządzenie ministeryalne z dnia 8. października 1891 (Dz. u. p. Nr. 153) zawierające zmianę i uzupełnienie owego Porządku portowego.

Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIII. — Wydana i rozestana dnia 21. czerwca 1894

(Zawiera Nr. 115.)

115.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu i rolnictwa z d. 20. czerwca 1894,

którem urządzi się wprowadzanie owiec i świń z królestwa rumuńskiego do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Ażeby zapobiedz przynoszeniu i roznoszeniu chorób zaraźliwych przy wprowadzaniu owiec i świń z królestwa rumuńskiego do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwami sprawiedliwości, handlu i rolnictwa uznaje za stosowne wydać na zasadzie §§. 3, ustęp ostatni, 4 i 5 ustawy powszechnej o chorobach zaraźliwych zwierzęcych, a względnie §§. 7 i 40 ustawy o księgosuszu z dnia 29. lutego 1880 i odnośnych rozporządzeń wykonawczych z dnia 12. kwietnia t. r. (Dz. u. p. Nr. 35 aż do 38) następujące zarządzenia weterynaryjno-policyjne:

§. 1.

Owce i świnie wolno wprowadzać z królestwa rumuńskiego tylko koleją żelazną przez c. k. komorę główną znajdującą się na dworcu w Iekanach.

Owce wolno wprowadzać codziennie, świnie zaś tylko w poniedziałek i wtorek każdego tygodnia.

§. 2.

Owce i świnie wprowadzane powinny być zasłonięte przepustkami, które wydawać ma zwierzchność gminy pochodzenia.

Przepustki mają podawać gminę pochodzenia, królewsko rumuńską Władzę administracyjną powiatową przynależności, dzień wygotowania, ilość sztuk trzody, dokładny opis onychże pod względem płci i wieku, maści, znaków i znamion szczególnych (ucięcia uszu, znaków tetuowanych).

Jeżeli przepustki wygotowane są nie w niemieckim języku, strona winna postarać się o to, żeby najpóźniej w stacyi granicznej ickańskiej dołączony był przekład wierzitelny na ten język.

Uwierzytelnienie urzędowe tego przekładu będzie uznawane wtedy, gdy wydane będzie przez takie osoby lub Władze i urzędy stacyjne kolejowe, którym służy prawo używania pieczęci służbowej.

§. 3.

Przed naładowaniem transportów owiec lub świń w rumuńskich stacyach kolejowych, te zwierzęta, które mają być do Austrii wprowadzone, winien zrewidować weterynarz przez Rząd mianowany lub przez Władzę rządową do tego szczególnie upoważniony dla przekonania się, czy stan ich zdrowia nie wznieca obawy zarazy.

Stwierdzony tym sposobem stan rzeczy zanotować należy na odwrotnej stronie przepustki.

Termin ważności tego świadectwa wynosi dni 8. Jeżeli termin ten upłynie, zanim zwierzęta opuszczą obszar rumuński, zwierzęta muszą być ponownie rewidowane przez takiego weterynarza, którego Rząd mianował lub Władza rządowa (do tego szczególnie upoważniła. Również i to stwierdzenie, które przez następne dni 8 jest ważne, zanotować należy w sposób powyższy.

§. 4.

Owce i świnie, które mają być wprowadzone, muszą być na c. k. komorze głównej w dworcu ickańskim wyladowane w obrębie placu urzędowego, gdzie każda sztuka z osobna poddana będzie ścisłej rewizji weterynarskiej.

Wyladowanie to odbywać się ma we dnie, w godzinach urzędowych, w obecności rewizyjnego weterynarza austriackiego.

Owce poddać należy nadto obserwacji 12godzinnej a w ciągu tego czasu także baczości przy karmieniu i pojeniu.

Weterynarz urzędujący austriacki obowiązany jest zanotować wynik rewizji na odwrotnej stronie odnośnych przepustek, zapisać go w protokole oględzin i zakomunikować niezwłocznie komorze pogranicznej.

§. 5.

Tych transportów owiec i świń, w których podczas rewizji weterynarskiej na granicy, lub

podczas 12godzinnej obserwacji, chociażby tylko jedno zwierzę znalezione zostało dotkniętem chorobą, uzasadniającą według austriackich przepisów weterynaryjno - policyjnych obowiązek doniesienia, nie wolno do wprowadzenia dopuścić, lecz takowe muszą być najbliższym pociągiem towarowym napowrót za granicę do królestwa rumuńskiego odesłane.

C. k. komora główna na dworcu ickańskim winna o takim odesłaniu napowrót uwiadomić niezwłocznie telegrafem c. k. Rząd krajowy w Czerńowcach i królewsko rumuńskie Ministerstwo spraw wewnętrznych.

§. 6.

Jeżeli przy oględzinach lub w ciągu 12godzinnej obserwacji owiec nie nasunie się żadna wątpliwość, można takowe popędzić lub wieźć do krajów tutejszych; natomiast transporty świń, których oględziny żadnej nie nastęczyły wątpliwości, wolno powieźć tylko koleją najprzód do zakładu konfinacyjnego dla świń w Krakowie, przeto stosuje się do nich w zupełności rozporządzenie ministerjalne z dnia 15. maja 1893 (Dz. u. p. Nr. 83).

§. 7.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 25. czerwca 1894.

Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w.

Schönbörn r. w.

Falkenhayn r. w.

Rok 1894.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIV. — Wydana i rozesłana dnia 21. czerwca 1894.

(Zawiera Nr. 116.)

116.

Umowa handlowa z dnia 21. (9.) grudnia 1893,

pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Rumunią.

(Zawarta w Bukareszcie dnia 21. (9.) grudnia 1893; przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowana w Budapeszcie dnia 9. czerwca 1894, a ratyfikacje wzajemne wymieniono Bukareszcie dnia 14. (2.) czerwca 1894.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiaro Nostro atque illo Majestatis Suae Romaniae Regis ad promovendas et dilatandas commercii relationes inter Utriusque Nostrum ditiones et subditos existentes conventio die vigesima prima mensis Decembris anni elapsi Bucaresti inita et signata fuit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., et Roi Apostolique de Hongrie,

et

Sa Majesté le Roi de Roumanie,

animés d'un égal désir de favoriser le développement des relations commerciales entre leurs Etats, ont résolu de conclure, à cet effet, une Convention et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires,

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

le Sieur Agénor Comte Gołuchowski, Son Chambellan, Chevalier de 1ère classe de l'Ordre Impérial de la Couronne de Fer, Commandeur avec plaque de l'Ordre Impérial de François Joseph etc., etc., Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi de Roumanie,

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

le Sieur Alexandre N. Lahovari, Grand' Croix de Son Ordre de la Couronne de Roumanie etc., etc., Son Ministre Secrétaire d'Etat au département des Affaires Etrangères.

Lesquels après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs respectifs trouvés en bonne et due forme sont convenus de ce qui suit:

Article 1.

Les ressortissants, les bâtimens et les marchandises, produits du sol et de l'industrie de chacune des Parties contractantes jouiront, dans les territoires de l'autre, des privilèges, immunités ou avantages quelconques accordés à la nation la plus favorisée.

Il est entendu toutefois que la stipulation qui précède ne déroge en rien aux lois, ordonnances et réglemens spéciaux en matière de commerce, d'industrie, de police et de sûreté générale en vigueur dans les territoires des Parties contractantes et applicables à tous les étrangers en général.

Article 2.

Tous les objets, produits du sol ou de l'industrie de la Monarchie austro-hongroise qui seront importés en Roumanie et tous les objets, produits

(Przekład.)

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski

tudzież

Najjaśniejszy Król rumuński,

przejęci zarówno życzeniem poparcia rozwoju stosunków handlowych pomiędzy Swojemi państwami, postanowili zawrzeć w tym celu umowę i mianowali do tego Swoimi pełnomocnikami,

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski:

Pana Agenora hrabiego Gołuchowskiego, Swego szambelana, kawalera orderu cesarskiego Żelaznej korony I. klasy, komandora orderu cesarskiego Franciszka Józefa z Gwiazdą itd. itd., Swego posła nadzwyczajnego i pełnomocnego ministra przy Najjaśniejszym Królu rumuńskim,

Najjaśniejszy Król rumuński:

Pana Aleksandra N. Lahovari, kawalera wielkiego krzyża orderu Korony rumuńskiej itd. itd., Swego ministra sekretarza stanu w departamencie spraw zewnętrznych,

kórzy okazawszy sobie swoje pełnomocnictwa i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili jak następuje:

Artykuł 1.

Obywatele, statki tudzież ziemiopłody i wyroby jednej ze Stron kontraktujących używać będą w obszarach drugiej Strony wszystkich tych przywilejów, swobód i korzyści, które tamże służą narodowi największej przychylności doznającemu.

Postanowienie powyższe nie ma jednak naruzać szczególnych ustaw, rozporządzeń i regulaminów, dotyczących się handlu, przemysłu, policyi i bezpieczeństwa publicznego, które obowiązują w obszarach Stron kontraktujących i stosowane są do wszystkich cudzoziemców w ogólności.

Artykuł 2.

Wszelkie ziemiopłody i wyroby przemysłowe monarchii austryacko-węgierskiej, gdy będą wprowadzone do Rumunii, tudzież wszelkie ziemiopłody

du sol ou de l'industrie de la Roumanie, qui seront importés dans la Monarchie austro-hongroise, destinés soit à la consommation, soit à la mise en entrepôt, soit à la réexportation, soit au transit, seront soumis, pendant la durée de la présente Convention, au traitement accordé à la nation la plus favorisée et, en particulier, ne seront passibles de droits ni plus élevés, ni autres que ceux qui frappent les produits ou les marchandises de la nation la plus favorisée.

A l'exportation pour la Monarchie austro-hongroise il ne sera pas perçu en Roumanie, et à l'exportation pour la Roumanie il ne sera pas perçu dans la Monarchie austro-hongroise des droits de sortie autres ni plus élevés qu'à l'exportation des mêmes objets pour le pays le plus favorisé à cet égard.

Chacune des Parties contractantes s'engage donc à faire profiter l'autre, immédiatement, de toute faveur, de tous privilèges ou abaissements de droits qu'elle a déjà accordés ou pourrait accorder par la suite, sous les rapports mentionnés, à une tierce puissance.

Les marchandises de toute nature provenant des territoires de l'une des Parties contractantes ou y allant, seront exemptes, dans les territoires de l'autre, de tout droit de transit. Le traitement de la nation la plus favorisée est réciproquement garanti à chacune des Parties contractantes pour tout ce qui concerne le transit.

Article 3.

Les Parties contractantes s'engagent à n'entraver nullement le commerce réciproque de leurs pays par des prohibitions à l'importation, à l'exportation ou au transit qui ne soient appliquées en même temps à toutes les autres nations, ou du moins à toutes celles qui se trouveraient dans les mêmes circonstances.

Toutefois, dans des circonstances exceptionnelles, l'importation, l'exportation et le transit des provisions de guerre pourront être défendus sans égard à la disposition précédente.

Article 4.

Les négociants, fabricants et autres industriels qui prouvent, par l'exhibition d'une carte de légitimation industrielle délivrée par les autorités de leur pays, que, dans l'Etat où ils ont leur domicile, ils sont autorisés à exercer leur commerce ou industrie et qu'ils acquittent les taxes et impôts légaux, auront le droit, personnellement ou par des voyageurs à leur service, de faire des achats dans les

i wyroby przemysłowe rumuńskie, gdy będą wprowadzone do monarchii austriacko-węgierskiej, bez względu, czy przeznaczone są do spożycia, do złożenia w składzie tymczasowym, do wywozu napowrót lub przewozu, mają także podlegać, dopóki umowa niniejsza będzie obowiązywała, postępowaniu według zasady największej przychylności, mianowicie zaś nie będą obciążane ani większym ani innym cłem, aniżeli płody lub towary narodu największej przychylności doznającego.

W Rumunii od wywozu do monarchii austriacko-węgierskiej a w monarchii austriacko-węgierskiej od wywozu do Rumunii nie będą pobierane ani inne ani większe cła wywozowe, aniżeli od wywozu tych samych przedmiotów do państwa doznającego pod tym względem największej przychylności.

Każda ze Stron kontraktujących zobowiązuje się więc przyznać niezwłocznie drugiej Stronie wszystkie te korzyści i wszystkie te przywileje lub zniżenia cłowe, które trzeciemu mocarstwu już lub któreby w stosunkach wzmiankowanych w przyszłości przyznała.

Towary wszelkiego rodzaju z obszarów jednej ze Stron kontraktujących pochodzące lub do nich idące, mają być w obszarach drugiej Strony wolne całkiem od cła przewozowego. We wszystkim, co się tyczy przewozu, zapewniają sobie nawzajem obie Strony kontraktujące postępowanie według zasad największej przychylności.

Artykuł 3.

Strony kontraktujące zobowiązują się nie obciążenie handlu wzajemnego swoich krajów żadnymi takimi zakazami przywozu, wywozu lub przewozu, któreby zarazem nie były stosowane do wszystkich innych narodów a przynajmniej do znajdujących się w takich samych stosunkach.

Atoli w nadzwyczajnych okolicznościach przywóz, wywóz i przewóz materiałów wojennych może być zakazany bez względu na postanowienie powyższe.

Artykuł 4.

Kupecy, fabrykanci i inni przemysłowcy, którzy okazaniem karty legitymacyjnej przemysłowej, wygotowanej przez Władze swego kraju rodzinnego, udowodnią, że w tem Państwie, w którym mają stałą siedzibę, są upoważnieni do trudnienia się handlem i przemysłem i opłacają ustawowe taksy i podatki, mają mieć prawo zakupowania towarów osobiście lub przez komisantów podróżujących

territoires de l'autre Partie contractante, chez les négociants ou dans les locaux de vente publics, ou chez les personnes qui produisent ces marchandises. Ils pourront aussi prendre des commandes, même sur échantillons, chez les négociants ou autres personnes dans l'exploitation industrielle desquelles les marchandises du genre offert trouvent leur emploi. Ni dans un cas ni dans l'autre, il ne seront astreints à acquitter pour cela une taxe spéciale.

Les industriels (voyageurs de commerce), munis d'une carte de légitimation industrielle, ont le droit d'avoir avec eux des échantillons, mais non des marchandises.

Les cartes de légitimation industrielle devront être délivrées conformément au modèle ci-annexé.

Les Parties contractantes se feront réciproquement connaître quelles autorités sont compétentes pour délivrer les cartes de légitimation industrielle, et quelles prescriptions doivent être observées par les titulaires de ces cartes pour l'exercice de leur profession.

Les dispositions ci-dessus ne sont pas applicables aux industries ambulantes, non plus qu'au colportage et à la recherche de commandes chez des personnes, n'exerçant ni commerce ni industrie.

En ce qui concerne les formalités quelconques auxquelles les voyageurs de commerce sont ou seront soumis dans les territoires de Parties contractantes, les Autrichiens et les Hongrois en Roumanie et les Roumains dans la Monarchie austro-hongroise jouiront du traitement de la nation la plus favorisée.

Article 5.

Les objets passibles d'un droit d'entrée, qui servent d'échantillons et qui sont importés dans la Monarchie austro-hongroise par des fabricants, des marchands ou des voyageurs de commerce roumains, et en Roumanie par des fabricants, des marchands ou des voyageurs de commerce autrichiens ou hongrois seront, de part et d'autre, admis en franchise temporaire, moyennant les formalités de douane nécessaires pour en assurer la réexportation ou la réintégration en entrepôt. Ces formalités s'accompliront selon les lois ou règlements qui sont ou seront édictés dans les pays respectifs.

Article 6.

Les ressortissants de chacune des Parties contractantes seront exempts, dans les territoires de l'autre, de tout service ou impôt militaire et de

w obszarze drugiej Strony kontraktującej, bądź u kupców bądź w otwartych miejscach sprzedaży albo u takich osób, które towary wyrabiają. Nadto będzie im także wolno na podstawie rozwożonych wzorów starać się o zamówienia u kupców lub u innych osób, w których przemyśle towary tego rodzaju mogłyby być przydatne. Ani w pierwszym, ani w drugim przypadku nie mają być zmuszani do opłacania od tego osobnego podatku.

Przemysłowcy (komisanci podróżujący), opatrzeni kartą legitymacyjną przemysłową, mają prawo wozić z sobą próbki, lecz nie mogą wozić towarów.

Karty przemysłowe wygotowywane być powinny według dołączonego wzoru.

Strony kontraktujące będą się nawzajem uwiadomiały, które Władze są upoważnione do wydawania kart legitymacyjnych przemysłowych i jakie przepisy mają posiadacze tych kart zachowywać w wykonywaniu swego przemysłu.

Postanowienia powyższe nie stosują się do przemysłu koczowniczego ani też do handlu obnośnego i do starających się o zamówienia u osób nie trudniących się handlem lub przemysłem.

Pod względem formalności wszelkiego rodzaju, którym komisanci podróżujący podlegają lub podlegać będą w obszarach Stron kontraktujących, postępować się będzie w Rumunii z Austryakami i Węgrami a w monarchii austryacko-węgierskiej z Rumunami tak samo jak z obywatelami narodu doznającego największej przychylności.

Artykuł 5.

Towary podlegające cłu przywozowemu, gdy służą za wzory i wprowadzone będą do monarchii austryacko-węgierskiej przez fabrykantów, kupców lub komisantów podróżujących rumuńskich a do Rumunii przez fabrykantów, kupców lub komisantów podróżujących austryackich lub węgierskich, będą na pewien czas wpuszczane z uwolnieniem od cła pod warunkiem dopełnienia formalności cłowych potrzebnych do zabezpieczenia ich wyprowadzenia napowrót lub złożenia w składzie tymczasowym. Formalności te dopełniane być mają według ustaw lub przepisów, które w odnośnych obszarach albo już istnieją albo będą później wydane.

Artykuł 6.

Obywatele każdej ze Stron kontraktujących mają być wolni w obszarach drugiej Strony od wszelkiej służby wojskowej i od wszelkich taks

toutes réquisitions extraordinaires qui seraient établies par suite de circonstances exceptionnelles.

Sont toutefois exceptées les charges qui sont attachées à la possession d'un bien-fonds, ainsi que les prestations et réquisitions militaires auxquelles tous les nationaux peuvent être appelés à se soumettre comme propriétaires, fermiers ou locataires d'immeubles.

Article 7.

La présente Convention s'étend aussi aux pays ou territoires unis, actuellement ou à l'avenir, par une union douanière à l'une des Parties contractantes.

Article 8.

Les Parties contractantes se réservent respectivement la faculté de dénoncer à toute époque la présente Convention, moyennant un avertissement de douze mois à l'avance.

Article 9.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Bucarest le plus tôt possible.

Elle entrera en vigueur à partir du jour de l'échange des ratifications.

En foi de quoi les Plénipotentiaires l'ont signée et l'ont revêtue de leurs cachets respectifs.

Fait en double expédition, à Bucarest le vingt-un (neuf) décembre mil huit cent quatre-vingt-treize.

(L. S.) Gołuchowski (L. S.) Al. Lahovari
m. p. m. p.

wojskowych, tudzież od wszelkich nadzwyczajnych rekwizycyj, jakieby w skutek nadzwyczajnych okoliczności zostały zarządzone.

Wyjmują się tylko te ciężary, które przywiązane są do posiadania gruntu, jakoteż te świadczenia i rekwizycye, do których wszyscy krajowcy jako posiadacze, dzierżawcy lub najemcy nieruchomości mogą być pociągani.

Artykuł 7.

Umowa niniejsza rozciąga się także na wszystkie kraje lub obszary, które z jedną ze Stron kontraktujących są lub w przyszłości będą związkiem cłowym połączone.

Artykuł 8.

Strony kontraktujące zastrzegają sobie nawzajem prawo wypowiedzenia kiedykolwiek umowy niniejszej zapomocą uwiadomienia na dwanaście miesięcy przedtem udzielonego.

Artykuł 9.

Umowa niniejsza będzie ratyfikowana a dokumenty ratyfikacyjne wymienione zostaną jak można najrychlej w Bukareszcie.

Nabywa mocy obowiązującej od dnia wymiany ratyfikacyj.

W dowód czego Pełnomocnicy podpisali umowę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Spisano w dwóch wygotowaniach w Bukareszcie dnia 21. (9.) grudnia 1893.

(L. S.) Gołuchowski (L. S.) Al. Lahovari
r. w. r. w.

Annexe
(Modèle.)

Carte de légitimation pour Voyageurs de Commerce.

Pour l'année

No. de la carte.

(Armoiries).

Valable dans la Monarchie austro-hongroise et en Roumanie.

Porteur.

(Prénom et nom de famille.)

Fait à..... le (jour, mois, année.)

(Sceau.)

(Autorité compétente.)

Signature.

Il est certifié que le porteur de la présente carte
 { possède un (désignation de la fabrique ou du commerce) à..... sous la
 { raison.....
 { est employé, comme voyageur de commerce, dans la maison.....
 { à..... qui y possède un (désignation de la fabrique ou du commerce).

Le porteur de la présente carte désirant rechercher des commandes et faire des achats pour
 le compte de sa maison, ainsi que $\frac{\text{de la maison suivante}}{\text{des maisons suivantes}}$ (désignation de la fabrique ou du commerce)
 à....., il est certifié, en outre, que $\frac{\text{ladite maison est tenue}}{\text{lesdites maisons sont tenues}}$ d'acquitter dans ce
 pays-ci les impôts légaux pour l'exercice de $\frac{\text{son}}{\text{leur}}$ commerce (industrie).

Signalement du porteur:

Signes particuliers:

Age:

Taille:

Cheveux:

Signature.
.....

Avis.

Le porteur de la présente carte ne pourra rechercher des commandes ou faire des achats autre-
 ment qu'en voyageant et pour le compte de $\frac{\text{la maison susmentionnée.}}{\text{des maisons susmentionnées.}}$ Il pourra avoir avec lui des
 échantillons, mais point de marchandises. Il se conformera, d'ailleurs, aux dispositions en vigueur dans
 chaque Etat.

Nota. Là où le modèle ci-dessus contient un double texte, le formulaire à employer pour l'expédition des cartes
 présentera l'espace nécessaire pour y insérer l'un ou l'autre des textes, suivant les circonstances du cas particulier.

Załączka

(Wzór.)

Karta legitymacyjna przemysłowa dla kupców podróżujących.

Na rok

Nr. karty

(Herb.)

Ważna w monarchii austriacko-węgierskiej i w Rumunii.

Posiadacz:

(Imię i nazwisko)

(Nazwa miejsca), dnia (dzień, miesiąc, rok)

(Pieczęć)

(Władza)

Podpis.

Potwierdza się niniejszem, że posiadacz tej karty ma (oznaczenie fabryki lub handlu) w pod firmą pełni służbę komisanta handlowego firmy w, która także posiada (oznaczenie fabryki lub handlu).

Nadto, ponieważ posiadacz zamierza starać się o zamówienia towarów i czynić zakupno towarów na rachunek tej firmy, jakoteż następują $\frac{\text{cej firmy}}{\text{cych firm}}$ (oznaczenie fabryki lub handlu) w potwierdza się, że od wykonywania przemysłu przerzeczono $\frac{\text{nej firmy}}{\text{nych firm}}$ w kraju tutejszym podatki ustawami przepisane mają być opłacane.

Opis osoby posiadacza:

Wiek:

Wzrost:

Włosy:

Znaki szczególne:

Podpis.

Przestroga.

Posiadacz tej karty upoważniony jest do starania się o zamówienia na towary i czynienia zakupna towarów wyłącznie na objazdach i wyłącznie na rachunek przerzeczono $\frac{\text{nej firmy}}{\text{nych firm}}$. Wolno mu wozić z sobą tylko próbki towarów nie zaś towary. Nadto winien zachowywać przepisy w każdym państwie obowiązujące.

Uwaga: W tych miejscach, gdzie wiersze są podwójne, wypełnia się we wzorze, w którym znajdować się powinno miejsce do tego odpowiednie, wiersz górny lub dolny stosownie do okoliczności przypadku.

Article additionnel.

Pour donner au trafic des districts limitrophes les facilités exigées par les besoins courants des habitants, les Hautes Parties contractantes sont convenues de l'article additionnel qui suit :

1. Resteront libres de tout droit de douane et de timbre relatif aux opérations douanières à l'importation et à l'exportation, par la frontière commune :

- a) toute quantité de marchandises pour laquelle la somme totale des droits à prélever n'atteint pas le chiffre de deux Kreuzer ou de cinq centimes;
- b) l'herbe pour la nourriture du bétail, le foin, la paille, la fane, la mousse pour emballage et calfatage; les fourrages, roseaux ordinaires, les plantes vivantes en tant qu'elles sont admises à la libre circulation par les règlements internationaux en vigueur; les céréales en gerbes ou en épis, les plantes légumineuses, le chanvre et le lin non teillés.
- c) les ruches avec abeilles vivantes;
- d) le sang animal;
- e) le lait, frais et caillé (Topfen);
- f) les cendres végétales et de houilles, lessivées, les vinasses, les lavures, la drêche, le marc, les balayures, les tessons d'objets en pierre ou en argile, les lavures d'or et d'argent, le limon;
- g) Pour les besoins courants de chaque famille domiciliée près de la frontière et sous réserve des contrôles destinés à prévenir des abus: le pain et la farine, jusqu'à concurrence de 10 kilogrammes inclusivement, les pommes de terre jusqu'à concurrence de 50 kg. inclusivement, le son jusqu'à concurrence de 50 kg. inclusivement, les œufs de toute sorte jusqu'à concurrence de 60 pièces,

Artykuł dodatkowy.

Ażeby w handlu obszarów pogranicznych zaprowadzić ułatwienia, jakich wymagają bieżące potrzeby mieszkańców, zgodziły się Strony kontraktujące na następujący artykuł dodatkowy:

1. W ohrocie przez spólną granicę wolne są od wszelkich ceł przywozowych i wywozowych, tudzież od obowiązku stęplowania w postępowaniu cłowym:

- a) Wszelkie ilości towarów, od których suma ogólna przypadających opłat wynosiłaby mniej niż dwa centy lub pięć centymów;
- b) trawa, siano, słoma, mierzwa, mech do pakowania i utykania, rośliny pastewne, trzcina pospolita, rośliny żywe, o ile stosownie do obowiązujących przepisów międzynarodowych wolny ich obrót jest dozwolony, zboże w snopach i kłosach, strączywo, len i konopie nie międlone;
- c) ule z żywymi pszczołami;
- d) krew zwierzęca;
- e) mleko świeże i zsiadłe (twaróg);
- f) popiół wylugowany, roślinny i z węgla kamiennego, braha drożdżowa, pomyje, wyłoczyny winne, śmieci, skorupy z towarów kamiennych, i kamionkowych, wyskrobki złote i srebrne, muł;
- g) na potrzebę bieżącą każdej rodziny na granicy osiadłej i z zastrzeżeniem zaprowadzenia kontroli przeciwko nadużyciom:
 - chleb i mąka w ilości aż do 10 kilogramów,
 - ziemniaki w ilości aż do 50 kilogramów,
 - otręby w ilości aż do 50 kilogramów,
 - jaja wszelkiego rodzaju w ilości aż do 60 sztuk,

le fromage, jusqu'à concurrence de 2 kilogrammes inclusivement,
le beurre frais, jusqu'à concurrence de 2 kilogrammes inclusivement.

2. Seront également exempts des droits d'importation et d'exportation, et pourront passer la frontière même en dehors des routes douanières: les bêtes de labour, les instruments agricoles, le mobilier et les effets que les paysans domiciliés aux extrêmes frontières importeront ou exporteront par la ligne douanière pour leurs travaux agricoles, ou par suite de changement de domicile.

3. Les produits du sol provenant de parties de propriétés qui se trouveraient séparées par la frontière des fermes ou maisons d'habitation pourront être transportés dans ces fermes ou maisons d'habitation en franchise de tout droit d'entrée ou de sortie.

4. Toutefois, les faveurs accordées aux Nos. 1, 2 et 3 sont limitées aux habitants et aux produits d'une zone, le long de la frontière, qui ne s'étend pas au delà de 10 kilomètres de la frontière.

5. Sera admis en franchise temporaire des droits d'entrée et de sortie, conformément aux ordonnances douanières, et avec l'obligation de le faire retourner: le bétail conduit d'un territoire à l'autre au pacage ou à l'hivernage. Pourront de même être reconduits en franchise douanière les produits du bétail conduit au pâturage ou à l'hivernage, tels que: le lait, le beurre, le fromage, la laine, les animaux mis bas dans l'intervalle, mais toujours en quantité proportionnée au nombre du bétail et à la durée effective du pâturage. La franchise des droits de douane s'applique également aux effets et au mobilier des paysans ou pasteurs qui accompagnent les bestiaux.

Il est entendu que pour les bêtes qui ne retournent pas, excepté celles qui seraient mortes pendant le pacage, on paiera, au retour des troupeaux, les droits d'importation respectifs.

6. Les stipulations des Nos. 2, 3 et 5 ne dérogent pas au droit de chacune des Parties contractantes de prendre les mesures qu'elle juge nécessaires pour des raisons de police vétérinaire et pour exercer le contrôle douanier.

7. Les Parties contractantes s'entendront sur les mesures à observer afin de pouvoir accorder, dans des cas particuliers, pour certaines localités où on le jugera nécessaire, le libre passage, en dehors des routes douanières, des objets affranchis de droit dans la Monarchie austro-hongroise et en Roumanie, tant à l'entrée qu'à la sortie.

ser w ilości aż do 2 kilogramów,

masło świeże w ilości aż do 2 kilogramów.

2. Nadto uwalnia się od ceł przywozowych i wywozowych i pozwala się przeprowadzać przez granicę poza obrębem dróg cłowych: bydło robocze, narzędzia rolnicze, tudzież sprzęty i wszelkie przedmioty, które wieśniacy, mieszkający na samej granicy, wprowadzać i wyprowadzać będą przez linię cłową w celu wykonania pracy rolniczej lub z powodu przesiedlania się.

3. Płody ziemne tej części posiadłości, którą linia graniczna odcina od budynków mieszkalnych i gospodarskich, wzięzione od tychże budynków mieszkalnych i gospodarskich będą również wolne od ceł przywozowych i wywozowych.

4. Dobrodziejstwa przyznane pod 1, 2 i 3 ograniczają się jednak tylko do mieszkańców i płodów pasu wzdłuż granicy na szerokość aż do dziesięciu kilometrów od granicy.

5. Bydło przeprowadzane z jednego obszaru do drugiego na pastwisko lub na przezimowanie uwalnia się czasowo od ceł przywozowych i wywozowych pod warunkiem zobowiązania się do przeprowadzenia go napowrót i zachowania przepisów cłowych. Również wolno będzie wprowadzać napowrót bez opłaty cła płody uzyskane z bydła na pastwisku lub na przezimowaniu, jakoto: mleko, masło, ser, wełnę i przyplódek w międzyczasie uzyskany atoli zawsze tylko w ilości odpowiedniej ilości sztuk bydła i długości czasu, który bydło na pastwisku rzeczywiście przebywało. Uwolnienie od cła stosuje się w podobny sposób do rzeczy i sprzętów wieśniaków lub pasterzy bydłu towarzyszących.

Zgodzono się, że od tych zwierząt, które nie wracają, wyjąwszy te, które padły w czasie pobytu na pastwisku, należy opłacić cła wchodowe, gdy trzoda wraca.

6. Postanowienia Nr. 2, 3 i 5 nie naruszają praw służących każdej ze Stron kontraktujących co do użycia środków, jakie z powodów weterynaryjnopolicyjnych lub w celu wykonywania kontroli cłowej uzna za potrzebne.

7. Strony kontraktujące będą się nawzajem uwiadamiły o przepisach, przy których zachowaniu — w pewnych okolicach, gdzie to będzie uznane za potrzebne — może być w pojedynczych przypadkach dawane pozwolenie do przeprowadzenia przez granicę poza obrębem dróg cłowych, takich przedmiotów, które w monarchii austryacko-węgierskiej i w Rumunii są wolne od ceł przywozowych i wywozowych.

8. Sont exempts de droits de douane à l'entrée et à la sortie dans la circulation par les frontières communes:

- a) Les effets des voyageurs, bateliers, charretiers et ouvriers, tels que: linge, vêtements, ustensiles de voyage, outils et instruments, destinés à leur propre usage et dans une quantité correspondante aux circonstances.
- b) Les voitures servant effectivement au transport des personnes et des marchandises, les charrettes, les paniers et appareils similaires pour le transport, tous ces objets déjà employés, usagés, non destinés à la vente et servant pour le transport ou l'emballage des effets ou marchandises; les bêtes de somme et de trait, les embarcations avec inventaire régulier. Pour assurer la réexportation de voitures et autres véhicules neufs, des bêtes de somme et de trait le dépôt d'une caution pourra être exigé conformément aux lois des pays respectifs.
- c) Les provisions des navires, tant pour le navire que pour le personnel effectif de l'équipage et pour les voyageurs se trouvant à bord, le tout sous contrôle douanier. Il est entendu que les articles qui forment l'objet d'un monopole d'Etat ne seront admis que dans les conditions prévues par les lois et sous contrôle des organes compétents.

Le présent article additionnel aura la même force, valeur et durée que la Convention de commerce en date de ce jour.

Fait, en double expédition, à Bucarest le vingt-un (neuf) décembre mil huit cent quatre-vingt-treize.

(L. S.) Gołuchowski (L. S.) Al. Lahovari
m. p. m. p.

8. Uwalnia się od ceł przywozowych i wywozowych w obrocie przez wspólną granicę:

- a) Rzeczy podróŜnych, żeglarzy, woźniców i rzemieślników, jako to: bieliznę, odzież, przybory podróŜne, narzędzia i instrumenta na ich własny użytek i w ilości okolicznościom odpowiedniej.
- b) Wozy słuŜące rzeczywiście do przewozu osób i towarów, wózki, kosze i tym podobne środki transportowe, wszystkie te przedmioty jeżeli były już używane, nie są przeznaczone na sprzedaŜ i słuŜą do przewozu lub zapakowania rzeczy i towarów; zwierzęta pociągowe i juczne, statki wodne ze zwykłym inwentarzem. Dla zabezpieczenia, że nowe wozy lub inne środki ruchu, tudzież zwierzęta pociągowe i juczne będą napowrót wprowadzone, można wymagać złoŜenia kaucyi w myśl ustaw odnośnego państwa.
- c) Zapasy okrętowe, zarówno na potrzebę samego okrętu, jak i rzeczywistej załogi i podróŜnych znajdujących się na pokładzie, wszystko to pod kontrolą cłową. Zgodzono się, żeby przedmioty będące monopoliami państwa, wolno było wprowadzać tylko pod warunkami w ustawie przewidzianymi i pod kontrolą właściwych funkcyjaryuszów.

Niniejszy artykuł dodatkowy będzie miał taką samą moc i znaczenie i będzie aŜ do tego samego terminu obowiązywał, co umowa handlowa z dnia dzisiejszego.

Wygotowano w dwóch egzemplarzach w Bukareszcie dnia 21. (9.) grudnia 1893.

(L. S.) Gołuchowski (L. S.) Al. Lahovari
r. w. r. w.

Nos visis et perpensis omnibus et singulis quae in hac conventione ejusque adnexis continentur, ea rata grataque habere profiteamur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos illa omnia fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro appresso muniri jussimus.

Dabantur Budapest die nona mensis Junii anno Domini millesimo octingentesimo nonagesimo quarto, Regnorum Nostrorum quadragesimo sexto.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes Kálnoky m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Hugo liber Baro a Glanz m. p.,
Caput sectionis.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature de la Convention de commerce conclue à la date de ce jour, entre la Monarchie austro-hongroise et la Roumanie les Plénipotentiaires soussignés ont fait les déclarations suivantes qui formeront partie intégrante de la Convention même:

I. Les dispositions de l'article 2 de la présente Convention de commerce ne dérogent point:

- a) aux faveurs qui sont accordées à d'autres Etats limitrophes pour faciliter le commerce de frontière;
- b) aux obligations imposées à l'une des Parties contractantes par des engagements d'une union douanière, contractée déjà, ou qui pourrait être contractée à l'avenir.

II. Sont autorisés dans la Monarchie austro-hongroise l'entrée et le transit des conserves alimentaires en boîtes hermétiquement fermées.

Les viandes fraîches et les viandes séchées, fumées ou salées, transportées en droiture dans des wagons mis sous plombs seront admises au transit à travers la Monarchie austro-hongroise par toutes les voies ferrées servant au trafic direct aux conditions suivantes:

- a) Ces wagons devront être construits de manière à ce qu'il ne soit pas nécessaire d'ouvrir les compartiments qui contiennent la viande fraîche ou la viande séchée, fumée ou salée, pour renouveler, s'il y a lieu, la matière réfrigérante pendant le passage sur les territoires autrichiens ou hongrois.
- b) Il devra être attesté que le pays destinataire permet l'importation.
- c) Si, malgré cette autorisation, l'envoi était refusé à la frontière du pays destinataire, il sera traité selon les réglemens de police sanitaire autrichiens ou hongrois en vigueur.

Dans le cas où la peste bovine se déclarerait en Roumanie, le transit des viandes fraîches et des viandes séchées, fumées ou salées pourra être limité ou défendu temporairement.

Protokół końcowy.

Przy podpisywaniu umowy handlowej, zawartej w dniu dzisiejszym między monarchią austriacko-węgierską a Rumunią, podpisani Pełnomocnicy złożyli następujące oświadczenia, które stanowią część istotną samejże umowy:

I. Postanowienia artykułu 2go niniejszej umowy handlowej nie mają naruszać:

- a) ulg przyznanych innym państwom pogranicznym dla ułatwienia handlu pogranicznego;
- b) zobowiązań, jakie na jedną ze Stron kontraktujących wkłada związek cłowy już istniejący, lub któryby w przyszłości został zawarty.

II. Konserwy w puszkach szczelnie zamkniętych będą w monarchii austriacko-węgierskiej dopuszczane do przywozu i przewozu.

Mięsiva świeże, suszone, wędzone lub solone, wiezione w obrocie bezpośrednio wagonami oplombowanymi mogą być przewożone przez monarchią austriacko-węgierską wszystkimi liniami kolejowymi do obrotu bezpośredniego przeznaczonymi pod następującymi warunkami:

- a) Wagony powinny być tak urządzone, żeby nie było potrzeba otwierać przedziałów zawierających mięsiva świeże, suszone, wędzone lub solone, gdyby podczas przewozu przez obszar austriacki lub węgierski trzeba było odnawiać środek chłodzący;
- b) powinno być potwierdzone, że kraj przeznaczenia zezwala na wprowadzenie;
- c) gdyby pomimo tego zezwolenia posyłka odprawiona została od granicy kraju przeznaczenia, postąpi się z przesyłką według przepisów policyjno-zdrowotnych obowiązujących w Austrii lub w Węgrzech.

W razie pojawienia się księgosuszu w Rumunii, przewóz mięsiva świeżego, suszonego, wędzonego lub solonego, może być na pewien czas ograniczony lub zakazany.

III. 1° La laine lavée dans des établissements industriels et emballée dans des sacs clos, les boyaux séchés ou salés, en caisses ou en barils clos, le suif fondu, le lait cuit ou caillé, la caillebotte seront admis dans la Monarchie austro-hongroise à l'entrée et au transit sans être accompagnés de certificats de santé. Toutefois, l'entrée et le transit de ces articles pourront être restreints à certaines stations d'entrée spécialement désignées à cet effet et qui feront l'objet de notes à échanger entre les Parties contractantes au moment de la signature de la Convention.

2° La laine non lavée dans des établissements industriels ou pas du tout lavée, pourvu qu'elle soit emballée dans des sacs clos, les os, les cornes et les ongles, secs, ainsi que les peaux entièrement sèches, les poils de bêtes bovines et caprines et la soie de porc, seront admis dans la Monarchie austro-hongroise, à l'entrée et au transit par les stations d'entrée dont il est fait mention au point premier aux conditions suivantes:

- a) Ces envois doivent être accompagnés d'un certificat qui sera produit au passage de la frontière, attestant que les objets susindiqués proviennent d'une contrée exempte de toute maladie contagieuse d'animaux dans un rayon de 30 kilomètres.
- b) Si, lors de l'inspection à la frontière, des peaux, des os et des cornes secs destinés à l'importation ou au transit, une seule pièce est trouvée en état frais, tout le transport doit être refoulé.

L'entrée et le transit des objets mentionnés sous 2 pourront être limités ou prohibés temporairement dans le cas où la peste bovine se déclarerait en Roumanie.

Le présent protocole, qui sera considéré comme approuvé et sanctionné par les Parties contractantes, sans autre ratification spéciale, par le seul fait de l'échange des ratifications de la Convention à laquelle il se rapporte, a été dressé, en double expédition, à Bucarest, le vingt-un (neuf) décembre mil huit cent quatre-vingt-treize.

(L. S.) Gołuchowski (L. S.) Al. Lahovari
m. p. m. p.

III. 1. W monarchii austriacko - węgierskiej dozwolony będzie bez dołączenia świadectwa zdrowia przywóz i przewóz wełny fabrycznie mytej i w workach zamkniętych zapakowanej, jelit suszonych lub solonych w zamkniętych pakach, łożu topionego, mleka gotowanego lub zsiadłego, tudzież twarogu. Jednakże przywóz i przewóz tych przedmiotów może być ograniczony do pewnych szczegółowo upoważnionych stacyj wstępnych, które wymienione będą w notach, jakie Strony kontraktujące wymienią między sobą przy podpisywaniu Umowy.

2. Wełna myta nie fabrycznie lub wcale nie myta, ale zapakowana w workach zamkniętych, kości, rogi i kopyta suche, tudzież skóry całkiem suche, sierść wołowa i kozia i szczerz świńska wpuszczone będą do monarchii austriacko-węgierskiej dla wprowadzenia i przewozu, przez stacje wstępne w punkcie 1 wzmiankowane pod następującymi warunkami:

- a) Do posyłek tych dołączone być ma świadectwo, które pokazać należy przy przejściu granicy, potwierdzające, że rzeczony przedmiot pochodzi z okolicy wolnej od wszelkich chorób zaraźliwych pomiędzy zwierzętami w promieniu na 30 kilometrów.
- b) Jeżeli przy rewizji na granicy, pomiędzy skórami, kośćcami i rogami suchymi przeznaczonymi do wprowadzenia lub przewozu, znaleziona będzie choćby tylko jedna sztuka, w stanie świeżym, cały transport będzie napowrót odesłany.

W razie wybuchu księgossuszu w Rumunii, przywóz i przewóz przedmiotów pod 2 wzmiankowanych może być czasowo ograniczony lub zakazany.

Protokół niniejszy, który bez osobnej ratyfikacji, przez samą wymianę ratyfikacji umowy, do której się odnosi, uważany być ma za przyjęty i zatwierdzony przez Strony kontraktujące, spisany został w dwóch egzemplarzach w Bukareszcie dnia 21. (9.) grudnia 1893.

(L. S.) Gołuchowski (L. S.) Al. Lahovari
r. w. r. w.

Umowę powyższą razem z załączką, artykułem dodatkowym i protokołem końcowym, przez obie Izby Rady państwa zatwierdzoną, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 16. czerwca 1894.

Windisch-Graetz r. w.

Falkenhayn r. w.

Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLV. — Wydana i rozesłana dnia 23. czerwca 1894.

(Zawiera Nr. 117 — 121.)

117.

Ustawa z dnia 14. czerwca 1894,

o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego na rzecz budowli nowych i przebudowanych w obszarze gminy miasta Ołomuńca.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Dla tych budynków, które w obszarze gminy miasta Ołomuńca na miejscu budynków w dołączonym spisie wymienionych, po zburzeniu onychże aż do powierzchni ziemi, w obrębie linii regulacyjnej ulic (linii budowy) już ustanowionej lub jeszcze ustanowić się mającej, na przestrzeni poprzedniego budynku chociaż przez linią budowy lub w skutek przebudowania zmienionej (ścieśnionej lub rozszerzonej) zostaną nowo wybudowane, jakoteż dla budynków miasta Ołomuńca nowo powstać mających na gruntach, które w czasie ogłoszenia ustawy z dnia 7. września 1892 (Dz. u. p. Nr. 191) były własnością skarbu i przez zarząd wojskowy były używane (obszar pofortyfikacyjny) przedłuża się okres uwolnienia od podatku czynszowego, jakoby im służył na zasadzie ustawy z dnia 25. marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 39) do lat ośmnastu.

§. 2.

Przedłużenie uwolnienia od podatku czynszowego, w §. 1 ustanowione, służy tylko takim budowlom nowym i przebudowanym, które w przeciągu lat dziesięciu, licząc od dnia wejścia ustawy niniejszej w wykonanie, będą rozpoczęte i całkiem skończone a względnie do użytku przysposobione i którym na zasadzie ustawy krajowej przyznane będzie na równie długi okres uwolnienie od dodatków krajowych i gminnych do podatku czynszowego.

§. 3.

Zresztą także do budowli w ustawie niniejszej oznaczonych stosują się postanowienia ustawy z dnia 25. marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 39).

§. 4.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi skarbu

Wiedeń, dnia 14. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Plener r. w.

S p i s

owych domów, których przebudowa przedstawia się jako wskazana ze względów na publiczne zdrowie.

Liczba porz.	Dzielnica	Ulica i liczba orientacyjna	Ilość domów
1	-	Piekarska ulica ll. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 (2 l. konskr. 491 i 492), 11, 13, 15, 17.	
2		Bernardyńska ulica ll. 6, 13.	
3		Błażejowska ulica ll. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 9.	
4		Plac Błażejowski ll. 1, 2, 3, 6, 8, 13, 14.	
5		Czeska ulica ll. 1, 2, 4, 5, 6, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20.	
6		Burgrabska ulica ll. 5, 6, 7, 8, 9, 13, 15.	
7		Ulica Elżbiety ll. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 35, 37, 39, 41, 43.	
8		Kacza ulica ll. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.	
9		Barwiarska ulica ll. 1, 3, 4, 5, 6, 8, 10.	
10		Ulica Ferdynanda d'Este ll. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16.	
11		Ulica Bożego Ciała ll. 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16.	
12		Pańska ulica ll. 3, 5, 7, 8, 9, 10.	
13		Na Grodzie ll. 2, 3, 4, 6.	
14		Kapucyńska ulica ll. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14.	
15		Ulica Katarzyny ll. 2, 4, 8, 12, 13.	
16		Klasztorna ulica ll. 3, 5, 7, 12.	
17		Kramarska ulica ll. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16.	
18		Wodarna ulica ll. 3, 5, 8.	
19		Kożeluska ulica ll. 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24. Orient. ll. 22 i 24 przedstawiają l. kons. 561.	
20		Litewska ulica ll. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 11, 12, 13, 14, 15, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 33, 35.	

Liczba porz.	Dzielnica	Ulica i liczba orientacyjna	Ilość domów	
21	I. Śródmieście	Plac Maurycego ll. 3, 4, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 24.		
22		Plac Maksymiliana Józefa ll. 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13.		
23		Ulica Michała ll. 1, 3, 4, 5, 6, 8, 10.		
24		Młyńska ulica l. 8.		
25		Dolna ulica ll. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 13, 15.		
26		Dolny plac ll. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 14, 19, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 28, 32, 33, 34, 35, 36, 37.		
27		Górny plac ll. 1, 2, 3, 10, 11, 12, 13, 14, 20, 21, 25, 26, 28, 29.		
28		Bielidło ll. 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 27, 28, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54. ll. orient. 50, 52 i 54 przedstawiają l. kons. 551.		
29		Uhelna ulica ll. 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 25		
30		Sarkandrowska ulica ll. 4, 8, 11, 12, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29.		
31		Ślusarska ulica ll. 3, 4.		
32		Szkolna ulica ll. 3, 4, 5, 6, 7, 9.		
33		Szwedzka ulica ll. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 (2 l. kons. 418 i 419) 12, 13.		
34		Ostrogska ulica ll. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 20, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44.		
35		Teatralna ulica ll. 4, 6, 8, 10, 12, 14.		
36		Ulica Teresy ll. 1, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22.		
37		Garncarska ulica ll. 6, 8, 10, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 24, 28, 30, 32, 34, 36, 42.		
38		Zatracona ulica ll. 2, 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38.		
39		Przed bramą Katarzyny l. kons. 595 (bez orientacyjnej liczby).		
40		Wodna ulica ll. 1, 14.		
41		Kozia ulica ll. 5, 12.		
42		II. Przedmieście	Ulica Franciszka Józefa ll. 4, 6, 7, 8, 9, 10, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 25, 26, 28, 30.	471
43			Maryańska ulica ll. 3, 6, 12.	
44			Kanonicka ulica ll. 26, 28.	24
Ogólna ilość domów .			495	

118.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 11. czerwca 1894,**

tyczące się przyłączenia gminy miejscowej Kunemil do okręgu Sądu powiatowego habrskiego w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę miejscową Kunemil od okręgu Sądu powiatowego ledeckiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego habrskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1895.

Schönborn r. w.

119.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 14. czerwca 1894,**

o przedłużeniu terminu dokończenia budowy kolei w dolinie żyteckiej.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia zmienne zostało postanowienie §. 8, ustęp 1 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 11. czerwca 1893 (Dz. u. p. Nr. 110) co do dokończenia budowy kolei w dolinie żyteckiej od Podklosteru do Mahoru, który przedłużony został aż do 1. września 1894.

Wurmbrand r. w.

120.**Ustawa z dnia 16. czerwca 1894,**

o egzekucji na wierzytelnościach istniejących przeciw „Funduszowi krajowemu ubezpieczenia imienia Cesarza Franciszka Józefa I“ w Pradze.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiam co następuje:

§. 1.

Wierzytelności przeciw „Funduszowi krajowemu ubezpieczenia imienia Cesarza Franciszka Józefa I“ w Pradze, ubezpieczonym na zasadzie statutu tego zakładu służące, nie mogą być ani do egzekucji pociągnięte, ani środkami zabezpieczającymi dotknięte.

Wyjątek od tego zachodzi tylko co do pretensyj do dawania utrzymania, istniejących przeciw ubezpieczonym na zasadzie ustawy.

O ile egzekucya i środki zabezpieczające nie są dopuszczalne, nie ma także prawnego skutku żadne rozrządzenie wierzytelnościami wyżej oznaczonymi, ubezpieczonym służącymi przez cesyą, przekaz, zastawienie lub jakikolwiek inny akt prawny.

§. 2.

Zapowiedzenia wyjednane zanim ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać, mają być na wniosek dłużnika uchylone, jeżeli nie zgadzają się z postanowieniami ustawy niniejszej.

Co się tyczy rzeczowych, nabytych przed tym terminem na zasadzie umowy między stronami zawartej lub zapomocą środków egzekucyjnych łącznie z egzekucyą dla zabezpieczenia, postanowienia ustawy niniejszej nie naruszają ani ich istnienia ani ich dalszego dochodzenia.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 16. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Schönborn r. w.

121.**Ustawa z dnia 18. czerwca 1894,**

o płaceniu wynagrodzenia za podatek od ilości alkoholu zawartego w płynach wysokowych pędzonych, które przesyłane są jako nieobciążone podatkiem w obrocie między królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanymi, krajami korony węgierskiej i krajami Bośnia i Hercegowina.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Co do ilości alkoholu w płynach wysokowych pędzonych, które jako nieobciążone podatkiem, to jest nieobciążone podatkiem rządowym od gorzałki

lub cłem tenże podatek obejmującym, przesyłane są w obrocie między królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanemi, krajami korony węgierskiej i krajami Bośnią i Hercegowiną, do wspólnego obszaru cłowego austriacko - węgierskiego należącemi, postanawia się, że od ilości alkoholu tego rodzaju, które począwszy od dnia 1. września 1894 w każdej kampanii, to jest w czasie od dnia 1. września aż do ostatniego sierpnia następującego roku z jednego z trzech obszarów krajowych do drugiego przechodzą, obszar krajowy otrzymujący gorzałkę, zapłacić ma wynagrodzenie za podatek od gorzałki obszarowi takową nadsyłającemu.

Pomija się jednak te posyłki płynów wysokokowych pędzonych, które wynoszą najwięcej po 1 litrze.

Także większe posyłki takich płynów uwzględniają się tylko o tyle, o ile zgodnie z przepisami następujących §§. 3, 4 i 5 przesłanie nastąpiło drogą urzędowego przekazu i nadejście do obszaru przeznaczenia uzyskało urzędowe potwierdzenie.

Za posyłkę w duchu ustawy niniejszej uważać należy wszelkie w jakikolwiek sposób dokonane przeniesienie płynów wysokokowych pędzonych z jednego z trzech obszarów krajowych do drugiego.

§. 2.

Wynagrodzenie za podatek (§. 1) wymierzone będzie od każdego hektolitra alkoholu w takiej kwocie, jaka w obszarze krajowym, mającym wynagrodzenie zapłacić, z ogólnej sumy podatku od gorzałki, przepisanego na odnośną roczną kampanią, przypada średnio na każdy hektolitr ilości alkoholu w tej kampanii opodatkowaniu poddanej.

Wynagrodzenie to płaci się na podstawie obliczenia każdą kampanią obejmującego, w czwartym miesiącu po upływie odnośnej kampanii rocznej, w takim zaś przypadku, gdyby aż do tego czasu obliczenie nie mogło być stanowczo zamknięte, płaci się je z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania.

Jeżeli co do pewnej kampanii z obu obliczeń przez królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane i kraje korony węgierskiej z krajami Bośni i Hercegowiny uczynionych razem wziętych, wynikiem kwota wynagrodzenia na rzecz tych ostatnich krajów, takowa po przeliczeniu na złoto, potrącona będzie za rok, w którym przypada ostatni miesiąc odnośnej kampanii, z sumy rocznej 600.000 zł. przeliczonej na złoto, która na mocy §13. ustawy

z dnia 20. grudnia 1879 o ustanowieniu wspólnego związku cłowego z Bośnią i Hercegowiną (Dz. u. p. 1879, Nr. 136) stanowi udział tych krajów w dochodach wspólnych skarbu cłowego.

§. 3.

W celu wykonania obliczenia (§. 2) każdy, kto w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, w krajach korony węgierskiej, ludzież w krajach Bośni i Hercegowinie płyny wysokokowe pędzone w ilości 1 litr przynoszącej, jako nieobciążone podatkiem z jednego z trzech obszarów krajowych do drugiego chce posłać, obowiązany jest oznajmić wprzód posyłkę u organu skarbowego do tego przeznaczonego (w urzędzie wysyłkowym).

W oznajmieniu podać należy:

1. Nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania posyłającego,
2. nazwisko przewoźcy (przedsiębiorstwa przewozowego),
3. dzień wysłania,
4. ilość i rodzaj naczyń,
5. rodzaj i ilość płynów wysokokowych pędzonych, jakoteż odsetki alkoholu w tychże w stopniach urzędowego 100dzielnego alkoholometru,
6. ogólną ilość alkoholu w nich zawartego w stopniach hektolitrowych (litrach) alkoholu,
7. nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania odbiorcy.

Pod względem oznajmienia odsetek alkoholu i ilości alkoholu w takich płynach wysokokowych pędzonych, w których odsetki alkoholu nie mogą być zbadane zapomocą samego alkoholometru, można poczynić ułatwienia drogą rozporządzenia.

Niedokładności w oznajmieniu ilości alkoholu, to jest nadwyżki lub braki nie przynoszące pięciu od sta oznajmionej ilości są wolne od kary.

Zwyczajnie jednocześnie z oznajmieniem dostawić należy posyłkę razem z odnośnemi papierami przewozowemi (list przewozowy, rachunek itp.) do urzędu wysyłkowego w celu wykonania rewizji urzędowej.

Jednakże na prośbę posyłającego można zaniechać tego dostawienia i rewizja posyłki może odbyć się w zakładzie przemysłowym posyłającego.

Jeżeli rewizja posyłki nie da powodu do żadnego zarzutu, urząd wysyłkowy przekazuje posyłkę zapomocą listu drożnego, który ma posyłkę w drodze towarzyszyć aż do miejsca przeznaczenia.

W miejscu przeznaczenia dostawić należy przekazaną posyłkę zwyczajnie do tego oddziału straży skarbowej, w której okręgu odbiorca ma stałą siedzibę.

Posyłającemu zostawia się jednak do woli zaraz przy oznajmieniu wymienić także inny oddział straży skarbowej tego obszaru krajowego, do którego posyłka jest przeznaczona, a w takim to razie posyłka do tego oddziału straży skarbowej ma być dostawiona.

§. 4.

Przez podpisanie i odebranie listu drożnego, posyłający zobowiązuje się dostawić przekazaną posyłkę bez zmiany, jakoteż i ilość w terminie odpowiednio wymierzonym do właściwego oddziału straży skarbowej a względnie do tego oddziału straży skarbowej, który w oznajmieniu jest wymieniony i list drożny oddać.

Jeżeli w skutek przypadkowego zdarzenia podczas przewozu, kierunek transportu musi być zmieniony lub termin odstawy przekroczoney albo naczynia zawierające posyłkę muszą być odmienione, albo jeżeli w skutek takiego zdarzenia podczas przewozu zmieni się ilość płynu wysokokowego pędzonego lub ilość odsetek alkoholu w nim zawarta, przewoźca obowiązany jest uwiadomić niezwłocznie o tej zmianie najbliższy organ skarbowy celem dopisania w liście drożnym potwierdzenia.

Późniejsza zmiana miejsca przeznaczenia, jakoteż późniejszy podział posyłki w obszarze krajowym, do którego jest przeznaczona, dozwolone są tylko pod tym warunkiem, że wprzód cała posyłka w niezmiennym stanie dostawiona będzie do oddziału straży skarbowej, znajdującego się na szlaku posyłki i będzie poddana przepisanej czynności urzędowej.

Jeżeli posyłka ma być odesłana napowrót do obszaru krajowego z którego pochodzi, należy ją oznajmić stosownie do postanowień poprzedzającego paragrafu.

§. 5.

W otrzymującym obszarze krajów (§. 4) wydana będzie karta legitymacyjna do każdej odstawionej posyłki, w razie zaś podziału posyłki po jej odstawieniu, karta legitymacyjna do każdej części posyłki.

Odbiorca obowiązany jest przekonać się, czy każda posyłka płynów wysokokowych pędzonych, którą na swój lub cudzy rachunek dostaje jako nieobciążoną podatkiem z krajów korony węgierskiej

lub z krajów Bośni i Hercegowiny albo o której wie, że pochodzi z jednego z tych dwóch obszarów krajowych, jest opatrzona kartą legitymacyjną.

Szczegółowe postanowienia co do postępowania organów Władzy skarbowej z takimi posyłkami wydane będą drogą rozporządzenia.

§. 6.

Któreimi drogami lądowymi i wodnymi oprócz linii kolei żelaznych i żeglugi parowej, przewóz posyłek płynów wysokokowych pędzonych nieobciążonych podatkiem, 1 litra każda z osobna nie przenoszących, w obrocie pomiędzy trzema obszarami krajowymi, jest dozwolony, postanowione będzie drogą rozporządzenia i zostanie w sposób stosowny ogłoszone.

§. 7.

Przedsiębiorstwa kolei żelaznych i żeglugi parowej obowiązane są uwiadomić właściwy oddział straży skarbowej o każdym do przewiezienia przyjętej posyłce tego rodzaju, który w poprzedzającym §. 6 jest wzmiankowany, z krajów korony węgierskiej albo z krajów Bośni i Hercegowiny bez obciążenia podatkiem nadchodzącej a to zaraz po jej nadejściu na stacyą odbiorczą, w każdym zaś razie przed wydaniem adresatowi.

§. 8.

Każda zwierzchność gminna obowiązana jest organom powołanym do przestrzegania postanowień ustawy niniejszej dawać niezwłocznie na prośbę onychże pomoc w ich czynnościach urzędowych.

Wydelegowany do tego funkcyonaryusz zwierzchności gminnej obowiązany jest być nieustannie obecnym tym czynnościom urzędowym, dokładać swój podpis na poczynionych zarzutach, opisach istoty czynu i wyvodu, na protokołach przesłuchania tudzież wszelkich dokumentach i załączkach do śledztwa urzędu podatkowego należących i w ogóle dostarczać wszelkiej ustawowej pomocy.

§. 9.

Do wykroczeń przeciwko ustawie niniejszej i przeciwko przepisom, tyjącym się jej wykonania, o ile w ustawie niniejszej co innego nie jest postanowione, stosuje się ustawę karną o przestępstwach defraudacyjnych i późniejsze zarządzenia, w Dalnacyi zaś, gdzie ta ostatnia ustawa nie jest zaprowadzona, postępowanie co do przekroczeń akcyzowych, będące tam już w użyciu, z temi postanowieniami co do rodzaju i wymiaru kar defraudacyjnych, tudzież odpowiedzialności za takowe, jakoteż co do przedawnienia pomienionych przekroczeń defrauda

cyjnych, które dla Dalmacji wydane zostały drogą rozporządzenia ze względu na odnośne postanowienia obowiązujące w innych częściach obszaru państwa.

§. 10.

Ciężkie przekroczenia defraudacyjne popełnia się:

1. jeżeli w oznajmieniu przepisaniem w §. 3, tyczącem się posyłki oznaczonego tamże rodzaju podano większą lub mniejszą ilość alkoholu od przeznaczonych do wysłania a różnica przekracza wymiar wolny od kary,

2. jeżeli zaniechano dostawienia przekazowej posyłki do właściwego urzędu lub organu,

3. jeżeli posyłkę wprawdzie dostawiono, ale część jej nie jest listem drożnym zasłonięta a część ta przenosi pięć procentów ilości alkoholu, która według listu drożnego powinna się znajdować,

4. jeżeli kto nabywa lub nawet tylko przyjmuje w zachowanie posyłkę płynów wysokowych pędzonych, z krajów korony węgierskiej albo z Bośni i Hercegowiny bez obciążenia podatkiem nadchodzącą, która albo wcale nie jest albo jest tylko w części zasłonięta kartą legitymacyjną (§. 5), albo, wyjąwszy przypadek odpowiadającego przepisom utrzymywania obciążenia podatkowego, posyłkę gorzałki z krajów korony węgierskiej lub z krajów Bośni i Hercegowiny z tem obciążeniem przekazaną, chociaż wiedział lub z zachodzących okoliczności powinien się był oczywiście domyślić, że chodzi o posyłkę z jednego z tych obszarów krajowych,

5. gdy kto napoje wysokowe pędzone w ilościach najwięcej po jednym litrze przenosi sposobem zarobkowania z krajów korony węgierskiej lub z krajów Bośni i Hercegowiny do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

W przypadku 1 za każdy liter alkoholu, o który oznajmienie różni się od stwierdzenia urzędowego, wymierzyć należy karę pieniężną w kwocie 50 c.

W przypadkach 2, 3 i 4 płyn wysokowy pędzony, będący przedmiotem wykroczenia, podlega razem z naczyniami, w których się znajduje, konfiskacie.

Jeżeli zaś płynu niema lub nie można go dostać w celu wykonania kary, natenczas zamiast konfiskaty nałożyć należy karę pieniężną w kwocie 50 c. od każdego litra alkoholu, który powinienby podpaść konfiskacie.

W przypadku 5 wymierzyć należy karę w kwocie 50 c. za każdy liter płynu wysokowego przeniesionego w sposobie zarobkowania, takowa jednak nie ma w żadnym razie wynosić mniej jak 5 zł.

§. 11.

Gdy posyłka płynów wysokowych pędzonych nie obciążona podatkiem, więcej niż jeden liter wynosząca, przytrzymana będzie w przewozie w kierunku od granicy węgierskiej lub bośniacko-hercegowińskiej w głąb królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych poza obrębem dróg do tego dozwolonych (§. 6), posyłka ta razem z naczyniami podlega konfiskacie bez względu czy jest, czy nie jest opatrzona listem drożnym.

Tę samą karę wymierzyć należy, gdy posyłka taka będzie przytrzymana w odległości najwięcej 15 kilometrów od granicy węgierskiej lub bośniacko-hercegowińskiej wprawdzie na dozwolonych drogach lądowych lub wodnych lub na kolejach żelaznych albo parowcach, atoli bez listu drożnego, w takim czasie, że już powinna być takowym opatrzona i gdy z okoliczności nie wynika lub nie będzie wiarogodnie udowodnione, że posyłka wyszła z pewnego miejsca w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Gdy w odległości najwięcej 15 kilometrów od granicy węgierskiej lub bośniacko-hercegowińskiej na pozwolonych drogach lądowych lub wodnych, na kolejach żelaznych lub parowcach przytrzymana będzie posyłka takich napojów wysokowych pędzonych więcej niż litr wynosząca, opatrzona wprawdzie listem drożnym ale takim, który się z posyłką nie zgadza, natenczas za różnicę w ilości alkoholu, jeżeli takowa przenosi pięć procentów, nałożyć należy na właściciela zakwestyonowanej posyłki karę pieniężną w kwocie 50 c. od litra alkoholu. Rzezona kara pieniężna ciąży na zakwestyonowanej posyłce i naczyniu, w którym się znajduje.

§. 12.

Karę pieniężną w kwocie 2 aż do 50 zł. wymierzyć należy w razie wykroczenia przeciwko jednemu z postanowień bądź ustawy niniejszej, wyjąwszy przypadki w poprzedzających §§. 10 i 11 przytoczone, bądź rozporządzenia wykonawczego do takowej, mianowicie:

1. jeżeli zaniedbane będzie przepisane w §. 3 oznajmienie posyłki tamże bliżej oznaczonej;

2. jeżeli oznajmienie zawiera niedokładność innego rodzaju niż ten, który w §. 10, l. 1 jest oznaczony;

3. jeżeli między listem drożnym a dostawioną posyłką dostrzeżona będzie różnica innego rodzaju niż ten, który w §. 10, l. 3 jest wzmiankowany;

4. jeżeli przedsiębiorstwa kolei żelaznych lub żeglugi parowej zaniedbają włożonego na takowe w §. 7 obowiązku doniesienia o nadejściu posyłki na stację odbiorczą.

§. 13.

Z kwoty, która stosownie do §. 10 i 11 wpły nie z sprzedaży przedmiotu skonfiskowanego lub z kar pieniężnych wymierzonych w kwocie 50 c. od litra alkoholu potrącić należy najprzód na rzecz skarbu państwa podatek gorzałczany według niższej stopy onegoż od płynów wysokowych pędzonych, będących przedmiotem wykroczenia i tylko do pozostałej reszty stosują się odpowiednio postano-

wienia, tyczące się wynagrodzeń dla donosicieli i imaczy.

§. 14.

Ustawa niniejsza obowiązuje we wszystkich królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych i wchodzi w wykonanie od dnia 1. września 1894.

§. 15.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 18. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 26. czerwca 1894.

(Zawiera Nr. 122—125.)

122.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 11. maja 1894,

którem urzędnikom rządowym, zasiadającym w komisjach międzynarodowych do regulacji granic, przyznają się dyety podwyższone.

Pozwala się, żeby urzędnikom rządowym, mającym zasiadać w komisjach międzynarodowych do regulacji granic, liczony był za cały czas tej misji dodatek 50procentowy do dyet prawidłowych.

Bacquehem r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w. Falkenhayn r. w.

123.

Dokument koncesyjny z dnia 27. maja 1894,

na kolej lokalną od Przywozu do Morawskiej Ostrawy i Witkowic.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodo-

meryjski i Iliryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Sląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Spółka berneńska kolei lokalnych podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej od Przywozu do Morawskiej Ostrawy i Witkowic przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczzonej Spółce koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 198), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy Spółce berneńskiej kolei lokalnych prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej od stacji Morawska Ostrawa uprzywilejowanej kolei Północnej Cesarza Ferdynandana w Przywozie na Ostrawę do Witkowic, która wybudowana być ma jako miejscowa (tramwaj parowy) ze szlakiem normalnym.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

a) Uwolnienie od stępli i należyłości od wszelkich umów, które to przedsiębiorstwo zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyjących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyjących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

b) uwolnienie od stępli i należyłości od emisji akcyj wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych i od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należyłości, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;

c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;

d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, na lat dwadzieścia pięć, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Spółka obowiązana jest rozpocząć budowę kolei w §. 1ym wzmiankowanej natychmiast, skończyć ją najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma Spółka kaucyą w sumie pięć tysięcy złotych, a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroc.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się Spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

Co się tyczy użycia gościńca ostrawsko-cieszyńskiego do wybudowania kolei koncesyonowanej, Spółka dopełnić ma warunków, które Władza administracyjna krajowa jako zarząd drogowy przepisze w porozumieniu z inspekcją główną austriackich kolei żelaznych.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanej użyte być miały inne drogi publiczne, Spółka winna postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania drogi.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej trzymać się powinna Spółka osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą. Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyzości największej, Ministerstwo handlu uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 6.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządowi.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po skończeniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych niższych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na uprzyw. kolei północnej Cesarza Ferdynanda kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Spółka zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla Spółki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyjonowanej.

Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero w tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla Spółki obowiązującymi wtedy, gdy zostaną jej urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na Spółce tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzanej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami.

Spółka zobowiązuje się przy obsadzaniu posadzić względ na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

O ile podobne niższenia, jakie w §. 7 dla transportów wojskowych są przepisane, mają być udzielane także korpusom straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) lub innym organom publicznym, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych.

§. 9.

Spółka obowiązana jest w razie uruchomienia wojska lub wojny wstrzymać w każdym czasie ruch na kolei koncesyjonowanej bez pretensyi do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, o ile Władza wojskowa uzna to za potrzebne do ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych, na jednej z dróg publicznych, którejby kolej używała.

§. 10.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyjach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesyjach na koleje żelazne.

§. 11.

Spółka nie jest upoważniona do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolejach

koncesyonowanych, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesyonowanej i utrzymywania go przez pozostałą część okresu koncesyjnego na rachunek Spółki, mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej koncesyonowana uzyskała bezpośrednie połączenie z jedną z kolei, na którychby ruch utrzymywał Rząd.

W przypadku takim Spółka zwracać będzie Rządowi koszta utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze ze Spółką.

§. 12.

Spółka obowiązana jest dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywanej.

Do ustanowienia wynagrodzenia, które za to ma być płacone, służyć mają za wskazówkę przepisy dołączone jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dzienniku ustaw państwa z roku 1886, strona 63.

§. 13.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dechod czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty najpomyślniejszego roku w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała

racie rocznej potrzebnej do oprocentowania po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia tegoż kapitału akcyjnego w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszom za kapitał akcyjny dochód średni w myśl ustępu 1go a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną tamże wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku płatnych.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych, zapłacić kapitał wyrównujący sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 14.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 13, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 13), zatrzyma Spółka na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych

dochodów przedsiębiorstwa i pretensye z obrachunków jej się należące, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił Spółkę z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 15.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt Spółki.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznie dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, Spółka jest obowiązana ze względu na łączący się z tem ciężar czynności płacić wynagrodzenie ryczałtowe, którego wysokość oznaczy Rząd ze względu na rozmiary przedsiębiorstwa.

Uwalnia się Spółkę od przepisanego w §. 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokalów urzędowych.

§. 16.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom,

a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nie przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszce prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia dwudziestego siódmego miesiąca maja w roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątym czwartym, Naszego panowania czterdziestym szóstym.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.

124.

Ustawa z dnia 12. czerwca 1894,

o wystawieniu a względnie nabyciu na własność domów dla poczt i telegrafów w Bielsku, Celju, Litomierzycach, Piseku, Prosnicy, Samborze i Cieplicach i o rozszerzeniu domu urzędowego w Pradze.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby fundusze potrzebne na wybudowanie własnych domów dla poczt i telegrafów w Bielsku, Celju, Piseku, Prosnicy, tudzież na kupno po jednym domu na tenże cel w Samborze i Cieplicach, następnie na rozszerzenie domu urzędowego w Pradze, a mianowicie:

1. dla Bielska	180.000 zł.
2. „ Celja	188.775 „
3. „ Litomierzyc	155.000 „
4. „ Piseku	103.000 „
5. „ Prosnicy	129.000 „
6. „ Sambora	54.000 „
7. „ Cieplie	90.000 „
8. „ Pragi	486.000 „

razem . 1,385.775 zł.

wyraźnie milion trzysta osmdziesiąt pięć tysięcy siedmset siedmdziesiąt pięć złotych uzyskał przez zaciągnięcie pożyczki w taki sposób, iżby procenta od potrzebnych kapitałów wynosiły najwięcej cztery od sta i żeby pożyczka spłacona została w najwięcej czterdziestu pięciu ratach rocznych.

§. 2.

Instrytuty, które pożyczki udziela uwalnia się co do przychodu z odsetek, jakie im ta pożyczka nieść będzie, od wszelkiego podatku dochodowego lub jakiegokolwiek innego, któryby w przyszłości na jego miejsce został zaprowadzony, a co do potwierdzeń, dotyczących się odbioru odsetek i rat amortyzacyjnych tej pożyczki od przepisanych stępli i należytości.

§. 3.

Raty roczne płatne każdorazem będą wstawiane corocznie do budżetu państwa a to w rubryce wydatków na dług państwa, natomiast umniejsza się w budżecie państwa dotychczasowy wydatek na Ministerstwo handlu o kwotę czynszów przez to zaoszczędzonych.

Dochód roczny uzyskany przez odnajęcie pojedynczych części tych budynków wstawiany będzie w budżecie państwa jako dochód Ministerstwa handlu.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu i Ministrowi handlu.

Lainz, dnia 12. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

125.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. czerwca 1894,

tyczące się ściągnięcia monet zdawkowych srebrnych po dwadzieścia centów i monet zdawkowych miedzianych po cztery centy waluty austriackiej.

W wykonaniu ustawy z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 126) o zaprowadzeniu waluty koronowej i stosownie do umowy z król. węgierskim Ministerstwem skarbu zarządza się odnośnie do rozporządzenia z dnia 1. maja 1893 (Dz. u. p. Nr. 72) i z dnia 1. kwietnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 48) zupełne ściągnięcie monet zdawkowych srebrnych po dwadzieścia centów i monet zdawkowych miedzianych po cztery centy waluty austriackiej a to według następujących przepisów:

1. Monety zdawkowe srebrne po dwadzieścia centów i monety zdawkowe miedziane po cztery centy wywołują się z obiegu ustawowego od dnia 1. stycznia 1895.

W obrocie więc prywatnym przyjmować należy takowe w zapłacie tylko jeszcze aż do dnia 31. grudnia 1894 w wartości imiennej a względnie w wartości płatniczej ustanowionej w artykule XXI ustawy z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 126) a to stosownie do artykułu X ustawy z dnia 1. lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 84).

Od dnia, w którym rozporządzenie niniejsze nabędzie mocy obowiązującej, c. k. kasy i urzędy nie będą już tych monet wydawały. Natomiast aż do dnia 31. grudnia 1894 włącznie c. k. kasy i urzędy będą takowe przy wszelkich płaceniach i do wymiany przyjmowały w wartości imiennej a względnie w wartości płatniczej, w artykule XXI ustawy z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 126) ustanowionej a to stosownie do artykułu X. ustawy z dnia 1. lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 84).

Po upływie tego terminu ustaje wszelkie zobowiązanie państwa do wykupu tych monet.

3. Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. lipca 1894.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 3. lipca 1894.

(Zawiera Nr. 126—133.)

126.

Ustawa z dnia 11. maja 1894,

o odłączaniu hipotecznem gruntów do budowy gościńców lub dróg publicznych, tudzież do wykonania w interesie publicznym budowli, mających na celu skierowanie lub odpór wód.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Gdy co do gruntu, który użyty został albo

- a) do wybudowania, przełożenia lub rozszerzenia i do konserwacji gościńca publicznego lub drogi publicznej, albo
- b) do wykonania w interesie publicznym budowli, mających na celu skierowanie lub odpór wód (budowle do odwodnienia i nawodnienia, wodociągi, budowle ochronne lub regulacyjne, ujęcie dzikich potoków), licząc tutaj także szczególne urządzenia do tego potrzebne (np. budowle do popędu i spiętrzania)

prosi się o hipoteczne odłączenie od ciała hipotecznego obciążonego prawami rzeczowemi, należy w prośbie, oprócz przepisanego dokładnego oznaczenia odłączyć się mającego kawałka gruntu, podać także rodzaj poprzedniej jego uprawy i rozległość i dołączyć dokumenty, służące do wykazania nabycia,

opatrzone odnośnemi planami sytuacyjnemi, tudzież potwierdzenie urzędowe co do użycia do powyższego celu kawałka odłączyć się mającego.

Do wydawania tego potwierdzenia, które uwalnia się od stępla, upoważniona jest co do budowli drogowych, właściwa Władza administracyjna powiatowa a względnie autonomiczna, co do budowli wodnych, ta Władza administracyjna powiatowa, która według ustaw wodnych jest w ogóle do spraw wodnych właściwa.

Prośbę podać może albo właściciel gruntu, albo nabywca kawałka gruntu, który ma być odłączony.

§. 2

Do wysłuchania osób, na rzecz których prawa rzeczowe na ciałach hipotecznych są wpisane (wierzycieli hipotecznych) ma Sąd, gdy zresztą uznaje, że do prośby przychylić się może, zamiast urzędowego ustawą z dnia 6. lutego 1869 (Dz. u. p. Nr. 18) postępowania wywoławczego, przeprowadzić postępowanie w następujących paragrafach przepisane.

§. 3.

Najprzód prośbę o odłączenie zanotować należy przy ciele hipotecznem, od którego kawałek ma być odłączony. Zanotowanie to ma taki skutek, że późniejsze wpisy prawa hipotecznego nie mogą odłączeniu stać na przeszkodzie. Zarazem wyznaczyć

należy audyencyą w Sądzie do odebrania jakowych zarzutów wierzycieli hipotecznych przeciw odłączeniu.

§. 4.

O audyencyi (§. 3) ma Sąd uwiadomić petenta, właściciela dotyczącego ciała hipotecznego i wszystkich wierzycieli hipotecznych a to uchwałą zawierającą dokładne opisanie przedmiotu żądanego odłączenia. Uwiadomienie to ma zawierać dodatek, że prośbę i jej załączki można w Sądzie przejrzeć, że ci wierzyciele hipoteczni, którzy sądzą, że wartość odłączyć się mającego kawałka gruntu przenosi kwotę pięćdziesięciu złotych albo, że ich prawo hipoteczne jest przez odłączenie zagrożone, mają na audyencyi wnieść zarzuty przeciw zamierzonemu odłączeniu, w razie bowiem przeciwnym byłoby przyjęte, że na odłączenie zezwalają; że zresztą wierzyciele hipoteczni mogą także swoje zarzuty przysłać piśmiennie na audyencyą i że przy wnoszeniu zarzutów podać należy, czy zarzuty zostały wniesione z powodu, że wartość odłączyć się mającego kawałka gruntu przenosi pięćdziesiąt złotych, czy z powodu, że prawo hipoteczne zostało zagrożone.

Przywrócenie do pierwotnego stanu z powodu nieobecności na audyencyi a względnie z powodu uchybienia terminu do zarzutów nie ma miejsca.

§. 5.

W przedmiocie przedstawionych zarzutów ma Sąd poczynić z urzędu stosowne dochodzenia co do wszelkich odnośnych stosunków a w szczególności kazać sobie nadesłać i zużytkować wyciągi z operatów katastru podatku gruntowego, dotyczące się rozległości i czystego dochodu, kontrakty dzierżawy lub kupna i tym podobne dowody.

O zamierzonych w tym względzie ważniejszych krokach a mianowicie takich, które mogą spowodować koszta, winien Sąd uwiadomić petenta.

Wartość kawałka odłączyć się mającego, przyjąć należy w sumie podanej w dokumencie nabycia a przynajmniej w tej kwocie, która wypadnie przy wzięciu za podstawę krotnej podatkowej, przepisanej do obliczenia wartości nieruchomości, podatki gruntowemu podlegających w celach wymiaru należytości.

§. 6.

Zarzuty wierzyciela hipotecznego nie stoją na przeszkodzie pozwoleniu na odłączenie, które jest przedmiotem prośby, jeżeli Sąd po starannem rozważeniu wyniku dochodzeń, w §. 5 wzmiankowanych,

nabrał przekonania, że wartość kawałka odłączyć się mającego nie przenosi pięćdziesięciu złotych i że ze względu na wartość reszty ciała hipotecznego jaka się okaże po dokonaniu odłączenia i z uwagą na skutki tego odłączenia, tudzież ze względem na stan ciężarów hipotecznych, z odłączenia widocznie nie grozi wierzycielowi hipotecznemu żadna strata.

Sąd orzeka rezolucyą czy i o ile wniesione zarzuty są czy nie są w myśl poprzedzającego ustępu uzasadnione.

§. 7.

Zarzuty uznane za uzasadnione wstrzymują zamierzone odłączenie. Jeżeli zarzuty uznano za nieuzasadnione, nie uwzględnia się onychże przy załatwianiu prośby o odłączenie (§. 11).

§. 8.

Zarzuty można też uczynić bezskutecznymi zaplaceniem długu.

Wierzyciele, którzy wnieśli zarzuty, jeżeli pretensya ich zahipotekowana jest jako kapitał w pewnej oznaczonej sumie, muszą przyjąć zapłatę nawet w takim razie, jeżeli termin płatności ich pretensyi jeszcze nie nadszedł, jednakże zastrzega się im prawo osobiste do żądania wynagrodzenia straty, jeżeli takową ponoszą przez spłacenie, które nastąpiło przed terminem.

§. 9.

Orzeczenie wydane stosownie do §. 6 ustawy niniejszej doręczyć należy petentowi, właścicielowi dotyczącego ciała hipotecznego i wierzycielom hipotecznym, którzy wnieśli zarzuty.

§. 10.

Orzeczenia, dotyczące się zarzutów, można zacząć drogą rekursu w ciągu dni 14 od doręczenia.

Przeciw orzeczeniu drugiej instancyi żaden dalszy środek prawny miejsca mieć nie może.

Rekursa niedopuszczalne według postanowienia poprzedzającego ustępu winien Sąd pierwszej instancyi niezwłocznie oddalić.

§. 11.

Gdy orzeczenie (§. 6) nabędzie mocy prawa, albo jeżeli nie wniesiono zarzutów, Sąd ma załatwić prośbę o odłączenie według istniejących przepisów i ze względem na wyniki postępowania przygotowawczego.

§. 12.

Podania i ich załączki, protokoły, orzeczenia i wygotowania mające miejsce w postępowaniu stosownie do §§. 1, 5, 6, ustęp drugi, 9 i 10 ustawy niniejszej są uwolnione od stępli.

§. 13.

Do próśb, których przedmiotem jest kilka odłączeń gruntu, stosują się odpowiednio postanowienia ustawy niniejszej ze zmianami i uzupełnieniami przepisaniemi w następujących paragrafach 14 aż do 17.

§. 14.

Kilku odłączeń gruntu, które tyczą się kawałków do tej samej budowli drogowej (§. 1 a) a względnie do tej samej budowli wodnej należących i leżących w tej samej gminie katastralnej, można żądać od właściwego Sądu księgi gruntowej zapomocą jednej prośby nawet w takim razie, jeżeli nabycie tych kawałków oparte jest na rozmaitych dokumentach.

§. 15.

Z prośbą o odłączenie (§§. 13 i 14), o ile pojedyncze kawałki składają się z części parcel, złożzyć należy oprócz planów geometrycznych, potrzebnych stosownie do §. 1go ustawy z dnia 23. maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 82), także jeszcze dalszą wierzitelną, wolną od stępla kopią planu sytuacyjnego, która przy publikacji obwieszczenia, w następującym paragrafie przewidzianego, wystawiona będzie do publicznego widoku w urzędzie gminnym tej gminy, w której granicach leżą kawałki oddzielić się mające.

§. 16.

Wierzycieli hipotecznych uwiadamia się o audyencji do wręczenia ewentualnych zarzutów (§. 3 i 4) zapomocą edyktu, który wywiesić należy na tablicy urzędowej Sądu, tudzież w gminie, w której leżą kawałki oddzielić się mające i w sąsiednich gminach a według okoliczności ogłosić w wszelki inny sposób odpowiadający miejscowym zwyczajom.

W przypadku wzmiankowanym w §. 15 ogłoszenia te wydać należy z tem dołożeniem, że kopią planu sytuacyjnego można przeglądać nietylko w Sądzie, lecz także w urzędzie gminnym owej gminy, w której leżą kawałki odłączyć się mające.

§. 17.

Co do pytania, czy wartość pojedynczego kawałka odłączyć się mającego, przenosi kwotę pięć-

dziesięciu złotych, poczynić ma Sąd dochodzenia i orzekać także w takim razie, jeżeli w tym względzie nie wniesiono zarzutów.

Jeżeli Sąd uzna, że wartość kawałka odłączyć się mającego przenosi sumę pięćdziesięciu złotych, odnośne orzeczenie wstrzymuje zamierzone odłączenie tego kawałka (§. 7) tak samo jak zarzuty uznane za uzasadnione. Orzeczenie takie doręczyć należy petentowi i właścicielowi dotyczącego ciała hipotecznego.

§. 18.

O ile dochodzenia czynić się mające w myśl §. 5go, tudzież obwieszczenia i dochodzenia stosownie do §§. 16 i 17 wymagają kosztów, takowe ponosi petent.

§. 19.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom sprawiedliwości, spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 11. maja 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.

Bacquehem r. w. Schönborn r. w.

Plener r. w.

127.

Ustawa z dnia 16. czerwca 1894,

o ulgach w opłatach dla pożyczek i zapomóg na przywrócenie winnic zniszczonych przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby w takim razie, gdyby w pewnej gminie, w skutek pojawienia się i pustoszenia mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), posiadacze winnic popadli w czasowy niedostatek a powiaty, gminy, kasy oszczędności, zakłady lub inne osoby prawne udzielały im pożyczek lub zapomóg na odnowienie zniszczonych winnic, zezwalał na ulgi w opłatach w taki sposób, żeby od dokumentów dłużnych i ekstabulacyjnych, jakie z tego

powodu będą wystawiane, o ile według skali II razem z dodatkiem nie przypada mniejsza opłata, pobierano tylko stałą należność po 50 c. od każdego arkusza i żeby od innych, tego samego dotyczących się dokumentów prawnych, podań i wpisów hipotecznych nie pobierano żadnej opłaty.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom skarbu i rolnictwa.

Wiedeń, dnia 16. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.
Plener r. w.

128.

Ustawa z dnia 20. czerwca 1894,

zmieniająca postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, dotyczące się okręgów wyborczych w Austrii poniżej Anizy b) miasta ll. 15 i 16, tudzież d) gminy wiejskie, ll. 1 i 8.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Postanowienie Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa a względnie artykułu II. ustawy z dnia 12. listopada 1886 (Dz. u. p. Nr. 162), dotyczące się okręgów wyborczych w Austrii poniżej Anizy b) miasta, ll. 15 i 16 zmieniają się i mają opiewać jak następuje:

15. Wiedeń, Simmering, Meidling, Hietzing, Rudolfsheim i Fünfhaus (dzielnica XI, XII, XIII, XIV i XV).

16. Wiedeń, Ottakring, Hernals, Währing i Döbling (dzielnica XVI, XVII, XVIII i XIX).

§. 2.

Postanowienie Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa a względnie artykułu III. ustawy z dnia 12. listopada 1886 (Dz. u. p. Nr. 162), dotyczące się okręgów wyborczych w Austrii poniżej Anizy d) gminy wiejskie, ll. 1 i 8 zmieniają się i mają opiewać jak następuje:

1. St. Pölten, Herzogenburg, Kirchberg nad Pielachem, Mölk, Neulengbach, wybory odbywają się w St. Pölten;

Lilienfeld, Hainfeld, wybory odbywają się w Lilienfeld;

Tulln, Atzenbrugg, Klosterneuburg, wybory odbywają się w Tulln.

8. Bruck, Schwechat, Hainburg, wybory odbywają się w Bruck;

Mödling, Purkersdorf, Hietzing, wybory odbywają się w Mödlingu.

§. 3.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Lainz, dnia 20. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Bacquehem r. w.

129.

Ustawa z dnia 22. czerwca 1894,

o kolejach lokalnych, które w r. 1894 mają być zapewnione.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby przez nadanie koncesji pod warunkami ustawy niniejszej zapewnić wybudowanie następujących kolei żelaznych:

1. od dworca głównego, który ma stanąć w Karłowych Warach na gruntach donickich gminy miasta Karłowych Warów na Nowe i Stare Role, następnie z użyciem części istniejącej linii kolei państwa Chodów—Neudeck na Bärtingen i Platten do granicy państwa w kierunku Johannegeorgenstadtu;

2. od stacyi w Beneszowie linii kolei państwa wiedeńsko-praskiej do Wlaszima,

3. od stacyi w Neuhaus linii kolei państwa igławsko-wesselskiej do Nowej Bystrzycy;

4. od stacyi w Switawie Spółki kolei państwa do Policzki;

5. od stacyi w Czerczanach linii kolei państwa wiedeńsko-praskiej do Modrzan z odnogą od Mechenie do Dobrzysza;

6. od stacyi w Rakowicach kolei rakowicko-protiwińskiej do Mlacu z dobiegiem do linii pilzeńsko-duchcowskiej kolei państwa;

7. od przerzeczonej stacji w Rakonicach na Jachnicę do Pladen z dobiegiem do linii pilzeńskoduchcowskiej kolei państwa;

8. od przerzeczonej stacji w Pladen na Protwywie (Ludyce) do Buchowa;

9. od Protwywic (Ludyc) na Tużym do Peczowa;

10. od stacji Brzezowa — Brünnlic Spółki kolei państwa do Policzki;

11. od stacji w Zeltweg kolei państwa wiedeńsko-pontebskiej na Wolfsberg z dobiegiem do linii kolei państwa Wolfsberg—Dolny Drauburg;

12. od Dolnego Drauburgu z dobiegiem do przerzeczonej linii kolei państwa i kolei południowej do Velenije w Związku z istniejącą koleją lokalną Celje—Velenije;

13. z oznaczyć się mającego punktu koło St. Georgen (Grobello) na kolei południowej Wiedeń—Tryest na Sauerbrunn i Rohicz do granicy państwowej w kierunku do Krapiny;

14. od stacji Neuberg kolei państwowej Mürz-zuschlag—Neuberg na Mürzsteg i Gusswerk do Mariazell;

15. od stacji Morawskie Budziejowice austriackiej kolei północno-wschodniej do Jamnicy;

16. od stacji Schwarzenau—Zwettl kolei państwowej Wiedeń—Praga do Zwettl.

Artykuł II.

Koleje w artykule I oznaczone, z wyjątkiem kolei lokalnych Jindrychów—Hradec—Nowa Bystrzyca (l. 3) i Neuberg—Mariazell (l. 14), które mają być wązkotorowemi, otrzymać mają szlak normalny, mianowicie zaś wykonane być mają koleje oznaczone pod ll. 1, 11, 12 Karłowe Wary—Johannegeorgenstadt, Zeltweg — Wolfsberg i Dolny Drauburg—Velenije jako koleje główne drugiego rzędu, inne, pod ll. 2, 4 aż do 10, 13, 15 i 16 przytoczone jako koleje lokalne. Ulgi i ułatwienia, jakie stosownie do postanowień ustawowych, które kiedykolwiek będą obowiązywały, mogą być kolejom lokalnym drogą administracyjną nadane, stosują się w zupełności do wszystkich kolei żelaznych powyżej wyszczególnionych.

Okresy trwania koncesyj wymierzyć należy każdy najwięcej na lat 90, licząc od dnia nadania koncesyi.

Artykuł III.

Przy nadawaniu koncesyi, Rząd może kolejom w artykule I, pod ll. 1 aż do 4, tudzież 15 i 16

oznaczonym, zagwarantować czysty dochód roczny, który odpowiadać ma sumie potrzebnej na oprocentowanie ratami pożyczek zaciągniętych na umorzenie ratami pożyczek zaciągniętych się mających dla uzyskania funduszków na powyższe koleje lokalne, w sumach maksymalnych niżej podanych, a to w taki sposób, że gdyby czyste dochody roczne powyższych kolei nie dochodziły sum dla nich zagwarantowanych, administracja państwa będzie winna uzupełnić to co by niedostawało.

Czysty dochód roczny jaki kolejom powyższym Państwo ma zagwarantować, ustanawia się odpowiednio rzeczonym pożyczkom, które zaciągnięte będą dla kolei artykuł I, ll. 1 aż do 4 w Banku krajowym czeskim, dla kolei artykuł I, ll. 15 i 16 w formie pożyczek pierwszorzędnych, co do każdej z osobna kolei w następujących sumach maksymalnych:

	Suma maksymalna w złotych wal. austr.	
	pożyczki	gwarancyi rządowej
Karłowe - Wary - Johannegeorgenstadt (art. I, l. 1)	2,830.000	119.318
Beneszow - Wlaszim (art. I, l. 2)	900.000	37.946
Jindrychów Hradec-Nowa Bystrzyca (art. I, l. 3)	1,000.000	42.162
Switawa-Policzka (art. I, l. 4)	650.000	27.406
Budziejowice - Jamnica (art. I l. 15)	570.000	24.181
Schwarzenau - Zwettl (art. I, l. 16)	900.000	38.180

Okres trwania gwarancyi czystego dochodu, którą Rząd ma według powyższego zapewnić, ustanawia się dla kolei w artykule I, ll. 1 aż do 4 oznaczonych na lat 76, licząc od dnia nadania koncesyi, dla kolei lokalnych w artykule I, ll. 15 i 16 wzmiankowanych, aż do upływu 75 roku koncesyi.

Dla odsetek opłacać się mających na karb kapitału na budowę od przerzeczonych pożyczek pierwszorzędnych w sumach imiennych wyżej podanych, najwięcej 570.000 zł. i 900.000 zł. w. a. papierami w czasie od dnia emisji udziałowych zapisów dłużnych tej pożyczki aż do chwili otwarcia ruchu na odnośnej kolei koncesyonowanej, może Państwo zapewnić gwarancyą pod tym warunkiem, że według uznania Rządu i według wykazów, które on sam ma sprawdzić preliminarzowy kapitał na budowę, będzie dostatecznym i dotrzymanie terminu budowy w koncesyi ustawionego (artykuł XIV) okaże się zapewnionem.

Artykuł IV.

Zapewnienie gwarancyi rządowej w artykule III oznaczonej przywiązane jest do warunku, że królestwo czeskie a względnie arcyksięstwo austriackie poniżej Anizy i strony interesowane obejmą w pełnej wartości imiennej ogółem najmniej następujące sumy imienne w akcyach zakładowych Spółek akcyjnych dla tych kolei utworzyć się mających, od którychto akcyj zakładowych w ciągu czasu budowy (artykuł XIV) odsetki interkalarne nie mają być płacone:

Karłowe Wary-Johanngeorgenstadt	900.000 zł.
Beneszów-Wlasmim	330.000 „
Jindrychów Hradec-Nowa Bystrzyca	203.000 „
Schwarzenau-Zwettl	433.000 „

Dla kolei miejscowych Switawa-Policzka i Budziejowice-Jamnica kładzie się za warunek dopłaty stron interesowanych, w sposób powyższy płacić się mające w sumach 262.000 a względnie 160.000 zł. i nadto, żeby margrabstwo Morawia przeznaczyło *à fonds perdu* dla pierwszej kolei lokalnej sumę 18.000 zł. a dla ostatniej sumę 55.000 zł.

Artykuł V.

Kolejom żelaznym w artykule I, ll. 11, 12 i 13 oznaczonym może Rząd zapewnić udzielenie rocznych dopłat w sumie maksymalnej 89.086 zł. dla kolei żelaznej Zeltweg—Wolfsberg, 50.906 zł. dla kolei lokalnej Dolny Drauburg—Velenije i 12.727 zł. dla kolei żelaznej St. Georgen (Grobello)—Granica celem uzupełnienia czystych dochodów rocznych tych kolei do wysokości sum, jakie będą potrzebne na oprocentowanie czterech od sta nieprzenoszące i na raty do umorzenia pierwszorzędných obligacyj lub akcyj pierwszorzędnych przez Spółki akcyjne, które dla tych kolei będą utworzone, emitować i w ciągu lat 75 spłacić się mających w sumie maksymalnej 3,600.000 zł., 2,800.000 zł. i 920.000 zł. w taki sposób, że gdyby czyste dochody roczne kolei nie doszły do wysokości sumy potrzebnej na oprocentowanie i amortyzacyę, to, coby niedostaowało, jednakże tylko do wysokości sum maksymalnych wyżej podanych uzupełni administracya państwa.

Artykuł VI.

Zapewnienie dopłat w artykule V oznaczonych przywiązane jest do warunku, że

1. co do kolei żelaznej Zeltberg—Wolfsberg kraj Karyntya i strony interesowane obejmą razem sumę imienną 400.000 zł., co do kolei żelaznej Dolny Drauburg—Valanije same strony interesowane sumę imienną 200.000 zł., nakoniec co do kolei lokalnej St. Georgen (Grobello)—Granica kraj

Styrya i strony interesowane razem sumę imienną 600.000 zł. w akcyach zakładowych Spółek akcyjnych dla tych kolei utworzyć się mających, w pełnej wartości imiennej, od którychto akcyj zakładowych odsetki interkalarne w ciągu czasu budowy (artykuł XIV) nie mają być płacone, i

2. księstwo Styrya weźmie na siebie uzyskanie reszty kapitału na budowę, jakoteż wykonanie budowy kolei na zasadzie umowy w tym względzie z administracyą państwa zawrzeć się mającej, z odpowiedzialnością za to, żeby kapitały na budowę, które Ministerstwo handlu zatwierdzi, wystarczyły i żeby terminy budowy (artykuł XIV) były dotrzymane.

Artykuł VII.

Przy wykonaniu artykułów III i V stosowane być mają zarządzenia podane w artykule IV ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 33 z r. 1894 o budowie kolei nadybbsańskiej, z tą różnicą, że należitości stęplowe od kuponów mogą być umieszczone w rachunku ruchu jako pozycya wydatkowa.

Również wolno w rachunku ruchu kolei w artykule I, ll. 1—4 oznaczonych umieszczać jako pozycyą wydatkową, także dopłaty na zarząd pożyczek, czeskiemu Bankowi krajowemu płacić się mające, w wysokości $\frac{1}{8}$ od sta kwot pożyczkowych, jakie będą kiedykolwiek zalegały, tudzież wynagrodzenia, które czeskiemu Bankowi krajowemu mają być płacone za stęple i należitości.

Artykuł VIII.

Co się tyczy kolei w artykule I, ll. 5 aż do 10 oznaczonych upoważnia się Rząd, żeby przy nadawaniu koncesyi objął akcyę zakładową Spółek akcyjnych dla tych kolei utworzyć się mających za takie kwoty, jakie będą potrzebne, żeby akcyę zakładową, które strony interesowane lokalne objąć mają, uzupełnić do 30 procentów kapitału zakładowego.

Sumę maksymalną, którą według powyższego Rząd ma objąć w akcyach zakładowych, ustanawia się dla poszczególnych kolei jak następuje:

Czerczany—Modrzany z odnogą do Dobrysza (artykuł I, l. 5)	335.000 zł.
Rakonice—Mlac (artykuł I, l. 6)	194.000 „
Rakonice—Pladen (artykuł I, l. 7)	87.000 „
Pladen—Ludyce—Buchów (artykuł I, l. 8)	43.000 „
Ludyce—Peczów (artykuł I, l. 9)	84.000 „
Brzezow—Policzka (artykuł I, l. 10)	200.000 „

Nadto upoważnia się Rząd, żeby zamiast przewidzianego w artykule V zapewnienia gwarancyi dla

kolei żelaznych Dolny Drauburg — Velenije i St. Georgen (Grobelno — Granica (artykuł I, ll. 12 i 13) zapewnił udział państwa w zgromadzeniu kapitału pod warunkami w artykule VI przepisaniem, w taki sposób, że państwo obejmie w pełnej wartości imiennej akcyje zakładowe Spółek akcyjnych dla powyższych kolei utworzyć się mających za sumę imienną 1,200.000 zł. a względnie 300.000 zł.

Artykuł IX.

Udział skarbu państwa w zgromadzeniu kapitału dla innych kolei lokalnych w artykule VIII (ustęp pierwszy i drugi) uczynionych przywiązany jest do warunków, że

1. zgromadzenie reszty kapitału na budowę tych kolei lokalnych, o ile takowy nie będzie pokryty objęciem akcyj zakładowych w pełnej wartości imiennej przez interesowane gminy, powiaty i strony interesowane prywatne, będzie zapewnione współdziałaniem finansowem królestwa czeskiego na zasadzie ustawy krajowej czeskiej z dnia 17. grudnia 1892, Dz. u. kr. Nr. 8 z r. 1893 o popieraniu kolei żelaznych niższego rzędu;

2. akcyom zakładowym, które Rząd ma objąć, a co do których prawo głosowania nie może być w statucie ograniczone do maksymalnej ilości głosów lub w obec posiadaczy akcyj pierwszorzędnych, gdyby były emitowane, nadane będą takie same prawa, jak wszystkim innym akcyom zakładowym, i

3. dywidenda od akcyj pierwszorzędnych, jeżeli będą emitowane, nie może być wymierzana w większej kwocie jak 4 od sta, dopóki akcyje zakładowe nie nabeżdą prawa do pobierania dywidendy.

Artykuł X.

Wpłaty na akcyje zakładowe, które Rząd ma objąć stosownie do artykułu VIII. składać się będzie w miarę wydatków na budowę kolei, jednak dopiero w owym czasie, gdy według uznania Rządu i według wykazów, które on ma sprawdzić, można będzie uważać za rzecz pewną, że terminy budowy (artykuł XIV) w koncesjach ustanowione, będą dotrzymane i że preliminowane kapitały na budowę okażą się dostatecznymi.

Państwo płacić będzie za potwierdzeniami odbioru wolnemi od stępla i dokładać należy starania, żeby wyplacone sumy były obracane tylko na budowę i urządzenie oznaczonych kolei.

Artykuł XI.

Upoważnia się Rząd, żeby celem pokrycia sumy potrzebnej do złożenia gotówki na powyższe akcyje zakładowe, o ile tyczą się kolei lokalnych czeskich w artykule VIII, ustęp pierwszy i drugi oznaczonych, zaciągnął w Banku krajowym królestwa czeskiego pożyczki z kursem zaliczenia najmniej 98 za sto, które z doliczeniem na koszta zarządu rocznie $\frac{1}{8}$ od sta sumy kapitałowej, jaka kiedykolwiek będzie nieumorzona, nieść mają rocznie 4 od sta i winny być spłacone w przeciągu lat 50.

Odsetki od przerwanych pożyczek uwalnia się od podatku dochodowego a komunalne zapisy dłużne i bilety melioracyjne, emitowane przez Bank krajowy królestwa czeskiego na podstawie tych pożyczek, uwalnia się od opłaty należytości stęplowej, której podlegają kupony, jakoteż od podatku dochodowego i od wszelkich innych podatków rządowych.

Artykuł XII.

Upoważnia się Rząd, żeby koncesją na kolej lokalną wązkotorową od Neubergu do Mariazell w artykule I, l. 14 oznaczoną, nadał Wydziałowi krajowemu styryjskiemu z tem zastrzeżeniem, że kolej tę nabeżdą państwo na własność niezwłocznie po jej wybudowaniu i urządzeniu do ruchu a tytułem odpłaty za nią obejmie do spłacenia z własnych funduszków obligacyje kolejowe krajowe, w celu zebrania kapitału przez księstwo Styryą emitować się mające, które nieść będą 4 od sta i w przeciągu 75 lat mają być spłacone, a to za sumę najwięcej 2,800.000 zł.

Artykuł XIII.

Wykonanie postanowienia artykułu XII. przywiązane jest do warunku, że

1. strony interesowane zapewnią w sposób prawnie obowiązujący *à fonds perdu* dopłaty ogółem w sumie 200.000 zł. na pokrycie kosztów powyższej kolei i

2. księstwo styryjskie zgromadzi resztę kapitału na budowę w sumie najwięcej 2,800.000 zł. przez emisją wzmiankowanych w artykule XII obligacyj kolejowych krajowych i zapewni dopłatę roczną kraju w sumie 8.485 zł. na opłatę odsetek po 4 od sta i umorzenie kwoty częściowej 200.000 zł. tych obligacyj a nadto weźmie na siebie wykonanie budowy kolei na zasadzie umowy w tym względzie z administracją państwową zawrzeć się mającej, z odpowiedzialnością za to, żeby zatwier-

dzone kapitały na budowę wystarczyły i żeby terminy budowy (artykuł XIV) były dotrzymane.

Artykuł XIV.

Budowa kolei żelaznych w artykule I, ll. 1, 5, tudzież 11 aż do 14 oznaczonych, musi być skończona najpóźniej w przeciągu półtrzecia roku, budowa linii kolejowych w artykule I, ll. 2, 3 i 4, 6 aż do 10, tudzież 15 i 16 przytoczonych, najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia nadania koncesyi i gotowe koleje mają być aż do terminów wyżej oznaczonych oddane na użytek publiczny.

Dopełnienie tego zobowiązania winni koncesyonarysze odpowiednio zapewnić Rządowi w sposób, który on sam oznaczy. W razie niedopełnienia powyższego zobowiązania, kaucya może być uznana za przepadłą.

Artykuł XV.

Budowa kolei żelaznych w artykule I, ll. 1 aż do 4, tudzież 15 i 16 oznaczonych i dostawy dla nich powierzone być mają na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu wypracowanych z odpowiednim wpływem funkcyonaryszów rządowych, z bezpośredniem wdaniem się Rządu i na warunkach stawianych zwykle przy budowie kolei żelaznych rządowych.

Roboty budownicze powierzane być mają oddzielnie od gromadzenia kapitału.

Wartość dostawy materiałów, odstąpić się mających gruntów i wszelkich innych świadczeń, które objęciem akcji zakładowych mają być zapewnione, oceniana być ma według pozycyji kosztorysu, które przez Rząd będą zbadane a według okoliczności drogą sądowego oszacowania.

Projekty szczegółowe i kosztorysy mają być układane a budowa i dostawy mają być powierzane co do kolei w artykule I, ll. 5 aż do 14 oznaczonych w porozumieniu z Wydziałami krajowemi królestwa czeskiego i księstwa styryjskiego, ile możności z współudziałem Rządu i pod warunkami podawanemi zwykle przy budowie kolei żelaznych rządowych.

Artykuł XVI.

Ruch na kolejach w artykule I oznaczonych, o ile co do utrzymywania ruchu na kolejach żelaznych w artykule I, ll. 5 aż do 13 wymienionych, nie będzie zawarta inna umowa z Wydziałami krajowemi czeskim i styryjskim, utrzymywać będzie w ciągu całego okresu koncesyjnego Rząd na rachunek

koncesyonaryszów, którzy będą obowiązani wynagradzać Zarządowi kolei rządowych koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione lub sumę ryczałtowo oznaczoną.

Pod tym względem co do kolei żelaznych, które według artykułów III. i V. mają być zapewnione na podstawie gwarancyi państwa, dopóki koleje te będą istotnie używały gwarancyi państwa albo, dopóki udzielone przez Rząd z tytułu gwarancyi zaliczki nie będą jeszcze zwrócone, Zarząd kolei żelaznych rządowych, utrzymywanie ruchu na tych kolejach obejmujący, będzie miał prawo urządzenia ruchu i ustanowienia taryf podług własnego uznania ze względu na potrzeby obrotu, jakie kiedykolwiek będą.

Ruch na kolei żelaznej oznaczonej w artykule I, l. 14 utrzymywać ma Rząd na własny rachunek i tego utrzymywania ruchu nie można przenieść na osobę prywatną lub na Spółkę, chyba tylko na mocy ustawy, gdyby w tej mierze była wydana.

Artykuł XVII.

Przewidziane w artykule XII nabycie kolei lokalnej Neuberg—Mariazell, jakoteż potrzebne do tego wpisy hipoteczne, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty uwalnie się od stępli i należytości.

Artykuł XVIII.

Upoważnia się Rząd, żeby przy zawieraniu kontraktów o utrzymywanie ruchu na kolejach lokalnych Plan—Tachów i Göpfritz—Gross-Siegharts, będących przedmiotem dokumentów koncesyjnych z dnia 25. lipca 1893 (Dz. u. p. Nr. 136) i z dnia 16. lutego 1894 (Dz. u. p. Nr. 62) zapewnił co do wynagradzania kosztów ruchu, które według okoliczności oznaczone będzie ryczałtowo w pewnej stopie procentowej dochodów brutto, odroczenie onegoż a to o tyle, o ile to będzie potrzebne, ażeby ciężary kapitałowe z tytułu zaciągnięcia pożyczek pokrywać dochodami kolei lokalnej.

W tym względzie Rząd położyć ma za warunek, żeby przyszłe nadwyżki dochodu brutto kolei lokalnych ponad sumy potrzebne na pokrycie umówionego wynagrodzenia kosztów ruchu i ciężarów kapitałowych wyżej wzmiankowanych obracane były niezwłocznie na spłacenie kwot odroczonych z odsetkami czteroprocentowemi, bez liczenia odsetek od odsetek, aż do zupełnego ich umorzenia.

Dochody i wydatki, jakie będą w skutek stosowania powyższych postanowień, wykazywać należy oddzielnie w corocznym preliminarzu państwa Zarządu kolei żelaznych rządowych z przedstawieniem odnośnych stosunków.

Artykuł XIX.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi handlu i Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 22. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

130.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 22. czerwca 1894,**

tyczące się nazwy Sądu powiatowego hranickiego w Morawii.

Ponieważ Ministerstwo spraw wewnętrznych, w porozumieniu z interesowanymi Ministrami pozwoliło, żeby nazwa miasta i gminy miejscowej „Hranice“ w okręgu Sądu obwodowego nowo-iczyńskiego, zmienione zostało na nazwę „Morawskie Hranice“, przeto Sąd powiatowy, znajdujący się w Hranicach używać ma odtąd nazwy „morawsko-hranicki“.

Schönborn r. w.

131.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 24. czerwca 1894,**

ustanawiające na kampanię 1894/95 wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacji płaconej przy wywozie cukru.

W porozumieniu z królewsko węgierskim Ministerstwem skarbu postanawia się na zasadzie §. 3 ustawy z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 97) o opodatkowaniu cukru, że w okresie wyrobu cukru 1894/95 kwota zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacji płaconej przy wywozie cukru, wynosić ma dla każdego z tych zakładów fabrykacji cukru, które w §. 1, l. 1 ustawy o opodatkowaniu cukru są oznaczone, taką samą kwotę, jaką ten zakład tytułem zwrotu bonifikacji wywozowej, co do wywozu cukru w okresie wyrobu cukru 1892/93 miał zapłacić, podwyższoną o 16 od sta.

Jednakże kwoty zabezpieczenia, w taki sposób obliczone, należy zaokrąglić przez podwyższenie kwot mniejszych od 50 zł. na 50 zł., a kwot większych od 50 zł. na 100 zł.

Dla tych zakładów fabrykacji cukru, które w okresie wyrobu 1892/93 jeszcze nie były w ruchu, ustanawia się rzeczzone zabezpieczenie dla każdego w kwocie 22.000 zł. (dwadzieścia dwa tysiące złotych) waluty austriackiej

Plener r. w.

132.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 26. czerwca 1894,**

o przeniesieniu czynności komor pomocniczych królewskich w Cyrkwenicy i Selcach na tamtejsze oddziały straży skarbowej.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu komory pomocnicze królewskie II. klasy w Cyrkwenicy i Selcach zostaną z końcem lipca b. r. zwinięte a czynności ich sprawować będą oddziały straży skarbowej w Cyrkwenicy i Selcach jako delegacje komory pomocniczej II. klasy w Novi.

Rzeczzone oddziały straży skarbowej rozpoczną czynności swoje jako delegacje komory z upoważnieniami komory pomocniczej II. klasy od dnia 1. sierpnia b. r.

Plener r. w.

133.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. czerwca 1894,**

o rozszerzeniu upoważnień c. k. komory pomocniczej II. klasy w Ettenau.

Odnosnie do ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 1. sierpnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 154) wykazu urzędów cłowych zaprowadzonych w obszarze cłowym austriacko-węgierskim nadaje się c. k. komorze pomocniczej II. klasy w Ettenau w Górnej Austrii upoważnienie do pobierania cła od towarów bawełnianych pozycji taryfowych Nr. 128 aż do 131 włącznie w ilości aż do pięciu kilogramów.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 3. lipca 1894.

(Zawiera Nr. 134.)

134.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 19. czerwca 1894,

tyczące się wprowadzania soli nawozowych (przymieszek soli i odpadków soli z fabryk i warzelni, tudzież nawozów sztucznych z mieszanin soli) do użyznienia gruntów.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi, postanowienia zawarte w oddziale I przepisu wykonawczego do rozporządzenia z dnia 13. sierpnia 1892, tyającego się wprowadzania soli nawozowej (przymieszek soli i odpadków soli z fabryk i warzelni, tudzież nawozów sztucznych z mieszanin soli) i soli podwójnej z zagranicy (Dz. u. p. Nr. 138, Dz. rozp. Nr. 41 z roku 1892) rozszerzają się w sposób następujący:

Sole nawozowe, wymienione w pierwszym ustępie powyższego przepisu wykonawczego, o ile zachodzą wszystkie inne warunki, może sprowadzać z jednej i tej samej zagranicznej warzelni soli lub zagranicznego zakładu fabrycznego także kilku gospodarzy wiejskich wspólnie (zbiorowo), za pośrednictwem przewodniczącego stowarzyszenia rolniczego, w którego okręgu leżą grunta użyznić się mające, bez względu, czy poszczególne gospodarze wiejscy są lub nie są członkami tego stowarzyszenia.

Ow przewodniczący stowarzyszenia ma w tym celu zamówić ilość soli nawozowej, jakiej gospodarze wiejscy, łączący się w celu wspólnego sprowa-

dzania soli razem żądają, w tej zagranicznej warzelni soli lub zagranicznym zakładzie fabrycznym, z którego sól nawozowa ma być sprowadzona, zapomocą osobnego „zamówienia“, wygotowanego ściśle podług wzoru, który podany jest w załączce *A*. Wprzód jednak zamówienie to powinno być potwierdzone przez tę z korporacyj rolniczych, w załączce *B* oznaczonych, w której okręgu sól nawozowa ma być użyta.

Co się tyczy własnoręcznego podpisu każdego w szczególności gospodarza wiejskiego w kolumnie 10 rzeczzonego wzoru (załączka *A*) wymaganego — zamiast którego gospodarz nieumiejący pisać, kładzie znak ręki przez dwóch świadków potwierdzony — można według okoliczności także później zażądać tego podpisu a względnie takowy dopisać przy sposobności wydawania soli nawozowej poszczególnym gospodarzom wiejskim.

Pod względem wykonania takiego zamówienia zbiorowego przez dotyczącą zagraniczną warzelnię soli lub zagraniczny zakład fabryczny, jakoteż pod względem postępowania c. k. komor z posyłkami wprowadzanych soli stosują się postanowienia zawarte w punktach 2 aż do 7 oddziału I. przepisu wykonawczego powyżej wzmiankowanego z następującymi zmianami:

Jeżeli komora wchodowa, badając dokumenty idące z każdą taką posyłką soli, stwierdzi, że jeden lub więcej gospodarzy wiejskich w zamówieniu zbiorowym wymienionych byli już uznani za winnych ciężkiego przekroczenia defraudacyjnego z powodu użycia soli nawozowej, komora ta winna w zamówieniu zbiorowym przekreślić odnośne numera bieżące i w kolumnie 11 napisać przy nich uwagę: „Do nabywania soli nawozowej nieuprawniony“ z dołączeniem daty, podpisu i pieczęci.

Przewodniczący stowarzyszenia, który partycję soli nawozowej zamówił, winien nadesłany mu przez komorę egzemplarz „poświadczenia“ (punkt 2, I. powyższego przepisu wykonawczego zachowywać dopóty, dopóki odebranej ilości soli całkiem nie rozdzieli.

Także co do zamówień zbiorowych winna komora. tak samo jak to w postanowieniach wyżej przytoczonych co do zamówień pojedynczych jest przepisane, zatrzymać drugi egzemplarz potwierdzenia, zamówienie zaś posłać jako „uwiadomienie“ jednocześnie z wyeksperymentowaniem odnośnej wprowadzonej partii, do c. k. Biura kontroli powiatowej straży skarbowej lub oddziału straży skarbowej oznaczonego w temże piśmie lub znajdującego się najbliższej miejsca przeznaczenia.

Dla zbiorowych bowiem posyłek wprowadzonej soli nawozowej nie miejsce użycia lecz to miejsce jest miejscem przeznaczenia, w którym przewodniczący stowarzyszenia, który sól nawozową zamówił, lub jego zastępca odbiera ją w celu rozdzielenia między poszczególnych gospodarzy wiejskich.

Stwierdzić należyte nadejście takich posyłek soli nawozowych do miejsca przeznaczenia, tudzież odjąć zamknięcie skarbowe i oddać tamże sól nawozową oznaczonemu powyżej przewodniczącemu stowarzyszenia lub jego zastępcy może zamiast właściwego Biura kontroli powiatowej straży skarbowej także oddział straży skarbowej znajdujący się najbliższej.

Biuro to lub oddział, jeżeliby w „zamówieniu zbiorowym“ nadesłanem mu przez komorę wchodową jako uwiadomienie, jeden lub więcej z tych gospodarzy wiejskich, dla których przewodniczący stowarzyszenia sól zamówił, było oznaczonych jako „nieuprawnionych do nabywania soli nawozowej“, ma przy oddaniu soli nawozowej uwiadomić o tem przewodniczącemu stowarzyszenia i ostrzedz go, że tym gospodarzom wiejskim nie wolno soli nawozowej wydawać.

Przewodniczący stowarzyszenia albo jego zastępca winien ilość soli nawozowych oddaną mu do rozdzielenia a którą należy zachowywać jest obowiązany, rozdzielić w najkrótszym czasie między pojedynczych gospodarzy wiejskich w zamówieniu zbiorowym wymienionych — z wyjątkiem tych, których wzmiankowany wyżej funkcjonariusz straży skarbowej podał mu jako „nieuprawnionych do sprowadzenia takiej soli nawozowej“ — stosować się zaś ma do zamówień, to jest wydawać ściśle ilości częściowe w zamówieniu zapisane. W tym celu każdy przewodniczący stowarzyszenia, wygotowujący zamówienie dla sprowadzenia zbiorowo soli nawozowych, winien przed wysłaniem go do zagranicznej warzelnicy soli lub zagranicznego zakładu fabrycznego zostawić o bie odpis tego zamówienia do własnego użytku.

Przewodniczący stowarzyszenia lub jego zastępca wydając sól nawozową poszczególnym gospodarzom wiejskim, do jej nabywania uprawnionym, winien każdemu z osobna przypomnieć wyraźnie obowiązek co do używania tej soli nawozowej wyłącznie w swoim własnym gospodarstwie, jakoteż skutki defraudacyjno-karne każdego nieprawego użycia tej soli.

Ci gospodarze wiejscy, którzy już w samym zamówieniu swego podpisu lub znaku ręki nie położyli, obowiązani są przy objęciu ilości soli nawozowej, która będzie im wydana, doręczyć przewodniczącemu stowarzyszenia lub jego zastępcy „oświadczenie“ podług wzoru w załączce C podanego; oświadczenia te winien przewodniczący niezwłocznie po rozdzieleniu soli nawozowej przesłać wzmiankowanemu wyżej organowi straży skarbowej.

Jeżeli przewodniczący stowarzyszenia nie może z jakiegokolwiek powodu rozdzielić całkowicie oddanej mu ilości soli nawozowej, winien uwiadomić o tem ów organ skarbowy a pozostałą u niego resztę soli nawozowej, którą ma należy zachowywać, wolno mu wydać innemu gospodarzowi zamiast temu, który stosownie do zamówienia odnośną ilość częściowo zamówił, tylko na podstawie osobnego upoważnienia.

W tym celu ów gospodarz wiejski, który chce objąć tę resztę soli nawozowej, winien o pozwolenie do jej nabycia prosić piśmiennie właściwą Władzę skarbową krajową. W odnośnej prośbie jedna z korporacji rolniczych w załączce B wymienionych, w której okręgu sól nawozowa ma być użyta, winna potwierdzić, że ubiegający się potrzebuje rzeczywiście żądanej ilości soli, a nadto prośba zawierać ma oświadczenie petenta, że w siedzibie swego gospodarstwa wiejskiego nie trudni się zarazem handlem solą i że zobowiązuje się używać soli nawozowej, która będzie mu wydana, wyłącznie tylko do użycia ziemi w swoim własnym gospodarstwie, tudzież że jej nie odstąpi żadnej innej osobie (ani za wynagrodzeniem ani bezpłatnie).

Pod temi warunkami i jeżeli podający prośbę nie był już uznany za winnego ciężkiego przekroczenia defraudacyjnego z powodu nadużycia soli nawozowej, — daje właściwa Władza skarbowa krajowa żądane pozwolenie i uwiadomi o tem tak przewodniczącemu odnośnego stowarzyszenia, pod którego pieczęcią znajduje się sól nawozowa, jak i przynależny oddział straży skarbowej a mianowicie pierwszego z upoważnieniem do wydania petentowi odnośnej ilości soli.

Postanowienia te nabywają mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Wurmbrand r. w.

Falkenhayn r. w.

Plener r. w.

Załącznik A.

(Wzór.)

Z a m ó w i e n i e

soli nawozowych zagranicznych, sprowadzić się mających zbiorowo stosownie do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 19. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 134).

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Tego, który sól nawozową zamówił										
i m i ę i n a z w i s k o	oznaczenie stowarzyszenia rolniczego, którego zamawiający jest przewodniczącym	miejsce zamieszkania, to jest gmina, powiat administracyjny, kraj koronny	Ilość ogólna zapisanych gospodarzy wiejskich	Oznaczenie zagranicznej warzelni soli lub zagranicznego zakładu fabrycznego, z którego sól ma być sprowadzona	Soli nawozowej (przy mieszkaniu i odpadków soli) przez zapisanych gospodarzy wiejskich razem zamówionej	ilość (podać głoskami i cyframi) w kilogramach	Dokładne oznaczenie „miejsca” to jest tego miejsca (gminy, powiatu administracyjnego, kraju koronnego), w którym przewoźnicy stowarzyszenia chcą odebrać posyłkę soli nawozowej dla rozdzielenia między poszczególne gospodarzy wiejskich	Siedziba tego c. k. oddziału straży skarbowej, który ma stwierdzić nadęście posyłki soli nawozowej do miejsca przeznaczenia i odjąć zamknięcie urzędowe	Wszelkie inne uwagi	

M..... **Potwierdzenie. *)**

Podpisana korporacja rolnicza potwierdza niniejszem, że zamawiający jest obecnie przewodniczącym (oznaczenie odnośnego stowarzyszenia) tudzież, że zapisał (ilość) gospodarze wiejscy zarządzają jako posiadacze, dzierżawcy lub rządcy gruntami w tej konsygnacji podanemi i że zamówiona przez nich (według okoliczności przez podpisaną korporacją zaminęszona) ilość soli nawozowej razem kilogramów odpowiada rozmiarom i stosunkom kultury tych gruntów.

(Miejsce i data.)

(Nazwa korporacji, podpis i pieczęć.)

*) W braku miejsca można także nastąpić do potwierdzenie na odwrotnej stronie zamówienia.

Oświadczenie.

Zamawiający niżej podpisany zobowiązuje się niniejszem, powyższą ilość soli nawozowej (kolumna 6 i 7), gdy takowa uadaje do miejsca przeznaczenia i będzie mu przez właściwy c. k. Oddział straży skarbowej oddana (kolumna 8 i 9), rozdzielać tylko między gospodarzy wiejskich w tej konsygnacji wymienionych, — z wyjątkiem tych, którychby komora wchodowa oznaczyła jako nieuprawnionych do nabycia takiej soli nawozowych — stosując się do ich zamówień wewnątrz podanych.

(Miejsce, data i podpis własnoręczny zamawiającego w kolumnie 1 — 3 podanego tudzież pieczęć stowarzyszenia.)

1	2	3	4	5	6	7
Liczba bieżąca	Każdego w szczególności sól nawozową zamawiającego gospodarza wiejskiego			Oznaczenie posiadłości gruntowej, na której gospodarz wiejski obok (kolumna 2) wymieniony ma użyć zamówionej soli nawozowej		Soli nawozowej soli lub odmówionej przez wiejskiego obok wy-
	imię i nazwisko	charakter, t. j. czy posiadłością gruntową w kolumnie 5 i 6 oznaczoną zawiaduje jako właściciel, dzierżawca czy rządca	miejsce zamieszkania, t. j. gmina, powiat administracyjny i kraj koronny	Nazwa szczególna lub oznaczenie	Położenie, to jest gmina, powiat administracyjny i kraj koronny	rodzaj
1						
2						
3						
4						
5						
6						
itd.						

Załączka B.

W y k a z

korporacyj rolniczych upoważnionych do potwierdzania zamówień wystawianych przez rolników podług wzoru załączki A.

Dolna Austria	C. k. Towarzystwo rolnicze w Wiedniu.
Górna Austria	Rada ziemiańska krajowa dla Górnej Austrii w Linzu.
Salzburg	C. k. Towarzystwo rolnicze w Salzburgu.
Tyrol	Dwie sekcye Rady ziemiańskiej krajowej dla Tyrolu w Innsbrucku i Trydencie.
Vorarlberg	Stowarzyszenie rolnicze vorarlberskie w Bregencyi.
Styrya	C. k. Towarzystwo rolnicze w Grazu.
Karyntya	C. k. Towarzystwo rolnicze w Celowcu.
Kraina	C. k. Towarzystwo rolnicze w Lublanie.
Tryest, Gorycyja i Gradyska, Istrya	C. k. Towarzystwo rolnicze w Tryescie i Gorycyi i Rada ziemiańska krajowa dla Istryi w Porzeczcu.
Dalmacya	C. k. Rada ziemiańska krajowa dla Dalmacyi w Zadarze.
Czechy	Obie sekcye Rady ziemiańskiej krajowej dla królestwa czeskiego w Pradze.
Morawia	C. k. Towarzystwo morawsko-śląskie do podniesienia rolnictwa, przyrodnictwa i krajoznawstwa w Bernie.
Śląsk	Austryacko-śląskie Towarzystwo rolnicze i leśnicze w Opawie, tudzież Stowarzyszenie rolnicze i leśnicze dla Śląska północno-zachodniego w Bernaticach.
Galicja	C. k. galic. Towarzystwo rolnicze we Lwowie i c. k. Towarzystwo rolnicze w Krakowie.
Bukowina	Stowarzyszenie ziemiańskie krajowe dla księstwa bukowińskiego w Czerniowcach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIX. — Wydana i rozesłana dnia 7. lipca 1894.

(Zawiera Nr. 135 — 136.)

135.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 17. czerwca 1894,

którem zabrania się wprowadzania wszelkiego rodzaju pigulek szwajcarskich Brandta.

W porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim zabrania się ze względu na zdrowie publiczne wprowadzania do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego wszelkiego rodzaju tak zwanych pigulek szwajcarskich Brandta, już dawniejszemi rozporządzeniami wyłączonych od rozprowadzenia w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Zakaz niniejszy nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Bacquehem r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.

136.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 23. czerwca 1894,

o upoważnieniu Komisji głównej miar i wag do badania machin elektrycznych i przyrządów do pomiaru elektryczności.

1. C. k. Komisya główna miar i wag jest upoważniona badać i sprawdzać maszyny elektryczne

tudzież przyrządy wszelkiego rodzaju do pomiaru elektryczności i wydawać dla nich świadectwa, jeżeli je uzna za dopuszczalne.

2. Roboty rzeczono wykonywane będą tylko w tym zakresie, w którym w obec technicznego zaopatrzenia Komisji głównej miar i wag mogą się odbywać i o ile nie będą tamowały bieżących czynności sprawdzania elektromierzy (rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 3. maja 1894, Dz. u. p. Nr. 82) jakoteż prac przygotowawczych do tego potrzebnych.

3. Aż do dalszego zarządzenia opłatę za to przypadającą oznaczać będzie w każdym z osobna przypadku Ministerstwo handlu; strona zostanie uwiadomiona ile opłata wynosi i ma ją złożyć z góry.

Gdyby rozmiary robót były nader wielkie, stronie oznajmiona będzie tylko prawdopodobna maksymalna kwota, którą złożyć należy z góry, nie przesądzając stanowczemu oznaczeniu opłaty.

4. Na podstawie nabytego doświadczenia ustanowiona będzie w swoim czasie i ogłoszona taryfa do robót następujących się części.

Wurmbrand r. w.

Rok 1894.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część L. — Wydana i rozesłana dnia 10. lipca 1894.

(Zawiera Nr. 137—141.)

137.

Ustawa z dnia 22. czerwca 1894,

o utrzymaniu ruchu na kolei żelaznej lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej na rachunek Państwa a według okoliczności odkupienia tej kolei przez Państwo, tudzież o wybudowaniu na Bukowinie kilku kolei lokalnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Zatwierdza się umowę niżej zamieszczoną, przez Ministerstwa handlu i skarbu z c. k. uprzyw. Spółką kolei żelaznej lwowsko-czerniowiecko-jasskiej w Wiedniu dnia 8. marca 1894 zawartą, a tyczącą się utrzymywania ruchu na kolei lwowsko-czerniowiecko-jasskiej na rachunek Państwa i zaciągnięcia przez rzeczoną Spółkę pożyczki na wkłady, w skutek czego ruch na rzeczonyj kolei, utrzymywany dotychczas na rachunek Spółki, utrzymywany być ma począwszy od dnia 1. stycznia 1894 na rachunek Państwa.

Artykuł II.

Upoważnia się Rząd, żeby oprocentowanie i umorzenie pożyczki pierwszorzędnej, którą stosownie do artykułu VIII. powyższej umowy c. k. uprzyw. Spółka kolei lwowsko-czerniowiecko-jasskiej

ma zaciągnąć w sumie imiennej 10,000.000 zł. w. a. czyli 20,000.000 koron waluty ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 126 ustanowionej, a która bez wszelkiego odciążania na podatek, stęple lub należitości ma nieść 4 od sta rocznie i począwszy od 1. stycznia 1894 w przeciągu 62 lat ma być spłacona, przejął na Państwo do spłacenia z własnych funduszów.

Artykuł III.

Z kwoty, który przyniesie zbycie obligacyj powyższej pożyczki pierwszorzędnej zwrócić należy prócz kosztów nowych papierów i wszelkich innych wydatków emisyjnych, przedewszystkiem poczynione wydatki na wkłady umieszczone w rachunkach ruchu linii kolei żelaznej lwowsko-czerniowieckiej i czerniowiecko-suczawskiej aż do chwili zbycia pożyczki, a wynoszące według obliczenia aż do końca 1893 sumę 3,400.000, która ma być jak najrychlejsz dokładnie stwierdzona.

Suma, która tym sposobem Państwu przypadnie, użyta być ma na częściowe pokrycie kosztów budowy kolei żelaznej halicko-ostrowskiej (tarnopolskiej) z odnogami do Brzeżan i Podhajec, którą stosownie do ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 9 z roku 1894 ma być kosztem Państwa wybudowana.

Reszta pozostała z sprzedaży nowej pożyczki pierwszorzędnej uważana być ma razem z odsetkami fruktyfikacyjnymi za fundusz wkładowy na pokrycie kosztów nowych budowli i rozszerzeń, pomnożenia

parku i wszelkich innych nabytków dla kolei lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej jakoteż na uzyskanie kapitałów dla do tej kolei dobiegających kolei przemysłowych i bocznych w Galicyi wschodniej i Bukowinie.

O pozwolenie do czerpania z tego funduszu wkładowego starać się należy porządkiem konstytucyjnym, przyczem za pokrycie służyć ma dochód ze zbycia obligacyj, który umieszczać należy w preliminarzu odnośnego roku jako przychód nadzwyczajny.

Na pokrycie wydatków wkładowych dla rzezczonej kolei wyznacza się Rządowi na rok 1894 dotacyę osobną w sumie 200.000 zł., której pokrycie nastąpi w sposób wyżej oznaczony.

Artykuł IV.

Upoważnia się Rząd już teraz do wzięcia udziału w zgromadzeniu kapitału na następujące koleje lokalne bukowińskie, które z wyjątkiem podanej pod l. 4 wybudowane być mają ze szlakiem normalnym, a mianowicie:

1. od Łużan lub innego stosownego punktu głównej kolei na Koćman do Zaleszczyk, według okoliczności z dobiegiem do linii Kalinowszczyzna — Zaleszczyki, kolei lokalnych wschodnio-galicyskich,

2. od stosownego punktu kolei głównej do Seretu,

3. od stosownego punktu kolei lokalnych bukowińskich (od Radowiec lub Czudina) w górną dolinę Suczawy do Straży a według okoliczności do Brodiny, nakoniec

4. na kolej lokalną wązko-torową od Nepolokowiec do Wyżnicy a według okoliczności do Kut, przez objęcie w pełnej wartości imiennej akcyj zakładowych istniejącej Spółki akcyjnej kolei lokalnych bukowińskich, albo według okoliczności nowej Spółki akcyjnej, która dla powyższych kolei lokalnych będzie utworzona, za łączną sumę aż do 1,500.000 zł.

Sumę potrzebną do złożenia gotówki na te akcyje zakładowe pokryć należy w sposób w artykule III. przepisany z dochodu, który przyniesie sprzedaż obligacyj nowej pożyczki pierwszorzędnej (artykuł II).

Artykuł V.

Udział skarbu Państwa w zgromadzeniu kapitału na koleje lokalne bukowińskie w artykule IV. wymienione, jest zawisły od warunków, że

1. księstwo bukowińskie obejmie na karb funduszów krajowych akcyje zakładowe bukowińskich kolei lokalnych lub Spółki akcyjnej dla po-

wyższych nowych kolei lokalnych utworzyć się mającej za sumę imienną 500.000 zł. w pełnej wartości imiennej,

2. reszta kapitału na budowę tych kolei lokalnych, o ile nie zostanie pokryta przez strony interesowane objęciem akcyj zakładowych w pełnej wartości imiennej, zapewnioną będzie przez emisją papierów pierwszorzędnych (obligacyj pierwszorzędnych i akcyj pierwszorzędnych) Spółki akcyjnej wykonanie kolei obejmującej — według okoliczności pod gwarancją kraju — bez obciążenia Państwa.

Od akcyj zakładowych, które Rząd, kraj i strony interesowane mają objąć, nie płaci się odsetek w ciągu czasu budowy i akcyje te mają prawo do dywidendy i umorzenia według planu dopiero po pokryciu sumy potrzebnej na zapłacenie dywidendy czteroprocentowej i raty amortyzacyjnej według planu przypadającej od kapitału w akcyjach pierwszorzędnych.

Akcyjom zakładowym, które Państwo ma objąć, a co do których prawo głosowania nie może być w statucie ograniczone do maksymalnej ilości głosów lub w obec posiadaczy akcyj pierwszorzędnych, nadane będą takie same prawa, jak wszystkim innym akcyjom zakładowym.

Akcyje zakładowe, które Rząd i kraj mają objąć, rozkładać będzie na poszczególne koleje lokalne w artykule IV. wymienione Ministerstwo handlu w porozumieniu z Wydziałem krajowym bukowińskim w miarę potrzeby.

Artykuł VI.

Nadto upoważnia się Rząd, żeby wziął udział w zgromadzeniu kapitału na kolej lokalną od stacyi w Ickanach kolei lwowsko-czerniowiecko-jasskiej do Suczawy przez objęcie akcyj zakładowych za sumę najwięcej 50.000 zł. w pełnej wartości imiennej z odpowiedniemi zastosowaniem postanowień w artykule V (ustęp 4 i 5) przepisanych, jeżeli:

1. księstwo bukowińskie zapewni z funduszów krajowych dodatek (który nie wlicza się w 500.000 zł. wzmiankowane w artykule V, l. 1) w kwocie 12.000 zł. *à fonds perdu* lub przez objęcie akcyj zakładowych *al pari*, i jeżeli

2. gmina miasta Suczawy zapewni resztę kapitału na budowę bez dalszego obciążenia skarbu Państwa.

Artykuł VII.

Wpłaty na akcyje zakładowe, które Rząd ma objąć stosownie do artykułu IV. i VI., składać się

będzie w miarę sum potrzebnych na budowę poszczególnych linii, jednak dopiero w owym czasie, gdy według uznania Rządu i według wykazów, które on ma sprawdzić, można będzie uważać za rzecz pewną, że terminy budowy w koncesjach ustanowione będą dotrzymane i że preliminowane kapitały na budowę okażą się zapewnionemi.

Państwo płacić będzie za potwierdzeniami odbioru wolnymi od stępla i czuwać należy nad tem, żeby wypłacone sumy użyte były tylko na budowę i zaopatrzenie kolei oznaczonych w artykułach IV. i VI.

Artykuł VIII.

Ruch na kolei żelaznej w artykule I. oznaczonej utrzymywać ma administracja państwa na własny rachunek i to utrzymywanie ruchu nie może być przeniesione na osobę prywatną lub na Spółkę, chyba na mocy ustawy, gdyby w tym względzie była wydana.

Ruch na kolejach żelaznych oznaczonych w artykułach IV. i VI. utrzymywać będzie albo Spółka obejmująca ich wykonanie, na własny rachunek albo Państwo na rachunek Spółki na podstawie kontraktu ruchu zawartego z zarządem kolei państwowych.

W tym ostatnim przypadku niezawisłe od rozciąglejszych ulg, jakie w duchu postanowień ustawowych, które kiedykolwiek będą obowiązywały, mogłyby być drogą administracyjną poczynione, wynagrodzenie za kosztą ruchu należące się od Spółki Zarządowi kolei państwowych może także być oznaczone ryczałtowo, według pewnej stopy procentowej przychodu brutto.

Artykuł IX.

Upoważnia się Rząd, żeby służące Państwu prawo odkupienia wykonał co do linii kolejowych lwowsko-czerniowieckiej i czerniowiecko-suczawskiej po nadejściu przepisanych w koncesyi terminów odkupienia stosownie do postanowień koncesyjnych, w czasie, który uzna za stosowny. Cena kupna może być zapłacona albo tym sposobem, że począwszy od chwili odkupienia kolei, Państwo weźmie na siebie opłacanie od istniejącej pożyczki pierwszorzędnej czteroprocentowej przez Spółkę emitowanej, odsetek i amortyzacji, albo celem spłacenia tej pożyczki wypuści w obieg nowe obligacje długu Państwa na tych kolejach hipotecznie zabezpieczone, które bez żadnego odciążania nieść będą najwięcej cztery od sta i w ciągu okresu koncesyjnego mają być spłacone.

Atoli w obu przypadkach średni ciężar roczny, który Rząd ma wziąć na siebie nie może prze-

wyższać ustanowionej w koncesyi renty odkupu z uwzględnieniem ustawowej powinności opłacania podatków i należności.

Artykuł X.

Umowę w artykule I wzmiankowaną, jakoteż przeniesienia majątku, podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty, jakie będą potrzebne bądź w skutek tej umowy, bądź według okoliczności w skutek wykonania służącego Państwu prawa odkupu kolei żelaznej lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej, uwalnia się od należności i stępli.

Podobnież emisję i wpis hipoteczny nowej pożyczki pierwszorzędnej w sumie 10,000.000 zł. w. a. czyli 20,000.000 koron, która stosownie do artykułu VIII. tej umowy ma być emitowana, jako też akta i dokumenty, które z tego powodu będą spisane, licząc do nich także dokument zastawu, uwalnia się od opłaty podatku dochodowego od nich przypadającego i od opłat stęplowych za kupony.

Artykuł XI.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże poruczam Mojemu Ministrowi handlu i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 22. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

**Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.**

U m o w a

zawarta w Wiedniu dnia 8. marca 1894,

między c. k. Ministerstwami handlu i skarbu w imieniu c. k. Rządu z jednej a Radą zawiadowczą c. k. uprzyw. Spółki kolei żelaznej lwowsko-czerniowiecko-jasskiej z drugiej strony, w przedmiocie utrzymywania ruchu na kolei lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej na rachunek Państwa i zaciągnięcia przez rzeczoną Spółkę pożyczki na wkłady.

Artykuł I.

C. k. uprzyw. Spółka kolei lwowsko-czerniowiecko-jasskiej zgadza się, żeby ruch na kolejach żelaznych od Lwowa do Czerniowiec i z Czerniowiec

do Suczawy wybudowanych na zasadzie Najwyższych dokumentów koncesyjnych z dnia 11. stycznia 1864 i z dnia 15. maja 1867, który utrzymuje obecnie c. k. Dyrekcyja generalna austriackich kolei państwowych na rachunek Spółki, był utrzymywany w pozostałych latach okresu koncesyjnego albo stosownie do okoliczności, aż do odkupienia kolei w myśl koncesyi (artykuł VII), podług postanowień umowy niniejszej na rachunek Państwa.

Artykuł II.

Przeto c. k. Dyrekcyja generalna austriackich kolei państwowych, będzie linie kolejowe w artykule I. oznaczone, dopóki w myśl koncesyi nie zostaną na rzecz Państwa odkupione, począwszy od dnia 1. stycznia 1894 aż do upływu okresu koncesyjnego utrzymywała w ruchu na rachunek Państwa i będzie koleje te ze wszystkimi ruchomymi i nieruchomymi przynależnościami, licząc tu także park wozowy, materiały spożywcze i zapasy wszelkiego rodzaju w imieniu Spółki na zasadzie umowy niniejszej dzierżyła.

Uznano za wspólną zgodą, że fundusz manipulacyjny w sumie 90.000 zł., który w swoim czasie przy objęciu ruchu kolei przez Państwo na rachunek Spółki, ta ostatnia oddała c. k. Dyrekcyi generalnej austriackich kolei rządowych, pozostanie w prawdzie w zarządzie rzeczonyj Dyrekcyi generalnej, że jednak począwszy od dnia 1. stycznia 1894 mają być od niego Spółce płacone odsetki po cztery od sta rocznie.

Dokumenty, plany, książki, rachunki, znajdujące się obecnie w posiadaniu c. k. administracyi państwa a dotyczące się zawiadywania sprawami c. k. uprzyw. Spółki kolei żelaznej lwowsko-czerniowiecko-jasskiej będzie administracyja państwa zachowywała w ciągu czasu postanowieniami kodeksu handlowego przepisany, w taki sposób, żeby Rada zawiadowcza a według okoliczności, w razie likwidacyi Spółki, likwidatorowie Spółki mogli ich bez przeszkody używać.

Artykuł III.

C. k. uprzyw. Spółka kolei żelaznej lwowsko-czerniowiecko-jasskiej pozostaje zhipotekowana w karcie własności wykazu hipotecznego księgi kolejowej otwartego w c. k. Sądzie krajowym we Lwowie.

Pozostanie ona także wtedy, gdy Państwo obecnie utrzymywanie ruchu kolei na rachunek Państwa właścicielką kolei żelaznych, tudzież materyłu stałego i ruchomego do utrzymywania na nich ruchu należącego, o ile materyał ten jako część składowa

ciała hipotecznego ma być dla wierzycieli hipotecznych zastawem, jakoteż w rozciągłości kontraktami i ustawami uzasadnionej wyłączną i jedyną dłużniczką za pożyczki pierwszorzędne na kolei żelaznej hipotecznie ciężące.

Począwszy od dnia 1. stycznia 1894 cały zysk, osiągnięty z ruchu na liniach kolejowych w artykule I oznaczonych, przypada wyłącznie Państwu.

Natomiast wszystkie obecnie istniejące i odtąd jeszcze powstać mogące passywa, zobowiązania, wydatki i ciężary, o ile odnoszą się do ruchu na liniach kolejowych w artykule I wymienionych, z wyjątkiem dotyczących się istniejących pożyczek pierwszorzędnych, bierze Państwo na siebie do spłacenia z własnych funduszów i wchodzi Państwo z powyższem ograniczeniem na swój własny rachunek we wszystkie zobowiązania prawne i spory prawne Spółki z ruchu na liniach powyższych wynikające.

W szczególności ponosi c. k. Rząd na liniach kolejowych w artykule I wymienionych:

1. zwyczajne koszta konserwacyi i ruchu;
2. wszelkie wydatki nadzwyczajne, a w szczególności na rozszerzenie budowli i nowe nabytki;
3. stratę, gdyby z ruchu kolei wynikła, tudzież wszelkie niebezpieczeństwa i wszelkie inne przygody nadzwyczajne;
4. wszelkie podatki i opłaty publiczne w skutek posiadania i ruchu kolei opłacać się mające, licząc do nich także równoważnik należitości, jednakże z wyłączeniem podatków i należitości, które posiadacze obligacyj pożyczki pierwszorzędnej z roku 1884, podlegających podatkowi i należitościom, mają opłacać, jakoteż kosztów notowania istniejących obligacyj pierwszorzędnych Spółki na giełdach publicznych, o ile koszta te były dotychczas umieszczone w rachunkach gwarancyjnych;
5. należitość za nadzór Państwa.

Koszta zarządu innego majątku Spółki, jakoteż koszta wynagrodzenia dla Rady zawiadowczej, dla wydziału rewizyjnego, tudzież dla biur w Wiedniu i Londynie, koszta wypłacania kuponów od obligacyj pierwszorzędnych i akcyj Spółki, jakoteż koszta losowania i spłacenia papierów Spółki i opłaty stęplowe od kuponów, podatki od majątku Spółki opłacać się mające, emerytury, które Spółka ma pokrywać z własnych funduszów, jakoteż w ogóle wszelkie te wydatki, których c. k. administracyja państwa dotąd nie pozwalał umieszczać w rachunku ruchu a względnie gwarancyjnym, mają być i na przyszłość pokrywane wyłącznie przez Spółkę.

Natomiast c. k. administracja państwa bierze jak dotąd udział w kosztach wygotowania sprawozdania rachunkowego, tudzież odbycia walnego zgromadzenia, i w kosztach losowania papierów w trzech piątych częściach ogólnej sumy kosztów, które będą Spółce zwracane po złożeniu odnośnego rachunku.

Artykuł IV.

Wierzycielom pierwszorzędnym c. k. uprzyw. Spółki kolei żelaznej lwowsko-czerniowiecko-jasskiej a w szczególności posiadaczom obligacji pierwszorzędnych przez Spółkę kolejową dotychczas emitowanych zastrzegają się wyraźnie w całej rozciągłości wszystkie nabyte prawa. Mianowicie umowa niniejsza nie narusza w żadnym względzie ani zabezpieczonej prawem zastawu na rzecz wierzycieli pierwszorzędnych odpowiedzialności linii kolejowych w artykule I oznaczonych za oprocentowanie i umorzenie zahipotekowanych na onychże pożyczek pierwszorzędnych, ani też stopnia hipotecznego pożyczek między sobą.

Spółka pozostaje w rozciągłości kontraktami i ustawami uzasadnionej zarówno osobistą jak i realną dłużniczką dla pożyczek pierwszorzędnych jakie dotychczas zaciągnęła i zmiana w tym stosunku mogłaby nastąpić tylko za zgodą uprawnionych a względnie ich reprezentacji ustawowej.

Spółka obowiązana jest obracać sumy, które jej Państwo stosownie do umowy niniejszej zapewnia przedewszystkiem na opłacenie odsetek od pożyczek pierwszorzędnych i na umorzenie tychże.

Artykuł V.

Tytułem wynagrodzenia za odstąpienie Państwu utrzymywania ruchu na kolejach w artykule I oznaczonych na rachunek Państwa c. k. administracja państwa wypłacać będzie Spółce za potwierdzeniem odbioru wolnem od stępla czysty dochód roczny zagwarantowany przez Państwo stosownie do §. 16. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 11. stycznia 1864 a względnie §. 17. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 15. maja 1867 w sumie 1,500.00 zhr. srebrem za linię lwowsko-czerniowiecką i w sumie 700.000 zł. srebrem za linię czerniowiecko-suczawską a to począwszy od dnia 1. stycznia 1894 aż do upływu okresu koncesyjnego, według okoliczności aż do chwili odkupienia kolei na zasadzie koncesyi.

Suma powyższa 700.000 zł. wypłaconą będzie za linię czerniowiecko-suczawską w taki sposób, że dnia 15. kwietnia i dnia 15. października roku racunkowego uiszczane będą kwoty częściowe w wy-

sokości sumy oprocentowania i umorzenia na tę linię przypadającej, suma zaś ta obliczona będzie według zasad stosowanych dotychczas przy udzielaniu zaliczek gwarancyjnych a względnie kuponowych dla tej linii.

Suma 1,500.000 zł. przypadająca na linię lwowsko-czerniowiecką wypłacana będzie Spółce dnia 15. stycznia roku, który nastąpi po roku rachunkowym a reszta pozostała po odliczeniu uiszczonych już kwot częściowych za linię czerniowiecko-suczawską dnia 15. kwietnia każdego roku za poprzedzający rok rachunkowy.

Kwoty powyższych sum rocznych, przypadające co do linii lwowsko-czerniowieckiej za czas od dnia 1. stycznia aż do dnia 31. sierpnia 1956 a co do linii czerniowiecko-suczawskiej na czas od dnia 1. stycznia aż do dnia 14. maja 1957 wypłacane będą Spółce *pro rata temporis*, w przerzeczonych ostatnich terminach, odpowiadających upływowi okresu koncesyjnego dla odnośnych linii.

Artykuł VI.

Po zamknięciu rachunków ruchu a względnie gwarancyjnych obu linii Spółki za rok 1893 i po wydaniu zaliczek gwarancyjnych jakie Spółce będą się według onychże należały, dalsze rachunki gwarancyjne nie będą już utrzymywane dla kolei w artykule I oznaczonych.

Ponieważ sumy, które odtąd mają być Spółce płacone (artykuł V), nie będą wydawane na podstawie rachunków ruchu, przeto też nie będą już uważane za zaliczki z tytułu gwarancyi i nie będą już dopisywane do długu gwarancyjnego jaki dotychczas urósł.

Artykuł VII.

Umowa niniejsza nie narusza w żadnym względzie prawa c. k. administracji państwa odkupienia kolei w artykule I oznaczonych stosownie do odnośnych postanowień Najwyższych dokumentów koncesyjnych z dnia 11. stycznia 1864, §§. 25, 26 i 19, tudzież z dnia 15. maja 1867, §§. 24, 25 i 20.

Artykuł VIII.

C. k. uprzyw. Spółka kolei żelaznej lwowsko-czerniowiecko-jasskiej zobowiązuje się na żądanie c. k. administracji państwa i pod warunkami, które on zatwierdzi a względnie zarządzi, zaciągnąć w celu zwrócenia poczynionych już i pokrycia po-

trzebnym jeszcze wydatków na wkłady pożyczki pierwszorzędnej cztery od sta w w. a. bez wszelkiego odciążania na podatek, należności lub jakiegokolwiek innego niosącą i w ciągu 62 lat (licząc od 1. stycznia 1894) spłacić się mająca, w sumie imiennej dziesięć milionów (10,000.000) złotych w. a. czyli dwadzieścia milionów (20,000.000) koron, którą pożyczka pierwszorzędna ma być na kolejach w artykule I wymienionych z pierwszeństwem hipotecznym po pożyczce pierwszorzędnej obecnie na nich ciężącej, hipotecznie zabezpieczona a której oprocentowanie i spłacenie z funduszków Państwa według planu ratami rocznymi po 438.543 zł. w. a. czyli 877.086 koron weźmie na siebie Państwo.

Z dochodu, który przyniesie sprzedaż pożyczki pierwszorzędnej według powyższego zaciągnąć się mającej, z którego pokryć należy także koszty nowych papierów i wszelkie inne wydatki emisji pożyczki, zwrócone będą najprzód wydatki na wkłady poniesione karb rachunku ruchu a względnie gwarancyjnego linii kolejowych w artykule I oznaczonych aż do chwili zbycia pożyczki a wynoszące według obliczenia aż do końca 1893 sumę 3,400.000 zł., które w swoim czasie ma być jak najrychlej dokładnie stwierdzona.

Uznaje się za wspólną zgodą, że z dochodu, który sprzedaż pożyczki przyniesie, zwrócone być mają Spółce niezwłocznie gotówką zaległe jeszcze raty inwestycyjne.

Reszta pozostała z sprzedaży nowej pożyczki pierwszorzędnej użyta być ma na stworzenie osobnego funduszu rezerwowego przeznaczanego na wkłady dla powyższych linii kolejowych, mianowicie na nowe budowle i rozszerzenia, na pomnożenie parku wozowego i wszelkie inne nabytki, jakoteż na dostarczenie kapitału dla kolei przemysłowych i odnóg do tych kolei dobiegających, zarządzanie zaś tym funduszem i czerpanie z niego odpowiednio przeznaczaniu zastrzeżone jest c. k. administracji państwa.

Zastrzega się także c. k. administracji państwa orzeczenie, czy na cele powyższe nowa pożyczka pierwszorzędna dla utworzenia osobnego funduszu wkładowego ma być odrazu cała pozbyta, czyli też część tej pożyczki ma być od niezwłocznego zbycia wyłączona i tylko w miarę zachodzącej potrzeby partjami sprzedawana.

Powyzsza suma zwrotna w przybliżonej kwocie 3,400.000 zł. z odsetkami od niej przypadającymi ma być Spółce od długu powstałego z zaliczek gwarancyjnych odpisana z walutą od dnia płatności, przyczem zastrzega się c. k. administracji rozłożenie tej kwoty na obie linie kolejowe według własnego uznania.

Artykuł IX.

Umowa niniejsza po zatwierdzeniu drogą prawną, będzie wpisana w wykazach hipotecznych księgi kolejowej otwartych dla linii kolejowych w artykule I oznaczonych, w karcie własności, jako uzupełnienie tak praw zawartych tamże a służących przedsiębiorstwu do całego ciała hipotecznego jakoteż i ograniczeń tychże praw.

Mianowicie nastąpić ma tam wpis dla uwidocznienia wynikających z umowy niniejszej ograniczeń co do prawa Spółki koncesyą nadanych.

Spółka zezwala, żeby c. k. Rząd był uprawniony bez uszczerbku dla prawa wierzycieli pierwszorzędnych sprzedać grunta niekoniecznie potrzebne do ruchu kolei lub nabyć nowe grunta do tego celu i wszelkie potrzebne do tego czynności prawne wykonywać za Spółkę i w jej imieniu lecz nie na jej koszt.

Artykuł X.

Zmiany stosownie do umowy niniejszej następujące zanotowane będą w rejestrze handlowym a względnie znajdująca się w nim odnotacya, tycząca się objęcia przez Rząd ruchu na liniach kolejowych w artykule I oznaczonych, ma być odpowiednio zmieniona.

Artykuł XI.

Strony kontraktujące zrzekają się opugnowania umowy niniejszej z powodu pokrzywdzenia nad połowę wartości.

Artykuł XII.

Umowa niniejsza, jakoteż wszelkie na niej oparte podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty są wolne od należności i stępli.

Podobnie emisya i wpis hipoteczny obligacyj pierwszorzędnych w artykule VIII umowy niniejszej przewidzianych, jakoteż akta i dokumenta, które z tego powodu mają być spisane, licząc do nich także dokument zastawu, uwolnione będą od należności i stępli, również kupony wolne będą od opłat stęplowych.

Artykuł XIII.

Co do wszelkich sporów z umowy niniejszej poddają się strony kontraktujące jurysdykcji c. k. Sądu handlowego w Wiedniu i zgadzają się, żeby do takowych stosowane było postępowanie sumaryczne.

Artykuł XIV.

Umowa niniejsza, którą wygotowuje się w dwóch egzemplarzach wolnych od stępli i nalezytości, nabywa mocy obowiązującej dla Spółki kolejowej przez przychylenie się walnego zgromadzenia akcyonaryuszów, które najpóźniej aż do końca marca 1894 ma być zwołane; dla c. k. Rządu zaś, przez zatwierdzenie drogą prawodawczą o które tenże następnie ma się postarać.

Gdyby to ostatnie zatwierdzenie nie nastąpiło aż do końca 1894 roku, umowa przestanie być dla Spółki obowiązującą.

138.**Ustawa z dnia 26. czerwca 1894,**

o ulgach w podatku gruntowym dla gruntów zasadzonych winogradem.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Jeżeli w obszarze pewnej gminy miejscowej, dla której wydany został zakaz na zasadzie §§. 1 i 4 ustawy z dnia 3. kwietnia 1875, Dz. u. p. Nr. 61, grunta lub części tychże, rozległości najmniej ćwierć hektara, które dotychczas nie były zasadzone winogradem, przeznaczone zostaną do uprawy wina i zasadzone będą winogradem krajowym, takowe używać będą sześcioletniego od podatku gruntowego uwolnienia, liczącego się od roku, który nastąpi po skończeniu zasadzania, jeżeli zaś przynajmniej w połowie zasadzone będą winogradem amerykańskim, uwolnione będą od podatku gruntowego na lat dziesięć. Jeżeli zaś w ciągu tego okresu winograd zostanie znowu usunięty, powinność płacenia podatku gruntowego zaczyna się od początku tego roku, w którym nastąpiło usunięcie.

§. 2.

Celem uzyskania uwolnienia od podatku należy w tym roku, w którym zasadzanie się skończyło, najpóźniej aż do końca grudnia, uwiadomić urząd podatkowy lub urzędnika pomiarowego o przeznaczeniu gruntu pod uprawę wina.

Przekroczenie tego terminu ma taki skutek, że uwolnienie od podatku zaczyna się liczyć dopiero od roku, który nastąpi po uczynieniu uwiadomienia i rozciąga się tylko na resztę okresu.

§. 3.

Uwiadomienie o zaniechaniu uprawy wina na tych gruntach, dla których żądano sześciu- a względnie dziesięcioletniego uwolnienia od podatku, uczynić należy aż do końca roku, w którym zaniechanie nastąpiło, podobnież w urzędzie podatkowym lub u urzędnika pomiarowego.

Jeżeli uwiadomienie nie będzie w tym terminie uczynione, podatek gruntowy wziąć należy znowu na przepis za wszystkie te lata, w których grunt był wolny od podatku.

Uwiadomienia w ustawie niniejszej wymagane czynić może albo każdy posiadacz gruntu osobiście albo reprezentant bądź jednego, bądź też więcej takich posiadaczy, pełnomocnictwem wolnem od stępla opatrzone, albo przełożony gminy, którego uważa się za pełnomocnika posiadaczy gruntów.

Po upływie uwolnienia od podatku, grunta, przeznaczone pod uprawę wina, opodatkować należy według odpowiedniej istotnym stosunkom klasy wartości kultury wina okręgu szacunkowego a względnie dystryktu szacunkowego. W celu stwierdzenia klasy wartości stosować należy postępowanie w punkcie II rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 4 z roku 1886 dla zmian uprawy przepisane, z tą różnicą, że o zaliczeniu gruntu do właściwej klasy wartości orzeka Władza skarbowa krajowa a od jej orzeczenia odwołać się można do Ministerstwa skarbu.

§. 5.

W razie zasadzenia winogrodu na obszarach piaszczystych, uznanych przez c. k. Ministerstwo rolnictwa za zdolne pod uprawę wina, stosują się postanowienia ustawy niniejszej także wtedy, gdy nie zachodzą warunki §u 1, ustępu 1go do uzyskania uwolnienia od podatku, jednakże z tem ograniczeniem, że uwolnienie od podatku gruntowego rozciągać się ma tylko na lat sześć.

§. 6.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 26. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.

Plener r. w.

139.**Ustawa z dnia 26. czerwca 1894,**

o odpisywaniu podatku gruntowego od winnicy dotkniętych mszycą winną (*Phylloxera vastatrix*).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Jeżeli posiadaczowi winnicy, mszycą winną dotkniętej, przyznane zostało na zasadzie artykułu I. ustawy z dnia 3. października 1891, Dz. u. p. Nr. 150, odpisanie podatku gruntowego, takowe pozostaje w mocy aż do dalszego zarządzenia i posiadacz nie ma prosić corocznie o wznowienie odpisania podatku.

§. 2.

Posiadacz winnicy chcący uzyskać rozciąglejsze odpisanie podatku gruntowego, winien podać prośbę prawidłowo przed zbiorami (przed winobranieniem) zawsze jednak w takim czasie, żeby jeszcze można było stwierdzić zupełnie rozciągłość szkody przez zbadanie na miejscu.

§. 3.

Jeżeli winnica, mszycą winną dotknięta, której podatek gruntowy całkiem lub w części odpisano, na nowo winogradem zasadzona została lub przynosi intratę wskutek zasadzenia na niej czego innego, o tem zasadzeniu najpóźniej aż do końca roku, w którym zasadzenie nastąpiło, uwiadomić należy Urząd podatkowy lub urzędnika pomiarowego, co uczynić winien albo posiadacz winnicy osobiście albo reprezentant bądź jednego, bądź więcej takich posiadaczy, pełnomocnictwem wolnym od stępla opatrzoney, albo przełożony gminy, którego uważa się za pełnomocnika posiadaczy gruntów. Zaniechanie uczynienia tego uwiadomienia pociąga za sobą utratę odpisania podatku gruntowego za rok odnośny.

§. 4

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 26. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Plener r. w.

140.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 1. lipca 1894,

którem „Esencya winna“ wyrabiana przez firmę Karol Filip Pollak w Pradze zostaje zakazana.

Ponieważ według zawodowej opinii najwyższej Rady zdrowia „Esencya winna“ wyrabiana przez firmę Karol Filip Pollak w Pradze pod względem składu swego nie różni się istotnie od „Wyciągu winnego“ zakazanego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 2. maja 1892 (Dz. u. p. Nr. 72) i z powodu zgubnego działania na narządy trawienia okazuje się szkodliwe dla zdrowia, przeto stosownie do postanowienia §. 6 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. maja 1866 (Dz. u. p. Nr. 54) wyrób onejże, sprzedaż i rozprzedaż zostaje powszechnie zakazana.

Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w.

141.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 2. lipca 1894,

upoważniające c. k. komorę główną w Czeskiej Lipie do kredytowania płatnych kwot cła przywozowego.

C. k. komorę główną w Czeskiej Lipie zalicza się do tych komor, które upoważnione są do zezwalania na kredytowanie płatnych kwot cła przywozowego stosownie do postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. stycznia 1862 (Dz. u. p. Nr. 6).

Plener r. w.

Rok 1894.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LI. — Wydana i rozesłana dnia 11. lipca 1894.

(Zawiera Nr. 142—143.)

142.

Umowa handlowa z dnia 18. (6.) maja 1894,

pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Rosyą.

(Zawarta w St. Petersburgu dnia 18. (6.) maja 1894; przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowana w Wiedniu dnia 25. czerwca 1894, a ratyfikacye wzajemne wymieniono w Carskim Siole dnia 6. lipca (24. czerwca) 1894.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
 divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
 Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
 Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
 superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
 Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam a Nostro et a Plenopotentiariis Majestatis Suae Imperatoris omnium Russiarum sine stabiliendarum ac ampliendarum inter utriusque Nostrum ditiones et subditos commercii relationum, conventio die decima octava mensis Maji anni currentis Petropoli inita et signata fuit tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. etc. etc. et Roi Apostolique de Hongrie,

et

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies,

désirant favoriser le développement des relations commerciales entre Leurs Pays, ont décidé de conclure dans ce but une Convention spéciale et ont nommé à cet effet pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. etc. etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

Monsieur le comte Antoine de Wolkenstein-Trostburg, Son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies

et

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies:

Monsieur Nicolas Giers, Son Conseiller Privé actuel, Secrétaire d'Etat, Sénateur et Ministre des affaires étrangères, et

Monsieur Serge Witte, Son Conseiller Privé et Ministre des Finances,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent réciproquement de n'accorder aucun abaissement de taxe, privilège, faveur ou immunité quelconque aux sujets ou aux produits d'un autre Etat en ce qui concerne les droits de douane, à l'entrée et à la sortie par les frontières de terre ou de mer, droits d'importation, d'exportation et autres, qui ne soit aussi et à l'instant, étendu sans condition aux nationaux et aux produits respectifs de leurs pays; la volonté des Hautes Parties contractantes étant que pour tout ce qui concerne l'importation, l'exportation, le transit, l'entrepôt, la réexportation, les droits locaux, le courtage, les tarifs et les formalités de douane, de même que pour tout ce qui a rapport à l'exercice du commerce et de l'industrie, à la navigation, à l'acquisition et la possession de propriétés de tout genre les Autrichiens ou Hongrois en Russie et les Russes dans la Monarchie austro-hongroise jouissent du traitement de la nation la plus favorisée.

(Przekład.)

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski

tudzież

Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosyj,

przejęci życzeniem popierania rozwoju stosunków handlowych pomiędzy Swojemi obszarami, postanowili zawrzeć w tym celu osobną umowę i mianowali do tego Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski:

Pana hrabiego Antoniego von Wolkenstein-Trostburg, Swego nadzwyczajnego i upelnomocnionego ambasadora przy Najjaśniejszym Cesarzu Wszech Rosyj

a

Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosyj:

Pana Mikołaja Giersa, Swego rzeczywistego tajnego radcę, sekretarza stanu, senatora i ministra spraw zewnętrznych, i

Pana Sergiusza Wittego, Swego tajnego radcę i ministra skarbu,

którzy okazawszy sobie wzajemnie swoje pełnomocnictwa i znalazzsy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł 1.

Wysokie Strony rokujące zobowiązują się wzajemnie nie przyzwolić poddanym lub wyrobom trzeciego państwa pod względem opłat cłowych przy przywozie lub wywozie lądem albo morzem i pod względem opłat za przywóz, za wywóz lub innych żadnego obniżenia opłat, przywilejów, uwzględnień lub uwolnień jakiegokolwiek bądź rodzaju, któreby nie miały zastosowania także a to natychmiast i bezwarunkowo do poddanych i płodów takich samych ich krajów, gdyż jest życzeniem Wysokich Stron kontraktujących, ażeby Austriacy i Węgrzy w Rosyi a Rosyanie w monarchii austriacko-węgierskiej, pod względem tego wszystkiego, co się odnosi do przywozu, wywozu, przewozu, tymczasowego składu, następnego wywozu, opłat lokalnych, pośredniczenia, opłat cłowych i formalności cłowych, dalej do wykonywania handlu i przemysłu, do żeglugi, tudzież nabywania i posiadania własności wszelkiego rodzaju, doznawali traktowania na równi z narodem doznającym największej względności.

Article 2.

La Monarchie austro-hongroise s'engage à ne prélever pendant toute la durée de la présente Convention, sur les céréales russes à leur importation en Autriche-Hongrie des droits autres ni plus élevés que ceux qui sont inscrits dans le tarif général douanier austro-hongrois en vigueur au moment de la signature de la présente Convention (classe VI, Nos. 23, 23bis, 24 et 26).

La Russie s'engage à ne prélever pendant toute la durée de la présente Convention sur les articles énumérés dans le tarif A annexé au Traité de commerce et de navigation, conclu le 10 février / 29 janvier 1894 entre la Russie et l'Allemagne, à leur importation de la Monarchie austro-hongroise en Russie, des droits autres ni plus élevés que ceux qui sont inscrits dans le dit tarif A.

Article 3.

Ne sont pas censées déroger aux dispositions de la présente Convention:

1° les obligations imposées à l'une des Hautes Parties contractantes par les engagements d'une union douanière, notamment les faveurs accordés par la Monarchie austro-hongroise, de ce chef, à la Principauté de Liechtenstein, à la Bosnie et à l'Herzégovine;

2° les faveurs actuellement accordées ou qui pourraient être accordées ultérieurement à d'autres Etats limitrophes pour faciliter le trafic local dans une zone frontière s'étendant jusqu'à quinze kilomètres de largeur;

3° les facilités douanières qui ne sont pas applicables dans la Monarchie austro-hongroise aux pays jouissant du traitement de la nation la plus favorisée, notamment:

les facilités douanières appliquées, en vertu du tarif général austro-hongrois, à l'importation dans la Monarchie austro-hongroise du pétrole brut roumain de production indigène, dans une quantité maximum de 200.000 quintaux métriques par an, en tant que ces facilités se rapportent exclusivement à la Roumanie,

les facilités douanières accordées par la Monarchie austro-hongroise à la Serbie en vertu de l'article III de l'annexe C au Traité du 9 août 1892 relativement à l'importation des céréales et autres produits agricoles serbes dans le territoire douanier austro-hongrois,

les facilités douanières accordées à l'importation dans la Monarchie austro-hongroise de vins

Artykuł 2.

Monarchia austriacko-węgierska zobowiązuje się nie pobierać przez cały czas trwania niniejszej umowy od przywozu rosyjskich płodów ziemiańskich (cerealiów) do monarchii austriacko-węgierskiej żadnych innych ani wyższych ceł od tych, które są przepisane w powszechnej austriacko-węgierskiej taryfie cłowej (klasa VI, ll. 23, 23bis, 24 i 26) obowiązującej w czasie zawarcia traktatu.

Rosya zobowiązuje się od artykułów wymienionych w załączce taryfy A traktatu handlowego i zeglarskiego z dnia 10. lutego 1894 zawartego między Rosyą a państwem niemieckiem przy ich przywozie z monarchii austriacko-węgierskiej do Rosyi nie pobierać przez cały czas trwania niniejszej umowy żadnych innych ani wyższych ceł od tych, które są przepisane w wspomnianej załączce taryfy A.

Artykuł 3.

Postanowienia niniejszej umowy nie naruszają:

1. Obowiązków wynikających dla jednej z Wysokich Stron kontraktujących z powodu związku cłowego, mianowicie ułatwień, które z tego tytułu przez monarchią austriacko-węgierską dozwolone zostały księstwu liechtensteińskiemu, tudzież Bośni i Hercegowinie;

2. ułatwień, które w celu ułatwienia obrotu lokalnego w rajonie granicznym aż do piętnastu kilometrów szerokości innym sąsiadującym państwom obecnie są dozwolone lub na przyszłość dozwoloneby zostały;

3. ułatwień cłowych, które w monarchii austriacko-węgierskiej nie mają zastosowania do państw traktowanych jako doznających największej względności, mianowicie:

ułatwień cłowych, jakie na podstawie powszechnej austriacko-węgierskiej taryfy cłowej przysłuża rumuńskiemu surowemu olejowi skalnemu tamtejszej produkcji aż do nieprzekraczalnej ilości rocznej 200.000 metrycznych cetnarów, na tak długo, dopóty to ułatwienie cłowe wyłącznie tylko Rumunii się tyczy,

ułatwień cłowych dozwolonych ze strony monarchii austriacko-węgierskiej Serbii dla serbskiego zboża i innych serbskich płodów ziemiańskich przy ich przywozie do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego, a to na podstawie punktu III załączki C traktatu z dnia 9. sierpnia 1892,

ułatwień cłowych, dozwolonych dla przywozu do monarchii austriacko-węgierskiej win włoskich

italiens de production nationale, en tant que ces facilités se rapportent exclusivement à l'Italie,

les facilités douanières accordées par la Monarchie austro-hongroise à l'Italie et à la Suisse en vertu des traités du 6 et du 10 décembre 1891 pour certains articles d'origine locale, en tant que les facilités susmentionnées se rapportent exclusivement à l'Italie, respectivement à la Suisse, et que l'importation de ces articles ne dépasse pas les conditions ni les quantités prévues par les traités respectifs;

4° les faveurs actuellement accordées ou qui pourraient être accordées ultérieurement relativement à l'importation ou à l'exportation aux habitants du Gouvernement d'Arkhangel, ainsi que pour les côtes septentrionales et orientales de la Russie d'Asie (Sibérie).

Il est bien entendu, en outre, que les dispositions de l'article 1er de la présente Convention ne s'appliquent ni aux stipulations contenues dans le Traité passé entre la Russie et la Suède et la Norvège le 26 avril/5 mai 1838, ni à celles qui sont ou seront relatives au commerce avec les Etats et pays limitrophes de l'Asie, et que ces stipulations ne pourront dans aucun cas être invoquées pour modifier les relations de commerce et de navigation établies entre les Hautes Parties contractantes par le Traité du 2/14 septembre 1860 et par la présente Convention.

Article 4.

La présente Convention est destinée à remplacer les dispositions correspondantes, notamment les articles XII et XX du Traité de commerce et de navigation du 2/14 septembre 1860. Les dispositions de ce Traité, en tant qu'elles ne sont pas dérogées par la présente Convention, resteront en vigueur jusqu'à leur révision sur laquelle les Hautes Parties contractantes s'entendront dans un délai plus ou moins rapproché.

Article 5.

La présente Convention s'étend aux pays appartenant aux territoires douaniers des Hautes Parties contractantes. Elle entrera en vigueur le 13/1 juillet 1894 ou plus tôt si faire se peut et restera exécutoire jusqu'au 31./18. décembre 1903.

tamtejszego wyrobu, o ile te ułatwienia odnoszą się wyłącznie do Włoch,

ułatwień cłowych dozwolonych ze strony monarchii austriacko-węgierskiej w obec Włoch i Szwajcaryi na podstawie traktatów z dnia 6. i 10. grudnia 1891 co do niektórych artykułów miejscowego pochodzenia, o ile odnośne ułatwienia odnoszą się wyłącznie do Włoch względnie do Szwajcaryi i przywóz tych artykułów nie wychodzi poza warunki, tudzież ilości w tych traktatach ustanowione;

4. ułatwień, które mieszkańcom gubernii archangielskiej, tudzież północnym i wschodnim wybrzeżom azjatyckiej Rosyi (Syberyi) pod względem przywozu i wywozu obecnie są dozwolone lub na przyszłość dozwoloneby zostały.

Nadto rozumie się samo przez się, że postanowienia artykułu 1go niniejszego traktatu nie mają zastosowania ani do stypulacyj zawartych w traktacie między Rosyą a Szwecyą i Norwegią z dnia 26. kwietnia

5. maja 1838, ani do tych stypulacyj, które regulują lub regulować będą stosunki handlowe z sąsiadującymi państwami lub krajami Azji. Te stypulacje nie mogą być w żadnym wypadku powoływane, ażeby zmienić stosunki handlowe i żeglarskie, ustanowione między obydwoma Stronami kontraktującymi traktatem z dnia $\frac{2}{14}$ września 1860 i umową niniejszą.

Artykuł 4.

Przeznaczeniem niniejszej umowy jest zastąpienie odnośnych postanowień, mianowicie artykułów XII i XX. traktatu handlowego i żeglarskiego z dnia $\frac{2}{14}$ września 1860. Postanowienia dopieroco wspomnianego traktatu pozostają, o ile przez niniejszą umowę nie zostały zmienione, w mocy aż do rewizyi onegoż, co do której Wysokie Strony kontraktujące porozumią się z sobą w czasie bliższym lub dalszym.

Artykuł 5.

Niniejsza umowa rozciąga się także na kraje należące do Związku cłowego jednej z Wysokich Stron kontraktujących. Nabędzie ona mocy obowiązującej dnia $\frac{13}{1}$ lipca 1894 lub wcześniej, a pozostanie w mocy aż do $\frac{31}{18}$ grudnia 1903.

Dans le cas où aucune des Parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant l'échéance de ce dernier terme, son intention de faire cesser les effets de la Convention, celle-ci continuera à être obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Parties contractantes l'aura dénoncée.

Article 6.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à St. Pétersbourg, aussitôt que possible.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à St. Pétersbourg, le $\frac{18.}{6.}$ Mai 1894.

(L. S.) **A. Wolkenstein**
m. p.

(L. S.) **Giers**
m. p.

(L. S.) **Serge Witte**
m. p.

Gdyby żadna ze Stron kontraktujących na dwa miesiące przed nadejściem tego ostatniego terminu nie objawiała zamiaru odmówienia skuteczności umowie, pozostanie ona w mocy aż do upływu roku liczonego od tego dnia, w którym jedna lub druga Strona kontraktująca ją wypowie.

Artykuł 6.

Umowa niniejsza będzie ratyfikowana a dokumenty ratyfikacyjne wymienione zostaną jak można najrychlej w St. Petersburgu.

W dowód czego Pełnomocnicy podpisali umowę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Działo się w St. Petersburgu dnia $\frac{18.}{6.}$ maja 1894.

(L. S.) **A. Wolkenstein**
r. w.

(L. S.) **Giers**
r. w.

(L. S.) **Sergius Witte**
r. w.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis, illos omnes et singulos ratos hisce gratosque habere declaramus, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandatuos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus.

Dabantur Viennae die vigesima quinta mensis Junii anno Domini millesimo octingentesimo nonagesimo quarto, Regnorum Nostrorum quadragesimo sexto.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes Kálnoky m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium :

Hugo liber Baro a Glanz m. p.,

Caput sectionis.

Umowę powyższą, przez obie Izby Rady państwa zatwierdzoną, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 9. lipca 1894.

Windisch-Graetz r. w.

Falkenhayn r. w.

Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

143.**Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 10. lipca 1894,**

tyczące się uzupełnienia spisu państw doznających największej względności, tudzież co do postępowania cłowego z jajami drobiu.

W porozumieniu z interesowanymi królewsko węgierskimi Ministerstwami rozporządza się ze względem na traktaty handlowe z Rumunią (Dz. u. p. Nr. 106) i Rosyą (Dz. u. p. Nr. 142), które mocy obowiązującej nabyły, że obydwie te państwa

zapisane być mają, do spisu państw doznających największej względności, ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 25. maja 1892 (Dz. u. p. Nr. 79).

Zarazem rozporządza się, że przepisane w §. 4 rozporządzenia wykonawczego do taryfy cłowej świadectwa pochodzenia dla jaj drobiu w celu wyrobienia im odpowiadających traktatowi ułatwień cłowych, aż do dalszego rozporządzenia dostarczane być nie potrzebuja.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LII. — Wydana i rozesłana dnia 17. lipca 1894.

(Zawiera Nr. 144.)

144.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. lipca 1894,

tyczące się wykonania postanowień ustawowych o płaceniu wynagrodzenia za podatek gorzałczany od ilości alkoholu zawartego w płynach wysokowych pędzonych, które przesyłane są jako nieobciążone podatkiem w obrocie między królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanymi, krajami korony węgierskiej i krajami Bośnią i Hercegowiną.

W przedmiocie wykonania ustawy z dnia 18. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 121) wydają się w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministerstwem skarbu na zasadzie §. 15 tejże ustawy następujące postanowienia:

§. 1.

1. Gdy płyny wysokowe pędzone, podatkiem gorzałczanym rządowym lub cłem takowy obejmującym nieobciążone, od których przeto alkoholu podatek gorzałczany rządowy został już opłacony, mają być w jakikolwiek sposób w ilości jeden litr przewyższające, do krajów korony węgierskiej albo do krajów Bośni i Hercegowiny (§. 1, ustęp ostatni ustawy) w jakikolwiek sposób przeniesione, wszelkie takie przeniesienie powinno być oznajmowane. Oznajmienie to podawać należy ustnie lub piśmiennie do właściwego oddziału straży skarbowej.

Tylko w takim razie, gdy się ma przynieść bezpośrednio z gorzelnii podatkowi konsumcyjnemu podlegającej, z wolnego składu gorzałki lub rafinerii gorzałki za skład wolny uznanej, oznajmienie podawać należy zawsze piśmiennie a to jednocześnie z owym oznajmieniem, które podawane być ma w celu wyprowadzenia gorzałki za opłaceniem podatku konsumcyjnego (§. 24, l. l. 1 przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu gorzałki z dnia 10. sierpnia 1888, Dz. u. p. Nr. 133), a to do tego samego organu skarbowego, który odbierać ma to ostatnie oznajmienie.

Oznajmienie piśmienne podawać należy w dwóch wygotowaniach, ściśle według dołączonego wzoru. Tegoż samego wzoru używa się także do spisania oznajmień ustnych. Po załatwieniu oznajmienie służy oraz za list drożny. Załączka 1.

Władze krajowe upoważnione są tam, gdzie stosunki obrotu tego wymagają, przeznaczyć wyjątkowo inne organa lub urzędy zamiast oddziałów straży skarbowej do odbierania takich oznajmień.

Blankiety do oznajmień wydawać będą stronom za zwrotem kosztów nakładu organa skarbowe upoważnione do odbierania takich oznajmień.

Gdy posyłka zawiera płyny wysokowe pędzone, których odsetki alkoholu nie mogą być zbadane alkoholometrem, to jest likier słodzony, rosolis i esencją ponczową w mniejszych naczyniach np. we fiaskach itp., ilość zaś ich nie przynosi jednego hektolitra a tegość alkoholowa 60 stopni stuzdzielnego alkoholometru, nie potrzeba oznajmiać

ilości odsetek alkoholu, jeżeli strona zgodzi się na to, żeby tęgość alkoholową przyjęto w ilości najmniej 40 stopni podziałki studzielnego alkoholometru (40 procent).

Posyłający obowiązany jest wymienić w każdym oznajmieniu także oddział straży skarbowej do którego posyłka w krajach korony węgierskiej albo w Bośni i Hercegowinie ma być dostawiona.

Nadto winien posyłający oznaczyć w oznajmieniu drogi lądowe i wodne albo linie kolei żelaznych i żeglugi parowej, które oznajmione płyny wysokowe pędzone mają być wiezione.

2. Jednocześnie oznajmieniem dostawić należy posyłkę zawsze z odnośnymi listami przewozowymi, rachunkami itd. do właściwego oddziału straży skarbowej lub, jeżeli inny organ skarbowy do tego jest przeznaczony, do tego organu w celu wykonania rewizji urzędowej.

Jeżeli posyłający życzy sobie, żeby rewizya ta odbyła się w jego zakładzie przemysłowym, winien przedtem prosić Władzę skarbową pierwszej instancji o pozwolenie do tego a w prośbie zobowiązać się do pokrycia przewyżki wydatków jaką Zarząd skarbowy przez przychylenie się do jego prośby poniesie.

Pozwolenie takie będzie jednak dawane tylko tym fabrykantom likierów i handlarzom hurtowym gorzałki, którzy posiadają zaufanie Zarządu skarbowego i tylko z zastrzeżeniem odwołania kiedykolwiek, mianowicie w razie gdyby się dopuszczono nadużycia.

3. Każda posyłka płynów wysokowych pędzonych nieobciążona podatkiem, to jest na której nie ciąży podatek gorzałczany rządowy lub cło takowe obejmujące a która zawiera więcej niż jeden litr i ma być przeniesiona a względnie przesłana do krajów korony węgierskiej tudzież do krajów Bośni i Hercegowiny musi być na podstawie oznajmienia urzędownie zrewidowana.

Tyczy się to również takich przypadków, w których oznajmienie podawane jest jednocześnie z oznajmieniem do wyprowadzenia gorzałki za opłatą podatku konsumcyjnego.

Organ skarbowy wykonywając rewizyą, bada ilość i rodzaj naczyń, tudzież rodzaj, ilość i tęgość alkoholową płynu wysokowego pędzonego a to sposobem w punktach 4 i 5 niniejszego paragrafu podanym, sprawdza zgodność oznajmienia ze stanem posyłki i przekazuje posyłkę do tego oddziału straży skarbowej obszaru krajów, do którego posyłka ma być dostawiona.

4. Urzędowe stwierdzenie ilości płynów wysokowych pędzonych:

a) Jeżeli oznajmienie posyłki przeznaczonej do krajów korony węgierskiej lub do krajów Bośni i Hercegowiny podane zostało jednocześnie z oznajmieniem onejże do wyprowadzenia za opłatą podatku konsumcyjnego, ilość badać należy według postanowień §. 24, oddział I, l. 3 i 5 przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu gorzałki z dnia 10. sierpnia 1888, Dz. u. p. Nr. 133.

Przeto wyprowadzenie i wysłanie wymagają tylko jednej czynności urzędowej.

b) W innych przypadkach rozróżniać należy, czy posyłka idzie w beczkach (jaszczykach, cysternach itp.) czyli też w pomniejszych naczyniach np. we flaszkach, kamionkach itp.

Jeżeli beczki, jaszczyki itp. są urzędownie ocechowane, znak cechy ma znaczenie stanowcze. Jeżeli zaś nie są ocechowane, wymierzyć należy ich pojemność zapomocą beczkomiaru Matieviča.

Jeżeli nie można inaczej, stwierdzić należy ilość przez rzeczywiste odmierzenie albo, gdy chodzi o gorzałkę, także przez oznaczenie wagi czystej i przeliczenie jej na miarę litrową z uwzględnieniem prawdziwej tęgości alkoholowej.

Ponieważ gorzałka przy rozmaitych temperaturach rozmałą ma objętość, tedy oprócz tego przeliczenia potrzeba zhadaną pozorną objętość sprowadzić do prawdziwej objętości przy ciepłocie 12° Réaumura.

Niepełne beczki itp. powinny zwyczajnie być dopełnione do czopa, nie należy jednak wymagać tego bezwarunkowo, ponieważ zapomocą beczkomiaru Matieviča można także oznaczyć pojemność beczek tylko po części napełnionych.

c) Jeżeli posyłka idzie nie w beczkach (jaszczykach, cysternach itp.), lecz w pomniejszych naczyniach (flaszkach, kamionkach itp.), liczy się ilość naczyń równej wielkości a następnie oznacza się pojemność jednego z tych naczyń i zapomocą tych szczegółów obrachowuje się ilość płynu. Obliczenie to uprości się znacznie, jeżeli posyłający dostarczy do tego celu naczyń wzorowych próżnych, których pojemność można będzie z łatwością oznaczyć.

Jeżeli całkowita ilość płynu wysokowego, który w pomniejszych naczyniach ma być posłany, nie przenosi 10 litrów i jeżeli szczegóły

podane w oznajmieniu zdają się na oko być niemylnymi, można całkiem zaniechać urzędowego dochodzenia ilości.

- d) Jeżeli czynność urzędowa z posyłką odbywa się w zakładzie przemysłowym posyłającego, pojemność naczyń, w których płyn ma być posłany, o ile nie są ocechowane, zbadana być może urzędownie jeszcze przed napełnieniem.

5. Urzędowe oznaczenie odsetek alkoholu płynu wysokokowego pędzonego:

- a) Gdy chodzi o płyny wysokokowe pędzone, których ilość odsetek alkoholu można oznaczyć alkoholometrem, użyć należy do tego alkoholometru 100działnego, jeżeli zaś ciepota przy oznaczaniu różni się od ciepłoty normalnej (+ 12 stopni Réaumur), tęgość pozorną sprowadzić należy do prawdziwej zapomocą tablicy redukcyjnej I do każdego alkoholometru przydanej.

Gdy gorzalka idzie w beczkach, jaszczykach, cysternach itp. zbadać należy ilość odsetek alkoholu w każdym naczyniu osobno.

Gdy takie płyny wysokokowe pędzone posyłane są nie w beczkach, jaszczykach, cysterniach itp., lecz w pomniejszych naczyniach (flaszkach, kamionkach itp.) natenczas, o ile naczynia te zawierają płyn wysokokowy pędzony tego samego rodzaju i o ile zresztą nie zachodzi żadna wątpliwość, można poprzestać na wrywkowym zbadaniu tęgości alkoholowej w poszczególnych naczyniach, nie pozwalając stronie mieszać się do ich wyboru. Dostatecznym jest otwarcie na każde 25 naczyń, jednego naczynia a między pozostałemi, których jest mniej niż 25 tudzież, gdy cała posyłka składa się z mniej niż z 25 naczyń, podobnie jednego naczynia.

Jeżeli ogólna ilość płynu wysokokowego pędzonego jednej posyłki nie przenosi dziesięciu litrów, można nawet i prób wrywkowych zaniechać.

- b) Jeżeli chodzi o takie płyny wysokokowe pędzone, których tęgości alkoholowej nie można zbadać zapomocą samego alkoholometru (likwory słodzone, rosolisy, esencje ponczowe), używać należy wyrabianych unyślnie do tego celu przyrządów i alkoholometrów, jakie już są zaprowadzone przy wywozie likworów (Załączka A, oddział B, l. 2, lit. g przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu gorzalki z dnia 10. sierpnia 1888, Dz. u. p. Nr. 133), które organa skarbowe, mające posyłki takie przekazywać, będą zaopatrzone.

Posyłający ma prawo być obecnym badaniu odsetek alkoholu zapomocą tych przyrządów.

Gdy płyny takie posyłane są w beczkach, badanie powyżej wzmiankowane wykonywać należy zawsze. Gdy zaś posyłane są nie w beczkach, lecz w naczyniach pomniejszych, (flaszkach, kamionkach itp.) i w ilości nie przenoszącej jednego hektolitra, natenczas, jeżeli strona zrobiła użytek z przyzwolonego w punkcie 1 niniejszego paragrafu ułatwienia, żeby nie oznajmiała odsetek alkoholu, przyjąć należy tęgość alkoholową płynu w ilości 40 stopni 100działnego alkoholometru. W przypadku tym organ skarbowy winien przekonać się czy płyn wysokokowy pędzony, deklarowany jako likwor, rosolis lub esencja ponczowa jest czysty i słodki.

Dostatecznym jest otwarcie na każde 25 naczyń, jednego naczynia a między pozostałemi, których jest mniej niż 25, tudzież gdy cała posyłka składa się z mniej niż 25 naczyń, podobnie jednego naczynia, w którego wybór strona nie ma się mieszać.

Jeżeli zaś posyłka zawiera więcej niż hektolitr takiego płynu, natenczas celem zbadania tęgości alkoholowej, otworzyć należy w każdym kollo każdego rodzaju takiego płynu, posyłkę składającego, pojedyncze naczynia (flaszki itp.), do których wyboru posyłający niema się mieszać, jednak nie w większej ilości, jak to przepisane jest na wypadek, że płyny wysokokowe pędzone, których tęgość alkoholowa może być alkoholometrem zbadana, mieszczą się w pomniejszych naczyniach. (Punkt 5, lit. a, ustęp przedostatni niniejszego paragrafu.)

- c) W tych przypadkach, w których posyłka badana jest w zakładzie przemysłowym posyłającego, ilość odsetek alkoholu w płynie wysokokowym pędzonym, który ma być posłany, zbadana być może jeszcze przed napełnieniem naczyń transportowych.

Płyn jednak powinien w tym razie znajdować się w jednym naczyniu magazynowym i przed wzięciem próbki potrzebnej do zbadania odsetek jego alkoholu trzeba go dokładnie wymieszać.

- d) Gdyby wyjątkowo nie było pod ręką urzędowego 100działnego alkoholometru, lub jeżeli organ skarbowy nie posiada przyrządu do zbadania ilości odsetek alkoholu w likworach słodzonych, rosolisie i esencji ponczowej, wziąć należy z każdego większego naczynia (beczki, jaszczyka, cysterny itp.) próbki najmniej $\frac{1}{2}$ li-

trowe, takowe razem ze stroną opieczętowaną i posłać w celu zbadania do właściwego biura kontroli powiatowej. Jeżeli posyłka składa się z pomniejszych naczyń (fiaszek itp.) próbki brać należy z naczyń powyjmowanych z każdego kollo (punkt 5, lit. b niniejszego paragrafu).

6. Na żądanie posyłającego posyłka może być wzięta pod zaunknięcie urzędowe. Atoli w przypadku tym posyłka powinna być odpowiednio urządzona, żeby bezpieczne zamknięcie urzędowe można było na niej położyć.

§. 2.

1. Przepisane w §. 4, ustęp 2 ustawy uwiadomienie o zdarzeniach przypadkowych podczas przewozu czynić należy ustnie lub piśmiennie u najbliższego oddziału straży skarbowej.

Jeżeli okoliczności wymagają koniecznie natychmiastowego stwierdzenia, jak np. w takim razie, gdy się naczynie uszkodzi, a w pobliżu niema oddziału straży skarbowej, można podać uwiadomienie do najbliższej zwierzchności gminnej z żądaniem żeby stwierdziła prawdziwość przedstawionego zdarzenia i wydała przewoźcy potwierdzenie, które wolne jest od stępla.

Potwierdzenie to służy przewoźcy do wykazania się przed najbliższym oddziałem straży skarbowej celem wykonania dalszej czynności urzędowej.

2. Posyłkę przekazaną można zostawić w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, w przypadku jednak takim trzeba ją dostawić do najbliższego c. k. oddziału straży skarbowej i przedstawić unikat listu drożnego.

Pozostawienie części posyłki w wysyłającym obszarze krajów nie jest dozwolone.

3. Jeżeli miejsce przeznaczenia posyłki, zanim takowa opuści obszar królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych ma być zmienione, organ skarbowy, do którego posyłka będzie dostawiona, ma zbadać, czy stan posyłki zgadza się z unikatem listu drożnego, i czy przewóz oznajmionemi drogami lądowemi i wodnemi jest w ogóle dozwolony.

4. Jeżeli ilość lub tęgość alkoholowa płynu wysokowego pędzonego zmniejszy się w skutek przypadkowego zdarzenia, organ skarbowy, któremu to będzie zameldowane, winien zdarzenie jakoteż wynikię z niego zmniejszenie się ilości a względnie tęgości alkoholowej jak najdokładniej stwierdzić i zapisać dokładnie w unikacie listu drożnego a według okoliczności w protokole, który należy do niego dołączyć.

5. Jeżeli posyłka w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, dla których jest przeznaczona, z przyczyny późniejszej zmiany miejsca przeznaczenia lub, zanim dojdzie do miejsca przeznaczenia, z powodu jej podziału jest dostawiona (§. 4, ustęp 3 ustawy) do organu skarbowego, tenże winien przepisaną czynność urzędową z posyłką wykonać w sposób podany w §. 3 niniejszego przepisu. Ponieważ zaś niema ani duplikatu listu drożnego, ani uwiadomienia, przeto posyłkę wyeksperydować należy jedynie na podstawie unikat listu drożnego. Stronie zaś zamiast tego ostatniego, jeżeli nie zachodzi żadna wątpliwość, wydać należy potwierdzenie dostawienia posyłki i dokonanie czynności urzędowej bez zarzutu, potrzebne stronie do wykazania się przed urzędem wysyłkowym.

§. 3.

1. Oddział straży skarbowej, do którego posyłka jest dostawiona bądź w miejscu przeznaczenia, bądź w drodze do tegoż miejsca, porównywa unikat listu drożnego przedstawiony przez stronę z nadesłanym mu duplikatem onegoż, sprawdza ilość i rodzaj naczyń i bada ilość tudzież tęgość alkoholową w każdym z osobna naczyniu w sposób dla urzędu wysyłkowego (§. 1, punkt 4 i 5 niniejszego przepisu wykonawczego) postanowiony, o ile w następujących punktach odstąpienie od tego nie jest zarządzone lub dozwolone.

Jeżeli urząd wysyłkowy eksperydował podług cechy urzędu miar i wag lub podług wagi, w taki sam sposób postąpić ma także urząd dostawowy.

Jeżeli urząd wysyłkowy badał ilość płynów wysokowych pędzonych podług wagi, urząd dostawowy może zadowolnić się odważeniem sporeo o ile pod względem odsetek alkoholu nie zachodzi różnica.

Jeżeli posyłka składa się z naczyń, których pojemność została wprzód zbadana przez urząd skarbowy, wynik tego zbadania znaczy tyle, co odczowanie.

2. Jeżeli posyłka składa się z kilku beczek a przy badaniu ilości i rodzaju naczyń, tudzież rodzaju i ilości płynów wysokowych pędzonych, nie nastęrczy się żaden zarzut, urząd dostawowy może badanie ilości odsetek alkoholu ograniczyć do prób wyrywkowych, na które stronie nie należy pozwalać żadnego wpływu.

Atoli jeżeliby się nastęrczył powód do zarzutu choćby tylko przy jednym naczyniu, przystąpić należy do dokładnego badania tęgości alkoholowej w każdym z osobna naczyniu.

3. Ilość odsetek alkoholu likworu słodzonego, rosolisu i esencji ponczowej w beczkach niema zwyczajnie być badana w urzędzie dostawowym, jeżeli nie zachodzi wątpliwość co do tożsamości posyłki.

W tych przypadkach, w których tęgość alkoholowa takich płynów wysokowych pędzonych, posyłanych w pomniejszych naczyniach (flaszkach, kamionkach itp.), przyjęta została odpowiednio oznajmieniu w ilości 40 procentów, urząd dostawowy powinien wziąć w rachunek też samą tęgość alkoholową. Gdyby zachodziła wątpliwość co do tożsamości posyłki, urząd dostawowy winien wziąć próbki wyrwykowe zarządzone w §. 1, punkt 5, lit. b niniejszego przepisu dla urzędu wysyłkowego.

4. Badania rodzaju, ilości i tęgości alkoholowej można zaniechać, jeżeli posyłka nadeszła z nie naruszonym zamknięciem urzędowym i w ogóle żadnej nie nasuwa wątpliwości.

W przypadkach takich załatwia się na podstawie ilości alkoholu zbadanej przez urząd wysyłkowy.

5. Jeżeli przy poddawaniu dostawionej posyłki czynności urzędowej okaże się, że część jej nie jest zastąpiona listem drożnym a część ta przenosi 5 od sta ilości alkoholu, która według listu drożnego powinna się znajdować, w takim razie po dokładnem zbadaniu rzeczywistej ilości alkoholu stwierdzić należy na zasadzie §. 10, l. 3 ustawy, zarzut defraudacyi i całą posyłkę razem z opakowaniami przeyesztować.

Podobnie stwierdzić należy zarzut defraudacyi na zasadzie §. 12, l. 3 ustawy, jeżeli między listem drożnym a dostawioną posyłką dostrzeżona będzie różnica innego rodzaju niż ten, który wyżej jest wzmiankowany.

Jednakże nadwyżki lub niedobory w ilości lub tęgości alkoholowej płynów wysokowych pędzonych, jakoteż niedobory w ilości alkoholu pomijając należy bez nakładania kary, jeżeli nie przenoszą 5 od sta.

Stwierdzony niedobór lub nadwyżkę w ilości alkoholu zapisywać należy zawsze w załatwieniu listu drożnego, jakoteż w potwierdzeniu na uwiadomieniu.

6. Po dokonaniu zbadania urząd dostawowy zapisuje w obu egzemplarzach listu drożnego, jakoteż w uwiadomieniu wynik onegoż i pozycją odbiorczą pod którą posyłka zapisana została w regestrze dostawowym.

7. Unikat listu drożnego, przedstawiony przez stronę, oddać należy onejże opatrzony potwierdzeniem co do dostawy posyłki, duplikat zaś listu dro-

żnego, nadesłany przez urząd wysyłkowy i również odpowiednio potwierdzony, dołączyć należy jako dowód do pozycyi odbiorczej rejestru dostawowego, otrzymane zaś uwiadomienie zwrócić należy odpowiednio potwierdzone urzędowi wysyłkowemu w celu dołączenia do rejestru wysyłkowego.

8. Jednocześnie z unikatem wydać należy stronie kartę legitymacyjną wygotowaną podług dołączonego wzoru a jeżeli posyłka została podzielona, Załączka 2. kartę legitymacyjną do każdej części posyłki. Karta legitymacyjna służy temu, kto płyny wysokowe pędzone, podatkiem konsumcyjnym nieobciążone, nabył z krajów korony węgierskiej albo z Bośni i Hercegowiny, za potwierdzenie, że uczynił zadość przepisowi o dostawianiu onychże w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Do rejestru dostawowego dołączać należy także uwiadomienia, któremi przedsiębiorstwa kolei żelaznych i żeglugi parowej mają na zasadzie §. 7 ustawy donosić o nadejściu do stacyi wydawczej posyłek z krajów korony węgierskiej albo też z krajów Bośni i Hercegowiny.

9. Ten, kto płyny wysokowe pędzone nieobciążone podatkiem posłał w ilości jeden litr przenoszącej, do krajów korony węgierskiej albo do krajów Bośni i Hercegowiny, obowiązany jest potwierdzony egzemplarz listu drożnego (unikatu) jak tylko wróci, oddać urzędowi wysyłkowemu, który ma zanotować go w odpowiednich kolumnach rejestru wysyłkowego i do tegoż rejestru dołączyć.

§. 4.

1. Drogi lądowe i wodne (oprócz linii kolei żelaznych i żeglugi parowej), któremi przewóz posyłek płynów wysokowych pędzonych, podatkiem nieobciążonych, w ilości jeden litr przenoszącej, jest w obrocie między trzema obszarami krajowymi dozwozony, ogłoszone będą dziennikami ustaw krajowych i rozporządzeń każdego z tych krajów koronnych, w których się owe drogi znajdują. Nadto u oddziałów straży skarbowej złożony będzie do przeglądania w każdym czasie wykaz dróg lądowych i wodnych, któremi przewóz jest dozwozony.

2. Do uwiadomień, któremi przedsiębiorstwa kolei żelaznych i żeglugi parowej stosownie do §. 7 ustawy obowiązane są donosić temu oddziałowi straży skarbowej, w którego okręgu leży stacya wydawcza o posyłkach płynów wysokowych pędzonych, objętych do przewozu a z krajów korony węgierskiej albo z krajów Bośni i Hercegowiny nadchodzących, przepisuje się wzór dołączony.

Załączka 3.

Załączka 1

(do §. 1 n. rozp.).

Kraj: Kraj:

Urząd wysyłkowy, Oddział straży skarbowej w Urząd dostawowy, Oddział straży skarbowej w

1. Oddano dnia 18

2. Zapisano w rejestrze wysyłkowym pod poz.

3. Badano i porównano z $\frac{\text{unikatem}}{\text{duplikatem}}$.List drożny (zarazem oznajmienie).
(Unikat—Duplikat.)

N. N. (zatrudnienie) w pod l. k. oznajmia współpodpisanemu organowi (urzędowi) skarbowemu, że zamierza poniżej rzecogółowo oznaczoną posyłkę płynów wysokowych pędzonych posłać do $\frac{\text{krajów korony węgierskiej}}{\text{Bośni i Hercegowiny}}$.

Termin, w którym posyłka dostawiona być winna do miejsca przeznaczenia wewnątrz wymienionego.

.
(Miejsce, data, organ skarbowy, charakter.)

Podpisany zobowiązuje się przekazaną posyłkę bez zmiany jakości i ilości razem z tym listem drożnym w terminie obok oznaczonym dostawić do organu skarbowego wewnątrz wymienionego.

Zobowiązanie się niniejsze traci moc swoją dopiero wtedy, gdy urząd dostawowy poświadczy że wyżej określonej powinności uczyniono zadosyć

N. N.

Kraj:

Urząd dostawowy: Oddział straży skarbowej w

Karta legitymacyjna l. . . .

poświadczająca, że niżej opisane płyny wysokokowe pędzone wysłane $\frac{\text{z krajów korony węgierskiej}}{\text{z Bośni i Hercegowiny}}$ jako nieobciążone podatkiem, a mianowicie:

Ilość	Rodzaj	Rodzaj płynów wyskokowych pędzonych	Ilość w litrach	Ilość odsetek alkoholowych podług 100dzielnego alkoholometru	Stopnie hektolitrowe alkoholu w ogóle	U w a g a
naczyń						

dostawiono do podpisanego organu skarbowego.

Niniejsza karta legitymacyjna wydaje się odbiorcy posyłki na podstawie listu drożnego l.
wydanego przez oddział straży skarbowej w kraj
zapisanego pod l. w rejestrze dostawowym podpisanego oddziału straży skarbowej w celu zasło-
nienia nabytku płynów wyskokowych pędzonych powyżej przytoczonych.

Dla pozostałej części całej posyłki powyższym listem drożnym objętej wydano jeszcze . . . sztuk kart legitymacyjnych.

Data

N. N.
(stopień urzędowy.)

Blankiet podlegający ścisłemu rachunkowi.

Załączka 3

(do §. 3 n. rozp.)

Przedsiębiorstwo $\frac{\text{kolei}}{\text{żeglugi parowej}}$

Uwiedomienie Nr.

do c. k. oddziału straży skarbowej w

.

Podpisany naczelnik stacyi $\frac{\text{kolei}}{\text{żeglugi parowej}}$ w uwiadamia niniejszem na zasadzie postanowienia §. 7 ustawy z dnia, że z $\frac{\text{Węgier}}{\text{Bośni i Hercegowiny}}$ nadeszła posylka płynów wysokowych pędzonych nicobciążona podatkiem ważącą brutto kgr. $\frac{\text{opatrzone}}{\text{nicopatrzone}}$ listem drożnym i że ta posylka N. N. w wydana będzie.

Data

N. N.
naczelnik stacyi.

Uwiadomienie niniejsze dotychczas do rejestru dostawowego l. poz.

Data

N. N.
kierownik oddziału.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIII. — Wydana i rozesłana dnia 17. lipca 1894.

(Zawiera Nr. 145 — 150.)

145.

Ustawa z dnia 24. czerwca 1894,

o uzyskaniu środków na budowę głównej szkoły dla ziemianstwa w Wiedniu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd kazać wybudować budynki potrzebne na pomieszczenie głównej szkoły dla ziemianstwa.

§. 2.

Odpowiadający temu wydatek na zakupno gruntu pod budowę, na budowę, na wewnętrzne urządzenie i uposażenie, tudzież na procenta interkalarne itp. ustanawia się na sumę maksymalną sześciukroćtrzydziestu tysięcy (630.000) złotych, która uzyskana będzie na podstawie ustawy z dnia 15. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 145) przez zaciągnięcie pożyczki w wspomnianej maksymalnej kwocie w taki sposób, żeby stopa procentowa od potrzebnego kapitału nie przenosiła czterech od sta, a jego umorzenie, licząc od roku po ukończeniu budowy nastąpiło w najwięcej 45 ratach anuitetowych płatnych ratami półrocznymi.

§. 3.

Institut pożyczkę udzielający wolny będzie co do dochodów z odsetek tej pożyczki od jakiegokol-

wiek bądź podatku dochodowego, tudzież od każdego podatku, któryby w przyszłości zamiast podatku dochodowego zaprowadzony został, zaś co do potwierdzeń odbioru tyczących się spłaty odsetek i kapitału od obowiązku opłacania stępli i należności.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 24. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Madeyski r. w.
Plener r. w.

146.

Ustawa z dnia 24. czerwca 1894,

o uzyskaniu środków na wybudowanie trzech pięter na dwu traktach wiedeńskiej głównej szkoły technicznej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, by w celu uzyskania obszerniejszych ubikacyj dla głównej szkoły tech-

nicznej w Wiedniu na dwu traktach istniejącego budynku zakładowego kazał wybudować trzecie piętra.

§. 2.

Odpowiadający temu wydatek na budowę, na wewnętrzne urządzenie i uposażenie, tudzież na procenta interkalarne itp. ustanawia się na sumę maksymalną stutrzzech tysięcy (103.000) złotych, która uzyskana będzie na podstawie ustawy z dnia 15. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 145) przez zaciągnięcie pożyczki w wspomnianej maksymalnej kwocie w taki sposób, żeby stopa procentowa od potrzebnego kapitału nie przenosiła czterech od sta, a jego umorzenie, licząc od roku po ukończeniu budowy nastąpiło w najwięcej 45 ratach anuitetowych, płatnych ratami półrocznymi.

§. 3.

Institut pożyczkę udzielający uwalnia się co do odsetek od tej pożyczki od jakiegokolwiek bądź podatku dochodowego, tudzież od każdego podatku, któryby w przyszłości zamiast podatku dochodowego zaprowadzony został, zaś co do potwierzeń odbioru, tyczących się spłaty odsetek i kapitału od obowiązku opłacania stępli i należności.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświecenia i Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 24. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Madeyski r. w.

Plener r. w.

147.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 3. lipca 1894,

o upoważnieniu c. k. głównej komory II. klasy w Meranie do wolnego od cła eksportowania ruchomości w wypadkach przesiedlania się.

Upoważnia się c. k. komorę II. klasy w Meranie pozwalać podróżnym, którzy zamierzają przebywać w monarchii austriacko-węgierskiej przez czas dłuższy i ten swój zamiar objawią w sposób wiarogodny, przewidziane w artykule IX. l. 1, ustęp 2 ustawy z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 47), tyczącej się powszechnej taryfy cłowej, wolne od cła sprowadzanie używanych przedmiotów domowych i urzędzenia.

Plener r. w.

148.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 3. lipca 1894,

o przestoczeniu c. k. komor głównych II. klasy w Pilźnie i Uściu na komory główne I. klasy.

C. k. komory główne II. klasy w Pilźnie i Uściu przestacza się na główne komory I. klasy, które swoje czynności w tym charakterze natychmiast mają rozpocząć.

Plener r. w.

149.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 5. lipca 1894,

o podwyższeniu opłat za obecność dla członków Sądu przemysłowego w sprawach przemysłu maszyn i towarów metalowych w Wiedniu wybranych z pocztu robotników.

Na podstawie §. 21go ustawy z dnia 14. maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 63), podwyższa Ministerstwo sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem handlu opłatę za obecność dla członków Sądu przemysłowego w sprawach przemysłu maszyn i towarów metalowych w Wiedniu, wybranych z pocztu robotników, która rozporządzeniem z dnia 13. listopada 1871 (Dz. u. p. Nr. 134) w wysokości 2 zł. za pół dnia była ustanowiona, na kwotę 3 zł. za pół dnia.

Schönborn r. w.

150.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. lipca 1894,

o ustanowieniu powiatowych dyrekcji skarbu w Jarosławiu i Wadowicach i o zmianie z tem w związku będącej obwodów służbowych powiatowych dyrekcji skarbu w Krakowie, Nowym Sączu, Tarnowie, Rzeszowie, Sanoku i Przemyśle, znajdujących się w okręgu galicyjskiej krajowej dyrekcji skarbu.

Na podstawie Najwyższego postanowienia z dnia 29. sierpnia 1892 i w ślad za obwieszczeniem Ministerstwa skarbu z dnia 3. lipca 1893 (Dz. u. p. Nr. 112), ustanawia się w okręgu krajowej dyrekcji

skarbu we Lwowie dalsze dwie powiatowe dyrekcje skarbu z siedzibą w Jarosławiu i Wadowicach, z których obejmować ma powiatowa dyrekcja skarbu w Jarosławiu polityczne powiaty: jarosławski, cieszanowski i łańcucki, zaś obwodowa dyrekcja skarbu w Wadowicach powiaty polityczne wadowicki, bialski, myślenicki i żywiecki.

Te powiatowe dyrekcje skarbu rozpoczną swoje urządowanie dnia 1. sierpnia 1894.

Z tego powodu wydziela się od dnia 1. sierpnia 1894 odnośnie do reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 8. czerwca 1867 o stanowczej organizacji służby skarbowej pierwszej instancji w Galicji (Dz. u. p. Nr. 84) i w ślad za obwieszczeniem Ministerstwa skarbu z dnia 3. lipca 1893 (Dz. u. p. Nr. 112) o ustanowieniu powiatowych dyrekcji skarbu w Brzeżanach, Czortkowie i Żółkwi z wyżej wspomnianych powiatów politycznych powiaty poli-

tyczne bialski, wadowicki i żywiecki z okręgu rządowego powiatowej dyrekcji skarbu w Krakowie; powiat polityczny myślenicki z okręgu rządowego powiatowej dyrekcji skarbu w Nowym Sączu; powiat polityczny łańcucki z okręgu rządowego powiatowej dyrekcji skarbu w Rzeszowie; wreszcie powiaty polityczne cieszanowski i jarosławski z okręgu rządowego powiatowej dyrekcji skarbu w Przemyślu.

Nadto wydziela się od tego samego dnia polityczny powiat bocheński z okręgu rządowego powiatowej dyrekcji skarbu w Tarnowie i przydziela się go do okręgu rządowego powiatowej dyrekcji skarbu w Krakowie, zaś polityczny powiat dobromilski, który wydziela się z okręgu rządowego powiatowej dyrekcji w Sanoku, przydziela się do okręgu rządowego powiatowej dyrekcji skarbu w Przemyślu.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIV. — Wydana i rozesłana dnia 17. lipca 1894.

(Zawiera Nr. 151.)

151.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 15. lipca 1894,

do powszechnej taryfy cłowej dla obszaru cłowego austriacko-węgierskiego o uregulowaniu postanowień co do wymiaru tary.

Na podstawie artykułu XVII. ustawy z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 47), tyczącej się powszechnej taryfy cłowej dla obszaru cłowego austriacko-węgierskiego postanawia się w porozumieniu z interesowanymi królewsko-węgierskimi Ministerstwami, że obowiązujące dotąd postanowienia co do wymiaru tary zastąpione być mają postanowieniami uwidocznionymi w załączce, które wypośredkowane zostały z uwzględnieniem obecnie w obrocie używanych sposobów opakowania, tudzież ich stosunkowego ciężaru.

Odnosnie do szczegółów tych postanowień czyni się następujące uwagi:

Co do tych wymiarów tary za worki lub bele, przy których uczyniono różnicę między lekkimi a ciężkimi workami (belami), winny komory to rozróżnienie dokonać przez porównanie z typami lek-

kich i ciężkich worków, które im zostały przesłane. W wypadkach wątpliwych uważać należy owe worki (bele) za ciężkie, co do których wycinek tkaniny o przestrzeni 100 centymetrów kwadratowych waży 4·25 gramów lub więcej.

Worki, z których wyżej wspomniany wycinek tkaniny waży mniej jak 4·25 gramów, uważać należy pod względem wymiaru tary jako lekkie.

Tarę za bele ustanowioną w tabeli w wymiarze przenoszącym 4 od sta przyznać można tylko odpowiednio do postanowień §. 12, lit. a) rozporządzenia wykonawczego do powszechnej taryfy cłowej, t. z. wyższą tarę, aniżeli 4 od sta przyzwolić można tylko przy opakowaniu, które jest przynajmniej podwójne. Bele z opakowaniem pojedynczemu ale opatrzone obręczami żelaznymi uważać należy za równe belom z opakowaniem podwójnym.

Jako małe skrzynki, przytoczone przy liczbach taryfy 9—16 (owoce południowe) uważać należy owe, które są sporządzone z deszczulek takiej jakości i grubości, z jakich zazwyczaj sporządzane bywają drewniane pudła.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. sierpnia 1894.

Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

Załączka.

Wymiary

do powszechnej taryfy cłowej dla obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Numer taryfy	T o w a r	Ustanowiona tara w odsetkach wagi surowej	Numer taryfy	T o w a r	Ustanowiona tara w odsetkach wagi surowej
1	Kakao, ziarna i luski	13 w beczkach z klepek z twardego drzewa i w pakach, 10 w innych beczkach, 9 w koszach, 1 w zwykłych lekkich workach (belach), 2 w innych workach (belach).	9 b	Figi, suszone	20 w pakach i beczkach, w sianie itp. zapakowanych (lecz nie tylko matami lub płótnem owiniętych), 11 winnych pakach i beczkach, 6 w koszach, 1 w pojedynczych lekkich workach (belach), 3 w innych workach (belach), 9 w pudełkach drewnianych lub w takichże skrzyneczkach, 10 w pudełkach drewnianych lub w takichże skrzyneczkach, opakowanych następnie w płótno, maty trzcinowe, słomiane lub lyczane. Gdy przedmioty zapakowane w drewnianych pudełkach lub takichże skrzyneczkach są nadto umieszczone w pakach, beczkach lub koszach, odciągać należy także na nie odsetki na tarę powyżej ustanowioną a to od ogólnej wagi surowej. Dla dakteli i migdałów: 13 w pakach i beczkach, także opakowanych w maty lub płótno.
2 a	Kawa, surowa	17 w pakach z twardego drzewa, niżej 200 kilo, 16 w pakach z miękkiego drzewa, niżej 200 kilo, 10 w pakach od 200 kilo i wyżej, tudzież w beczkach z klepkami z twardego drzewa o dnach z twardego lub miękkiego drzewa, 8 w innych beczkach. W tak zwanych beczkach patentowych (kształtu walcowego i lekkiej budowy): 8 z klepkami i dnami z twardego drzewa, 7 z klepkami z twardego a dnami z miękkiego drzewa, 5 z klepkami i dnami z miękkiego drzewa, 7 w koszach, 2 w fardach i podwójnych mocnych workach (belach), 1.5 w pojedynczych mocnych lub dwu lekkich workach (belach), 0.8 w pojedynczych lekkich workach (belach), 0.6 w workach z bawelny.	10 11 13 14 16	Jagody winne itd. Cytryny itd. Daktyle itd. Migdały itd. Pineolki itd.	
2 b	Kawa, palona	17 w beczkach i pakach, 9 w koszach, 2 w belach.	17 18 19	Cukier surowy itd. Cukier rafinowany Rozczyny cukru itd.	Od cukru surowego i faryny (mąki cukrowej), jakoteż od cukru tłuczonego: 13 w pakach, 12 w beczkach z klepek z twardego drzewa, 10 w innych beczkach, 8 w plecionkach trzcinowych zaeuropejskich (kannasserach, kranianach), 7 w innych koszach, 1 w pojedynczych lekkich workach (belach), 4 w innych workach (belach), Od innego cukru: 14 w beczkach z klepek z twardego drzewa, 10 w innych beczkach i pakach, 7 w koszach, 2 w belach.
3	Herbata	23 w pakach,			
4	Pieprz itd.	18 w pakach,			
5	Cynamon wszelkiego rodzaju	12 w beczkach, 6 w koszach,			
6	Anyz gwiazdz. itd.	5 w belach z mat,			
7	Gałki muszkat. itd.	2 w belach.			
8	Kardamom itd.				

Numer taryfy	T o w a r	Ustanowiona tara w odsetkach wagi surowej	Numer taryfy	T o w a r	Ustanowiona tara w odsetkach wagi surowej
20	Syrup itd.	11 w beczkach zwierze- nich.			11 w pakach i beczkach niecałkowitych (kracia- stych, z dziurami, z wie- kami z tkaniny itd.), tudzież w koszach, 9 w pudełkach drewnia- nych i takichże małych skrzyneczkach.
21	Tytni, surowy itd.	12 w pakach, beczkach se- ronach i koszach kana- serowych, 9 w innych koszach, 4 w belach.			Od orzechów włoskich i laskowych: 2 w belach.
22	Wyroby tytunio- we itd.	16 w pakach i beczkach, 13 w koszach, 6 w belach. Od cygar i cygaret: 24 w skrzyneczkach dre- wnianych, 12 w pudełkach z wiór drzewnych, kartonowych lub koszykach. Gdy cygara lub cygarety zapakowane w małych skrzyneczkach drewnia- nych, pudełkach z wiór drzewnych, kartonowych lub koszykach są nadto u- mieszczone w pakach, becz- kach, koszach lub belach, deklarować trzeba oprócz ogólnej wagi brutto cygar lub cygaretów także oddziel- nie wagę surową skrzynie- czek drewnianych, pudełek z wiór drzewnych, kartono- wych lub koszyków i wy- znaczyć należy na tarę tyl- ko 24 a względnie 12 od sta. Pojedyncze skrzyneczki, pudełka z wiór drzewnych kartonowe lub koszyczki tylko płótnem powleczone, nie będą uważane za bele.	38	Chmiel itd.	13 w pakach i beczkach, 9 w koszach, 4 w belach.
			50 b	Dziczyna i pta- ctwo wszelkiego rodzaju niezwe	16 w pakach i beczkach, 9 w koszach, 4 w belach.
			52	Mięczaki lub sko- rupiaki itd.	13 w pakach, beczkach i innych naczyniach dre- wnianych (kadziach itp.) z pokrywkami, 10 w naczyniach drewnia- nych otwartych bez po- krywy, 9 w koszach, 4 w belach.
			57	Miód	Dla miodu w plastrach: 20 w pakach, 13 w koszach, 11 w kublach. Dla miodu spuszczo- nego, gdy wchodzi w puszkach itd.: 20 w pakach, 13 w koszach.
27	Mąka itd.	13 w pakach, beczkach i koszach, 2 w workach.	58	Wosk itd.	13 w pakach i beczkach, 9 w koszach, 4 w belach ze skóry i fa- dach, 2 w innych belach.
29	Winogrona itd.	16 w pakach, 20 w pakach a zarazem ulo- żone w wiorach i troci- nach korkowych, dre- wnianych itd., 11 w pakach i beczkach niecałkowitych (kracia- stych, z dziurami, z wie- kami z tkaniny itd.), tudzież w koszach, 9 w pudełkach drewnia- nych i w takichże ma- łych skrzyneczkach.	59	Gąbki laziebne i końskie	20 w pakach i beczkach, 9 w koszach, 6 w belach.
30	Orzechy itd.	16 w pakach i beczkach,	65	Masło itd.	16 w garnkach, 13 w beczkach jakoteż w kublach lub wiadrach z twardego drzewa, 11 w kublach lub wiadrach z miękkiego drzewa, 7 w koszach, 6 w skórach, błonach i belach.
31	Jarzyny stolowe przednie itd.	20 w pakach i beczkach a zarazem w wiorach i trocinach korkowych, drewnianych itd. ulo- żone,	66	Tłuszcz wieprzo- wy i gęsi itd.	
32 b	Jarzyny itd.		67	Kwas stearynowy itd.	13 w pakach i beczkach.
35	Świeże kwiaty do ozdoby itd.		68	Cerezyina itd.	Od parafiny: 2 w belach.

Numer taryfy	T o w a r	Ustanowiona tara w odsetkach wagi surowej	Numer taryfy	T o w a r	Ustanowiona tara w odsetkach wagi surowej
74	Oleje, tłuste, we fiaskach itd.	20 w pakach, 16 w koszach.	89	Kawiar itd.	13 w pakach i beczkach, 9 w koszach, 4 w belach.
75 b	Piwo we fiaskach itd.	20 w pakach, 12 w koszach.	90	Surogaty kawy itd.	13 w pakach i beczkach, 2 w belach.
76	Pliny wysokowopędzone itd.	18 w pakach (tylko gdy się wprowadza we fiaskach,	91	Kakao mielone itd.	16 w pakach z twardego drzewa i beczkach, 11 w pakach z miękkiego drzewa, 9 w koszach, 4 w belach.
77	Wino itd.	6 w beczkach zwierzchnich. (Dolicza się na tarę od wina, gdy nadchodzi w wagonach cysternowych bezinnego naczynia: 17 procentów.)	92	Wszelkie lakoce w puszkach itd.	16 w pakach i beczkach, 10 w koszach, 6 w belach.
77	Zacier winny itd.	Od zacieru winnego: 11 w beczkach zwierzchnich. Od winogron do wyrobu wina: 13 w beczkach mających najmniej 5 hektolitrów pojemności.	93	Potrawy szczególowno niewymienione	Dla wyciągu mięsa: 50 w pakach i beczkach ze słojami (garnkami), 24 w pakach i beczkach z puszkami blaszanymi.
Uwaga.			104	Sok lukrecyowy itd.	12 w pakach i beczkach, 6 w koszach, 3 w belach.
78 b	Oceć do potraw we fiaskach itd.	18 w pakach, 10 w koszach.	105	Ambra itd.	13 w pakach i beczkach, 9 w koszach.
80	Chleb itd.	13 w pakach beczkach i i koszach, 2 w belach.	106	Wódki: lawendowa itd.	
81	Sago itd.	8 w pakach i beczkach, 5 w koszach, 2 w belach.	107	Olejki eteryczne itd.	
82	Ciasto itd.	14 w pakach i beczkach, 5 w koszach, 4 w belach.	108	Ocety, wonne itd.	
83	Mięso itd.	14 w pakach i beczkach, 9 w koszach, 1 w pojedynczych lek- kich workach (belach), 2 w innych workach (be- lach).	114	Maż itd.	Dodatek na tarę, gdy nadchodzi w wagonach cysternowych bezinnego opakowania: dla smoły z węgla kamiennych: 18 procentów, dla olejku terpentynowego: 22 procentów.
84	Kiełbasy mięsne		117	Terpentyna itd.	
85	Ser	14 w pakach mniej niż 50 kg, 11 w pakach po 50 kg i więcej, 13 w kublach po 100 kg lub mniej, 9 w kublach powyżej 100 kg włącznie do 150 kg, 6 w kublach cięższych, 8 w beczkach, 5 w koszach, 1 w belach.	119	Oleje kopalinne itd.	20 w beczkach, 16 w pakach lub koszach z naczyniami blaszanymi, fiaskami lub kamionkami, 7 w karnistrach, fiaskach i kamionkach.
87	Ryby, szczególowno niewymienione itd.	13 w pakach beczkach i innych naczyniach drewnianych (kadziach itd.) z wiekami,	120		15 w beczkach, gdy waga beczki sporo wynosi ponad 300 kg, 18 w beczkach gdy waga beczki sporo wynosi 300 kg i mniej, w innych opakowaniach, jak dla Nr. 119.
88	Ryby, przyrządzone itd.	10 w naczyniach otwartych drewnianych bez wiek, 9 w koszach, 4 w belach.	121 a	"	16 w beczkach, zresztą jak dla Nr. 119.
			121 b	"	17 w beczkach, zresztą jak dla Nr. 119.
			121 c	"	jak dla Nr. 120.

Numer taryfy	T o w a r	Ustanowiona tara w odsetkach wagi surowej	Numer taryfy	T o w a r	Ustanowiona tara w odsetkach wagi surowej
Uwaga #	Oleje kopalinne itd.	13 w beczkach, w innych opakowaniach jak dla Nr. 119.	147	Tkaniny w rodza- ju aksamitów itd.	13 w pakach i beczkach, 9 w koszach, 6 w belach.
Uwaga #		jak dla Nr. 120.	148	Tkaniny z juty na worki i pakowe itd.	
123	Wata bawełniana	18 w pakach i beczkach, 13 w koszach, 4 w belach.	149	Materye na sprze- ty i odzież itd.	
124 in 126	Przędze havel- niane itd.	16 w pakach, 13 w beczkach, 10 w koszach, 3 w pojedynczych belach, 6 w innych belach.	150	Tkaniny z juty, szczegółowo nie wymienione itd.	
127	Przędze do sprze- daży cząstkowej przyrządzone itd.	15 w pakach i beczkach, 10 w koszach, 3 w pojedynczych belach, 6 w innych belach.	151	Towary powro- źnicze: liny itd. <i>a</i> <i>b</i> wszystkie inne	10 w pakach i beczkach, 6 w koszach, 2 w belach.
128	Towary baweł- niane: pospolite, gład- kie itd.	15 w pakach i beczkach, 8 w koszach, 3 w pojedynczych belach, 6 w innych belach.	153	Welna i włosy w arkuszach itd.	18 w pakach i beczkach, 13 w koszach, 7 w belach.
129	pospolite, w de- señ itd.		154 <i>a</i>	Przędze wełniane itd.	16 w pakach i beczkach, 11 w koszach, 6 w belach.
130	pospolite, gęste itd.		154 <i>c</i>	Przędze szczegó- łowo nie wymie- nione itd.	16 w pakach i beczkach, 11 w koszach, 6 w belach.
131	przednie itd.		154 <i>d</i>		
132	najprzedniejsze itd.		154 <i>e</i>		
133	hattowane itd.		154 <i>f</i>		
134	aksamity itd.		Uwagi		Dla przędz na cew- kach papierowych całkowitych (can- nette): 25 w pakach i beczkach, 20 w koszach.
135	Knoty itd.	18 w pakach i beczkach, 10 w koszach, 2 w belach.	155	Koce itd.	13 w pakach i beczkach.
137 <i>b</i>	Przędze lniane: pojedyncze, bie- lone itd.	13 w pakach i beczkach, 9 w koszach, 6 w belach.	156 <i>a</i>	Kobierce podnogi z włosów psich itd.	9 w koszach, 6 w belach.
<i>c</i>	skręcone		156 <i>b</i>	Kobierce inne itd.	18 w pakach, 13 w koszach, 6 w belach.
<i>d</i>	przędza lniana itd.		157	Pasy	
138 <i>b</i>	Przędze z juty, skręcone itd.	11 w pakach i beczkach, 7 w koszach, 2 w pojedynczych belach, 4 w innych belach.	158	Towary tkackie wełniane, szcze- gółowo nie wy- mienione	
139	Towary lniane: szare płótno do pakowania itd.	13 w pakach i beczkach, 9 w koszach, 6 w belach.	159	Aksamity itd.	
140	bez deseni, su- rowe itd.		160	Towary tkackie wełniane druko- wane	
141	bez deseni bie- lone itd.		161	Szale itd.	
142	wzorzyste itd.		162	Piłśnie itd.: grube itd.	13 w pakach i beczkach, 9 w koszach, 6 w belach.
143	w osnowie nad 20 nitek		162 <i>b</i>	Piłśnie inne itd. drukowane	18 w pakach, 13 w koszach, 6 w belach.
144	Batysty itd.	18 w pakach i beczkach,	164	Wata jedwabna	16 w pakach i beczkach, 13 w koszach, 7 w belach.
145	Towary w połą- czeniu itd.	13 w koszach, 6 w belach.	165 <i>b</i>	Jedwab, bielony itd.	16 w pakach i beczkach, 11 w koszach,
146	Koronki itd.		166 <i>b</i>	Pela, barwiona itd.	6 w belach.
			167	Jedwab do szycia itd.	

Numer taryfy	T o w a r	Ustanowiona tara w odsetkach wagi surowej	Numer taryfy	T o w a r	Ustanowiona tara w odsetkach wagi surowej
168	Towary jedwabne itd.	22 w pakach, 13 w belach.	199	Guma twarda w płytach itd.	13 w pakach i beczkach, 9 w koszach, 6 w belach.
169	Towary całe jedwabne itd.		200	Węzownice itd.	13 w pakach i beczkach, 9 w koszach, 2 w belach.
170	Towary półjedwabne itd.	20 w pakach, 7 w belach.	201	Obuwie itd.	16 w pakach i beczkach, 13 w koszach, 6 w belach.
Uwaga 1	Tkaniny całkiem ordynarne itd.	13 w pakach, 9 w koszach, 6 w belach.	202	Zabawki dla dzieci	
171	Kwiaty szluczne itd.	20 w pakach, 11 w koszach,	203	Towary z miękkiego kauczuku	14 w pakach i beczkach, 9 w koszach, 4 w belach.
172	Części składowe kwiatów sztucznych	6 w belach.	Uwaga		
173	Kapelusze męskie jedwabne itd.		204	Tkaniny kauczukiem powleczone itd.	13 w pakach i beczkach, 9 w koszach, 6 w belach.
174	Kapelusze męskie pilśniowe itd.		205	Ubrania itd.	
Uwaga	Krempey do kapeluszy itd.		206	Tkaniny sprężyste itd.	
176	Odzież itd.	20 w pakach, 11 w koszach, 4 w belach.	207	Towary z gumy twardej	16 w pakach i beczkach, 13 w koszach, 6 w belach.
177	Szczotki pospolite itd.	16 w pakach i beczkach, 13 w koszach,	208	Cerata itd.	10 w pakach i beczkach, 7 w koszach, 3 w belach.
178	Sita drewniane itd.	6 w belach.	209	Okrycia do wozów itd.	
179	Wszelkie szczegółowo nie wymienione towary szczotkarskie itd.	20 w pakach i beczkach, 13 w koszach, 6 w belach.	210	Grube opony na podłogi itd.	
180b	Trzcina do krzesel, bejcowana itd.	16 w pakach i beczkach, 12 w koszach, 6 w belach.	211	Cerata szczegółowo nie wymieniona itd.	
181b	Rogoże pod nogi itd. barwione	16 w pakach i beczkach, 12 w koszach,	212	Kitajka woskowana	
182	Towary ordynarne itd.	4 belach.	213	Skóra pospolita itd.	16 w pakach i beczkach, 13 w koszach, 6 w belach.
183	Plecionki itd.		Uwaga		
184	Plecionki najprędniejsze itd.	20 w pakach i beczkach, 13 w koszach, 9 w belach.	214	Skóra na podszwy itd.	Od skóry na podszwy i odpadków tejże tudzież od rzeźmieni ruchodawczych:
189	Papier, nieklejony itd.	16 w pakach i beczkach, 13 w koszach,	215	Skóra, przednia itd.	1 w belach.
190	Papier szczegółowo nie wymieniony	6 w belach.	216	Towary skórzane, pospolite itd.	
191	Papier lilografowany itd.		217	Towary skórzane, przednie itd.	20 w pakach i beczkach, 13 w koszach, 6 w belach.
192	Papier złoty itd.		218	Obówie wszelkiego rodzaju itd.	
193	Wyroby z tektury kamiennej itd.		219	Rękawiczki itd.	
194	Towary papierowe itd.		220	Futra, nie gotowe: z białów pospolitych	13 w pakach i beczkach, 10 w koszach, 4 w belach.
195	Wyroby z papieru zbyt kowe itd.		a		
196	Karty do grania		b	Futra, gotowe: z białów pospolitych z białów przednich	
			221		
			a		
			b		

Numer taryfy	T o w a r	Ustanowiona tara w odsetkach wagi surowej	Numer taryfy	T o w a r	Ustanowiona tara w odsetkach wagi surowej
222 <i>c</i>	Towary drewniane, najpospolitsze, barwione itd.	16 w pakach i beczkach, 10 w koszach i półskrzyniach,	244 <i>bis</i>	Roboty z alabastru itd. szczegółowo nie wymienione	16 w pakach, 10 w beczkach.
223 <i>a</i> <i>b</i>	Sprzęty drewniane: przednie itd. barwione itd.	6 w belach, ramach drewnianych lub przepierzniach.	<i>c</i>	polerowane itd.	
223 <i>c</i>	Sprzęty wysłane bez obicia	20 w pakach i beczkach, 13 w koszach i półskrzyniach.	245 <i>ter</i>	Towary asbestowe: papierasbestowy itd.	13 w pakach, 9 w koszach, 6 w belach, tudzież w stosach z deszczulkami ochronnymi na głowach a tekturą po bokach, związanych na krzyż sznurem.
<i>d</i>	Sprzęty wysłane obite	7 w belach, ramach drewnianych lub przepierzniach.	<i>a</i>	te przedmioty uformowane itd.	
224	Towary drewniane, przednie itd.		<i>b</i>		
225	Towary drewniane przednio wykładane itd.		245 <i>ter</i>	Towary asbestowe: przedzie asbestowe itd.	16 w pakach, 9 w koszach, 6 w belach.
225 <i>bis</i>	Towary koszykarskie: pospolite itd.	16 w pakach i beczkach, 10 w koszach i półskrzyniach, 6 w belach, ramach drewnianych lub przepierzniach.	<i>c</i>	tkaniny asbestowe itd.	
<i>a</i>			<i>d</i>	inne towary asbestowe itd.	
225 <i>bis</i>	Towary koszykarskie: przednie itd.	20 w pakach i beczkach, 13 w koszach i półskrzyniach,	<i>e</i>		
<i>b</i>	Forniry, wykładane	7 w belach, ramach drewnianych lub przepierzniach.	246 <i>bis</i>	Ziemie i kamienie sztucznie zabarwione itd.	12 w pakach i beczkach, 8 w koszach i beczkach papierowych, 6 w belach.
227	Korek:	Od zatycek korkowych:	247	Towary kamienne, przednie itd.	16 w pakach i beczkach, 12 w koszach, 6 w belach.
228 <i>b</i>	zatycki, podszwy itd.	5 w belach.	248	Kamienie, prawdziwe itd.	16 w pakach i beczkach.
229 <i>a</i>	Zabawki drewniane, ordynarne itd.	16 w pakach i beczkach, 10 w koszach i półskrzyniach, 6 w belach, ramach drewnianych lub przepierzniach.	254	Towary gliniane, szczegółowo nie wymienione itd.	23 w pakach i beczkach, 13 w koszach.
229 <i>b</i>	Zabawki drewniane, inne.	20 w pakach i beczkach, 13 w koszach i półskrzyniach, 7 w belach, ramach drewnianych lub przepierzniach.	255	Porcelana itd.	
230 <i>a</i> <i>b</i>	Towary kościane: fiszbin itd. szczegółowo nie wymienione	20 w pakach i beczkach, 8 w koszach i półskrzyniach, 5 w belach, ramach drewnianych lub przepierzniach.	256	Towary gliniane w połączeniu itd.	
Uwaga	Kawalki przysposobione do dalszego obróbenia itd.	Od sztab rogowych: 10 w pakach i beczkach.	259 <i>b</i>	Żelazo itd. modelowane	5 w pakach i beczkach, 2 w koszach, 1 w belach.
234	Szkló dęte, białe itd.	23 w pakach i beczkach, 13 w koszach, przegrodach lub przepierzniach.	261	Błacha i płyty itd.	3 w pakach i beczkach, 2 w kuszach, 1 w belach.
237	Taflę szklane wszelkiego rodzaju itd.		261 <i>bis</i>	Drut itd.	4 w pakach i beczkach, 2 w koszach, 1 w belach.
239	Szkló do zegarków itd.		262	Żelazo lane pospolite: wyszorowane itd. szlifowane itd.	5 w pakach i beczkach, 2 w koszach, 1 w belach.
242	Szkló, barwiste itd.		<i>b</i>	Towary żelazne	
243	Towary szklane i emaliowe itd.		<i>c</i>		
			263 <i>in</i> 268		
			269	Pily czarne itd.	7 w pakach i beczkach, 2 w koszach, 1 w belach.
			269 <i>bis</i>	Pily lśniące itd.	
			270 <i>in</i> 272 <i>bis</i>	Towary żelazne i stalowe przednie	9 w pakach i beczkach, 2 w koszach, 1 w belach.

Numer taryfy	T o w a r	Ustanowiona tara w odsetkach wagi surowej	Numer taryfy	T o w a r	Ustanowiona tara w odsetkach wagi surowej
273 b	Ołów, lany itd.	6 w pakach i beczkach, 1 w belach.	322	Ałuny itd.	Dodatek na tarę dla kwasu karbolowego, gdy nadchodzi w wagonach cysternowych bez innych naczyń: 22 procentów.
274 c	Cynk w drutach itd.	5 w pakach i beczkach,	324	Potaż żrący itd.	10 w pakach i beczkach,
275 b	Cyna w prętach itd.	2 w koszach,	324 bis	Octan ołowiu przy- swędkowy itd.	6 w koszach i beczkach papierowych, 3 w belach.
276 b	Miedź itd. odlana w grubych sztukach itd. c d ciągnięta itd. blachy i druty itd.	1 w belach.	325 bis	Czernidla przyrządzone itd.	Dla przyrządzonych czernideł w puszkach blaszanych itd. i dla czernideł do obuwia: 13 w pakach i beczkach.
276 e	Druty, platerowane itd.	8 w pakach i beczkach, 2 w koszach, 1 w belach.	326	Klej itd.	10 w pakach i beczkach, 8 w koszach, 3 w belach.
278	Towary metalowe, pospolite itd.		328	Skrobia itd.	10 w pakach i beczkach, 3 w belach.
279	Towary metalowe, przednie itd.		329 in 333	Wytwory chemiczne	12 w pakach i beczkach, 6 w koszach i beczkach papierowych, 3 w belach, 9 w beczkach zwierzchnich.
280	Towary metalowe, najprzedniejsze itd.		334 in 337	Pokosty, lakiery, towary lekarskie i pachnidła	16 w pakach i beczkach, 9 w koszach i beczkach papierowych, 6 w belach, 11 w beczkach zwierzchnich.
281	Tkaniny metalowe itd.		339	Świece łojowe	16 w pakach, 9 w koszach, 6 w belach.
282	Machiny, przyrządy itd.	13 w pakach i beczkach, 8 w półpakach, 6 w koszach, 4 w belach, ramach drewnianych i przepierzeniach.	340	Świece woskowe itd.	
283			341	Świece itd.	
284 a			342	Mydło: pospolite przednie	13 w pakach, 9 w koszach, 6 w belach.
284 bis in 287			343	Zapałki itd.	16 w pakach i beczkach, 9 w koszach, 6 w belach.
299	Narzędzia do powszechnego użytku	20 w pakach i beczkach, 13 w koszach, 9 w belach.	344	Wyroby piro-techniczne itd.	
300	Narzędzia muzyczne	23 w pakach i beczkach, 9 w belach.	345	Kapsle itd.	
304	Przybory zegarowe	20 w pakach i beczkach,	346	Środki strzelnicze itd.	16 w beczkach.
305	Zegary i mechanizmy zegarowe, szczegółowo nie wymienione	13 w koszach, 7 w belach.	347	Wszelkie środki rozsadzające i wybuchające pod Nr. 346 nie objęte itd.	
306	Zegary wieżowe itd.	10 w pakach i beczkach, 6 w koszach, 4 w belach.			
307 in 315	Towary galanteryjne	20 w pakach i beczkach, 13 w koszach, 9 w belach.			
320 bis	Kwas siarkowy	Dodatek na tarę dla kwasu siarczanego, gdy nadchodzi w wagonach cysternowych bez innych naczyń: 15 procentów.			

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LV. — Wydana i rozesłana dnia 20. lipca 1894.

(Zawiera Nr. 152—153.)

152.

Dokument koncesyjny z dnia 13. czerwca 1894,

na kolej miejscową elektryczną ze stacyi Gmunden na kolei w dobrach komory solnej do miasta Gmunden.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomaryjski i Iliryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Słaski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy firma Stern i Hafferl w Wiedniu podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei miejscowej elektrycznej ze stacyi Gmunden na kolei w dobrach komory solnej do miasta Gmunden, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonyj koncesyonaryuszce koncesyą niniejszą na zasadzie ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia

27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 198), jakoteż z odpowiedniemi zastosowaniem postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszce prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei miejscowej z ruchem elektrycznym wąskotorowej od stacyi Gmunden na kolei państwowej Attnang—Steinach-Irding do miasta Gmunden.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

a) Uwolnienie od stępli i należności od wszelkich umów, które to przedsiębiorstwo zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą skutecznie, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyjących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyjących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcyj wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych i od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, na lat dwadzieścia, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest rozpocząć budowę kolei żelaznej w §. 1 wzmiankowanej niezwłocznie, skończyć najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesyonaryuszka kaucyą w sumie dwu tysięcy złotych a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanej użyte być miały drogi publiczne, koncesyonaryuszka winna postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania drogi.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinna koncesyonaryuszka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), o ile odnośne postanowienia ze względu na obrany system konstrukcyi i ruchu dadzą się według uznania Ministerstwa handlu do koncesyonowanej kolei miejscowej zastosować, tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszce prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobnej Spółki akcyjnej do prowadzenia przedsiębiorstwa kolei miejscowej koncesyonowanej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszki.

Wypuszczenie w obieg obligacyj pierwszorzędnych jest wzbronione.

Natomiast nadaje się koncesyonaryuszce prawo wypuszczenia w obieg akcyj pierwszorzędnych, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę, którą Rząd oznaczy.

Dywidenda należąca się od akcyj pierwszorzędnych, zanim akcy zakładowe nabeżdą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery i pół od sta i do płaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wykończeniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych

budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki jakoteż formularze akcyj zakładowych i pierwszorzędnych, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych niższych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach rządowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich, i zandarmeryi a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesjonaryuszka zobowiązuje się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonaryuszki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesjonaryuszki obowiązującymi wtedy, gdy zostaną jej urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonaryuszce tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonymi ułatwieniami.

Koncesjonaryuszka zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych pod-

oficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

O ile podobne niżenia, jakie w §. 7 dla transportów wojskowych są przepisane, mają być udzielane także korpusom straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) lub innym organom publicznym, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych.

§. 9.

Koncesjonaryuszka obowiązana jest w razie uruchomienia wojska i w razie wojny wstrzymać ruch na kolei koncesjonowanej bez pretensji do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, jak Władza wojskowa uzna za potrzebne do ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych na jednej z dróg publicznych, którychby kolej używała.

§. 10.

Koncesją nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesji przed upływem przerweczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 11.

Koncesjonaryuszka nie jest upoważniona do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesjonowanej, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesjonowanej mianowicie w tym przypadku, gdyby została połączona bezpośrednio z jedną z kolei, na którychby Rząd ruchu utrzymywał i prawo utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesjonaryuszki.

W przypadku takim koncesjonaryuszka zwrócić ma Rządowi koszta z powodu tego utrzymywa-

nia ruchu rzeczywiście poniesione lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który zawarty będzie z koncesyonaryuszką.

§. 12.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dechód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty najpomyślniejszego roku w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania po $4\frac{1}{2}$ od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia tegoż kapitału akcyjnego w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszce za kapitał zakładowy dochód średni w myśl ustępu 1go a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną także wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku płatnych.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych, zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po $4\frac{1}{2}$ od sta na rok wartości kapitałowej rat, które według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczna bepośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 13.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 12, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 12), zatrzyma koncesyonaryuszka na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się jej z rachunku wynikające aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszkę z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt koncesyonaryuszki.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, przedstawiającej dyrekcyą Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustąwom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały

albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowym, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryuszka jest obowiązana ze względu na łączący się z tem ciężar czynności płacić skarbowi państwa wynagrodzenie ryczałtowe, którego wysokość oznaczy Rząd ze względem na rozmiary przedsiębiorstwa.

Uwalnia się koncesyonaryuszkę od przepisanego w §fie 89tym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania zwiększonych kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

§. 15.

Nadto zastrzega sobie Rząd, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczano się naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie miał prawo zapobiegać temu środkami odpowiadającemi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem okresu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszce prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkiemi postanowieniami w niej zawartemi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia trzynastego miesiąca czerwca roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego czwartego, Naszego panowania czterdziestego szóstego.

 Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbbrand r. w.

Plener r. w.

153.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny z dnia 12. lipca 1894,

tyczące się preparatów piorunujących i wyrobów pirotechnicznych mających przeznaczenie, by kolejom i innym publicznym przedsiębiorstwom transportowym służyły za środki sygnałowe.

Ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu rozporządzają w porozumieniu z wspólnem Ministerstwem wojny co następuje:

§. 1.

Preparaty piorunujące i wyroby pirotechniczne, które są przeznaczone, by kolejom i innym publicznym zakładom transportowym służyły za środki sygnałowe, mogą być wyrabiane, znajdować się w obrocie i być używane tylko w takim wypadku, gdy co do tychże nastąpiło uznanie, że są dopuszczalne.

Wyjmuje się z pod tego rygoru próbny wyrób i próbny użytek tych przedmiotów w celach uzyskania dopuszczenia.

Jednak i do podobnego wyrabiania, tudzież próbnego użytku takich przedmiotów jest potrzebne zezwolenie administracyjnej władzy krajowej.

W chemicznych laboratoryach szkół głównych dozwala się wytwarzania takich preparatów piorunujących i wyrobów pirotechnicznych do celów naukowych pod odpowiedzialnością naczelników tychże laboratoryów a to w szczególności za odpowiednie zachowanie onychże i przeszkadzanie nadużyciu.

§. 2.

Kto pragnie uzyskać dopuszczenia jednego z środków sygnałowych w §. 1 wspomnianych, winien wnieść podanie opatrzone dokładnym opisem środka sygnałowego i jego sposobu fabrykowania do Ministerstwa spraw wewnętrznych, które zarządzi zbadanie tegoż przez znawców.

§. 3.

Wnoszący taką prośbę, winien w tym celu, zasięgnawszy poprzedzającego polecenia co do ilości i miejsca oddania, złożyć autentyczny wzór swego fabrykatu, i nadto udzielić czynnikom, którym zbadanie polecono, wszystkich możliwie potrzebnych wykazów, tyczących się jego fabrykatu.

§. 4.

Proszący o dopuszczenie winien złożyć takse 125 zł. austryacką walutą przeznaczoną na pokrycie kosztów badania.

§. 5.

Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem handlu rozstrzyga na podstawie wyników zbadania o dopuszczalności artykułu i co do warunków dopuszczenia. W wypadkach dopuszczenia udzielony będzie petentowi konsens na fabrykację artykułu i co do jego sprzedaży.

§. 6.

Fabrykacja w sposobie zarobkowania, tudzież sprzedaż w sposobie zarobkowania artykułów wspomnianych w §. 1 wymaga koncesyi władzy przemysłowej odpowiednio do §. 15, l. 11 ustawy przemysłowej.

Koncesya udzielona być może tylko z zachowaniem warunków zawartych w konsensie dopuszczenia.

§. 7.

Zakład przemysłowy do fabrykacji wspomnianych artykułów podlega zatwierdzeniu władzy przemysłowej wydanemu na podstawie przepisane go w III. rozdziale ustawy przemysłowej szczególnego postępowania.

§. 8.

Artykuły tego rodzaju o jakich mowa w §. 1, podlegają także przy przywozie do obszaru krajów reprezentowanych w Radzie państwa przepisom tego rozporządzenia, z wyjątkiem postanowień dotyczących się fabrykacji.

§. 9.

Rozporządzenie niniejsze stosuje się także do wszystkich już wytworzonych lub w użyciu będących środków sygnałowych, jeżeli są rodzaju odpowiadającego §owi 1.

§. 10.

Gdyby warunki, pod jakimi wyrzeczono dopuszczalność jako środka sygnałowego jednego z artykułów §u 1go (§. 5) nie były zachowywane, natenczas Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem handlu może cofnąć konsens dopuszczenia, gdyby publiczne względy tego wymagały.

§. 11.

Z upływem roku po dniu, w którym niniejsze rozporządzenie nabyło mocy obowiązującej, kolejom żelaznym i innym publicznym zakładom transportowym nie wolno używać innych środków sygnałowych prócz tych, które na podstawie §u 5go niniejszego rozporządzenia zostały dopuszczone.

One są obowiązane w przeciągu czterech tygodni donieść Ministerstwu spraw wewnętrznych jakie środki sygnałowe mają w użyciu, tudzież o każdej zmianie, jaka w wyborze środków sygnałowych nastąpi, nadto są obowiązane donosić Ministerstwu spraw wewnętrznych i Ministerstwu handlu o każdej przygodzie, jaka się wydarzy przy użyciu środków sygnałowych.

§. 12.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie stosują się do ruchu okrętowego, choćby tenże służył publicznemu obrotowi.

§. 13.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą — o ile co do nich karalność na podstawie ustawy karnej, lub karalność na podstawie postanowień karnych ustawy przemysłowej nie ma miejsca — odpowiednio do rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

§. 14.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVI. — Wydana i rozesłana dnia 24. lipca 1894.

(Zawiera Nr. 154 — 158.)

154.

Ustawa z dnia 9. lipca 1894,

upoważniająca Ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do zawarcia z Ministerstwem krajów korony węgierskiej umowy tyczącej się wykupienia biletów państwowych w ogólnej sumie 200 milionów złotych austriackiej waluty.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do zawarcia z Ministerstwem krajów korony węgierskiej następującej umowy:

Artykuł I.

Na podstawie artykułu XIX. umowy monetarnej i walutowej z dnia 11. sierpnia 1892, postanawia się w obopólnym porozumieniu się, że z długu wspólnego nieustalonego w kwocie 312 milionów złotych austriackiej waluty w biletach państwowych ma być wykupiona na razie częściowa kwota 200 milionów złotych austriackiej waluty.

Wykupienie to nastąpi za pomocą wywołania i wykupienia biletów państwowych na jeden złoty

austriackiej waluty, tudzież za pomocą wykupienia odpowiedniej części biletów państwowych innych kategorii.

Artykuł II.

Dalsze wydawanie biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty zamyka się z dniem, w którym umowa niniejsza zostanie zawarta.

Istniejący powszechny obowiązek do przyjmowania w miejsce zapłaty biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty, wydanych aż do wspomnianego dnia pod firmą c. i k. centralnej kasy państwowej i datą z dnia 1. lipca 1888, gaśnie dnia 31. grudnia 1895. Atoli aż do dnia 30. czerwca 1896 przyjmowane będą rzeczony bilety państwowe na jeden złoty austriackiej waluty we wszystkich obopólnych kasach państwowych i urzędach, tudzież w c. i k. wspólnych kasach i urzędach z tytułu zapłaty, zaś w kasach spełniających w obu obszarach państwowych funkcje kasy zamiany do wymiany za inne ustawowe środki zapłaty.

Wywołanie i wykupywanie wspomnianych biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty będzie zarządzane w ciągu roku 1894 drogą rozporządzeń wydanych przez c. k. Ministerstwo skarbu i przez królewsko węgierskie Ministerstwo skarbu w porozumieniu z c. i k. wspólnym Ministerstwem skarbu. Jako ostateczny termin do wykupywania ma być ustanowiony dzień 31. grudnia 1899

Z upływem dnia 31. grudnia 1899 ustaje wszelki obowiązek państwa do wykupienia tych biletów państwowych.

Artykuł III.

Oprócz tego wykupić należy aż do końca 1897 biletów państwowych na pięć złotych względnie na pięćdziesiąt złotych austriackiej waluty w takiej kwocie, która doliczona do kwoty biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty wydanych aż do dnia, w którym niniejsza umowa będzie zawarta, da ogólną kwotę dwustu milionów złotych austriackiej waluty.

W celach wykupienia wyzspomnianej kwoty biletów państwowych na pięć złotych, względnie na pięćdziesiąt złotych austriackiej waluty nie zarządza się ich wywołania, natomiast uskutecznią c. k. Ministerstwo skarbu i królewsko węgierskie Ministerstwo skarbu w biegu powyżej ustanowionych lat i aż do powyżej ustanowionej kwoty wycofanie tych biletów państwowych na pięć złotych, względnie na pięćdziesiąt złotych austriackiej waluty, które znajdują się obecnie w kasach państwowych lub do nich wpłyną.

Dla łatwiejszego wykonania tego wykupienia można w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem skarbu także zarządzić, ażeby poddano wykupieniu bilety państwowe na pięć złotych, względnie na pięćdziesiąt złotych austriackiej waluty, znajdujące się w zapasach c. i k. centralnej kasy państwowej lub do niej wpływające a to w miarę kwot przeznaczonych na wykupienie.

Artykuł IV.

Wykupywanie wywołanych biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty, tudzież wykupywanie biletów państwowych innych kategorii nastąpi zapomocą innych środków płatniczych, wszakże z wyłączeniem biletów państwowych. W miejsce wykupionych biletów państwowych, innych biletów państwowych wydawać nie wolno.

C. k. Ministerstwo skarbu i królewsko węgierskie Ministerstwo skarbu wydadzą na wykupienie biletów państwowych w każdym z lat 1894 i 1895 jednokoronówki za dwadzieścia milionów złotych austriackiej waluty, które na podstawie artykułu VIII. umowy monetarnej i walutowej wybite być mają. Wspomniane jednokoronówki, które na wykupywanie biletów państwowych mają być wydane, wliczone będą do ustanowionego w artykule IX. tejże samej umowy kontyngentu wybijania monet; ich wydanie przez obustronne zarządy skarbowe nastąpi wedle klucza rozdziału ustanowionego w artykule X. umowy monetarnej i walutowej.

Środki zapłaty, które ponad te kwoty do wykupywania bądź za srebrne złote austriackiej waluty, bądź za bilety Banku austriacko-węgierskiego będą potrzebne, otrzymają c. k. Ministerstwo skarbu i królewsko węgierskie Ministerstwo skarbu przez złożenie w Banku austriacko-węgierskim dwudzie-

stokoronówek, dokonać się mające odpowiednio do postanowień następującego artykułu.

C. k. Ministerstwo skarbu i królewsko węgierskie Ministerstwo skarbu ustanowią zgodnie w każdym z osobna przypadku w jakiej wysokości ustawowa przeciwwartość za złożone dwudziestokoronówki uiszczona być ma sztukami srebrnych złotych, a w jakiej wysokości w biletach bankowych.

Artykuł V.

C. k. Ministerstwo skarbu i królewsko węgierskie Ministerstwo skarbu złożą w Banku austriacko-węgierskim stopniowo i w miarę potrzeby w stosunku kwot ustanowionym w artykule XIX. umowy monetarnej i walutowej dwudziestokoronówki aż do kwoty maksymalnej 160 milionów złotych austriackiej waluty.

Z tej kwoty maksymalnej przypadnie zatem na c. k. Ministerstwo skarbu kwota 112 milionów złotych, zaś na królewsko węgierskie Ministerstwo skarbu kwota 48 milionów złotych austriackiej waluty.

W celu dostarczenia gwarancji za to, że złożone złoto nie będzie użyte odmiennie od pierwotnego przeznaczenia, zawrze każdy z obu rządów skarbowych z Bankiem austriacko-węgierskim umowę co do tych składów, która zawierać będzie następujące postanowienia:

1. C. k. Ministerstwo skarbu, względnie królewsko węgierskie Ministerstwo skarbu składa w odnośnym głównym zakładzie Banku austriacko-węgierskiego dwudziestokoronówki aż do wysokości maksymalnej przypadającej na każde z nich.

W miarę dokonanego złożenia i w takim stosunku, że jeden złoty austriackiej waluty liczy się za równy dwóm koronom, oddaje Bank austriacko-węgierski składającemu Ministerstwu skarbu do dyspozycji w odnośnym zakładzie głównym przeciwwartość, a to wedle żądania składającego Ministerstwa skarbu albo w pieniądzech srebrnych kurantowych, albo w biletach bankowych.

2. Złożone dwudziestokoronówki wliczone będą do skarbu metalowego Banku austriacko-węgierskiego. O ile przeciwwartość za złożone dwudziestokoronówki dana była przez Bank nie w pieniądzech srebrnych kurantowych, ale w biletach bankowych, złożone dwudziestokoronówki, dopóki w tym względzie nie nastąpi inne zgodne ustawowe uregulowanie, użyte być mogą ze strony Banku tylko na pokrycie tych wspomnianych biletów bankowych i nie ma Bank prawa przez wliczenie tych składów do zapasów metalowych podwyższyć odpowiednio do artykułu 84. statutów Banku au-

stryacko-węgierskiego ogólną sumę dopuszczalnego obiegu biletów bankowych.

Dotrzymanie tego postanowienia wykazywane będzie szczegółowo w sposobie cyfrowym w przeglądach tygodniowych, które Bank austriacko-węgierski stosownie do artykułu 104 statutów podaje do publicznej wiadomości.

3. Na wypadek, że obecny do końca roku 1897 trwający przywilej Bankowi austriacko-węgierskiemu nie będzie odnowiony, lub gdyby Bank austriacko-węgierski przed tym terminem przystąpił do likwidacji, jest Bank austriacko-węgierski obowiązany, otrzymane w ten sposób dwudziestokoronówki zwrócić c. k. Ministerstwu skarbu, względnie królewskiemu węgierskiemu Ministerstwu skarbu na ich żądanie w zamian za pieniądze srebrne kurantowe lub za bilety bankowe.

Nadto dwudziestokoronówki, które w Banku austriacko-węgierskim zostały złożone, mogą być żądane napowrót na podstawie umowy obu Rządów zawrzeć się mającej ze zgodą obu stronnych czynników ustawodawczych za zwrotem równej kwoty w pieniądzech srebrnych kurantowych lub w biletach bankowych.

4. Bank austriacko-węgierski jest obowiązany w miarę własnych zapasów c. k. Ministerstwu skarbu, względnie królewskiemu węgierskiemu Ministerstwu skarbu na podstawie żądania postawionego w porozumieniu z drugim Zarządem skarbu oddać do dyspozycji w odnośnym zakładzie głównym bez potrącenia i bez kosztów każdą dowolną kwotę pieniędzy srebrnych kurantowych w zamian za bilety bankowe.

5. Bank austriacko-węgierski nie ma prawa żądać jakiegokolwiek bądź wynagrodzenia za trud wynikający z przeprowadzenia tej umowy.

Rzeczywiście wynikłe koszty opakowania i transportu będą Bankowi zwrócone.

6. Treść niniejszej umowy będzie stanowczo uregulowana w przypadku odnowienia przywileju.

7. Skuteczność takiej między jednym z obu Ministerstw skarbu a Bankiem austriacko-węgierskim zawartej umowy zawisła od warunku, że równa umowa zawartą zostanie między Ministerstwem skarbu drugiego obszaru państwowego monarchii a Bankiem austriacko-węgierskim

Artykuł VI.

Bilety państwowe wykupione przez Ministerstwa skarbu obu obszarów państwowych i uczynione niezdolnymi do użycia oddawane będą bez wynagrodzenia c. i k. wspólnemu Ministerstwu skarbu.

C. i k. wspólne Ministerstwo skarbu zarządzi zniszczenie biletów państwowych, które mu przez

oba Ministerstwa skarbu jako wykupione i niezdolne do użycia oddane zostaną, tudzież tych biletów państwowych, które przez c. i k. centralną kasę państwową bezpośrednio wykupione i do użycia niezdolnemi uczynione zostały. C. k. Ministerstwo skarbu i królewskiemu węgierskiemu Ministerstwu skarbu mają prawo współdziałać przy niszczeniu wykupionych biletów państwowych za pośrednictwem urzędników w tym celu wysłanych.

Artykuł VII.

Co do wydatku spowodowanego przez wykupywanie biletów państwowych, który pokryty będzie ze strony królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych w części 70 za sto, zaś ze strony krajów korony węgierskiej w części 30 za sto (artykuł XIX umowy monetarnej i walutowej), tudzież co do zaliczek przez oba Ministerstwa skarbu c. i k. centralnej kasie państwowej w celu wykupywania udzielonych, względnie co do dopłat tejsze uiszczeń się mających, nastąpi miesięczny obrachunek między oboma Ministerstwami skarbu, a tak samo i z c. i k. wspólnem Ministerstwem skarbu.

Gdyby po upływie ostatecznego terminu do wykupienia się okazało, że część wydanych biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty do wykupienia nie była przedstawiona, natenczas przypadnie z zaoszczędzenia wynikającego z odpisania tych wydanych lecz do wykupienia nie przedstawionych zatem umorzonych biletów państwowych (artykuł VIII) część 70 za sto krajom i królestwom w Radzie państwa reprezentowanym a część 30 za sto krajom korony węgierskiej.

Artykuł VIII.

Bilety państwowe, które na podstawie niniejszej umowy zostały wykupione, będą natychmiast po dokonaniu zniszczeniu odpisane z kwoty długu nieustalonego w biletach państwowych, który ma być zapłacony na koszt wspólny (artykuł XIX umowy monetarnej walutowej) jako umorzony i będą jako umorzony wykazane.

Kwota biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty, które wydane zostały aż do dnia, w którym niniejsza umowa będzie zawarta, a których aż do ostatecznego terminu wykupienia do wykupienia nie przedstawiono, zostanie po upływie tego ostatecznego terminu wykupienia odpisana z kwoty nieustalonego długu w biletach państwowych, który ma być zapłacony na koszt wspólny jako umorzona i będzie jako taka wykazana.

Aż do czasu odpisania tego umorzenia prowadzić się będzie co do biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty osobny bieżący rachunek i wykazywać się będzie kwota tych biletów państwowych, które już wykupione i zniszczone zostały,

ładziez kwota owych biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty, które są jeszcze w obiegu.

Artykuł IX.

Obieg biletów państwowych ogranicza się od tego dnia, w którym niniejsza umowa zawartą zostanie na ową sumę, jaka, z uwzględnieniem hipotecznych przekazów (udziałowych przekazów hipotecznych) w sumie maksymalnej 100 milionów złotych austriackiej waluty, które na podstawie ustępu 2. §. 5. ustawy z dnia 24. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 3 z roku 1868) a względnie węgierskiego artykułu XV. ustawy z roku 1867 wprowadzono w związek z obiegiem biletów państwowych, wynika przy strąceniu biletów państwowych, które odpowiednio do niniejszej umowy wykupiono i zniszczono.

Artykuł X.

Kontrolę co do wykonania urzędzonego tą umową wykupienia biletów państwowych w ogólnej kwocie 200 milionów złotych austriackiej waluty wykonywać będzie odpowiednio do poniżej wspomnianych ustawowych postanowień komisya kontrolująca ustanowiona dla kontroli zarządu wspólnego długu nieustalonego ustawą z dnia 10. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 53) a względnie węgierskim XLVI artykułem ustawy z roku 1868.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Madonna di Campiglio, dnia 9. lipca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.
Weltersheimb r. w. Bacquehem r. w.
Schönborn r. w. Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w. Plener r. w.

Jaworski r. w.

155.

Ustawa z dnia 9. lipca 1894,

asygnująca Ministrowi skarbu kwotę ze złotych monet krajowych waluty koronowej, które stosownie do artykułu III. ustawy z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 130) w zachowanie złożono.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Ministrowi skarbu asygnuje się ze złotych monet krajowych waluty koronowej, które stosownie do artykułu III. ustawy z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 130) w zachowanie złożono, kwotę do wysokości 224 milionów koron (= 112 milionów złotych austriackiej waluty).

Artykuł II.

Minister skarbu użyć winien tę asygnowaną mu kwotę złotych monet krajowych waluty koronowej wyłącznie na przysposobienie środków zapłaty w szlukach srebrnych złotych lub biletach bankowych austriackiej waluty, potrzebnych do wykupienia biletów państwowych za pomocą złożenia dwudziestokoronówek w Banku austriacko-węgierskim, odpowiednio do artykułu V. ustawy, tyczącej się wykupienia biletów państwowych w ogólnej sumie 200 milionów złotych austriackiej waluty.

Artykuł III.

Co do tego wydatku winien Minister skarbu Radzie państwa w ciągu wykonywania operacji wykupywania przynajmniej raz w każdym roku zdawać sprawę, zaś po przeprowadzeniu całej operacji przedłożyć szczegółowe sprawozdanie.

Artykuł IV.

Komisya kontrolująca Rady państwa dla długu państwa jest powołana do kontroli w tym względzie ażeby Ministrowi skarbu wydaną była ze złotych monet krajowych, znajdujących się pod jej wspólnem zamknięciem taka kwota, jaka odpowiada artykułowi I niniejszej ustawy.

Artykuł V.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł VI.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi skarbu

Madonna di Campiglio, dnia 9. lipca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Plener r. w.

156.**Ustawa z dnia 9. lipca 1894,**

upoważniająca Ministra skarbu do umniejszenia nieustalonego długu w udziałowych zapisach hipotecznych na kwotę siedmdziesięciu milionów złotych austriackiej waluty.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Ministra skarbu, ażeby nieustalony dług w udziałowych zapisach hipotecznych z sumy maksymalnej stu milionów złotych austriackiej waluty ograniczył drogą rozporządzenia w czasie, który mu się wyda stosownym, na kwotę siedmdziesięciu milionów złotych austriacką walutą.

§. 2.

W odnośnem rozporządzeniu zarządzi Minister skarbu równocześnie wykupienie tych udziałowych zapisów hipotecznych, które wydane zostały ponad kwotę przez niego ustanowioną, względnie tych biletów państwowych, które zamiast onychże znajdują się w obiegu.

Wykupienie to winno być urządzone odpowiednio do następujących postanowień:

Wykupienie wspomnianych udziałowych zapisów hipotecznych, względnie biletów państwowych, nastąpi zapomocą innych ustawowych środków wypłaty, wszakże z wyłączeniem biletów państwowych.

Wykupione udziałowe zapisy hipoteczne, względnie wykupione a do użycia niezdołnemi uczynione bilety państwowe, oddane będą bez wynagrodzenia c. i k. wspólnemu Ministerstwu skarbu.

W miejsce wykupionych udziałowych zapisów hipotecznych, względnie biletów państwowych, innych udziałowych zapisów hipotecznych, względnie biletów państwowych już wydawać nie wolno.

§. 3.

Kwota udziałowych zapisów hipotecznych, względnie biletów państwowych, które jako wykupione odstawione zostaną do c. i k. wspólnego Ministerstwa skarbu, będzie natychmiast po dokonaniu zniszczeniu tychże odpisana z ogólnej kwoty tego nieustalonego długu jako umorzona i będzie jako taka wykazana.

§. 4.

Środki wypłaty potrzebne do wykonania tej operacji wykupna, przysposobione być mają zapomocą zaciągnięcia długu rentowego królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, niosącego z uwolnieniem od podatków najwyżej czteroprocentowe odsetki.

§. 5.

Komisyja kontrolująca Rady państwa dla długu państwa powołana jest do kontroli nad wykonaniem postanowień niniejszej ustawy.

§. 6.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Madonna di Campiglio, dnia 9. lipca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Plener r. w.

157.**Obwieszczenie c. k. Prezydenta Ministrów z dnia 24. lipca 1894,**

podające do wiadomości, że między Ministerstwem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych a Ministerstwem krajów korony węgierskiej zawarto umowę ustanowioną w ustawie z dnia 9. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 154).

W wykonaniu ustawy z dnia 9. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 154) zawarto Ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z Ministerstwem krajów korony węgierskiej umowę, tyczącą się wykupienia biletów państwowych w ogólnej sumie 200 milionów złotych austriackiej waluty w brzmieniu ustanowionem wspomnianą ustawą. Równocześnie umówiły się obopólne Rządy, że wspomniana umowa ogłoszona będzie i nabędzie prawnej mocy dnia 24. lipca 1894.

Windisch-Graetz r. w.

158.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. lipca 1894,

zarządzające wywołanie i wykupienie biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty.

Na podstawie ustawy z dnia 9. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 154) upoważniającej Ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do zawarcia z Ministerstwem krajów korony węgierskiej umowy dotyczącej się wykupienia biletów państwowych w ogólnej sumie 200 milionów austriackiej waluty, rozporządza się po uzyskaniu zgodności z królewsko węgierskim Ministerstwem skarbu i w porozumieniu z c. i k. wspólnym Ministerstwem skarbu wywołanie i wykupienie biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty pod firmą c. i k. centralnej kasy państwowej i z datą z dnia 1. lipca 1888 wydanych, a to stosownie do następujących postanowień:

1. Dalsze wydawanie biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty zamyka się z dniem dzisiejszym.

C. k. kasom państwowym i urzędem, tudzież c. i k. wspólnym kasom i urzędem nie wolno od dzisiejszego dnia wydawać dalej biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty, które się w ich zapasach znajdują, lub u nich wpłacone będą.

2. Istniejący powszechny obowiązek do przyjmowania tytułem zapłaty tych biletów państwo-

wych na jeden złoty austriackiej waluty gaśnie dnia 31. grudnia 1895.

Zatem w prywatnym obrocie przyjmowane będą wspomniane bilety państwowe tylko jeszcze aż do 31. grudnia 1895 włącznie jako zapłata w ich imiennej wartości, względnie w wartości płatniczej ustanowionej w artykule XXIII ustawy z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 126).

3. Natomiast są c. k. kasy państwowe i urzędy tudzież c. i k. wspólne kasy i urzędy obowiązane, przyjmować wspomniane bilety państwowe na jeden złoty austriackiej waluty jeszcze aż do dnia 30. czerwca 1896 tytułem zapłaty, zaś c. k. kasy spełniające funkcje kas zamiany, tudzież c. i k. centralna kasa państwowa w Wiedniu także do wymiany za inne ustawowe środki wypłaty, wszakże z wyłączeniem biletów państwowych.

4. Począwszy od dnia 1. lipca 1896 aż do dnia 31. grudnia 1899 wspomniane bilety państwowe na jeden złoty austriackiej waluty przyjmowane będą dy zamiany za inne ustawowe środki wypłaty, z wyłączeniem wszakże biletów państwowych, już tylko w c. k. kasach spełniających funkcje kas zamiany, tudzież w c. k. centralnej kasie państwowej w Wiedniu.

5. Po dniu 31. grudnia 1899 wykupienie tych biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty już miejsca nie ma i ustaje z upływem tegoż dnia wszelki obowiązek państwa do wykupienia tych biletów państwowych.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVII. — Wydana i rozesłana dnia 28. lipca 1894.

(Zawiera Nr. 159—164.)

159.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 14. czerwca 1894,

tyczące się uzupełnienia postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. czerwca 1891—VI (Dz. u. p. Nr. 78) o ułatwieniach obrotowych dla parowców przybrzeżnych pod względem kursów przez nich peryodycznie odbywanych.

W porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu i interesowanemi królewsko węgierskimi Ministerstwami czyni się ułatwienia obrotowe, które rozporządzeniami ministeryalnemi z dnia 23. czerwca 1891—VI (Dz. u. p. Nr. 78) i z dnia 13. lipca 1892 (Dz. u. p. Nr. 115), przywołono parowcom morskim odbywającym kursy peryodyczne, zawisłemi od dalszego warunku, że artykuły żywności na tych statkach jako prowiant wiezione, tudzież cały ładunek statków składać się może wyłącznie z towarów śródkrajowych lub takich towarów zagranicznych, które są zasłonięte jakimkolwiek dokumentem cłowym.

Takim pod względem obrotu faworyzowanym parowcom pozwala się zresztą także zawiązać do portów, które w ogóle dla obrotu nie są otwarte (tak zwanych martwych), o ile rozchodzi się o owe porty wspomnianego rodzaju, które są wymienione w zatwierdzonym programie kursów.

Dalej uzupełnia się §. 4 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. czerwca 1893—VI postano-

wieniem, że w wypadkach, gdy parowce przedsiębiorstw, które proszą o zezwolenie im wzmiankowanych ulg, zawijają podczas kursów programowi odpowiadających do portów należących do obszaru obu państw, poprzednio nastąpić musi porozumienie się interesowanych obustronnie c. k. krajowych władz skarbowych i królewsko węgierskich władz skarbowych w tym względzie, czy przeciw programowi kursów nie czynią zarzutów, tudzież że na podstawie porozumienia się obustronnych Ministerstw skarbu zezwolenie na ulgi obrotowe wydane będzie przez Ministerstwo skarbu owego obszaru, w którym odnośne przedsiębiorstwo ma swoją siedzibę.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Warnbrand r. w.

Plener r. w.

160.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 27. czerwca 1894,

tyczące się odprawy celnej używanych zatyczek korkowych w celach uszlachetnienia winogrodu.

W porozumieniu z interesowanemi królewsko węgierskimi Ministerstwami rozporządza się, że używane zatyczki korkowe, służące do uszlachetnie-

nia winogrodu, odprowadzane być mają wedle numeru taryfy 95 a (wolne od cła) w wypadkach, gdy bywają sprowadzane przez winogrodników za poświadczeniem śródkrajowego towarzystwa ziemiańskiego, jako sprowadzane zatyłki korkowe użyte będą do uszlachetnienia winogrodu.

Wspomniane poświadczenia, które winogrodnik winien posłać zagranicznemu wysyłającemu, muszą być przyłączone do listu przewoźnego towarzyszącego posyłce, a urzędowi cłowym wolno tylko takie posyłki odprowadzać wedle numeru taryfy 95 a, które nadeszły opatrzone wspomnianymi poświadczeniami.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

Falkenhayn r. w.

161.

Ustawa z dnia 9. lipca 1894,

częściowo znosząca a częściowo zmieniająca postanowienia ustawy prasowej z dnia 17. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 6 z r. 1863) i ustawy o postępowaniu karnem z dnia 23. maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 119).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Obowiązek składania kaucyi w celu wydawania peryodycznego pisma drukowego znosi się i tracą moc obowiązującą wszystkie ustawy i rozporządzenia, które odnoszą się do takich kaucyi.

Jeżeli z powodu wydawania peryodycznego pisma drukowego wyrzeczono karę pieniężną lub zwrot kosztów, a zapłacenie tych kwot w ośm dni po prawomocności orzeczenia prokuratorowi państwa nie będzie wykazane, władza bezpieczeństwa winna na żądanie prokuratora państwa wstrzymać wydawanie peryodycznego pisma drukowego na tak długo, dopóki zapłacenie nie będzie udowodnione.

Za nieuprawnione dalsze wydawanie peryodycznego pisma drukowego, co do którego stosownie do ustępu 2go zarządzono wstrzymanie wydawania, karany będzie winny jako za przestępstwo, stosownie do §. 25go ustawy prasowej.

§. 2.

Przewidzianego w §. 3, ustęp 5 ustawy prasowej, a politycznej władzy krajowej zastrzeżonego

udzielania pozwolenia na sprzedawanie peryodycznych pism drukowych nie wolno co do śródkrajowych peryodycznych pism drukowych odmówić temu, kto odpowiednio do postanowienia ustawy przemysłowej ma prawo do samoistnego wykonywania wolnego przemysłu.

Wzmiankowane zezwolenie jest ważne dla ubikacji przeznaczonych do wykonywania sprzedaży, które władzy wymieniono i co do śródkrajowych peryodycznych pism drukowych władzy wymienionych.

Zezwolenie może być cofnięte tylko z takich powodów, dla których władza, stosownie do ustawy przemysłowej cofnąć może uprawnienie do wykonywania wolnego przemysłu.

§. 3.

W wypadkach, gdy rozsprzedaż pism drukowych dokonywać się ma za pomocą stale utwierdzonych albo ruchomych przyrządów automatycznych, spis pism drukowych do rozsprzedaży przeznaczonych zaopatrzony być musi potwierdzeniem politycznej władzy krajowej.

Na przyrządach automatycznych musi być umieszczony wykaz pism drukowych, które są w przyrządzie zawarte a publiczności dostępne.

§. 4.

§. 491 ustawy o postępowaniu karnem z dnia 23. maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 119) pozostaje w mocy z następującymi zmianami:

We wszystkich wypadkach aresztu, także po zatwierdzeniu wykonanego aresztu ze strony sądu (§. 488 u. o p. k.), gdy areszt, bądź to na podstawie wniesionego oskarżenia, bądź to w wypadkach postępowania obiektywnego (§. 493 u. o p. k.) po przeprowadzeniu postępowania opozycyjnego, uznany zostanie za niedający się usprawiedliwić, należy poszkodowanemu tym aresztem przy zastosowaniu obu ostatnich ustępów §. 491 u. o p. k. zapłacić z kasy państwowej wynagrodzenie dowodnej szkody.

§. 5.

Jeżeli areszt na śródkrajowe peryodyczne pismo drukowe zarządził prokurator państwa albo jeżeli zarządziła go władza bezpieczeństwa, wymienić należy przy wykonaniu aresztacji, jeżeli ją zarządził z powodu osnowy pisma drukowego, artykuł, który jest przyczyną aresztu, zaś w innych wypadkach powód aresztacji. Jeżeli areszt zarządził tylko z przyczyny niektórych ustępów pewnego artykułu, wzmiankowane ustępy wymienić należy przy wykonaniu aresztu.

Wspomniane uwiadomienia nie wykluczają ścigania karnego z przyczyny innych nie wymienionych powodów.

Części pisma drukowego odłączalne (załączki gazety itp.) nie zawierające nic karalnego, wyłączyć należy z aresztacji.

§. 6.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i sprawiedliwości.

Madonna di Campiglio, dnia 9. lipca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Plener r. w.

162.

Obwieszczenie Ministra handlu z dnia 18. lipca 1894,

o utworzeniu w Ministerstwie handlu i przy generalnej inspekcji austriackich kolei oddziału zawodowego dla spraw kolei lokalnych (Urzędu dla kolei lokalnych).

Jego cesarska i królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. maja b. r. najmiłościwiej zezwolić, by w Ministerstwie handlu utworzono dla spraw kolei lokalnych osobny oddział zawodowy (Urząd dla kolei lokalnych) z dwoma biurami, a mianowicie:

- a) dla agendów legislacyjnych i administracyjnych i
- b) dla agendów technicznych i komercyjnych.

Zakres działania biura legislacyjnego i administracyjnego obejmuje: prace legislacyjne, sprawy koncesyjne, ogólne wykonywanie nadzoru państwa, sprawy towarzyskie, finansowe, tudzież wszelkie inne administracyjne i prawnicze, odnoszące się do kolei lokalnych.

Zakres działania biura technicznego i komercyjnego, będącego zarazem samodzielnym oddziałem generalnej inspekcji austriackich kolei, obejmuje:

1. Wydawanie opinii pod względem technicznym i komercyjnym co do przedstawianych projektów kolei lokalnych;
2. wykonanie robót dotyczących się ustanowienia trasy, wygotowywanie projektów generalnych lub szczegółowych na koszt państwa lub na rachunek interesentów, gdyby to było potrzebne;

3. przedsięwzięcie badań pod względem komercyjnym w połączeniu z zabezpieczeniem dodatków interesentów i wypracowywanie obliczeń co do prawdopodobnych dochodów;

4. wypracowywanie technicznych i taryfowych warunków koncesyjnych;

5. wdrażanie komisyjnych czynności urzędowych (rewizji trasy, komisji stacyjnej, obejścia administracyjnego i pertraktacji co do wyłączenia, techniczno-policyjnego badania);

6. interwencję przy wspomnianych komisjach;

7. orzekanie co do operatów komisyjnych we względzie technicznym i komercyjnym;

8. współdziałanie przy pertraktacjach, dotyczących się koncesji na koleje lokalne i przy czynnościach ustawodawczych, dotyczących spraw kolei lokalnych;

9. kierowanie budową i wykonywanie budowy kolei lokalnych w wypadkach, gdy budowę wykonują urzędy państwa a wykonanie tejże nie jest obowiązkiem generalnej dyrekcji kolei państwowych;

10. badanie i zatwierdzanie kontraktów co do ruchu na kolejach lokalnych;

11. nadzór i kontrolę (wykonawczą służbę nadzoru) co do budowy, konserwacji kolei i ruchu na niej, licząc tu także służbę przewozową, tudzież sprawy taryfowe samoistnych kolei lokalnych i małego znaczenia, o ile te koleje nie znajdują się w zarządzie generalnej dyrekcji austriackich kolei państwowych;

12. współdziałanie przy statystyce kolei lokalnych i małego znaczenia wspólnie z departamentem statystycznym Ministerstwa handlu;

13. stawianie wniosków i wydawanie opinii pod względem ustanowienia powszechnie obowiązujących przepisów, dotyczących się jak najdalej sięgających uproszczeń administracyjnych co do budowy i ruchu, licząc tu także kwestye taryfowe kolei lokalnych i małego znaczenia;

14. współdziałanie przy wykonywaniu tych agendów, którymi i nadal kierować będzie jednolicie co do wszystkich linii kolejowych właściwy oddział fachowy inspekcji generalnej austriackich kolei, mianowicie dotyczących się: spraw wojskowych i rozkładów jazdy, typów konstrukcyjnych na środki transportowe, prób kotłów, techniczno-policyjnego próbowania lokomotyw i innych spraw tym podobnych.

Urząd kolei lokalnych rozpoczął swoje czynności urzędowe dnia 1. lipca 1894.

Wurmbrand r. w.

163.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. lipca 1894,**

tyczące się rozszerzenia zakazu przywożenia z zagranicy marek do gry na różne inne przedmioty, które są podobne do znajdujących w obiegu monet śródkrajowych i zagranicznych.

W porozumieniu z c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych i handlu, tudzież z interesowanemi królewsko węgierskiemi Ministerstwami rozszerza się wydany rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 23. października 1886 (Dz. u. p. Nr. 153) zakaz przywożenia marek do gry, które co do wielkości, koloru i ozdób są podobne do monet stępla austriackiego lub węgierskiego, na wszystkie do monet podobne przedmioty, które choćby nawet tylko w części naśladują monety piętne stępla austriackiego lub węgierskiego, tudzież będące w obiegu zagraniczne monety piętne, bez względu na przeznaczenie tych przedmiotów, np. na marki do gry, ozdoby itp., mianowicie także i w tych przypadkach, jeżeli są opatrzone kluczkami itp.

Zakaz niniejszy nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Bacquehem r. w. Wurmbbrand r. w.
Plener r. w.

164.**Rozporządzenie cesarskie z dnia z dnia 24. lipca 1894,**

tyczące się udzielania zapomóg z funduszów państwa na ulagodzenie niedostatku.

Na zasadzie §u 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) uznają za stosowne rozporządzić co następuje:

§. 1.

Upoważniam Mój Rząd do wydania z funduszów państwa w miarę istotnej potrzeby kwot aż do wysokości 400.000 zł. w celu wsparcia ludności zasilku potrzebującej w tych okolicach niektórych królestw i krajów, które są niedostatkiem zagrożone.

§. 2.

Z wspomnianej kwoty użyć może Rząd kwotę częściową 200.000 zł. w celu udzielania zapomóg niewrotnych, w szczególności na zakupienie żywności, ziarna na zasiew, słomy i paszy dla bydła, a w miarę zachodzących okoliczności na odbudowanie domostw zniszczonych lub uszkodzonych, tudzież w celu wykonania publicznych robót ogółowi pożytek przynoszących.

§. 3.

Kwota 200.000 zł. użyta być może w celu udzielania nieoprocentowanych zaliczek osobom, które w skutek pożaru w Nowym Sączu w roku 1894 pomocy zapotrzebowały, w celu odbudowania zniszczonych domostw.

Zaliczki wspomniane udzielane będą albo na podstawie zabezpieczenia hipotecznego albo na podstawie gwarancyi gminy.

Splata wspomnianych zaliczek nastąpi począwszy od dnia 1. stycznia 1900 w najwyższej dziesięciu równych ratach rocznych.

Zaległe raty zaliczek mogą być ściągane w drodze politycznej egzekucyi.

§. 4.

Dokumenty prawne, podania i protokoły, tyjące się zapomóg i zaliczek w §§. 2 i 3 wymienione są wolne od stępli i opłat.

Jeżeli gmina Nowego Sącza uzna za potrzebne zarządzić hipoteczne zabezpieczenia zaliczek za jej gwarancyą udzielonych, za to żadnej należytości płacić nie będzie.

§. 5.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia, które nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Ischl, dnia 24. lipca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.
Weltersheimb r. w. Bacquehem r. w.
Schönborn r. w. Wurmbbrand r. w.
Madeyski r. w. Plener r. w.

Jaworski r. w.

Rok 1894.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LVIII. — Wydana i rozesłana dnia 1. sierpnia 1894.

(Zawiera Nr. 165—166.)

165.

Ustawa z dnia 11. lipca 1894,

o uzyskiwaniu funduszków na budowę pomieszczeń dla szkół średnich, tudzież seminaryów nauczycielskich męskich i żeńskich.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Fundusze potrzebne na budowę pomieszczeń dla szkół średnich, tudzież seminaryów nauczycielskich męskich i żeńskich, jakoteż na ich urządzenie wewnętrzne i uposażenie, mogą być uzyskane aż do sumy maksymalnej ogółem trzech milionów złotych przez zaciągnięcie pożyczek w kasach oszczędności lub innych publicznych zakładach kredytowych, przy czem umowna stopa procentowa każdej pożyczki z osobna przenosić nie może czterech od sta, zaś co do umorzenia każdej pożyczki z osobna, umówić się należy z odnośnym zakładem kredytowym w taki sposób, by nastąpiło w najwięcej 45letnich anuitetach.

§. 2.

W każdym pojedynczym wypadku starać się należy osobno porządkiem konstytucyjnym o zatwierdzenie preliminarza zamierzonej budowli i o upoważnienie do zaciągnięcia pożyczki (§. 1) celem uzyskania funduszków na tę budowę potrzebnych.

§. 3.

Kwoty anuitetów do wypłaty przypadające zamieszczane będą corocznie w preliminarzu państwa, a to w dziale wydatków na długi państwa (Rozdział XVII).

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświecenia tudzież Memu Ministrowi skarbu.

Madonna di Campiglio, dnia 11. lipca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Gractz r. w. Madeyski r. w.
Plener r. w.

166.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 1. sierpnia 1894,

zmieniające a względnie uzupełniające niektóre postanowienia rozporządzenia z dnia 1. sierpnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 126) podającego przepisy o przewozie przedmiotów wybuchających kolejami żelaznymi.

W rozporządzeniu z dnia 1. sierpnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 126) podającym przepisy o przewozie

przedmiotów wybuchających kolejami żelaznymi, zmieniają się a względnie uzupełniają się z mocą obowiązującą od dnia 1. września 1894 poniżej wyszczególnione postanowienia, mianowicie:

§. 6.

Liczba 7, lit. a, ustęp 5 ma opiewać:

„5. Każda paka zawierać może najwięcej 20 kilogramów kapsli rozsadzających. Paki, których ciężar przewyższa dziesięć kilogramów, muszą być opatrzone antabami lub listwami w celu łatwiejszego przenoszenia.“

Liczba 7, lit. a, ustęp 6 ma opiewać:

„6. List przewozowy każdej posyłki musi zawierać poświadczenie, wystawione przez posyłającego, że przepisy powyższe, zawarte w ustępach 1 do 5 zostały zachowane.“

Liczba 7, lit. b, ustęp 2 ma opiewać:

„2. (1) Podpały elektryczne na długich drutach guttaperkowych lub żerdkach drewnianych łączyć należy wiązkami, zawierającymi najwięcej po 10 sztuk w pakiety, z których każdy zawierać może najwięcej 100 podpałów. Palniki leżeć powinny naprzemian to na jednym to na drugim końcu pakietu. Najwięcej po dziesięć takich pakietów obwija się w gruby papier, obwiązuje się i pakuje w pace drewnianej lub grubej blaszanej, którą wypełnić należy sianem, słomą lub podobnym materyałem. Pakę tę umieszcza się w drugiej zwierzchniej drewnianej, której ściany powinny mieć najmniej 25 milimetrów grubości.

(2) Tak zwane palniki Abegga pakować należy w pakach drewnianych, mających najmniej

12 milimetrów grubości na dnie, pokrywie i ścianach bocznych a najmniej 20 milimetrów grubości na ścianach czołowych a dłuższych o 8 centymetrów od długości palników, w taki sposób, by każda paka zawierała najwięcej 100 palników i by połowa palników do każdej z obu ścian czołowych zapomocą drutów tak silnie była umocowana, że palniki ani siebie wzajemnie lub ścian paki dotykać ani też przesuwac się nie mogą. Najwięcej po 10 takich pak pakować należy w skrzynię zwierzchnią.“

§. 10.

Pod **liczbą 7, lit. b** zamiast słów: „gdy mają być wprowadzone do tego obszaru“ wstawić należy:

„gdy mają być wprowadzane, wywożone lub przewożone.“

§. 26.

W ustępie 1 należy wykreślić słowa: „kryte bądź próżne bądź obładowane towarami nie zapalającymi się łatwo“, a w ich miejsce wstawić:

„(otwarte lub zbudowane jako kryte). Z tych następujących wozów mogą być obładowane wozy otwarte tylko przedmiotami wcale się niezapalającymi, zaś kryte, także towarami nie zapalającymi się łatwo; wozy. . . .“

Królewsko węgierski Minister handlu, z którym się w tym względzie porozumiałem, wydaje takie same zarządzenia dla kolei w krajach korony węgierskiej.

Wurmbrand r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIX. — Wydana i rozesłana dnia 8. sierpnia 1894.

(Zawiera Nr. 167.)

167.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 20. lipca 1894,

którem podaje się do wiadomości zrewidowany po raz pierwszy w myśl §. 14go ustępu 6go ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody podział na klasy niebezpieczności przedsiębiorstw obowiązku ubezpieczenia robotników na wypadek przygody podlegających, jakoteż ustanowienie stóp procentowych dla tychże klas niebezpieczności.

Ustanowienie stóp procentowych dla klas niebezpieczności, rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 22. maja 1889 (Dz. u. p. Nr. 76) ogłoszone, jakoteż podział na klasy niebezpieczności przedsiębiorstw obowiązku ubezpieczenia na wypadek przygody podlegających, temże rozporządzeniem przepisany, rozporządzeniami z dnia 7. grudnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 175), z dnia 12. czerwca 1892 (Dz. u. p. Nr. 89) i z dnia 28. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 203) zmieniony i uzupełniony, uchylają się i na zasadzie wyniku pierwszej rewizyi, dokonanej w myśl §. 14, ustępu 6go ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody wydaje się na ich miejsce po wysłuchaniu Rady przybocznej ubezpieczenia następujące postanowienia:

§. 1.

Poszczególne przedsiębiorstwa, obowiązku ubezpieczenia na wypadek przygody podlegające, zaliczane być mają do klas niebezpieczności i stop procentowych tychże klas niebezpieczności według przepisów w załączkach 1 i 2 zawartych i z zachowaniem zasad niżej podanych.

§. 2.

Przy decydowaniu co do zaliczenia do klas niebezpieczności takich przedsiębiorstw, dla których podział na klasy niebezpieczności (załączka 2) czyni różnicę między mniejszą, zwykłą i większą niebezpiecznością, jeżeli nie zachodzą żadne szczególne okoliczności, uprawniające do przyjęcia istotnego zmniejszenia się lub zwiększenia niebezpieczności, wybrać należy klasę niebezpieczności oznaczoną w środkowej przedziałce.

Zmniejszenie się lub zwiększenie niebezpieczności przyjmuje się:

1. gdy zachodzą oznaki przepisane pod tym względem w poszczególnych tytułach podziału na klasy niebezpieczności, tudzież wtedy,

2. gdy przedsiębiorstwo klasyfikować się mające, wykonywane jest inaczej niż przedsiębiorstwa tego rodzaju pospolicie są wykonywane, a mianowicie w taki sposób, że miara niebezpieczności zmniejsza się lub zwiększa o tyle, że przedsiębiorstwo ze względu na niebezpieczność, jakiej ulega, nie może już być uważane za równorzędne z innymi przedsiębiorstwami odnośnego tytułu, albo, gdy stan budowli lub urządzeń ruchu, tudzież urządzeń mających zapobiegać przydomom i techniczne wykonywanie

przedsiębiorstwa (mianowicie także ze względu na kwalifikacją robotników do czynności odbywać się mających i na nadzór nad ruchem) czyni zadość wszelkim wymaganiom lub jest całkiem niedostateczne.

3. Decydując o tem, czy przyjąć należy mniejszą czy większą niebezpieczność, mieć należy wzgląd także na doświadczenia zakładu ubezpieczenia, poczynione w ciągu ostatnich lat trzech przy ubezpieczeniu przedsiębiorstw odnośnego tytułu, jakoteż przy ubezpieczeniu tego przedsiębiorstwa, które właśnie ma być klasyfikowane, jednakże to tylko w takim razie, jeżeli w przedsiębiorstwach odnośnego tytułu a względnie w tem przedsiębiorstwie, które ma być klasyfikowane, ilość robotników jest dostateczną do wyprowadzania odnośnych wniosków. W przypadku takim zakład ubezpieczenia winien w pierwszej linii mieć wzgląd na doświadczenia poczynione w przedsiębiorstwie, o które właśnie chodzi.

Jeżeli w pewnym przedsiębiorstwie jedne okoliczności przemawiają za zwiększeniem się a drugie za zmniejszeniem się niebezpieczności, rozważyć należy wzajemny do siebie stosunek jednych i drugich.

§. 3.

Za przedsiębiorstwa nie używające motorów uważać należy w duchu niniejszego rozporządzenia te, w których żadni ubezpieczeni robotnicy nie są zatrudniani w lokalach, gdzie znajdują się kotły parowe, przyrządy parowe (gotowalniki drzewa, szmat, suszarnie parowe itd.), maszyny dostarczające siły, transmisye lub maszyny robocze mechanicznie poruszane.

§. 4.

Oznaczywszy klasę niebezpieczności pewnego przedsiębiorstwa, przy dalszem zaliczaniu onegoż do stopy procentowej tej klasy niebezpieczności mieć należy wzgląd na rozmaite źródła niebezpieczności tudzież na brak lub zmniejszenie się pewnych onejże źródeł.

Przy zaliczaniu do stopy procentowej niebezpieczności nie wolno przekraczać granicy odnośnej klasy niebezpieczności.

§. 5.

Jeżeli przedsiębiorstwa nie można zaliczyć do żadnego z tytułów podziału na klasy niebezpieczności, ponieważ przez to postawiłoby się takowe w tym samym rzędzie z przedsiębiorstwem całkiem innego rodzaju i stanowczo odmiennej niebezpieczności, natenczas szukać należy takiego rodzaju przedsiębiorstw, które odnośnemu przedsiębiorstwu ze względu tak na przedmiot jak i na rodzaj niebezpieczności są najbliższe i zalicza się je do klasy niebezpieczności owych przedsiębiorstw z wyraźnym odwołaniem się do tej zasady klasyfikacji.

§. 6.

Dla przedsiębiorstw w ten sposób urządzonych, że z głównem przedsiębiorstwem łączą się pewne przedsiębiorstwa poboczne w podziale na klasy niebezpieczności (załączka 2) w odnośnym tytule przedsiębiorstw nie uwzględnione, tudzież dla przedsiębiorstw, które w braku odnośnego przepisu w podziale na klasy niebezpieczności, nie mogą być klasyfikowane w całości, lecz których każda poszczególna część wymaga oddzielnej klasyfikacji, oznaczać należy klasę niebezpieczności i procent niebezpieczności zapomocą rachunku przepisanego w §. 7 dla przedsiębiorstw mieszanych.

Toż samo tyczy się tych przedsiębiorstw, dla których podział na klasy niebezpieczności przepisuje rozróżnianie między kategoriami robotników (np. tytuł: „Zakłady lazienne“, grupa XIII b, lub „Fabryki zapalek“ grupa VII d).

§. 7.

Gdy chodzi o przedsiębiorstwa mieszane (§. 6) oznacza się najprzód według przepisu §§. 2—5 klasę niebezpieczności i procent niebezpieczności dla poszczególnych części przedsiębiorstwa a względnie dla przedsiębiorstw głównych i ubocznych a względnie dla poszczególnych kategorii robotników i oznaczone stopy procentowe niebezpieczności mnoży się przez średnie sumy zarobków rocznych odnośnych części przedsiębiorstwa a względnie przedsiębiorstw głównych i pobocznych a względnie kategorii robotników, sumę zaś tych iloczynów dzieli się przez ogólną sumę zarobków rocznych.

Liczba tym sposobem otrzymana przedstawia procent niebezpieczności, do którego zaliczyć należy całe przedsiębiorstwo.

Jeżeli do wykonania powyższego rachunku nie można użyć średnich sum zarobkowych, natenczas zamiast nich wziąć należy odnośne ilości robotników, a mianowicie o ile zachodzą istotne różnice w średnim czasie pracy poszczególnych części, odpowiednio ilości robotników cały czas pracujących, to jest, ilości robotników sprowadzone do 300dniowego czasu pracy. Robotników i urzędników przemysłowych, należących nie wyłącznie do jednej części przedsiębiorstwa lub do wszystkich części wspólnie a względnie sumy ich zarobków, należy strącić.

§. 8.

Rachunku w §. 7 przepisanego nie stosuje się wtedy, gdy części przedsiębiorstwa są o tyle samodzielne, że każdą z nich uważać należy za oddzielne przedsiębiorstwo, tudzież wtedy, gdy jedna część przedsiębiorstwa wystawia na niebezpieczeństwo, także robotników innych części przedsiębiorstwa, w skutek czego istnieje wspólne jednakowe niebezpieczeństwo.

W pierwszym przypadku, którego zajście przyjmuje się mianowicie wtedy, gdy poszczególne części przedsiębiorstwa mają oddzielne kierownictwo przemysłowe i gdy w nich zarobki oddzielnie są rejestrowane, każdą część należy oddzielnie w katastrze przemysłowym zapisać i klasyfikować.

Gdy kilku częściom przedsiębiorstwa zagraża wspólne niebezpieczeństwo, wszystkie te części przedsiębiorstwa należy do tej klasy niebezpieczności zaliczyć a względnie z tą klasą niebezpieczności wziąć w rachunek, która odpowiada części przedsiębiorstwa zagrażającej oraz robotnikom innych części przedsiębiorstwa.

§. 9.

Jeżeli w stosunkach, które służyły za podstawę (§. 7) do obliczenia procentu niebezpieczności dla mieszanego przedsiębiorstwa, zajdą zmiany istotne, natenczas przystąpić należy w myśl §§. 19 i 20 ustawy o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody do nowego oznaczenia klasy niebezpieczności i procentu niebezpieczności.

Zwyczajnie jednak nie należy za istotne zmiany uważać przemijających chwiejności w ilościach robotników lub takich zmian trwałych, które wypadek rachunkowy zmieniają najwięcej o 2 procenta niebezpieczności.

§. 10.

Przedsiębiorcy przemysłowi obowiązani są udzielać zakładom ubezpieczenia robotników na

wypadek przygody, gdy tego zażądają, wyjaśnić co do sposobu wykonywania przemysłu, jakie są potrzebne celem zaliczenia onyżże do klas niebezpieczności i stóp procentowych niebezpieczności w myśl niniejszego rozporządzenia.

W orzeczeniach, które stosownie do niniejszego rozporządzenia, zakłady ubezpieczenia robotników na wypadek przygody wydawać będą w przedmiocie zrewidowanego zaliczenia przedsiębiorstw ich zakresu do klas niebezpieczności i stóp procentowych niebezpieczności, podawać należy dokładnie właściwy tytuł podziału na klasy niebezpieczności (załączka 2), który stanowił podstawę zaliczenia odnośnego przemysłu, w orzeczeniach zaś dotyczących się przedsiębiorstw, których klasa niebezpieczności i stopa procentowa niebezpieczności oznaczona została w sposób przepisany w §. 7 dla przedsiębiorstw mieszanych, przedstawić należy tok odnośnego rachunku.

Nadto, o ile przyjęto większe niebezpieczeństwo, a w skutek tego wybrano klasę niebezpieczności przepisaną dla większego niebezpieczeństwa lub procent niebezpieczności w środku stojący, podać należy w orzeczeniach powody, które na taką decyzję wpłynęły.

§. 11.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1895.

Bacquehem r. w.

1. Wzór klasyfikacyi niebezpieczności i stop procentowych.

Klasa	Stopa procentowa	Klasa	Stopa procentowa	Klasa	Stopa procentowa		
niebezpieczności		niebezpieczności		niebezpieczności			
Podklasa A	1	VIII	35	XI	65		
	2		36		66		
Podklasa B	3		37		67		
	4		38		68		
I	5		39		69		
	6		40		70		
	7		41		71		
II	8		42		72		
	9		43		73		
	10		44		74		
		45	75				
III	11	46	76				
	12	47	77				
	13	48	78				
IV	14	49	79				
	15	50	80				
	16	51	81				
	17	52	82				
V	18	IX	53	XII	83		
	19		54		84		
	20		55		85		
	21		56		86		
VI	22		X		57	XII	87
	23				58		88
	24				59		89
	25				60		90
	26				61		91
	27				62		92
VII	28	X	63	XII	93		
	29		64		94		
	30				95		
	31				96		
	32				97		
	33				98		
	34				99		
			100				

2. Podział przedsiębiorstw, obowiązku ubezpieczenia na wypadek przygody podlegających, na klasy niebezpieczności w porządku systematycznym.

Grupa I.

Przedsiębiorstwa rolnicze i młyny.

a) Przedsiębiorstwa rolnicze używające motorów.

Przedsiębiorstwa używające pługów parowych	—	XII	—
Przedsiębiorstwa używające młocarni	X	XII	—
Oznaki mniejszej niebezpieczności: dostateczne bezpieczeństwo przyrządu zasilającego lub samodzielny przyrząd zasilający.			
Przedsiębiorstwa używające przyrządów do parzenia paszy . .	—	VII	—
Przedsiębiorstwa używające siewczarni	X	XII	—
Oznaki mniejszej niebezpieczności: takie urządzenie maszyny, żeby natychmiast sama przez się przestała działać, gdy robotnik zachowuje się nieostrożnie.			
Przedsiębiorstwa rolnicze używające maszyn, rozmaite inne . .	—	XII	—
Przedsiębiorstwa używające kosiarek	—	XII	—

b) Młyny.

Czyszczenie zboża	—	VII	—
Młyny (fabryki kaszy, krup):			
a) młyny kunsztowe	—	VII	VIII
b) przedsiębiorstwa nie urządzone jako młyny kunsztowe	—	VII	—
Wiatraki	—	VIII	—
Pływaki	—	IX	—

Grupa II.

Koleje żelazne.

a) Budowa kolei żelaznych, warsztaty.

Budowa mostów	IX	X	XI
Budowa tuneli	—	XI	—
Budownictwo cywilne:			
Według klasyfikacji niebezpieczności przepisanej dla budownictwa cywilnego w grupie XIV.			
Budowa zwierzchnia i spodnia (nowa)	—	VIII	—
Warsztaty wagonów i innych środków ruchu	—	VI	—

b) Zakłady poboczne ruchu kolejowego.

Tarcze obrotowe parowe	—	VIII	—
Zórawie parowe i windy parowe	—	IX	—
Parowozownie	—	VI	—
Zakłady maszynowe dla kolei elektrycznych	—	V	—
Przyrządy do czerpania wody (pompy parowe)	—	V	—

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
Przedsiębiorstwa rolnicze używające motorów:			
Przedsiębiorstwa używające pługów parowych	—	XII	—
Przedsiębiorstwa używające młocarni	X	XII	—
Oznaki mniejszej niebezpieczności: dostateczne bezpieczeństwo przyrządu zasilającego lub samodzielny przyrząd zasilający.			
Przedsiębiorstwa używające przyrządów do parzenia paszy . .	—	VII	—
Przedsiębiorstwa używające siewczarni	X	XII	—
Oznaki mniejszej niebezpieczności: takie urządzenie maszyny, żeby natychmiast sama przez się przestała działać, gdy robotnik zachowuje się nieostrożnie.			
Przedsiębiorstwa rolnicze używające maszyn, rozmaite inne . .	—	XII	—
Przedsiębiorstwa używające kosiarek	—	XII	—
Młyny:			
Czyszczenie zboża	—	VII	—
Młyny (fabryki kaszy, krup):			
a) młyny kunsztowe	—	VII	VIII
b) przedsiębiorstwa nie urządzone jako młyny kunsztowe	—	VII	—
Wiatraki	—	VIII	—
Pływaki	—	IX	—
Koleje żelazne:			
Budowa kolei żelaznych, warsztaty:			
Budowa mostów	IX	X	XI
Budowa tuneli	—	XI	—
Budownictwo cywilne:			
Według klasyfikacji niebezpieczności przepisanej dla budownictwa cywilnego w grupie XIV.			
Budowa zwierzchnia i spodnia (nowa)	—	VIII	—
Warsztaty wagonów i innych środków ruchu	—	VI	—
Zakłady poboczne ruchu kolejowego:			
Tarcze obrotowe parowe	—	VIII	—
Zórawie parowe i windy parowe	—	IX	—
Parowozownie	—	VI	—
Zakłady maszynowe dla kolei elektrycznych	—	V	—
Przyrządy do czerpania wody (pompy parowe)	—	V	—

Grupa III.

Huty i ich przedsiębiorstwa poboczne; kopalnie mineralów niezastrażonych.

Blachownie	V
Zakłady do koksowania węgla	—
Huty żelazne i stalowe; walcownie i młotownie	VII
Wielkie piece	VIII
Huty miedziane i mosiężne	—
Huty i walcownie cynku	—
Walcownie drutu	VII
Kopalnie nafty	—
Kopalnie wosku ziemnego	—

Grupa IV.

Kamienie i ziemię.

a) Łomy kamieni.

Łomy kamieni zewnątrz	X	XI	XII
---------------------------------	---	----	-----

Oznaka mniejszej niebezpieczności: pomyślnie stosunki łomu, gdy niebezpieczeństwo zasypania ograniczone jest do najmniejszych rozmiarów.

Oznaki większej niebezpieczności: kruchy kamień, zesuwa-
jący się łatwo; niepomyślnie stosunki łomu (zwieszające się ściany
skal); używanie materiałów rozsadzających, o ile przedsiębior-
stwo nie jest prowadzone całkiem odpowiednio i umiejętnie.

Łomy kamieni pod ziemią	X	XI	XII
-----------------------------------	---	----	-----

Oznaki mniejszej niebezpieczności: całkiem odpowiednie
umiejętne kierownictwo z zaprowadzeniem wszelkich potrzebnych
urządzeń ochronnych jeżeli materiały wybuchowe nie są używane.

Żwirownie (żwirowiska):

1. Łamanie kamieni i tłuczenie żwiru, o ile ta ostatnia
czynność odbywa się w samym kamieniołomie (w jego obsza-
rze strzałowym i spadowym): podług klasyfikacji niebezpiecz-
ności przepisanej dla łomów kamieni.

2. Tłuczenie żwiru (poza obrębem kamieniołomu)

—	VIII	—
---	------	---

b) Kopalnie.

I. Przedsiębiorstwa zewnątrz:

Kopalnie ziem barwierskich	}	VII	VIII	IX
Kopalnie granatów				
Kopalnie kaoliny (ziemi porcelanowej)				
Kopalnie szczyrku				
Kopalnie itu				
Kopalnie piasku i żwiru				
Kopalnie talku				
Kopalnie gliny				

Oznaki mniejszej niebezpieczności: ściany kopalni nie wy-
drążone od spodu i nie zesuujące się łatwo; odbudowa piętrowa.

Oznaki większej niebezpieczności: niepomyślnie stosunki od-
budowy; ściany kopalni zesuujące się łatwo lub wydrążone od
spodu.

Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
niebezpiecznością		
Klasa niebezpieczności		
V	VI	VII
—	V	—
VII	VIII	IX
VIII	IX	X
—	VII	VIII
—	V	—
VII	VIII	IX
—	IX	—
—	X	—
X	XI	XII
X	XI	XII
—	VIII	—
VII	VIII	IX

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
II. Przedsiębiorstwa pod ziemią	IX	X	—
Oznaki mniejszej niebezpieczności: jak w łomach kamieni pod ziemią.			
Kopalnie torfu	—	II	III
Oznaka większej niebezpieczności: używanie machin.			
c) Obrabianie kamieni.			
Rzeźbiarnie (zdobienie ornamentacyjne i figuralne)	—	III	—
Szlifiernie kamieni szlachetnych	—	IV	—
Wyrób nagrobków (kamiennych)	—	III	—
Fabryki towarów granitowych i marmurowych	—	IV	—
Wyrób kamieni młyńskich i szlifierskich	—	VI	—
Młyny kwarcu i feldspatu	—	VI	—
Obrabianie łupku (z wyjątkiem oprawy drzewnej):			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	V	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	III	—
Zakłady kamieniarskie (do robót w warsztatach i na budowach)	—	VI	—
Szlifiernie i tokarnie kamieniarskie	—	IV	—
d) Wyroby z ziemi.			
Wyrób towarów szamotowych	—	III	IV
Wyrób wapna cementowego	V	VI	VII
Fabryki towarów cementowych	—	III	IV
Młyny gipsowe	—	VI	—
Piece do wapna	—	V	VI
Płóczkarnie (porcelanówki), gliny i ziemi farbiarskiej	—	III	—
Wyrób kitu	—	III	—
Wyrób kredy	—	III	—
Wyrób towarów majolikowych:			
Roboty z wyjątkiem malowania	—	II	—
Malowanie	—	B	—
Fabryki porcelany:			
Roboty z wyjątkiem malowania na porcelanie	—	II	—
Malowanie na porcelanie	—	B	—
Wyrób szmirglu	—	IV	—
Fabryki towarów syderolitowych i z terrakoty:			
Roboty z wyjątkiem malowania	—	II	—
Malowanie	—	B	—
Fabryki fajansowe	—	III	—
Fabryki pieców glinianych	—	III	—
Wyrób towarów glinianych w ogólności	—	III	IV
Wyrób towarów garncearskich	—	II	—
Wyroby torfowe (Torfstreu, Torfmüller)	—	VII	—
We wszystkich poprzedzających tytułach grupy IV d pominęty jest wzgląd na uzyskiwanie materiału surowego.			
Cegielnie (piece do cegieł, łącznie z uzyskiwaniem gliny):			
a) Cegielnie machinowe	VI	VII	VIII
b) Ręczny wyrób cegieł	IV	V	VI
Oznaki mniejszej niebezpieczności: jak w kopalniach.	.	.	.

e) Szkło.

Fabryki szkła (z wyłączeniem fabryk szkła stołowego)	—	III	IV
Malowanie na szkłe, wykwaszanie i wyciskanie	I	II	III
Oznaka większej niebezpieczności przy wykwaszaniu szkła: używanie dmuchawek parowych.			
Paciorki szklane i guziki szklane, wyrób i obrabianie	—	II	—
Rafinerie szkła	—	III	—
Szlifiernie szkła	—	III	—
Fabryki szkła zwierciadlanego i zwierciadeł	—	III	IV
Fabryki szkła stołowego	—	III	IV

Grupa V.

Wyroby z metali.

a) Wyroby z metali szlachetnych.

Fabryki towarów złotych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	II	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	B	—
Fabryki towarów srebrnych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	IV	V
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	I	—
Wyzyskiwanie odpadków złota i srebra (i zakłady do wydziela- nia kruszcu)	—	VI	—
Wyrób towarów leńskich	—	III	—

b) Żelazo i stal.

Wyrób plecionek drucianych	—	III	—
Fabryki sznurów i lin drucianych	—	III	IV
Fabryki sztyftów drucianych	IV	V	—
Drutarnie	—	IV	V
Fabryki towarów z blachy żelaznej:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	IV	V	VI
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	III	—
Tokarnie żelaza	—	IV	—
Odlewnie żelaza i stali:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	VI	VII	VIII
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	VI	—
Oznaka mniejszej niebezpieczności: wyrób pomniejszych przedmiotów, dających się wykonać bez pomocy dźwigni.			
Fabryki towarów żelaznych i stalowych (przedsiębiorstwa wyro- bu towarów żelaznych i stalowych pod innemi tytułami nie wymienionych, w których przeważają roboty ślusarskie, to- karskie itp. bez odlewania i bez używania żorawi i dźwigni)	V	VI	VII
Oznaka mniejszej niebezpieczności: wykonywanie robót prze- ważnie na imadłach, imadłkach itp. w przedsiębiorstwach ręcznych.			
Wyrób towarów galanteryjnych i kramarskich żelaznych i stalo- wych	III	IV	V
Oznaka mniejszej niebezpieczności: jak w fabrykach towarów żelaznych i stalowych.			

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
Szlifiernie żelaza i stali (polerowanie)	—	V	VI
Szlifiernie żelaza i stali używające większych kamieni, szybko biegających	VIII	IX	X
Fabryki naczyń emaliowanych	—	IV	V
Zakłady emaliowania (emaliowanie naczyń lanych i blaszanych)	—	III	—
Fabryki pilników	—	VI	VII
Wyrób pilników	—	III	IV
Kuźnie rusznikarskie	—	IV	—
Kuźnie wyrabiające młoty i narzędzia	VI	VII	VIII
Fabryki kas i sprzętów żelaznych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	V	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów: według klasy- fikacyi niebezpieczności przepisanej dla „ślusarni“.			
Kuźnie łańcuchów	IV	V	—
Kuźnie nożownicze:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	IV	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	III	—
Fabryki igieł	—	III	—
Fabryki igieł i gwoździownie:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	V	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów lub używające ich tylko do poruszania miechów	—	III	—
Ślusarnie (wyrób towarów ślusarskich):			
Przedsiębiorstwa używające motorów	IV	V	VI
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	IV	—
Oznaka mniejszej niebezpieczności: jak w fabrykach towarów żelaznych i stalowych.			
Wyrób śrub i nitów	—	V	VI
Kosarnie	—	V	VI
Wyrób sierpów	—	V	VI
Fabryki osi wozowych	V	VI	VII
Kuźnie płatnerskie	—	IV	—
c) Metale nieszlachetne i stopy.			
Wyrób towarów ołowianych i cynkowych	—	V	—
Fabryki towarów brązowych	II	III	IV
Wyrób towarów z chińskiego srebra (nowego srebra, alfenidu itd.)	—	IV	—
Zakłady galwanoplastyczne	—	III	—
Zakłady mosiężnicze	II	III	IV
Kotlarnie	—	IV	—
Wyrób blachy metalowej	—	V	—
Wyrób drutu metalowego	—	III	—
Tokarnie do metalu	—	III	IV
Zakłady do wyciskania, wybijania i wytłaczania metalu (nakry- wek do flaszek, medalii, zdobin, form blaszanych, okuć do fajek itd.):			
Przedsiębiorstwa używające motorów	V	VI	VII
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	IV	—

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
Odlwanie metalu:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	V	VI	VII
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	V	—
Oznaka większej niebezpieczności: wyrób większych odlewów.			
Fabryki guzików metalowych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	III	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Fabryki towarów metalowych kramarskich i galanteryjnych . .	II	III	IV
Szlifiernie metalu (polerownie):			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	IV	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	III	—
Fabryki towarów metalowych w ogólności	III	IV	V
Oznaka mniejszej niebezpieczności: przeważnie wyrób pomniejszych przedmiotów.			
Wyrób rurek na naboje (bez napełniania)	II	III	IV
Oznaka mniejszej niebezpieczności: używanie machin podających materyały automatycznie.			
Odlwanie czcionek	II	III	—
Oznaka mniejszej niebezpieczności: używanie machin kompletowych.			
Konwisarnie:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	V	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	IV	—
Grupa VI.			
Machiny, narzędzia, instrumenta, przyrządy.			
a) Machiny, narzędzia, przyrządy.			
Przybory do pomp, kotłów itd.:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	VI	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	IV	—
Wyrób miechów	—	IV	—
Wyrób i zaprowadzanie gazociągów, wodociągów i urządzeń do ogrzewania:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	V	VI
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	IV	V
Kuźnie do wyrobu kotłów	VIII	IX	X
Fabryki grępli	—	III	—
Wyrób przyrządów do chłodzenia	—	IV	—
Fabryki machin rolniczych	—	VI	VII
Fabryki lokomotyw	VII	VIII	IX

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
Fabryki maszyn w ogólności	{ VI VII }	VIII	IX
Do VI klasy niebezpieczności zalicza się tylko te przedsiębiorstwa, których budowa i urządzenia są ze względu na bezpieczeństwo robotników całkiem odpowiednie, o ile nadto czynią zadość następującym warunkom a mianowicie: Dostatek przestrzeni, iżby robotnicy mogli poruszać się swobodnie pomiędzy maszynami; skuteczne urządzenia ochronne u wszystkich niebezpiecznych maszyn i przyrządów, zwłaszcza u maszyn do obrabiania drzewa; mniejsze rozmiary prac koło zestawiania poza obrębem fabryki; mniejsze napięcie ruchu maszynowego; znakomity stan dźwigni.			
Ślusarnie maszynowe i warsztaty do naprawiania:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	VI	VII	VIII
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	V	—
Budowa młynów i reparacja:			
1. roboty w warsztacie:			
a) jeśli są używane motory i maszyny do obrabiania drzewa	VII	VIII	IX
b) jeśli roboty wykonywane są ręcznie	—	IV	—
2. zestawianie młynów i naprawianie zestawionych	—	IX	—
Fabryki maszyn do szycia i części składowych takich maszyn:			
Przedsiębiorstwa używające motorów		IV	V
Przedsiębiorstwa nie używające motorów		III	—
Oznaki większej niebezpieczności: istnienie odlewni lub używanie maszyn do obrabiania drzewa.			
Wyrób przyrządów do wody sodowej i syfonów	—	IV	—
Wyrób sikawek i przyborów do gaszenia ognia	—	V	—
Fabryki warsztatów tkackich i przyborów do tychże	—	V	—
Fabryki narzędzi	VI	VII	—
b) Środki transportowe.			
Zakłady budowy statków	VI	VII	VIII
Zakłady budowy statków (budowa łodzi), przedsiębiorstwa wyrobu łodzi i statków drewnianych nie używające motorów	—	V	—
Fabryki powozów:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	IV	V	VI
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	IV	—
Oznaka większej niebezpieczności: używanie niezwykle wielkiej ilości maszyn do obrabiania drzewa (pił kołowych i taśmowych, strugarek).			
Fabryki wagonów	—	VII	VIII
c) Broń palna.			
Wyrób strzelb i fabryki karabinów:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	III	IV	V
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	II	III	—
Oznaka mniejszej niebezpieczności: kierowanie robotami i nadzór nad nimi z troskliwością i oględnością właściwą przedsiębiorstwom wojskowym tego rodzaju.			

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
Fabryki części składowych karabinów (części składowych żelaznych): podług klasyfikacji niebezpieczności przepisanej w grupie V b dla ślusarni (wyrób towarów ślusarskich).			
Wyrób dział	—	VIII	—
Zakłady probiercze dla broni palnej ręcznej	—	XI	—
d) Narzędzia fizyczne i chirurgiczne, przyrządy do mierzenia czasu i do oświetlania.			
Wyrób narzędzi i przyrządów (chemicznych, farmaceutycznych, chirurgicznych, matematycznych, optycznych, fizycznych):			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	III	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Wyrób wag rozmaitej konstrukcji:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	III	IV	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Oznaka mniejszej niebezpieczności: brak machin do obrabiania drzewa.			
Machiny i przyrządy do oświetlania elektrycznego i transmisji siły, ich wyrób i zaprowadzanie:			
Przedsiębiorstwa używające motorów:			
Robotnicy zatrudniani jako mechanicy: podług klasyfikacji niebezpieczności przepisanej dla „mechaników“.			
Inni robotnicy przedsiębiorstwa fabrycznego	—	VII	—
Robotnicy zatrudniani jako instalatorowie	—	IX	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów:			
Robotnicy zatrudniani jako mechanicy: podług klasyfikacji niebezpieczności przepisanej dla „mechaników“.			
Inni robotnicy przedsiębiorstwa fabrycznego	—	V	—
Robotnicy zatrudniani jako instalatorowie	—	IX	—
Telegrafy elektryczne, telefony i piorunochrony, ich wyrób i zaprowadzanie:			
Przedsiębiorstwa używające motorów:			
Robotnicy zatrudniani jako mechanicy podług klasyfikacji niebezpieczności przepisanej dla „mechaników“.			
Inni robotnicy przedsiębiorstwa fabrycznego	—	VII	—
Robotnicy zatrudniani jako instalatorowie, a mianowicie:			
Instalatorowie wewnątrz budynków, w chodnikach podziemnych i na słupach telegraficznych pracujący	—	V	—
Instalatorowie na frontach domów, na dachach itd.	—	X	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów:			
Robotnicy zatrudniani jako mechanicy: podług klasyfikacji niebezpieczności przepisanej dla „mechaników“.			
Inni robotnicy przedsiębiorstwa fabrycznego	—	V	—

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
Robotnicy zatrudniani jako instalatorowie, a mianowicie:			
Instalatorowie wewnątrz budynków, w chodnikach podziemnych i na słupach telegraficznych pracujący	—	V	—
Instalatorowie na frontach domów, na dachach itd.	—	X	—
Fabryki lamp	—	V	—
Fabryki latarni	—	III	—
Mechanicy:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	III	IV
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Fabryki zegarów:			
Przedsiębiorstwa używające motorów:			
Stalarnia do puzder zegarowych	—	V	—
Inne roboty	—	I	II
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	I	II
Fabryki wodomierzy:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	IV	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
e) Instrumenta muzyczne.			
Fabryki fortepianów i harmonium:			
Przedsiębiorstwa używające motorów:			
Obrabianie drzewa i roboty pomocnicze:			
a) w przedsiębiorstwach machinowych	V	VI	VII
b) w przedsiębiorstwach ręcznych	—	IV	—
Inne roboty	—	II	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Wyrób narzędzi muzycznych w ogólności:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	III	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Budowa organów	—	III	—
f) Przedsiębiorstwa używające motorów do transportu i do innych celów. Najem motorów.			
Windy poruszane motorami	—	VII	—
Żórawie parowe	—	IX	—
Zakłady trudniące się najmem siły parowej	—	VIII	—
Przedsiębiorstwa parowe do rozmaitych celów	—	VI	—
Koleje podjazdowe, górnicze i fabryczne poruszane parą	—	VIII	—
Grupa VII.			
Przemysł chemiczny.			
a) Fabryki do wyrobu płodów chemicznych i przetworów farmaceutycznych.			
Fabryki do wyrobu płodów chemicznych	IV	V	VI
Zakłady do proskowania	—	VI	VII

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
Młyny do siarki	—	VI	—
Fabryki płodów farmaceutycznych	IV	V	VI
b) Materiały barwierskie i farby.			
Fabryki ołówków:			
Obrabianie drzewa i roboty pomocnicze	—	VIII	IX
Inne roboty	—	V	VI
Wyrób czernidła drukarskiego	—	III	—
Fabryki farb ziemnych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	V	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	III	—
Fabryki farb w ogólności:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	IV	V	VI
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	III	—
Tarcie drzewa farbiarskiego (młyny)	—	VI	VII
Wyrób lakieru, pokostu i farb lakierskich	—	V	—
Wyrób farb do porcelany, emalierskich i do szkła	—	VI	—
Wyrób kopci	—	IV	V
Wyrób czernidła do obuwia (z wyłączeniem wyrobu pudełek)	—	III	—
Fabryki atramentu	—	II	—
Fabryki ultramarynu	—	IV	—
c) Smoła i żywice.			
Fabryki asfaltu:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	VIII	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	VI	—
Fabryki mastyksu i masy ochraniającej ciepło	—	V	VI
Oznaka większego niebezpieczeństwa: nakładanie masy ochraniającej ciepło przez robotników przedsiębiorstwa.			
Fabryka olejków eterycznych	—	IV	V
Fabryka wytworów destylacji żywicy	—	V	VI
Fabryki wytworów smołowych (kwasu karbolowego, naftaliny, karbolineum, tektury dachowej, smoły odparowanej itd.	IV	V	VI
d) Materiały wybuchające i towary ogniowe.			
Wyrób celluloidu	VI	VII	—
Wytwory strzelające (podpały rozsadzające, kapsle rozsadzające, kapsle, podpały do podkopów, środki sygnałowe)	XI	XII	—
Wyrób i używanie przedmiotów pirotechnicznych	XI	XII	—
Wyrób nitrocelulozy (mokrej)	V	VI	—
Proszek nitrocelulozowy, wyrób i manipulacja (także wyrób naboju)	VI	VII	—
Wyrób nitroglicerynu	XI	XII	—
Proszek nitroglicerynowy, wyrób i manipulacja (także wyrób naboju)	VII	VIII	—
Proch strzelniczy, wyrób i manipulacja (także wyrób naboju)	{ IX X }	{ XI }	—

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
Środki rozsadzające, wyrób i manipulacja	XI	XII	—
Podpały i lonty do amunicji artyleryjskiej	V	VI	—
Wyrób lontów	IX X	XI	—
Oznaki mniejszej niebezpieczności dla wszystkich powyższych przedsiębiorstw grupy VII d: doskonałe urządzenie w taki sposób, żeby nie należało lękać się przygód nawałnych; kierowanie robotami z troskliwością i oględnością właściwą przedsiębiorstwom wojskowym tego rodzaju.			
Fabryki zapalek (towarów ogniowych):			
1. Właściwy wyrób zapalek (towarów ogniowych) [przy- sposabianie masy palnej, wkładanie zapalek w ramy do zanur- zania, zanurzanie, roboty w suszarni, wyjmowanie zapalek z ram, pakowanie i roboty pomocnicze]	—	III	IV
2. Wyrób drutu drewnianego, wyrób łubu na pudełka dre- wniane i skrzyneczki, stolarnia skrzyneczkowa i roboty pomo- nicze:			
a) przedsiębiorstwa używające motorów	—	VIII	—
b) przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	IV	—
3. Wyrób towarów kartonowych	—	I	II
e) Odpadki i nawóz sztuczny.			
Młyny do kości (stępy)	—	VI	VII
Zakłady do ekstrakcji tłuszczu z kości (jako przedsiębiorstwa samodzielne)	—	VII	—
Warzelnie kleju:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	IV	VI
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	III	V
Oznaka większej niebezpieczności: używanie benzyny do eks- trakcji tłuszczu.			
Fabryki spodyum i nawozu sztucznego:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	VI	VII
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	IV	—
Grupa VIII.			
Materyały do ogrzewania i oświetlania, oleje, ogrze- wanie i oświetlanie.			
a) Materyały do ogrzewania i oświetlania.			
Fabryki cegiełek opałowych (briquettes)	—	VII	—
Zakłady topienia tłuszczu i łoju, fabryki margaryny i masła sztucznego:			
Przedsiębiorstwa używające motorów lub kotłów paro- wych	—	V	VI
Przedsiębiorstwa nie używające motorów lub kotłów parowych	—	IV	—

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
Lejarnie świec:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	III	IV
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Fabryki gazu oświetlającego (bez prowadzenia rur i instalacji)	III	IV	V
Rafinerie nafty	—	VI	VII
Fabryki mydła:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	V	VI
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	III	—
Fabryki stearyny i gliceryny:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	V	VI
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	IV	—
Oznaka większej niebezpieczności: używanie przyrządów do ekstrakcy kwasu tłuszczowego i gliceryny.			
Woskobójnie:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	III	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
b) Oleje i tłuszcze.			
Wyciskanie oleju lnianego i rzepakowego (tłocznie i stępy)	—	VI	—
Fabryki oleju kopalinnego, oleju na smarowidło, cerezyny, parafiny (z wyłączeniem fabrykacyi świec)	IV	V	VI
Oznaka większej niebezpieczności: używanie przyrządów do ekstrakcy i destylacyi.			
Fabryki oleju	—	VI	VII
Rafinerie oleju	—	VI	VII
Fabryki pachnidel:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	III	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Fabryki smarowideł (bez destylacyi materiałów surowych):			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	IV	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	III	—
Wyrób tłuszczu folarskiego:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	IV	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	III	—
c) Ogrzewanie i oświetlanie.			
Przedsiębiorstwo kuchni parowych	—	IV	—
Przedsiębiorstwo zakładów oświetlania gazowego	V	VI	VII
Oznaka większej niebezpieczności: używanie prądów nader natężonych.			
Przedsiębiorstwo ogrzewania wodą gorącą i parą	—	IV	V

Grupa IX.
Przemysł tkacki.

a) Jedwab.

Wyrób jedwabiu do szycia:

Przedsiębiorstwa używające motorów	—	I	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	B	—
Fabryki wstążek jedwabnych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	I	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	B	—
Fabryki towarów jedwabnych i aksamiitnych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	I	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	B	—
Filandy, filatoria i inkantorya jedwabiu	—	B	—
Przędzalnie jedwabiu (peli)	—	IV	—

b) Wełna owcza i inne włosy zwierzęce.

Fabryki pilśni	—	V	—
Fabryki sukna pilśniowego (przędzenie, tkactwo, apretura)	—	IV	—
Fabryki koców i derek	III	IV	V
Fabryki wełny sztucznej (shoddy, mungo)	—	IV	V
Fabryki bai	III	IV	V
Warzelnie włosienia końskiego i przedzalnie	—	IV	—
Przędzalnie wełny owczej	IV	V	—
Fabryki towarów wełnianych (przędzalnie, tkactwo, apretura)	II	III	—
Tkalnie towarów wełnianych (przedsiębiorstwa bez przedzalni i apretury):			
Przedsiębiorstwa używające motorów	I	II	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	I	—
Postrzygalnie	—	VII	—
Fabryki kobierców i obić sprzętowych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	III	IV
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	I	—
Fabryki sukna:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	II	III	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	I	—
Tkalnie chustek i szalów:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	II	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	I	—

c) Len, konopie, kłaki, juta.

Zakłady miedlenia lnu	—	III	—
Przędzalnie przędzy z lnu i kłaków	II	III	—
Przędzalnie konopi i wyrób towarów powroźniczych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	V	VI	VII
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	III	—
Przędzalnie juty	—	V	VI
Tkalnie juty	—	III	IV
Tkalnie lnu:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	I	II	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	I	—

Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
niebezpiecznością		
Klasa niebezpieczności		

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpieczeństw		
	Klasa niebezpieczeństwa		
d) Bawełna i półwełna.			
Tkalnie tasiemek:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	I	II
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	B	—
Gręplarnie bawełny	—	IX	—
Przędzalnie bawełny	—	V	VI
Tkalnie towarów bawełnianych (przedsiębiorstwa bez przędzalni i apretury:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	I	II	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	I	—
Fabryki towarów bawełnianych i półwełnianych (przędzenie, tkanie i apretura)	II	III	IV
Fabryki knotów	—	II	—
Fabryki przędzy do pończoch (bez przędzalni)	—	II	—
Wyrób waty (bez gręplarni)	—	IV	—
Wyrób nici (bez przędzalni):			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	II	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	I	—
e) Blicharnie, farbiernie, drukarnie, apretura.			
Zakłady apretury:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	III	IV	V
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Blicharnie:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	III	IV	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Farbiernie:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	III	IV	V
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Drukarnie (łącznie z farbierniami):			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	III	IV
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	I	II
Zakłady karbonizowania i odłuszczenia wełny (pralnie wełny)	—	II	—
Maglownie (skrzynekowe)	—	VI	—
Polusze	—	III	—
f) Towary dziane, koronkowe, haczkowane, haftowane i pończochowe.			
Wyrób kwiatów i liści sztucznych	—	B	—
Fabryki towarów pasamonnicych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	I	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	B	—
Fabryki koronek i bobinetów:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	II	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	B	—
Hafciarnie:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	I	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	B	—

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
Zakłady towarów pończochowych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	I	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	B	—
Fabryki towarów trykotowych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	I	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	B	—
Fabryki towarów dzianych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	I	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	B	—
Fabryki guzików nicianych i do bielizny:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	I	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	B	—
Grupa X.			
Papier, skóra, guma.			
a) Fabrykacja papieru i masy papierowej.			
Fabryki celulozy:			
1. Tarcie drzewa i roboty pomocnicze do tego należące:			
a) przedsiębiorstwa używające pił kołowych lub machin do rżnięcia krążków i machin do tarcia drzewa	—	X	—
b) przedsiębiorstwa używające pił kołowych lub machin do rżnięcia krążków, jeżeli takowe używane są tylko do krajania pni a zresztą fabrykacja odbywa się ręcznie	—	VII	—
2. Roboty około wyrobu celulozy z drzewa tartego	—	VI	—
Fabryki drzewnika (szlifiernie drzewa) i fabryki masy drzewnej:			
1. Tarcie drzewa i roboty pomocnicze do tego należące:			
a) przedsiębiorstwa używające pił kołowych i machin do tarcia drzewa	—	X	—
b) przedsiębiorstwa używające pił kołowych, jeżeli takowe używane są tylko do krajania pnia, zresztą fabrykacja odbywa się ręcznie	—	VII	—
2. Roboty około wyrobu drzewnika lub masy drzewnej z drzewa tartego	—	VI	—
Fabryki papieru i masy papierowej:			
1. Tarcie drzewa i roboty pomocnicze do tego należące: według klasyfikacji niebezpieczności przepisanej dla tytułów: „Fabryki celulozy“ a względnie „Fabryki drzewnika“.			
2. Inne roboty	—	VI	VII
Papiernie (fabryki papieru ręcznego bez maszyny do papieru lub masy papierowej, używające tylko holendrów i wiadra)			
Fabryki masy papierowej, tektury kamiennej i ksyrolitu	—	VI	—

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
b) Wyroby z papieru z wyłączeniem fabrykacji papieru.			
Introligatornie:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	II	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	B	—
Fabryki kopert listowych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	III	IV	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	B	—
Fabryki papieru pstrego i lśniącego:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	IV	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	I	—
Fabryki towarów kartonowych i konfekcja papierowa:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	III	IV	V
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	I	II
Konfekcja papieru cygaretowego	—	II	—
Wyrób papieru szklanego i szmirglowego	—	III	—
Wyrób tutek papierowych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	III	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	I	—
Fabryki torebek papierowych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	II	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	B	—
Fabryki obić:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	IV	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Fabryki papieru woskowego i pergaminowego	—	III	—
c) Fabryki skóry i surogatów skóry.			
Fabryki skóry sztucznej:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	V	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Wyrób skóry:			
1. Wyrób garbnika:			
a) przedsiębiorstwa używające stęp i młynów do dęb- nicy	—	VI	—
b) przedsiębiorstwa używające powyższych, tudzież machin do darcia i krajania dębnicy	—	VIII	—
2. Inne roboty około wyrobu skóry:			
a) przedsiębiorstwa używające pracy ręcznej lub kadzi foluszowych motorami poruszanych a zresztą ręcz- nie wykonywane	—	II	—
b) przedsiębiorstwa używające machin	—	II	III
Farbiernie skóry:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	III	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Lakiernie skóry:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	IV	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	III	—

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
Zakłady przyrządzania skóry:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	III	IV
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Oznaka większej niebezpieczności: szczególne nacięcie ru- chu maszynowego.			
Stępy i młyny do dębnicy	—	VI	VIII
Oznaka większej niebezpieczności: używanie maszyn do dar- cia i krajania dębnicy.			
Fabryki ceraty i ledertuchu:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	IV	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
d) Wyroby ze skóry i surogatów skóry.			
Wyrób towarów rymarskich i siodlarskich:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	IV	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Wyrób towarów kaletniczych i galanteryjnych skórzanych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	III	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	I	—
e) Towary gumowe, guttaperkowe i celluloidowe.			
Fabryki towarów celluloidowych	—	VI	—
Fabryki towarów gumowych i guttaperkowych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	V	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	III	—
Fabryki towarów tkackich gumowych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	II	III	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	I	—
Grupa XI.			
Materyały drewniane i snycerskie.			
a) Wyroby z drzewa.			
Zakłady rozdrabniania drzewa opałowego	XI	XII	—
Tartaki parowe	—	XI	XII
Tartaki wodne:			
Przedsiębiorstwa nie używające pił kołowych	—	IX	—
Przedsiębiorstwa używające pił kołowych	X	XI	XII
Oznaki mniejszej niebezpieczności: ograniczone używanie pił kołowych lub używanie pił kołowych zabierających samodziel- nie materiał do cięcia.			
Ścinanie drzewa i transport jako przedsiębiorstwo poboczne	—	X	—
Wyrób drzewa do szczotek z używaniem motorów	—	IX	—
Piły kołowe i taśmowe	XI	XII	—

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
Tokarnie, snycernie, fabryki lasek:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	IV	V	VI
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	III	IV
Zakłady przyrządzania drzewa tokarskiego używające motorów	VIII	IX	—
Wyrób beczek:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	VIII	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	IV	—
Wyrób szpuntów do beczek, przedsiębiorstwa używające motorów	—	VI	—
Fabryki towarów drewnianych kramarskich i galanteryjnych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	III	IV	V
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	II	III	—
Wyrób towarów rżniętych w ogólności (posadzki, klepek, listew itp.)	—	IX	X
Wyrób sztyftów drewnianych, przedsiębiorstwa używające mo- torów	—	IX	—
Wyrób wełny drzewnej:			
Przedsiębiorstwa używające machin do rozdrabniania drzewa	—	IX	—
Przedsiębiorstwa nie używające takich	—	VI	—
Zakłady napawania drzewa	—	VI	—
Stolarnie wyrabiające paki	VIII	IX	X
Fabryki pudełek, używające motorów:			
Robotnicy przy wyrobie deszczulek lub tubu	—	VIII	—
Robotnicy spajający deszczulki i tuby	—	II	—
Zakłady rżnięcia korku	—	III	—
Wyrób sprzętów:			
Przedsiębiorstwa wyrobu sprzętów z giętego drzewa	—	V	—
Przedsiębiorstwa wyrobu urządzeń do mieszkań (przy robo- tach stolarskich, tapicerskich, rzeźbiarskich, pozłotni- czych itd.) a mianowicie:			
1. Stolarstwo: według klasyfikacji przepisanej dla „sto- larni (także stolarni sprzętowych)“.			
2. Inne roboty	—	III	—
Stolarnie wyrabiające modele:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	VII	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	IV	—
Fabryki ram i listew złotych:			
Robotnicy przy motorach i machinach niemi poruszanych	VIII	IX	—
Inni robotnicy	—	III	—
Fabryki storów i żaluzji	III	IV	—
Wyrób gątów, przedsiębiorstwa używające motorów	X	XI	XII
Fabryki kopyt do obuwia	—	VII	—
Stolarnie (także sprzętowe):			
Przedsiębiorstwa używające motorów	VIII	IX	X
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	IV	—
Zakłady kołodziejskie:			
Robotnicy przy motorach i przy machinach do obrabiania drzewa takowemi poruszanych	VIII	IX	—
Inni robotnicy	—	IV	—

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
Wyrób drutu drewnianego na zapalki:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	VIII	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	IV	—
Oznaka mniejszej niebezpieczności we wszystkich przedsiębiorstwach grupy XI a: zaopatrzenie machin w urządzenia ochronne całkiem odpowiednie.			
b) Wyrób towarów koszykarskich i szczotek.			
Szczotkarnie (z wyłąc. wyrobu deszczulek do szczotek)	—	II	—
Zakłady plecionek wierzbowych i koszykowych	—	II	—
c) Wyroby z rogu i morskiej pianki itd.			
Fabryki towarów asbestowych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	V	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Fabryki wachlarzy	—	II	—
Rzeźbiarnie rogu i kości słoniowej:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	IV	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Fabryki guzików rogowych, kokosowych i z perłowej macicy:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	III	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Wyroby z morskiej pianki i z bursztynu:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	II	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	I	—
Grupa XII.			
Przedmioty śnidne i napoje.			
a) Przedmioty śnidne roślinne i zwierzęce.			
Piekarnie i wyrób biszkoptów	III	IV	V
Fabryki czekolady i kandytów	—	III	—
Fabryki konserw (z wyłączeniem wyrobu puszek):			
a) konserwy roślinne	—	IV	V
b) konserwy mięsne	—	V	VI
Fabryki dekstryny, cukru gronowego i syropu	—	V	—
Wędliniarnie i fabryki kiełbas używające motorów	—	VIII	—
Suszarnie owoców:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	V	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Młyny do korzeni	—	VI	—
Zakłady palenia kawy:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	IV	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpieczeństwą		
	Klasa niebezpieczeńści		
Fabryki surogatów kawy (fabryki kawy cykoryowej, figowej):			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	IV	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Zakłady sortowania kawy:			
Robotnicy przy motorach i machinach niemi poruszanych, tudzież pomocnicy	—	VI	—
Robotnicy przy sortowaniu ziarn kawy	—	B	—
Mleczarnie (fabryki masła i sera)	—	III	—
Tłocznie do owoców	—	IV	—
Fabryki cukru surowego	—	VI	VII
Fabryki musztardy	—	III	—
Fabryki skrobi (także fabryki sago i surogatów gumy):			
Przedsiębiorstwa używające motorów	VI	VII	VIII
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	IV	—
Fabryki towarów ciastowych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	VII	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	III	—
Fabryki towarów cukrowych	—	III	—
Rafinerie cukru	V	VI	—
b) Napoje.			
Gorzelnie:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	VI	VII
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	V	—
Browary i połączone z niemi słodownie	VI	VII	VIII
Zbiórka lodu	VII	VIII	—
Fabryki octu:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	V	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	IV	—
Przedsiębiorstwa piwiczne	—	VII	—
Fabryki lodu sztucznego	—	VII	—
Fabryki likierów (z wyłączeniem gorzelní):			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	IV	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	III	—
Fabryki siodu	III	IV	—
Fabryki wód mineralnych	—	II	—
Fabryki drożdży stałych	—	V	—
Fabryki wody sodowej	—	VI	VII
Fabryki drożdży spirytusowych i stałych	—	VI	VII
Rafinerie spirytusu	—	V	VI
Suszarnie wyłoczyn	—	II	—
Zakłady hydrauliczne (bez zakładania rur i instalacji)	—	V	—
c) Tytoń.			
Fabryki tytoniu	—	B	—

Grupa XIII.

Odzież i czyszczenie.

a) Odzież.

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpieczeństw		
	Klasa niebezpieczeństwa		
Fabryka fezów	—	I	—
Fabryki rękawiczek:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	I	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	B	—
Fabryki kapeluszy:			
Robotnicy przy motorach i machinach niemi poruszanych	—	IV	—
Inni robotnicy	B	I	—
Wyrób odzieży (tandeciarstwo):			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	I	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	A	—
Fabryki gorsetów:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	I	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	A	—
Fabryki obuwia:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	II	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	B	—
Fabryki kapeluszy słomkowych:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	II	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	I	—
Fabryki bielizny:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	III	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	I	—

b) Czyszczenie.

Łaźnie:			
Robotnicy pracujący przy kotłach parowych, przy motorach i przy machinach niemi poruszanych	—	VII	—
Inni robotnicy	—	III	—
Zakłady czyszczenia pierza pościelowego:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	IV	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	II	—
Zakłady czyszczenia chemicznego	—	III	—
Farbiernie piór	—	III	—
Zakłady trzepania kobierców	—	III	—
Pralnie	—	V	—

Grupa XIV.

Budowle i budowy.

a) Przedsiębiorstwa budownicze.

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
Budowle betonowe	VII	VIII	—
Budowa mostów	IX	X	XI
Budowa kanałów (kanały drogowe itp.)	VII	VIII	IX

Oznaki mniejszej niebezpieczności: wykonywanie robót w niewielkiej głębokości, o ile nie używa się rozsadzania i o ile materiału wykopanego nie odwozi się kolejami.

Oznaki większej niebezpieczności: wykonywanie robót w większej głębokości, o ile istotnemu niebezpieczeństwu zasypania nie da się zapobiedz; używanie rozsadzania w większych rozmiarach, roboty w celu kopania materiału wykonywane w podobny sposób, jak przy wydobywaniu kamieni w łomach; roboty podziemne.

Roboty grabarskie i ziemne w ogólności	VII	VIII	IX
Oznaki mniejszej a względnie większej niebezpieczności: jak przy budowie kanałów.			

Roboty około burzenia	—	IX	X
Budowa kolei żelaznych (z wyłączeniem budowy tunelów)	—	VIII	—
Konstrukcje żelazne, wyrób i zestawianie:			
1. Wyrób konstrukcyj żelaznych	VII	VIII	IX
2. Zestawianie onychże	VIII	IX	X

Oznaka mniejszej niebezpieczności: do wykonania i zestawienia dźwignie nie są potrzebne.

Roboty portowe	—	IX	X
Budownictwo cywilne	VII	VIII	IX
Budowa dróg	—	VIII	—
Budownictwo wodne:			
Przedsiębiorstwa regulacji wielkich rzek	—	X	XI

Oznaki większej niebezpieczności: połączenie z kamieniołomami; używanie machin do wybierania namuliska.

Przedsiębiorstwa regulacji mniejszych rzek (przedsiębiorstwa na wodach dźwigających jeszcze statki i tratwy)

Oznaki większej niebezpieczności: jak dla przedsiębiorstw regulacji wielkich rzek.

Regulacja rzeczek i strumieni; ujmowanie dzikich potoków (przedsiębiorstwa nie używające machin do wybierania namuliska; niebezpieczeństwo utonięcia jest całkiem lub prawie całkiem niemożliwe):

1. Wydobywanie kamieni i dowóz ich na miejsce pracy: podług klasyfikacji przepisanej dla „łomów kamiennych“.
2. Właściwe roboty regulacyjne na rzekach i potokach

Oznaka mniejszej niebezpieczności: wykonywanie robót w miękkim gruncie bez niebezpieczeństwa zasypania i bez stawiania rozległych murów.

Oznaka większej niebezpieczności: wykonywanie rozsadzania.

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
niebezpiecznością			
Klasa niebezpieczności			
Budowle betonowe	VII	VIII	—
Budowa mostów	IX	X	XI
Budowa kanałów (kanały drogowe itp.)	VII	VIII	IX
Roboty grabarskie i ziemne w ogólności	VII	VIII	IX
Roboty około burzenia	—	IX	X
Budowa kolei żelaznych (z wyłączeniem budowy tunelów)	—	VIII	—
Konstrukcje żelazne, wyrób i zestawianie:			
1. Wyrób konstrukcyj żelaznych	VII	VIII	IX
2. Zestawianie onychże	VIII	IX	X
Roboty portowe	—	IX	X
Budownictwo cywilne	VII	VIII	IX
Budowa dróg	—	VIII	—
Przedsiębiorstwa regulacji wielkich rzek	—	X	XI
Przedsiębiorstwa regulacji mniejszych rzek (przedsiębiorstwa na wodach dźwigających jeszcze statki i tratwy)	—	IX	X
Regulacja rzeczek i strumieni; ujmowanie dzikich potoków (przedsiębiorstwa nie używające machin do wybierania namuliska; niebezpieczeństwo utonięcia jest całkiem lub prawie całkiem niemożliwe):			
1. Wydobywanie kamieni i dowóz ich na miejsce pracy: podług klasyfikacji przepisanej dla „łomów kamiennych“.			
2. Właściwe roboty regulacyjne na rzekach i potokach	IV	V	VII

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
Wszelkie inne budowle wodne (budowa jazów, szluz, budowle do ochrony brzegów, kanały, pogłębienia itp.) podług klasyfikacji niebezpieczności dla przedsiębiorstw regulacji rzek, rzeczek i strumieni, ustanowionej podług tego, czy wykonywane są w rzekach, rzeczkach lub strumieniach.			
b) Przemysł budowniczy.			
Rumistrey	—	XII	—
Pokrywacze dachów	XI	XII	—
Murarze	—	VII	VIII
Kamieniarze (podług klasyfikacji niebezpieczności przepisanej dla „zakładów kamieniarskich“, grupa IV c.			
Stukkatorowie	—	VII	—
Cieśle i stawiający rusztowania	IX	X	XI
c) Przemysł pomocniczy w budownictwie.			
Lakiernicy	VIII	VIII	IX
Szklarze budowlowi	—	V	—
Ślusarze budowlowi	—	V	—
Błacharze budowlowi	—	X	XI
Stolarze budowlowi	—	VIII	—
Zaprowadzanie gazociągów, wodociągów i urządzeń do ogrzewania	—	VI	—
Kaflarze (piecownicy, zduni)	—	III	—
Rusztowania wiszące (roboty koło zawieszania i zdejmowania rusztowań)	—	X	—
Brukownicy (asfaltnicy)	—	V	—
Tapicerzy	—	IV	—
Zaprowadzanie telefonów i piorunochronów:			
Zaprowadzający takowe wewnątrz budynków, w kanałach podziemnych i na słupach telegraficznych	—	V	—
Zaprowadzający takowe na frontach domów i na dachach	—	X	—
Malarze pokojowi	—	IV	—
Grupa XV.			
Przemysł poligraficzny.			
Drukarnie i litografie; drukarstwo różnobarwne i kunsztowne:			
Przedsiębiorstwa używające motorów	—	II	—
Przedsiębiorstwa nie używające motorów	—	I	—
Wyrób obrazków światłociskowych i świetlnych	—	I	—
Fabryki kart do grania	—	I	—

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LX. — Wydana i rozesłana dnia 8. sierpnia 1894.

(Zawiera Nr. 168—169.)

168.

Ustawa z dnia 20. lipca 1894,

o rozszerzeniu ubezpieczenia na wypadek przygody.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Przedsiębiorstwa poniżej oznaczone, o ile już na zasadzie ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody, nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia, mają podlegać obowiązkowi ubezpieczenia według postanowień rzeczonyj ustawy:

1. Wszelkie przedsiębiorstwa kolejowe bez względu jaka siła motorowa służy do utrzymywania na nich ruchu.

2. Wszelkie inne przedsiębiorstwa trudniące się sposobem przemysłowym przewożeniem ludzi lub rzeczy na lądzie, na rzekach lub na wodach śródkrajowych, niezawisłe od wyjątków, które w §. 2 ustawy powyższej przepisane są dla przedsiębiorstw żeglarskich, podlegających ustawom morskim.

3. Wybieranie namuliska.

4. Przedsiębiorstwa trudniące się sposobem przemysłowym czyszczeniem ulic i budynków (okien, dachów itp.).

5. Przedsiębiorstwa składów towarowych sposobem przemysłowym wykonywane, licząc do nich także domy składowe, jakoteż przedsiębiorstwa składów drzewa i węgla.

6. Przedsiębiorstwa teatrów stałych, chociażby nie były przez cały rok wykonywane, co do wszystkich robotników przemysłowych przez takowe zatrudnianych, jakoteż co do osób występujących.

7. Straże pożarne zawodowe.

8. Przedsiębiorstwa przemysłowe czyszcicielei kanałów.

9. Przedsiębiorstwa przemysłowe kominiarzy.

10. Przedsiębiorstwa przemysłowe kamieniarzy, studniarzy i konstruktorów żelaznych co do wszelkich tych kategorii przemysłu, na które obowiązek ubezpieczenia jeszcze się nie rozciąga.

Artykuł II.

Obowiązek przedsiębiorstw kolejowych krajowych (artykuł I, l. 1) i wszelkich innych przedsiębiorstw przewozowych wykonywanych na lądzie (artykuł I, l. 2) ubezpieczenia swojej służby na wypadek przygody w przedsiębiorstwie, rozciąga się także na tych robotników i urzędników przemysłowych, którzy zatrudniani są za granicą lub w krajach korony węgierskiej przemijająco albo na liniach dobiegowych lub na stacjach granicznych stale; jednakże obowiązek ten nie ma miejsca wtedy, gdy osoby wzmiankowane są już przeciwko skutkom przygód w przedsiębiorstwie według ustaw innego państwa ubezpieczone.

W przedsiębiorstwach żeglugi na wodach śródkrajowych, podlegających według artykułu I, liczba 2, obowiązkowi ubezpieczenia, rozciąga się obowiązek ubezpieczenia stosownie do postanowień niżej podanych na wszystkie przedsiębiorstwa mające siedzibę lub stałą reprezentację w obszarze, na którym ustawa niniejsza obowiązuje i których statki albo wyłącznie albo przynajmniej czasowo kursują w krajach tutejszych.

Robotnicy i urzędnicy przemysłowi tych przedsiębiorstw mają być ubezpieczeni:

- a) przeciwko skutkom przygód w przedsiębiorstwie zdarzających się na obszarze, w którym ustawa niniejsza obowiązuje się lub na wodach granicznych a
- b) ci z nich, którzy pełnią służbę na statkach kursujących między krajami tutejszymi a krajami korony węgierskiej lub zagranicznymi, nadto także przeciwko skutkom wszelkich przygód w przedsiębiorstwie, zdarzających się wtedy, gdy statki te odbywają kursa poza obrębem obszaru, na którym ustawa niniejsza obowiązuje.

Obowiązek ubezpieczenia nie tyczy się osób pod b) oznaczonych, jeżeli takowe stosownie do ustaw innego państwa są już na wypadek przygód w przedsiębiorstwie ubezpieczone.

Postępowanie przy stwierdzaniu roszczeń do wynagrodzenia szkody z powodu przygody w przedsiębiorstwie, którą osoba ubezpieczona w krajach korony węgierskiej lub za granicą została dotknięta, przepisane będzie osobnem rozporządzeniem.

Do którego zakładu ubezpieczenia, stosownie do ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1, z r. 1888) założonego, należeć mają przedsiębiorstwa w myśl artykułu I. l. 1 i 2 obowiązkowi ubezpieczenia podlegające, stanowi o tem siedziba lub stała reprezentacja przedsiębiorstwa.

W tych przypadkach, w których ustawa powyższa przeznaczona do czynności urzędowych Władzę administracyjną pierwszej instancyi, w której okręgu leży przedsiębiorstwo obowiązkowi ubezpieczenia podlegające, działać ma w sprawach ubezpieczenia rzeczonych przedsiębiorstw ta Władza administracyjna pierwszej instancyi, w której okręgu przedsiębiorstwo ma siedzibę lub stałą reprezentację.

Artykuł III.

Termin, w którym przedsiębiorca istniejących już przedsiębiorstw tego rodzaju, który w artykule I, punkt 1 aż do 10 jest oznaczony, podać ma wiadomienie przepisane w §. 18 ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) o ubezpiecza-

niu robotników na wypadek przygody, jakoteż termin, w którym dla nich zaczyna się skuteczność ubezpieczenia, ustanowi Minister spraw wewnętrznych drogą rozporządzenia.

Artykuł IV.

Do umów zawartych przed dniem 1. listopada 1893 między prywatnym zakładem ubezpieczenia a przedsiębiorcą przedsiębiorstwa podlegającego według ustawy niniejszej obowiązkowi ubezpieczenia w przedmiocie ubezpieczenia osób w tem przedsiębiorstwie zatrudnianych od przygód w przedsiębiorstwie, mających trwać jeszcze w terminie rozpoczęcia się skuteczności ubezpieczenia tutaj oznaczonego, stosują się postanowienia drugiego ustępu §u 61 ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888), pod tym warunkiem, że w przeciągu trzech miesięcy po wejściu ustawy niniejszej w wykonanie przedsiębiorca przemysłowy, który umowę taką zawarł, uwiadomi o jej istnieniu Władzę administracyjną pierwszej instancyi, w której okręgu przedsiębiorstwo obowiązkowi ubezpieczenia podlegające znajduje się albo przedsiębiorstwo żeglarskie a względnie jego stała reprezentacja ma siedzibę i odnośną policę złożyć.

Artykuł V.

Przedsiębiorstwom przedsiębiorstw obowiązkowi ubezpieczenia podlegających, dozwolone jest siebie samych, swoich pełnomocników lub reprezentantów, tudzież inne osoby, które nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia, wystawione są na niebezpieczeństwa przedsiębiorstwa, ubezpieczyć od skutków przygód w przedsiębiorstwie stosownie do postanowień ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) w tym zakładzie ubezpieczenia, do którego przedsiębiorstwo przynależy.

Kto z tego prawa robi użytek, winien ze złożeniem odnośnej deklaracji podać w zakładzie ubezpieczenia co do każdej osoby, którą chce ubezpieczyć, sumę według własnego uznania oznaczoną, 1200 złotych nie przenoszącą, jako zarobek roczny, mający służyć za podstawę do oznaczenia, jaką opłatę wnosić ma przedsiębiorca i jakie wynagrodzenie szkody płacić ma zakład.

Czy przedsiębiorca ma prawo ubezpieczonym pełnomocnikom, reprezentantom i innym osobom, obowiązkowi ubezpieczenia nie podlegającym a jednak ubezpieczonym, kwotę opłaty na ubezpieczenie przy wypłacie zarobku lub pensji wliczać a względnie z przypadającego zarobku lub pensji zatrzymywać, zależy to od umowy, jaką w tym względzie przedsiębiorca zawrze z ubezpieczonym.

Postanowienia §. 17 i §. 22, ustęp 2, 3, 4 ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) nie stosują się do kwot opłaty na ubezpieczenie płacić się mających.

Uwiedomienia, które stosownie do §. 18 tejże samej ustawy mają być czynione i obliczenia, które stosownie do §. 21 mają być zakładowi ubezpieczenia dostarczane, obejmować mają także te osoby ubezpieczone, które nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia.

Ubezpieczenie poczyna się od dnia po nadejściu oznajmienia do zakładu ubezpieczenia a ustaje z dniem odwołania, najwcześniej zaś po upływie pół roku.

Artykuł VI.

Przedsiębiorcom, których przedsiębiorstwa w myśl ustawy nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia, dozwolone jest siebie samych, swoich robotników i urzędników przemysłowych, jakoteż inne osoby w artykule V oznaczone ubezpieczyć na wypadek przygody w przedsiębiorstwie w tym zakładzie ubezpieczenia, w którego okręgu przedsiębiorstwo się znajduje.

Do przedsiębiorstwa zgłaszającego się w taki sposób dobrowolnie do ubezpieczenia stosują się odpowiednio wszystkie postanowienia ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) z wyjątkiem §§. 17, 22, ustęp 2, 3, 4 i §. 61, ustęp 2 i 3 z tem zastrzeżeniem, że uprawnienie przedsiębiorcy by ubezpieczonym kwotę opłaty na ubezpieczenie wliczał do przypadającego zarobku lub pensyi przy ich wypłacie a względnie z nich zatrzymywał, zależy od umowy, jaką w tym względzie przedsiębiorca zawarze z osobami ubezpieczonemi.

Ubezpieczać należy łącznie wszystkich robotników i urzędników przemysłowych zatrudnionych w owychże przedsiębiorstwach. Ubezpieczenie zaczyna się z dniem po nadejściu oznajmienia do zakładu ubezpieczenia a ustaje z dniem odwołania, najwcześniej zaś po upływie pół roku.

Do przedsiębiorcy i innych osób w artykule V wzmiankowanych stosują się postanowienia owego artykułu.

Ministrowi spraw wewnętrznych zastrzega się ustanowienie dla takich przedsiębiorstw klas niebezpieczności drogą rozporządzenia, dokonane zaś następnie przez zakład ubezpieczenia na zasadzie §. 18 rzezonej ustawy zaliczenie każdego z osobna przedsiębiorstwa do klasy niebezpieczności i stopy procentowej tejże klasy podlega tokowi instancyi tamże przewidzianemu.

Przedsiębiorstwa, dla których klasa niebezpieczności nie jest jeszcze drogą rozporządzenia ustanowiona, zalicza odnośny zakład ubezpieczenia do klasy niebezpieczności i stopy procentowej z zastrzeżeniem zatwierdzenia rządowego.

Także strażom pożarnym ochotniczym jako stowarzyszenia urzędzonym i ich związkom, dozwolone jest ubezpieczać zbiorowo swoich członków czynnych przeciwko skutkom przygód w służbie w tym zakładzie ubezpieczenia, w którego okręgu dotyczące stowarzyszenie lub związek ma siedzibę. Do straży pożarnych zgłaszających się w taki sposób dobrowolnie do ubezpieczenia, stosowane być mają odpowiednio odnośne postanowienia tyżące się straży pożarnych zawodowych (artykuł I, punkt 7). Minister spraw wewnętrznych wyda te postanowienia a w szczególności zaliczy także te straże pożarne do klasy niebezpieczności drogą rozporządzenia.

Artykuł VII.

Postanowienia §. 6, ustęp 5 i 6 i §. 16 ust. o ubez. od prz., któremi zarobek roczny robotnika lub urzędnika przemysłowego, mający służyć za podstawę do obliczenia wynagrodzenia szkody a względnie opłaty na ubezpieczenie ograniczony został do trzysta razy wziętej kwoty średniego dziennego zarobku robotnika i do sumy 1200 zł. nie stosują się do osób ubezpieczonych przez przedsiębiorstwa kolejowe na zasadzie artykułu I, l. 1 albo na zasadzie artykułu V.

Osoby te przyjmować należy do ubezpieczenia z ich całym zarobkiem rocznym, łącznie z placami zmiennymi (kilometrowe, godzinowe itp.), a jeżeli tenże nie wynosi tyle, co zarobek roczny według ustawy o ubezpieczaniu na wypadek przygody obliczony, z tym ostatnim zarobkiem.

Opłaty przypadające od osób tu wymienionych ciężą w całości na przedsiębiorcy ruchu.

Do służby kolejowej ubezpieczonej według artykułu I, l. 1, lub artykułu V, jakoteż do tych oficyalistów rządowych według artykułu V ubezpieczonych, których kolej na mocy warunków koncesyjnych lub innych istniejących przepisów, obowiązana jest przewozić bez zapłaty, gdy osobom takim na zasadzie postanowień ustawy niniejszej służy prawo żądania wynagrodzenia szkody, nie stosuje się ustawa z dnia 5. marca 1869 (Dz. u. p. Nr. 27) niezawisłe od przepisów §§. 46 i 47 ust. o ubez.

Gdyby jednak rzezonym osobom, lub tym, których one osierociły, służyło na zasadzie ustawy z dnia 5. marca 1869 (Dz. u. p. Nr. 27) prawo do

wynagrodzenia szkody, rentę należącą się skaleczonym z tytułu ubezpieczenia na wypadek przygody, podwyższyć należy o połowę, w razie zaś trwałego kalectwa w stosunku okolicznościom odpowiednim aż do podwojenia sumy, to jest 120 procent całkowitego zarobku rocznego, rentę należącą się osierocynym podwyższyć należy o dwie trzecie.

Artykuł VIII.

Co do przedsiębiorstw kolejowych, utrzymywanych w obszarze na którym ustawa niniejsza obowiązuje przez zarządy węgierskie lub zagraniczne, postanowienia wykonawcze do artykułu I, l. 1 i artykułu VII. wydane będą drogą rozporządzenia.

Artykuł IX.

Postanowienia drugiego ustępu §. 59 ust. o ubezpieczeniach nie stosują się do zakładów ubezpieczenia według §. 58 tej ustawy założonych, w których ilość ubezpieczonych przenosi 50.000.

Artykuł X.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi sprawiedliwości, którzy w tym względzie porozumieć się mają z innymi Moimi interesowanymi Ministrami.

Ischl, dnia 20. lipca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Bacquehem r. w.
Schönborn r. w.

169.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. lipca 1894,

którem w wykonaniu artykułu III ustawy z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 168) o rozszerzeniu ubezpieczenia na wypadek przygody ustanawia się dla przedsiębiorców przedsiębiorstw obowiązkowi ubezpieczenia podlegających termin do podawania uwiadomień o istnieniu tych przedsiębiorstw.

W wykonaniu artykułu III ustawy z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 168) o rozszerzeniu ubezpieczenia na wypadek przygody, rozporządza

się, że przedsiębiorcy tych przedsiębiorstw, na które artykułem I tejsze ustawy obowiązek ubezpieczenia na wypadek przygody został rozszerzony, winni aż do 10. września 1894 uczynić przewidziane w §. 18 ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) uwiadomienie o każdym takim przedsiębiorstwie do tego zakładu ubezpieczenia, na zasadzie obwieszczenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 22. stycznia 1889 (Dz. u. p. Nr. 11) założonego, w którego okręgu znajduje się przedsiębiorstwo obowiązkowi ubezpieczenia podlegające a w niem podać przedmiot i rodzaj przedsiębiorstwa, ilość osób w niem zatrudnianych i sumę zarobków rocznych, mającą służyć za podstawę do ubezpieczenia tychże osób (§. 6, ustęp 5, 6 i 7 ustawy z dnia 28. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888 o ubezpieczaniu robotników na wypadek przygody).

Uwiadomienia, które w terminie powyższym, ze strony zaś przedsiębiorstw po upływie tego terminu nowo rozpoczętych, najpóźniej w przeciągu dni 14 mają być czynione, wygotowywać należy w dwóch egzemplarzach przez wypełnienie wzoru, który wzmiankowane zakłady ubezpieczenia do tego celu zaprowadziły i posyłać do zakładu ubezpieczenia za pośrednictwem tej Władzy administracyjnej pierwszej instancji, w której okręgu znajduje się przedsiębiorstwo.

Przedsiębiorstwa, które już według ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) podlegają obowiązkowi ubezpieczenia, których obowiązek ubezpieczenia został jednak ustawą na wstępie powołaną rozszerzony, są również obowiązane podać nowe uwiadomienie o przedsiębiorstwie i objąć niem całe przedsiębiorstwo, jak obecnie obowiązkowi ubezpieczenia podlega.

Przedsiębiorcy stojący na czele kilku przedsiębiorstw obowiązani są co do każdego z osobna wypełnić i nadesłać przepisane dwa egzemplarze uwiadomienia o przedsiębiorstwie.

Przedsiębiorcy przemysłowi mający wątpliwość czy ich przedsiębiorstwo podlega obowiązkowi ubezpieczenia, winni mimo to złożyć uwiadomienie a tylko w rubryce „Uwagi“ wyłuszczyć powody swego powątpiewania.

Te krajowe przedsiębiorstwa kolei żelaznych, które są członkami „stowarzyszenia zawodowego zakładu ubezpieczenia na wypadek przygody dla austriackich kolei żelaznych“, i zamierzają obowiązkowi ubezpieczenia artykułem I, l. 1 ustawy na wstępie powołanej na całe ich przedsiębiorstwo rozszerzonemu, uczynić żądanie także w rzeczonym zakładzie ubezpieczenia, winny uwiadomienie o tem wystosować bezpośrednio do tego zakładu ubezpieczenia.

Imieniem przedsiębiorstw należących do państwa lub kraju podawać mają uwiadomienia do właściwego zakładu ubezpieczenia Władze rządowe a względnie krajowe, nad temi przedsiębiorstwami przełożone, za pośrednictwem Władzy administracyjnej krajowej, w której okręgu administracyjnym znajduje się dotyczące przedsiębiorstwo.

Wzorów do uwiadomienia dostawać można tak w samychże zakładach ubezpieczenia na wypadek przygody, jak niemniej u Władz administracyjnych pierwszej instancyi i w urzędach gminnych, które zakłady ubezpieczenia winny zaopatrywać w dostateczną ilość egzemplarzy.

Przedsiębiorcy przemysłowi, których uwiadomienia zawierają szczegóły istotne nie prawdziwe,

karani będą stosownie do §. 51 ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888), o ile nie zachodzi istota czynu, który ma być karany według ustaw karnych powszechnych, grzywnami od pięciu aż do pięciuset złotych a w razie niemożności ściągnięcia, aresztem aż do trzech miesięcy. Przedsiębiorcy przemysłowi, którzy przepisanego uwiadomienia nie złożyli w czasie właściwym, karani będą stosownie do §. 52 tejże samej ustawy grzywnami aż do stu złotych a w razie niemożności ściągnięcia, aresztem aż do dni dwudziestu.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Bacquehem r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXI. — Wydana i rozesłana dnia 8. sierpnia 1894.

(Zawiera Nr. 170.)

170.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 24. lipca 1894,

którem podają się po wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1872 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872, którą nowy Porządek miar i wag został zaprowadzony, podaje się do wiadomości publicznej następujące Dodatki do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171) uchwalone przez c. k. Komisją główną miar i wag.

Wurmbrand r. w.

Dodatek dwudziesty szósty do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19. grudnia 1872.

(A w szczególności do §. 29, w przedmiocie przyjmowania do sprawdzania i cechowania wagi pomostowej jezdnej z urządzeniem do ciężarka ruchomego [talerzowej] wyrabianej przez firmę Schember i synowie w Wiedniu.)

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872 (Dz. u. p. Nr. 17) c. k. Komisja główna miar i wag pozwoliła przy-

mować do sprawdzania i cechowania wagę pomostową jezdną z urządzeniem do ciężarka ruchomego (talerzową) wyrabianą przez firmę Schember i synowie.

Waga ta, której wzór przedstawia w planie figura 1 opatrzona jest jak sztrasburska pomostowa waga setna dwiema dźwigniami *CC* i dźwignią przenoszącą *B*, która zapomocą krótkiego ciężaru zostaje w związku z drążkiem wagi *A*.

Ten drążek wagi opatrzony urządzeniem do ciężarka ruchomego spoczywa w ten sposób, że całe urządzenie ciężarka ruchomego umieszczone jest pod poziomem pomostu na ciężar (obacz fig. 2).

Ostrza obrotowe *aaaa* (fig. 1) dźwigni *CC* spoczywają na panewkach, które przytwierdzone są w ramie opartej na dwóch parach kół kolejowych.

Każde z czterech łożysk tych par kół daje się zapomocą szruby ustawniczej *S* (fig. 2) w kierunku pionowym regulować, w skutek czego można przed wazieniem nadać wadze położenie ściśle pozicme.

U pomostu na ciężar przytwierdzone są dwie kątki gładko wyheblowane, na których dla osiągnięcia poziomego położenia można postawić wagę wodną.

Przyrząd do zamykania wagi składa się z drążka *i k* (fig. 1) obracającego się około *i*, do którego przytwierdzone jest zawieszadło na ostrze *h* drążka przenoszącego *B*. Gdy koniec *k* a tem samym *h* zniży się, natenczas zniży się cały pomost i jak

w sztrasburskiej wadze pomostowej setnej może być przywiedziony do oparcia się na czterech stożkach.

Do podnoszenia i zniżania przyrządu zamykającego służy dźwignik *R* (fig. 2), który zapomocą kółka zębatego i zębiatki przenosi ruch na *k*.

Wagę tę sprawdza się i cechuje tak, jak stałą wagę pomostową z urządzeniem do ciężarka ruchomego.

Do świadectwa używać należy wzoru VI *g*.

Figura 1.

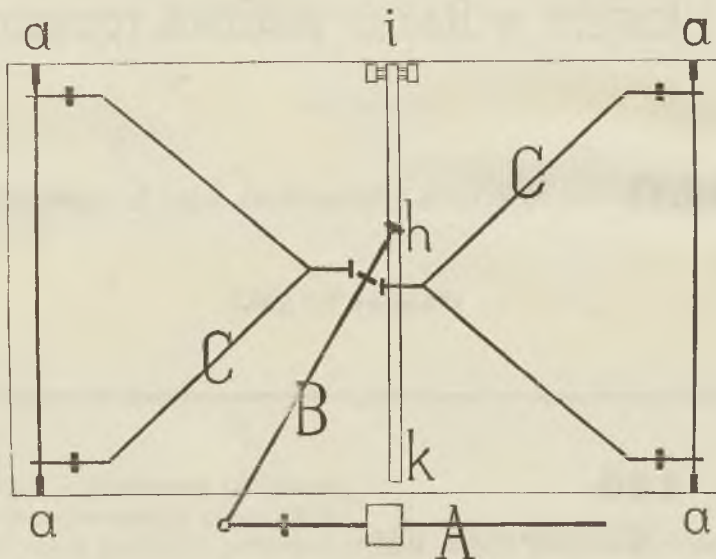
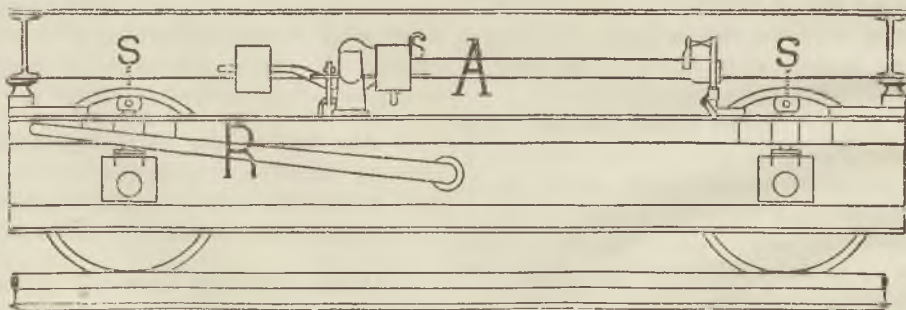

Figura 2.

Dodatek dwudziesty siódmy do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19. grudnia 1872.

a) (Do §§. 61 i 66 dotyczących się miarowzorów do kontroli i miarowzoru głównego do miar długości.)

Postanowienia §§. 61 i 66 Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 są uchylone.

Urzędy miar i wag obowiązane są miarowzory podręczne do miar długości, gdyby się uszkodziły, niezwłocznie a zresztą co lat dziesięć nadsyłać do c. k. Komisji głównej miar i wag w celu sprawdzania.

Nadto urzędy miar i wag obowiązane są zapomocą wyprężonej nici przekonywać się corocznie, czy miarowzór podręcznej długości jednego metra nie jest zgięty.

Na miejsce miarowzorów zgiętych i takich, których podział stał się niewyraźnym, zażądać należy niezwłocznie nowych.

b) (Do §. 67, w przedmiocie miarowzoru głównego dla miar pojemności na dwa litry i mniejszych.)

Postanowienia §. 67 Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, co do miarowzoru głównego zaprowadzonego tylko dla miar pojemności na dwa litry i mniejszych zostają uchylone.

Dodatek dwudziesty ósmy do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19. grudnia 1872.

(Do §. 29, w przedmiocie sprawdzania i cechowania wielkich wag pomostowych stałych w razie przeniesienia ich z miejsca pierwotnego ustawienia.)

Odnośnie do ostatniego ustępu §. 29 i dodatku do tego paragrafu wydanego rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 18. lipca 1874 (Dz. u. p. Nr. 110) postanawia się, że w razie przeniesienia wielkiej wagi pomostowej stałej z pierwotnego miejsca ustawienia w inne miejsce, uwiadomić należy o tem Urząd miar i wag, i że w takim razie powinno

się odbyć ponowne sprawdzenie i ocechowanie, chociażby cecha sprawdzenia nie była jeszcze przedawniona, wyjąwszy gdyby wagę ustawiała na nowo ta sama firma (fabryka wag), która ją ustawiała pierwotnie, w tym jednak względzie przedstawić należy potwierdzenie owej firmy.

Przepis powyższy nie narusza postanowienia Dodatku do §. 29 Porządku sprawdzania miar i wag, wydanego rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 6. sierpnia 1888 (Dz. u. p. Nr. 135).

Wiedeń, dnia 11. czerwca 1894.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Arzberger r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXII. — Wydana i rozesłana dnia 15. sierpnia 1894.

(Zawiera Nr. 171 — 172.)

171.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 4. sierpnia 1894,

tyczące się przyłączenia gminy Studzienki do okręgu Sądu powiatowego bilowieckiego w Śląsku.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę Studzienkę od okręgu Sądu powiatowego klinkowickiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego bilowieckiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1895.

Schönborn r. w.

172.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 7. sierpnia 1894,

tyczące się postępowania ze względu na cło z towarami kuśnierskimi.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi zarządza się następującą zmianę w abecedowym spisie towarów taryfy cłowej.

Pod wyrazem „Towary kuśnierskie“, Uwaga 1 b, ustęp 2 wykreślić należy wyrazy „z pokryciami jedwabnymi“, tudzież „z innymi pokryciami prócz jedwabnych“ i wpisać na miejsce pierwszych wyrazy: „w połączeniu z towarami jedwabnymi“, na miejsce ostatnich „w połączeniu z towarami tkackimi i dzianymi w ogólności“.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

Rok 1894.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIII. — Wydana i rozesłana dnia 17. sierpnia 1894.

(Zawiera Nr. 173—174.)

173.

Ustawa z dnia 10. lipca 1894,

o odprzedaży części składowych dóbr funduszowych Millstatt.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Ministra rolnictwa, żeby z gruntów, należących do dóbr funduszowych Millstatt, sprzedał następujące bez ciężarów hipotecznych, jakoto:

Liczba bieżąca	Nazwa posiadłości	Numer parceli
1. W gminie podatkowej Millstatt:		
1	Hühnergartl	1/1
2	Netzgarten	2/1
3	detto	101/2
4	Mistgrube	3/1
5	detto	3/2
6	Saggarten	5/1
7	Domitiangarten	14
8	Bezirksrichtergartl	17/1
9	Ziergartl	17/2

Liczba bieżąca	Nazwa posiadłości	Numer parceli
10	Zwinger	19
11	Grosser Fürschlag	689
12	Hof- oder Stiftsgarten	21/1
13	detto	21/13
14	detto	21/15
15	detto	21/16
16	detto	21/18
17	detto Brandstattgartl	1/2
18	detto Holzlegstätte	2/2
19	detto Brandstatt	3/1
20	detto Defrerhütte	149
21	detto Seeweg	672/2
22	detto detto	672/3
23	detto detto	672/4
24	detto detto	673/2
25	Haffeld	134/1
26	detto Weg paris. Garten	134/2
27	detto detto	134/3
28	detto detto	134/4
29	detto detto	134/5
30	Kühbichl	173/1
31	detto	173/3
32	detto	174
33	detto	176
34	detto	177

razem rozległości 13·2491 hektara.

Liczba bieżąca	Nazwa posiadłości	Numer parceli
2. Gmina podatkowa Laubendorf:		
1	Hofalpe	954
2	detto	955
3	detto	956/1
4	detto	956/1
5	detto	956/1
6	detto	956/2
razem rozległości 264·7682 hektara.		
3. Gmina podatkowa Kaning:		
1	Pichelalpe	715
2	detto	716
3	detto	717/1
4	detto	718/1
5	Brandgrabenwald	707/8
6	Gipfelwald	733/8
razem rozległości 71·7860 hektara, a przeto ogółem rozległości 349·8033 hektara.		

§. 2.

Sumy przez sprzedaż uzyskane umieścić należy w preliminarzu państwa w etacie Ministerstwa wyznań i oświecenia pod tytułem fundusz naukowy.

§. 3.

Skarb (fundusz naukowy) weźmie na siebie ciężące na tych dobrach funduszowych zobowiązania z tytułu fundacji i patronatu nawet o ile takowe tyczą się części gruntu odstąpić się mających a posiadaczy tych oddzielonych gruntów zabezpieczy od dochodzenia sądowego i wynagrodzi im szkody w razie, gdyby jakieś prawowite pretensje roszczono do nich na zasadzie rzeczonych zobowiązań.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa, Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia i Mojemu Ministrowi skarbu.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.

Plener r. w. Madeyski r. w.

174.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 8. sierpnia 1894,

o kilku zmianach i uzupełnieniach poczynionych w Najwyższych dokumentach koncesyjnych kolei żelaznej busztiehradzkiej z dnia 11. stycznia 1867 (Dz. u. p. Nr. 16) i z dnia 1. lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 138).

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 19. lipca 1894 Postanowienia Najwyższych dokumentów koncesyjnych kolei busztiehradzkiej z dnia 11. stycznia 1867 (Dz. u. p. Nr. 16) i z dnia 1. lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 138) zmienione i uzupełnione zostały w sposób następujący:

I.

Na miejsce postanowień §§. 7, 8 i 12 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 11. stycznia 1867 (Dz. u. p. Nr. 16), tudzież §§. 6, 7 i 10 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 1. lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 138) o ile wyłącznie uprzywilejowana kolej busztiehradzka nie zobowiązała się już drogą umowy do jeszcze rozciąglejszych świadczeń, wydają się następujące zarządzenia dla wszystkich linii tej kolei, do których odnoszą się powyższe dokumenty koncesyjne:

1. Stosownie do przepisu §. 68 Porządku ruchu kolei żelaznych, Spółka obowiązana jest przewozić bezpłatnie pocztę i służbę pocztową.

Zarząd pocztowy ma prawo używać do przewozu poczty wszystkich pociągów kurierskich, pospiesznych, pocztowych, osobowych i mieszanych programem ruchu objętych.

Pociągi pospieszne i kurierskie są jednak uwolnione od przewozu posyłek pocztowych towarowych.

Programy ruchu pociągów przeznaczonych do przewożenia poczty powinny być zatwierdzone przez Ministerstwo handlu, które też o każdej zamierzonej zmianie programu najmniej na dwa tygodnie przedtem zawiadamiać należy.

Spółka obowiązana jest sprawić i utrzymywać swoim kosztem wagony do przewozu poczty zwyczajnej i ruchomej, takowych stronę zewnętrzną czyścić i one smarować.

Na żądanie zakładu pocztowego Spółka dostarczyć powinna bezpłatnie do każdego pociągu z wyjątkiem pospiesznych i kurierskich, podług

zdania zakładu pocztowego, jeden wagon o ośmiu lub dwa o czterech kołach, które urządzone być mają podług wymagania zakładu pocztowego.

Gdy zakład pocztowy uzna za potrzebne, żeby do pociągu przydano oprócz zwyż wzmiankowanego wagonu o ośmiu kołach lub dwóch wagonów o czterech kołach, jeszcze więcej wagonów do przewiezienia poczty, natenczas zakład pocztowy płacić będzie Spółce po jednemu złotemu trzydzieści centów waluty austriackiej od każdego naddatkowego wagonu i mili przebytej z posyłkami pocztowymi.

We wszystkich pociągach, do których zakład pocztowy nie żąda osobnego wagonu, a więc osobliwie w pospiesznych i kuryerskich, będzie wyznaczona bezpłatnie część wagonu odpowiednio urządzone, zupełnie zamknięta i najmniej dwa przedziały obejmująca, do przewiezienia posyłek pocztowych. Jeżeliby zaś większe pakiety listów lub torby z listami nie mogły zmieścić się w owem miejscu, Zarząd kolejowy wyznaczy w pociągu gdzieindziej miejsce do bezpiecznego ich przechowania.

Spółka obowiązana jest oświetlać zwyczajnie wagony do służby pocztowej używane tak samo, jak osobowe; kosza nadzwyczajnego oświetlania wnętrza wagonów i ich opalania, będzie ponosił zakład pocztowy.

Zarząd pocztowy ma prawo przydawać swoich dozorców do posyłek któremikolwiek pociągami takowe odchodzą.

Urzednicy pocztowi, konduktorowie i sludzy, jakoteż ci ze służby pocztowej, którzy będą wysłani dla dozoru lub dla wycuczenia się czynności pocztowych na kolei, którzy to ostatni wylegitymować się powinni zaświadczeniami przełożonej dyrekcji pocztowej, przewożeni będą bezpłatnie.

Nadto, gdy Zarząd pocztowy nie przydaje swoich ludzi do pilnowania pakietów listowych, którymkolwiek pociągami takowe będą wysłane, ma prawo poruczyć je Zarządowi kolejowemu przez Spółkę ustanowionemu, ażeby swoich ludzi użył do ich przewiezienia.

Do sprawowania służby pocztowej po stacyach, oddany będzie bezpłatnie stosowny pokój i izba na rzeczy w budynku kolei żelaznej o ile są w nim wolne odpowiednie lokale, co się zaś tyczy zaspakajania jakich innych potrzeb, w tej mierze zawarta będzie osobna umowa, w której oznaczone zostanie wynagrodzenie płacić się mające w formie czynszu za wyznaczenie lokalu naddatkowego.

Urządzenie wewnętrzne, czyszczenie, oświetlenie i opalenie tych lokali, należy do Zarządu pocztowego.

W tych dworcach kolei, w których urzędy pocztowe nie są zaprowadzone, Spółka obowiązana jest wyznaczyć na żądanie Zarządu pocztowego swoich ludzi uzdolnionych do pośrednictwa między pociągami kolei a służbą pocztową w odbieraniu i wydawaniu posyłek pocztowych, tudzież bezpiecznie takowe zachowywać póki nie będą oddane komu ze służby pocztowej a to za wynagrodzeniem, które wyznaczy Zarząd pocztowy.

Gdzieby zdaniem Zarządu pocztowego służba pocztowa tego wymagała, wyznaczy Spółka Zakładowi pocztowemu swoich ludzi do pomagania w ładowaniu i wyładowaniu posyłek pocztowych za wynagrodzeniem tej pomocy odpowiedniem.

Korespondencye tyczące się Zarządu kolei, prowadzone między Dyrekcyą lub Radą zawiadowczą a jej podrzędnymi urzędnikami, tudzież korespondencye tych ostatnich między sobą mogą być przewożone na liniach kolei przez slug kolejowych.

2. Spółka zobowiązuje się założyć i utrzymywać własnym kosztem podług zarządzenia lub za pośrednictwem Zakładu telegrafów rządowych, linie telegraficzne potrzebne do ruchu kolei i do dawania sygnałów.

Rząd zastrzega sobie prawo używania telegrafów ruchu do korespondencyj swoich i prywatnych.

Rząd może przymocować druty telegrafu rządowego do podpór telegrafu ruchu lub założyć własne linie na gruncie przez koncesyonaryuszów nabytym lub w ogóle na potrzeby kolei służącym a to bez żadnej zapłaty lub wynagrodzenia.

Spółka obowiązana jest pomagać bezpłatnie swoją służbą do doglądania i utrzymywania takich linii rządowych. Nadto obowiązana jest Spółka przewozić swojemi kolejami materyały i rekwizyta Zakładu telegrafów rządowych podług taryf przepisanych dla transportów wojskowych, jakoteż zachowywać takowe w swoich dworcach i stacyach.

Spółka obowiązana jest zawrzeć w swoim czasie ze Zarządem telegrafów rządowych osobną umowę co do wszystkich powyższych okolicznosci.

3. Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według po-

stanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach rządowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i żandarmerji a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także, gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Spółka zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupu i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swojami parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, stosują się także do przedsiębiorstwa kolejowego Spółki. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla Spółki obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Spółka zobowiązuje się przy obsadzaniu posiadanych względem na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

II.

Spółka poddaje się co do wszystkich swoich linii środkom taryfowym, jakie c. k. Rząd zaprowadzi dla poparcia przemysłu młynarskiego krajowego.

Zniżone taryfy i wszelkie inne ulgi dla transportów wojskowych stosują się także do posyłek przeznaczonych dla c. k. Zakładów rządowych chowu koni, jakoteż do ich eskorty.

Osoby wydalane, więźniowie i ich dozorczy, ci ostatni także, gdy wracają, przewożeni będą za opłatą połowy biletu osobowego III. klasy.

Do przewożenia takich osób, które umieszczane być muszą w oddzielnych przedziałach, wyznaczone będą w porozumieniu z właściwymi władzami dni i pociągi.

III.

Spółka gotowa jest przedsiębiorstwem kolei lokalnych, któreby w przyszłości miały być połączone z jej liniami, poczynić wszystkie te dogodności, jakie w artykule VI ustawy o kolejach lokalnych z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) są przewidziane pod względem bezpłatnego współużywania istniejących urządzeń stacyjnych przez koleje lokalne tamże oznaczone, jednakże z tem zastrzeżeniem, że koszt robót potrzebnych w celu doprowadzenia nowych kolei lokalnych do stacji wyłącznie uprzywilejowanej kolei busztiehradzkiej ponosić mają same tylko przedsiębiorstwa owych kolei lokalnych.

Pod względem sprawowania służby stacyjnej w stacjach dobiegowych i oznaczenia wynagrodzenia jakie za to ma być płacone, gdyby w tej mierze nie przyszła do skutku umowa z przedsiębiorstwem nowych kolei lokalnych, wyłącznie uprzywilejowana kolej busztiehradzka podda się decyzji c. k. Ministerstwa handlu.

Nadto Spółka obiecuje, nie biorąc jednak w tym względzie na siebie zobowiązania, popierać według możliwości powstawanie odgałęzień i kolei bocznych do linii Spółki dobiegających a to bądź przez obejmowanie ruchu na takich kolejach z dostarczeniem taboru za wynagrodzeniem własnych kosztów według okoliczności ryczałtowo oznaczających się mających, bądź w jakikolwiek inny sposób.

IV.

Rząd nabywa prawa ewentualnego nabycia za wynagrodzeniem wszystkich linii wyłącznie uprzywilejowanej kolei busztiehradzkiej, to jest obu jej sieci, z końcem roku 1897 niezawisłe od postanowień §. 18 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 11. stycznia 1867 i §. 19 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 1. lipca 1868.

Postanowienia dotyczące się odkupienia głównych linii kolei busztiehradzkiej stosują się także do kolei lokalnej Krupa — Kolleszowice, w ten sposób, że ta kolej lokalna uważana być ma pod względem prawa odkupienia jej przez Rząd za istotną część składową sąsiedniej głównej linii kolei busztiehradzkiej.

Wurmbrand r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIV. — Wydana i rozesłana dnia 24. sierpnia 1894.

(Zawiera Nr. 175—181.)

175.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia i Ministra skarbu z dnia 14. lutego 1894,

którem kwotę na sprawowanie urzędu dziekańskiego, jaka w podawanych według ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47) wyjawach przychodu lokalnego duchowieństwa pasterskiego uprawnionego do uzupełnienia kongruy, za pozycją wydatkową ma być uznawana, wyznacza się dla nowo ustanowionego dziekanatu suczańskiego w diecezji stanisławowskiej grecko-katolickiej.

W uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 19. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 107) sumę wydatków na sprawowanie urzędu dziekańskiego, jaka w podawanych według ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47) wyjawach przychodu, za pozycją wydatkową ma być uznawana, wyznacza się dla dziekanatu suczańskiego, nowo ustanowionego w diecezji stanisławowskiej grecko-katolickiej, w kwocie 150 zł. waluty austriackiej.

Plener r. w.

Madeyski r. w.

176.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 9. sierpnia 1894,

tyczące się przyłączenia gmin Pawłowice, Prusinek i Czech do okręgu Sądu powiatowego przerozkiego w Morawii.

Na zasadzie ustaw z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) oddziela się gminy Pawłowice, Prusinek i Czech od okręgu Sądu powiatowego by-

stryckiego pod Hostynem a obwodowego nowoczyńskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego przerozkiego a obwodowego ołomunieckiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1895.

Schönborn r. w.

177.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 9. sierpnia 1894,

o nieprzyjmowaniu na przyszłość do sprawdzania i cechowania takich przyrządów do opatrywania beczek podziałką pojemności, których naczynia miarowe zrobione są z blachy żelaznej i opatrzone powłoką.

Podaje się niniejszem do wiadomości powszechnej, że stosownie do uchwały Komisji głównej miar i wag z dnia 11. czerwca 1894 wydanej na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872 (Dz. u. p. Nr. 17) takie przyrządy do opatrywania beczek podziałką pojemności, których naczynia miarowe zrobione są z blachy żelaznej i opatrzone powłoką, nie będą już przyjmowane do sprawdzania i cechowania.

Wurmbrand r. w.

178.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 10. sierpnia 1894,

o przyłączeniu gmin, jakoteż obszarów dworskich Książnic, Podleszan i Woli mieleckiej do okręgu Sądu powiatowego mieleckiego w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminy, jakoteż ob-

szary dworskie Książnic, Podleszan i Woli mieleckiej od okręgu Sądu powiatowego radomskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego mieleckiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1895.

Schönborn r. w.

179.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 13. sierpnia 1894,

którem wyrabiane przez Karola Dömei w Budapeszcie przetwory do fabrykacji wina sztucznego, zostają zakazane.

Ponieważ według opinii Najwyższej Rady zdrowia przetwory do fabrykacji wina sztucznego wyrabiane przez Karola Dömei w Budapeszcie i wprowadzane w handel pod nazwami: wyskok gronowy, pyrolin i wyciąg gallizirany, okazują się z powodu zgubnego działania swego na narządy trawienia szkodliwymi dla zdrowia, przeto stosownie do postanowienia §. 6 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. maja 1866 (Dz. u. p. Nr. 54) zakazuje się powszechnie ich sprzedaży i rozprzedaży.

Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w.

180.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 15. sierpnia 1894,

o zmianach w spisie kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa, z dnia 14. października 1890 (Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892) tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych.

W spisie kolei żelaznych, podlegających umowie międzynarodowej z dnia 14. października 1890 (Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, Nr. 87 z r. 1893 i Nr. 65 z r. 1894) tyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych poczynić należy następujące zmiany:

Austria i Węgry.

II. Węgry.

Nowo poddane zostały umowie międzynarodowej:

I. Linie eksploatowane przez koleje rządowe królewsko węgierskie:

1. Kolej lokalna Szentes—Hódmezővásárhely;
2. „ „ Balaton—Szent—György—Somogy—Szob;

3. Kolej lokalna Zsebely—Csákovar;

4. „ „ w dolinie murzańskiej;

5. „ „ Békés—Csanád;

6. „ „ Hidegkut—Gyöng—Tamási;

7. „ „ sławońska i

8. na obszarze węgierskim położona część linii od Szakolczy do Sodomierzye—Petrau w Morawii, będąca własnością państwa.

II. Koleje lokalne eksploatowane przez c. k. uprzyw. kolej koszycko—bogumińską:

9. Késmárk—Szepesbela i

10. Szepesbela—Podolin.

III. Kolej lokalna wązko-torowa Nagy Károly—Somkut i

IV. Kolej lokalna Preszów—Bártfa.

Nadto poczynić należy w spisie następujące sprostowania:

a) Pod liczbą 1 (koleje rządowe węgierskie wymienić należy jako niepodlegające umowie międzynarodowej następujące linie:

linią wązko-torową Garam—Bersencze—Selmeczbánya,

kolej lokalną o torze normalnym Soroksár—Szt. Lőrincz i

kolej lokalną wązko-torową w dolinie Taraczy.

b) Kolej żelazną aradzko-temeswarską, pod tą samą liczbą 1 w oddziale *d* wymienioną, jakoteż kolej lokalną Rétszilás—Szegszárd pod *aa* przytoczoną należy wykreślić, ponieważ obie przeszły na własność państwa.

c) Koleje lokalne pod *f*, *l*, *r*, *gg*, *kk*, *mm* wymienione, otrzymują nazwy następujące:

(*f*) Debreczyn—Hajdunánás,

(*l*) Csáktornya—Zágráb (w Zagoryi),

(*r*) Héjasfalva—Székelyudvarhely (kolej szekelska),

(*gg*) Esztergom—Almás—Füzitő,

(*kk*) Debreczyn—Füzes—Abony i Ohát—Polgár,

(*mm*) Marmaros—Szigetkamara—Nagy Boeskö—Kis Boeskö i Szigetkamara—Szlátina.

d) Koleje wymienione pod *p* i pod liczbą 7 nie są kolejami lokalnymi, przeto wyrazy „kolej lokalna“ zastąpić należy wyrazami „kolej żelazna“.

e) koleje lokalne wymienione pod *v* i *w* należy wykreślić, ponieważ pierwsza należy do kolei lokalnych za Dunajem pod *hh* wymienionych, druga zaś do kolei lokalnych Marmaros—Szigetkamara—Nagy Boeskö—Kis Boeskö i Szigetkamara—Szlátina, które pod *mm* są wymienione.

f) Kolej żelazną Mohács — Pécsér pod *ff* wymienioną należy wykreślić pod tą literą i wpisać pod liczbą 9 jako kolej samodzielna.

g) Linie pod *nn* wymienione należą do dwóch osobnych Spółek i oznaczone być mają następnie:

α) Linia Nagy Szeben—Felek kolei lokalnej Nagy Szeben—Vöröstorony,

β) kolej lokalna Felek—Fogaras.

h) Kolej lokalną w dolinie Popradu, przytoczoną pod liczbą 9 należy wykreślić, ponieważ przeszła w zarząd kolei koszycko—bogumińskiej i wpisać obok tej kolei pod liczbą 4.

Na podstawie tych nowych wpisów, sprostowań i zmian spis kolei węgierskich podlegających umowie opiewać ma następnie:

II. Węgry.

Wszystkie linie eksploatowane przez Zarządy kolejowe i Spółki poniżej wymienione z siedzibą w Austrii lub Węgrzech:

1 Węgierskie koleje państwa z wyjątkiem,

linii wązko-torowej Garam—Brzeźnica—Szczawnica węgierska,

kolei lokalnej wązko-torowej Soroksár — Śt. Wawrzyniec i

kolei lokalnej wązko-torowej w dolinie tarackiej;

natomiast łącznie z następującymi liniami eksploatowanymi przez Zarząd kolei państwa:

a. od granicy rumuńskiej do Predealu,

b. „ „ pod Zemuniem do Belgradu,

c. „ Brodu do Bosna-Brodu,

d. koleją lokalną Békés—Földvár—Békés,

e. „ „ Debreczyn—Hajdúnánás,

f. „ „ Nagy Várad — Belényes — Vaskoh,

g. „ „ Puszta Tenyö — Kun — Szt. Márton,

h. „ „ Ujszász—Jász—Apáti,

i. „ „ Mezö—Tur—Turkeve,

j. „ „ Csáktornya — Zágráb (w Zagoryi),

k. „ „ Vinkovce—Brčka,

l. „ „ Maros - Vásárhely — Szasz-Régen,

m. „ „ matrzańską,

n. „ „ żelazną Bánréve—Ozd,

o. kolejami lokalnymi biharskimi,

p. koleją lokalną Héjasfalva — Székelyudvarhely (kolej szekelska),

q. koleją lokalną Maros Ludas — Besztercze,

r. „ „ Ruma — Vrdnik,

s. „ „ Szombathely—Pinkafö,

t. „ „ Szatmár—Nagybánya,

u. „ „ Szilágyságska,

v. „ „ Nyiregyháza—Mátészalka,

w. „ „ Budapeszt—Lajosmisze,

x. „ „ Kisujzállás — Dévaványa — Gyoma,

y. kolejami lokalnymi Bács—Bodrogh,

z. koleją żelazną Pécs — Barcs,

aa. „ „ lokalną Esztergom — Almás—Füzitö,

bb. kolejami lokalnymi z tamtej strony Dunaju,

cc. koleją lokalną Kassa—Torna,

dd. „ „ Debreczyn — Füzes Abony i Ohat—Polgár,

ee. „ „ komitatu bekeskiego,

ff. „ „ Marmaros — Szigetkamara — Nagy Booskó — Kis Booskó i Szigetkamara—Szlatina,

gg. linią Nagy-Szeben—Felek kolei lokalnej Nagy-Szeben—Vöröstorony,

hh. koleją lokalną Felek—Fogaras,

ii. „ „ Brassó — Háromszék,

jj. „ „ Somogy—Szobb—Barcs,

kk. „ „ Varasd — Golnbevecz,

ll. „ „ Nagy Kikinda — Nagy Becskerek, torontalska,

mm. „ „ Szentes — Hódmezövásárhely,

nn. „ „ Balaton — Szent György — Szomogy—Szobb,

pp. „ „ Zsebely—Csákovár,

qq. „ „ w dolinie muszańskiej,

rr. „ „ Békés—Csanád,

ss. „ „ Hidegkút—Gyöök—Tamási,

tt. „ „ sławońskich.

2. C. k. uprzyw. Spółka kolei południowej (linie węgierskie) łącznie z następującymi kolejami lokalnymi przez nią eksploatowanymi:

a. Köszegh—Szombathely,

b. Barcs—Pakrácz.

3. C. k. uprzyw. kolej koszycko-bogumińska (linie węgierskie) łącznie z eksploatowaną przez tęż kolej częścią Margiczán — Hnilec, kolei lokalnej w dolinie Hnilec, ale z wyłączeniem części wązko-torowej Hnilec — Szomolnok tejże linii; nadto łącznie

a. z koleją lokalną w dolinie Lewoczy,

b. „ „ „ „ „ Popradu,

c. „ „ „ „ „ Késmark—Szepesbéla i

d. „ „ „ „ „ Szepesbéla—Podolin.

4. Spółka kolei żelaznej Jaworin—Sopron—Ebenfurt łącznie z eksploatowaną przez nią częścią

Lajta—Ujfalú—Ebenfurt, linii wiedeńsko—pottendorfsko—wiener-neustadzkiej c. k. Spółki kolei południowej.

5. Zjednoczona kolej aradzka i esanadzka.

6. Kolej żelazna w dolinie Samoszy.

7. Kolej lokalna Keszthely—Balaton—Szt. György.

8. Część na węgierskim obszarze leżąca kolei hodonińsko—holickiej.

9. Kolej żelazna Mohács—Pecs.

10. Kolej lokalna wązko-torowa Nagy Károly—Somkut.

11. Kolej lokalna presznowsko—bartfańska.

(Uwiadomienie Urzędu centralnego w Bernie z dnia 21. marca 1894.)

Niemcy.

Pod „A. II. koleje żelazne prywatne we własnym zarządzie“ dopisać należy

1. jako 61 a:

kolej lokalna reńsko—ettenheimmünsterska.

2. pod Nr. 46, 50 i 56 wymienione koleje żelazne: kolej południową meklenburską (Parchim—Neubrandenburg), kolej żelazną Neustrelitz—Warnemünde i Parchim—Ludwigslust należy wykreślić, przeszły bowiem w zarząd kolei żelaznej Wielkiego księstwa meklenburskiego Fryderyka Franciszka (A. I, Nr. 10 spisu).

3. pod Nr. 14 a¹ i 51 wymienione koleje żelazne: Blankensee—Woldegk—Sztrasburg i Neustrelitz—Wesenberg—Mirow należy wykreślić. Natomiast wpisać należy jako Nr. 46 kolej żelazną meklenburską Fryderyka Wilhelma, gdyż pod tą nazwą koleje te złączone zostały w jedno przedsiębiorstwo.

Kolej żelazna pod 1 oznaczona eksploatowana jest przez Zarząd kolei lokalnej reńsko—Ettenheimmünsterskiej w Freiburgu w B., kolej meklenburska Fryderyka Wilhelma przez dyrekcją tejże kolei w Wesenbergu.

(Uwiadomienie Urzędu centralnego w Bernie z dnia 21. kwietnia 1894.)

Francya.

Pod „A. koleje i części kolei eksploatowane przez zarządy francuskie“ dopisać należy:

Linie powszechnej użyteczności:

11. Spółki des Médoc.

Linie lokalnego znaczenia:

3. z Castelnau do Margaux i z Paullac do Port des Pilotes (Spółka des Médoc).

(Uwiadomienie Urzędu centralnego w Bernie z dnia 16. czerwca 1894.)

Włochy.

Pod „A. koleje i części kolei eksploatowane przez zarządy królewsko włoskie“ przydać należy pod liczbą 3 (wszystkie linie eksploatowane przez Spółkę sieci sycylijskiej):

„łącznie z linią przez cieśninę messyńską.“

(Uwiadomienie Urzędu centralnego w Bernie z dnia 21. kwietnia 1894.)

Rosya.

W skutek nabycia przez Rząd linii Spółki kolejowej dońskiej wszystkie szlaki tych linii zostają od dnia 1. stycznia 1884 pod zarządem dwóch kolei rządowych, a mianowicie:

1. szlaki Popasnaia—Lisiczańsk, Kramatorówka—Warwaropolie, Stoupki—Bachmout i Konstantynówka—Jasinowataia, pod zarządem kolei kursko—charkowo—azowskiej;

2. szlaki Warwaropolie—Zwierowo, Lugańsk—Debalczowo—Jasinowataia, Chacepetowka—Nikitówka, Jasinowataia—Mariupol i Krinicznaja—Changenkowo, pod zarządem kolei Katarzyny.

Rzeczony szlaki tak jak wszystkie inne linie rosyjskie przez rząd eksploatowane podlegają umowie międzynarodowej dotyczącej się obrotu towarów.

(Uwiadomienie Urzędu centralnego w Bernie z dnia 7. kwietnia 1894.)

Stosownie do artykułu 58, ustęp 2 umowy międzynarodowej, dotyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych, koleje żelazne nowo oznajmione wstępują rzeczywiście do służby przewozowej międzynarodowej w miesiąc od daty listu, którym Urząd centralny w Bernie uwiadomi o tem inne państwa traktatowe.

Wurmbrand r. w.

181.**Rozporządzenie Ministra handlu
w porozumieniu z Ministerstwem
spraw wewnętrznych, jakoteż z Mi-
nisterstwem wyznań i oświecenia
z dnia 21. sierpnia 1894,****którem dozwala się pracy niedzielnej w przemyśle
piekarskim.**

Na zasadzie §. 75 ustawy z dnia 8. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 22) zmieniającej i uzupełniającej ustawę przemysłową, z częściową zmianą rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. maja 1885 (Dz. u. p. Nr. 83), którym pewnym rodzajom przemysłu dozwolona została praca przemysłowa w niedzielę, postanawia się co następuje:

Artykuł I.

W §. 2 *B* rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. maja 1885 (Dz. u. p. Nr. 83) punkt 1 opiewać ma następuje:

„1. Piekarze: Praca w niedzielę koło wyrobu pieczywa dozwolona jest aż do godziny 10 przedpołudniem i od godziny 10 wieczorem. Praca niedzielna około sprzedaży nie podlega żadnemu ograniczeniu“.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wurmbrand r. w. Bacquehem r. w.
Madeyski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXV. — Wydana i rozesłana dnia 31. sierpnia 1894.

(Zawiera Nr. 182.)

182.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 20. sierpnia 1894, Nr. prez. 1744,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 10. maja 1894 o powinności meldowania się obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu.

W wykonaniu ustawy z dnia 10. maja 1894 (Dz. u. p. Nr. 83) o powinności meldowania się obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu wydają się następujące postanowienia, które nabywają mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

§. 1.

Powinność meldowania się.

1. Powinności przedstawienia się a względnie meldowania, podlegają ci obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy należeli do wojska, marynarki wojennej, obrony krajowej (tudzież do ich rezerw zasobowych) albo do żandarmeryi, jakoteż wszyscy inni do służenia w pospolitem ruszeniu obowiązani, którzy na wypadek wezwania pospolitego ruszenia, przeznaczeni zostali do szczególnych czynności służbowych i otrzymali karty wcielenia.

Przedstawiać się lub meldować należy w każdym roku raz jeden.

2. Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, opatrzeni kartami wcielenia, są nadto obowiązani donosić w przeciągu dni 30 o każdej zmianie swojej stałej siedziby.

§. 2.

Władze meldunkowe.

1. Przedstawiać się (meldować) należy zwyczajnie w miejscu pobytu (w powiecie pobytu).

2. Do odbierania przedstawień (meldunków) obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu przeznaczone są:

- a) w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych:
 - zwierzchności gminne (przełożeni gmin) miejsc pobytu;
 - dla obowiązanych do meldowania się przebywających w Tyrolu i Vorarlbergu, ale tamże nie przynależnych, zwierzchność gminna gminy przynależności;
- b) w krajach korony węgierskiej:
 - Władza administracyjna do tego przeznaczona;
- c) w Bośni i Hercegowinie:
 - tamtejsze Władze powiatowe (delegacje Władz powiatowych, magistrat miasta Sarajewa);
- d) w okręgu Limu:
 - komenda stacyjna wojskowa, znajdująca się w miejscu pobytu lub najbliższej tego miejsca;

e) za granicą:

c. i k. Władza reprezentacyjna (ambasada, poselstwo, konsulaty itd.) znajdująca się w miejscu pobytu lub najbliższym tego miejsca.

Wyższym urzędnikom publicznym i osobom wyższego stanu o to proszącym, mogą Władze administracyjne powiatowe pozwolić meldować się bezpośrednio u tychże Władz.

3. Przedstawienia się (meldunki) obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu odbierać będzie u zwierzchności gminnych (punkt 2, a) komisya, która składać się ma z przełożonego gminy lub jego zastępcy, lekarza i sekretarza.

W tych gminach, w których niema lekarza gminnego lub jakiegokolwiek innego, przybrać należy do komisji jeszcze jednego członka reprezentacji gminnej.

4. O ileby do osiągnięcia celu zamierzonego przez zaprowadzenie meldowania się, sprawowanie odnośnych czynności urzędowych przez gminy okazało się nie dość skutecznem, zastrzega się tworzenie w przyszłości, gdzie i kiedy byłoby to potrzebne, komisji mieszanych do odbierania przedstawień się (meldunków) a składających się z reprezentanta Władzy administracyjnej powiatowej, oficera c. k. obrony krajowej i lekarza wojskowego (obrony krajowej).

§. 3.

Pora przedstawiania się.

Przedstawianie się (meldowanie) (§. 1) odbywać się ma corocznie w czasie od 1. aż do 31. października.

§. 4.

Obwieszczenie o przedstawianiu się.

1. Przedstawianie się (meldowanie) zarządzać mają Władze administracyjne powiatowe (magistraty) przez wydanie „obwieszczenia“ według wzoru 1 najpóźniej na dni 14 przed rozpoczęciem się meldunków.

Wzór 1.

2. Obwieszczenie ma być w ogóle w każdej gminie miejscowej wywieszane publicznie lub innym sposobem w miejscu publicznym używanym podane do wiadomości.

W rozleglejszych gminach miejscowych rozpowszechnić należy obwieszczenie w każdej dzielnicy, jakoteż w grupach domów i budynków mieszkalnych na uboczu leżących, w sposób jak najodpowiedniejszy, w miejscu używanym.

Po jednym egzemplarzu obwieszczenia doręczyć mają Władze administracyjne powiatowe także Władzom służbowym w swoim okręgu rządowej straży bezpieczeństwa, zakładów karnych i sądów, tudzież kierownikom kontroli powiatowej straży skarbowej, jakoteż przedsiębiorstwom kolei żelaznych i żegluga

parowej, które upoważnione są odbierać meldunki obowiązanych, u nich w służbie zostających, odnośne zaś karty meldunkowe odpowiednio wypełnione przysłać mają gminie miejsca pobytu, w każdym jednak razie przed terminem na przedstawienia się wyznaczonym.

Termin przedstawienia się (meldunku) wyznaczyć należy po wysłuchaniu zwierzchności gminnych w taki sposób, żeby w tych gminach, z których tylko po kilka mają wspólnego lekarza, obecność lekarza przy przedstawianiu się w czasie wyznaczonym była możebna i żeby przez meldowanie się obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu nie doznała przeszkody przypadająca w tym samym peryodzie czynność urzędowa zgromadzenia kontrolnego żołnierzy nie czynnych c. i k. wojska i c. k. obrony krajowej.

W stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, tudzież w stolicach krajowych i w ogóle w większych miastach, gdzie prawdopodobnie przedstawiać się lub meldować będzie wielka ilość obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, Władze administracyjne wyznaczyć powinny do meldowania się kilka dni a według okoliczności kilka miejsc i dla uproszczenia czynności powoływać obowiązanych klasami wieku (rówieśnictwami) pospolitego ruszenia.

Dla tych obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy z powodu nieprzewycięzonych przeszkód, wiarogodnie udowodnionych niezmiernie nagłych i nieodwłocznych stosunków familijnych lub osobistych nie mogą przedstawić się w terminie obwieszonym, wyznaczyć należy do odebrania przedstawienia się drugi termin, najwięcej o dni 8 późniejszy.

3. Obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, przebywających w krajach korony węgierskiej, w Bośni i Hercegowinie, tudzież w okręgu Limu, wzywać będą obwieszczeniem do przedstawienia się (meldunku) Władze do tego powołane (§. 2, punkt 2, b), c) i d) przy sposobności powoływania do meldunku tych obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, których miejsce pobytu znajduje się w ich okręgu, a względnie przy powoływaniu na zgromadzenie kontrolne nieczynnych żołnierzy wojska i obrony krajowej.

Obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, przebywającym za granicą, każdorazowy termin przedstawienia się (meldunku) oznajmiać będą w porze oznaczonej ogólnie w §. 3 c. i k. Władze reprezentacyjne ich okręgu pobytu (§. 2, punkt 2, e), a to środkami publicystycznymi, jakie będą do rozrządzenia.

§. 5.

Postępowanie przy przedstawianiu się.

1. Przedstawiać się należy u Władz w §. 2 oznaczonych zwyczajnie o sobiście.

2. W następujących przypadkach mogą być od tego wyjęci:

a) chorzy, którzy dowodnie nie mogą przedstawić się osobiście.

W przypadku tym meldunek skutecznie mogą ustnie lub piśmiennie krewni lub inni pełnomocnicy, ile to być może uwierzytelnieni;

b) obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu znajdujący się w areszcie śledczym lub karnym tudzież oddani do domu pracy przymusowej (poprawy).

Tych meldują odnośne sądy, dyrekcje policyjne i domów karnych (zarządy).

c) obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu przebywający w Bośni i Hercegowinie, w okręgu Limu lub za granicą, jeżeli ani w miejscu pobytu obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu ani w najbliższej okolicy niema Władzy meldunkowej;

d) ci, którzy otrzymali pozwolenia do podróży morskich i

e) ci obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy przyjęci zostali za kontraktem do służby na c. k. okręcie wojennym lub na okrętach przedsiębiorstwa żeglugi parowej, jeżeli rzeczywiście wsiadli na okręt.

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu wymienieni pod c), d) i e) mogą przepisać meldunek uczynić piśmiennie.

Piśmiennie meldować się mają*) obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu (§. 7) u tych samych Władz meldunkowych co osobiście i ustnie.

Obowiązani do meldowania się przebywający w Tyrolu i Vorarlbergu, tamże nie przynależni, skuteczniają meldunek ustawowy, w czasie wzmiankowanym w §. 3, piśmiennie u zwierzchności gminnej gminy przynależności.

3. Do przedstawienia się (meldunku) przynieść należy z sobą, do piśmiennego zaś meldunku dołączyć paszport pospolitego ruszenia a względnie dokument oddalenia z wojska (absztyt, certyfikat, świadectwo itp.) albo jakikolwiek inny dokument tożsamość osoby potwierdzający, jakoto: metrykę chrztu (urodzenia), świadectwo przynależności, książkę robotniczą itp., tudzież według okoliczności odcinek karty meldunkowej pospolitego ruszenia, potwierdzający dopełnienie w ostatnim roku powinności meldunkowej (punkt 5).

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu opatrzeni kartami wcielenia a względnie świadectwami wyłączenia od pospolitego ruszenia, mają takowe przy przedstawieniu się (meldunku) okazać albo, jeżeli się piśmiennie meldują, nadmienić, że

są opatrzeni kartą wcielenia a względnie świadectwem wyłączenia od pospolitego ruszenia.

Również ci do meldowania się obowiązani, którzy wprawdzie są wyłączeni od służby w pospolitem ruszeniu, ale świadectwa wyłączenia nie otrzymali, winni o wyłączeniu swoim oznajmić. Wyłączenie od służby w pospolitem ruszeniu powinno być zanotowane w karcie meldunkowej pospolitego ruszenia (w paszporcie pospolitego ruszenia).

4. Władze (osoby) powołane do odbierania przedstawienia się (meldunku) wygotowują dla każdego do służenia w pospolitem ruszeniu obowiązanego, lub stosownie do §. 7go, ustęp 1 zameldowanego, „kartę meldunkową pospolitego ruszenia“ według wzoru 2 (papier biały), biorąc potrzebne szczegóły z paszportu pospolitego ruszenia, a względnie z dokumentu oddalenia z wojska, lub zapisując je podług ustnego podania. Wzór 2.

W tych przypadkach, w których meldunek piśmienny według §. 7go, ustęp 2 skutecznie się zapomocą karty meldunkowej pospolitego ruszenia, użyć należy tej karty w podobny sposób, jak kart meldunkowych pospolitego ruszenia, wygotowanych przez Władzę meldunkową.

Brak paszportu pospolitego ruszenia lub dokumentu legitymacyjnego wojskowego zanotować należy w karcie meldunkowej.

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, poczytujący się za niezdatnych do służby orężnej lub do jakiegokolwiek służby w pospolitem ruszeniu, winni oznajmić o tem przy przedstawieniu się, w którymto razie lekarz wydać ma opinią co do ich ułomności a jeżeli takowe czynią przedstawiającego się niezdatnym przynajmniej do służby orężnej w pospolitem ruszeniu, opinią zapisać należy w rubryce 8, potrzebę zaś stanowczego rozpoznania w rubryce 9 karty meldunkowej pospolitego ruszenia.

W tych przypadkach, w których meldowanie się piśmiennie zapomocą karty meldunkowej pospolitego ruszenia jest dozwolone (§. 7, ustęp 2) ułomność uzasadniająca niezdatność do służby orężnej lub do wszelkiej służby w pospolitem ruszeniu, wpisać ma obowiązany do meldowania się (pełnomocnik itp.) w rubryce 8, potrzebę zaś stanowczego rozpoznania zapisze w rubryce 9 Władza meldunkowa.

Opinii lekarskiej zasięgnąć należy także co do tych obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy wprawdzie nie przyznają się do żadnej ułomności, ale są oczywiście niezdadni do służby orężnej w pospolitem ruszeniu.

Obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, ułomnościami obarczonych, wezwać należy, żeby dla uzyskania wyłączenia od służby orężnej lub zupełnego uwolnienia od powinności służenia w pospolitem ruszeniu, stawili się przed najbliższą, jaka ogłoszona będzie, komisją poborową lub rozpo-

*) Meldunki do celów ewidencyjnych są wolne od stępli i portoryum, jednakże powinny być opatrzone na adresie dopiskiem: „Na wezwanie urzędowe“.

znawczą, opatrzeni paszportem pospolitego ruszenia lub odcinkiem karty meldunkowej pospolitego ruszenia mającym służyć za legitymacją.

Ułomności wykluczające zdatność do służby orężnej lub do wszelkiej służby w pospolitem ruszeniu wyliczone są w wykazie, który podaje załączka 1.

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy tylko czasowo są chorzy lub obarczeni ułomnościami uleczalnemi, nie podlegają rewizji.

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy z powodu niezdatności do służby otrzymali „Świadectwo“ a względnie „Abszty“, nie mają być poddawani ani rewizji ani stanowczemu rozpoznaniu co do ich zdatności do służby orężnej w pospolitem ruszeniu i zanotować to należy w rubryce 8 i 9 karty meldunkowej pospolitego ruszenia a względnie w paszporcie pospolitego ruszenia (miejsce na dopiski).

W tych gminach, w których do komisji odbierającej przedstawienia się, nie można przybrać lekarza, ułomności uzasadniające niezdatność do służby a następnie potrzebę stanowczego rozpoznania zapisać należy w karcie meldunkowej pospolitego ruszenia, albo podług twierdzeń obowiązane do służby w pospolitem ruszeniu albo, jeżeli to są ułomności, o których nawet nieświadomy sędzić może, podług uchwały komisji.

5. Dopelnienie przedstawienia się (meldunku) potwierdzić należy obowiązane do meldowania się w paszporcie pospolitego ruszenia a według okoliczności przez wręczenie wypełnionego odcinka oddzielnego od karty meldunkowej pospolitego ruszenia.

Wyjątkowo można skutecznie meldunku potwierdzić także w inny sposób celowi odpowiedni.

6. Karty meldunkowe pospolitego ruszenia obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, tyżące się przynależnych tak we własnej gminie przebywających jak i tych, którzy znajdują się w innych gminach, porównać ma zwierzchność gminna z rejestrem pospolitego ruszenia a według okoliczności ten ostatni sprostować, następnie zaś skutecznie przedstawienie się (meldunek) obowiązanych zapisać w rejestrze pospolitego ruszenia w rubryce 15. Niezdatności do służby w pospolitem ruszeniu nie trzeba jednak na razie notować w rejestrze pospolitego ruszenia.

7. Po dokonaniu sprostowania rejestru pospolitego ruszenia, zwierzchności gminne przesyłają wszystkie karty meldunkowe pospolitego ruszenia wszystkich zameldowanych do służby w pospolitem ruszeniu obowiązanych, najpóźniej aż do 10. listopada, do przełożonej Władzy administracyjnej powiatowej.

Władza ta prostuje a względnie uzupełnia według nich własne wykazy ewidencyjne, wygotowuje na podstawie onychże

a) oddzielne podług przynależności do gmin listy imienne obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, przez komisye meldunkowe gminne do rozpoznania stanowczego proponowanych podług wzoru 3, tudzież

b) sumaryusze A i B podług wzorów 4 i 5 i najpóźniej aż do 20. listopada posyła je do komendy okręgowej pospolitego ruszenia.

Następnie karty meldunkowe pospolitego ruszenia:

a) tyżące się tych obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy wprawdzie przynależą do powiatu, atoli nie do tej gminy, w której się meldowali — do gminy przynależności;

b) tyżące się tych obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy przynależą do innych powiatów tego obszaru państwa, do Władz administracyjnych powiatowych owych powiatów

a to aż do 15. listopada, w celu dalszego załatwienia meldunków w myśl postanowień niniejszych.

Karty meldunkowe, tyżące się obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, przynależących do krajów korony węgierskiej, przedstawiać mają Władze administracyjne powiatowe bezpośrednio Ministerstwu obrony krajowej, które przesyłać je będzie królewsko węgierskiemu Ministerstwu obrony krajowej.

8. Dla tych obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy w myśl §. 2go, punkt 2, przedstawiają się (meldują) bezpośrednio u Władzy administracyjnej powiatowej, karty meldunkowe pospolitego ruszenia wygotować ma też Władza powiatowa a według okoliczności ma użyć do tego podanych kart meldunkowych pospolitego ruszenia, potwierdzić przedstawienie się (meldunek) obowiązanych i karty meldunkowe pospolitego ruszenia, tyżące się przynależnych do powiatu, posłać do gminy przynależności, tyżące się przynależnych do innych powiatów austriackiego obszaru państwa, do Władz administracyjnych powiatowych przynależności, tyżące się zaś tych, którzy przynależą do krajów korony węgierskiej, do Ministerstwa obrony krajowej.

9. Władze meldunkowe w §. 2, punkt 2 c) i d) wymienione, tudzież Władze służbowe, Sądy, funkcyonaryusze, dyrekcye itd. w §. 4, punkt 2 i §. 5, punkt 2 b) wymienione, postępować mają przy osobistych przedstawieniach się i piśmiennych meldunkach według postanowień punktów 2, 3, 4 i 5, tudzież według §. 7.

Odośne karty meldunkowe pospolitego ruszenia nadsyłać mają Władze administracyjne powiatowe bośniackie i hercegowińskie, tudzież komendy stacyjne wojskowe okręgu Limu (§. 2, punkt 2 c) i d) do Władzy administracyjnej powiatowej

przynależności meldującego się aż do dnia 10. listopada, karty zaś meldunkowe, które dla obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu wygotowane zostały przez Władze służbowe rządowej straży bezpieczeństwa zakładów karnych i Sądów, tudzież przez kierowników kontroli powiatowej straży skarbowej i przez przedsiębiorstwa kolei żelaznych i żeglugi parowej (§. 4, punkt 2) posłane być winny przed terminem na przedstawianie się wyznaczonym, do gminy pobytu tych, którzy meldować się są obowiązani.

10. C. i k. Władze reprezentacyjne za granicą (ambasady, poselstwa, konsulaty itp.), winny przy odbieraniu osobistych przedstawień się i meldunków piśmiennych osób do służby w pospolitem ruszeniu obowiązanych, postępować według postanowień przepisanych w punktach 2, 3, 4 i 5, tudzież w §. 7 i wypełnione karty meldunkowe pospolitego ruszenia przysyłać niezwłocznie za pośrednictwem Ministerstwa spraw wewnętrznych do Ministerstwa obrony krajowej, które komunikuje takowe bezpośrednio Władzom administracyjnym powiatowym przynależności.

11. Z obowiązany do służenia w pospolitem ruszeniu przynależący do tutejszego obszaru państwa, ale przebywający w krajach korony węgierskiej, postępować się będzie pod względem przedstawienia się (meldowania) według przepisów tamże obowiązujących.

Meldunki pobytu tych obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu nadchodzą do pośrednictwem król. węg. Ministerstwa obrony krajowej do c. k. Ministerstwa obrony krajowej, które przysyła je Władzom administracyjnym powiatowym przynależności.

12. Karty meldunkowe pospolitego ruszenia nadchodzące do Władz administracyjnych powiatowych w myśl postanowień punktów poprzedzających a dotyczące się obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, prawo przynależności w powiecie posiadających, odsyłać będą też Władze, po sprostowaniu własnych wykazów ewidencyjnych, do zwierzchności gminnych przynależności w celu sprostowania rejestru pospolitego ruszenia.

13. Po zamknięciu czynności meldunkowej, karty meldunkowe pospolitego ruszenia, jakoteż wszelkie inne meldunki pobytu obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu zachowywać należy jeszcze przez rok u Władzy administracyjnej powiatowej a następnie zniszczyć.

14. Z przedstawieniami się skutecznymi po terminie wyznaczonym (§. 4, punkt 2, §. 6, punkt 17 i §. 8, punkt 3) postępować należy według postanowień poprzedzających.

15. Karty meldunkowe pospolitego ruszenia w ilości potrzebnej do załatwienia czynności (z odpowiednim dodatkiem procentowym) wydawać będzie gminom tudzież Władzom służbowym (funkcyj-

naryuszom) w §. 4, punkt 2 wymienionym Władza administracyjna powiatowa.

§. 6.

Odbieranie przedstawienia się obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu przez komisje mieszane.

1. Zarządzanie, żeby osobiste przedstawienia się obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu odbierały komisje mieszane (§. 2, punkt 4), wydawać będzie w każdym z osobna przypadku c. k. Ministerstwo obrony krajowej.

Dla tych obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, których zdatność do służby podana jest w wątpliwość, są te komisje zarazem komisjami rozpoznawczemi decydującymi stanowczo.

2. Przedstawienia odbywać się mają w powszechności w siedzibach Władz administracyjnych powiatowych, w siedzibach Sądów powiatowych lub w innych miejscach, ile możliwości w okręgu pobytu obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu a mianowicie w taki sposób, żeby obowiązani do meldowania się nie byli zatrzymywani dłużej jak jeden dzień.

3. Komisja przedstawienia się odbierająca, ma się składać:

z delegata Władzy administracyjnej powiatowej, z komendanta okręgowego pospolitego ruszenia odnośnego okręgu pospolitego ruszenia lub jego zastępcy i

z lekarza wojskowego (obrony krajowej).

Do wykonywania czynności pisarskich przydać należy komisji podoficera obrony krajowej.

Przy przedstawianiu się powinien być obecny przełożony lub zastępca przełożonego tej gminy, z której obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu mają się przedstawiać.

4. Przedstawianie się odbywa się w powszechności w czasie od 1. aż do 31. października, ile możliwości w styczności ze zgromadzeniem kontrolnem obrony krajowej nie czynnej, atoli oddzielnie. Jeżeli przedstawianie się przypada na niedziele i święta, w każdym razie godziny przedpołudniowego publicznego nabożeństwa powinny być wyłączone.

5. W większych gminach, albo jeżeli przedstawiać się mają obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu z całego powiatu, czynność urzędową rozłożyć należy w taki sposób, żeby dziennie około 100 aż do 200 obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu przedstawiało się komisji i żeby obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, należący do tej samej gminy, nie byli dzieleni.

6. Miejsce i dzień przedstawienia się wyznaczać będzie komenda okręgowa pospolitego ruszenia w porozumieniu z Władzą administracyjną powiatową miejsca pobytu obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu.

Jeżeliby w tym względzie nie zdołano się porozumieć, postarać się należy, żeby komenda terytorjalna obrony krajowej wydała decyzją w porozumieniu z Władzą administracyjną krajową.

7. Przedstawienia się odbierać należy ile możliwości w budynkach urzędowych lub w innych stosownych lokalach.

8. Obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu wezwać należy do przedstawiania się według postanowień §. 4 a w odnośnym obwieszczeniu oznaczyć godzinę rozpoczęcia się czynności urzędowej i podać kolej, w jakiej przedstawiający się będą wywoływani.

9. Wyjątki co do osobistego przedstawiania się, wzmiankowane w §. 5, punkcie 2, stosują się także do tych przedstawień, które odbywają się przed komisjami mieszanymi.

Komisje te obowiązane są odbierać piśmienne lub ustne meldunki pełnomocników tych obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu o których jest mowa w §. 5, punkt 2 a).

10. Obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, przechodzących z jednej gminy, przyprzewodzić ma wszystkich razem przełożony gminy lub jego zastępca na miejsce czynności urzędowej.

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu przybywać powinni do przedstawiania się z dokumentami legitymacyjnymi wzmiankowanymi w §. 5, punkt 3; broń, laski itp. należy złożyć przed rozpoczęciem się czynności urzędowej a palenie tytoniu podczas onejże nie jest dozwolone.

Utrzymywanie spokojności i porządku podczas czynności urzędowej należy do delegata Władzy administracyjnej powiatowej.

11. Czynność urzędowa rozpoczyna się wywoływaniem przynależnych do pewnej gminy obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu najstarszej klasy wieku a kończy się wywoływaniem obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu nie przynależących do tej gminy.

Zresztą trzymać się należy przy przedstawianiu się przepisów §. 5, punkt 4 i 5.

12. Obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy według zdania komisji dotknięci są ułomnością zmniejszającą zdatność do służby (załączka I), poddać należy niezwłocznie stanowczemu rozpoznaniu.

Sposób odbywania się stanowczego rozpoznania przepisują postanowienia §. 9, punkt 6 i 7.

13. Druków potrzebnych do czynności urzędowej a mianowicie kart meldunkowych pospolitego ruszenia i list imiennych dostarczyć ma komisji ze swoich zapasów Władza administracyjna powiatowa,

pieczęci mokrej*) do wyciskania na odcinku karty meldunkowej pospolitego ruszenia a względnie w paszporcie pospolitego ruszenia, komenda okręgowa pospolitego ruszenia.

14. Gdy się czynność urzędowa skończy, karty meldunkowe pospolitego ruszenia uporządkowane gminami oddać należy Władzy administracyjnej powiatowej, listy imienne komendzie okręgowej pospolitego ruszenia, które to Władze czynią następnie z temi dokumentami to, co w §§. 5 i 9 jest przepisane.

15. Przepięstwa popełnione podczas czynności urzędowej przez obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu karać będą Sądy i Władze cywilne.

16. Koszta przedstawiania się a mianowicie:

- a) dyety (dodatki) i koszta podróży członków komisji mieszanej;
- b) dostarczenie sprzętów dla tej komisji;
- c) według okoliczności najem osobnych lokali prywatnych do czynności urzędowej tej komisji;
- d) wszelkie druki do wykonania czynności ponosi budżet Ministerstwa obrony krajowej.

17. Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy powinności przedstawiania się nie mogą dopełnić w terminie wyznaczonym (§. 4, punkt 2) mają przedstawić się później w drugim terminie w obwieszczeniu wyznaczonym, w komisji mieszanej utworzonej w stacyi komendy okręgowej pospolitego ruszenia a wydatki na podróż z tem się łączące pokryć mają z własnych funduszków.

Komisja ta składa się z członków w punkcie 3 wymienionych, atoli z tą różnicą, że reprezentantem administracyjnym jest delegat tylko tej Władzy administracyjnej powiatowej, która znajduje się w stacyi komendy okręgowej pospolitego ruszenia.

Przełożony gminy nie ma być przy takim przedstawianiu się obecny.

§. 7.

Meldunki piśmienne.

Meldunki piśmienne czynić się mające stosownie do §. 5 według wzoru 6, i do których dołączyć należy paszport pospolitego ruszenia a względnie dokument oddalenia z wojska itp. (§. 5, punkt 3), zawierając powinny wszystkie szczegóły karty meldunkowej pospolitego ruszenia.

*) Orzeł państwa z napisem w otoku: „C. k. Okrąg pospolitego ruszenia Nr. . . . Komisja mieszana“.

Do meldunków piśmiennych można używać także kart meldunkowych pospolitego ruszenia podług wzoru 2, w którym to razie obowiązany do meldowania się (pełnomocnik itp.) wypełnić ma rubryki 1 aż do 8 i 10.

Blankietów do tych meldunków (wzór 2) dostać można bezpłatnie u zwierzchności gminnych.

Osobom wzmiankowanym w §. 2, punkt 2 (ustęp końcowy) wydawać będą potrzebne karty meldunkowe pospolitego ruszenia bezpłatnie Władze administracyjne powiatowe jednocześnie z żądaniem pozwoleniem.

Ci obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy otrzymali karty wcielenia lub świadectwa wyłączenia od pospolitego ruszenia, mają nadmienić o tem w meldunku. Na podstawie meldunku właściwa Władza meldunkowa — jeżeli meldunek nie jest napisany na karcie meldunkowej pospolitego ruszenia — wypełnia kartę meldunkową i wygotowany następnie odcinek karty meldunkowej lub paszport pospolitego ruszenia (dokument legitymacyjny) wydaje obowiązany do służenia w pospolitem ruszeniu.

§. 8.

Postępowanie w razie niedopełnienia powinności przedstawienia się lub meldowania.

1. Gdy czynność przedstawiania się zostanie załatwiona, Władza administracyjna dojdzie z wykazów ewidencyjnych, którzy obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu w jej okręgu powinności meldowania się w czasie oznaczonym nie dopełnili.

Sporządzone będą gminami wykazy tych obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu podług wzoru 8 i przesłane będą zwierzchnościom gminnym z poleceniem wywieszenia ich na dni 8 na widok publiczny i śledzenia tych obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy się nie przedstawiali.

O wynikach śledzenia uwiadomić należy Władzę administracyjną powiatową przy zwrocie wykazów po odpowiedniemu wypełnieniu rubryk 11 i 12, poczem Władza ta wytoczy postępowanie karne stosownie do postanowień §u 12.

2. Nadto w takich przypadkach, gdy obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, powinności meldowania się podlegający

- a) zmieniają prawo przynależności,
- b) starają się o konsens przemysłowy lub o kartę przemysłową,
- c) proszą o dokument legitymacyjny do krajów tutejszych lub za granicę, o książeczkę robotniczą lub służbową itp. Władza administracyjna powiatowa winna obejrzeć paszport po-

spolitego ruszenia a względnie dokument legitymacyjny (odcinek karty meldunkowej pospolitego ruszenia) dla przekonania się, czy proszący powinności meldowania się dopełnił.

Jeżeli się okaże, iż proszący nie uczynił zadosyć powinności meldunkowej, zniewolić go należy, żeby niezwłocznie przedstawił się (zameldował) a według okoliczności wytoczyć postępowanie karne.

Zresztą powinność meldunkowa pospolitego ruszenia nie ma ścieśniać swobody przenoszenia się z miejsca na miejsce.

3. Ci obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy wsiadłszy na okręt dla odbycia dalszej podróży lub przebywając w dalekich krajach za granicą, wyjątkowo nie mogli w pewnym terminie dopełnić powinności meldunkowej, winni przy najbliższej sposobności udowodnić (§. 5, punkt 14), że powzięcie wiadomości o ciężającej na nich powinności a względnie uczynienie jej zadosyć w czasie właściwym było dla nich niepodobieństwem.

§. 9.

Postępowanie z tymi, którzy przy przedstawieniu się uznani będą za niezdatnych do służby.

1. Celem umożliwienia stanowczej klasyfikacji obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy przy przedstawianiu się w gminach (§. 5) podani byli za niezdatnych do służby orężnej lub do wszelkiej służby w pospolitem ruszeniu, winny Władze administracyjne powiatowe, w porozumieniu z komendami okręgowymi pospolitego ruszenia oznaczyć i za pośrednictwem zwierzchności gminnej ogłosić publicznie czas i miejsce stawiania się takich obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu przed komisją poborową lub rozpoznawczą wyższą, w powiecie pobytu urządzającą stałą lub objazdową.

2. W razie potrzeby, komenda okręgowa pospolitego ruszenia zasięgnąć ma w tym względzie decyzji komendy terytorialnej obrony krajowej.

3. Koszta utrzymywania i podróży gdyby były, ponosić mają sami obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, stawający do rozpoznania stanowczego.

4. Każdy obowiązany do służenia w pospolitem ruszeniu winien do rozpoznania stanowczego przynieść z sobą paszport pospolitego ruszenia a według okoliczności, odcinek karty meldunkowej pospolitego ruszenia jako legitymacją.

5. Komisye poborowe a względnie rozpoznawcze wyższe, uwiadomiane będą przez komendy okręgowe pospolitego ruszenia o mającym odbyć się rozpoznaniu stanowczem obowiązanych do służby

w pospolitem ruszeniu i otrzymają zarazem listy imienne obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu (§. 5, punkt 7), którzy mają być poddani rozpoznaniu stanowczemu.

6. Przy rozpoznawaniu stanowczem obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, komisye rozpoznawcze wyższe (poborowe) postępować mają podobnie, jak to w przepisie o rozpoznawaniu stanowczem jest postanowione, odnośny zaś wynik i uchwałę zapisać mają w rubryce „Uwaga“ list imiennych. Uchwała stosownie do wyniku rewizyi lekarskiej i opinii komisji opiewać ma:

- a) zdalny;
- b) niezdatny do broni;
- c) niezdatny do żadnej służby w pospolitem ruszeniu.

7. Gdy się czynność urzędowa skończy, wygotowane listy imienne posłać należy do komendy okręgowej pospolitego ruszenia, która notuje podanych rozpoznaniu stanowczemu, prostuje arkusze księgi głównej i wszelkie wykazy ewidencyjne a następnie posyła:

- a) listy imienne dotyczące się tych obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy przynależą do okręgu pospolitego ruszenia, do Władz administracyjnych powiatowych przynależności;
- b) listy imienne dotyczące się tych, którzy przynależą do innych okręgów tutejszego obszaru państwa, do komendy okręgowej pospolitego ruszenia przynależności;
- c) listy imienne dotyczące się obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, przynależących do krajów korony węgierskiej, do Ministerstwa obrony krajowej.

8. Na podstawie list imiennych, jeżeli uchwała stanowczego rozpoznania opiewa: „niezdatny do broni“, Władza administracyjna powiatowa prostuje własny wykaz ewidencyjny i uwiadomienia gminę przynależności obowiązanego do służby w pospolitem ruszeniu o uchwale i o stwierdzonej ułomności, celem zapisania w rubryce 9 rejestru pospolitego ruszenia. Jeżeli uchwała komisji rozpoznawczej opiewa: „Niezdalny do żadnej służby w pospolitem ruszeniu“, Władza administracyjna powiatowa winna postąpić według postanowień przepisu o organizacji pospolitego ruszenia, punkt 33 i 58.

9. Komendy okręgowe pospolitego ruszenia posyłają otrzymane od innych komend okręgowych pospolitego ruszenia listy imienne, po sprostowaniu wykazów ewidencyjnych, Władzom administracyjnym powiatowym przynależności w celu postąpienia z nimi w myśl postanowień powyższych.

Listy imienne poddanych stanowczemu rozpoznaniu obowiązanych do służby w pospolitem

ruszeniu, przynależących do krajów korony węgierskiej, przedstawione Ministerstwu obrony krajowej, posyła się królewsko węgierskiemu Ministerstwu obrony krajowej.

10. Uchwała komisji rozpoznawczej: „niezdalny do broni“ ma taki skutek, że ów obowiązany do służenia w pospolitem ruszeniu zostaje wyłączony od służby orężnej w pospolitem ruszeniu, lecz może być powołany i użyty do wszelkiej służby w pospolitem ruszeniu, do której jest zdalny.

Jeżeli obowiązany do meldowania się otrzymał już paszport pospolitego ruszenia, komisya rozpoznawcza zapisuje i potwierdza uchwałę „niezdalny do broni“ w tymże paszporcie.

Jeżeli zaś obowiązany do meldowania się, poddany rozpoznaniu stanowczemu nie posiada jeszcze paszportu pospolitego ruszenia, komenda okręgowa pospolitego ruszenia przynależności przesyła mu piśmiennie w sposób odpowiedni uwiadomienie o uchwale „niezdalny do broni“, mające służyć aż do otrzymania paszportu pospolitego ruszenia.

Obowiązanym do meldowania się, z powodu niedającej się uchylić niezdatności do służby (choroba umysłowa, padaczka, *ad* §. 57 przepisów o służbie wojskowej, część 2) ze związku wojska, marynarki wojennej, obrony krajowej lub żandarmeryi bądź drogą rozpoznania stanowczego, bądź bez poprzednienia badania lub rozpoznawania stanowczego usuniętym zapisuje i potwierdza komenda okręgowa pospolitego ruszenia przynależności niezdatność do służby orężnej w paszporcie pospolitego ruszenia a to przy wygotowywaniu paszportu pospolitego ruszenia, gdy będą mogli udowodnić swoje oddalenie (§. 5, punkt 4).

11. Ci obowiązani do meldowania się, w których paszporcie pospolitego ruszenia zanotowana i potwierdzona jest „niezdalność do broni“, są tem samem uwolnieni od powinności corocznego przedstawiania się, jakoteż wstępowania do służby orężnej w razie uruchomienia.

12. Wyciągi ze spisów i list meldunkowych według okoliczności także paszporty obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu tutejszego obszaru państwa, nadchodzące od węgierskich Władz ewidencyjnych pospolitego ruszenia za pośrednictwem królewsko węgierskiego Ministerstwa obrony krajowej do c. k. Ministerstwa obrony krajowej, posyłane będą w każdym z osobna przypadku komendom okręgowym pospolitego ruszenia do dalszego załatwienia w myśl postanowień powyższych.

Paszporty pospolitego ruszenia odpowiednio uzupełnione a według okoliczności potwierdzenia piśmiennie przedstawiać należy ze spisem onychże Ministerstwu obrony krajowej w celu zarządzenia doreczenia.

13. Dla obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, przebywających w Bośni, w Hercegowinie i w okręgu Limu, którzy przy przedstawieniu się (meldowaniu) uznani zostali lub poczytują się za niezdatnych do służby w pospolitem ruszeniu, przeznaczyć należy komisye poborowe, rewizyjne a względnie rozpoznawcze wyższe c. i k. wojska w okręgach ich pobytu.

W tym celu Władza administracyjna powiatowa przynależności, wygotowuje na podstawie otrzymanej karty meldunkowej pospolitego ruszenia listę imienną (§. 5, punkt 7) i takową za pośrednictwem komendy okręgowej pospolitego ruszenia posyła do odnośnej komendy okręgowej uzupełnienia a względnie stacyjnej wojskowej, która następnie zarządzić ma poddanie obowiązanego do służenia w pospolitem ruszeniu rozpoznaniu stanowczemu według postanowień powyższych.

Listę imienną opatrzoną uchwałą odnośnej komisji rozpoznawczej odesłać należy do komendy okręgowej pospolitego ruszenia przynależności.

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, znajdujący się za granicą, którzy przy przedstawieniu się oznajmją, że są niezdatni lub będą uznani za niezdatnych do służby w pospolitem ruszeniu, mogą być poddani rewizji według „Instrukcyi dla c. i k. Misyj i Konsulatów“ (załączka V, §. 2, punkt 5 aż do 7 Przepisów o służbie wojskowej część 1).

Wynik rozpoznania przesłać należy za pośrednictwem c. i k. Ministerstwa spraw zewnętrznych do c. k. Ministerstwa obrony krajowej, które w tym względzie wydaje decyzją i uwiadomienia o niej właściwą komendę okręgową pospolitego ruszenia, w celu dalszego załatwienia w myśl postanowień powyższych.

14. Listy imienne (listy stanowczego rozpoznania) tyżące się obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu poddanych stanowczemu rozpoznaniu zachowywać mają Władze administracyjne powiatowe, aż do wystąpienia tych osób z pospolitego ruszenia.

15. Komendy okręgowe pospolitego ruszenia i komendy terytorjalne obrony krajowej wygotowywać mają corocznie podług wzoru 7 wykazy wyników rozpoznania stanowczego obejmujące wszystkich do służenia w pospolitem ruszeniu obowiązanych, w ich okręgu rozpoznaniu stanowczemu poddanych i takowe posyłać: pierwsze aż do 10. stycznia komendzie terytorjalnej obrony krajowej, ostatnie aż do 31. stycznia Ministerstwu obrony krajowej.

§. 10.

Szczególna powinność meldowania się tych obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy otrzymali karty wcielenia.

1. Ci obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy otrzymali karty wcielenia, winni każdą zmianę swojej stałej siedziby zameldować piśmiennie lub ustnie przełożonemu gminy tak dawnego jak i nowego miejsca zamieszkania (§. 1, punkt 2).

Przebywający w Tyrolu i Vorarlbergu, tamże nie przynależni, obowiązani do meldowania się, uwiadomają o zmianach swojej stałej siedziby piśmiennie zwierzchność gminną gminy przynależności.

2. Podlegający powinności meldunkowej mają do zameldowania się przynieść z sobą paszport pospolitego ruszenia, tudzież kartę wcielenia, albo przesyłając uwiadomienie piśmienne nadmienić, że posiadają kartę wcielenia.

Do uwiadomień przesyłanych przełożonemu gminy nowego miejsca zamieszkania dołączać należy paszport pospolitego ruszenia.

Jeżeli do meldunku piśmiennego używa się karty meldunkowej pospolitego ruszenia, wziąć należy blankiet wydrukowany na żółtym papierze.

3. Otrzymawszy ten meldunek, zwierzchność gminy nowego miejsca zamieszkania, jeżeli meldunek nie jest napisany na karcie meldunkowej pospolitego ruszenia, wygotować ma według okoliczności kartę meldunkową pospolitego ruszenia według wzoru 2 (żółty papier), wydać zameldowanemu odcinek karty meldunkowej pospolitego ruszenia a względnie potwierdzić zameldowanie się w paszporcie pospolitego ruszenia, następnie co do przynależnych do gminy sprostować odpowiednio regestr pospolitego ruszenia i posłać kartę meldunkową pospolitego ruszenia do przełożonej Władzy administracyjnej powiatowej, która po sprostowaniu własnego wykazu ewidencyjnego, odsyła ją do komendy okręgowej pospolitego ruszenia do dalszego w celach ewidencyjnych użycia.

4. Obowiązani do meldowania się, przebywający w Bośni i Hercegowinie, w okręgu Limu, tudzież za granicą meldować się mają u Władz administracyjnych i wojskowych oznaczonych w §. 2, punkt 2 c), d) i e).

Władze te wygotowują następnie karty meldunkowe pospolitego ruszenia i posyłać je do Władz administracyjnych powiatowych w §. 5, punkt 9 i 10 wymienionych a względnie do Ministerstwa obrony krajowej.

Obowiązanym do służenia w pospolitem ruszeniu należy zameldowanie się potwierdzić.

5. Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, przynależni do tutejszego obszaru państwa a przebywający w krajach korony węgierskiej, meldują o każdej zmianie swojej stałej siedziby przełożonemu gminy dawnego i nowego miejsca zamieszkania, ten ostatni zaś według przepisów obowiązujących w krajach korony węgierskiej posyła uwiadomienie za pośrednictwem król. węg. Ministerstwa obrony krajowej do c. k. Ministerstwa obrony krajowej, które je komunikuje bezpośrednio właściwej Władzy administracyjnej powiatowej.

6. Karty meldunkowe pospolitego ruszenia, nadchodzące stosownie do punktu 4 i 5 do Władzy administracyjnej powiatowej, posyła ta Władza po sprostowaniu własnego wykazu ewidencyjnego, najprzód gminie przynależności do sprostowania rejestru pospolitego ruszenia a gdy ztamtąd wróca, komendzie okręgowej pospolitego ruszenia (punkt 3).

§. 11.

Paszport pospolitego ruszenia.

1. Każda osoba do pospolitego ruszenia należąca, obowiązana przedstawiać się (meldować) według ustawy z dnia 10. maja 1894 — z wyjątkiem byłych oficerów i urzędników — otrzyma ^{Wzór 10.} „paszport pospolitego ruszenia“ podług wzoru 10, który służy do potwierdzania skutecznie przedstawię się (meldunków) i zawiera najważniejsze szczegóły dotyczące się służby w pospolitem ruszeniu i meldunków.

Wygotowywanie paszportu pospolitego ruszenia, należy z zasady do komendy okręgowej pospolitego ruszenia przynależności.

2. Dla żołnierzy, którzy z wojska, marynarki wojennej, obrony krajowej lub żandarmeryi zostali z zastrzeżeniem obowiązku służenia w pospolitem ruszeniu oddaleni, paszport pospolitego ruszenia służy oraz za „dokument legitymacyjny“, w ostatnim ustępie §. 52 ustawy o służbie wojskowej z roku 1889 na wypadek oddalenia przepisany, przeto na stronie 2 aż do 5 zawiera ten sam tekst i te same szczegóły służbowe, co abszyt a względnie poświadczenie postanowione w części 2 Przepisów o służbie wojskowej.

W skutek tego osoby należące do stanu żołnierzy i podoficerów, oddalone ze związku obrony krajowej, tudzież te, które z c. i k. wojska (marynarki wojennej) wchodzi bezpośrednio w obowiązek służenia w pospolitem ruszeniu, nie dostają abszytu, lecz komendy okręgowe uzupełnienia obrony krajowej posyłają ich dokumenta osobowe komendom okręgowym pospolitego ruszenia przynależności z „Wykazem żołnierzy i podoficerów z dniem 31. grudnia 18... z c. k. obrony krajowej oddalonych i w stosunek powinności służenia w pospolitem ruszeniu wchodzących“, wygotowanym według wzoru 12 Przepisów o służbie wojskowej część 2.

Komendy okręgowe pospolitego ruszenia wygotowują dla obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, w wykazach wymienionych, „paszporty pospolitego ruszenia“ i posyłają takowe po należytem wypełnieniu i podpisaniu „Legitymacyi“ umieszczonej na stronie 2 aż do 5, tudzież szczegółów (rubryk) znajdujących się na innych stronicach paszportu pospolitego ruszenia — za pośrednictwem Władz administracyjnych powiatowych przynależności — do zwierzchności gminnych, które winny zająć się doręczeniem ich uprawnionym do odebrania.

3. Rzeczona „Legitymacya“ w paszporcie pospolitego ruszenia odpowiednio wypełniona, służy posiadaczowi za potwierdzenie dopełnienia powinności służbowej.

4. W paszporcie pospolitego ruszenia przeznaczonym dla obowiązanego do służenia i „kartą wcielenia“ opatrzonego, który nie odebrał wykształcenia wojskowego „Legitymacyą“ przekreślić należy kreską poprzeczną.

Osobom tym wydaje się paszport pospolitego ruszenia razem z kartą wcielenia.

5. Byłym oficerom i urzędnikom nie wydaje się paszportu pospolitego ruszenia, ponieważ przy oddaleniu otrzymują przepisany certyfikat wystąpienia, zawierający zastrzeżenia co do obowiązku służenia w pospolitem ruszeniu.

6. Paszport pospolitego ruszenia, który stał się nieważnym, oddać należy przełożonemu gminy miejsca pobytu lub przynależności dla posłania go za pośrednictwem Władzy administracyjnej powiatowej do komendy okręgowej pospolitego ruszenia przynależności a względnie komenda okręgowa pospolitego ruszenia ma się o niego upomnieć i zniszczyć.

7. Temu, który dopełnił obowiązku służby w pospolitem ruszeniu, wydaje komenda okręgowa pospolitego ruszenia przynależności, po odebraniu paszportu pospolitego ruszenia, „abszyt“ podług wzoru w 2. części Przepisów o służbie wojskowej podanego, w którym oprócz dopełnienia powinności służbowej w wojsku i obronie krajowej potwierdzić należy także dopełnienie obowiązku służby w pospolitem ruszeniu.

8. Od tych, powinności meldowania się podlegających, którzy w ciągu czasu służby w pospolitem ruszeniu uznani zostali za niezdatnych do żadnej służby w pospolitem ruszeniu (w skutek rozpoznania stanowczego) odebrać należy paszporty pospolitego ruszenia i komendy okręgowe pospolitego ruszenia przynależności wydać im mają (według punktu 7) „abszyty“.

9. Gdy paszport pospolitego ruszenia zginie lub zostanie zepsuty, po duplikat zgłosić się należy do Władz meldunkowych w §. 2 niniejszego przepisu oznaczonych.

O unieważnienie paszportu pospolitego ruszenia, który zginął, prosić ma komenda okręgowa pospolitego ruszenia komendę terytorjalną obrony krajowej a oraz pospolitego ruszenia.

10. Pod względem doręczania paszportu pospolitego ruszenia przestrzegać należy co następuje:

- a) Obowiązany do meldowania się, przynależnym do okręgu pospolitego ruszenia i tamże zamieszkałym, doręczane być mają paszporty pospolitego ruszenia za pośrednictwem Władzy administracyjnej powiatowej przynależności przez przełożonych gminy;
- b) dla tych obowiązanych do meldowania się, którzy przynależą do okręgu pospolitego ruszenia, ale mieszkają w innych powiatach królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, posyłają paszporty pospolitego ruszenia Władze administracyjne powiatowe przynależności do takichże Władz miejsca pobytu, w celu zarządzenia odpowiedniego doręczenia;
- c) dla obowiązanych do meldowania się, przynależących do okręgu pospolitego ruszenia, ale zamieszkałych w Bośni i Hercegowinie (okręgu Limu), posyłać mają paszporty pospolitego ruszenia Władze administracyjne powiatowe przynależności do tamtejszych Władz powiatowych (delegacyj Władz powiatowych, magistratu miasta Sarajewa), a względnie do komend stacyjnych wojskowych, celem dalszego urzędowego załatwienia;
- d) paszporty pospolitego ruszenia dla tych obowiązanych do meldowania się, którzy przebywają w krajach korony węgierskiej lub za granicą, atoli przynależą do tutejszego obszaru państwa, posyłać należy do Ministerstwa obrony krajowej, które postara się o ich doręczenie za pośrednictwem królewsko węgierskiego Ministerstwa obrony krajowej a względnie c. i k. Ministerstwa spraw zewnętrznych.

11. Paszporty pospolitego ruszenia należy przedstawić a względnie posyłać zawsze z wykazem podług wzoru 12 Przepisów o służbie wojskowej, część 2.

12. Przy przedstawieniach się (meldunkach, rozpoznawaniach stanowczych), jakoteż przy wstępowaniu w razie powołania pospolitego ruszenia trzeba paszport pospolitego ruszenia okazywać, do piśmiennych zaś meldunków dołączać.

13. Brak paszportu pospolitego ruszenia przy przedstawianiu się (meldowaniu) obowiązanego do służby w pospolitem ruszeniu należy w karcie meldunkowej (rubryka 10) zanotować i Władza administracyjna powiatowa przynależności, winna prosić komendę okręgową pospolitego ruszenia przynależności o wygotowanie paszportu pospolitego ruszenia a w tym celu przedstawić wykaz podług wzoru 12 Przepisów o służbie wojskowej, część 2.

14. „Abszyt“ w punkcie 7 wzmiankowany posyła się i doręcza w podobny sposób jak to w punkcie 10 jest przepisane.

§. 12.

Postanowienia karne i postępowanie karne.

1. Obowiązany do służenia w pospolitem ruszeniu, który zaniedba ustawowej powinności przedstawienia się (meldunku), popełnia przekroczenie i karany będzie grzywnami w kwocie od 2 aż do 100 złotych.

2. Postępowanie karne należy do Władz administracyjnych miejsca pobytu, stosują się zaś do niego odpowiednio postanowienia §. 84 Przepisów wojskowych, część I.

Ukaranie nastąpić ma także w tym razie, jeżeli przekroczenie popełniono poza obrębem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

W przypadkach tych postępowanie i wydanie wyroku należy do Władzy administracyjnej gminy przynależności. Przekroczenie zaniedbania przedstawienia się (meldunku) nie może przedawnić się dopóty, dopóki powinność przedstawienia się (meldunku) istnieje.

Pod względem celu użycia dochodów z grzywien i zamiany grzywien nieściągalnych na kary uwięzienia, stosują się postanowienia §. 85, część I, Przepisów o służbie wojskowej.

§. 13.

Stosowanie przepisu meldunkowego do tych podlegających służbie w pospolitem ruszeniu, którzy przynależą do krajów korony węgierskiej.

Z tymi obowiązanymi do służby w pospolitem ruszeniu i ustawowej powinności meldowania się podlegającymi, którzy przynależą do krajów korony węgierskiej a przebywają w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, postępować się będzie pod względem meldunków według powyższych postanowień.

§. 14.

Podania.

Oprócz podań w §§. 5 i 9 wzmiankowanych mają być wygotowywane i posyłane jeszcze następujące:

- a) ze strony Władz administracyjnych powiatowych;

na podstawie sumaryuszów A (§. 5) i wykazów (§. 8) przegląd wyniku przedstawiania się (meldunków) obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, przynależących do własnego powiatu podług wzoru 9 najpóźniej

Wzór 9.

aż do 20. listopada, komendzie okręgowej pospolitego ruszenia;

b) ze strony komend okręgowych pospolitego ruszenia:

1. na podstawie sumaryuszów *A* i *B* (§. 5) i przeglądów *lit. a*) przez Władze administracyjne powiatowe nadsyłanych: sumaryusze i przegląd podług tych samych wzorów dla okręgu pospolitego ruszenia, aż do 30. listopada, komendzie terytorjalnej obrony krajowej;

2. na podstawie otrzymanych sumaryuszów *A* i *B*, „przeglądy i wszelkie inne podania“ w instrukcyi o uruchomieniu dla c. k. komend okręgowych pospolitego ruszenia i c. k. oddziałów pospolitego ruszenia przepisane, w terminach, które w owej instrukcyi są ustanowione;

c) ze strony komend terytorjalnych obrony krajowej:

na podstawie wzmiankowanych pod b) 1. podań poszczególnych komend okręgowych pospolitego ruszenia: sumaryusze i przegląd podług tych samych wzorów dla obszaru terytorjalnego obrony krajowej, aż do 10. grudnia, Ministerstwu obrony krajowej.

§. 15.

Potrzebne druki.

Na obwieszczenia (§. 4), na karty meldunkowe pospolitego ruszenia i listy imienne (§. 5), na poda-

nia (§§. 5 i 14), tudzież na wykazy (§. 8) używać należy druków, których dla gmin i Władz administracyjnych powiatowych itd. (§. 5, punkt 15) dostarczać będzie Ministerstwo obrony krajowej.

O potrzebną ilość zgłaszać się ma Władza administracyjna powiatowa podaniem podług wzoru 11 corocznie, aż do 30. kwietnia do komendy okręgowej pospolitego ruszenia. Na podstawie tych wykazów zestawiają komendy okręgowe pospolitego ruszenia ilości potrzebne dla okręgu pospolitego ruszenia, komendy terytorjalne obrony krajowej ilości potrzebne dla obszaru terytorjalnego sumarycznie i według języków i przedstawiają swoje żądania: komendy okręgowe pospolitego ruszenia aż do 15. maja. komendom terytorjalnym, te zaś ostatnie aż do 31. maja Ministerstwu obrony krajowej. Wzór 11.

Paszporty pospolitego ruszenia (§. 11) wydawać będzie komendom okręgowym pospolitego ruszenia Ministerstwo obrony krajowej na podstawie ich żądań przedstawionych podług „Objaśnienia do wzoru 11“.

Druki wygotowywać będzie c. k. Drukarnia nadworna i rządowa w Wiedniu a karty meldunkowe pospolitego ruszenia, podług wzoru 2 w rozmaitych językach wydrukowane, mogą w razie potrzeby dostawać podług objaśnienia do wzoru 11 Władze, zakłady, przedsiębiorstwa, funkcjonaryusze itd. jak i osoby prywatne celem użycia w tych przypadkach, w których meldunek piśmienny jest dozwolony, za opłatą.

Weltersheimb r. w.

Władza administracyjna powiatowa:

Wzór 1

do §. 4.

Obwieszczenie

o powinności meldowania się obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu.

1. Na zasadzie ustawy z dnia 10. maja 1894 ci obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy należeli do wojska, marynarki wojennej, obrony krajowej (jakoteż do ich rezerw zasobowych), lub do żandarmeryi, tudzież wszyscy inni do służenia w pospolitem ruszeniu obowiązani, których na wypadek wezwania pospolitego ruszenia przeznaczono do szczególnych czynności służbowych a w tym celu opatrzone kartami wcielenia i którzy w obrębie powyższego powiatu administracyjnego przebywają, mają

dnia . . . 8° 18 . . . , ze swoim paszportem pospolitego ruszenia lub z dokumentem swego oddalenia z wojska:

*) u przełożonego gminy

*) w urzędzie meldunkowym miejskim

*) w urzędzie powiatowym magistrackim

.

 w powiecie swego pobytu

***)

osobiście przedstawić się a względnie zameldować.

Ci obowiązani do zameldowania się, którzy z powodu nieprzewycięzonych przeszkód lub wiarygodnie udowodnionych, niezmiernie naglących i niecierpiących zwłoki stosunków familijnych lub osobistych w dniu powyższym nie mogą się przedstawić, mają przedstawić się później a to dnia u Władzy powyższej (przed komisją mieszaną w).

2. Obowiązani do meldowania się, którzy z jakiegokolwiek przyczyny nie posiadają paszportu pospolitego ruszenia lub dokumentu oddalenia z wojska (abszytu, certyfikatu, poświadczenia itp.), winni przynieść z sobą inny dokument poświadczający tożsamość ich osoby, jakoto: metrykę chrztu (urodzenia), świadectwo swojszczyzny, książkę robotniczą itp., tudzież kartę wcielenia, świadectwo wyłączenia z pospolitego ruszenia a według okoliczności także odcinek karty meldunkowej pospolitego ruszenia.

3. Obowiązani do meldowania się przynależni do okręgu powyższej Władzy administracyjnej powiatowej ale nieobecni meldować się mają osobiście jak następuje:

a) **W królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa:**

u zwierzchności gminnej (przełożonego gminy), w urzędzie meldunkowym itp. miejsca pobytu;

b) **w krajach korony węgierskiej:**

u Władzy administracyjnej do tego przeznaczonej;

Uwaga: *) Władze meldunkowe, nie przypadające, należy przekreślić a natomiast wpisać inne jakie będą potrzebne.

**) Tu podać należy: nazwę miejsca meldunku, dzień i godzinę, tudzież ściślejsze oznaczenie miejsca (placu, lokalu itp.) odbyć się mającej czynności urzędowej.

Format papieru: C. wysokość arkusza 46 cm, szerokość arkusza 59 cm.

c) w Bośni i Hercegowinie:

w najbliższym tamtejszym urzędzie powiatowym (w delegacji urzędu powiatowego, w magistracie miasta Sarajewa) miejsca pobytu;

d) w okręgu Limu:

u komendy stacyjnej wojskowej znajdującej się w miejscu pobytu lub najbliższej tego miejsca;

e) za granicą:

u c. i k. Władzy reprezentacyjnej (w ambasadzie, poselstwie, konsulacie itp.) znajdującej się w miejscu pobytu lub najbliższej tego miejsca — w terminie, który Władze te oznaczą.

Obowiązani do meldowania się, przebywający w Tyrolu i Vorarlbergu, dopełniają tej powinności ustawowej meldując się w czasie od 1. do 31. października piśmiennie u zwierzchności gminnej gminy przynależności.

4. Jeżeli w przypadkach wzmiankowanych pod 3 c), d) i e) odnośnie Władze nie znajdują się ani w miejscu pobytu, ani w najbliższej tego miejsca okolicy, można zameldować się u tejsze Władzy piśmiennie. *)

5. Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu poczytujący się za niezdatnych do służby orężnej lub do jakiegokolwiek służby w pospolitem ruszeniu, winni o tem przy przedstawianiu się (meldowaniu) oznajmić.

6. Chorzy, co do których jest wiarogodnie udowodnione, że są niezdatni do odbycia drogi, mogą swoje meldunki z dołączeniem paszportu pospolitego ruszenia lub dokumentu oddalenia z wojska (dokumentu legitymacyjnego) nadesłać do Władzy meldunkowej — w czasie wyznaczonym — bądź ustnie, bądź piśmiennie przez krewnych lub pełnomocników.

7. Meldunki piśmienne, do których dołączać należy paszport obrony krajowej albo dokument oddalenia z wojska lub — stosownie do przepisów punktu 2 — inny dokument legitymacyjny a według okoliczności odcinek karty meldunkowej pospolitego ruszenia jeżeliby go posiadano, zawierać mają wszystkie szczegóły w karcie meldunkowej pospolitego ruszenia podane. Do meldunków piśmiennych można także używać kart meldunkowych pospolitego ruszenia, których dostać można bezpłatnie u zwierzchności gminnej miejsca pobytu (§ 7 przepisu o powinności meldowania się obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu).

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy opatrzeni zostali kartami wcielenia lub uzyskali świadectwa wyłączenia od służby w pospolitem ruszeniu, winni nadmienić o tem w meldunku piśmiennym.

8. Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu przynależący do krajów korony węgierskiej, którzy na mocy ustawy podlegają powinności meldowania się a przebywają w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, winni meldować się podobnie jak obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu przynależący do tego obszaru państwa.

9. Według ustawy na wstępie wzmiankowanej od powinności przedstawiania się (meldowania), wyłączeni są tylko ci obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy za niezdatnych do służby orężnej zostali uznani, i niezdatność ich do służby orężnej w pospolitem ruszeniu potwierdzona jest w paszporcie pospolitego ruszenia lub gdzieindziej (§. 9 przepisu meldunkowego pospolitego ruszenia).

10. Osoby od pospolitego ruszenia, powinności meldowania się podlegające, którzy przepisane przedstawienia się (meldunku) nie uskutecznią w czasie właściwym lub całkiem go zaniechają, popełniają przekroczenie i karane będą grzywnami w kwocie od 2 aż do 100 złotych.

. dnia 18

Pieczęć i podpis Władzy administracyjnej powiatowej.

Uwaga: *) Meldunki razem z załączkami do celów ewidencyjnych są wolne od stępli i portoryum, jeżeli (na adresie) opatrzone są napisem: „Na wezwanie urzędowe“.

Wzór 2
do §. 5.

Powiat administracyjny: Wadowice.
Okrag sądowy: Kalwarya.
Gmina: Zabrzeg.

Karta meldunkowa pospolitego ruszenia na rok 18 . . .

Familijne, według okoliczności z przydomkiem n a z w i s k o l i m i e	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Kwiatkowski inaczej Wyrwicz	Jan	1855	Zonaty, słusarz	Ach, Braunau, Gorna, Austrya	Zabrzeg, Nr. 18, Wadowice, Galicya	Korpus strzelców	Strzelec, tytularny podstrzelec	tak jest — z przyczyn sęzakości stawu prawego kolana	tak jest	Uwaga Nie ma paszportu pospol. ruszenia albo Nie ma żadnego dokumentu oddalenia z wojska albo Ma kartę wezwaną itp. albo Wyliczony od służby w pospolitem ruszeniu aż do końca marca 18 . . .

Linia przekroju do odłączenia odcinka

Odcinek karty
meldunkowej pospolitego
ruszenia.

Powiat administracyjny: Wadowice.
Okrag sądowy: Kalwarya.
Gmina: Zabrzeg.
Nazwisko obowiązanego:
Jan Kwiatkowski inaczej Wyrwicz.

Meldował się dnia 18 . . .

Format papieru: B = 20 cm wysokości, 25 cm szerokości (ćwiartka),
papier biały i żółty.

Objaśnienie

o wygotowywaniu sumaryusza A.

Władze administracyjne powiatowe winny zestawić w osobnym sumaryuszu karty meldunkowe pospolitego ruszenia wszystkich tych gmin, z których obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu wstąpić mają w tym samym dniu uruchomienia.*)

Karty meldunkowe pospolitego ruszenia, nadesłane przez gminy w myśl §. 5 dotyczące się obowiązanych do meldowania się, zamieszkałych we własnym powiecie administracyjnym, należy uporządkować jak to wyżej jest przepisane a następnie według klas wieku (lat urodzenia), w każdej klasie wieku według grup A aż do D a w tych znowu według gatunków broni (zakładów).

Kart meldunkowych wszystkich tych obowiązanych do meldowania się, od służby w pospolitem ruszeniu wyłączonych, którzy służyli, nie należy wpisywać w rubrykach 2 aż do 26, lecz ich ilość ogólną podać trzeba w jednym z sumaryuszów A a to w rubryce 27.

Następnie ilość kart meldunkowych pospolitego ruszenia, na każdą rubrykę jednej klasy wieku przypadających, zapisuje się we właściwym miejscu odnośnych sumaryuszów.

Ostateczna suma sumaryuszów łącznie z obowiązany do meldowania się, w rubrykach 27 wykazanymi, musi równać się ilości wszystkich kart meldunkowych pospolitego ruszenia i daje ogólną sumę wszystkich we własnym okręgu administracyjnym obecnych osób od pospolitego ruszenia, które powinności meldunkowej dopełniły.

*) W tym celu komendy okręgowe pospolitego ruszenia wymienia wcześniej Władzom administracyjnym powiatowym te gminy, z których obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu mają wstąpić 2., 3., 4. idł. dnia uruchomienia.

Objaśnienie

o wygotowywaniu sumaryusza B.

Władze administracyjne powiatowe winny zestawić w osobnym sumaryuszu karty meldunkowe pospolitego ruszenia wszystkich tych gmin, z których obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu wstąpić mają w tym samym dniu uruchomienia*).

Karty meldunkowe pospolitego ruszenia nadesłane przez gminy w myśl §. 5, dotyczące się obowiązanych do meldowania się zamieszkałych we własnym powiecie administracyjnym, którzy w rubryce 8 rzeczzonego meldunku zapisani są jako „niezdadni do służby orężnej lub do żadnej służby w pospolitem ruszeniu“, należy uporządkować jak to wyżej jest przepisane a następnie według klas wieku (lat urodzenia), w każdej klasie wieku podług grup *A* aż do *D* a w tych znowu według gatunków broni (zakładów).

Kart meldunkowych wszystkich tych obowiązanych do meldowania się, od służby w pospolitem ruszeniu wyłączonych, którzy służyli, nie należy wpisywać w rubrykach 2 aż do 26, lecz ich ilość ogólną podać trzeba w jednym z sumaryuszów *A* a to w rubryce 27.

Następnie ilość kart meldunkowych pospolitego ruszenia, na każdą rubrykę jednej klasy wieku przypadających, zapisuje się we właściwym miejscu odnośnych sumaryuszów.

Ostateczna suma sumaryuszów musi równać się ilości tych kart meldunkowych pospolitego ruszenia, w których rubryce 8 podana jest niezdatność do służby.

*) W tym celu komendy okręgowe pospolitego ruszenia wymieniać wcześniej Władzom administracyjnym powiatowym te gminy, z których obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu mają wstąpić 2., 3., 4. itd. dnia uruchomienia.

Na wezwanie urzędowe wolne od stępla.

Do

(Adres Władzy meldunkowej)

w

Dołączając paszport pospolitego ruszenia (abszyt obrony krajowej lub jakikolwiek inny dokument legitymacyjny) melduje obowiązany do służenia w pospolitem ruszeniu: Jan Kwiatkowski inaczej Wyrwicz, urodzony w roku 1855, żonaty, ślusarz, przynależny do Ach, powiatu: Braunau w Górnej Austrii, że ma stałą siedzibę w Zabrzegu (Nr. domu 18) w powiecie wadowickim w Galicyi.

Tenże służył w korpusie strzelców w stopniu strzelca, tytularnego kaprała i otrzymał kartę wcielenia do pospolitego ruszenia.

albo

Tenże służył u piechoty w stopniu firera cugu i jest od służby w pospolitem ruszeniu aż do końca marca 18 . . . wyłączony.

(Paszportu pospolitego ruszenia nie ma.)

Z powodu

(nadmiernej otyłości)

(według okoliczności gruźlicy płucnej)

(lub wychudnięcia w wysokim stopniu i ogólnego osłabienia)

poczytuje się podpisany za niezdatnego do służby orężnej w pospolitem ruszeniu.

N. dnia . . .^{go} 18 . . .

Zupełny podpis obowiązanego do służenia w pospolitem ruszeniu.

U w a g a

o wygotowywaniu wykazu.

Wykaz obejmować ma wszystkich obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy w okręgu pospolitego ruszenia (w obszarze terytoryalnym obrony krajowej) byli w ciągu odnośnego roku poddani rozpoznaniu stanowczemu.

Od wliczenia są wyłączeni:

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu w innych okręgach pospolitego ruszenia (obszarach terytoryalnych obrony krajowej) rozpoznaniu stanowczemu poddani, chociażby przynależeli do okręgu pospolitego ruszenia (obszaru terytoryalnego obrony krajowej) wygotowującego podanie.

Powiat administracyjny: Wadowice.

Wzór 8

Okrąg sądowy: Kalwarya.

do §. 8.

Gmina: Zabrzeg.

W y k a z

osób pospolitego ruszenia do gminy powyższej przynależących które w roku 18 . . nie dopełniły powinności meldowania się w myśl ustawy z dnia 10. maja 1894.

Liczba bieg. rejestru posp. ruszenia	Familijne według okoliczności z przydomkiem		Rok urodzenia	Stan, charakter, zatrudnienie (zarobek)	Miejsce zamieszkania i Nr. domu w gminie przynależności	Służył w wojsku, w marynarce wojennej lub w obronie krajowej (jakoteż w ich rezerwach zasobowych), w żandarmeryi, a mianowicie:		Trwale w ojczyźnie nieobecny, przebywa			Dochodzenia przygoto.wawcze (poszlaki do wysłędzenia)	Uwaga	
	nazwisko i imię					Rodzaj broni	Stopień	w krajach tutejszych		za granicą			nie wiadomo gdzie
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		
18	Krupiński	Michał	1852	woln. stanu listonosz	216	korpus pociągów	szeregowiec od pociągów					1	Nie dopełnił powinności meldunkowej także w roku 18. .
19	Hryczak	Antoni	1854	wdowiec urzędnik prywatny	84	korpus strzelców	strzelec	Ganz	Bruck a. d. M.	Stryva			
203	Sroka	Wojciech	1854	woln. stanu młynarz	319	artylerya forteczna	trębacz kompanii						
612	Grzybowski	Ignacy	1862	żonaty kramarz	87	piechota obrony kraj.	kapral tytularny fireter cugu						Wywędrował prawdopodobnie do.
879	Białecki	Kazimierz	1865	woln. stanu dyurnista	114	korpus pionierów	starszy pionier						
1113	Peczerski właściciel Peczera	Zygmunt	1870	żonaty weterynarz	13	artylerya polowa	praktykant weterynarski						Ma się znajdować w Rosyi, poszukuje go ojciec

. dnia 18

Podpis i pieczęć.

Format papieru: B = wysokość arkusza 40 cm, szerokość arkusza 50 cm.

Objaśnienie

o wygotowywaniu tego przeglądu.

Karty meldunkowe pospolitego ruszenia nadchodzące od wszystkich Władz (biur) meldunkowych, tyczące się wszystkich do służenia w pospolitem ruszeniu obowiązanych, w roku bieżącym zameldowanych, do własnego powiatu przynależnych, po oddzieleniu wyłączonych, którzy służyli i tych, którzy nie służyli, kartami wcielenia opatrzonych, uporządkować należy według klas wieku a w każdej klasie wieku według powiatów (obszarów) pobytu.

Następnie zapisuje się we właściwej rubryce ilość kart pospolitego ruszenia przypadających w jednej klasie wieku na każdy powiat (obszar) pobytu.

Suma wszystkich uskuteczionych meldunków musi równać się ilości kart pospolitego ruszenia.

Potem zapisuje się na podstawie wykazów §. 8. w każdej klasie wieku ilość tych osób pospolitego ruszenia, które nie dopełniły powinności meldunkowej.

Suma ostateczna z tego wynikająca — łącznie z wykazanymi w rubryce 12 — równać się musi ogólnej ilości podlegających powinności meldunkowej, rubryka 2, do powiatu administracyjnego przynależnych.

Prze gl ą d

wyniku przedstawień się (meldunków) osób pospolitego ruszenia do własnego powiatu administracyjnego przynależnych w roku 18 . .

Klasy wieku pospolitego ruszenia (równieństwa pospolitego ruszenia)	Według rejestru pospolitego ruszenia obowiązanych do przedstawienia się (meldowania) jest	Według otrzymanych kart meldunkowych posp. ruszenia dopełniło powinności meldunkowej							Nie meldowani przynależni są poszukiwani	R a z e m	U w a g a
		w gminach własnego powiatu administracyjnego	w innych powiatach adminisr. królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych	w krajach korony węgierskiej	w Bośni i Hercegowinie	w okręgu Limu	za granicą	s u m a			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
18											
18											
18											
18											
18											
18											
18											
18											
18											
18											
18											
18											
18											
18											
18											
18											
18											
18											
18											
18											
s u m a .											

r a z e m .

Pomiędzy zameldowanymi jest jeszcze:

I. Opatrzonych kartami wcielenia, którzy nie służyli:

a) przynależnych do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

b) przynależnych do krajów korony węgierskiej

II. Wylączonych od służby w pospolitem ruszeniu, którzy służyli:

a) przynależnych do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

b) przynależnych do krajów korony węgierskiej

. dnia 18 . .

Podpis.

Format papieru: B = wysokość arkusza 40 cm, szerokość arkusza 50 cm.

Wzór 10

do §. 11.

C. k. komenda okręgowa pospolitego ruszenia N.	Nr.
	
Paszport pospolitego ruszenia dla	
Klasa wieku pospolitego ruszenia (rok urodzenia)	18.. } Obowiązek służby w pospolitem ruszeniu upływa z końcem roku 18..

(Paszporty pospolitego ruszenia drukować należy na papierze pisarskim, trwałym i oprawiać twardo w szare płótno.)

(Format papieru: $14\frac{5}{10}$ cm wysokości, 10 cm szerokości.)

Legitymacya.

Kapral N. N., urodzony w roku 18... w... powiecie... kraju... przydzielony do... powiatu... kraju... religii... służył w wojsku u... (kmszt. tremosio, w ogóle zawoń), służył miesiąc... dni... w stopniu... następnie w obronie krajowej w pułku piechoty Nr... przez lat... dni... w stopniu... (wiornie, walecznie, zaszczytnie), był na wyprawie wojennej... podczas której ranny, odznaczony został za waleczność w bitwie pod... Kapral ten ma prawo nosić medal srebrny za waleczność... klasy, odznakę wojskową... klasy itp.

a) Dla tych żołnierzy i z obrony krajowej, którzy oddaleni zostali po dopełnieniu powinności służbowej)

Ponieważ kapral N. N. dopełnił całkowicie ustawowego obowiązku służbowego, przeto na zasadzie §. 52 ustawy o służbie wojskowej oddana się go z dniem... 18... ze związku wojska (marnarki wojennej, obrony krajowej) i wydaje się mu niniejszą legitymacją.

b) Dla tych żołnierzy i z obrony krajowej, którym z powodu nieprawego wzięcia do wojska, niezdatności do służby, dozwoleń zostało wystąpienie do służby, dozwoleń zostało wystąpienie)

Ponieważ kapralowi N. N. rozporządzeniem korenowy... korpusu (wojska, obrony krajowej) w... z dnia... 18... M. A. Nr... z powodu (nieprawego wzięcia do wojska, niezdatności do służby) dozwoleń zostało wystąpienie z wojska (marnarki wojennej, obrony krajowej), przeto z dniem... 18... oddana się go z powyższego pułku (korpusu). Tenże obowiązuje jest do służby w pospolitem ruszeniu i powinności stawienia się na jeszcze uczynić zadosyć.

Rzeczonemu kapralowi przyznano rozporządzeniem powyższemu dodatek za rany w kwocie... złotych, który przez c. i k. Domu Inwalidów wojskowych w... jest mu wypłacany.

Posłanowienia co do stawienia się tych, którzy posiadają karty wzięcia podane są w tychże kartach.

Wstępującym wolno używać kolei żelaznej tylko w tym razie, jeżeli do stacji wstąpienia (do miejsc przeznaczenia) nie mogą pieszko lub wozem dojechać się w jednym dniu.

Od dnia powołania aż do dnia puszczenia na urlop podlegają obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu przepisom karnym i porządkowym wojskowym.

§. 7. Postanowienia karne.

Obowiązany do służenia w pospolitem ruszeniu, który za niedba przedstawienia się (meldunku) na czas pokoju przepisano, popadnie jednocześnie i karany będzie grzywnami w kwocie od 2. aż do 100 złotych a według okoliczności odpowiednią karą więzienia.

Kto uszkwą o pospolitem ruszeniu zobowiązany, po wydaniu wezwania pospolitego ruszenia nie uczyni zadosyć powołaniu, staje się przez winowate omieszkanie winnym występku, a jeżeli winowate omieszkanie trwa dłużej niż osm dni, staje się winnym zbrodni.

Karą za występnek jest areszt od jednego aż do trzech miesięcy, karą za zbrodnię więzienie od szesciu miesięcy aż do dwóch lat.

siedziły zameldować piśmiennie lub ustnie w przeciągu dni 30 (w Węgrzech w przeciągu dni 14) a mianowicie:

1. w królestwach i krajach reprezentowanych, w Radzie państwa z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu, tudzież w krajach korony węgierskiej;

u przelozonych gminy tak poprzedniego, jak i nowego miejsca zamieszkania;

2. zamieszkali w Tyrolu i Vorarlbergu, tamże nie przy należący;

u przelozonego gminy przynależności;

3. w Bośni i Hercegowinie, w okręgu Limu, tudzież za granicą;

u Władz w §. 3 pod *e), d)* i *e)* oznaczonych.

Meldujący się osobście winien kartę wezlenia przynieść z sobą, przesyłając zaś uwiadomienie piśmienne, trzeba nadmienić, że się ją posiada.

Paszport pospolitego ruszenia, który według §. 1 przy wszystkich melunkach ma być pokazywany (przedstawiany), trzeba do uskutecznienia tych melunków, które odbywają się na obszarach monarchii, w paragrafie niniejszym punkt 1 wzmiankowanych, brać z sobą lub posyłać, jednak tylko do przelozonego gminy nowego miejsca zamieszkania.

§. 6. Wskazówki na wypadek wezwania i powołania pospolitego ruszenia.

W razie wezwania a względnie powołania pospolitego ruszenia obowiązani do meldowania się, zastosować się mają do ogłoszenia publicznie ogłoszonego, jakoteż do tego, co o ich stawieniu się jest postanowione na stronie 7 niniejszego paszportu.

Nie czekając na kartę powołującą, na nazwisko opiekującego, obowiązany do służenia w pospolitem ruszeniu, którego klasa wieku ma się także stawić, winien niezwłocznie zameldować się u przelozonego gminy miejsca pobytu do sprawowania służby w pospolitem ruszeniu.

Obowiązany do służenia w pospolitem ruszeniu zamieszkałi w krajach korony węgierskiej, udają się do komendy okręgu uzupełnienia wojska a względnie pospolitego ruszenia miejsca swego pobytu, zamieszkałi w obszarze zajętym lub za granicą, do komendy okręgu uzupełnienia wojska a względnie pospolitego ruszenia miejsca przynależności.

(Miejsce do wydrukowania legitymacyi w języku ojczystym posiadacza paszportu.)

4

Zastrzeżone oemunt prawo do emerytury inwalidkiej upływa z dniem..... 18.. i tylko aż do tego terminu może być dochodzone.

c) (Dla tych żołnierzy [z obrony krajowej], którzy na zasadzie §. 40 *b)* ustawy o służbie wojskowej oddaleni zostali z powodu niezdadności do służby wojskowej.)

Ponieważ kapralowi N. N. rozporządzeniem komendy..... z dnia..... 18.. na zasadzie §. 40 *b)* ustawy o służbie wojskowej dozwolone zostało wystąpienie z wojska (marynarki wojennej, obrony krajowej) z powodu niezdadności do służby, przeto z dniem..... 18.. oddana się omeoz z związku wojska (marynarki wojennej, obrony krajowej) i wydaje się mu niniejszą legitymacją.

Rzeczonemu kapralowi przyznano rozporządzeniem powyższemu dodatek za rany w kwoce..... jest mu wypłacany.

Zastrzeżone oemunt prawo do emerytury inwalidkiej upływa z dniem..... 18.. i tylko aż do tego terminu może być dochodzone.

(Dla żołnierzy [z obrony krajowej] pod *a)* i *c)* wzmiankowanych.)

Kapral ten podlega obowiązкови służby w pospolitem ruszeniu i należy aż do 31. grudnia 18.. do I. a aż do 31. grudnia 18.. do II. zaciągu pospolitego ruszenia.

(Dla wszystkich.)

N. dnia..... 18..
Pieczęć urzędowa.

Podpis.

UWAGA: 1. Oprócz angażu rzeczywistego poddy należy także tymczasowy, jeżeliby zostałano.
2. Wyborstwne legitymacją przekazać należy niezwłocznie do sądu okręgowego.

17

raci zagranicznych, wyjątkowo nie mogli w pewnym terminie po winności zawiadowania się dopełnić, mają przy najbliższej sposobności udowodnić, że powyższe wiadomości o tej powinności i ucyżnienie jej zadosyć w czasie właściwym było dla nich niepodobniawem.

§. 4. Wskazówki dla mniej zdalnych i niezdatnych.

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, pozostający się za niezdatnych do służby orężnej lub jakiegokolwiek innej służby w pospolitem ruszeniu, winni oznajmić o tem przy przedstawieniu lub natmienie w meldunku (pismiennym), poezem wedling okoliczności wezwani będą do stawienia się przed komisją poborową lub przed komisją rozpoznawczą wyższą.

Stawający przed komisją rozpoznawczą obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu ponoszą sami koszt utrzymania się i poddóży.

Techna „niezdalny do broni“ wydana przez komisję poborową lub rozpoznawczą wyższą ma taki skutek, że ów obowiązany do służenia w pospolitem ruszeniu zostaje wyłączone od służby orężnej w pospolitem ruszeniu, lecz może być powołany i użyty do wszelkiej innej służby w pospolitem ruszeniu, do której jest zdalny.

Niezdadność do służby orężnej zapisuje się w passporcie pospolitego ruszenia.

Jeżeli uchwała opiewa: „Niezdalny do zadnej służby w pospolitem ruszeniu“, natenczas obowiązane uwalnia się całkiem z pospolitego ruszenia i wykresła się go w regestrze.

W przypadku takim obowiązany do służenia w pospolitem ruszeniu, który służył, otrzyma abszyt ornanentacyjnie wykonany, ten zaś, który nie służył, dostanie świadectwo uwolnienia w myśli punktu 68 przepisu o pospolitem ruszeniu.

§. 5. Szczególna powinność meldowania się tych obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy otrzymali karty wcielenia.

1. Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którym wtręcone zostały karty wcielenia, winni każdą zmianę swojej stady

Zanim się rozpocznie czynność urzędowa, łącząca się z przedstawieniem, obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu winni broń, laski itp. złożyć, a podczas tej czynności urzędowej nie wolno im palić tytoniu.

Wyjątkowo następujące osoby mogą powinność przedstawienia się wypełnić nie osobiście:

1. chorzy, którzy dowodnie nie mogą przedstawić się osobiście; w przypadku tym zameldować ich mają ustnie lub też piśmiennie krewni lub inni pełnomocnicy o ile to być może uwieżytelemni;

2. obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu znajdujący się w więzieniu śledczym i karnym, tudzież, oddani do domu pracy przymusowej (poprawy); meldują ich odnośnie Sądy, dyrekeye policyj, więzienia (zarządy);

3. obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu przebywający w Bosnii i Hercegowinie, w okręgu Linn lub za granicą, jeżeli ani w miejscu pobytu obowiązane do służenia w pospolitem ruszeniu, ani w najbliższej tego miejscu okolicy niema Władzy meldunkowej;

4. obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy otrzymali pozwolenia do podróży morskich i

5. przyjęci za statkiem przedsiębiorstwa żeglugi parowej, jeżeli istotnie wstąpi na te statki.

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu pod 3, 4 i 5 oznaczeni mogą przepisane meldunki uskutecznić piśmiennie.

Piśmiennie*) meldować się mają obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu u tych samych Władz, u których meldują się osobiście i ustnie.

Ci obowiązani do zameldowania się, którzy przebywają w Tyrolu i Vorarlbergu, ale nie są tam pryncipalnie, przesyłają mel dunek piśmiennie w czasie od 1. do 31. października do zwierzchności gminnej gminy przynależności.

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy odbywając okretem dalszą podróż lub przebywając w odległych obsza-

*) Meldunki do celów ewidencyjnych są wolne od stępi i portoryum, powinny jednak na adresie być opatrzone napisem: „Na wezwanie urzędowe”. Bankietów do meldunków piśmiennych mogą obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu dostawać bezpłatnie u przelozzonego gminy.

(Miejsce do wydrukowania legitymacji w języku ojczystym posiadacza paszportu.)

Imię osobiste (chrzestne) i nazwisko		
Charakter (zatrudnienie, zawódek)		
Rok wzięcia do wojska		
Nr. arkusza księgi głównej		
Przynależność		
gmina		
powiat		
kraj		
gmina		
powiat		
kraj		
Miejsce pobytu		
Komenda okręgowa pospolitego ruszenia		
przy końcu w jakim stopniu		
w c. l. k. wojsku		
w c. k. obronie krajowej		
w c. l. k. żandarmerji		

w pospolitem ruszeniu kończy się dla nich ze skończonym 40 rokiem życia.

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy służyli i dopełnili powinności służbowej w pospolitem ruszeniu, oddając paszport pospolitego ruszenia, otrzymują, absztyl ornamentacyjnie wykonany w §. 38 Przepisów o służbie wojskowej Część II, wzór 14 przepisany.

§. 3. Powinność meldunkowa.

W czasie pokoju każdy obowiązany do służenia w pospolitem ruszeniu, który otrzymał paszport pospolitego ruszenia, winien corocznie w czasie od 1. do 31. października¹⁾, po poprowadzeniu wyścian obwieszczenia publicznego przedstawić się — zzwyczajaj osobiście — mianowicie:

- a) w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych²⁾ z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu;
 - a według okoliczności i komisji mieszanej do tego wyznaczonej;
- b) w krajach korony węgierskiej;
 - a Władzy administracyjnej do tego wyznaczonej;
- c) w Bośni i Hercegowinie;
 - a tamtejszych Władz powiatowych (w delegacyach urzędów powiatowych, w magistracie miasta Sarajewa);
- d) w okręgu Linnu;
 - a komendy słacymnej wojskowej znajdujące się w miejscu pobytu lub najbliższej tego miejsca;
- e) za granicą;
 - a w c. l. k. Władzy reprezentacyjnej (w ambasadzie, konsulacie, konsularcie itd.) znajdujące się w miejscu pobytu lub najbliższej tego miejsca.

¹⁾ Dla obywateli do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy z powodu nieprzydatności przeszłości lub wstrętności odwoławczych, niezamierzają służyć w c. l. k. wojsku, zwolnią absolutorium tamtejszych lub osobnych nie mogą przedstawić się w terminie ogłoszonym, nastawia się do odebrania przedstawić się drugi termin, najwcześniej o dni 8 późniejszej.

²⁾ 1. Wzajemnym osobom urzędowym i osobom wyższego szlaku o to przesłanie mogą Władze administracyjne powołane i osobom, aby się bezspodziewanie i bez celu Władze anabliowały (rozdział 10).

2. Władza służbowa rządowej straży bezpieczeństwa, zakładów karnych i Sądów, kierownik komisji powołanej strażi skarbowej, podobnie, przedłożeniom komisji zarządcy i śledczy przeważają, opowiadają się do odwołania sam o dziwi etnia meldunków od osób u nich w służbie zostających, do meldowania się obowiązanych.

W razie powołania pospolitego ruszenia ma stawić się u:	
c. i k. komendy okręgowej uzupełnienia wojska	e. k. komendy okręgowej pospolitego ruszenia
miejsca pobytu w latach	
Posiada kartę wcielenia:	
Szczególne wykształcenie i uzdolnienie:	

Objaśnienie.

§. 1. Wogólności.

Paszport pospolitego ruszenia służy za dokument legitymujący potwierdzający dopełnienie powinności służbowej w wojsku i obronie krajowej, tudzież za dowód, że obowiązany do służenia w pospolitem ruszeniu uczynił zadosyć przepisowi meldunkowemu pospolitego ruszenia.

Paszport pospolitego ruszenia należy przy każdym przedstawieniu się (meldowaniu), tudzież gdy się wstępuje w razie powołania pospolitego ruszenia, okazywać a do meldunków pisemnych dołączać.

Gdy paszport zginie, ten, który go zgubił winien zgłosić się po duplikat do Władz meldunkowych w §. 3 oznaczonych. Do tychże Władz odsyłać także należy wszelkie paszporty pospolitego ruszenia, które staną się nieważne.

§. 2. Obowiązek służenia w pospolitem ruszeniu.

Obowiązek służenia w pospolitem ruszeniu trwa aż do końca tego roku, w którym obowiązany do służenia w pospolitem ruszeniu kończy 42. rok życia.

Wyjątki zachodzą:

1. co do tych obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy, zanim zaczęli się ten ich obowiązek, wstąpili do brownie do służby pod chorągwią w wojsku; obowiązek służenia w pospolitem ruszeniu trwa dla nich po dopełnieniu ustawowej dwunastoletniej powinności służbowej w wojsku (obronie krajowej) jeszcze przez lat dziesięć bezpośrednio następujących i

2. co do tych obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy, jako żołnierze obrony krajowej wysłużyli trzy lata pod chorągwią w obronie krajowej; obowiązek służenia

Dodatki do zapisków osobowych, dotyczące się czynności służbowych w pospolitem ruszeniu, uskuteczniionych meldunków itd.	
<p>Dopełnił powinności meldunkowej.</p> <p>N., dnia...⁵⁰ 18..</p> <p>Pieczęć Władzy meldunkowej.</p>	<p>(Dla opatrzonych kartami wezwaniami.)</p> <p>Do stałego pobytu.</p> <p>N., dnia...⁵⁰ 18..</p> <p>Pieczęć Władzy meldunkowej.</p>
<p>Do służby w pospolitem ruszeniu.</p> <p>N., dnia...⁵⁰ 18..</p> <p>Pieczęć Władzy meldunkowej.</p>	

<p>Gdy na dalsze zapiski nie ma już miejsca, opowrążeńiu do zapisywania winni wszyscy kilka kartek stosownie do przewidywanej potrzebey, opatrzyć takowe liczbami bieżącemi a końce temi przy pieczęlować pieczęcią urzędową.</p>	
---	--

<p>Niezdający do broni.</p> <p>N, dnia 18.</p> <div data-bbox="328 608 418 788" style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px auto; width: fit-content;"> Pieczęć. </div> <p>Podpis komisji pchorowej (rozpoznawczej wyższej), a względnie komendy okrę- gowej pospolitego ruszenia.</p>	<p>Wyłączony od służby w pospolitem ruszeniu, aż do końca marca 18.</p> <p>N, dnia 18.</p> <p>Pieczęć Władzy meldunkowej.</p>	
Dodatki do zapisków osobowych, tyjące się czynności służbowych w pospolitem ruszeniu, uskuńiecznionych meldunków itd.		

--	--	--

--	--	--

10

--	--	--

11

Objaśnienie

o wygotowywaniu wykazu ilości druków jaka prawdopodobnie będzie potrzebna.

Druki według wzoru 3, 4, 5 i 9 wykonywane będą tylko w języku niemieckim, inne druki (według wzorów 1, 2, 8 i 10): *a*) w języku (tylko) niemieckim, *b*) w języku niemieckim i czeskim, *c*) w języku niemieckim i polskim, *d*) w języku niemieckim i ruskim, *e*) w języku niemieckim i słoweńskim, *f*) w języku niemieckim i kroackim, *g*) w języku niemieckim i włoskim, nakoniec *h*) w języku niemieckim i rumuńskim.

W rubryce „Uwaga“ podać należy dokładnie, ile egzemplarzy (t. j. sztuk), a względnie arkuszy jest potrzebnych i w którym języku, np. :

a) Druki obok wyszczególnione jako potrzebne mają być w języku tylko niemieckim; albo

b) wszystkie druki według wzoru 1, 2, 8 i 10 wykazane jako potrzebne mają być w języku niemieckim i czeskim; albo

c) z druków wyszczególnionych mają być: według wzoru 1: 50 egzemplarzy (sztuk) w języku niemieckim i polskim, 30 egzemplarzy (sztuk) w języku niemieckim i ruskim, według wzoru 2: 600 egzemplarzy (sztuk) w języku niemieckim i polskim i 500 egzemplarzy (sztuk) w języku niemieckim i ruskim (papier biały), tudzież 50 egzemplarzy (sztuk) w języku niemieckim i polskim i 30 egzemplarzy (sztuk) w języku niemieckim i ruskim (papier żółty), według wzoru 8: 10 arkuszy w języku niemieckim i polskim, 7 arkuszy w języku niemieckim i ruskim (papier żółty), według wzoru 10: 400 egzemplarzy (sztuk) w języku niemieckim, 400 egzemplarzy (sztuk) w języku niemieckim i polskim, 200 egzemplarzy (sztuk) w języku niemieckim i ruskim.

Następnie w rubryce „Uwaga“ podać należy w przybliżeniu sumaryczną ilość osób od pospolitego ruszenia powinności meldowania się podlegających, które w okręgu Władzy administracyjnej przebywają.

Za podstawę do obliczenia ilości potrzebnych druków służyć ma wzmiankowana powyżej ilość osób od pospolitego ruszenia, w powiecie administracyjnym przebywających i powinności meldunkowej podlegających, która w rubryce „Uwaga“ tego wykazu ma być podana.

Potrzebną ilość według wzorów 3, 4, 5 i 9 (§. 5 i 14) obliczyć należy i podać w wykazie tak, żeby wystarczyła na egzemplarz brulionowy i także na czysty.

Karty meldunkowe pospolitego ruszenia według wzoru 2 wydawane będą na papierze białym i żółtym. Kart meldunkowych na białym papierze używać należy do przedstawień (meldunków) corocznych w §. 5 wzmiankowanych, podczas gdy karty meldunkowe na żółtym papierze służyć mają do szczególnych przypadków meldunku w §. 10 przewidzianych.

Potrzebną ilość paszportów pospolitego ruszenia — według wzoru 10 — podawać będą komendy okręgowe pospolitego ruszenia w porozumieniu z Władzami administracyjnymi powiatowymi w rubryce „Uwaga“ wykazów (wzór 11), które według §. 15 niniejszego przepisu mają być sporządzane i komendom terytorjalnym obrony krajowej przedstawiane a komendy terytorjalne obrony krajowej umieszczają będą takową w odnośnych wykazach.

Władza administracyjna powiatowa

Wzór 11
do §. 15.

W y k a z

Przybliżone ilości druków potrzebnych do czynności urzędowych przy przedstawianiu się (meldowaniu) osób do służenia w pospolitem ruszeniu obowiązyanych w roku 18. . . stosownie do §. 15 przepisu meldunkowego pospolitego ruszenia.

Potrzebne są następujące druki:

D l a	według wzoru						U w a g a			
	1	2		3*)	4	5		8	9	
		biały	zółty							papier
	przepisu meldunkowego pospolitego ruszenia, a mianowicie:									
	egzemplarzy (sztuk)									
	arkuszy po 40 rubryk poziomych									
	egzemplarzy (sztuk)									
a) powyższej Władzy administracyjnej powiatowej										
b) Sądów cywilnych, Dyrekcji policyjnej, zarządów więzień itd. znajdujących się w jej okręgu terytorjalnym										(Wyszczególnienie ogólnej ilości potrzebnej według dołączonego objaśnienia.)
c) podległych (ilość zwierzchności gminnych										
	suma									
Do tego 30 procent na zapas zasobowy										
	razem									
Jest w zapasie										
Zatem ogólna ilość potrzebna wynosi										Przybliżona ilość osób od pospolitego ruszenia powinności meldunkowej podlegających w okręgu powyższej Władzy administracyjnej powiatowej obecnych.

*) W ćwiartkach z miejscem na ósmi nazwisk.

Formałt papieru: B = wysokość arkusza 40 cm, szerokość arkusza 70 cm.

Podpis,

W y k a z

ułomności, które czynią niezdatnym do służby orężnej lub do wszelkiej służby
w pospolitem ruszeniu.

Liczba bieżąca	Siedziba ułomności	Ułomności, czyniące niezdatnym		
		do służby orężnej	do wszelkiej służby	
		w pospolitem ruszeniu		
1	I. G ł o w a	a) czaszka	Oszpecenie głowy wysokiego stopnia.	
2			Nieuleczalna łysina.	
4			Brak pojedynczych istotnych części kości czaszkowych.	
5		b) twarz	Znamiona wrodzone (Muttermal) i narośle twarz w wysokim stopniu szpecące.	
6			Trwałe chorobliwe drganie mięśni twarzowych przeszkadzających mówieniu.	
7			Nieuleczalne przetoki ślinianek.	
8		c) narząd słuchu	Słuch przytępiony obu uszu tak, że odległość słyszenia wynosi mniej jak trzy metry.	Głuchota obu uszu.
9			Słuch przytępiony jednego ucha tak, że odległość słyszenia wynosi mniej jak 1 metr.	
11			Wrodzona albo nabyta zupełna niedrożność zewnętrznego przewodu słuchowego choćby tylko jednego ucha.	
12			Trwałe przebicie błony bębenkowej bez względu, czy proces chorobowy przyczynowy jeszcze trwa, czy już upłynął.	
13			Wszelkie postaci przewlekłego ropnego zapalenia w środkowym uchu z powikłaniami.	
14		d) oczy i ich przyległości	Upośledzenie bystrości wzroku poniżej $\frac{6}{12}$ na zdrowszem lub $\frac{6}{24}$ na drugim oku po poprawieniu podanej krótkowzroczności.	Upośledzenie bystrości wzroku poniżej $\frac{6}{36}$ zdrowszego oka.
15			Stale zniekształtnienie brzegów powieki. Brak większej części rzęs. Rośnięcie rzęs ku wnętrzu z następowem obrażaniem rogówki.	
16			Wszelkie zniekształtnienia powiek tamujące swobodny ruch takowych lub gałki ocznej. Odwrócenie powiek na wewnątrz lub na zewnątrz. Porażenie mięśni poruszających powieki. Brak znacznej części powieki.	

Liczba bieżąca	Siedziba ułomności	Ułomności, czyniące niezdatnym			
		do służby orężnej	do wszelkiej służby		
		w pospolitem ruszeniu			
17	I. G ł o w a	d) oczy i ich przyległości	Przewlekły śluzotok lub przetok torebki łzowej.		
18			Modzelowatość węzłowata powiek w wysokim stopniu i przewlekły śluzotok spojówki. Zbliżnowacenie w większej rozciągłości jednego oka.	Bliznowate zwyrodnienia spojówki w znacznych rozmiarach u obu oczu.	
19			Rozszerzenie i wypukłość rogówki na jednym oku.		
20			Zrośnięcie brzegu źrenicznego w więcej niż połowie rozciągłości z rogówką lub torebką soczewki. Zrost źrenicy. Rozszerzenie przedniej błony powiekowej. Wrodzony rozszczep tęczęwki. Blizny i wrzody tęczęwki. Oderwanie tęczęwki od kółka rzęskowego jednego oka, nawet gdy drugie oko jest zdrowe.		
21			Zezowatość z upośledzeniem bystrości wzroku poniżej stopnia pod 14 podanego, lub jeżeli brzeg rogówki oka zezującego w chwili, gdy zdrowe oko patrzy prosto, dotyka wewnętrznego lub zewnętrznego kąta powieki.		
22			Drzenie oczu i porażenia mięśni poruszających gałkę oczną.		
23			Zaćma warstwowa.	Zaćma na obu oczach.	
24			Utrata oka, tudzież ślepotą jednego oka, nawet gdy drugie jest zdrowe.	Slepotą obu ocz.	
25			Albinizm.		
26			Krótkowzroczność na odległość poniżej 20 cm (8 cali).		
27			Nadwzroczność z bystrością wzroku poniżej stopnia pod 14 podanego.	Nadwzroczność z bystrością wzroku pod D 14 podaną.	
28			e) narząd powonienia	Choroby i nowotwory nosa i jam pobocznych znacznie oszpecających twarz, utrudniających zrozumiałość mowy i oddychanie. Cuchnący (Ozanea) wyciek z nosa. Brak części nosa.	Bardzo szpecące zniekształtnienie nosa ze znacznym upośledzeniem mowy i oddychania; zupełny brak nosa.
29			f) usta i jama ustna	Bardzo szpecąca warga zajęcza, rozległe zrośnięcie warg lub błony śluzowej policzkowej.	Ułomności pod C podane, jeżeli zarazem mowa jest niezrozumiała a jedzenie znacznie utrudnione.
30				Zupełny albo prawie zupełny brak zębów.	
31	Rozszczep lub otwór w podniebieniu, zwyrodnienie bliznowate gardła znacznych rozmiarów.				
32	Znaczne sadzele na języku i brak części języka, utrudniające mowy i potykania.				
33	Zrost stawu szczękowego.				
34	Jąkanie się wysokiego stopnia. Nieuleczalna niemota.				

Liczba bieżąca	Siedziba ułomności	Ułomności, czyniące niezdatnym	
		do służby orężnej	do wszelkiej służby
		w pospolitem ruszeniu	
35	II. Szyja	Skrzywienie głowy wysokiego stopnia.	
36		Wielki wól.	Wielki wól utrudniający oddychanie.
37		Znaczne obrzmienie gruczołów chłonicych z ropieniem lub bez ropienia. Bliźny na szyi ruch znacznie utrudniających.	
38		Zwężenie gardziela.	Przetoki krtaniowe i tchawicowe.
39	III. Klatka piersiowa.	Oszpeccenia i zniekształnienia klatki piersiowej, jeżeli utrudniają oddychanie lub szpecą pomimo okrycia odzieżą.	
40		Złamanie obojczyka lub żeber utrudniające swobodne władanie ramieniem.	
41		Gruźlica płuc. Rozedma płuc.	
42		Organiczny błąd serca lub wielkich pni naczyńiowych.	
43	IV. Kolumna kręgową, barki i miednica	Znaczne zбочzenie kolumny kręgowej od kierunku prawidłowego.	Garb oszpecający na piersiach lub na plecach.
44		Uderzające lub oszpecające podwyższenie łopatkki lub biodra. Znaczne wystawanie lub skrzywienie kręgu.	Tarń dwudzielna.
45	V. Brzuch	Obrzęk śledziony w wyższym stopniu, narośle i nowotwory jamy brzusznej.	
46		Przepukliny wnętrzości jakiegokolwiek rodzaju i czasu.	
47		Wielkie węzły krwawicowe, wypadnienie kiszki stolcowej, przetoki kiszki stolcowej, szczeliny rżyci.	Rżycie nieprawidłowa.
48	VI. Części płciowe	Dwupłciowość lub prawie zupełny brak członka męskiego; brak obu jąder lub silny zanik onychże; znaczne powiększenie się jądra lub przyjądrza.	Złośliwe nowotwory jądra.
49		Torbiele sznura nasiennego, jeżeli dochodzą znacznej wielkości; znaczne lub bolesne rozszerzenie żył nasiennych; przepuklina wodna lub krwawa jądra (Hydrocoelle, Haemathocoelle).	
50		Ujście cewki moczowej w środku lub u korzenia członka. Przetoki moczowe, niemożność zatrzymywania moczu, kamienie moczowe.	

Liczba bieżących	Siedziba ułomności	Ułomności, czyniące niezdatnym			
		do służby orężnej	do wszelkiej służby		
		w pospolitem ruszeniu			
51	VII. Członki	a) w ogólności	Skrócenie lub skrzywienie kończyn znacniejszego stopnia.	Uderzające zniekształtnienie, kalectwo lub brak kończyn albo znacznej ich części.	
52			Uderzający zanik jakoteż znaczny przerost kończyny, przez co używanie takowego jest utrudnione.		
53			Złamania kości uleczone ze znacznem skróceniem lub zniekształtnieniem, przez co używanie kończyn jest utrudnione.		
54			Trwałe następstwa zapalenia stawów (zrost, skurczenie).	Przewlekłe zapalenie stawów, zastarzałe zwichnięcia, częściowe albo zupełne zrosty lub skurczenia stawów, nie pozwalające ich używania lub tamujące w wysokim stopniu ichże funkcją.	
55			Błizny rozległe, względnie zrosty powodujące z następowem upośledzeniem ruchu kończyn.		
56				Porażenie kończyny.	
57			b) górne	Sztywność wielkiego palca lub wskaziciela prawej ręki; skrzywienie palca w wysokim stopniu; skurczenie dłoni; brak połowy wielkiego palca; brak pojedynczych członków u dwóch lub więcej palców.	Brak wielkiego palca.
58				Zrost dwóch lub więcej palców ze sobą, jeżeli utrudnia używanie broni.	
59			c) dolne	Sztywność, skrzywienie lub istotne zniekształtnienie wielkiego, tudzież drugiego lub trzeciego palca u nogi, przełożenie palców u nogi i nadmiar takowych, jeżeli utrudniają chodzenie, brak wielkiego palca u nogi lub najmniej dwóch palców u jednej nogi; zupełny zrost wszystkich palców ze sobą u jednej nogi.	
60				Uderzające, nader oszpecające wady budowy, np. silne skrzywienie kolana, znacznie rozwinięte wygięcie naprzód lub w tył mianowicie goleni.	
61	Znaczne rozległe ociekliny żył.				
62	Przewlekłe nieuleczalne wrzody na nodze i goleni lub rozszerzone błizny po takich, łatwo i często otwierające się a znajdujące się w miejscach narażonych na obrażanie odzieżą.				
63	Zupełny płaskonóg*).	Uderzająca szpotawość, hakonóg, stopa końska do chodzenia nie sposobna.			
64		Pocenie się nóg z następową maceracją a względnie ranieniem się tychże.			

*) U płaskonoga nietylko sklepienie grzbietu nogi nie jest prawidłowe, lecz nadto zewnętrzny brzeg nogi jest w górę podniesiony a wewnętrzny brzeg nogi nadół spuszczonej i ziemi dotyka. Przytem kość łódkowa wystukuje silnie naprzód a kostki zewnętrznej nie widać.

Liczba bieżąca	Siedziba ułomności	Ułomności, czyniące niezdatnym	
		do służby orężnej	do wszelkiej służby
		w pospolitem ruszeniu	
65	VIII. Choroby i ułomności ogólnej natury lub z rozmaitemi siedzibami		Karłowatość, okaleczalność lub zniekształnienie całego ciała.
66		Wychudnięcie wysokiego stopnia, ogólne osłabienie.	
67		Nadmierna otyłość.	
68		Nieuleczalne choroby skórne rozciągające się na większej części ciała.	
69		Narośle dobrotliwe hamujące ruch swobodny.	Uderzająco wielkie sadzele i narośle nieuleczalne, jakoteż wszystkie złośliwe nowotwory.
70			Wszelkie tętniaki.
71		Próchnienie kości i zgorzelina kości. Bolączki ociekowe.	
72		Wszystkie ciężkie choroby systemu nerwowego (np padaczka, taniec św. Wita).	
73		Uderzająco wstrzymany rozwój umysłowy.	Wszelkie choroby umysłowe.
74			Głuchoniemota.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVI. — Wydana i rozesłana dnia 31. sierpnia 1894.

(Zawiera Nr. 183—184.)

183.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 20. sierpnia 1894,

o rozpoczęciu urzędowania w Sądzie powiatowym żabińskim w Galicyi.

Sąd powiatowy żabiński, rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 17. listopada 1892 (Dz. u. p. Nr. 204) zaprowadzony, rozpocząć ma urzędowanie dnia 1. listopada 1894.

Schönborn r. w

184.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 27. sierpnia 1894,

tyczące się cła od oleju siarczanego (Sulphuröl) do fabrykacji mydła sprowadzanego, tudzież oleju rącznikowego nieczystego wyrabianego z pozostałości przy fabrykacji oleju rącznikowego otrzymywanych po 80 c. od 100 kilogramów bez zakażania.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi stanowi się, że olej

siarczany zielony i żółty do fabrykacji mydła sprowadzany, można ekspedyować według stopy podanej w Uwadze do numeru 72 taryfy (80 c. od 100 kilogramów) bez zakażania.

Olej siarczany jestto olej zielonkawy lub żółtawy z wytłoczn oliwnych przez ekstrakcją za pomocą dwusiarku węgla otrzymywany, który z powodu odrażającej woni i nieprzyjemnego smaku nie jest zdalny na pokarm dla ludzi.

Nadto pozwala się, olej rącznikowy nieczysty, ciemno brunatny, gęsty, niezdatny na pokarm dla ludzi, wyrabiany z pozostałości przy fabrykacji oleju rącznikowego, ekspedyować w obrocie traktatowym bez zakażania za opłatą cła niższego po 80 c. od 100 kilogramów.

Ekspedyowanie obu tych olejów nie jest ograniczone do komór upoważnionych do pobierania cła niższego od zakażonej oliwy i zakażonego oleju rącznikowego, lecz może być załatwiane na zasadzie ogólnych upoważnień do pobierania cła od olejów 72 i 73 numeru taryfy.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

Rok 1894.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXVII. — Wydana i rozesłana dnia 7. września 1894.

(Zawiera Nr. 185—186)

185.

Dokument koncesyjny z dnia 3. sierpnia 1894,

na linie lokalne kolei miejskiej wiedeńskiej.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Iliryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Słaski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy komisja zakładów komunikacyjnych w Wiedniu podała prośbę o udzielenie jej koncesji na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu linii lokalnych kolei miejskiej wiedeńskiej w punkcie II programu ustawy z dnia 18. lipca 1892, Dz. u. p. Nr. 109 zatwierdzonego pod A, II, lit. *d i e* wymienionych, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia widzimy się spowodowani nadać rzeczonyj komisji koncesją niniejszą na zasadzie ustawy powyższej, tudzież ustawy z dnia 9. kwietnia 1894, Dz. u. p. Nr. 73 i ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u.

p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887, Dz. u. p. Nr. 81 i z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 198 a wreszcie ustaw krajowych dolnoaustriackich z dnia 18. lipca 1892, Dz. u. i roz. kr. Nr. 42 i z dnia 9. kwietnia 1894, Dz. u. i roz. kr. Nr. 18, jak następuje:

§. 1.

Nadajemy komisji zakładów komunikacyjnych w Wiedniu prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu następujących linii sieci kolei miejskiej wiedeńskiej, które wykonane być mają jako lokalne ze szlakiem normalnym jednak ze względem na żywy obrót osobowy, a mianowicie:

1. linii w dolinie Wiedenki: od stacyi Hütteldorf kolei Cesarzowej Elzbiety w dolinie Wiedenki nadół z włączeniem szlaku tramwaju parowego Hietzing—Gaudenzdorf, który ma być odkupiony i odpowiednio przebudowany, a następnie wzdłuż uregulowanej rzeki Wiedenki, aż do komory głównej z przedłużeniem do Praterstern lub w pobliżu tego miejsca, z krzywizną łączącą od stosownego punktu w pobliżu mostu Stiegenbrücke, dobiegającą w pobliżu rzeźni gumpendorfskiej do linii obwodowej, oznaczonej w §. 1, liczba 1 dokumentu koncesyjnego z dnia 18. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 230;

2. linii kanałowej: od komory głównej wzdłuż kanału dunajowego do dworca kolei Franciszka Józefa i wzdłuż kolei Franciszka Józefa aż do Heiligenstadt z dobiegiem do linii obwodowej kolei miejskiej.

Natomiast uwalnia się rzeczoną komisją od obowiązku stosownie do postanowienia koncesyj-

nego w punkcie 1 przytoczonego, na niej ciężącego, żeby wybudowała połączenie linii obwodowej z koleją Cesarzowej Elżbiety np. w stacyi Penzing.

§. 2.

Liniom kolejowym w §. 1 oznaczonym przyznaje się na zasadzie artykułu V. ustawy z dnia 18. lipca 1892, Dz. u. p. Nr. 109 te same ulgi, które stosownie do §. 2. dokumentu koncesyjnego z dnia 18. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 230 służą głównym linitom kolei miejskiej wiedeńskiej.

Nadto stosownie do artykułu II. ustawy z dnia 9. kwietnia 1894, Dz. u. p. Nr. 73, niezawisłe od tych ulg, uwalnia się tak koleje lokalne w §. 1 wymienione, jakoteż linie kolei głównej będące przedmiotem powyższej koncesyi od stępli i opłat jakimby podlegały wszelkie kontrakty, podania i dokumenty dotyczące się wykupu gruntów, budowy i urządzenia tych kolei, jakoteż od należitości za przeniesienie własności wykupionych gruntów.

Od stępli i opłat uwalnia się także te kontrakty, podania i dokumenty do celów powyższych służące, które wygotowane zostały przed dniem 9. kwietnia 1894.

§. 3.

Budowę linii w dolinie Wiedenki i kanałowej (§. 1, ll. 1 i 2) rozpocząć należy niezwłocznie po uzyskaniu pozwolenia na budowę i skończyć najpóźniej aż do końca roku 1897.

Krzyżwiznę łączącą pomiędzy linią kanałową (§. 1, l. 2) a linią obwodową wybudować należy na żądanie Ministerstwa handlu, gdy się okaże potrzebną, w każdym zaś razie wtedy, gdy przedłużenie linii obwodowej aż do Matzleinsdorfu zostanie wybudowane.

Pod tym względem postanawia się w myśl ustawy z dnia 9. kwietnia, Dz. u. p. Nr. 73 i ustawy krajowej dolno-austriackiej z dnia 9. kwietnia 1894, Dz. u. kr. Nr. 18, że część szlaku linii obwodowej od dworca kolei zachodniej do linii gumpendorfskiej wybudowana być ma najpóźniej aż do końca 1897 roku.

Gołowe koleje oddać należy niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

§. 4.

O ile i na jak długo w razie uruchomienia lub wojny całkowite lub częściowe wstrzymanie obrotu cywilnego na liniach koncesyonowanych w celach przewozu wojska lub takż srodek z jakiegokolwiek innych względów wojskowych byłby uznany za potrzebny, komisya winna zastosować się do odnośnych zarządzeń Władzy wojskowej bez pretensyi do wynagrodzenia.

§. 5.

Zresztą koleje lokalne, w §. 1, ll. 1 i 2 wymienione, uważane być mają za istotne części składowe przedsiębiorstwa kolei miejskich, będącego przedmiotem dokumentu koncesyjnego z dnia 18. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 230 i postanowienia §§. 4 aż do 14 włącznie powyższego dokumentu koncesyjnego niezawisłe od osobnych warunków koncesyjnych, jakie Ministerstwo handlu dla linii kolejowych lokalnych przepisze, stosować się mają obecnie do wszystkich wyżej rzeczonych linii kolejowych, jako jednolitego przedsiębiorstwa.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając komisyi prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia trzeciego miesiąca sierpnia w roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątym czwartym, Naszego panowania czterdziestym szóstym.

Franciszek Józef r. w.

**Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.**

186.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. września 1894,

o Najwyższem nadaniu Jego c. k. Wysokości Arcyksięciu Eugeniuszowi jako Wielkiemu Mistrzowi zakonu Kawalerów niemieckich prawa wolnego rozrządzania majątkiem tego zakonu, aż do sumy 30.000 zł. w. a.

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 23. sierpnia 1894 raczył najmiłościwiej nadać Jego c. i k. Wysokości Arcyksięciu Eugeniuszowi Wielkiemu Mistrzowi zakonu Kawalerów niemieckich osobiste prawo rozrządzania majątkiem zakonu Kawalerów niemieckich aż do sumy najwięcej trzydziestu tysięcy złotych waluty austriackiej.

Bacquehem r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 8. września 1894.

(Zawiera Nr. 187.)

187.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 5. września 1894,

którem przyzwolone w §. 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 49) uwolnienie towarów od opatrywania zamknięciem w postępowaniu przewoźnym przez morze rozszerza się jeszcze na niektóre inne towary.

Odnosnie do §. 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. maja 1880, tyżącego się ułatwień w postępowaniu przewoźnym przez morze (Dz. u. p. Nr. 49 z r. 1880) pozwala się w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami królewsko węgierskiemi, żeby w postępowaniu przewoźnym przez morze także następujące towary uwalniane były od opatrywania zamknięciem:

- cukier (Nr. t. 18), jeżeli jest opatrzony urzędowemi znaczkami zamknięcia,
- ryby, świeże (Nr. t. 51),
- muszle i mięczaki z morza (Nr. t. 52),
- masło (Nr. t. 65),

- tłuszcz świński i gęsi (Nr. t. 66),
- ocet stołowy (Nr. t. 78),
- ryby s. n. w., solone (Nr. t. 87),
- ryby, przyrządzone (Nr. t. 88),
- towary koszykarskie, pospolite (Nr. t. 225 *(bis) a*),
- wszelkie towary klas XXXVI (towary kamionkowe), XXXVII (towary gliniane), XXXVIII (żelazo i towary żelazne), XXXIX (metale nie-szlachetne i towary z nich), XL (maszyny), tudzież z klasy XLI (statki, za które cło nie płaci się od sztuki), gdy towary te posyłane są tylko w pakach otwartych, spojonych lub w opakowaniu słomianem; machinki do szycia także wtedy, gdy osada jest wolna a tylko głowa opakowana;
- skrobia (Nr. t. 328),
- drożdże (Nr. t. 329) i drożdże stałe (Nr. t. 329 *bis*),
- mydło, pospolite (Nr. t. 342 *a*), nakoniec
- towary palne (Nr. t. XLVIII).

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXIX. — Wydana i rozesłana dnia 14. września 1894.

(Zawiera Nr. 188.)

188.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 20. sierpnia 1894,

którem zmienia się jedno z postanowień rozporządzenia z dnia 11. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 213), dotyczącego się używania listów przewozowych kolejowych z wydrukowanym znaczkiem stęplowym.

Z dniem 15. września 1894 uchyla się postanowienie pierwszego ustępu §. 12 rozporządzenia z dnia 11. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 213), według którego zamawiającym najmniej 1000 sztuk listów przewozowych, wydawanych przez c. k. drukarnią nadworną i rządową, jeżeli żądają, żeby w miejscu przeznaczonem na podpis posyłającego, wydrukowane było ich nazwisko lub ich firma i adres, daje się prowizją wynoszącą $1\frac{1}{2}$ od sta należitości stęplowej.

Zarządzenie to nie uchyla jednak ani prowizyi po $1\frac{1}{2}$ od sta należitości stęplowej, która stosownie do drugiego ustępu powyższego §. 12 ma być dawana Zarządom kolejowym od listów przewozowych do rozsprzedaży objętych, ani też prowizyi od rozsprzedaży innym sprzedawcom zapewnionej.

Wurmbrand r. w.

Plener r. w

Uwaga. Jednocześnie tracą moc swoją dołączone do rozporządzenia z dnia 11. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 213) Taryfy cen listów przewozowych stęplowanych, wydawanych przez c. k. drukarnią nadworną i rządową dla obrotu międzynarodowego i wewnętrznego na kolejach żelaznych, jakoteż wykaz dodatków i deklaracyj, których wydrukowanie na listach przewozowych dla obrotu wewnętrznego jest dozwolone a zamiast onychże obowiązywać mają począwszy od dnia 16. września 1894 załączki poniżej zamieszczone.

(Następują Taryfy cen A i B tudzież wykaz dodatków itd.)

Taryfa cen B

listów przewozowych stępowanych

dla obrotu wewnętrznego na kolejach żelaznych.

Liczba bieżąca	Sztuk	R o d z a j	Cena		U w a g a
			zł.	c.	
I	1	List przewozowy do posyłki zwyczajnej lub pośpiesznej bez firmy	—	1/2	
	1000	Listów przewozowych do posyłek zwyczajnych lub pośpiesznych bez firmy	4	50	
II	1000	a) Listów przewozowych do posyłek zwyczajnych lub pośpiesznych z firmą i adresem posyłającego, tudzież prostym znakiem pak	5	50	Proste znaki pak, np. AE. BD. STE. itd.
		b) dto. z dodatkami według dołączonego wykazu	6	—	
III	1000	a) Listów przewozowych do posyłek zwyczajnych lub pośpiesznych z firmą, adresem, dowolnym znakiem pak	6	—	Dowolne znaki pak, np.
		b) dto. z dodatkami jak pod I. bież. II b)	5	50	
IV		Za adresy lub jakiekolwiek inne dozwolone (proste) dodatki na odwrotnej stronie listów przewozowych liczy się na 1000 sztuk o 50 c. ponad ceny podane pod II. bież. II b) i III b). Za trudniejsze tytuły lub tabele dolicza się nadto jeszcze 1 zł. jako wynagrodzenie za złożenie.			
V		Zamawiającym mniej niż 1000 sztuk listów przewozowych jednego rodzaju z firmą dolicza się za wydrukowanie tejże 1 zł.; i tak naprzykład kosztują 500 listów przewozowych Nr. II a) 3 zł. 75 c. a względnie II b) 4 zł. — c. 500 listów przewozowych Nr. III a) 4 zł. — c. a względnie III b) 4 zł. 25 c. Zamówień na mniej niż 500 sztuk jednego rodzaju z firmą nie przyjmuje się.			
		Należytość stępową w kwocie 1 c. lub 5 c. od listu przewozowego opłaca się oddzielnie.			

Po cenach powyższych dostarcza się listów przewozowych z tekstem w jednym lub w dwóch językach.

Zamówienia na listy przewozowe z firmą nadsyłać należy za pośrednictwem magazynów sprzedaży lub wprost do dyrekcji c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu franko, z dołączeniem na wzór egzemplarza listu przewozowego opatrzonego żądaniami dodatkami, tudzież kwoty przypadającej za żadaną ilość.

Listów przewozowych bez firmy c. k. Drukarnia nadworna i rządowa **nie** dostarcza, lecz można ich dostać w najbliższym magazynie stępli, urzędzie podatkowym lub pocztowym.

Dodatki i deklaracje, których wydrukowanie na listach przewozowych krajowych | międzynarodowych jest dozwolone.

A. Dozwolone dodatki na liście przewozowym dla odbiorcy towaru przeznaczone, które można umieścić na odwrotnej stronie

połowy listu przewozowego przeznaczonej na | listu przewozowego
adres.

Deklaracje i dodatki opiewają:

1. Z posyłki od N. N.	„bez żadnego obowiązku dla kolei żelaznej“.
2. Na polecenie N. N.	„bez żadnego obowiązku dla kolei żelaznej“.
3. Do rozporządzenia N. N.	„bez żadnego obowiązku dla kolei żelaznej“.
4. Celem posłania dalej do N. N.	„bez żadnego obowiązku dla kolei żelaznej“.
5. Ubezpieczone u N. N.	„bez żadnego obowiązku dla kolei żelaznej“.

B. Deklaracje i dodatki ustawami lub przepisami dozwolone.

6. Jeżeli zwierzęta żywe lub inne towary, do których kolej ma prawo wymagać dozorców, oddane będą do przewozu na życzenie posyłającego bez dostatecznej ilości dozorców lub w ogóle bez dozorców a stacya wysyłkowa uwalnia od przydania dozorców.

„Zamiast żądanych przez kolej . . . dozorców $\frac{\text{wcale żadnych}}{\text{tylko}}$ dozorców (nie) posłano.

Posyłający.“

U w a g a. Ilość żądanych, jakoteż posłanych dozorców napisać trzeba głoskami.

7. Jeżeli posyłający chce frankować przewoźne łącznie z dodatkiem za zastrzeżenie rychłej dostawy, tudzież wszystkie koszty poboczne, które stosownie do Regulaminu ruchu i taryfy obrachowują się w stacyi przyjmującej, zaliczając do nich należność od powziątku (prowizyą powziątkową), gdyby miała być ściągnięta: „franko“**).

8. Jeżeli posyłający chce frankować należności i koszty przez Władze cłowe, jakoteż za manipulacją celniczą przez koleje żelazne ściągnąć się mające:

„franko cło“**).

9. Jeżeli posyłający chce frankować koszty pod 7 i 8 wzmiankowane:
„franko łącznie z cłem“**).

10. Deklaracja posyłającego**) przepisana w umowie międzynarodowej, tyczącej się mszycy winnej, która umieszczona być ma na odwrotnej stronie listu przewozowego, tudzież poświadczenie urzędowe, mają opiewać:

I. Deklaracja posyłającego.

Podpisany poświadczam niniejszem:

- a) że wszystko co się znajduje w posyłce na odwrotnej stronie opisanej a która zawiera pochodzi z jego plantacyi w ;
- b) że posyłka ta nie zawiera ani winorośli, ani części składowych winorośli;
- c) że posyłka ta zawiera flance $\frac{\text{z}}{\text{bez}}$ $\frac{\text{mię}}{\text{mi}}$ dnia 18

Posyłający.

*) Odstępnie od tekstu tego dodatku jest w obrocie międzynarodowym dozwolone tam, gdzie odnośne taryfy związkowe przepisują odmienną ośnoś dopiskiu.

**) Deklaracja ta wolna jest od stępla stosownie do §. 2go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. maja 1883, Dz. roz. min. sk. Nr. 14.

Dodatki i deklaracje, których wydrukowanie na listach przewozowych krajowych | międzynarodowych jest dozwolone.

II. Poświadczenie urzędowe.

Poświadcza się:

- a) że odnośna posyłka flanców pochodzi z $\frac{\text{otwartej}}{\text{ogrodzonej}}$ plantacji
 w, która przestrzenią najmniej 20m od każdej winnej macicy albo przynajmniej od jej korzeni przeszkoda, uznaną przez Władzę za dostateczną, jest oddzielona;
- b) że na gruncie tym nie ma wcale winnej macicy;
- c) że na nim winne macice nie są składane;
- d) że na nim nie znajdowały się nigdy winne macice dotknięte mszycą winną, albo
 że winne macice, które znajdowały się na gruncie i były mszycą winną dotknięte, całkiem wytepliono, w taki sposób, że owad i korzenie zostały zupełnie zniszczone.
 dnia 18
 (L. S.)

N. N. i nazwa Władzy.

11. Jeżeli co do towarów całowagonowych posyłający żąda stwierdzenia ilości sztuk lub wagi:
 „Życzę sobie, żeby kolej stwierdziła ilość sztuk (według okoliczności „i wagę“).
 Posyłający.“
 a względnie
 „Życzę sobie, żeby kolej stwierdziła wagę.
 Posyłający.“

12. a) Jeżeli w razie niemożności i natychmiastowego poskonia towary mają być tymczasowo wzięte na skład:
 „Zgadzam się na tymczasowe wzięcie w zachowanie dopóki wysłanie nie będzie możebne.
 Posyłający.“
- b) W razie przyjęcia towarów całowagonowych do przewiezienia z zastrzeżeniem, iż termin dostawy liczyć się zacznie dopiero później:
 „Zgadzam się, żeby termin dostawy zaczął się liczyć dopiero od północy, która nastąpi po istotnem wysłaniu towaru.
 Posyłający.“
 (Odpada w obrocie międzynarodowym.)

13. Jeżeli posyłający życzy sobie, żeby towary, które według taryfy wiezione być mają wozami odkrytymi, przewiezione były wozami krytymi a uczynieniu zadość temu życzeniu nie sprzeciwiają się postanowienia Regulaminu ruchu:
 Życzę sobie, żeby przewieziono wozami krytymi.
 Posyłający.“

14. Jeżeli posyłający życzy sobie, żeby towary, które według taryfy wiezione być mają wozami krytymi, przewiezione były:
 a) wozami odkrytymi o ile taki przewóz jest dozwolony;
 albo
 b) wozami odkrytymi pod osłonami kolejowymi i dostarczenie tych osłon jest możebne:
 Ad a) „Życzę sobie, żeby przewieziono wozami odkrytymi.
 Posyłający.“
 Ad b) „Życzę sobie, żeby przewieziono wozami odkrytymi pod osłonami kolejowymi.
 Posyłający.“

15. Jeżeli posyłający życzy sobie, żeby do towarów, które według taryfy przewożone bywają wozami odkrytymi, kolej dostarczyła własnych osłon a to jest możebne:
 „Życzę sobie, żeby osłony kolejowe były mi za wynagrodzeniem pożyczone.
 Posyłający.“

16. Jeżeli towary, które dla zabezpieczenia od zgnięcia lub uszkodzenia potrzebują opakowania, oddaje się nieopakowane lub w wadliwym opakowaniu:
 „Posyłkę lub „kollo, znak, Nr.) oddano bez opakowania.
 Posyłający.“

Dodatki i deklaracje, których wydrukowanie na listach przewozowych krajowych | międzynarodowych jest dozwolone.

lub

„Posyłkę (lub „następujące kolli, znak Nr.) oddano w wadliwym opakowaniu, a mianowicie: (następuje szczegółowy opis wadliwości opakowania np. „kolli są tylko w papierze zapakowane“ lub „skrzynia A. S. Nr. 1 jest słaba i pęknięta“, „kollo A. S. Nr. 4 opakowane tylko w karton“ itp.

Posyłający.“

17. Jeżeli posyłający chce być obecny ekspedycji cłowej, która odbyć się ma w drodze lub wyznacza do tego pełnomocnika:
„Czynności cłowej w będę (lub będzie N. N. w) (dokładny adres mieszkania) obecny.

Posyłający.“

18. Jeżeli posyłający chce wyznaczyć pewną stacją, w której ekspedycja cłowa ma się odbyć:
„Do ekspedycji cłowej w (nazwa stacji kolejowej).

Posyłający.“

19. Dodatek tyczący się poświadczenia przyjęcia:
a) jeżeli się żąda wystawienia duplikatu listu przewozowego:
„Duplikat“;
b) jeżeli się żąda wystawienia rewersu odbiorczego:
„Rewers odbiorczy“.

(Odpada w obrocie międzynarodowym.)

C. Dodatki potrzebne na zasadzie postanowień taryfowych.

20. Jeżeli posyłający życzy sobie, żeby towary, których wyjęcie do niego należy, wyjęte były przez kolej:
„Życzę sobie, żeby kolej zajęła się wyjęciem.

Posyłający.“

21. Jeżeli dla koni, źrebiąt lub mułów, które przewiezione być mają jak posyłki zwyczajne, posyłający żąda wozów stajennych i takowe mogą być dostarczone:
„Życzę sobie, żeby przewieziono w wozach stajennych.

Posyłający.“

22. Jeżeli do wyjęcia, naładowania lub przeładowania towarów, posyłający używa dźwigi kolejowej:
„Użyto dźwigni kolejowej.

Posyłający.“

23. Jeżeli posyłający życzy sobie, żeby towary, których naładowanie należy do niego, były przez kolej naładowane lub przeładowane:
„Życzę sobie, żeby kolej zajęła się naładowaniem (lub przeładowaniem).

Posyłający.“

24. Jeżeli towary pośpieszne lub jako posyłka pośpieszna oddane konie, źrebięta, muły lub pojazdy, tudzież zwłoki przyjęte zostały do przewiezienia pośpiesznymi pociągami, posyłający dopisać ma w liście przewozowym powyżej adresu:
„Pośpiesznym pociągiem.

(Odpada w obrocie międzynarodowym.)

Posyłający.“

D. Przewidziane w załączce B do Regulaminu ruchu, a względnie w załączce I do umowy międzynarodowej z dnia 14. października 1890 tyczącej się przewozu towarów kolejami żelaznymi lub w innych odnośnych układach międzynarodowych poświadczenia w liście przewozowym.

25. Posyłka czyni zadość przepisom pod Nr.
załączki B do Regulaminu ruchu kolei żelaznych. | załączki I do umowy międzynarodowej,
(Układu międzynarodowego z dnia).
Posyłający.“ | Posyłający.“

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXX. — Wydana i rozesłana dnia 1. października 1894.

(Zawiera Nr. 189—192.)

189.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 17. sierpnia 1894, w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych,

tyczące się uiszczania opłaty stęplowej od próśb ustnie podawanych o udzielenie upoważnienia (pozwolenia) do wyprawiania muzyk publicznych z tańcami i do trzymania otworem gospód, szynkowni, kawiarni po godzinie policyjnej.

Na podstawie uwagi do pozycyi 43 lit. b przepisów taryfowych, zmienionych ustawą o należyciach z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89) a ze zmianą punktu 8go rozporządzenia wykonawczego z dnia 20. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 102) do tej ustawy, postanawia się pod względem sposobu uiszczania opłaty stęplowej od próśb ustnie podawanych o udzielenie upoważnienia (pozwolenia) do wyprawiania muzyk publicznych z tańcami i do trzymania otworem gospód, szynkowni, kawiarni po godzinie policyjnej, co następuje:

1. Stosownie do uwagi pod p. t. 43 lit. b) ustawy o należyciach z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89) próśby o udzielenie wzmiankowanego pozwolenia podlegają opłacie stęplowej w kwocie 1 zł. także wtedy, gdy są podawane ustnie.

Stępel od próśb ustnych tego rodzaju przelepić należy, jeżeli w przedmiocie próśby spisuje się protokół, na tymże protokole;

jeżeli nie spisuje się protokołu, pozwolenie zaś wydaje się z rejestrów sznurowych, stępel przylepić należy w rejestrze;

jeżeli rejestry sznurowe tego rodzaju nie są utrzymywane, a natomiast urząd udzielający pozwolenia utrzymuje do celów podatku gminnego lub do innych celów zapiski urzędowe co do próśb o pozwolenie, na takim zapisku.

Jeżeli zaś ani protokół w przedmiocie ustnych próśb o pozwolenie nie bywa spisywany, ani próśby takie w rejestrze sznurowym nie są zapisywane, ani też nie utrzymuje się żadnych innych zapisków co do takich próśb, stępel od ustnych próśb o pozwolenie przylepiać należy na wygotowaniu urzędowym, stronie w skutek próśby o pozwolenie wydawanem, obok stępla, jaki przypada od samegoż pozwolenia.

2. Znaczkom stęplowym odejmuje się wartość albo przez zajęcie ich pismem w myśl §u 3go rozporządzenia z dnia 28. marca 1854 (Dz. u. p. Nr. 70) albo przez wyciśnięcie na nich czarną barwą pieczęci urzędowej tej Władzy, która daje pozwolenie.

3. Znaczkę stęplową nie przyklepioną w myśl pierwszego ustępu niniejszego rozporządzenia lub nie zajęte pismem a względnie nie przypieczętowane w taki sposób, jak to w drugim ustępie niniejszego rozporządzenia jest przepisane, będą uważane za nieistniejące.

4. W tych krajach, w których od muzyk pobierane są osobne opłaty na cele krajowe a do tego używane są rejestry sznurowe, opłaty stęplowe od próśb o udzielenie pozwolenia do wyprawiania muzyk publicznych z tańcami uiszczają należy w sposób dotychczasowy, natomiast do próśb, których przedmiotem jest tylko udzielenie upoważnienia do trzymania otworem gospód, szynkowni, kawiarni po godzinie policyjnej, stosowane być mają pod względem uiszczania opłat stęplowych, także i w tych krajach, postanowienia niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. listopada 1894.

Plener r. w.

190.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 30. sierpnia 1894,

tyczące się postępowania ze względu na cło z filiżankami papierowymi.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi zarządza się następujące uzupełnienie abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej:

Pod wyrazem: „Filiżanki“ wpisać należy pomiędzy drugim a trzecim ustępem:

„Uwaga. Z masy drzewnikowej wyciskane za pomocą tłoczni (Stangendruck) Nr. t. 194 — 15 zł.“

Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

191.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 10. września 1894,

tyczące się postępowania ze względu na cło z ozdobami trumien.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi zarządza się następujące uzupełnienie abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej:

Pod wyrazem: „Ozdoby trumien“ wpisać należy po pierwszym ustępie:

„Uwaga. Przez paski z papieru złotego i srebrnego wyciskane, przeźrocze, podlegające oczeniu według Nr. t. 192 a rozumieć należy tylko paski wyrabiane z prostego papieru złotego i srebrnego z brzegami prostolinijnymi, podczas gdy wszelkie ozdoby deseniowe, jakoteż wyrabiane za pomocą oklejania papierem, należą do Nr. t. 195.“

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

192.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. września 1894,

tyczące się rozszerzenia upoważnień celniczych c. k. komory pomocniczej Niedereinsiedel w Sebnitz.

Upoważnia się c. k. komorę pomocniczą II. klasy w Niedereinsiedel (w Sebnitz w Saksonii) posiadającą upoważnienia komory pomocniczej I. klasy do pobierania cła wchodowego od towarów bawełnianych Nr. t. 128—131 aż do 75 zł. kwoty cła.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXI. — Wydana i rozesłana dnia 3. października 1894.

(Zawiera Nr. 193.)

193.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z d. 15. września 1894,

o zmianie w części I. Przepisów tyczących się służby wojskowej.

W porozumieniu z c. k. wspólnem Ministerstwem wojny uchyla się, porzuwszy od dnia 1. listopada 1894 postanowienia §u 66go, punkt 4, *G, c* I. części Przepisów o służbie wojskowej (rozporządzenie c. k. Ministerstwa obrony krajowej z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45) a §. 65 tychże Przepisów zmienia się jak następuje:

Udowodnienie egzaminem uzdolnienia naukowego.

1. Kto swoje uzdolnienie naukowe do służby ochotniczej jednorocznej w stanie wojskowym (§. 64 : 1 *c* Przepisów wojskowych) chce udowodnić egzaminem, winien prośbę o przypuszczenie go do egzaminu podać do tej komendy terytorjalnej wojskowej, w której okręgu leży miejsce jego stałego pobytu.

Do prośby, która równie jak załączki jest wolna od stępla, dołączyć należy metrykę chrztu lub urodzenia i świadectwo tożsamości osoby według wzoru 16 części I. Przepisów o służbie wojskowej przez Władzę administracyjną lub policyjną miejsca pobytu wygotowane.

W prośbach podać należy, w jakim języku aspirant pragnie składać egzamin i który język obrał za drugi język (§. 66 : 4 *A* Przepisów wojskowych część I).

2. Egzamina kwalifikacyjne odbywać się będą w stosunkach normalnych u każdej komendy terytorjalnej wojskowej, w której siedzibie znajduje się szkoła średnia.

Ze względem na ilość aspirantów zgłaszających się do egzaminu i na stosunki językowe, może być także ustanowionych kilka komisyj.

Jeżeli w obszarze komendy terytorjalnej wojskowej znajdują się szkoły średnie z innym językiem wykładowym niż ten, który jest zaprowadzony w szkołach średnich znajdujących się w siedzibie komendy terytorjalnej wojskowej, ustanowić należy w miarę potrzeby komisje egzaminacyjne także w tych większych miastach garnizonowych, które są siedzibą jednej z wzmiankowanych szkół średnich, mających inny język wykładowy.

Poza obrębem siedziby komendy terytorjalnej wojskowej ustanowić należy potrzebne komisje egzaminacyjne także w tym razie, gdy szkoły średniej tamże wcale nie ma.

3. Przypuszczanie do zdawania egzaminu po dniu 1. marca tego roku, w którym kandydat kończy 21. rok życia lub po dokonaniem wzięcia do wojska jest bez wyjątku zakazane.

Aspirantów przypuszczonych do egzaminu przeznaczać będzie komenda terytorjalna wojskowa

do odpowiedniej komisji egzaminacyjnej obszaru terytorjalnego wojskowego ze względu na języki jakie umieją.

4. Potrzebne zarządzenia pod względem składu komisji egzaminacyjnych, wydaje komenda terytorjalna wojskowa w porozumieniu z Władzą administracyjną krajową.

Komisja egzaminacyjna składa się:

- a) z oficera sztabowego korpusu sztabu głównego lub etatu wojska;
- b) z trzech profesorów szkół średnich, a mianowicie, o ile to jest możebne, z dwóch profesorów gimnazyów wyższych i jednego profesora szkół realnych; i
- c) z trzech oficerów czynnych, — z których jednym, o ile to jest potrzebne, może być lekarz wojskowy, — obszaru terytorjalnego, z wyłączeniem tych, którzy są odkomenderowani do zakładów wychowawczych i naukowych wojskowych.

Profesorów szkół średnich wyznacza Władza administracyjna krajowa na dwuletni okres urzędowania.

Przy wyborze profesorów mieć należy wzgląd na to, żeby z każdego przedmiotu mógł egzaminować profesor zawodowy. Z oficerów najmniej dwaj powinni być biegli w głównym języku. Nadto pomiędzy oficerami znajdować się powinni tacy, którzy posiadają wybrany przez aspiranta drugi język.

Wszyscy członkowie wyżej wymienieni mają prawo głosowania.

5. Egzamina odbywają się zwyczajnie w trzeci poniedziałek każdego miesiąca, z wyjątkiem sierpnia, w którym nie odbywają się żadne egzamina.

Jeżeli aspirantów jest więcej, egzamina mogą odbywać się dalej w dniach bezpośrednio następujących, dopóki się nie skończą.

6. Zanim się egzamin rozpocznie, każdy aspirant winien udowodnić, że złożył takse egzaminacyjną w kwocie dwanaście złotych, którą rozdziela się równo między profesorów szkół średnich, mających udział w egzaminie.

Takse egzaminacyjną złożyć należy w kasie rządowej, którą Władza krajowa przeznaczy. Po upływie każdego miesiąca, Władze krajowe asygnują sumę złożonych taks egzaminacyjnych a dyrektorowie zakładów naukowych uwiadomają interesowanych profesorów szkół średnich o asygnowaniu takowej.

Takse zapłaconą zwraca się tylko w takim przypadku, jeżeli aspirant cofnął się od egzaminu, zanim się komisja egzaminacyjna zebrała.

7. Rozciągłość egzaminu określona jest w §. 66 Przepisów o służbie wojskowej część I. Zdaje się go po części piśmiennie, po części ustnie.

Egzamin piśmienny obejmuje języki i matematykę. Zadania wybierają profesorowie zawodowi za zgodą innych członków komisji egzaminacyjnej.

Egzamin piśmienny jest klauzurowy i odbywa się pod dozorem profesora zawodowego i oficera.

Do wypracowania zadania z języka głównego wyznaczyć należy aspirantowi trzy godziny, do zadania piśmiennego z drugiego języka dwie godziny a do zadania matematycznego trzy godziny.

Do zadania z języka głównego nie wolno używać żadnych środków pomocniczych. Do zadania z drugiego języka wolno używać słownika tego języka a do zadania matematycznego wolno używać tablic logarytmowych. Za używanie innych środków pomocniczych i za usiłowane podejście daje się z odnośnego przedmiotu notę „niedostateczną“.

Egzamin ustny, który rozpoczynać się ma w dniu po egzaminie piśmiennym, obejmuje wszystkie przedmioty. Aspirantów wywoływać należy na tym egzaminie do każdego przedmiotu pojedynczo lub grupami po trzech i egzaminuje się w obecności całej komisji.

Do zadawania pytań na egzaminie upoważnieni są profesorowie a mianowicie każdy z przedmiotów, do których jest wyznaczony. Innym członkom komisji służy także prawo zadawania pytań, o ile uznają to za potrzebne do osądzenia aspiranta.

Aspiranci winni na egzaminie udowodnić, że umieją także trudniejsze części pojedynczych przedmiotów a względnie te, które wykładane są w wyższych klasach szkół średnich.

Wypracowania piśmienne, które przeglądać mają wszyscy członkowie komisji, jakoteż ustne odpowiedzi aspiranta oceniane być winny najprzód przez każdego członka komisji samodzielnie z zastosowaniem następujących not:

„Celująco“, jeżeli kandydat umie zasady i cały materiał naukowy a wiadomości swoje wygłasza nienagannie bez pomocy egzaminatora.

„Bardzo dobrze“, jeżeli umie zasady i cały materiał naukowy a wiadomości swoje wygłasza bez szczególnej pomocy egzaminatora.

„Dobrze“, jeżeli zna i rozumie zasady tudzież większą część materiału naukowego a wiadomości swoje wygłasza z małą pomocą egzaminatora.

„Dostatecznie“, jeżeli zna i rozumie zasady i najważniejszą część materiału naukowego a wiadomości swoje wygłasza z odpowiednią pomocą egzaminatora.

„Niedostatecznie“, jeżeli się chwieje w pojmowaniu zasad a wiadomości jego są bezładne i pełne braków.

Sądy poszczególne z każdego przedmiotu należy codziennie po zamknięciu egzaminu i oddaleniu się aspirantów ująć większością głosów w sąd ogólny, wyrażając go jedną z not powyższych.

Jeżeli członek komisji nie może wydać sądu co do pewnego przedmiotu egzaminu, w takim razie większość innych członków komisji ustanawia klasyfikację. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego, gdyby zaś tenże wstrzymał się od głosowania, głos profesora zawodowego.

8. Według przepisane go wzoru wygotować należy protokół wyniku egzaminu.

Wynik ostateczny egzaminu wyrazić należy orzeczeniami: „uzdolniony“ lub „nieuzdolniony“.

Orzeczenie „uzdolniony“ przyznaje się, jeżeli aspirant uzyskał ze wszystkich przedmiotów notę przynajmniej „dostatecznie“.

Jeżeli aspirant w skutek uchwały wydanej bądź jednogłośnie bądź większością głosów, otrzymał choćby tylko z jednego przedmiotu notę: „niedostatecznie“, klasyfikacja ostateczna wyrażona być ma orzeczeniem „nie uzdolniony“.

Aspirantowi wydać należy niezwłocznie po skończeniu się egzaminu wyciąg z protokołu egzaminacyjnego.

Odwołanie się od uchwały komisji egzaminacyjnej nie jest dopuszczalne.

9. Aspiranci, którzy tylko z jednego przedmiotu otrzymali notę „niedostatecznie“, mogą ponownie egzamin z tego przedmiotu po upływie trzech miesięcy.

Ci, którzy z dwóch lub więcej przedmiotów otrzymali notę „niedostatecznie“, jakoteż ci, którzy w ciągu egzaminu odstąpili, lub poprawiając po trzech miesiącach egzamin z jednego przedmiotu, nie odpowiedzieli wymaganiom, mogą egzamin kwalifikacyjny ponowić dopiero po upływie całego roku. W przypadkach takich ponawia się egzamin ze wszystkich przedmiotów.

Aspiranci, którzy ze wszystkich przedmiotów otrzymali notę „niedostatecznie“, mogą ponowić egzamin kwalifikacyjny tylko w przypadkach na szczególne względy zasługujących i to dopiero po upływie całego roku. Pozwolenie do tego daje c. k. Ministerstwo obrony krajowej w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny.

Ponowienie egzaminu czy to z jednego przedmiotu, czy ze wszystkich przedmiotów nie może nastąpić w takim razie, jeżeli aspiranta wzięto tymczasem do wojska lub jeżeli tenże miałby ponowić egzamin po dniu pierwszym marca tego roku, w którym kończy 21 rok życia.

Egzamin ponawiać należy bezwarunkowo u tej samej komendy, u której zdawano pierwszy egzamin.

10. Komendy terytoryalne wojskowe winny bezpośrednio po zamknięciu każdego egzaminu podawać innym komendom terytoryalnym wojskowym nazwiska aspirantów, którzy egzaminu kwalifikacyjnego nie zdali lub przed końcem egzaminu odstąpili.

Aspirantów tych zapisywać należy we właściwym rejestrze razem z własnymi aspirantami tej samej kategorii.

Weltersheimb r. w.

(Do Nr. 20588/4535 II a z roku 1894. — Dziennik rozporządzeń dla c. k. obrony krajowej Nr. 39.)

Wzór.

C. i k. (komenda terytorjalna wojskowa)

Komisya egzaminacyjna dla aspirantów do służby ochotniczej jednorocznej.

Protokół egzaminu

odbytego w miesiącu 189. z aspirantami do służby ochotniczej jednorocznej.

Aspirant			Klasyfikacja												Jest do służby ochotniczej jednorocznej		Uwaga
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
Dzień egzaminu	Imię i nazwisko	rok urodzenia	przynależności		wykształcenie przygotowawcze	język główny	drugi język	geografia	historya	historya natural.	fizyka	chemia	matematyka	uzdolniony	nie uzdolniony		
			kraj	gmina													

Zamknięto w dnia 189.

Podpisy

członków komisji egzaminacyjnej.

- Uwaga:** 1. Języki tak główny jak i drugi każdego aspiranta podać należy we właściwej rubryce klasyfikacji.
 2. Jeżeli kandydat cofnie się w ciągu egzaminu, nadmienić o tem należy w rubryce 17.
 3. Format papieru A.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXII. — Wydana i rozesłana dnia 11. października 1894.

(Zawiera Nr. 194—195.)

194.

Dokument koncesyjny z dnia 3. września 1894,

na koleje lokalne od Vranovic do Pohorelic i od Hruvoszan—Zydlochovic do miasta Zydlochovic.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Iliryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Sląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; książeccy Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Spółka akcyjna kolei północnej Cesarza Ferdynanda podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnych od Vranovic do Pohorelic i od Hruvoszan do Zydlochovic, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonyj Spółce koncesyą niniejszą na zasadzie ustaw o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p.

Nr. 81) i z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 198), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy Spółce akcyjnej kolei północnej Cesarza Ferdynanda prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu dwóch następujących kolei żelaznych parowych, które wybudowane być mają jako lokalne ze szlakiem normalnym, a mianowicie:

1. od stacyi Vranovic do Pohorelic,
2. od stacyi Hruvoszany—Zydlochovice do miasta Zydlochovic.

§. 2.

Kolejom, na które wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należności od wszelkich umów, które to przedsięwzięcie zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyczących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

b) uwolnienie od stępli i należności od emisji obligacji pierwszorzędných wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych i od zahipotekowania prawa zastawu na ciałach hipotecznych księgi kolei żelaznych przeznaczonych do zabezpieczenia obligacji pierwszorzędných lub na innych nieruchomościach, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;

c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;

d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Spółka obowiązana jest budowę kolei miejscowych w §. 1ym wzmiankowanych skończyć najpóźniej w przeciągu półtora roku od dnia otrzymania odnośnego pozwolenia na budowę, gotowe koleje oddać w przewidzianym terminie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma Spółka na żądanie administracji państwa stosowną kaucyą w gdtówce albo w tych papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanych nadaje się Spółce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 5.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na czas od dnia dzisiejszego aż do dnia 31. grudnia 1983 a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przewidzianego czasu, gdyby określone w §fie 3eim zobowiązania pod względem skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 6.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia koncesyonowanych kolei po ich wybudowaniu i otwarciu na nich ruchu kiedykolwiek jednakże tylko obu razem pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu, gdyby odkupienie nastąpiło przed upływem roku 1903, policzony będzie czysty dochód kolei miejscowych odkupić się mających w najpomyślniejszym z ostatnich lat pięciu przed chwilą odkupu, z których rachunki zostały zamknięte.

2. Gdyby odkupienie następowało po upływie roku 1903, policzone będą dla oznaczenia ceny odkupu czyste dochody roczne odkupowanych kolei miejscowych w ciągu ostatnich lat siedmiu przed chwilą odkupu, z których rachunki zostały zamknięte a z nich stracone będą czyste dochody dwu lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

3. Gdyby jednak dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1 lub 2 obliczony, nie wynosił najmniej takiej kwoty rocznej, która jest potrzebna do oprocentowania po cztery od sta i umorzenia w ciągu okresu koncesyjnego kapitału zakładowego przez Rząd zatwierdzonego odkupowanych kolei miejscowych, natenczas ta kwota roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

4. Czysty dochód, w razie odkupienia przed upływem 1903 roku, według liczby 1 a względnie według liczby 3 obliczony, powiększa się przyczynkiem, który, jeżeli odkupienie następuje w latach 1895 aż do 1898 włącznie wynosi 10 od sta, a jeżeli odkupienie następuje w latach 1899 aż do 1903 włącznie, 5 od sta.

5. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie stanowiło rentę, która w razie odkupienia przed upływem roku 1903 równać się ma obliczo-

nemu według liczby 1 i 3 dochodowi, z przyczynkiem pod liczbą 4 ustanowionym, w razie odkupienia po upływie roku 1903 dochodowi średniemu a względnie minimalnemu, obliczonemu według liczby 2 a względnie 3 bez rzeczzonego przyczynku.

Renta będzie Spółce wypłacana w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyjonowanych ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, o ile były sprawione z kapitału zakładowego, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już całkiem lub w części użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 7.

Zresztą do obu kolei w §. 1 wymienionych, stosować się mają odpowiednio, niezawisłe od osobnych warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu przepisze, postanowienia §§. 5 aż do 8 włącznie, tudzież §. 10 i §§. 12 aż do 14 włącznie dokumentu koncesyjnego z dnia 16. kwietnia 1890, Dz. u. p. Nr. 90, na koleje lokalne od Suchdolu do Budiszowa, od Suchdolu do Fulneku i od Opawy do Benniszu.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównym i rezydencyonalnym mieście Wiedniu, dnia trzeciego miesiąca września, roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego czwartego, Naszego panowania czterdziestego szóstego.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

195.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 10. października 1894,

którem zmienia się po części rozporządzenie z dnia 15. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 152) w przedmiocie apteczek podręcznych, znajdując się mających na pokładzie okrętów morskich handlowych a uchyla się dotyczące tego samego przedmiotu rozporządzenie z dnia 15. kwietnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 35), którem rozporządzenie z dnia 15. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 152) zostało po części zmienione.

I.

Na miejsce wykazu lekarstw i innych przedmiotów, który dla apteczek podręcznych okrętów morskich handlowych w załączce do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 152) przepisany a rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 15. kwietnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 35) został zmieniony, zaprowadza się wykaz dołączony do niniejszego rozporządzenia.

II.

Drugi ustęp §u 3go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 152) opiewać ma następnie:

W każdej apteczce powinien także znajdować się podręcznik lekarski nauki o lekarstwach okrętowych i higieny okrętowej i nadto instrukcja popularna o stosowaniu i używaniu lekarstw i przedmiotów, jakie zawiera apteczka podręczna dla okrętów morskich handlowych.

III.

§. 4 rozporządzenia ministeryalnego pod II wzmiankowanego opiewać ma jak następuje:

Dobry stan lekarstw i wszelkich innych przedmiotów zawartych w apteczce podręcznej badać będą co sześć miesięcy c. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie, jakoteż c. i k. urzędy konsulowskie morskie z przyzwaniem lekarza miejscowego (c. k. kapitanat portowy i zdrowotny morski w Tryeście z przyzwaniem c. k. lekarza Władzy zdrowotnej morskiej).

W portach tak krajowych jak i w zagranicznych, w których c. i k. urzędy konsulowskie mają siedzibę, rewizya apteczki podręcznej odbywać się może albo na pokładzie okrętu albo też na lądzie, co zostawia się szyprowi do woli.

W tym celu apteczkę podręczną najmniej na 24 podziny przed odjazdem albo oddać należy przeznaczonym urzędom albo postarać się, żeby zrewidowana była na pokładzie okrętu z jednoczesnem przyzwaniem funkcyonaryusza portowego i zdrowotno-morskiego a względnie konsulowskiego, którzy wydawać będą szyprowi potwierdzenie dokonanej rewizyi.

Pod karą w §. 5 niniejszego rozporządzenia ustanowioną obowiązany jest szyper usprawiedliwić wszelkie przekroczenie terminu ustanowionego do rewizyi apteczki, pod tym jednak względem rewizya dokonana przez kr. węgierski urząd portowy zastępuje czynność urzędową tutejszokrajowych urzędów portowych i zdrowotnych morskich.

Koszta przyzwania lekarza miejscowego ponosi w ogólności skarb państw z wyjątkiem tego przyrostu wydatków, który pociąga za sobą rewizya apteczki podręcznej na pokładzie a który ponosić ma szyper, który prosił o wykonanie rewizyi na pokładzie.

IV.

Apteczki podręczne nowo założone, tudzież takie, które gdy były podług przepisu badane, uznane

zostały za niezupełne, mają być niezwłocznie urzędzone dokładnie podług nowego wykazu.

Przy obliczaniu terminu ustanowionego pod III uwzględniane będą rewizye, które odbyły się przed wydaniem niniejszego rozporządzenia, o ile szyper udowodni w sposób wiarogodny, że odbyły się rzeczywiście.

Wszystkie okręty, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, winny w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia onegoż opatrzyć się w lekarstwa i wszystkie inne przedmioty w nowym wykazie przepisane.

V.

Rozporządzenie z dnia 15. kwietnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 35), którem rozporządzenie z dnia 15. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 152), o utrzymywaniu apteczek podręcznych na pokładzie okrętów handlowych, zostało w części zmienione, uchyla się niniejszem.

Wurmbrand r. w.

W y k a z

lekarstw i przedmiotów, które znajdować się powinny w apteczce podręcznej przepisanej dla okrętów morskich handlowych.

Oddział I: Do wewnętrznego użytku.				
Nr.	N a z w a	I l o ś ć		
		dla małych	dla średnich	dla wielkich
		a p t e c z e k		
gramów				
1	Kwas winowy (lub cytrynowy)	200	300	400
2	Winian potasowy kwaśny sproszkowany (Cremor tartari p. p.)	500	1.000	2.000
3	Dwusiarkan sodu (Bicarbonas sodae)	200	300	500
4	Balsamum copaivae	40	60	100
5	Rumianek pospolity (Chamomilla vulgaris)	100	200	300
6	Nastój opioowy (Tinctura opii simplex)	30	50	80
7	Siarkan chininy (Sulfus chinini) proszki 20centygramowe (0-20)	60	100	150
8	Olej rącznikowy we flaszeczkach oryginalnych mieszczących w sobie mniej więcej po 40 gramów	12	18	25
9	Proszek rzewnia (Rheum)	80	150	200
10	Sól gorzka (Sal amarus)	1.000	2.000	3.000
11	Wyskok rojownika (melisy)	50	75	150
Oddział II: Do zewnętrznego użytku.				
12	Jodoform czysty, sproszkowany	15	30	50
13	Kwas karbolowy, czysty (Acidum carbolicum vel phenicum pur)	300	400	600
14	Ammoniak (Ammonia pura liquida)	20	30	50
15	Hałun zwyczajny, sproszkowany	50	80	100
16	Rozczyn chlorku żelaznego (Ferrum sesquichloratum solutum)	50	100	150
17	Nastój pomornika (lub spirytus kamforowy)	100	150	250
18	Siarkan cynkowy w dawkach 15centygramowych (0-15)	30	50	60
19	Papier gorzyczyny, paczki po 25 kart	1	2	3
				dawek paczki

Oddział III: Inne przedmioty.

Nr.	N a z w a	I l o ś ć		
		dla małych	dla średnich	dla wielkich
		a p t e c z e k		
		gramów		
1	Ciepłomierz maksymalny Celsiusa (stustopniowy)	—	—	—
2	Wata Brunsa		500	
3	Gaza jodoformowa w pakietach po 1 metrze	2	4 paczek	6
4	Przylepiec lepki, na płótnie, w zwojach po 20 centymetrów szerokości a	100	150 długości	200
5	Opaski muślinowe 4—5 centymetrów szerokie a 4 metry długie	4	6 sztuk	8
6	Batyst Billrotha	1/2	3/4 metra kwadratowego	1
7	Kilka podpasek mosznowych.			
8	Trzy penzelki do zasypywania proszków.			
9	Maszynka wyskokowa z flaszeczką wyskokową i płytką do odparowań.			
10	Kilka piór gęsich (z chorągiewką).			
11	Puszczadło.			
12	Nożyczki.			
13	Kleszcze chirurgiczne (mordente).			
14	Szczypczyki chirurgiczne (pincetty z zamkiem lub zasuwką).			
15	Irrygator (systemu Esmarcha) z węzem 1 1/2 metra długim, kurkiem, osadką i cewką jelitową.			
16	Strzykawka do cewki moczowej z kauczuku twardego (po- dług Sigmunda).			
17	Łyżka, łyżeczka (rogowa).			
18	Cewnik Nelatona Nr. 8.			
19	Kilka gąbek laziebnych.			
20	Naczynie szklane lub lepiej porcelanowe z podziałką gramo- wą (mensura) do mierzenia płynów.			

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 18. października 1894.

(Zawiera Nr. 196—197.)

196.

Ustawa z d. 2. października 1894,

zmieniająca niektóre postanowienia o opodatkowaniu piwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Z zastrzeżeniem warunków i ostrożności potrzebnych do zabezpieczenia skarbu państwa płacone będzie każdemu piwowarowi wynagrodzenie za podatek konsumcyjny od piwa przezeń wyrobionego, które wyprowadza za linią cłową, jeżeli jest zdatne do picia, po uwolnieniu od kwasu węglowego ma najmniej $2\frac{1}{2}$ stopnia sakcharometrowego — a to podług jego wyboru, albo:

1. bez względu na tęgosc ekstraktu brzezki zarodowej (to jest brzezki, z której piwo pochodzi), w kwocie 1 zł. 50 c. od każdego hektolitra piwa, albo

2. ze względu na najmniejszą tęgosc ekstraktu brzezki piwnej w ostatnich sześciu miesiącach przed wywozem wyrobionej, w kwocie 16·7 centa od każdego hektolitra piwa i każdego stopnia sakcharometrowego tej tęgosci ekstraktu, albo

3. według całkowitej opodatkowanej i przez badanie urzędowe piwa udowodnionej pierwotnej tęgosci ekstraktu brzezki zarodowej, w kwocie 16·7 centa od każdego hektolitra piwa i każdego stopnia sakcharometrowego tej tęgosci ekstraktu, albo

4. według przypadającej średnio na hektolitr tęgosci ekstraktu brzezki piwnej, w ostatnich sześciu miesiącach przed wywozem wyrobionych, w kwocie 16·7 centa od każdego hektolitra i każdego stopnia sakcharometrowego średniej tęgosci ekstraktu.

W przypadku tym tęgosc ekstraktu brzezki zarodowej piwa wywozonego wynosić powinna najmniej tyle, co ta średnia tęgosc ekstraktu.

Jeżeli przy oznaczaniu tęgosci ekstraktu (3) albo przy obliczaniu średniej tęgosci (4) wypadną ułamki stopnia sakcharometrowego, takowe opuszczają się a wynagrodzenie za podatek płaci się według najbliższego niższego całego stopnia sakcharometrowego.

Nadto od zaniku opodatkowanej ilości brzezki piwnej powstałego przez fermentacyą, leżenie na składzie itd. płacić się będzie 4 od sta powyższych kwot wynagrodzenia za podatek (l. 1, 2, 3, 4).

§. 2.

Jeżeli ilość stopni sakcharometrowych, urzędownie zbadana, jest najwięcej o 0·5 stopnia sakcharometrowego mniejsza od tęgosci ekstraktu w przypadku punktu 3 §u 1go przez gorzelnią oznajmionej, albo od tęgosci ekstraktu w przypadku punktu 4go §u 1go średnio obliczonej, wynagrodzenie za podatek płacić się będzie według ilości niższej urzędownie zbadanej, z zastosowaniem przedostatniego ustępu §u 1go.

§. 3.

Karę za ciężkie przekroczenie defraudacyjne wymierzyć należy:

1. jeżeli zamiast piwa, od którego żądano wynagrodzenia za podatek, znaleziony będzie inny płyn nie piwo, lub

2. jeżeli piwo deklarowane do wywozu ma po uwolnieniu od kwasu węglowego mniej jak $2\frac{1}{2}$ stopnia sakcharometrowego, albo

3. jeżeli w tych przypadkach, w których żądano wynagrodzenia za podatek według całkowitej opodatkowanej tężości ekstraktu albo według średniej tężości ekstraktu brzezki piwnej w ostatnich sześciu miesiącach przed wywozem wyrobionej a piwo deklarowane do wywozu

- a) pochodzi z brzezki piwnej o mniejszej tężości ekstraktu aniżeli ta, na której opiera się żądanie wynagrodzenia i jeżeli różnica ta wynosi więcej niż 0.5 stopnia sakcharometrowego w porównaniu ze zbadaną urzędownie ilością stopni sakcharometrowych brzezki zarodkowej, lub
- b) zawiera domieszki, które sprawiają, że przy badaniu, wykonanem w celu oznaczenia tężości ekstraktu brzezki zarodkowej, wypada ilość większa od tej, która odpowiada brzezce zarodkowej.

Za podstawę wymiaru kary wziąć należy:

W przypadkach podawanych pod l. 1 i 2 kwotę żadanego w ogóle wynagrodzenia za podatek; w przypadku podanym pod l. 3, lit. a) kwotę, o którą wynagrodzenie za podatek w deklaracji wywozowej oznaczone jest większe od tego, które należy się według rewizji urzędowej; w przypadku podanym pod l. 3, lit. b) 10 zł. od każdego hektolitra piwa.

§. 4.

Ustawa niniejsza obowiązuje w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych i nabywa mocy obowiązującej w 30 dni po ogłoszeniu.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 2. października 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Plener r. w.

197.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 10. października 1894,

tyczące się zmiany kilku postanowień abecedłowego spisu towarów Taryfy cłowej pod wyrazem „Oleje kopalinne“.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi postanowienia urzędowego abecedłowego spisu towarów Taryfy cłowej z dnia 25. maja 1882 zmienionej ustawą z dnia 21. maja 1887 zmieniają się pod wyrazem „Oleje kopalinne“ (str. 333 i 334 wydania z dnia 1. września 1892) w sposób następujący:

Uwagi 2 i 3 należy wykreślić; takowe opiewają w nowej osnowie:

„2. Cechą znamioną olejów kopalinnych numeru 121 a) jest ich znaczny ciężar gatunkowy przenoszący 880° i tem różnią się one od olejów kopalinnych numeru 119 a).

Tu należą tak zwane fusy, to jest pozostałości przy destylacji olejów kopalinnych surowych nie dające się już używać jak oleje smarowe lub tłuszcze smarowe; tudzież takie destylaty olejów ciężkich, które służą za materiał surowy do fabrykacji olejów smarowych, atoli tylko wtedy, gdy tutejszokrajowa rafinerya oleju kopalinnego (fabryka oleju smarowego) wprowadza takowe dla przetworzenia u siebie.

3. Do numeru 121 b) należą wszelkie oleje kopalinne smarowe, to jest oleje ziemne mniej lub więcej oczyszczone, rzadkie i gęste o ciężarze gatunkowym ponad 880° .

Odnaczają się tłustością (olejną) i tem, że nie mają zapachu smoły ziemnej właściwego olejom kopalinnym surowym.

W handlu pojawiają się oleje takie pod najrozmaitszymi nazwami, jakoto: olej lubrykatingowy, globeowy, feniksowy, parafinowy szkocki, parafinowy niemiecki, olej smarowy cylindrowy amerykański (wałwolinowy, barwy zielonej), waselinowej (barwy żółtawej aż do białej), destylat rosyjski oleju ciężkiego, olej wulkanowy itd.

Oleje te bywają także mieszane z olejami lub tłuszczami zwierzęcymi lub roślinnymi. (Obacz także Uwagę 4 pod wyrazem Tłuszcze.)“

Uwagi 1, tudzież 4, 5 i 6 pod wyrazem „Oleje kopalinne“ nie ulegają żadnej zmianie.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

Dziennik ustaw państwa

dia

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXIV. — Wydana i rozestana dnia 20. października 1894.

(Zawiera Nr. 198—201.)

198.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 21. września 1894,

tyczące się zmiany co do potrącania na tarę dla lusek parafinowych w beczkach.

Na zasadzie artykułu XVII. ustawy z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 47) o powszechnej Taryfie cłowej obszaru cłowego austriacko - węgierskiego postanawia się w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi, że na tarę od lusek parafinowych (Paraffinschuppen) Nru 67go taryfy, w beczkach, potrącać się ma począwszy od dnia 1. listopada 1894 dziewięć procentów wagi brutto.

Wurmbrand r. w.

Pleuer r. w.

199.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. października 1894,

o wyciskaniu urzędowym znaczka stęplowego 5cio-centowego i 1no-centowego na listach przewozowych kolejowych, tudzież o ustawieniu w Kolinie i Libercu machin do wyciskania stępli na blankietach do rachunków.

Odnosnie do rozporządzenia z dnia 11. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 213), tyczącego się używania listów przewozowych kolejowych z wyciśniętym znaczkiem stęplowym, tudzież rozporządzeń z dnia 14. lutego i 10. maja 1893 (Dz. u. p. Nr. 24 i 81)

jakoteż z dnia 6. marca 1894 (Dz. u. p. Nr. 43) podaje się do wiadomości, że począwszy od dnia 1. listopada 1894 także c. k. Komora główna w Linzu, c. k. Urząd podatkowy główny w Salzburgu, c. k. Urząd podatkowy w Kolinie i c. k. Komora główna w Libercu upoważnione zostały do wyciskania znaczków stęplowych 5cio- i 1no-centowych na listach przewozowych kolejowych wykonanych przez drukarnie prywatne.

Zarazem w dalszym wykonaniu rozporządzenia z dnia 9. grudnia 1886 (Dz. u. p. Nr. 175), którem dozwolone zostało wyciskanie znaczka stęplowego 5cio-centowego i 1no-centowego na blankietach rachunkowych podaje się do wiadomości, że do tego celu ustawione zostały maszyny także w c. k. Urzędzie podatkowym w Kolinie i w c. k. Komorze głównej w Libercu i że w urzędach tych, począwszy od dnia 1. listopada 1894, za złożeniem odpowiedniej opłaty stęplowej, mogą być wyciskane znaczki stęplowe 5cio- lub 1no-centowe na blankietach rachunkowych niezapisanych, do ostęplowania przedstawionych.

Pleuer r. w.

200.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 8. października 1894,

tyczące się ustanowienia w Gradcu w Styrii Sądu delegowanego miejsko-powiatowego do spraw karnych.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 30. września 1894 z częściową zmianą rozporzą-

dzenia ministeryalnego z dnia 31. stycznia 1854 (Dz. u. p. Nr. 27) i z dnia 8. września 1866 (Dz. u. p. Nr. 112) zaprowadza się w Gradcu trzeci Sąd delegowany miejsko-powiatowy, do którego w myśl §u 9go ustawy o postępowaniu karnem z dnia 23. maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 119) należy wyłącznie orzecznictwo w sprawach karnych na obszarze okręgów dwóch istniejących Sądów delegowanych miejsko-powiatowych miasta Gradcu i okolicy.

Nowy ten Sąd powiatowy używać ma nazwy „Sąd delegowany miejsko-powiatowy gradecki do spraw karnych“ i rozpocząć ma urzędowanie od dnia 1. maja 1895.

Od tego samego terminu Sądy delegowane miejsko-powiatowe miasta Gradcu i okolicy zawiesić mają czynności swoje w sprawach karnych.

Schönborn r. w.

201.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 11. października 1894,

tyczące się przyłączenia gminy Świniarsko łącznie z obszarem dworskim i przynależnością Maławieś tudzież gmin Gaju i Niszkowej z Szymanowicami do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego nowo-sandeckiego w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę Świniarsko łącznie z obszarem dworskim i przynależnością Maławieś, tudzież gminy Gaj i Niszkową z Szymanowicami od okręgu Sądu powiatowego staro-sandeckiego i przyłącza do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego nowo-sandeckiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1895.

Schönborn r. w.

Sprostowanie.

W XLIII. Części polskiego wydania Dziennika ustaw państwa wydanej i rozesłanej dnia 21. czerwca 1894, rozporządzenie z dnia 20. czerwca 1894, tyczące się wprowadzania owiec i świń z królestwa rumuńskiego do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zamieszczone na stronie 337, oznaczone zostało ponad tytułem mylnie liczbą bieżącą „91“. Zamiast tej liczby powinno być „115“ jak w nagłówku.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXV. — Wydana i rozesłana dnia 26. października 1894.

(Zawiera Nr. 202.)

202.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. października 1894,

w przedmiocie wykonania ustawy zmieniającej niektóre postanowienia o opodatkowaniu piwa.

W porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu wydają się w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 2. października 1894 (Dz. u. p. Nr. 196) na zasadzie §u 5go tejże ustawy następujące zarządzenia:

Pozwolenie do wyprowadzenia.

§. 1.

Do wyprowadzenia piwa za linią cłową z zastrzeżeniem wynagrodzenia za podatek potrzebne jest osobne pozwolenie właściwej Władzy skarbowej pierwszej instancji.

Pozwolenie to udzielane będzie na okres jednoroczny tylko tym producentom piwa, o to proszącym, którzy w ciągu trzech lat przed datą podania prośby nie byli prawomocnie skazani na karę ani za przemytnictwo lub za ciężkie wykroczenie defraudacyjne przeciwko przepisom o opodatkowaniu piwa, ani za ciężkie wykroczenie defraudacyjne przeciwko przepisom dotyczącym się obrotu towarów podlegających cłu. Na wyjątki od tego pozwałać może Ministerstwo skarbu w przypadkach na względy zasługujących.

W razie nadużycia należy pozwolenie niezwłocznie cofnąć, niezawisłe od skutków postępowania defraudacyjno-karnego.

Pozwolenie można także cofnąć, jeżeli posyłający nie czyni zadość zobowiązaniom na nim ciężącym, albo jeżeli jedna z okoliczności, w których pozwolenie udzielono, przestanie istnieć.

W prośbie o pozwolenie do wyprowadzenia piwa winien producent piwa oświadczyć, według którego z tych sposobów, jakie w §. 1 ustawy z dnia 2. października 1894 (Dz. u. p. Nr. 196) są przytoczone, ma być płacone wynagrodzenie za podatek od piwa jego wyrobu z zachowaniem przepisanych warunków i ostrożności za linią cłową wyprowadzonego.

Zawsze wybrać można tylko jeden z tych sposobów; wybrany jednak sposób wynagrodzenia za podatek można za poprzednim w czasie właściwym uwiadomieniem Władzy skarbowej pierwszej instancji zamienić na inny, ustawą dozwolony.

Producent piwa wybierający sposób wymierzania wynagrodzenia za podatek przytoczony w §. 1. 1. 2 ustawy, winien w odnośnej prośbie zobowiązać się, że od dnia prośby przez cały czas, na który dostanie pozwolenie, nie będzie wyrabiał brzezki piwnej o mniejszej tęgości ekstraktu jak ta, podług której wynagrodzenie za podatek ma być wymierzane. Posyłający, który wbrew przyjętemu zobowiązaniu, wyrabia brzezkę piwną o mniejszej tęgości ekstraktu jak ta, według której wynagrodzenie za podatek jest mu wymierzane, traci prawo otrzymania wynagrodzenia za podatek od tego piwa;

według okoliczności należy też wytoczyć mu postępowanie karne.

Najmniejszą tęgość ekstraktu brzeczki piwnej, wyrobionych w ostatnich sześciu miesiącach, licząc od dnia prośby, podać należy w prośbie z odwołaniem się do numerów i dat odnośnych bolet płatniczych.

Jeżeli wynagrodzenie za podatek wymierzone być ma podług §. 1, l. 4 ustawy, przypadającą średnio na hektolitr tęgość ekstraktu brzeczki piwnej w ostatnich sześciu miesiącach wyrobionych, podać należy w prośbie podobnie z odwołaniem się do numerów i dat odnośnych bolet płatniczych.

Jeżeli piwowar obiera sposoby wymierzenia wynagrodzenia za podatek, które podane są w §. 1, l. 3 lub 4, obowiązany jest dostarczyć flaszek potrzebnych do wzięcia próbek razem z opakowaniem i ponieść koszt, łączący się z wysłaniem próbek piwa do zakładu, który ma je badać, jakoteż z ich badaniem.

Każdy piwowar, który rości sobie pretensje do wynagrodzenia za podatek od piwa wywożonego, winien pod groźbą utraty pozwolenia poddać się wszelkim szczególnym zarządzeniom Ministerstwa skarbu, tyczącym się dokładnego sprawdzenia i odczowania chłodnic i kadzi fermentacyjnych.

Deklaracja wywozu.

§. 2.

Każdy piwowar, któremu udzielono pozwolenie do wywozu piwa z żądaniem wynagrodzenia za podatek, winien za każdym razem, gdy zamierza piwo wysłać, podać do oddziału straży skarbowej przeznaczonego do nadzorowania browaru, deklaracją według dołączonego wzoru w dwóch, a w przypadkach §. 1, l. 3 i 4 ustawy w trzech wygotowaniach, wypełniając dokładnie rubryki dla deklaracji przepisane.

Pojemność każdej beczki można zamiast w litrach podawać w ćwierć-, pół- lub w całych hektolitrach, jeżeli pojemność jednej beczki wynosi najmniej podaną miarę.

Jeżeli cyfry, oznaczające wagę lub pojemność kilku beczek, powtarzają się w kolei bezpośredniej, można napisać je tylko raz.

Szczegóły stanowiące do wymierzenia wynagrodzenia za podatek, mianowicie najniższą a względnie średnio na jeden hektolitr przypadającą tęgość ekstraktu brzeczki w ostatnich sześciu miesiącach przed wywozem wyrobionej, tudzież tęgość ekstraktu brzeczki zarodkowej pierwotnie opodatkowaną i przypadającą kwotę wynagrodzenia za podatek napisać należy głoskami i cyframi.

W szczególności zachować należy, co następuje:

1. Żadna posyłka nie może zawierać mniej jak 100 litrów; nadto, jeżeli się posyła w beczkach, każda beczka powinna mieścić w sobie najmniej 25 litrów.

Gdyby ze względu na stosunki wywozowe pożądanem była dla browaru możność wysyłania za granicę piwa za zwrotem podatku także w beczkach $\frac{1}{8}$ hektolitra mających, można prosić Ministerstwo skarbu o wyjątkowe zezwolenie.

Gdy piwo wywozi się we flaszkach, ilość piwa oznaczyć należy według ilości i pojemności flaszek, np. 200 flaszek po 0.5 litra.

Pojemność flaszki podawać należy zawsze w całych dziesiątych częściach litra, ułamki zaś jednej dziesiątej części litra należy zawsze opuszczać.

Flaszki znajdujące się w tem samym opakowaniu powinny być tego samego kształtu i tej samej wielkości.

Piwowar winien złożyć na komorze wychodnej wzory flaszek wszelkiego kształtu i wszelkiej wielkości, których chce używać do wywozu piwa. Na każdej flasce wzorowej powinna być przypięczona kartka z napisem podającym pojemność.

2. Gdy wynagrodzenia za podatek od piwa żąda się podług §. 1, l. 3 ustawy, wysłać można na podstawie tej samej deklaracji wywozowej tylko takie piwo, od którego wynagrodzenia za podatek żąda się według tej samej tęgości ekstraktu.

3. Piwo przeznaczone do wysłania, jeżeli się wywozi w beczkach, powinno znajdować się w beczkach odcichowanych, dobrze utrzymywanych, sposobnych do położenia na nich zamknięcia urzędowego.

Flaszki napelnione piwem, składające posyłkę najmniej 100litrową, powinny być zapakowane w paki, koszach lub beczkach sposobnych do położenia na nich zamknięcia całkiem zabezpieczającego, a to w każdym opakowaniu w ilości podzielonej przez 10, 12 lub 25.

4. Gdy posyłka idzie koleją żelazną, a browar jest z odnośną stacją kolejową torem szynowym połączony, w takim razie na żądanie zamiast zamknięcia pak zamyka się miejsce ładunku.

Władza skarbowa pierwszej instancji może pozwalać na zamknięcie miejsca ładunku także w tych przypadkach, gdy w siedzibie browaru znajduje się stacja kolei żelaznej lub żeglugi parowej. W przypadkach takich straż skarbowa eskortuje posyłkę aż do stacyi, koszt zaś tego ponosi strona.

5. Jeżeli przy posyłaniu piwa w celu wywiezienia go za morze potrzebna jest przymieszka alkoholu, ilość tej przymieszki alkoholu podać należy w litrach alkoholu.

Atoli przymieszka ta nie może wynosić więcej jak $1\frac{1}{2}$ litra alkoholu na hektolitr piwa.

Czynność urzędowa z piwem wywożonem.

§. 3.

Jeżeli piwo wywożone jest z żądaniem wynagrodzenia za podatek według sposobu wzmiankowanego w §. 1, l. 1 i 2 ustawy, organa skarbowe badają jakość posyłki, porównyując takową ze szczegółami podanymi w deklaracji, przykładają pieczęć urzędową, potwierdzając wykonanie czynności urzędowej na odwrotnej stronie obu egzemplarzy deklaracji i jeden egzemplarz, który ma iść z posyłką aż do wyjścia, wydają stronie.

§. 4.

Jeżeli producent piwa życzy sobie, żeby wynagrodzenie za podatek od piwa przeznaczonego do wywozu za linią cłową, było mu zapłacone według całkowitej opodatkowanej i przez badanie urzędowe piwa udowodnionej pierwotnej tężości brzezki zarodowej (§. 1, l. 3 ustawy), natenczas oprócz przepisów §u 3go n. r. zachować należy w szczególności jeszcze co następuje:

1. Czynność urzędowa z piwem do wywozu przeznaczonem, wykonana być powinna bezwarunkowo w zakładzie przemysłowym posyłającego. Gdyby przez to zwiększyły się wydatki Zarządu skarbowego przyrost onychże wynagrodzić ma posyłający.

2. Rewizya przy ekspedyowaniu posyłki odbywać się ma zawsze w obecności dwóch urzędników skarbowych a to urzędnika straży skarbowej i urzędnika komory a według okoliczności także urzędnika urzędu podatkowego.

3. Celem oznaczenia pierwotnej tężości ekstraktu brzezki zarodowej — to jest brzezki, z której pochodzi piwo mające być wywiezionem, — wziąć należy próbki.

Próbki te mogą być brane dwojakim sposobem, a mianowicie:

- a) z beczki składowej,
- b) z beczek transportowych już do wysłania przysposobionych, piwem napełnionych.

W przypadku a) należy przed spuszczeniem i podczas spuszczenia piwa do wywozu przeznaczonem z beczki składowej do beczek transportowych

wziąć cztery próbki po jednym litrze a to z rozmaitych głębokości beczki składowej.

Pierwszą próbkę wziąć należy przed spuszczeniem, ostatnią przy końcu spuszczenia a dwie inne mniej więcej w środku tej czynności.

Próbki oddzielne, wzięte z rozmaitych głębokości, złać należy następnie w naczynie starannie oczyszczone, w każdym razie wypłukane poprzednio piwem, z którego bierze się próbki, dobrze wymieszać i mieszaninę wlać do trzech flaszek przez stronę dostarczonych zupełnie czystych i wpiw piwem do wywozu przeznaczonem wypłukanych, a z których każda powinna mieć jeden litr pojemności.

Nie zabrania się poprzedniego zmieszania piwa do wywozu przeznaczonego z kilku beczek składowych, byle je mieszano w tej beczce składowej lub w tem naczyniu, z którego próbki będą wzięte. Lecz jeżeli piwo przelewa się z kilku beczek składowych bezpośrednio do beczek transportowych, wzmiankowane próbki wziąć należy z każdej beczki składowej osobno i stwierdzić należy ilości piwa do wywozu przeznaczonem, do których te oddzielne próbki należą. Organa skarbowe winny nadzorować ściśle przelewanie piwa z beczki składowej do beczek transportowych i jeżeliby takowe nie miały być niezwłocznie zaniknięciem urzędowem opatrzone, winny mieć na pieczy, żeby tylko te same beczki transportowe bez żadnej zmiany piwa w nich zawarte zostały wywiezione.

W przypadku b) wziąć należy próbki wyrwykowe z poszczególnych beczek transportowych, niedozwalając stronie wpływu na ich wybór, zlać razem i po należytem zakłóceniu napełnić w sposób przepisany flaszki próbkowe.

Dostatecznem jest wzięcie próbek tylko z jednego naczynia na każde 20 naczyń posyłki i z jednego naczynia między pozostałymi, których jest mniej jak 20. W każdym razie a więc także wtedy, gdy w ogóle jest naczyń mniej jak 20, wziąć należy próbki przynajmniej z dwóch naczyń każdej posyłki. Jeżeli piwo posyłane jest we flaszkach, próbki te z poszczególnych pak bierze się w ten sposób, że z tych pak, z których postanowiono wziąć próbki wyrwykowe, wyjąć należy poszczególne flaszki i posłać do zbadania.

W obu przypadkach flaszki próbkowe powinny być szczelnie zamknięte i opieczetowane pieczęcią urzędową jakoteż pieczęcią strony.

Do skontrolowania tożsamości opatrzyć należy każdą próbkę tarczą papierową, zawierającą szczegóły potrzebne do wypełnienia punktów 1. aż do 6. ustępu 1go certyfikatu rozbioru. Dla zapobieżenia zamianie próbek tarcze papierowe powinny być do flaszek próbkowych przypieczetowane.

Alkohol wolno dodawać do piwa wywożonego morzem (§. 2, l. 5) dopiero po wzięciu próbek.

Po wzięciu próbek beczki transportowe a względnie paki i kosze, zawierające flaszki z piwem lub beczki, w których flaszki z piwem są zapakowane, bierze się pod zamknięcie urzędowe, lub gdy zamknięcie miejsca ma być zastosowane, plombuje się owe miejsca.

4. Z trzech flaszek napełnionych wziętą próbką i opieczętowanymi, jedną flaszkę a jeżeli trzeba było ściągnąć próbki z dwóch lub więcej beczek składowych, z każdych trzech flaszek jedną flaszkę, opatrzywszy ją plecionką słomianą lub rogożową i zapakowawszy w skrzynce drewnianej, wysłanej dobrze trocinami lub słodzinami, sieczką itp., posłać należy niezwłocznie do jednej ze stacyj doświadczalnych upoważnionych do wystawiania certyfikatów.

Dwie inne próbki, jako rezerwowe oddać należy gorzelni za potwierdzeniem odbioru do staranego zachowywania przez trzy miesiące.

5. Do urzędowego badania próbek piwa urzędownie wziętych i do wystawiania certyfikatów rozbioru przeznaczac będzie poszczególne zakłady Ministerstwo skarbu.

Zakłady przeznaczone do badania próbek piwa wykonywać mają tę czynność według instrukcyi podanej w załączce. W instrukcyi tej pomija się opis poszczególnych zresztą znanych manipulacyj i przyrzędów a sposób postępowania określa się bliżej tylko o tyle, o ile to jest potrzebne do uchylenia wszelkich wątpliwości co do sposobu wykonania czynności jakie biegłemu, któremu badanie piwa jest poruczone, mogłyby się nasunąć.

Badanie próbek ograniczac się ma zwyczajnie do punktów 1go aż do 6go instrukcyi.

Taksę za badanie w tym przypadku ustanawia się w kwocie 3 zł. (trzy złote).

Jeżeli posyłka wywozowa przeznaczona jest do Włoch a badanie odbyć się ma w sposób przepisany wyżej pod l. 3, lit. a, piwowar może żądać, żeby ten sam zakład wystawił także certyfikat do oclenia we Włoszech, o ile takowy byłby potrzebny.

Taksę za badanie w tym przypadku ustanawia się w kwocie 5 zł.

Atoli, jeżeli wyniki tego badania będą uderzające, lub jeżeli wzniecą podejrzenie, że piwo zawiera przymieszki, sprawujące, że przy badaniu wykonanem w celu oznaczenia tęgości ekstraktu brzezki zarodowej, wypada ilość większa od tej, która odpowiada brzezce zarodowej, przystąpić

należy do zupełnego rozbioru chemicznego piwa (alkohol, ekstrakt, cukier, zamienne wodany węgla, gliceryna, stan ogólny kwasów, kwasy lotne, ciała mineralne i badanie mikroskopijne).

Taksę za rozbiór zupełny ustanawia się w kwocie 20 zł., strona jednak ma ją opłacić tylko w tym razie, jeżeli badanie wykaże, iż powzięte podejrzenie było uzasadnione.

Gdyby Zarząd skarbowy uznał za potrzebne poddać próbkę stanowczemu rozpoznaniu, właściwa Władza skarbowa pierwszej instancyi winna niezwłocznie zarządzić, żeby jedną z próbek rezerwowych posłano w tym celu z powyższymi ostrożnościami do stacyi doświadczalnej rolniczo-chemicznej w Wiedniu.

Zakład, któremu badanie takich próbek piwa jest poruczone, wykonawszy badanie, winien wygotować w dwóch egzemplarzach certyfikat rozbioru według dołączonego wzoru i posłać takowy jak najrychlej do tego urzędu, w którym wynagrodzenie za podatek ma być zapłacone.

§. 5.

Jeżeli piwowar wybiera sposób wynagrodzenia za podatek według przypadającej średnio na hektolitr tęgości ekstraktu brzezki piwnej w ostatnich sześciu miesiącach przed wywozem wyrobionych (§. 1, l. 4 ustawy), winien podać w deklaracyi wywozowej tę średnią tęgość ekstraktu.

Tę średnią tęgość ekstraktu oblicza się w ten sposób, że podatek konsumcyjny od piwa, w ostatnich sześciu miesiącach przed wywozem opłacony, dzieli się przez ilość hektolitrow brzezki piwnej stosownie do stwierdzenia urzędowego wyrobionych.

Iloraz podzielony przez stopę podatkową 16·7 c. od stopnia sakcharometrowego daje szukaną średnią tęgość ekstraktu. Roznie się samo przez się, że kwoty podatku w skutek wywodów urzędowych dodatkowo opłacone, tudzież przyrost wyrobu, należy w rachunku uwzględnić.

Ponieważ na mocy §. 1, l. 4, ustęp 2 ustawy w przypadku tym tęgość ekstraktu brzezki zarodowej piwa wywożonego wynosić powinna najmniej tyle, co ta średnia tęgość ekstraktu, przeto także wtedy, gdy posyłający żąda wynagrodzenia za podatek według §. 1, l. 4 ustawy, wziąć należy próbki piwa, które ma być wywiezione.

W przypadku tym postępować należy pod tym względem całkiem tak samo jak wtedy, gdy piwowar żąda wynagrodzenia za podatek według §. 1, l. 3 ustawy (§. 4 przepisu).

Postanowienia dotyczące się transportu posyłki aż do komory wychodnej.

§. 6.

W transportowaniu posyłki aż do komory wychodnej zachowywać należy przepisy dotyczące się transportu towarów wchodowych bez ocenia przekazanych, zawarte w §§. 155 aż do 164 ustawy o cłach i monopoliach.

Przewoźca jest więc obowiązany zachowywać starannie unikat deklaracji wywozowej, chronić zamknięcie urzędowe od uszkodzenia, trzymać się drogi w deklaracji oznaczonej i nieuchylić terminu do jej przebycia wyznaczonego.

O wszelkich takich wydarzeniach, które

- a) zmuszają do zboczenia z drogi przepisanej, do złożenia posyłki nie w składzie urzędowym lub do przedławiania onejże, albo też do przekroczenia terminu wyznaczonego do dostawienia posyłki na komorę, albo w skutek których
- b) jakość posyłki lub podana waga ulegają zmianie albo zewnętrzna powłoka naczyń zostaje uszkodzona, pieczęć naruszona lub zepsuta, oznaczenie pak lub naczyń starte lub zniszczone,

uawiadomić należy niezwłocznie najbliższą komorę lub najbliższy oddział straży skarbowej.

Piwo wzięte pod zamknięcie urzędowe można wszystko lub jego część zostawić w kraju, tylko w przypadku takim trzeba odstawić je na najbliższą komorę lub do najbliższego oddziału straży skarbowej w tym celu, żeby zamknięcie urzędowe z beczek zostających w obszarze cłowym lub z pak zostało odjęte a względnie, żeby pozostająca część posyłki mogła być w deklaracji odpisana.

Pozostawienie w krajach tutejszych posyłki piwa poddanej już czynności urzędowej nie uwalnia piwowara od obowiązku pokrycia kosztów, łączących się z badaniem próbek.

Czynność urzędowa z posyłką na komorze wychodnej.

§. 7.

Jeżeli posyłka przybyła na komorę wychodną w terminie w deklaracji przepisanej, jeżeli podczas transportowania na komorę wychodną zachowano istniejące przepisy, jeżeli beczki lub paki, jakoteż pieczęci urzędowe są nienaruszone i jeżeli komora przez rewizyą zewnętrzną i wewnętrzną przekona się o zupełnej zgodności posyłki z deklaracją, komora wychodna ekspeduje posyłkę do wy-

chodu za linią cłową i nadzoruje istotne wyjście onejże za granicę.

Rewizyą urzędową posyłki piwa na komorze wychodnej nad linią cłową wykonać mają trzej urzędnicy, z krórch jeden powinien być wyższym urzędnikiem a jeden powinien należeć do straży skarbowej (komisarz straży skarbowej, według-oko-liczności respicyent).

Na komorze wychodnej można zaniechać wewnętrzną rewizy posyłki piwa, jeżeli rewizya przy ekspedowaniu do wywozu odbyła się z współdziałaniem dwóch organów skarbowych, z których przynajmniej jeden należał do stanu urzędników a zamknięcie urzędowe, tudzież zewnętrzny stan posyłki jest w porządku i żadna zresztą wątpliwość nie zachodzi.

Jeżeli posyłający żąda wynagrodzenia za podatek według §. 1, l. 3 lub 4 ustawy, w takim razie, jeżeli na komorze wychodnej musi odbyć się rewizya wewnętrzna, wziąć należy próbki wyrwykowe z poszczególnych beczek, niedozwalając stronie wpływu na ich wybór, zlać razem i po należytem zakłóceniu napełnić w sposób przepisany flaszki próbkowe i posłać do zbadania.

Dostatecznem jest otwarcie na każde 20 naczyń posyłki, jednego naczynia a między pozostałemi, których jest mniej jak 20, tudzież w takim razie, gdy w ogóle jest mniej niż 20 naczyń podobnież jednego naczynia. Jeżeli piwo posyłane jest we flaszkach, próbki wyrwykowe z poszczególnych pak bierze się w ten sposób, że z tych pak, z których postanowiono wziąć próbki, wyjąć należy poszczególne flaszki, opieczetować i posłać do zbadania.

Jeżeli żądano wynagrodzenia za podatek według §. 1, l. 1 lub 2 ustawy, potwierdzić należy wychód w obudwu egzemplarzach deklaracji (w unikacie i duplikacie). Unikat wydaje się stronie potrzebującej go do odebrania wynagrodzenia za podatek, duplikat zaś dołącza się do rejestru zapiskowego.

Jeżeli zaś, jak to ma miejsce przy wymierzaniu wynagrodzenia za podatek według §. 1, l. 3 i 4 ustawy, wymierzanie wynagrodzenia zależy od wyniku badania nadesłanych próbek piwa, unikat i duplikat deklaracji opatrzyć należy na razie tylko zapiskiem co do wyjścia ilości piwa a zarazem wydać stronie na trzecim egzemplarzu deklaracji potwierdzenie poświadczające tylko wywóz ilości piwa.

Gdy certyfikat rozbioru nadejdzie, zapisuje się w obu egzemplarzach (unikacie i duplikacie) deklaracji wywozowej tegoż ekstraktu urzędownie stwierdzoną i jeżeli niema powodu do uczynienia zarzutu i nie zachodzi zresztą żadna wątpliwość,

unikat deklaracji po obliczeniu kwoty wynagrodzenia za podatek wydaje się stronie w celu odebrania tego wynagrodzenia, duplikat zaś dołącza się do rejestru zapiskowego.

Z dwóch egzemplarzy certyfikatu rozbioru dołącza się jeden do unikat a drugi do duplikatu deklaracji wywozowej. Jeżeli zaś zachodzi jakakolwiek wątpliwość, wstrzymać należy wydanie unikat stronie i postarać się wprzód o decyzją Władzy przełożonej.

W tych przypadkach, w których kwota wynagrodzenia za podatek wymierzana być ma według rzeczywistej lub średniej tężości ekstraktu brzezki piwnej, obliczana będzie też kwota wynagrodzenia z zachowaniem postanowień §. 1, ustęp przedostatni tudzież §. 2 ustawy.

Od zaniku opodatkowanej ilości brzezki piwnej powstałego przez fermentacją, leżenie na składzie itd. zwracać się będzie na mocy §. 1go ustęp ostatni ustawy, cztery od sta wymierzonej kwoty wynagrodzenia za podatek bez względu, w jaki sposób to wynagrodzenie za podatek zostało wymierzone.

Do czynności urzędowych wywozowych z piwami, wyprawianymi z żądaniem wynagrodzenia za podatek, upoważnione są wszystkie komory główne na granicy, tudzież te komory pomocnicze I. klasy na granicy, które otrzymają wyraźne pełnomocnictwo do wykonywania tych czynności urzędowych.

Upoważnienie komór głównych w głębi obszaru cłowego ustanowionych do postępowania wywozo-

wego z piwem za wynagrodzeniem należytości, ogranicza się do obrotu kolejami żelaznymi i statkami parowymi z zamknięciem miejsca ładunku.

Wypłata wynagrodzenia za podatek.

§. 8.

Wynagrodzenie za podatek od piwa wywiezionego wypłaca się posyłającemu podług jego wyboru albo w tym urzędzie dochodów niestałych, w którym opłaca podatek konsumcyjny od wyrobu albo na komorze wychodnej.

Kwotę należytości wynagrodzenia wypłaca się za kwitem niestępowanym, do którego dołączyć należy deklaracją opatrzoną potwierdzeniem wyprawienia posyłki. Prawo do otrzymania wynagrodzenia za podatek gaśnie, jeżeli nie zgłoszono się z niem w przeciągu trzech miesięcy, licząc od dnia wygotowania potwierdzenia wyprawienia.

§. 9.

Powyższe postanowienia wykonawcze nabywają mocy obowiązującej jednocześnie z ustawą, do której się odnoszą a nawzajem od tego terminu tracą moc swoją wszystkie dotychczasowe rozporządzenia, dotyczące się wywozu piwa za granicę z zastrzeżeniem wynagrodzenia za podatek, mianowicie zaś rozporządzenia z dnia 14. lipca 1858 (Dz. u. p. Nr. 114), z dnia 30. listopada 1859 (Dz. u. p. Nr. 219) i z dnia 2. stycznia 1884 (Dz. u. p. Nr. 7).

Plener r. w.

Załączka 1

do §. 2. n. r. w.

Kraj koronny

Okrąg skarbowy

Oddział straży skarbowej

1. Oddano dnia

2. Zapisano w rejestrze pod l. bież.

3. Sprawdzono i porównano deklaracją z unikatem
z duplikatem } onejże.
w. okol. z tryplikatem }**Deklaracya**

(unikat, duplikat, tryplikat).

Podpisany N. N. piwowar w N. k. deklaruje u c. k. Oddziału
straży skarbowej w na podstawie pozwolenia c. k. w
posyłkę piwa wewnątrz opisaną z zastrzeżeniem wynagrodzenia za podatek konsumcyjny do wywozu
za linią cłową przez $\frac{\text{c. k.}}{\text{k. węg.}}$ komorę w

(Miejsce i data.)

N. N.
piwowar.

Po załatwieniu przepisanej czynności urzędowej wyeksedyowano posyłkę z obowiązkiem dostawienia takowej na $\frac{\text{c. k.}}{\text{k. węg.}}$ komorę w aż do 18 . . . do czynności wywozowej.

C. k. Oddział straży skarbowej (miejsce)
dnia 18 . . .N. N.
komisarz straży skarbowej.N. N.
starszy strażnik skarbowy.

	1	pak posyłki	Ilość
	2		Rodzaj i znak
	3		Numer
	4	każdej beczki	Waga sporko w kilogramach
	5		Pojemność w litrach
	6	Ilość i pojemność flaszek	
	7	Ogólna ilość hektolitrów wysyłanego piwa	
	8	Żąda wynagrodzenia za podatek (oznaczenie czy według §. 1, l. 1, 2, 3 czy też l. 4 ustawy)	
	9	Oznaczenie	tęgości ekstraktu wyrobionego w ostatnich 6 miesiącach (§. 1, l. 2)
	10		całkowitej opodatkowanej pierwotnej tęgości ekstraktu (§. 1, l. 3)
	11		przypadającej średnio na hektolitr tęgości ekstraktu brzezki piwnej w ostatnich 6 miesiącach wyrobionej (§. 1, l. 4)
	12		przymieszka alkoholu wynosi na hektolitr. . . . litrów
	13		od hektolitra
	14	od całej posyłki	Przeło kwota przypadającego wynagrodzenia za podatek wynosi
	15	Strona i liczba bieżąca zapisku dotyczącego się posyłki w książkach przemysłowych posyłającego	
	16	Oznaczenie, w którym urządzenie wynagrodzenie za podatek ma być zapłacone	
	17	Miejsce przeznaczenia	
	18	Uwaga	

I. Deklaracja posyłającego.

II. Wywód oględzin urzędowych.

Wynik badania pod względem		Ilość piwa		Zgodność deklaracji wywozowej z pozwoleniem		Wzięte próbki		Numer i znaki bezek a względnie pak, które w celu zbadania otwo- rzono		Naladowano z zam- knięciem miejsca		Zamknięcie urzędowe		U w o d n i e	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14		
ilość, rodzaj, znaków i nu- merów pak	jakosć piwa	ilość piwa w każdej beczce a względnie w każdej butelce	ilość piwa całej posyłki	Zgodność deklaracji wywozowej z pozwoleniem	ilość przesłane dnia	Numer i znaki bezek a względnie pak, które w celu zbadania otwo- rzono	Numer pak	Numer i znaki wagonów kolejowych lub lokali określonych	rodzaj onegoz, ilość przyłożo- nych pieczęci i sznurków druconych	sznurkowe zostało policzone					

U w a g i

tyczące się wydarzeń przypadkowych w drodze.

Załatwienie.

1. Oddano dnia
 2. Zaciągnięto do rejestru zapiskowego pod L. bież.
 3. Wynik badania na komorze pod względem
 - a) naczyń.
 - b) zamknięć,
 - c) ilości piwa,
 - d) tężości sakcharometrycznej piwa wolnego od kwasu węglowego przy 14° R.
 4. Stosownie do dołączonego certyfikatu rozbioru tężość ekstraktu brzożki zarodkowej wynosi
 5. Wynagrodzenie za podatek od całej posyłki łącznie z 4 prc. wynagrodzeniem od zaniku wynosi więc zł. c.
 6. Udowodnienie wyprowadzenia.
 - a) jeżeli czynność urzędowa wychodna odbywa się na komorze pogranicznej:

Posyłka piwa ma być wyprowadzona pod eskortą

dnia

przez przykomorek

dnia

została wyprowadzona dnia

do
 - b) jeżeli czynność urzędowa wywozowa odbywa się na komorze głównej w głębi obszaru cłowego z zamknięciem miejsca ładunku: Powyższe pak netto przekazane zostały z dokonaniem za pomocą pieczęci zamknięciem miejsca ładunku $\frac{\text{wagonów kolejowych}}{\text{okrętu}}$ $\frac{\text{znaki}}{\text{numera}}$ cedulą awizacyjną ddo.
- Nr. do wyprowadzenia przez $\frac{\text{c. k.}}{\text{król. węg.}}$ komorę
- w do
- C. k. Komora główna dnia
- Stosownie do zapisku wywozowego l. bież. posyłka wyprowadzona została po odjęciu nienaruszonego zamknięcia do

L. S.

N. N.
(Podpis)

Wprowadzono dnia

L. S.

N. N.
(Podpis urzędnika zagranicznego.)

Instrukcja

do badania urzędowych próbek piwa.

1. Pozór, woń i smak. Bada się pod tym względem, zapomocą zmysłów, dla stwierdzenia, czy płyn jest w ogóle piwem do picia.

2. Oznaczenie sakcharometrowe (tęgość ekstraktu) piwa uwolnionego od kwasu węglowego. Przez silne klócenie i nader lekkie ogrzanie uwalnia się piwo od kwasu węglowego, następnie sprowadza się je do 14° R. (= 17.5 C.) i oznacza się jego gęstość a względnie tęgość ekstraktu w sposób podany niżej pod 4.

3. Tęgość alkoholowa. Tęgość alkoholową oznacza się zapomocą destylacji 200 cm^3 piwa wolnego od kwasu węglowego zmierzonych przy 12° R. Odpędza się z tego dwie trzecie części, następnie dopełnia się wodą destylowaną aż do 200 cm^3 , mięsza dobrze i zapomocą pyknometru lub wagi Westphal-Rumana oznacza się ciężar gatunkowy przy 12° R. Ilość alkoholu oblicza się w gramach na 100 gr piwa według tablic alkoholowych Haasa przy 12° R.

4. Tęgość ekstraktu. Ostudzoną pozostałość destylacyjną dopełnić należy wodą do 200 cm^3 , następnie wymieszać wewnątrznie, przefiltrować i tęgość ekstraktu oznaczyć zapomocą pyknometru lub wagi Westphal-Rumana przy ciepłocie 14° R. z użyciem tablic c. k. Komisji głównej miar i wag w Wiedniu. Przy oznaczaniu tęgości ekstraktu można także używać sakcharometru urzędownie sprawdzonego.

5. Tęgość ekstraktu brzezki zarodowej. Tęgość ekstraktu brzezki zarodowej oznacza się zapomocą następującej formuły:

$$P = \frac{100 (n + 2.0665 A)}{100 + 1.0665 A}$$

w której

p oznacza tęgość ekstraktu brzezki zarodowej,
 n tęgość ekstraktu
 A tęgość alkoholową } piwa w procentach wagi.

6. Pozorny stopień fermentacji oblicza się według formuły:

$$V = \frac{(p - m) 100}{p}$$

a rzeczywisty stopień fermentacji:

$$V_1 = \frac{(p - n) 100}{p}$$

w której

p oznacza tęgość ekstraktu brzezki zarodowej,
 m oznaczenie sakcharometrowe piwa wolnego od kwasu węglowego i
 n rzeczywistą tęgość ekstraktu

piwa. Badanie to jest potrzebne, ponieważ stopień fermentacji pozwala częstokroć wywnioskować, czy się ma do czynienia z piwem prawidłowem czy nie.

7. Obce domieszki. Takowe oznaczyć należy stosownie do okoliczności według metod odpowiednich naukowo uzasadnionych. Metodę badania należy podać w certyfikacie.

Glicerynę oznacza się według metody E. Borgmanna.^f

Do badania obcych domieszek a względnie do zupełnego rozbioru piwa (alkohol, ekstrakt, cukier, zanienne wodany węgla, gliceryna, ogólny stan kwasów, kwasy lotne, istoty mineralne i badanie mikroskopijne) przystąpić należy tylko w takim razie, jeżeli wyniki poprzedniego badania (punkt 1 aż do 6) były uderzające a względnie, jeżeli powzięto podejrzenie, że były dodane przymieszki w takim zamiarze, iżby badanie mające na celu oznaczenie tężości ekstraktu brzezki zarodowej wykazało większą ilość od tej, która brzezce zarodowej odpowiada.

Załączka 3

do §. 4. rozp. wykon.

Certyfikat rozbioru

tyczący się pierwotnej tęgości ekstraktu brzezki zarodowej w próbce wziętej z posyłki piwa do wywozu za granicę przeznaczoną.

I. Szczegóły do stwierdzenia tożsamości.

1. Nazwisko i miejsce zamieszkania wysyłającego piwowara:
2. Nazwa i siedziba komory wysyłkowej:
3. Numer zapisku wysyłkowego:
4. Oznaczenie rodzaju piwa:
5. Urząd, w którym wynagrodzenie za podatek ma być zapłacone, do którego więc certyfikat należy posłać:
6. Dozwolona przymieszka alkoholu na hektolitr piwa w litrach:
7. Napis na pieczęci flaszki zawierającej próbkę i potwierdzenie, że stan jej był dobry:

II. Wyniki badania.

1. Pozór, woń i smak:

Oznaczenie sakcharometrowe piwa uwolnionego od kwasu węglowego przy 14° R.:

3. Tęgość alkoholowa próbki piwa w gramach na litr:

4. Tęgość ekstraktu próbki piwa w gramach na litr:

5. Tęgość ekstraktu brzezki zarodowej, to jest tej brzezki, z której piwo zostało zrobione, obliczona według formuły:

$$p = \frac{100 (n + 2.0665 A)}{100 + 1.0665 A}$$

6. Pozorny i rzeczywisty stopień fermentacji:

7. Znalezione obce domieszki i metoda do ich wykrycia użyta:

III. Wniosek.

Z badań powyższych, jakoteż z ogólnej jakości piwa wynika, że piwo, z którego nadesłaną próbkę wzięto, zrobione jest z brzezki (zarodowej), której tęgość ekstraktu wynosiła

(Data.)

(Podpis.)

(Pieczęć.)

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVI. — Wydana i rozestana dnia 25. października 1894.

(Zawiera Nr. 203—205)

203.

Dokument koncesyjny z dnia 8. września 1894,

na kolej lokalną od Nakří-Netolic do Netolic
(miasto).

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dal-
macki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodo-
meryjski i Illiryski; Arcyksiążę Austriacki,
Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński,
Salzburjski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński,
Bukowiński, Górno- i Dolno-Słaski; Wielki
Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski;
uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu
itd. itd. itd.

Gdy Dr. Ottokar Kudrna, adwokat w Netolicach, Ferdynand Riedl, dyrektor dóbr ks. Schwarzenberga w Peterhofie i Józef Kulisz, obywatel w Netolicach podali prośbę o udzielenie im koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej od stacyi w Nakří-Netolicach kolei rządowej Gmünd—Cheb do miasta Netolic, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonym koncesyonaryuszom koncesyą niniejszą na zasadzie

ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 198), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej od stacyi w Nakří-Netolicach kolei rządowej Gmünd—Cheb do miasta Netolic, która wybudowana być ma jako lokalna ze szlakiem normalnym.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należytości od wszelkich umów, które to przedsięwzięcie zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniaone, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyjących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyjących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei, aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcji wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych i od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesyonaryusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei żelaznej w §. 1 wzmiankowanej niezwłocznie, skończyć najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesyonaryusze kaucyą w sumie dwa tysiące złotych a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyona-

ryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż od istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą. Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, Ministerstwo handlu uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Wypuszczenie w obieg obligacyj pierwszorzędnych jest wzbronione.

Natomiast nadaje się koncesyonaryuszom prawo wypuszczenia w obieg akcji pierwszorzędnych, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę, którą Rząd oznaczy.

Dywidenda należąca się od akcji pierwszorzędnych, zanim akcy zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wykończeniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą

być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli kosztą będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu

Statut Spółki jakoteż formularze akcyj zakładowych i pierwszorzędných, które mają być wypuszczone, podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach rządowych kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonaryuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesjonaryuszów obowiązującemi wtedy, gdy zostaną jej urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

O ile podobne znizenia, jakie w §. 7 dla transportów wojskowych są przepisane, mają być udzielane korpusom straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) lub innym organom publicznym, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych

§. 9.

Koncesjonaryusze obowiązani są w razie uruchomienia wojska i w razie wojny wstrzymać ruch na kolei koncesjonowanej bez pretensyi do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, jak Władza wojskowa uzna za potrzebne do ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych na jednej z dróg publicznych, którychby kolej używała.

§. 10.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 11.

Ruch na kolei koncesjonowanej utrzymywany będzie przez Rząd w ciągu całego okresu koncesyjnego na rachunek koncesjonaryuszów. Warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesjonaryuszami.

§. 12.

Koncesjonaryusze obowiązani są dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości powstać mającemi,

na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przysyłać lub pozwolić przysyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywaney.

Wynagrodzenie, które za to ma być płacone, ustanowione będzie według przepisów dołączonych jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dz. u. p. z roku 1886, strona 63.

§. 13.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomysłniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Dochód czysty w myśl postanowień powyższych obliczony będzie koncesyonaryuszom płacony aż do upływu okresu koncesyjnego jako wynagrodzenie za odstąpienie kolei a to w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej na umówione oprocentowanie i spłacenie zaciągniętej przez koncesyonaryuszów w Banku krajowym czeskim pożyczki, jakoteż na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas wynagrodzenie, które Rząd ma zapłacić za odstąpienie kolei, będzie polegało na tem, że Rząd weźmie na siebie spłacenie z własnych funduszów w miejsce koncesyonaryuszów pożyczki, którą zaciągnęli w Banku krajowym czeskim a nadto oznaczoną powyżej ratę roczną za kapitał akcyjny płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

3. Rząd zastrzega sobie, że gdyby kolej odkupiona została na podstawie dochodu średniego

w myśl ustępu 1go, wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych, zapłacić kapitał wyrównywający sumie rat według postanowień ustępu 1go półrocznie płacić się mających, zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

4. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów a względnie obciążone tylko resztą pożyczki Banku krajowego królestwa czeskiego i w używanie kolei niniejszem koncesyonowanych ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 14.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 13, l. 4.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 13), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 15.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt koncesyonaryuszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowym, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusze nie są obowiązani aż do dalszego zarządzenia płacić skarbowi państwa wynagrodzenia.

Uwalnia się koncesyonaryuszów od przepisanego w §16 89tym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokalów urzędowych.

§. 16.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającemi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nie przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkiemi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i re-

zydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia ósmego miesiąca września w roku zbawienia tysiąc ósmset dziewięćdziesiątym czwartym, Naszego panowania czterdziestym szóstym.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

204.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 15. października 1894,

którem dla obszaru gminy stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia zmieniają się postanowienia zawarte w §§. 3 i 4 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. stycznia 1878 (Dz. u. p. Nr. 8) tyjące się należytości służby miar i wag za sprawdzenie i cechowanie poza obrębem urzędów miar i wag, jakoteż za pomoc techniczną przy rewizjach policyjnych.

§. 1.

Z częściową zmianą §§. 3 i 4 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. stycznia 1878 (Dz. u. p. Nr. 8) przyznaje się służbie miar i wag za sprawdzanie i cechowanie poza obrębem urzędu miar i wag i za pomoc techniczną przy rewizjach policyjnych na obszarze gminy stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia należytości poniżej ustanowione.

§. 2.

Okrąg każdego wiedeńskiego urzędu miar i wag, o ile tenże składa się z części obszaru gminy głównego i rezydencyonalnego miasta Wiednia, dzieli się na dwie strefy, z których pierwsza zamyka się w koło zatoczonem z siedziby każdego z tych urzędów miar i wag promieniem o 1800 metrach.

Części obszaru gminnego, leżące poza okręgiem tego koła stanowią drugą strefę.

§. 3.

Do której z dwóch stref należy miejsce komisji, stwierdza się na podstawie planu przez Władzę budowniczą uwierzytelnionego, na którym koło w §. 2 wzmiankowane jest wyrysowane.

Jeżeli linia kołowa przecina miejsce komisji, w takim razie miejsce to zalicza się do drugiej strefy.

§. 4.

Należytości za sprawdzanie.

a) Dyety.

Za wszelkie sprawdzanie miar i wag, odbywające się poza obrębem urzędu, liczyć należy kwoty w §. 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. stycznia 1878 (Dz. u. p. Nr. 8) pod a) przepisane, stosownie do postanowień w rzeczonym paragrafie zawartych.

b) Jezdne.

Jezdne wolno liczyć tylko za sprawdzanie w drugiej strefie.

Jeżeli taryfa powozów najemnych, obowiązująca na obszarze gminy miasta Wiednia, zawiera taksy jednokonek dla przestrzeni w rachunku podawanych, liczyć należy taksy taryfowe.

Nie kwalifikują się do przyjęcia w rachunku należytości za czekanie, tudzież osobne należytości za szczególne usługi, jakoto wstrzymanie zamówionego kursu, przewóz pakunku itp., o ile wzięcia pakunku nie wymagały szczególne okoliczności, które w wykazie kosztów powinny być wyłączone i przez przełożonego urzędu potwierdzone.

W takim razie, gdy w taryfie powozów najemnych niema taksy za przestrzeń, którą miano przebyć lub gdyby w ogóle takowa nie dała się zastosować, wynagrodzenie jezdne policzyć należy w rachunku stosownie do postanowień §. 2 b) rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. stycznia 1878, Dz. u. p. Nr. 8 (ustęp 1 i 2).

c) Wydatki na transport.

Za transport piątek potrzebnych do wykonania cechowania można policzyć tyle, ile w miejscu płaci się zwyczajnie za przeniesienie, atoli tylko w obrębie pierwszej strefy, co do której umieszczanie w rachunku jezdne nie jest dozwolone.

Pod względem transportu innych narzędzi cechowniczych, jakoteż pod względem pomocników stosują się w obu strefach postanowienia zawarte w punkcie c) ustęp 2 §. 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. stycznia 1878, Dz. u. p. Nr. 8.

§. 5.

Należytości za pomoc techniczną przy rewizjach policyjnych.

a) Dyety.

Za pomoc techniczną przy policyjnych rewizjach miar, ciężarków, wag i innych przedmiotów sprawdzaniu i cechowaniu podlegających, służba miar i wag pobierać ma na całym obszarze gminy miasta Wiednia dyety wynoszące dwa złote za cały dzień a jeden złoty za pół dnia.

b) Jezdne.

Pod względem zwrotu kosztów jezdnego stosują się odnośnie postanowienia §. 4go.

§. 6.

Postanowienia ogólne, dotyczące się wybierania drogi najkrótszej, wspólnego używania powozu, używania kolei żelaznych, tramwajów parowych itp. stosować się mają w sposób odpowiedni także do czynności urzędowych, będących przedmiotem niniejszego rozporządzenia.

§. 7.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia w Dzienniku ustaw państwa.

Bacquehem r. w.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

205.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18. października 1894,**

tyczące się przyłączenia gmin Kaczyny, Kozinca i Ponikwi łącznie z obszarami dworskimi do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego wadowickiego w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) gminy Kaczynę, Koziniec i Ponikiew oddzielają się od okręgu Sądu powiatowego andrychowskiego i przyłączają do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego wadowickiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1895.

Schönborn r. w

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 26. października 1894.

(Zawiera Nr. 206.)

206.

Dokument koncesyjny z dnia 9. września 1894,

na kolej lokalną od Budziejowic Morawskich do
Jemnicy.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;
Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dal-
macki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodo-
meryjski i Illiryski; Arcyksiążę Austriacki,
Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński,
Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński,
Bukowiński, Górno- i Dolno-Sląski; Wielki
Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski;
uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu
itd. itd. itd.

Gdy Alfred Baron Wrażda z Kunwaldu, dzie-
dzie dóbr Pullic, Józef Augusta, burmistrz jemnicki,
Dr. Fryderyk Heidler, notaryusz w Jemnicy i Edward
Lahoda, starszy rządcą dóbr ks. Lichtensteina w Bud-
kowie podali prośbę o udzielenie im koncesyi na
wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lo-
kalnej od Budziejowic Morawskich do Jemnicy, przeto
ze względu na powszechną użyteczność tego przed-

siębiorstwa, widzimy się spowodowani nadać rze-
czonym koncesyonaryuszom koncesyą niniejszą na
zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne
z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jako-
też ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81)
i z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 198), tudzież
ustawy z dnia 22. czerwca 1894) (Dz. u. p. Nr. 129),
w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudo-
wania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej paro-
wej, która wybudowana być ma jako lokalna ze szla-
kiem normalnym od stacyi w Budziejowicach Moraw-
skich uprzyw. kolei północno-zachodniej austriackiej
do Jemnicy.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument
koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należności od wszel-
kich umów, które przedsiębiorstwo tej kolei
lokalnej zawarze, od podań, które wniesie
i od wszelkich dokumentów, które wystawi,
tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych,
które na zasadzie tych umów i dokumentów
będą skutecznie, nakoniec od wszelkich
czynności urzędowych i urzędowych wygotowa-
niań do celów poniżej wyrażonych, a miano-
wicie:

1. dotyczących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urzędzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcji i obligacji pierwszorzędnych wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych i od zahipotekowania prawa zastawu na ciałach hipotecznych księgi kolei żelaznych przeznaczonych do zabezpieczenia obligacji pierwszorzędnych lub na innych nieruchomościach, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku zarobkowego i dochodowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Kolei, w §. 1 wzmiankowanej, zapewnia Państwo gwarancją czystego dochodu rocznego, który wyrównywać ma sumie potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i umorzenie pożyczki pierwszorzędnej w celu zgromadzenia kapitału zaciągnąć się mającej w sumie imiennej najwięcej 570.000 zł. w. a. papierami a która w przeciągu 75 lat ma być umorzona a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostającą uzupełni Rząd.

Zagwarantowany czysty dochód roczny ustanawia się na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 75go roku okresu koncesyjnego w sumie maksymalnej 24.181 zł. waluty austriackiej.

§. 4.

Z czystego dochodu rocznego w §. 3 zagwarantowanego obracać należy na umorzenie pożyczki

pierwszorzędnej taką kwotę, jaką Rząd wyznaczy stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jego zatwierdzeniu, tak ułożonego, żeby cały kapitał zakładowy (§. 12) umorzony być mógł w ciągu okresu koncesyjnego.

§. 5.

Zaliczka, którą Rząd ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancyi, wydawana będzie po poprzednim sprawdzeniu przedstawionego ze wszystkimi dowodami rachunku rocznego, najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tego rachunku.

Jednakże na wykupno płatnych kuponów od obligacji pierwszorzędnych, skarb będzie i pierwiej wypłacał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzanej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego, jeżeli koncesyonarysze będą o to prosili na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznem stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy najpóźniej w przeciągu pięciu miesięcy po upływie roku ruchu, okazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonarysze winni niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowymi odsetkami.

Z roszczeniem do zaliczki od Rządu zgłosić się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odpowiedniego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

§. 6.

Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma niezwłocznie Rządowi na spłatenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku takim, spłata przypadających odsetek poprzedzać ma spłatę zaliczek.

Zaliczki lub odsetki, nie wypłacone jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

§. 7.

Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, opłaty stęplowe od kupo-

nów jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycją wydatkową.

Od dopłat rządowych nie ma przedsiębiorstwo opłacać podatku dochodowego.

§. 8.

Budowę kolei żelaznej w §. 1ym wzmiankowanej rozpocząć należy jak najrychlej i skończyć najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesyonaryusze na żądanie Rządu stosowną kaucyą a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań z winy koncesyonaryuszów, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 9.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 10

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej trzymać się powinni koncesyonaryusze osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, Ministerstwo handlu uzna to

za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 11.

Budowa kolei koncesyonowanej wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo handlu, pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem Ministerstwa handlu i urzędu kolei lokalnych.

Budowa i dostawy powierzane być mają z bezpośrednim współudziałem Rządu i z warunkami podawanymi pospolicie przy budowie kolei rządowych a to na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu z odpowiednim wpływem Władz państwa wypracowanych.

Roboty budownicze powierzać należy drogą ofert, oddzielnie od zbierania kapitału. Toż samo tyczy się wszelkich dostaw, z jedynym wyjątkiem co do tych, które zapewnione być mają objęciem akcyj zakładowych przez strony interesowane.

Wartość dostaw materyałowych, gruntów odstąpić się mających i wszelkich innych świadczeń, które objęciem akcyj zakładowych mają być zapewnione, oceniana będzie według pozycji kosztorysu, które Rząd ma sprawdzić albo drogą oszacowania sądowego.

Środki do utrzymywania ruchu, szyny i wszelkie inne części składowe kolei, jakoteż wszelkie przedmioty do urządzenia potrzebne, nabywane być mają wyłącznie z fabryk krajowych.

Na wyjątek od tego ostatniego postanowienia zezwolić może Ministerstwo handlu tylko w takim razie, gdyby zostało udowodnione, że fabryki krajowe nie mogłyby żądanych przedmiotów dostarczyć pod temi samemi warunkami co do ceny, jakości i czasu dostawy, jakie podają fabryki zagraniczne.

§. 12

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobnej Spółki akcyjnej, do prowadzenia przedsiębiorstwa kolei lokalnej koncesyonowanej, która wnijsz ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Koncesyonaryusze mają prawo wypuszczenia w obieg pod warunkami, które Rząd przepisze, obligacji pierwszorzędných, mających nieść cztery od sta i które w przeciągu lat 75 mają być spłacone a to w sumie imiennej najwięcej 570.000 zł. waluty austriackiej w monecie papierowej.

Obligacje pierwszorzędne, które mają być puszczane w obieg, pozbyte będą według zarządzeń, które Rząd wyda.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, na kosza sprawienia parku kolejowego, za zezwoleniem Rządu rzeczywiście wykonanych i należycie udowodnionych, tudzież kwoty, którą Rząd wyznaczy na zakupno zapasu materiałów i dotacyj kasowych łącznie z odsetkami interkalarnymi w okresie budowy rzeczywiście zapłaconymi ratami amortyzacyjnymi i stratą na kursie rzeczywiście poniesioną przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, kosza przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli kosza będą należycie wykazane.

Statut Spółki jakoteż formularze obligacyj pierwszorzędnych i akcyj, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

W statutach utworzyć się mającej Spółki akcyjnej zamieszczone być musi postanowienie, że wszyscy członkowie zarządu (rady nadzorczej, dyrekcji) powinni być obywatelami austriackimi i mieć stałą siedzibę w obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

§. 13.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizowanych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach rządowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich, i żandarmerji a to nietylko gdy jadą podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesjonariusze zobowiązują się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych,

do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonariuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzeczonożego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesjonariuszki obowiązującymi wtedy, gdy zostaną jej urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonariuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwym dopełnienie ich na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonymi ułatwieniami.

Koncesjonariusze zobowiązują się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 14.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) stosowane będą odpowiednio postanowienia taryfowe znizowane dla transportów wojskowych.

§. 15.

Koncesjonariusze obowiązani są każdego czasu w razie uruchomienia wojska lub wojny wstrzymać w każdym czasie ruch na kolei koncesjonowanej bez pretensji do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, o ile Władza wojskowa uzna to za potrzebne do ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych, na jednej z dróg publicznych, którejby kolej używała.

§. 16.

Ruch na kolei, na którą daje się niniejszy dokument koncesyjny w ciągu całego okresu koncesyjnego będzie utrzymywał Rząd a według okoliczności, za zezwoleniem Władzy prawodawczej o które w tym razie postarać się należy, uprzywilejowana kolej północna zachodnia austriacka na rachunek koncesjonariuszów.

Warunki tego utrzymywania ruchu ustanowione będą w osobnym kontrakcie, który w tym względzie Dyrekcyja generalna kolei rządowych austriackich a według okoliczności uprzywilejowana kolej północno-zachodnia austriacka za zezwoleniem Rządu zawrze z koncesyonaryuszami.

Dopóki kolej będzie istotnie gwarancyi państwa używała, lub dopóki zaliczki z tytułu gwarancyi wypłacone, nie będą państwu zwrócone, Rząd będzie miał prawo wydawania według własnego uznania postanowień co do urządzeń ruchu, co do ustanowienia taryf dla przewozu osobowego i towarowego, jakoteż klasyfikacyi towarów i wszelkich przepisów pobocznych, tyczących się przewozu towarów, tudzież świadczeń przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz niektórych gałęzi służby publicznej, mianowicie na rzecz zarządu pocztowego i zakładu telegrafów rządowych, przyczem będzie miał wzgląd na istniejące stosunki obrotu.

Zresztą uregulowanie taryf osobowych i towarowych, tudzież świadczeń na cele publiczne jest i będzie zastrzeżone prawodawstwu i koncesyonaryusze obowiązani są poddawać się takiej regulacyi.

§. 17

Koncesyonaryusze obowiązani są dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywanej.

Do ustanowienia wynagrodzenia, które za to ma być płacone, służą mają za wskazówkę przepisy dołączone jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dzienniku ustaw państwa z roku 1886, strona 63.

§. 18.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby

określone w §fie 8ym zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu z winy koncesyonaryuszów nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11go ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 19.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty w myśl postanowień ustępu 1go obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania obligacyj pierwszorzędnych, za zezwoleniem Rządu w obieg wypuszczonych z doliczeniem raty rocznej potrzebnej do oprocentowania po 4 od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszom kwoty potrzebne do oprocentowania według planu i umorzenia obligacyj pierwszorzędnych aż do zupełnego ich spłacenia w terminach płatności zgodnie z planem ustanowionych, natomiast za kapitał akcyjny płacić się będzie dochód średni w myśl ustępu 1go po straceniu tych kwot pozostały a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną tamże wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku płatnych.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych wziąć na siebie spłacenie obligacyj pierwszorzędnych w chwili odkupienia nie umorzonych jeszcze według zatwierdzonego planu amortyzacyi i nadto zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które oprócz kwot na programowe oprocentowanie

i umorzenie obligacyj pierwszorzędnych według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów a względnie obciążone tylko resztą jeszcze nie spłaconą zaciągniętej pożyczki używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy, zapasy materiałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne koncesyonaryuszów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§ 20

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy, zapasy materiałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryusz je posiadał i przedsiębiorstwa poboczne Spółki, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w § 19, l. 5

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 19), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im z rachunku wynikające aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 21.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszel-

kich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru lub interesom finansowym skarbu państwa gwarancją dającego; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusze są obowiązani ze względu na łączący się z tem ciężar czynności płacić skarbowi państwa wynagrodzenie ryczałtowe, którego wysokość oznaczy Rząd ze względem na rozmiary przedsiębiorstwa.

Uwalnia się koncesyonaryuszów od przepisanego w §fie 89tym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania zwiększonych kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokalów urzędowych.

§. 22.

Nadto zastrzega sobie Rząd, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczano się naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie miał prawo zapobiegać temu środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed wpływem okresu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszce prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia dziewiętego miesiąca września roku zbawienia tysiąc osiemset dziewięćdziesiątego czwartego, Naszego panowania czterdziestego szóstego.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.

Pleuer r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 26. października 1894.

(Zawiera Nr. 207.)

207.

Dokument koncesyjny z dnia 10. września 1894,

na kolej lokalną od Switawy do Policzki.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski; Aroksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Sląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Dr. Wacław Hübsch, przewodniczący reprezentacji miejscowej miasta Policzki w obrębie murów miejskich i Józef Thanabauer, członek powyższej reprezentacji miejscowej i właściciel realności w Policzce podali prośbę o udzielenie im koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu koleji lokalnej od Switawy do Policzki, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonym koncesyonaryuszom koncesyą niniejszą na zasadzie ustaw o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jako-

też ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 198), tudzież ustawy z dnia 22. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 129), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna ze szlakiem normalnym od stacyi w Switawie linii berneńsko-praskiej uprzyw. Spółki austriacko-węgierskiej kolei państwa do miasta Policzki.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

a) Uwolnienie od stępli i należności od wszelkich umów, które przedsiębiorstwo kolei lokalnej zawrze, od podań, które wniesie i od dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. dotyczących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcyj wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych i od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Kolei, w §. 1 wzmiankowanej, zapewnia Rząd gwarancją czystego dochodu rocznego, który wyrównywać ma sumie potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i umorzenie pożyczki pierwszorzędnej w celu zgromadzenia kapitału w Banku krajowym królestwa czeskiego zaciągnąć się mającej w sumie imiennej 650.000 zł. w. a. papierami, a która w przeciągu 76 lat ma być umorzona, a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostającą uzupełni Rząd.

Zagwarantowany czysty dochód roczny ustanawia się na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 76go roku okresu koncesyjnego w sumie maksymalnej 27.406 zł. wal. austr.

§. 4.

Z czystego dochodu rocznego w §. 3 zagwarantowanego obracać należy na umorzenie pożyczki zaciągnąć się mającej taką kwotę, jaką Rząd wyznaczy, stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jego zatwierdzeniu według którego cały kapitał zakładowy (§ 12) umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego.

Pożyczka umorzona ma być pierwszej niż akcje.

§. 5.

Dodatek, który Rząd ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancyi, wydawany będzie po poprzednim sprawdzeniu przedstawionego ze wszystkimi do-

wodami rachunku rocznego, najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tego rachunku.

Jednakże na zapłacenie odsetek od pożyczki skarb będzie i pierwszej wypłacał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego i jeżeli koncesyonaryusze będą o to prosili na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznem stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy po upływie roku ruchu, okazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonaryusze winni niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowymi odsetkami.

Z roszczeniem do zaliczki od Rządu zgłosić się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odpowiedniego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

§. 6.

Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma niezwłocznie Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku tym zaspokojenie płatnych odsetek ma pierwszeństwo przed zwrotem zaliczek.

Zaliczki lub odsetki, nie wypłacone jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

§. 7.

Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, opłaty stęplowe od kuponów jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycją wydatkową.

Toż samo rozumie się o dodatku za zawiadowanie Bankowi krajowemu królestwa czeskiego od pożyczki płacić się mającym w wysokości $\frac{1}{8}$ od sta każdoczesnej nieumorzonej kwoty pożyczki, jakoteż o podatkach i należnościach, któreby temuż Bankowi miały być zwracane.

Od zaliczek rządowych przedsiębiorstwo nie ma opłacać podatku dochodowego.

§. 8.

Budowę kolei żelaznej w §. 1ym wzmiankowanej rozpocząć należy jak najrychlej, a skończona być powinna najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy na użytek publiczny natychmiast i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesyonaryusze na żądanie Rządu kaucyą w sumie 10.000 zł. a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 9.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 10.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, Ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 11.

Budowa kolei koncesyonowanej wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo handlu, pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem Ministerstwa handlu i Inspekcji głównej kolei austriackich a względnie Dyrekcyi głównej kolei austriackich rządowych.

Budowa i dostawy powierzane być mają na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu ułożonego przy odpowiednim wpływie funkcyonaryuszów rządowych, z bezpośrednim współdziałaniem Rządu i według warunków stosowanych pospolicie na kolejach rządowych.

Roboty budownicze powierzać należy oddzielnie od gromadzenia kapitału.

Wartość dostawy materiałów odstąpić się mających gruntów i wszelkich innych świadczeń, które objęciem akcyj zakładowych mają być zapewnione, oceniana być ma według pozycyi kosztorysu, które przez Rząd będą zbadane a według okoliczności drogą sądowego oszacowania.

Material kolowy, szyny i wszelkie inne części składowe kolei, jakoteż wszelkie przedmioty do jej urządzenia mają być nabywane wyłącznie z fabryk krajowych.

Wyjątku od tego postanowienia dozwolić może Ministerstwo handlu tylko w takim razie, gdyby udowodniono, że fabryki krajowe nie zdołają dostarczyć wszystkiego pod temi sanemi warunkami, co się tyczy ceny, gatunku i czasu dostawy, jakie ofiarują fabryki zagraniczne.

§. 12.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobnej Spółki akcyjnej do prowadzenia przedsiębiorstwa kolei miejscowej koncesyonowanej i Spółka ta wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, na kosztą sprawienia parku kolejowego, za zezwoleniem Rządu rzeczywście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież kwoty, którą Rząd wyznaczy na zakupno zapasu materiałów i dotacyj kasowych łącznie z odsetkami interkalarnemi w ciągu czasu budowy rzeczywście zapłaconemi ratami amortyzacyjnymi i stratą na

kursie rzeczywiście poniesioną przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Kontrakt dotyczący się pożyczki, który ma być zawarty z Bankiem krajowym królestwa czeskiego, statut Spółki jakoteż formularze akcyj, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

W statucie spółki akcyjnej, która ma być utworzona, zamieścić należy postanowienie, że wszyscy członkowie władzy kierującej (rady zawiadowczej, dyrekcji), winni być obywatelami austriackimi i winni mieć siedzibę w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

§. 13.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych niższych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach rządowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i żandarmeryi a to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesjonariusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonariuszów mocy

obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesjonariuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonariuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwym dopełnienie ich na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej i urządzonej z dozwolonemi ułatwieniami.

Koncesjonariusze zobowiązują się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 14.

Pod względem przewozu korpusów Straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.), stosowane być mają odpowiednio opłaty taryfowe niższe istniejące dla transportów wojskowych.

§. 15.

Ruch na kolei, na którą daje się niniejszy dokument koncesyjny, będzie utrzymywał Rząd w ciągu całego okresu koncesyjnego na rachunek koncesjonariuszów a koncesjonariusze będą obowiązani zwrócić administracji kolei żelaznych rządowych koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone. Warunki utrzymywania ruchu określone będą w osobnej umowie, którą w tym względzie Rząd zawrze z koncesjonariuszami.

Dopóki kolej będzie istotnie używała gwarancji państwa lub dopóki zaliczki z tytułu gwarancji wypłacone, nie będą państwu zwrócone, Rząd będzie miał prawo wydawania według własnego uznania postanowień co do urządzeń ruchu, co do ustanowienia taryf dla przewozu osobowego i towarowego, jakoteż klasyfikacji towarów i wszelkich warunków pobocznych, dotyczących się przewozu towarów, tudzież świadczeń przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz niektórych gałęzi służby publicznej, mianowicie na rzecz zarządu pocztowego i zakładu telegrafów rządowych, przyczem będzie miał wzgląd na istniejące stosunki obrotu.

Zresztą uregulowanie taryf pasażerskich i towarowych, jakoteż świadczeń na cele publiczne, zastrzeżone jest na zawsze ustawodawstwu. Koncesjonariusze obowiązani są poddać się takiej regulacji.

§. 16.

Koncesyonaryusze obowiązani są każdego czasu w razie uruchomienia wojska lub wojny wstrzymać ruch na kolei koncesyonowanej bez pretensyi do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, o ile Władza wojskowa uzna to za potrzebne do ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych na jednej z dróg publicznych, którychby kolej używała.

§. 17.

Koncesyonaryusze obowiązani są dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przysyłać lub pozwolić przysyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywanej.

Wynagrodzenie, które za to ma być płacone, ustanowione będzie według przepisów dołączonych jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dz. u. p. z roku 1886, strona 63.

§. 18.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładowaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §. 8ym zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu z winy koncesyonaryuszów nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 19.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomysłniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty w myśl postanowień ustępu 1. obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, jaka potrzebna jest do oprocentowania i umorzenia pożyczki w Banku krajowym królestwa czeskiego (§. 3) zaciągniętej łącznie z kwotą roczną potrzebną do oprocentowania kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego po cztery od sta i do umorzenia go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszom kwoty potrzebne do oprocentowania i umorzenia pożyczki aż do zupełnego spłacenia takowej a to w umówionych terminach płatności, natomiast za kapitał akcyjny płacić się będzie dochód średni w myśl ustępu 1go po strąceniu tych kwot pozostały a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sunę roczną tamże wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych wziąć na siebie spłacenie obligacyj pierwszorzędnych w chwili odkupienia nie umorzonych jeszcze według zatwierdzonego planu amortyzacyi i nadto zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta rocznie wartości kapitałowej rat, które oprócz kwot na programowe oprocentowanie i umorzenie obligacyj pierwszorzędnych według postanowień ustępu 3go mają być półroczne.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczia bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów a względnie obciążone tylko resztą nie

splaconej pożyczki i w używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy, zapasy materyałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne koncesyonaryuszów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o iley te ostatnie za zniżeniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§ 20.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy, zapasy materyałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne koncesyonaryuszów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 19, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 19), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 21.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru lub interesom finansowym skarbu państwa dającego gwarancją, w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz

przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusze są obowiązani ze względu na łączący się z tem ciężar czynności płacić skarbowi państwa wynagrodzenie ryczałtowe, którego wysokość oznaczy Rząd w stosunku do rozmiarów przedsiębiorstwa.

Uwalnia się koncesyonaryuszów od przepisanego w §. 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

§. 22

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia dziesiątego miesiąca września, roku zbawienia tysiąc ósmset dziewięćdziesiątego czwartego, Naszego panowania czterdziestego szóstego.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 6. listopada 1894.

(Zawiera Nr. 208—210.)

208.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18. października 1894,

tyczące się ustanowienia Sądu obwodowego szebenickiego w Dalmacyi.

W skutek Najwyższego upoważnienia z dnia 3. października 1894 ustanawia się na zasadzie ustawy z dnia 26. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) w okręgu Sądu krajowego wyższego zadarskiego, Sąd obwodowy z siedzibą urzędową w Szebeniku dla obszarów Sądów powiatowych derniskiego, knińskiego, szebenickiego i skradzkiego, które oddzielają się od okręgu Sądu krajowego zadarskiego.

Trybunał ten wykonywać ma także orzecznictwo w sprawach handlowych.

Sąd powiatowy szebenicki zostaje zwinięty a dla jego okręgu ustanawia się Sąd delegowany miejsko-powiatowy.

Od dnia, w którym Sąd obwodowy i Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Szebeniku rozpoczną urzędowanie a który będzie później postanowiony i do wiadomości podany, zawiesić mają czynności swoje Sąd krajowy zadarski co do powyższych Sądów powiatowych z jego okręgu wyłączonych, tudzież terazniejszy Sąd powiatowy szebenicki.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza właściwości Sądu krajowego zadarskiego jako Sądu górnego.

Schönborn r. w.

209.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 27. października 1894,

tyczące się opłaty statystycznej od przedmiotów ładowanych na wozy drogowe i podawania w statystycznych cedulach oznajmienia zasady uwolnienia od opłaty.

W wykonaniu ustawy z dnia 26. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 132) o statystyce handlu zagranicznego i z częściową zmianą a względnie uzupełnieniem odnośnego rozporządzenia Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 177), rozporządza się co następuje:

1. Odnośnie do oznajmień statystycznych piśmiennych w myśl §. 10, l. 1 i §. 10, lit. a) lub b) rzezonego rozporządzenia podawanych a dotyczących się towarów jednej posyłki razem na wozy naładowanych, zniża się z częściową zmianą postanowienia ostatniego ustępu §. 8go tegoż rozporządzenia pojedynczą opłatę statystyczną, jaka od każdego oznajmionego wozu ma być uiszczana z 5 na 2 c. w tych przypadkach przywozu i wywozu, gdy obrót przez granicę cłową skuteczniają wozy drogowe, z których każdy z osobna obładowany jest towarami należąciami do tego samego numeru statystycznego spisu towarów i w razie przywozu chodzi o przedmioty uwolnione od cła a w razie wywozu o takie przedmioty, które, gdyby je wprowadzano, byłyby od cła wolne.

Prawo do tego zniżenia opłaty jest jednak uzasadnione tylko wtedy, gdy strony oznajmiające po-

dadzą w rubryce 3 statystycznej ceduły oznajmienia ilość i rodzaj wozów drogowych i to nietylko w takim razie, gdy towary są nasypane lub w ogóle nieopakowane, lecz także, gdy są zapakowane w belach.

2. W statystycznych cedułach oznajmienia dotyczących się obrotu bezpośredniego do krajów korony węgierskiej i ztamtąd a względnie do Bośni — Hercegowiny i ztamtąd a które stosownie do §. 25, l. 2 rzeczonego rozporządzenia są uwolnione od opłaty statystycznej, napisać należy celem wyrażenia tej zasady uwolnienia od opłaty a to w miejscu, gdzie znaczki opłaty statystycznej mają być przylepione, wyraz: „Węgry“ a względnie „Bośnia“ lub „Hercegowina“.

3. Objaśnienie o wypełnianiu statystycznych ceduł oznajmienia i uiszczaniu opłaty, umieszczone na odwrotnej stronie tychże ceduł, będzie odpowiednio zarządzeniom powyższym zmienione i uzupełnione w nowym wydaniu onychże.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia, w którym komory zostaną o niem uwiadomione.

Wurmbrand r. w

Plener r. w.

210.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 30. października 1894,

tyczące się ustanowienia Komisaryatu policyjnego
w Morawskiej Ostrawie.

§. 1.

Na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 15. października 1894 a względnie na podstawie zasad organizacyi Władz policyjnych, Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1850 zatwierdzonych, ustanawia się w Morawskiej Ostrawie Komisaryat policyjny z ograniczonym zakresem działania.

§. 2.

Działalność Komisaryatu policyjnego rozciąga się na następujące gminy:

A. Stara Biela, Nowa Biela, Lhotka (ostrawska), Wielka Hrabowa, Mała Hrabowa, Morawska Ostrawa, Nowa wieś, Przywóz, Wiszkowice, Witkowice i Zabrzeg należące do powiatu administracyjnego misteckiego w Morawii;

B. Dąbrowa, Herzmanice, Hruszowa, Karwin, Małe Kończyce pod Boguminem, Łazy, Michałkowice, Muglinów, Orłowa, Polska Ostrawa, Petrzwałd, Polska Luteń, Poręba, Radwanice, Rychwałd, Stonawa, Górna Sucha, Średnia Sucha, Dolna Sucha i Zabłocie, tudzież część osady Sowinieć w gminie Stare Miasto należące do powiatu administracyjnego frysztackiego w Śląsku;

C. nakoniec Wielkie Kuńczyce i Ratymów należące do powiatu administracyjnego cieszyńskiego w Śląsku.

Gminy te, tudzież wymieniona część gminy stanowią razem okrąg policyjny Komisaryatu policyjnego morawsko-ostrawskiego.

§. 3.

Zakres działania Komisaryatu policyjnego obejmuje w obrębie okręgu policyjnego następujące sprawy, które dotychczas załatwiały właściwe Władze administracyjne powiatowe:

1. Utrzymywanie bezpieczeństwa publicznego i spokojności wewnętrznej;

2. policya nad stowarzyszeniami i zgromadzeniami;

3. policya drukowa;

4. sprawy meldunkowe i paszportowe;

5. policya teatralna i pozwalanie na produkeye i widowiska publiczne;

6. sprawowanie policyi nad bronią i amunicją, tudzież przestrzeganie przepisów policyjnych, dotyczących się bezpieczeństwa środków rozsadzających;

7. wydawanie orzeczeń skazujących na odeślanie, o ile drogą ustawodawstwa krajowego nie jest to poruczone gminom, tudzież wydawanie orzeczeń skazujących na wydalenie w myśl ustawy z dnia 27. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 88) i zarządzanie od dnia pod dozór policyjny;

8. prawo karne policyjne na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 20. kwietnia 1854 (Dz. u. p. Nr. 96) odpowiednio do zakresu działania Komisaryatowi policyjnemu w ogóle wyznaczonego, nadto

9. czynności urzędowe policyjne według postanowień ustawy o postępowaniu karnem, co do tych wykroczeń przez Sądy karać się mających, które bezpośrednio należą do innych działów zakresu działania Komisaryatu policyjnego (punkt 1—6).

§. 4.

C. k. Komisaryat policyjny w Morawskiej Ostrawie podlega c. k. Prezydium Rządu krajowego w Opawie co się tyczy stanowiska służbowego pocztu osobowego zupełnie, we wszystkich zaś innych względach o tyle, o ile tego wymaga poruczone temu ostatniemu kierownictwo naczelne publicznej służby bezpieczeństwa w całym obszarze policyjnym a pod względem toku instancyi nie zachodzi na zasadzie postanowień ustawowych właściwość c. k. Namiestnictwa w Morawii.

§. 5.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 15. listopada 1894, w którym to dniu także Komisaryat policyjny w Morawskiej Ostrawie rozpocznie urzędowanie.

Bacquehem r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXX. — Wydana i rozesłana dnia 13. listopada 1894.

(Zawiera Nr. 211—214.)

211.

Dokument koncesyjny z dnia 18. września 1894,

na kolej lokalną od Postolopert do Loun.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Śląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu
itd. itd. itd.

Gdy Józef Maschat, dyrektor dóbr ks. Schwarzenberga w Postolopertach, Karol Kraus, c. i k. major w s. s. i burmistrz miasta Postolopert, tudzież Wojciech Saitz, radny miasta Postolopert podali prośbę o udzielenie im koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej od stacyi w Postolopertach linii kolei państwa Pilzeń—Duchców do stacyi Louny linii kolei państwa Praga—Duchców, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonym koncesyonaryuszom koncesyę niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach

na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 198), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej od stacyi w Postolopertach linii kolei państwa Pilzeń—Duchców do stacyi Louny linii kolei państwa Praga—Duchców, która wybudowana być ma jako lokalna ze szlakiem normalnym.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

a) Uwolnienie od stępli i należytości od wszelkich umów, które to przedsięwzięcie zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą skutecznie, na koniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. dotyczących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei, aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcji wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych i od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesyonaryusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei żelaznej w §. 1 wzmiankowanej niezwłocznie, skończyć najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesyonaryusze kaucyą w sumie cztery tysiące złotych a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanej użyte być miały drogi publiczne, koncesyonaryusze winni postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania drogi.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą. Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, Ministerstwo handlu uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Wypuszczenie w obieg obligacyj pierwszorzędných jest wzbronione.

Natomiast nadaje się koncesyonaryuszom prawo wypuszczenia w obieg akcji pierwszorzędných, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę, którą Rząd oznaczy.

Dywidenda należąca się od akcji pierwszorzędných, zanim akcje zakładowe nabeą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież odsetek interkalarných rzeczywiście zapłaconých w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu

Statut Spółki jakoteż formularze akcyj zakładowych i pierwszorzędnych, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych niższych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach rządowych kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonaryuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesjonaryuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną jej urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich

na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

O ile podobne zniżenia, jakie w §. 7 dla transportów wojskowych są przepisane, mają być udzielane korpusom straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) lub innym organom publicznym, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych.

§. 9.

Koncesjonaryusze obowiązani są w razie uruchomienia wojska i w razie wojny wstrzymać ruch na kolei koncesjonowanej bez pretensji do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, jak Władza wojskowa uzna za potrzebne do ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych na jednej z dróg publicznych, którychby kolej używała.

§. 10.

Koncesją nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesji przed upływem przerwzonego czasu, gdyby określone w §cie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 11.

Ruch na kolei koncesjonowanej utrzymywany będzie przez Rząd w ciągu całego okresu koncesyjnego na rachunek koncesjonaryuszów. Warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesjonaryuszami.

§ 12.

Koncesjonariusze obowiązani są dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przysyłać lub pozwolić przysyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywaney.

Wynagrodzenie, które za to ma być płacone, ustanowione będzie według przepisów dołączonych jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dz. u. p. z roku 1886, strona 63.

§ 13.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Dochód czysty w myśl postanowień powyższych obliczony będzie koncesjonariuszom płacony aż do upływu okresu koncesyjnego jako wynagrodzenie za odstąpienie kolei a to w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej na umówione oprocentowanie i spłacenie zaciągniętej przez koncesjonariuszów w Banku krajowym czeskim pożyczki, jakoteż na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas wynagrodzenie, które Rząd ma zapłacić za odstąpienie kolei, będzie polegało na tem, że Rząd weźmie na siebie spłacenie z własnych funduszów w miejsce koncesjonariuszów po-

życzki, którą zaciągnęli w Banku krajowym czeskim a nadto oznaczoną powyżej sumę roczną za kapitał akcyjny płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

3. Rząd zastrzega sobie, że gdyby kolej odkupiona została na podstawie dochodu średniego w myśl ustępu 1go, wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych, zapłacić kapitał wyrównywający sumie rat według postanowień ustępu 1go półrocznie płacić się mających, zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

4. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów a względnie obciążone tylko resztą pożyczki Banku krajowego królestwa czeskiego i w używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§ 14.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 13, l. 4.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 13), zatrzymają koncesjonariusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesjonariuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 15.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt koncesjonaryuszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, koncesjonaryusze nie są obowiązani aż do dalszego zarządzenia płacić skarbowi państwa wynagrodzenia.

Uwalnia się koncesjonaryuszów od przepisanego w §fie 89tym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokalów urzędowych.

§. 16.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającemi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesjonaryuszom prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkiemi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyjalnem mieście Wiedniu, dnia ośmnastego miesiąca września w roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątym czwartym, Naszego panowania czterdziestym szóstym.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

212.

Rozporządzenie Ministra skarbu z dnia 1. listopada 1894,

tyczące się zmiany terminu płatności podatku
czynszowego na obszarze miasta Tryestu.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 110), upoważniającej Ministra skarbu do zmiany terminów płatności podatku czynszowego, rozporządza się, że na obszarze miasta Tryestu, podatek czynszowy, płacony według postanowień dotychczas obowiązujących w ratach półrocznych z góry dnia 24. lutego i 24. sierpnia, opłacać się ma odtąd na obszarze tego miasta w czterech ratach równych dnia 1. marca, 1. czerwca, 1. września i 1. grudnia każdego roku.

W tychże samych terminach opłacać także należy w myśl ostatniego ustępu §. 7go ustawy z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17) podatek pięćprocentowy od czystego dochodu z tych budynków, które z tytułu robót budowniczych są całkiem lub po części uwolnione od podatku czynszowego.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od początku roku podatkowego 1895.

Plener r. w.

213.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 3. listopada 1894,**

tyczące się urzędzenia postępowania z posyłkami płynów wysokowych pędzonych, podatkiem nieobciążonych, pojawiających się bez listu drożnego w obrocie między grupami krajów obszaru cłowego austriacko-węgierskiego, których adresat nie odbiera.

Oдноśnie do tych przypadków, w których posyłka płynów wysokowych pędzonych, podatkiem nieobciążona, listem drożnym nie zasłonięta, z Węgier lub Bośni i Hercegowiny pochodząca, nadejdzie do stacyi kolejowej oddalonej przeszło o 15 kilometrów od granicy węgierskiej lub bośniacko-hercegowińskiej a adresat odmówi przyjęcia tej posyłki, w skutek czego nie mogą być zastosowane postanowienia karne ani §. 10, l. 4 ani §. 11 ustęp 2 ustawy z dnia 18. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 121), rozporządza się w porozumieniu z król. węgierskiem Ministerstwem skarbu na zasadzie §. 15go rzeczonyj ustawy, co następuje:

1. Jeżeli posyłka tego rodzaju ma być na żądanie posyłającego odesłana napowrót do grupy krajów, z której pochodzi, potrzebne jest do tego pozwolenie Władzy skarbowej I. instancyi, w której okręgu znajduje się stacya odbiorcza kolei żelaznej. Do odnośnej prośby posyłający dołączyć ma oświadczenie adresata, że posyłki nie przyjmuje, tudzież dokumenty kolejowe, tyczące się posyłki (list przewozowy, rewers odbiorczy itp.) w pierwopisie lub w odpisie uwierzytelnionym przez zarząd kolejowy.

2. Jeżeli po wyjaśnieniu zachodzących okoliczności nie stoi na przeszkodzie żadna wątpliwość, Władza skarbowa I. instancyi pozwala na odesłanie napowrót i na podstawie tego pozwolenia, posyłkę o którą chodzi, oznajmić należy stosownie do postanowień §. 3go ustawy powyższej, z odwołaniem się do odnośnego pozwolenia, u tego organu skarbowego, który do tego jest przeznaczony.

3. Gdyby ani adresat nie chciał odebrać posyłki, która nadeszła bez listu drożnego, ani posyłający nie żądał w duchu niniejszego rozporządzenia, żeby ją odesłano napowrót, Zarząd kolejowy, o ile ma prawo rozrządzania posyłką dla pokrycia swoich należytości, może od Władzy skarbowej I. instancyi uzyskać pozwolenie do jej sprzedania, jeżeli wprzód zapłaci do kasy państwa kwotę 35 c. od każdego litra alkoholu w posyłce zawartego.

Plener r. w.

214.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. listopada 1894,**

którem podwyższa się powszechną cenę sprzedaży białej soli morskiej w c. k. Składzie soli w Piranie.

W porozumieniu z król. węgierskiem Ministerstwem skarbu podwyższa się powszechną cenę sprzedaży białej soli morskiej w c. k. Składzie solnym w Pirano, ustanowioną rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 22. sierpnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 134), z 9 zł. 34 c na 9 zł. 36 c.

To podwyższenie ceny nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1895.

Plener r. w.

Rok 1894.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXI. — Wydana i rozesłana dnia 20. listopada 1894.

(Zawiera Nr. 215—217.)

215.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 31. października 1894,

tyczące się ustanowienia w Teodo delegacji cłowej sprawującej oraz służbę portową i zdrowotną morską.

W Teodo, powiecie dubrownickim ustanowiona została delegacja cłowa sprawująca oraz służbę portową i zdrowotną morską, która rozpoczęła urzędowanie od dnia 1. października 1894.

Delegacja ta otrzymała upoważnienia komory pomocniczej II. klasy i nadto upoważniona została:

1. do ekspedycyowania bez poboru cła beczek starych, używanych, znakiem firmy tutejszo-krajowej opatrzonych, które służyły za opakowanie do posyłek wywozowych tutejszo-krajowych i wracają;

2. do załatwiania urzędowego oznajmień czynionych przez producentów gorzalki (przyjmowanie oznajmień, wygotowywanie bolet i pobór podatku produkcyjnego);

3. do wykonywania czynności urzędowych, dotyczących się istniejącej kontroli nad towarami w okręgu pogranicznym;

4. do samodzielnego utrzymywania rachunku znaczków statystycznych w myśl §. 14 rozporządzenia z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. rozp. Nr. 59).

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

216.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. listopada 1894,

którem stosownie do §. 14go ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody ustanawia się podział na klasy niebezpieczności przedsiębiorstw, które artykułem I ustawy z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 168) poddane zostały obowiązкови ubezpieczenia na wypadek przygody.

Stosownie do §. 14go ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody, ustanawia się w sposób podany w załączce podział na klasy niebezpieczności tych przedsiębiorstw, które artykułem I ustawy z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 168) o rozszerzeniu ubezpieczenia na wypadek przygody poddane zostały obowiązкови takiego ubezpieczenia.

Poszczególne przedsiębiorstwa obowiązкови ubezpieczenia na wypadek przygody podlegające, zaliczane być mają do klas niebezpieczności i stóp procentowych na podstawie modły klasyfikacyi niebezpieczności i stóp procentowych ustanowionej rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 167).

Pod tym względem postanowienia zawarte w §§. 2 aż do 10 rzeczzonego rozporządzenia mają być odpowiednio stosowane.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Bacquehem r. w.

Załączka.

P o d z i a ł

na klasy niebezpieczności tych przedsiębiorstw, które artykułem I ustawy z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 168) o rozszerzeniu ubezpieczenia na wypadek przygody, podane zostały obowiązkowi takiego ubezpieczenia.

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
1. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 1:			
Koleje żelazne parowe, wszystkie przedsiębiorstwa onychże łącznie z przedsiębiorstwami pomocniczymi	—	VIII	—
U w a g a. Przy ustanawianiu klasy niebezpieczności obok podanej wzięto w rachubę owo podwyższenie ciężaru, które koleje żelazne parowe ponosić muszą na zasadzie postanowień ostatniego ustępu artykułu VII. ustawy z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 168)			
Koleje drogowo:			
parowe*)	—	VIII	—
elektryczne	—	VII	—
posługujące się siłą zwierzęcą	—	VI	—
Koleje nie posługujące się ani siłą żywiołową ani zwierzęcą	—	VIII	—
Koleje linowe	—	VIII	—
2. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 2:			
a) Przewóz ludzi lądem:			
Przedsiębiorstwa pocztowo-wozowe	—	V	—
Przedsiębiorstwa pogrzebowe	—	III	IV
Przedsiębiorstwa powozów najemnych (fiakry, jednokonki itp).	—	V	—
Przedsiębiorstwa omnibusowe	VII	VIII	IX
b) Przewóz rzeczy lądem:			
Przedsiębiorstwa pocztowo-wozowe	—	V	—
Wozy ciężkie (z budulcem, węglem, drzewem, sprzętami, pakami pełnymi, bydłem itp.)	IX	X	XI
Wozy lekkie (wozy towarowe lekkie na resorach, kary itp.)	VII	VIII	—
Przedsiębiorstwa spedycyjne	VIII	IX	X
c) Przedsiębiorstwa przewozu wodą:			
Przedsiębiorstwa żeglugi parowej	—	VIII	IX
Mosty ruchome	—	VIII	—
Przedsiębiorstwa tratwowe	—	X	XI
Przewozy rzeczne	VII	VIII	—
Przedsiębiorstwa spławu drzewa	—	VIII	—
Promy kołowrotowe	VII	VIII	—
Zakłady najmu łodzi wiosłowych i żaglowych	—	V	—
Hołowanie statków	—	VIII	—
Żegluga na rzekach, rzeczках, kanałach i jeziorach śródkrajowych (bez silni parowych) do przewozu ludzi i towarów	VII	VIII	—
Zakłady trajektowe	—	VIII	—
Przedsiębiorstwa ładowania i wyładowywania okrętów	—	VIII	—

*) Co w tytule koleje żelazne parowe nadmieniono względem ustanowienia klasy niebezpieczności stosuje się i tutaj.

	Z mniejszą	Ze zwykłą	Z większą
	niebezpiecznością		
	Klasa niebezpieczności		
3. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 3: Wybieranie namuliska:			
Roboty ziemne	—	VIII	—
Roboty wodne	—	X	—
4. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 4: Przedsiębiorstwa czyszczenia ulic:			
1. zamiatacze ulic, zgartywacze śniegu itp.	—	III	IV
2. robotnicy zatrudniani przy wozach	—	X	—
Przedsiębiorstwa czyszczenia okien, dachów, bram wjezdnych, ścian czelnych itp.	—	VII	VIII
5. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 5: Składy towarów i przedsiębiorstwa domów skladowych	VII	VIII	—
Składy hurtowe węgla i drzewa	VII	VIII	—
Przedsiębiorstwa piwniczne	—	VII	—
Trzy powyższe tytuły nie obejmują zarazem i transportu towarów.			
6. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 6: Przedsiębiorstwa teatralne:			
1. osoby występujące na scenie (artyści, chorzyści, statyści, suflerzy, muzycy itp.)	—	III	—
2. baletnicy	V	VI	—
3. cały poczet osób należących do służby technicznej, magazynierskiej, warsztatowej i do nadzoru nad budynkami, rzemieślnicy wszelkiego rodzaju	—	VI	—
4. cały poczet służby w pomieszczeniach dla publiczności	—	III	—
7. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 7: Straże pożarne zawodowe	VII	VIII	IX
8. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 8: Czyszciciele kanałów i ścieków	VIII	IX	—
9. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 9: Kominiarze	—	V	—
10. Podlegają ubezpieczeniu według artykułu I. punkt 10: Roboty warsztatowe:			
kamieniarzy według klasyfikacji niebezpieczności przepisanej w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 167) w grupie IV c)	—	—	—
rurmistrzów	—	V	—
konstruktorów żelaznych	VI	VII	VIII

217.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. listopada 1894,

którem dług nieustalony w udziałowych zapisach hipotecznych zostaje ograniczony do sumy dziewięćdziesiąt milionów złotych waluty austriackiej.

Na zasadzie ustawy z dnia 9. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 156), upoważniającej Ministra skarbu, żeby dług nieustalony w udziałowych zapisach hipotecznych zmniejszył aż do sumy siedmdziesiąt milionów złotych waluty austriackiej, ogranicza się niniejszem dotychczasową sumę maksymalną tego długu nieustalonego, sto milionów złotych waluty austriackiej wynoszącą, na razie do sumy dziewięćdziesiąt milionów złotych waluty austriackiej.

Pod względem ściągnięcia części tego długu nieustalonego, przenoszącej rzeczoną kwotę, rozporządza się, żeby c. k. Naczelną kasą państwa wydała c. i k. wspólnemu Ministerstwu skarbu bez odpłaty, jako ściągnięte, udziałowe zapisy hipoteczne w posiadaniu państwa będące, w sumie dziesięć milionów złotych waluty austriackiej.

Na miejsce tych ściągniętych udziałowych przekazów hipotecznych nie wolno już wypuszczać w obieg żadnych udziałowych przekazów hipotecznych a względnie biletów państwa.

Suma udziałowych zapisów hipotecznych, oddanych jako ściągnięte c. i k. wspólnemu Ministerstwu skarbu ma być niezwłocznie, stosownie do §. 3 ustawy z dnia 9. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 156), jako umorzona, od sumy ogólnej tego długu nieustalonego odpisana i wykazana.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXII. — Wydana i rozesłana dnia 24. listopada 1894.

(Zawiera Nr. 218.)

218.

Dokument koncesyjny z dnia 22. października 1894,

na kolej lokalną od Schwarzenau do Zwettl.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Słaski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu
itd. itd. itd.

Gdy gmina miasta Zwettlu podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej od Schwarzenau do Zwettl, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonyj koncesyonaryuszce koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887

(Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 198), tudzież ustawy z dnia 22. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 129), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszce prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna ze szlakiem normalnym od stacyi w Schwarzenau — Zwettl na szlaku Wiedeń — Gmünd kolei rządowych do miasta Zwettl.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należytości od wszelkich umów, które przedsięwzięcie tej kolei lokalnej zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniae, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyjących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. dotyczących się nabycia gruntów, budowli i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcji i obligacji pierwszorzędnych wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych i od zahipotekowania prawa zastawu na ciałach hipotecznych księgi kolei żelaznych przeznaczonych do zabezpieczenia obligacji pierwszorzędnych lub na innych nieruchomościach, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacjom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku zarobkowego i dochodowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Kolei, w §. 1 wzmiankowanej, zapewnia Państwo gwarancją czystego dochodu rocznego, który wyrównywać ma sumie potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i umorzenie pożyczki pierwszorzędnej w celu zgromadzenia kapitału zaciągnąć się mającej w sumie imiennej najwięcej 900.000 zł. w. a. papierami a która w przeciągu 75 lat ma być umorzona a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostającą uzupełni Rząd.

Zagwarantowany czysty dochód roczny ustanawia się na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 75go roku okresu koncesyjnego w sumie maksymalnej 38.180 zł. waluty austriackiej.

§. 4.

Z czystego dochodu rocznego w §. 3 zagwarantowanego obracać należy na umorzenie pożyczki pierwszorzędnej taką kwotę, jaką Rząd wyznaczy stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jego zatwierdzeniu, tak ułożonego, żeby cały ka-

pital zakładowy (§. 12) umorzony być mógł w ciągu okresu koncesyjnego.

Pożyczka pierwszorzędna ma pod względem umorzenia pierwszeństwo przed akcyami.

§. 5.

Zaliczka, którą Rząd ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancji, wydawana będzie po poprzednim sprawdzeniu przedstawionego ze wszystkimi dowodami rachunku rocznego, najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tego rachunku.

Jednakże na wykupno płatnych kuponów od obligacji pierwszorzędnych, skarb będzie i pierwej wypłacał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego, jeżeli koncesyonaryuszka będzie o to prosiła na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznym stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy najpóźniej w przeciągu pięciu miesięcy po upływie roku ruchu, okazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonaryuszka winna niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowymi odsetkami.

Z rozszeczeniem do zaliczki od Rządu zgłosić się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odpowiedniego roku ruchu, w przeciwnym razie rozszeczenie to upada.

§. 6.

Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancji, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma niezwłocznie Rządowi na spłatenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku takim, spłata przypadających odsetek poprzedzać ma spłatę zaliczek.

Zaliczki lub odsetki, nie wypłacone jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

§. 7.

Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, opłaty stęplowe od kuponów jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno

umieszczać w rachunku ruchu jako pozycją wydatkową.

Od dopłat rządowych nie ma przedsiębiorstwo opłacać podatku dochodowego.

§. 8.

Budowę kolei żelaznej w §. 1ym wzmiankowanej rozpocząć należy jak najrychlej i skończyć najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesyonaryuszka kaucją w sumie 5000 zł. a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań z winy koncesyonaryuszki, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 9.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 10.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej trzymać się powinna koncesyonaryuszka osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, Ministerstwo handlu uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 11.

Budowa kolei koncesyonowanej wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo handlu, pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem Ministerstwa handlu i Inspekcji generalnej kolei austriackich a względnie Dyrekcyi głównej kolei rządowych austriackich.

Budowa i dostawy powierzane być mają z bezpośrednim współudziałem Rządu i z warunkami podawanemi pospolicie przy budowie kolei rządowych a to na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu z odpowiednim wpływem Władz państwa wypracowanych.

Roboty budownicze powierzać należy drogą ofert, oddzielnie od zbierania kapitału. Toż samo tyczy się wszelkich dostaw, z jedynym wyjątkiem co do tych, które zapewnione być mają objęciem akcyj zakładowych przez strony interesowane.

Wartość dostaw materiałowych, gruntów odstąpić się mających i wszelkich innych świadczeń, które objęciem akcyj zakładowych mają być zapewnione, oceniana będzie według pozycji kosztorysu, które Rząd ma sprawdzić albo drogą oszacowania sądowego.

Tabor kolejowy, szyny i wszelkie inne części składowe kolei, jakoteż wszelkie przedmioty do urządzenia potrzebne, nabywane być mają wyłącznie z fabryk krajowych.

Na wyjątek od tego ostatniego postanowienia zezwolić może Ministerstwo handlu tylko w takim razie, gdyby zostało udowodnione, że fabryki krajowe nie mogłyby żądanych przedmiotów dostarczyć pod temi samemi warunkami co do ceny, jakości i czasu dostawy, jakie podają fabryki zagraniczne.

§. 12.

Nadaje się koncesyonaryuszce prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobnej Spółki akcyjnej, do prowadzenia przedsiębiorstwa kolei lokalnej koncesyonowanej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszki.

Koncesyonaryuszka ma prawo wypuszczenia w obieg pod warunkami, które Rząd przepisze, obligacyj pierwszorzędných, mających nieść cztery od sta i które w przeciągu lat 75 mają być spłacone a to w sumie imiennej najwięcej 900.000 zł. waluty austriackiej w monecie papierowej.

Obligacye pierwszorzędne, które mają być puszczone w obieg, pozbyte będą według zarządzeń, które Rząd wyda.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, na kosztą sprawienia parku kolejowego, za zezwoleniem Rządu rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież kwoty, którą Rząd wyznaczy na zakupno zapasu materiałów i dotacyj kasowych łącznie z odsetkami interkalarnymi w okresie budowy rzeczywiście zapłaconemi ratami amortyzacyjnymi i stratą na kursie rzeczywiście poniesioną przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, kosztą przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli kosztą będą należycie wykazane.

Statut Spółki jakoteż formularze obligacyj pierwszorzędných i akcyj, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

W statucie Spółki akcyjnej, gdyby się utworzyła, zamieszczone być musi postanowienie, że wszyscy członkowie Zarządu (Rady nadzorczej, Dyrekcji) powinni być obywatelami austriackimi i mieć stałą siedzibę w obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

§. 13.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach rządowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Ochrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich, i zandarmeryi a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesjonaryuszka zobowiązuje się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonaryuszki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesjonaryuszki obowiązującymi wtedy, gdy zostaną jej urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonaryuszce tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami.

Koncesjonaryuszka zobowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 14.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) stosowane będą odpowiednio postanowienia taryfowe znizone dla transportów wojskowych.

§. 15.

Koncesjonaryuszka obowiązana jest każdego czasu w razie uruchomienia wojska lub wojny wstrzymać w każdym czasie ruch na kolei koncesjonowanej bez pretensyi do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, o ile Władza wojskowa uzna to za potrzebne.

§. 16.

Ruch na kolei, na którą daje się niniejszy dokument koncesyjny w ciągu całego okresu koncesyjnego będzie utrzymywał Rząd na rachunek koncesjonaryuszki i koncesjonaryuszka obowiązana jest zwracać Zarządowi kolei państwa kosztą, jakie przez to utrzymywanie ruchu poniesie a które według okoliczności oznaczone będą w sumie ryczałtowej. Warunki tego utrzymywania ruchu ustanowione będą w osobnym kontrakcie, który w tym względzie Rząd zawrze z koncesjonaryuszką.

Dopóki kolej będzie istotnie gwarancyi państwa używała, lub dopóki zaliczki z tytułu gwarancyi wypłacone, nie będą państwu zwrócone, Rząd będzie miał prawo wydawania według własnego uznania postanowień co do urządzeń ruchu, co do usta-

nowienia taryf dla przewozu osobowego i towarowego, jakoteż klasyfikacyi towarów i wszelkich przepisów pobocznych, dotyczących się przewozu towarów, tudzież świadczeń przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz niektórych gałęzi służby publicznej, mianowicie na rzecz zarządu pocztowego i zakładu telegrafów rządowych, przy czem będzie miał wzgląd na istniejące stosunki obrotu.

Zresztą uregulowanie taryf osobowych i towarowych, tudzież świadczeń na cele publiczne jest i będzie zastrzeżone prawodawstwu i koncesyonaryuszka obowiązana jest poddawać się takiej regulacyi.

§. 17

Koncesyonaryuszka obowiązana jest dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywanej.

Do ustanowienia wynagrodzenia, które za to ma być płacone, służyć mają za wskazówkę przepisy dołączone jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dzienniku ustaw państwa z roku 1886, strona 63.

§. 18.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładowaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoje.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przereczzonego czasu, gdyby określone w §fie 8ym zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu z winy koncesyonaryuszki nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11go ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 19.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu

na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty w myśl postanowień ustępu 1go obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej (§. 3) potrzebnej do programowego oprocentowania i umorzenia obligacyi pierwszorzędnych, za zezwoleniem Rządu w obieg wypuszczonych z doliczeniem raty rocznej potrzebnej do oprocentowania po 4 od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płać się będzie koncesyonaryuszce kwoty potrzebne do oprocentowania według planu i umorzenia obligacyi pierwszorzędnych aż do zupełnego ich spłacenia w terminach płatności zgodnie z planem ustanowionych, natomiast za kapitał akcyjny płać się będzie dochód średni w myśl ustępu 1go po strąceniu tych kwot pozostały a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną tamże wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku płatnych.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych wziąć na siebie spłacenie obligacyi pierwszorzędnych w chwili odkupienia nie umorzonych jeszcze według zatwierdzonego planu amortyzacyi i nadto zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które oprócz kwot na programowe oprocentowanie i umorzenie obligacyi pierwszorzędnych według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów a względnie obciążone tylko resztą jeszcze nie spłaconą zaciągniętej pożyczki używanej kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy, zapasy materyałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryuszka je posiadała i przedsiębiorstwa poboczne koncesyonaryuszki, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 20.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy, zapasy materyałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryuszka je posiadała i przedsiębiorstwa poboczne Spółki, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 19, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 19), zatrzyma koncesyonaryuszka na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im z rachunku wynikające aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszkę z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 21.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawa, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru lub interesom finansowym skarbu państwa gwarancją dającego; w przypadku jednak takim komisarz winien

rzec przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusze są obowiązani ze względu na łączący się z tem ciężar czynności płacić skarbowi państwa wynagrodzenie ryczałtowe, którego wysokość oznaczy Rząd ze względem na rozmiary przedsiębiorstwa.

Uwalnia się koncesyonaryuszkę od przepisanego w §fie 89tym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania zwiększonych kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokalów urzędowych.

§. 22.

Nadto zastrzega sobie Rząd, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczano się naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie miał prawo zapobiegać temu środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem okresu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszce prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia dwudziestego drugiego miesiąca października roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego czwartego, Naszego panowania czterdziestego szóstego.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 24. listopada 1894.

(Zawiera Nr. 219—220.)

219.

Dokument koncesyjny z dnia 22. października 1894,

na kolej lokalną od Waidhofen nad Ybbsem do Kienberg—Gaming (kolej w dolinie nadybbsańskiej).

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

**Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dal-
macki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodo-
meryjski i Illiryski; Arcyksiążę Austriacki,
Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński,
Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński,
Bukowiński, Górno- i Dolno-Śląski; Wielki
Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski;
uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu
itd. itd. itd.**

Gdy Gotfryd Jax w Waidhofen nad Ybbsem, łącznie z Antonim Fantą w Scheibbs i Wawrzyńcem Diem w Hollenstein, jakoteż Juliuszem Jax w Waidhofen nad Ybbsem, Andrzejem Töpperem w Lunz, Franciszkiem Leithe w Waidhofen nad Ybbsem i Janem Scheibem w Göstling podali prośbę o udzielenie im koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej wązko-torowej od Waidhofen nad Ybbsem do Kienberg—Gaming (kolei w dolinie nadybbsańskiej), przeto ze

względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonym koncesyonaryuszom koncesyą niniejszą na zasadzie ustaw o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 198), tudzież ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 33 z r. 1894), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna wązko-torowa od Waidhofen nad Ybbsem linii kolei rządowej Amstetten—Kleinreifling na Hollenstein, Göstling i Lunz z dobiegiem do linii kolei rządowej Pöchlarn—Gaming (kolei w dolinie nadybbsańskiej).

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należności od wszelkich umów, które przedsiębiorstwo kolei lokalnej zawrze, od podań, które wniesie i od dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. dotyczących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urzędzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcji i obligacji pierwszorzędnych wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych i od zahipotekowania prawa zastawu na ciałach hipotecznych księgi kolei żelaznych przeznaczonych do zabezpieczenia obligacji pierwszorzędnych lub na innych nieruchomościach, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Kolei, w §. 1 wzmiankowanej, zapewnia Rząd gwarancją czystego dochodu rocznego, który wyrównywać ma sumie potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i umorzenie pożyczki pierwszorzędnej w celu zgromadzenia kapitału zaciągnąć się mającej w sumie imiennej 2,400.000 zł. w. a. papierami, a która w przeciągu 75 lat ma być umorzona z doliczeniem dywidendy pierwszorzędnej czteroprocentowej i kwoty na umorzenie kapitału w akcyach pierwszorzędnych 200.000 zł. w. a. wynosić się mającego, a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostającą uzupełni Rząd.

Zagwarantowany czysty dochód roczny ustanawia się na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 75go roku okresu koncesyjnego w sumie maksymalnej 110.589 zł. w. a. a na pozostałą część okresu koncesyjnego w zmniejszonej sumie maksymalnej 17.989 zł. w. a.

§. 4.

Z czystego dochodu rocznego w §. 3 zagwarantowanego obracać należy na umorzenie pożyczki

pierwszorzędnej, która ma być zaciągnięta i akcji pierwszorzędnych taką kwotę, jaką Rząd wyznaczy, stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jego zatwierdzeniu, według którego cały kapitał zakładowy (§. 12) umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego.

Umorzenie akcji pierwszorzędnych ma pierwszeństwo przed umorzeniem akcji.

§. 5.

Dodatek, który Rząd ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancyi, wydawany będzie po poprzednim sprawdzeniu przedstawionego ze wszystkimi dowodami rachunku rocznego, najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tego rachunku.

Jednakże na wykupno płatnych kuponów od obligacji pierwszorzędnych, skarb będzie i pierwiej wypłacał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzanej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego i jeżeli koncesyonaryusze będą o to prosili na szesć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznym stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy po upływie roku ruchu, okazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonaryusze winni niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowemi odsetkami.

Z roszczeniem do zaliczki od Rządu zgłosić się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odpowiedniego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

§. 6.

Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma niezwłocznie Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku tym zaspokojenie płatnych odsetek ma pierwszeństwo przed zwrotem zaliczek.

Zaliczki lub odsetki, nie wypłacone jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

§. 7.

Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycją wydatkową.

Co do opłat stęplowych od kuponów nie jest to dopuszczalnem.

§. 8.

Budowę kolei żelaznej w §. 1ym wzmiankowanej, która wybudowana być ma w trzech szlakach częściowych, a to:

1. od Waidhofen nad Ybbsem do Hollenstein,
2. od Kienberg—Gaming aż do Lunz, i

3. od Lunz do Hollenstein rozpocząć należy jak najrychlej, a skończona być powinna najpóźniej w przeciągu pięciu lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy na użytek publiczny natychmiast i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesyonaryusze na żądanie Rządu stosowną kaucyą a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań z winy koncesyonaryuszów, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 9.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 10.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze

ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, Ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 11.

Budowa kolei koncesyonowanej wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo handlu, pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem Ministerstwa handlu i Inspekcji głównej kolei austriackich a względnie Dyrekcyi głównej kolei austriackich rządowych.

Budowa i dostawy powierzane być mają na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu ułożonego przy odpowiednim wpływie funkcyonaryuszów rządowych, z bezpośredniem współdziałaniem Rządu i według warunków stosowanych w pospolicie na kolejach rządowych.

Roboty budownicze powierzać należy drogą ofert, oddzielnie od gromadzenia kapitału. Toż samo tyczy się wszelkich dostaw, z jedynym wyjątkiem co do tych, które zapewnione być mają objęciem akcyj zakładowych przez strony interesowane.

Wartość dostawy materiałów, odstąpić się mających gruntów i wszelkich innych świadczeń, które objęciem akcyj zakładowych mają być zapewnione, oceniana być ma według pozycyi kosztorysu, które przez Rząd będą zbadane a według okoliczności drogą sądowego oszacowania.

Tabor kolejowy, szyny i wszelkie inne części składowe kolei, jakoteż wszelkie przedmioty do jej urządzenia mają być nabywane wyłącznie z fabryk krajowych.

Wyjątku od tego postanowienia dozwolić może Ministerstwo handlu tylko w takim razie, gdyby uodwodniono, że fabryki krajowe nie zdołają dostarczyć wszystkiego pod temi samemi warunkami, co się tyczy ceny, gatunku i czasu dostawy, jakie ofiarują fabryki zagraniczne.

§. 12.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobnej Spółki akcyjnej do prowadzenia przedsiębiorstwa kolei miejscowej koncesyonowanej i Spółka ta wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Koncesyonaryusze mają prawo wypuszczenia w obieg pod warunkami, które Rząd przepisze, obligacyj pierwszorzędných, mających nieść cztery od sta i które w przeciągu lat 75 mają być spłacone a to w sumie imiennej najwięcej 2,400.000 zł. w. a. w monecie papierowej.

Obligacye pierwszorzędne, które mają być puszczane w obieg, pozbyte będą według zarządzeń, które Rząd wyda.

Nadto nadaje się koncesyonaryuszom prawo wypuszczenia w obieg pod warunkami, które Rząd przepisze, akcyj pierwszorzędných, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia, pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę aż do 200.000 zł. w. a.

Dywidenda należąca się od akcyj pierwszorzędných, zanim akcyje zakładowe nabeą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, bndowę i urządzenie kolei, za kosza sprawienia parku kolejowego, za zezwoleniem Rządu rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież kwoty, którą Rząd wyznaczy na zakupno zapasu materiałów i dotacyj kasowych łącznie z odsetkami interkalarnemi w ciągu czasu budowy rzeczywiście zapłaconemi, ratami amortyzacyjnemi i stratą na kursie rzeczywiście poniesioną przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, kosza przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli kosza będą należycie wykazane.

Statut Spółki jakoteż formularze obligacyj pierwszorzędných i akcyj, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

W statucie spółki akcyjnej, która ma być utworzona, zamieścić należy postanowienie, że wszyscy członkowie władzy kierującej (rady zarządczej, dyrekcji), winni być obywatelami austriackimi i winni mieć siedzibę w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

§. 13.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach rządowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i żandarmeryi a to nie tylko gdy podróżują koszem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koscie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznemi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryuszów obowiązującemi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej i urządzonej z dozwolonemi ułatwieniami.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 14.

Pod względem przewozu korpusów Straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.), stosowane być mają odpowiednio opłaty taryfowe niższe istniejące dla transportów wojskowych.

§. 15.

Koncesjonariusze obowiązani są każdego czasu w razie uruchomienia wojska lub wojny wstrzymać ruch na kolei koncesyonowanej bez pretensyi do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, o ile Władza wojskowa uzna to za potrzebne.

§. 16.

Ruch na kolei, na którą daje się niniejszy dokument koncesyjny, będzie utrzymywał Rząd w ciągu całego okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryuszów a koncesyonariusze będą obowiązani zwrócić administracyi kolei żelaznych rządowych koszta z powodu tego, utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone. Warunki utrzymywania ruchu określone będą w osobnej umowie, którą w tym względzie Rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

Dopóki kolej będzie istotnie używała gwarancyi państwa lub dopóki zaliczki z tytułu gwarancyi wypłacone, nie będą państwu zwrócone, Rząd będzie miał prawo wydawania według własnego uznania postanowień co do urządzeń ruchu, co do ustanowienia taryf dla przewozu osobowego i towarowego, jakoteż klasyfikacyi towarów i wszelkich warunków pobocznych, dotyczących się przewozu towarów, tudzież świadczeń przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz niektórych gałęzi służby publicznej, mianowicie na rzecz zarządu pocztowego i zakładu telegrafów rządowych, przyczem będzie miał wzgląd na istniejące stosunki obrotu.

Zresztą uregulowanie taryf pasażerskich i towarowych, jakoteż świadczeń na cele publiczne, zastrzeżone jest na zawsze ustawodawstwu i koncesyonariusze obowiązani są poddać się takiej regulacyi.

§. 17.

Koncesyonariusze obowiązani są dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że

Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przysyłać lub pozwolić przysyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywanej.

Wynagrodzenie, które za to ma być płacone, ustanowione będzie według przepisów dołączonych jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dz. u. p. z roku 1886, strona 63.

§. 18.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §. 8ym zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu z winy koncesyonaryuszów nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 19.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty w myśl postanowień ustępu 1. obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do programowego oprocentowania i umorzenia obligacyi pierwszorzędnych, za zezwoleniem Rządu w obieg wypuszczonych z doliczeniem rocznej potrzebnej do oprocentowania po cztery od sta kapitału akcyjnego

przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszom kwoty potrzebne do oprocentowania i umorzenia pożyczki aż do zupełnego spłacenia takowej a to w umówionych terminach płatności, natomiast za kapitał akcyjny płacić się będzie dochód średni w myśl ustępu 1go po strąceniu tych kwot pozostały a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną tamże wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych wziąć na siebie spłacenie obligacyj pierwszorzędnych w chwili odkupienia nie umorzonych jeszcze według zatwierdzonego planu amortyzacji i nadto zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta rocznie wartości kapitałowej rat, które oprócz kwot na programowe oprocentowanie i umorzenie obligacyj pierwszorzędnych według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacje rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów a względnie obciążone tylko resztą nie spłaconej pożyczki i w używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy, zapasy materiałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne koncesyonaryuszów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§ 20.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wyna-

godzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomości przynależności, licząc tu także park wozowy, zapasy materiałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne koncesyonaryuszów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 19, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 19), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 21.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru lub interesom finansowym skarbu państwa dającego gwarancją; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusze są obowiązani ze względu na łączący się z tem ciężar czynności płacić skarbowi państwa wynagrodzenie ryczałtowe, którego wysokość oznaczy Rząd w stosunku do rozmiarów przedsiębiorstwa.

Uwalnia się koncesyonaryuszów od przepisanego w §. 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

§. 22.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowia-

dającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia dwudziestego drugiego miesiąca października roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego czwartego, Naszego panowania czterdziestego szóstego.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

220.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18. listopada 1894,

którem stosownie do artykułu III ustawy z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 168) o rozszerzeniu ubezpieczenia na wypadek przygody ustanawia się termin skuteczności ubezpieczenia dla przedsiębiorstw według artykułu I tejże ustawy obowiązku ubezpieczenia poddanych.

Stosownie do artykułu III ustawy z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 168) o rozszerzeniu ubezpieczenia na wypadek przygody rozporządza się niniejszem, że skuteczność ubezpieczenia zaczynać się ma dla przedsiębiorstw według artykułu I tejże ustawy obowiązku ubezpieczenia poddanych od dnia 1. stycznia 1895.

Bacquehem r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 1. grudnia 1894.

(Zawiera Nr. 221.)

221.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 30. listopada 1894,

którem zabrania się wprowadzania, wyrabiania sposobem przemysłowym, rozsprzedaży i dodawania do napojów wysokowych pędzonych tak zwanych esencji wzmacniających.

Wprowadzanie, wyrabianie sposobem przemysłowym, rozsprzedaż i dodawanie do napojów wysokowych pędzonych tak zwanych esencji wzmacniających, zawierających substancje silnie podniecające a mianowicie otrzymywane z ostrych korzeni i roślin, jakoto z pieprzu, papryki, cebuli morskiej, itp. lub istoty narkotyczne albo alkohol amyłowy (Fusel) a dodawanych do napojów wysokowych

pędzonych w celu podwyższenia ich działania podniecającego i upajającego, zostaje w porozumieniu z Rządem król. węgierskim zakazane na zasadzie postanowienia §. 6go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. maja 1866 (Dz. u. p. Nr. 54), z powodu stwierdzonego opinią Najwyższej Rady zdrowia szkodliwego na zdrowie działania.

Zakaz niniejszy nie obejmuje wytworów alkoholicznych służących za środki lekarskie lub detyczne.

Wykroczenia przeciwko rozporządzeniu niniejszemu, nie podlegające ustawie karnej powszechnej, karane być mają stosownie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Bacquehem r. w.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXV. — Wydana i rozesłana dnia 12. grudnia 1894.

(Zawiera Nr. 222—226.)

222.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 9. listopada 1894,

tyczące się zmiany postanowień abecadłowego Spisu towarów Taryfy cłowej pod wyrazem „Osady do strzelb“.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi zmieniają się postanowienia abecadłowego Spisu towarów Taryfy cłowej pod wyrazem „Osady do strzelb“ w ten sposób, że na miejsce pierwszego ustępu tego wyrazu kładą się dwa następujące ustępy:

„Osady do strzelb z drzewa, tylko na surowo przyrządzone, ociosane, pilowane, jednak bardziej nie obrobione (drewno na osady do strzelb) 95 *a* lub *b* bez opłaty.

— bardziej obrobione, heblowane itd., jednak ani barwione itd., ani połączone z innymi materiałami 222 *a* 1 zł. 50 c.“

Inne ustępy pozostają niezmienione.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

223.

Ustawa z dnia 28. listopada 1894,

którą pozwala się na pobór w roku 1895 kontyngentów rekruckich potrzebnych do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i Obrony krajowej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Pozwala się na dokonanie w roku 1895, pomiędzy zdatnymi do broni w klasach wieku ustawą powołanych, kontyngentów rekruckich do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i Obrony krajowej, na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane, przypadających, a mianowicie:

59.211 ludzi do wojska i marynarki wojennej, tudzież

10.000 ludzi do Obrony krajowej, oprócz rekrutów, których Tyrol i Vorarlberg mają dla niej dostarczyć, jakoteż

rezerwy zasobowej.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, a wykonanie onejże poruczam Memu Ministrowi Obrony krajowej, który w tym względzie winien porozumieć się z Moim wspólnym Ministrem wojny.

Wiedeń, dnia 28. listopada 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Welsersheimb r. w.

224.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 29. listopada 1894,

o połączeniu Delegacji pocztowej Komory głównej królewsko-węgierskiej w Riece z takąż Delegacją na grobli „Zichy“.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu Delegacja pocztowa Komory

główniej królewsko węgierskiej w Riece połączonej została z takąż Delegacją na grobli „Zichy“ i czynności swoje w przymocie delegacji samodzielniej zawiesza od dnia 30. listopada 1894.

Plener r. w.

225.

Obwieszczenie c. k. Prezydenta Ministrów w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości z dnia 30. listopada 1894,

o rozszerzeniu obszaru, na którym Traktat zawarty z Wielką Brytanią w przedmiocie opieki nad autorami dzieł literatury i sztuki ma obowiązywać.

Tutejszy Ambasador królestwa Wielko-Brytańskiego uwiadomił z polecenia swego Rządu c. i k. Ministra cesarskiego domu i spraw zewnętrznych, że cesarstwo indyjskie, tudzież osady w Nowej Fundlandyi, Natalu, Wiktoryi, Ziemi Quens, Australii zachodniej i w Nowej Zeelandyi przystąpiły do Traktatu z dnia 24. kwietnia 1893 zawartego między monarchią austriacko-węgierską a Wielką Brytanią w przedmiocie wzajemnej opieki nad autorami dzieł literatury i sztuki, jakoteż następcami prawnymi autorów (Dz. u. p. Nr. 77 z r. 1894).

Podając to do wiadomości, nadmieniam się, że stosownie do artykułu IX. rzeczzonego Traktatu postanowienia onegoż stosować się mają w skutek powyższego oświadczenia także do wymienionych osad i posiadłości zakrajowych Wielkiej Brytanii.

Windisch-Graetz r. w. Schönborn r. w.

226.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 5. grudnia 1894,

o ustanowieniu barwy do cech tożsamości, które mi tkaniny w obrocie hafciarskim mają być znaczone.

Oдноśnie do rozporządzeń ministeryalnych z dnia 27. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 56) i z dnia 20. stycznia 1894 (Dz. u. p. Nr. 29) o postępowaniu celniczem w obrocie hafciarskim, rozporządza się, że w okresie od dnia 1. stycznia aż do dnia 31. grudnia 1895, tkaniny wprowadzane w obrocie hafciarskim, znaczone być mają cechą tożsamości barwy czarnej.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 12. grudnia 1894.

(Zawiera Nr. 227—228.)

227.

Ustawa z dnia 5. grudnia 1894,

o sposobach poddania obradom i uchwalenia projektów do ustaw odnoszących się do zaprowadzenia nowego kodeksu postępowania cywilno-sądowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Przedstawione przez Rząd projekty do ustaw o właściwości Sądów, o postępowaniu cywilno-sądowym i o postępowaniu egzekucyjnym (Nr. 687, 688, 689 załączek z XI kadencji 1893), jakoteż projekt do ustawy o zaprowadzeniu Sądów przemysłowych (Nr. 950 załączek z XI. kadencji 1894), mają być poddane obradom i uchwalone według następujących postanowień.

§. 2.

Izba poselska, w miarę jak Wydział nieustający do reformy postępowania cywilno-sądowego, utworzony na zasadzie Najw. postanowienia z dnia 31. maja 1894, przedstawiać jej będzie sprawozdania lub uchwały, dotyczące się projektów do ustaw w §. 1 wymienionych, posyła takowe do Izby panów, nie biorąc ich na razie pod obradę.

§. 3.

Izba panów wybierze Komisją nieustającą z 18 członków złożoną, która brać będzie pod obradę

nadsyłane jej uchwały Wydziału nieustającego Izby poselskiej.

§. 4.

Jeżeli Komisya nieustająca Izby panów uzna za potrzebne poczynić zmiany w uchwałach Wydziału nieustającego Izby poselskiej, w takim razie odbywa się Konferencya obydwu w celu dojścia do wspólnej uchwały.

Obrady tej Konferencyi mogą być w stosowny sposób przygotowywane, według okoliczności przez podkomitety.

§. 5.

W Konferencyi wspólnej bierze udział zawsze jednakowa ilość członków obu Izb. Jeżeli ilości obecnych członków obu Izb nie są jednakowe, los rozstrzyga, kto ma w Konferencyi uczestniczyć. Przewodniczący i sprawozdawcy nie mogą być wylosowani.

Ażeby Konferencya mogła wydać uchwałę, potrzebna jest obecność dwóch trzecich części członków.

Konferencya wspólna wybiera dwóch przewodniczących, a mianowicie po jednym z członków Izby panów i z członków Izby poselskiej, którzy prezydują na przemian.

Który z nich przewodniczyć ma na pierwszym posiedzeniu, rozstrzyga los. Sposób głosowania uchwała Konferencya wspólna.

Prezydenci obu Izb mają prawo zasiadania na Konferencyach z głosem doradczym.

§. 6.

Aż do rozpoczęcia się obrady ostatecznej w Komisji nieustającej Izby panów lub na Konferencji wspólnej nad jedną z ustaw o które idzie, każdy członek Izby panów lub Izby poselskiej może wnosić piśmiennie zmiany lub dodatki do takowej. Wnioski te powinny być podpisane przez taką ilość członków, jaka według regulaminu odnośnej Izby jest potrzebna i wręczone prezydentowi tej Izby, do której wnioskodawca należy, prezydent zaś odsyła je według okoliczności do Komisji nieustającej lub do Wydziału nieustającego.

Komisya nieustająca lub Wydział nieustający wydać mają najprzód w swoim gronie, według okoliczności po wysłuchaniu wnioskodawców, uchwałę co do wniosków, które nadeszły, udzielają sobie nawzajem te uchwały a zresztą postępują także z temi uchwałami według postanowień §§. 4 i 5 ustawy niniejszej.

§. 7.

Gdy obrady Konferencji zostaną zamknięte i przyjdzie do skutku wspólna uchwała, przedstawione będzie obu Izbom wspólne sprawozdanie co do projektu pod obradę wziętego, a mianowicie uczyni to w każdej Izbie jej odnośny sprawozdawca.

§. 8.

Na podstawie wspólnych uchwał Konferencji odbywa się w obu Izbach drugie i trzecie czytanie, podczas których dalsze wnioski lub debaty szczegółowe nie są dopuszczalne. Po debatach ogólnych każda z dwóch Izb przyjmuje lub odrzuca w całości projekty do ustaw.

§. 9.

Jeżeli Komisya nieustająca Izby panów nie uznaje za potrzebne zmienić uchwały Wydziału nieustającego Izby poselskiej, Konferencya zbiera się tylko w tym celu, żeby stwierdzić zgodność uchwał. Zresztą także i w tym przypadku postępować się będzie dalej według przepisów §§. 7go i 8go.

§. 10.

Postanowienia powyższe stosują się także do projektów ustaw wprowadczych, gdy przez Rząd będą wniesione, jakoteż do projektu ustawy o instrykcji sądowej, który także ma być wniesiony.

§. 11.

Komisya nieustająca i Wydział nieustający, jakoteż Konferencya wspólna mogą sprawować dalej

swoje czynności także po zamknięciu kadencji Rady państwa lub w ciągu jej odroczenia, tudzież podczas kadencji Delegacyi lub Sejmów krajowych.

§. 12.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia. Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Wels, dnia 5. grudnia 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Schönborn r. w.

228.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 5. grudnia 1894,

o zaprowadzeniu w Bursztynie, Liskach, Jaworznie, Krakowcu, Baligrodzie i Dynowie w Galicyi po jednym urzędzie podatkowym i sądowo-depozytowym.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 15. sierpnia 1894 zaprowadza się po jednym urzędzie podatkowym i sądowo-depozytowym w Bursztynie, Liskach, Jaworznie, Krakowcu, Baligrodzie i Dynowie w Galicyi dla gmin leżących w okręgach sądowych tych miasteczek.

Każdy z tych nowych urzędów załatwiać ma oprócz spraw należących do urzędów podatkowych w tym ich przymiocie także sprawy zbiorowego urzędu depozytowego sierocego i sądowego dla Sądu w jego siedzibie istniejącego.

Nowe te urzędy podatkowe i sądowo-depozytowe rozpoczną urzędowanie od dnia 15. grudnia 1894.

Od rzonego dnia, z powodu zaprowadzenia wzmiankowanych urzędów podatkowych i sądowo-depozytowych:

1. gminy leżące w okręgu sądowym bursztynskim Bołszowce, Bouszów, Bukaczowce, Bursztyn z Ludwikówką, Bybło, Chochoniów, Czahrów, Czerniów, Demeszkowce, Demianów, Dylatyn, Hanowce, Herbutów, Jabłonów, Jezierzany, Junaszów, Kołokolin, Konkolniki, Kozara, Kunaszów, Kuropatniki z Kuniczem, Lipica dolna, Martynów nowy, Martynów stary, Nastaszczyn, Niemszyn, Podmichałowce, Podszumlańce, Popławniki, Poświerz, Ruzdwiany, Sarnki dolne, Sarnki górne, Sarnki średnie, Skomorochy nowe, Skomorochy stare, Słobódka bołszowiecka, Słobódka konkolnicka, Stasiowa wola z Ko-

rostowicami, Świstelniki, Tenetniki, Wiszniów, Zagórze konkolnickie, Żelibory, Żurawienko, Żurów I. część, Żurów II. część oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego rohatyńskiego i przyłączają się do urzędu podatkowego bursztyńskiego;

2. gminy leżące w okręgu sądowym liseckim Aleksandrowice z Kleszczowem, Baczyn, Balice z Borowem i Szczyglicami, Bielany, Brzoskwinia, Budzyn, Cholerzyn, Chrosna, Czernichów, Czernichówek, Czudów, Czudówek, Dąbrowa szlachecka, Jeziorzany, Kamień, Kaszów, Kłokoczyn, Liszki, Mników, Morawica, Nowa wieś szlachecka, Piekary, Przeginia duchowna, Przeginia narodowa, Rączna, Russocice, Rybna, Ściejowice, Śmierdząca, Wołowiec, Zagacie oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego krakowskiego i przyłączają się do urzędu podatkowego liseckiego;

3. gminy leżące w okręgu sądowym jaworznieńskim Bieczyna z Jeziorkami, Ciężkowice z Dobrą, Dąb, Dąbrowa, Długoszyn, Jaworzno z Niedzielskimi i Pechnikiem, Jeleń, Szczakowa oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego chrzanowskiego i przyłączają się do urzędu podatkowego jaworznieńskiego;

4. gminy leżące w okręgu sądowym krakowieckim Bonów, Bożawola, Budomierz, Budzyń, Chołyniec, Drohomysł, Gnojnice, Gnojnicka Wola, Hruszów, Hruszowice, Huki, Kłonice, Kobylnica ruska z kolonią Fehlbach, Kobylnica wołoska z przedmieściem Szczeble, Kochanówka, Krakowiec, Lubienie, Młyny, Morańce i Broszki, Nahaczów, Przedborze, Rosnowska Wólka, Ruda kochanowska z Rudą krakowiecką, Sarny z Rehbergiem, Semerówka,

Skolin, Świdnica z Czeplakami, Szczepłoty, Wielkie Oczy, Wileza góra, Żmijowiska, Żmijowska Wólka oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego jaworowskiego i przyłączają się do urzędu podatkowego krakowieckiego;

5. gminy leżące w okręgu sądowym baligrodzkim Baligród, Balnica, Bereźnica wyżna, Buk, Bukowiec, Bystre, Cisna, Cisowiec, Dołżyca, Gorzanka, Gorzańska Wola, Habkowce, Horadek, Huczvice, Jablonki, Jaworzec, Kalnica Baligrodzka, Kieleczawa, Kołonicze, Krywe Ciśniańskie, Krywe ad Hulskie nad Sanem, Liszna, Łopienka, Łubne, Łuch, Łupków, Maniów, Mchawa, Myczków, Nowosiółki, Polańczyk, Polanki, Przysług, Rabe baligrodzkie, Radziejowa, Rajske, Rostoki dolne, Rybne, Sawkowczyk, Smerek, Smolnik baligrodzki, Solinka, Stężnica, Strubowiska, Studenne, Szczerbanówka, Terka, Tworylne, Tyskowa, Wetlina, Wola matyaszowa, Wola michowa, Wołkowyja, Zahoczewie, Zawój, Zawóz, Żerdeńka, Żernica niżna, Żernica wyżna, Żubeńsko, Żubracze oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego liskiego i przyłączają się do urzędu podatkowego baligrodzkiego;

6. gminy leżące w okręgu sądowym dynowskim Bachórz, Bartkówka, Chodorówka, Dąbrowka Starzeńska, Dylałowa, Dynów z Dynowskim Przedmieściem, Harta, Hłudno, Laskówka, Łubno, Nozdrzec, Pawłokoma, Siedliska z Porębami, Ulanica, Wara, Wesola, Wołodź oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego brzozowskiego i przyłączają się do urzędu podatkowego dynowskiego.

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1895 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1895**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Nabywający od razu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płaca:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 . . . 12 " "	" " 1879 " 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1895:

Rocznik 1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik 1865 za . . .	2 zł. — c.	Rocznik 1881 za . . .	2 zł. 20 c.
" 1850 " . . .	5 " 25 "	" 1866 " . . .	2 " 20 "	" 1882 " . . .	3 " — "
" 1851 " . . .	1 " 30 "	" 1867 " . . .	2 " — "	" 1883 " . . .	2 " 50 "
" 1852 " . . .	2 " 60 "	" 1868 " . . .	2 " — "	" 1884 " . . .	2 " 50 "
" 1853 " . . .	3 " 15 "	" 1869 " . . .	3 " — "	" 1885 " . . .	1 " 80 "
" 1854 " . . .	4 " 20 "	" 1870 " . . .	1 " 40 "	" 1886 " . . .	2 " 30 "
" 1855 " . . .	2 " 35 "	" 1871 " . . .	2 " — "	" 1887 " . . .	2 " 50 "
" 1856 " . . .	2 " 45 "	" 1872 " . . .	3 " 20 "	" 1888 " . . .	4 " 20 "
" 1857 " . . .	2 " 85 "	" 1873 " . . .	3 " 30 "	" 1889 " . . .	3 " — "
" 1858 " . . .	2 " 40 "	" 1874 " . . .	2 " 30 "	" 1890 " . . .	2 " 70 "
" 1859 " . . .	2 " — "	" 1875 " . . .	2 " — "	" 1891 " . . .	3 " — "
" 1860 " . . .	1 " 70 "	" 1876 " . . .	1 " 50 "	" 1892 " . . .	5 " — "
" 1861 " . . .	1 " 50 "	" 1877 " . . .	1 " — "	" 1893 " . . .	3 " — "
" 1862 " . . .	1 " 40 "	" 1878 " . . .	2 " 30 "	" 1894 " . . .	3 " — "
" 1863 " . . .	1 " 40 "	" 1879 " . . .	2 " 30 "		
" 1864 " . . .	1 " 40 "	" 1880 " . . .	2 " 20 "		

Rocznik 1894 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 aż do 1894 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ **wszystkie roczniki 1849 aż do 1894 włącznie** wydania niemieckiego i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1894 włącznie)** są **całkowicie uzupełnione**, przeto począwszy od roku 1895 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełniania zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało **zestawianie podług materyj.**

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 14. grudnia 1894.

(Zawiera Nr. 229.)

229.

Ustawa z dnia 11. grudnia 1894,

o nabyciu Kolei zachodniej czeskiej, Kolei granicznej i Kolei centralnej morawsko-śląskiej na rzecz państwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Zatwierdza się niniejszem umowy zamieszczone poniżej, między Ministerstwami handlu i skarbu w imieniu Rządu z odnośnymi Spółkami kolejowymi w Wiedniu dnia 7. czerwca, tudzież dnia 4. i 23. października 1894 zawarta

- a) w przedmiocie odkupienia uprzywilejowanej Kolei zachodniej czeskiej na rzecz państwa;
- b) w przedmiocie kupna uprzywilejowanej Kolei granicznej morawskiej na rzecz państwa;
- c) w przedmiocie kupna Kolei centralnej morawsko-śląskiej na rzecz państwa.

Artykuł II.

Upoważnia się Rząd, żeby oprócz ciężącej na Kolei zachodniej czeskiej pożyczki pierwszorzędnej czteroprocentowej w pierwotnej ogólnej sumie imiennej 14,303.000 zł. i 1,999.800 marek, przejął na państwo do spłacenia z własnych funduszków oprocentowanie i umorzenie jeszcze następujących poży-

czek pierwszorzędnych, które Spółki mają zaciągnąć a mianowicie:

1. Pożyczki pierwszorzędnej, która według §§. 6 i 7 umowy w artykule I, lit. a) oznaczonej ma być zaciągnięta przez Spółkę akcyjną uprzywilejowanej Kolei zachodniej czeskiej w sumie imiennej 26,500.000 zł. waluty austriackiej czyli 53,000.000 koron waluty ustawą z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 126) zaprowadzonej a która to pożyczka ma nieść począwszy od 1. stycznia 1895 cztery od sta bez wszelkiego potrącania na podatki, stęple lub należitości i ma być w przeciągu 70 lat spłacona.

2. Pożyczki pierwszorzędnej, która według §. 4go umowy w artykule I, lit. b) oznaczonej ma być zaciągnięta przez Spółkę akcyjną uprzywilejowanej Kolei granicznej morawskiej w sumie imiennej 12,000.000 zł. waluty austriackiej czyli 24,000.000 koron i ma nieść począwszy od 1. września 1894 cztery od sta bez wszelkiego potrącania na podatki, stęple i należitości lub jakiegokolwiek innego potrącania i ma być w przeciągu 69 lat spłacona.

3. Pożyczki pierwszorzędnej, która według §. 3go umowy w artykule I, lit. c) oznaczonej ma być zaciągnięta przez Spółkę akcyjną Kolei centralnej morawsko-śląskiej w sumie imiennej 16,500.000 zł. waluty austriackiej czyli 33,000.000 koron i ma nieść począwszy od 1. stycznia 1895 cztery od sta bez wszelkiego potrącania na podatki, stęple i należitości lub jakiegokolwiek innego potrącania a ma być najpóźniej aż do 1. grudnia 1965 spłacona.

Artykuł III.

Z sum, które stosownie do umów w artykule I oznaczonych mają być państwu oddane, jakoteż z dochodu, jaki przyniesie zbycie nowych obligacyj, łącznie z przyrastającymi odsetkami, o ile sumy te nie muszą być użyte na pokrycie należności kontraktowych, któreby w myśl odnośnej umowy na państwie ciążyły, utworzony być ma dla każdej z trzech kolei w artykule I wymienionych oddzielny fundusz wkładowy.

Fundusze te wkładowe przeznaczają się na pokrycie kosztów nowych budowli i rozszerzeń, na sprawienie parku jezdnego, przedmiotów inwentarskich itp. dla odnośnej kolei, jakoteż na uzyskanie kapitału dla kolei pobocznych i przemysłowych — gdyby zaś chodziło o użycie tych funduszów na cele powyższe, starać się należy o pozwolenie drogą ustawodawczą, przyczem za pokrycie służyć ma odpowiednia kwota częściowa odnośnego funduszu, którą wstawić należy do preliminarza państwa odnośnego roku jako przychód nadzwyczajny.

Na rok 1895 wyznacza się Rządowi do pokrycia wydatków na wkłady dotacje osobne z dozwoleniem czerpania z nich aż do końca grudnia 1896 a mianowicie dla uprzywilejowanej Kolei zachodniej czeskiej w sumie 600.000 zł., dla uprzywilejowanej Kolei granicznej morawskiej w sumie 150.000 zł. a dla Kolei centralnej morawsko-śląskiej w sumie 100.000 zł. waluty austriackiej, które to sumy pokryte być mają w sposób wyżej oznaczony.

Artykuł IV.

Upoważnia się Rząd, żeby wybudował kosztem państwa rozpoczętą już przez Kolej centralną morawsko-śląską część leżącą w Śląsku połączenia kolejowego między Opawą a Raciborzem, przewidzianego w Traktacie z dnia 14. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 95) między Austryą i Węgrami a państwem niemieckiem, z potrzebnem w skutek tego rozszerzeniem dworca w Opawie.

Na pokrycie wynagrodzenia, które stosownie do §. 2go umowy w artykule I, lit. c) oznaczonej, ma być Kolei centralnej morawsko-śląskiej zapłacone za wydatki z powodu rzeczonyj budowy poniesione i za odsetki od nich, tudzież na pokrycie wydatków aż do dokończenia tej budowy, wyznacza się Rządowi dotacją w sumie 400.000 zł., z pozwoleniem czerpania z niej aż do końca grudnia 1896, którą pokryć należy z funduszu wkładowego w myśl artykułu III. dla rzeczonyj kolei utworzyć się mającego i w sposób tamże podany.

Artykuł V.

Z sumy branej na przepis podatku dochodowego kolei państwa, wyłączać należy w latach 1895 aż do 1909 z góry sumę wyrównyującą podatkowi zarobkowemu i dochodowemu jaki w r. 1894 był wzięty na przepis dla Spółki akcyjnej Kolei zachodniej czeskiej.

Sumę tę brać należy na przepis w sposób następujący:

- a) dziesięć procentów onejże brać należy na przepis w Wiedniu;
- b) następnie brać należy na przepis w Czechach, a to w owem miejscu a względnie w owych miejscach, w których, gdyby kolej zachodnia czeska nie była na rzecz państwa nabyta, brano by na przepis według postanowień ustawowych powszechnych kiedykolwiek obowiązujących, kwotę podatku rzeczonyj kolei na kraj przypadającą, mianowicie zaś w pierwszych pięciu latach po 90, w następnych pięciu latach po 85 a w dalszych pięciu latach po 80 procentów sumy wyżej oznaczonej z góry wyłączonej;
- c) pozostającą według tego w ciągu 6go aż do 15go roku resztę, wynoszącą pięć a względnie dziesięć od sta sumy z góry wyłączonej brać należy na przepis w siedzibie najwyższej Władzy kierującej kolei państwa.

Dopiero pozostająca po wyłączeniu sumy w ustępie niniejszym oznaczonej, reszta branego na przepis podatku kolei państwa ma być rozdzielona w myśl przepisów powszechnych, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały w miejscu brania na przepis tego podatku, przyczem jednak długość kilometrowa Kolei zachodniej czeskiej nie ma już być na rzecz Czech uwzględniana.

Po roku 1909 powszechne przepisy ustawowe o braniu na przepis podatku dla kolei państwa staną się w zupełności obowiązującymi dla kolei w ustępie pierwszym wzmiankowanej.

Artykuł VI.

Ruch na kolejach będących przedmiotem ustawy niniejszej, z wyjątkiem szlaków dobiegowych Kolei centralnej morawsko-śląskiej od Karniowa i Opawy aż do granicy państwa w kierunku Głupecze i Raciborza zostających na mocy kontraktu pod eudzym zarządem, utrzymywać będzie c. k. Rząd na własny rachunek i utrzymywanie ruchu nie może być odstąpione ani osobie prywatnej ani Spółce, chyba na zasadzie ustawy, gdyby w tym względzie była wydana.

Artykuł VII.

Uwalnia się od stępli i opłat trzy umowy będące przedmiotem ustawy niniejszej, jakoteż w skutek takowych i w skutek likwidacji odnośnych Spółek kolejowych, stosownie do właściwych postanowień umownych nastąpić mającej, potrzebne przeniesienia majątku, podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty, w szczególności zaś także dokumenty, deklaracje, podania i wpisy ze wszystkimi załączkami wygotować się mające w celu wykreślenia w Księdze dla kolei żelaznych istniejących, w tych umowach bliżej oznaczonych, pożyczek pierwszorzędnych pięcioprocentowych, jakoteż nowe obligacje pierwszorzędne, które stosownie do tych umów będą emitowane, wreszcie wpis hipoteczny tych ostatnich.

Podobnie odsetki i amortyzacją rzeczonych nowych obligacji pierwszorzędnych uwalnia się od wszelkiego potrącania na podatek należytości, stęple lub pod jakimkolwiek innym tytułem.

Również co do szlaku kolejowego, który stosownie do artykułu IV. wybudowany być ma od Opawy aż do granicy państwa ku Raciborzowi uwalnia się od stępli i opłat wszelkie kontrakty, podania i dokumenty, dotyczące się wykupu gruntów, budowy i urzędzenia kolei, jak również uwalnia się od opłaty należytości przeniesienie własności wykupionych gruntów.

Artykuł VIII.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi handlu i Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 11. grudnia 1894.

Franciszek Józef r. w.

**Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.**

a)

U m o w a

zawarta w Wiedniu dnia 4. października 1894, pomiędzy c. k. Ministerstwami handlu i skarbu w imieniu c. k. Rządu z jednej a Radą zawiadowczą c. k. uprzyw. Kolei zachodniej czeskiej z drugiej strony w przedmiocie odkupienia rzeczonych Kolei na rzecz państwa.

§. 1.

Spółka akcyjna c. k. uprzyw. Kolei zachodniej czeskiej przelewa na państwo a państwo obejmuje

na własność kolej żelazną zapisaną w Księdze dla kolei żelaznych c. k. Sądu krajowego w Pradze a będącą przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 8. września 1859, Dz. rozp. M. H. Nr. 79 i umowy z dnia 23. października 1860, to jest kolej od Pragi na Pilzno aż do austriacko-bawarskiej granicy państwa z odnogą od Chrastu do Radnie łącznie z kolejami podjazdowymi jakieby Spółka posiadała, torami i wszelkimi innymi zakładami w stacjach dobiegowych i łącznie z wszelkim materiałem stałym i ruchomym do utrzymywania ruchu na rzeczonych Kolei służącym lub w ogóle do Spółki należącym, z całym parkiem wozowym, przedmiotami zasobowymi i inwentarskimi, materiałami zużywcami i zapasami wszelkiego rodzaju, jakoteż łącznie z posiadłością gruntową Spółki niezapisaną w Księdze dla kolei żelaznych a w szczególności z realnością Nr. k. 149 w Pilzni na przedmieściu praskim, ze wszystkimi przynależnościami.

Nadto Spółka akcyjna c. k. uprzyw. Kolei zachodniej czeskiej przelewa na państwo wszelkie prawa i zobowiązania, które dla niej wynikają z Traktatu między Austrią a Bawaryą z dnia 21. kwietnia 1856, Dz. u. p. Nr. 100 i z umowy między Rządami c. k. austriackim i kr. bawarskim z dnia 20. września 1858, Dz. u. p. Nr. 236, jakoteż z istniejących umów z król. bawarskim Zarządem kolei państwa względem utrzymywania ruchu na król. bawarskim szlaku kolei państwa od granicy państwa do Furth, w skutek czego państwo wchodzi jako następca prawny Spółki w odnośne kontrakty z król. bawarskim Zarządem kolei państwa.

W kontrakty dotyczące się kolei podjazdowych i wszelkie inne, dotyczące się ruchu, wchodzi państwo jako następca prawny Spółki z prawami i obowiązkami jakie ona miała.

§. 2.

Dochody kolei, począwszy od dnia 1. stycznia 1894, przechodzą na państwo, przeto przechodzą na rzecz państwa, począwszy od tego terminu wszelkie przyrastające przychody ruchu i wydatki ruchu. Do wydatków ruchu należą w szczególności także podatek dochodowy z dodatkami, jakoteż wszelkie opłaty publiczne, opłaty stęplowe od kuponów tudzież kosztu notowania papierów Spółki na giełdach publicznych.

Czyste dochody, jakie wynikną z obliczenia za czas aż do końca 1893, pozostają własnością Spółki, która natomiast pokryć ma sama wszelkie należytości obrachunkowe i wszelkie inne passywa, jakie powstaną z tytułu budowy i ruchu kolei aż do rzeczonych terminu.

Również pozostaną własnością Spółki wszelkie te aktywa, które stosownie do postanowień §u 1go niniejszego kontraktu nie mają być państwu oddane, w szczególności zaś fundusze Spółki (fundusze oddzielne, fundusze zasobowe, fundusze zasobowe oddzielne), a to w sumach wykazanych w bilansie po dzień 31. grudnia 1893 łącznie z bieżącymi odsetkami, dotacjami z dochodów roku 1893 dla tych funduszy przeznaczonemi, zasoby kasowe i zasoby w papierach, zaległe należności itp.

§. 3.

Ze względu na postanowienie §u 1go Spółka, począwszy od dnia dzisiejszego, nie ma już prawa sprzedawać lub obciążać bez poprzedniego pozwolenia Ministerstwa handlu przedmioty majątku w §. 1 wzmiankowane, ani też przyjmować nowych zobowiązań dotyczących się ruchu i zarządu kolei Spółki a przechodzących granice prawidłowego obrotu interesów.

Gdyby się pod tym względem okazały niedobory lub obciążenia, Spółka byłaby za nie odpowiedzialna.

§. 4.

Tytułem wynagrodzenia za przeniesienie własności w §. 1 wzmiankowane, zobowiązuje się c. k. Rząd do świadczeń ustanowionych poniżej w §§. 5 aż do 8.

§. 5.

Ponieważ wpływy kolei już od roku 1894 przechodzą na państwo, przeto wydatki, dotyczące się służby 1894 roku na oprocentowanie i umorzenie będących w obiegu obligacyj obu istniejących czteroprocentowych pożyczek pierwszorzędnych Spółki w sumach pierwotnych imiennych 14,303.000 zł. w. a. srebrem i 1,999.800 marek waluty niemieckiej zaspokojone będą na karb powyższych dochodów i po zamknięciu rachunku ruchu z roku 1894 najpóźniej zaś dnia 1. lipca 1895 zapłaci państwo od każdej, po losowaniu z dnia 1. lipca 1895 a względnie po spłaceniu w dniu 1. stycznia 1894 jeszcze w obiegu pozostałej akcji na 200 zł., dywidendę i superdywidendę łącznie w kwocie 16 zł. w. a. z potrąceniem upłat częściowych, uskuteczionych już po 5 zł. dnia 1. lipca 1894 i dnia 1. stycznia 1895 a za każdy certyfikat pożyczkowy w obiegu po powyższem umorzeniu akcji pozostały, kwotę 6 zł. w. a.

Za wylosowane dnia 1. lipca 1894 207 sztuk akcji płacić się będzie z dochodów tego roku w dniu 1. stycznia 1895 programową kwotę amortyzacji, to jest po 200 zł. i jednocześnie wydany będzie certyfikat pożyczkowy.

Dalsze losowania akcji nie będą się odbywały.

§. 6.

Od dnia 1. stycznia 1895 państwo bierze na siebie na mocy umowy niniejszej spłaceniu z własnych funduszy pożyczek pierwszorzędnych czteroprocentowych w §. 5 oznaczonych, gdyby zaś istniały jakie jeszcze nie umorzone reszty pierwotnych pożyczek pierwszorzędnych pięcioprocentowych (emisji 1861 i 1869) takowe spłacić ma wyłącznie sama Spółka.

Nadto państwo wyda Spółce do rozdzielienia między akcyonaryuszów i posiadaczy certyfikatów pożyczkowych na podstawie likwidacji sumę imienną 23,550.800 zł. w. a., czyli 47,101.600 koron waluty ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 126 zaprowadzonej w obligacjach nowej pożyczki pierwszorzędnej, która począwszy od powyższego terminu nieść będzie rocznie cztery (4) od sta i ma być spłacona w pełnej wartości imiennej w przeciągu lat 70 drogą losowania.

Pożyczka ta, której kupony i obligacje spłacane być mają bez żadnego potrącenia na podatek, stęple lub należitości zabezpieczona będzie hipotecznie na Kolei zachodniej czeskiej po istniejących emisjach pożyczkowych i państwo bierze na siebie mocą umowy niniejszej spłaceniu onejże z własnych funduszy.

Obligacje pierwszorzędne Spółce wydać się mające, będą spłacane przez lat 15, począwszy od dnia emisji tylko podług planu umorzenia podlegającego zatwierdzeniu c. k. Rządu.

Tak samo jak plan umorzenia, podlegają zatwierdzeniu c. k. Rządu także wzór obligacyj pierwszorzędnych nowej pożyczki, jakoteż sposoby zbycia.

Pierwszy kupon nowych obligacyj wypłacony będzie za cały rok dnia 2. stycznia 1896; odtąd odsetki wypłacane będą z dołu dnia 1. lipca i dnia 2. stycznia.

§. 7.

Spółka zobowiązuje się przywieść do skutku na rachunek państwa emisją obligacyj nowej pożyczki pierwszorzędnej w §. 6 oznaczonej i na żą-

danie c. k. Rządu podwyższyć sumę imienną tej pożyczki o taką kwotę, jaka uznana będzie za potrzebną do uczynienia zadość dalszym zobowiązaniom, ciężącym na państwie w obec Spółki (§. 8), jakoteż na wkłady.

O ile podwyższenie na te ostatnie cele miałyby przenosić 2.000.000 zł., Rząd porozumie się w tym względzie ze Spółką.

C. k. Rząd oświadcza, że w takim razie, gdyby Spółka dla łatwiejszego przeprowadzenia likwidacji potrzebowała jeszcze więcej obligacyj nowej pożyczki prócz tych, które według §u 6go będą jej wydane, gotów będzie odprzedać jej te obligacje za umówieniem się z nią co do warunków pod względem kursu objęcia i sumy imiennej.

§. 8.

Oprócz wypłat i świadczeń w §§. 5—7 oznaczonych, państwo zapłaci Spółce przy zamknięciu likwidacji wynagrodzenie za zapas materiałów Spółki łącznie z przedmiotami zapasowymi objąć się mający przez c. k. Dyrekcyą główną kolei rządowych austriackich, o ile materiały te okażą się do eksploatacyi rządowej zdawnymi, mianowicie podług wartości, w porozumieniu a według okoliczności drogą oszacowania sądowego oznaczonej, po strąceniu wartości w sumie 150.000 zł., która stosownie do postanowień §u 19go, ustęp 2 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 8. września 1859, przejść ma na państwo bez osobnego wynagrodzenia.

W tym samym terminie wydana będzie Spółce suma 100.000 zł. wyrównania rachunkowego przypadająca jej z obrachunku co do przynależności kolejowych, potrzebnych dodatków do funduszu emerytalnego, budowli dodatkowych itd., za które na zasadzie koncesyi należy się Spółce osobne wynagrodzenie.

§. 9.

Uznaje się jednozgodnie, że umowa niniejsza nie ma w żadnym względzie naruszać przyjętego przez Spółkę, stosownie do jej deklaracyi z dnia 6. lipca 1893 zobowiązania co do zapłacenia dodatku w kwocie 350.000 zł. na pokrycie kosztów rozszerzenia i przekształcenia dworca w Pilzni, Spółka więc zobowiązuje się kwotą powyższą w gotówce lub według okoliczności przez potrącenie z sum zapewnionych Spółce przez państwo na zasadzie umowy niniejszej płacić c. k. Dyrekcyi głównej kolei austriackich rządowych w miarę postępu budowy dworca pilzeńskiego.

§. 10.

Zarząd ruchu kolei w §. 1 oznaczonej, obejmie Rząd niezwłocznie, jak tylko umowa niniejsza stanie się skuteczną i o ile to będzie możebne, już od 1. stycznia 1895.

Spółka zaś obowiązana jest od chwili, jak umowa stanie się skuteczną aż do chwili oddania, gdyby c. k. Rząd tego zażądał, prowadzić dalej zawiadostwo ruchu na rachunek państwa według poleceń c. k. Dyrekcyi głównej kolei austriackich rządowych, za co Rząd nie ma płacić żadnego osobnego wynagrodzenia, jakiego dotychczas nie istniało.

§. 11.

Jednocześnie z oddaniem kolei w posiadanie i zarząd państwa (§. 10), wszelkie w posiadaniu Spółki będące dokumenty, plany, książki, rachunki i całe archiwum Spółki, o ile dowody te nie są potrzebne do załatwienia spraw bieżących i do likwidacyi Spółki, oddane będą c. k. Rządowi, który dokumenty te i dowody zachowywać będzie przez czas odnośnymi postanowieniami kodeksu handlowego oznaczony w taki sposób, żeby Rada zawiadowcza a względnie likwidatorowie Spółki mogli z nich bez przeszkody korzystać.

§. 12.

Jak tylko umowa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej (§. 19) i prawo zastawu dla pożyczki pierwszorzędnej według §§. 6 i 7 nowo emitować się mającej, będzie w księdze dla kolei żelaznej zahipotekowane, własność kolei w §. 1 wzmiankowanej z przynależnościami tamże oznaczonemi będzie państwu oddana a to na mocy protokołu w tym względzie spisać się mającego, przez Rząd i Spółkę podpisanego, poczem prawo własności państwa zostanie na nieruchomościach w §. 1 wymienionych zahipotekowane.

Spółka jest obowiązana wydać w czasie właściwym c. k. Rządowi na jego żądanie dokumenty prawne potrzebne do hipotecznego przeniesienia na państwo własności a to niezwłocznie po oddaniu kolei.

§. 13.

Rząd przyjmuje wszystkie osoby, pełniące służbę na c. k. uprzyw. Kolei zachodniej czeskiej i zabezpiecza im wyraźnie prawa nabyte przed dniem dzisiejszym, jakoteż nabyte po tymże dniu za wyraźnem zezwoleniem c. k. Rządu zapewniając

im mianowicie utrzymanie w mocy praw do zaopatrzenia dla nich i dla ich rodzin, tudzież wszelkich innych praw nabytych na zasadzie obowiązującego obecnie statutu emerytalnego Kolei zachodniej czeskiej.

Utworzony staraniem Kolei zachodniej czeskiej dla jej urzędników i sług, tudzież dla ich wdów i sierot instytut emerytalny, jakoteż kasa chorych i fundusz zapomogowy dla sług i robotników kolejowych istnieć będą nadal na podstawie swoich statutów, dopóki statuty te nie zostaną zmienione w sposób w nich przepisany lub dopóki owe instytucje za wzajemnem przyzwoleniem uprawnionych nie zostaną zespolone z takimiż funduszami zaopatrzenia lub dobroczynnemi c. k. kolei rządowych.

Rząd wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki, które Kolei zachodniej czeskiej we względzie funduszu emerytalnego, kasy chorych i funduszu zapomogowego stosownie do istniejących statutów służą lub na niej ciążyą. Prawa służące według tych statutów Radzie zawiadowczej Spółki wykonywać będzie c. k. Rząd.

Tym osobom, którym zarząd Kolei zachodniej czeskiej ze względów słuszności wyznaczył stałe zapomogi roczne, wypłacane będą i nadal te zapomogi podług tego jak zostały wyznaczone.

§. 14.

Gdy umowa niniejsza stanie się skuteczną, nastąpi likwidacya Spółki akcyjnej c. k. uprzyw. Kolei zachodniej czeskiej a to w terminie, który c. k. Rząd wyznaczy. Gdyby termin ten przypadał dopiero po objęciu ruchu przez państwo, w międzyczasie stosowane będą odpowiednio postanowienia §u 10go, ustęp 2.

Likwidacya odbędzie się w sposób przez Rząd zatwierdzony, na rachunek i koszt Spółki, Rząd zaś będzie Spółkę w przywiedzeniu likwidacyi do skutku ile możności wspierał.

Ponieważ stosownie do umowy niniejszej wykonywanie praw koncesyjnych Kolei zachodniej czeskiej przechodzi na państwo, przeto też Spółka staje się wolną od obowiązków koncesyjnych.

§. 15.

Strony kontraktujące zrzekają się zaprzeczenia ważności umowy niniejszej z powodu pokrzywdzenia nad połowę wartości.

§. 16.

W razie sporów, gdyby z umowy niniejszej wynikły, poddają się Strony kontraktujące jurysdykcji c. k. Sądu handlowego w Wiedniu i zgadzają się, żeby takowe rozstrzygane były w postępowaniu sumarycznem.

§. 17.

Postanowienia umowy niniejszej będą miały dla c. k. uprzyw. Kolei zachodniej czeskiej taką samą ważność jak postanowienia statutowe i mają być za zezwoleniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych do statutu Spółki jako dodatek dołączone.

§. 18.

Umowa niniejsza, jakoteż w skutek takowej i w skutek likwidacyi Spółki, stosownie do §u 14go nastąpić mającej, potrzebne przeniesienia majątku, podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty, w szczególności zaś nowe obligacye pierwszorzędne, które stosownie do §§. 6go i 7go umowy mają być emitowane, jakoteż kupony onychże i ich wpis hipoteczny wolne są od opłat i stępli.

Gdyby Spółka od obligacyj pierwszorzędnych, które stosownie do §§. 6go i 7go będą jej wydane, miała opłacać podatek dochodowy za czas aż do rozdzielenia ich między akcyonaryuszów, Zarząd kolei państwa zwróci jej sumę tego podatku.

§. 19.

Umowa niniejsza, wygotowana w dwóch egzemplarzach wolnych od stępli i opłat, nabędzie mocy obowiązującej dla Spółki kolejowej po zatwierdzeniu przez Walne zgromadzenie akcyonaryuszów, które odbyć się ma najpóźniej dnia 31. października 1894, dla c. k. Rządu zaś po zatwierdzeniu drogą ustawodawczą, o które postarać się należy dopiero po uzyskaniu tamtych zatwierdzeń.

Gdyby zatwierdzenie drogą ustawodawczą nie przyszło do skutku aż do 15. maja 1895, Strony kontraktujące nie będą dłużej związane umową.

b)

U m o w a

zawarta w Wiedniu dnia 23. października 1894, pomiędzy c. k. Ministerstwami handlu i skarbu w imieniu c. k. Rządu z jednej strony a Radą zawiadowczą c. k. uprzyw. Kolei granicznej morawskiej z przystąpieniem kuratora ustanowionego rozporządzeniem c. k. Sądu handlowego w Wiedniu z dnia 23. sierpnia 1881, l. 125.222, do zastępowania posiadaczy obligacji pierwszorzędnych rzezczonej Spółki, adwokata nadwornego i rządowego Dra Jana Stirnera z drugiej strony, w przedmiocie kupna c. k. uprzyw. Kolei granicznej morawskiej na rzecz państwa.

§. 1.

Spółka akcyjna c. k. uprzyw. Kolei granicznej morawskiej przelewa na państwo a państwo obejmuje na własność całe przedsiębiorstwo Kolei granicznej morawskiej a mianowicie:

- a) koleje Spółki zapisane w księdze dla kolei żelaznych u c. k. Sądu krajowego w Bernie w szczególności zaś kolej od Zabrzegu do Sobotina będącą przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 6. grudnia 1869, Dz. u. p. Nr. 11 z r. 1870 i kolej od Sternberku do Stredolesi będącą przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 11. września 1871, Dz. u. p. Nr. 115 łącznie z należącymi do Spółki torami i wszelkimi innymi urządzeniami w stacjach dobiegowych Mladków Lichtenów i Zabrzeg;
- b) wszelki materiał stały i ruchomy do ruchu oznaczonych kolei żelaznych służący lub w ogóle do Spółki należący, licząc do niego cały park ruchomy Spółki i zasobowe pary kół, rzeczy inwentarskie, materiały zużywcze i zapasy wszelkiego rodzaju, jak niemniej posiadłości gruntowe Spółki w Księdze dla kolei żelaznych nie zapisane ze wszystkimi przynależnościami;
- c) wszelki inny ruchomy i nieruchomy majątek Spółki, licząc do niego osiągnięte dotychczas a jeszcze nie wyczerpane nadwyżki ruchu obu rzeczonych kolei, jakoteż fundusz ruchu w sumie 90.000 zł. c. k. Dyrekcyi głównej kolei austriackich rządowych przez Spółkę oddany, fundusze zasobowe Spółki, zaległą należność Spółki u c. k. Dyrekcyi głównej kolei austriackich rządowych, w c. k. uprzyw. Powszechnym

austriackim zakładzie kredytowym ziemskim i u Dra Jana Stirnera, kuratora obligacji pierwszorzędnych przez c. k. Sąd ustanowionego; d) c. k. uprzyw. Kolej graniczna morawska przelewa w skutek tego na państwo sposobem cesy wszelkie swoje wierzytelności, mianowicie pretensye do trzecich osób wynikające z budowy i ruchu.

§. 2.

Razem ze stanem czynnym i zasobami majątkowemi Spółki przechodzą na państwo także wszelkie jakiegobądź rodzaju jej passywa, zobowiązania, wydatki, ciężary i długi a mianowicie obejmuje państwo na siebie w sposób określony postanowieniami §u 6go zaspokojenie posiadaczy obligacji pierwszorzędnych, ciężających hipotecznie na kolejach Spółki i wykupienie kuponów resztowych przez Spółkę wydanych, jakoteż wszelkie inne zobowiązania Spółki.

Państwo przeto wchodzi na własny rachunek i niebezpieczeństwo także w toczące się jeszcze sprawy sporne Spółki z trzeciemi osobami jako następcą prawny c. k. uprzyw. Kolei granicznej morawskiej tak, że wytwarza się stosunek na kształt ogólnego dziedzictwa.

§. 3.

Ze względu na postanowienia §§. 1 i 2 c. k. uprzyw. Kolej graniczna morawska niezawisłe od postanowień §. 4go, nie ma już prawa począwszy od dnia dzisiejszego sprzedawać lub obciążać bez poprzedniego pozwolenia c. k. Ministerstwa handlu przedmioty majątku w §. 1 wzmiankowane ani też w ogóle zaciągać zobowiązania dłużne lub czynić wypłaty.

§. 4.

Spółka akcyjna c. k. uprzyw. Kolei granicznej morawskiej zobowiązuje się emitować nowe obligacje pierwszorzędne na obu kolejach w §. 1 oznaczonych hipotecznie zabezpieczone, w sumie imiennej ogółem 12 milionów złotych w. a. czyli 24 miliony koron waluty ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 126 zaprowadzonej, które to obligacje pierwszorzędne, noszące począwszy od dnia 1. września 1894, 4 od sta i w ciągu 69 lat w pełnej wartości imiennej spłacić się mające, będą wszystkie oddane c. k. Rządowi.

Obligacje te, każda na 200 zł. w. a. czyli 400 koron a które w razie potrzeby można łączyć w zapisy opiewające na większe sumy, będą nosły

odsetki i mają być umorzone bez żadnego potrącenia na podatek, należności, stęple lub pod jakimkolwiek innym tytułem.

Wzory i plan umorzenia tych obligacyj podlegają zatwierdzeniu c. k. Rządu.

Stosownie do postanowień §. 2 państwo bierze całkiem na siebie wypłatę odsetek i umorzenie tej pożyczki pierwszorzędnej, której część w sumie 9,028.600 zł. czyli 18,057.200 koron rozdzielona być ma w myśl postanowień §§. 6 i 7 między posiadaczy obligacyj pierwszorzędnych pięcioprocentowych w obiegu będących i między akcyonaryuszów Spółki, reszta zaś 2,971.400 zł. czyli 5,942.800 koron służyć ma na pokrycie przyszłych wydatków wkładowych.

§. 5.

Tytułem wynagrodzenia za przeniesienie własności w §. 1 oznaczone zobowiązuje się c. k. Rząd, niezawisłe od przyjęcia na siebie ciężarów w §§. 2 i 4 przytoczonych, do świadczeń ustanowionych poniżej w §§. 6 i 7.

§. 6.

Celem zupełnego zaspokojenia roszczeń posiadaczy w obiegu będących 38.708 sztuk obligacyj po 200 zł. w. a. srebrem w ogólnej sumie imiennej 7,741.600 zł. w. a. srebrem zaciągniętej przez Spółkę pożyczki pierwszorzędnej pięcioprocentowej w pierwotnej sumie imiennej 8,000.000 zł. w. a. srebrem, wyda c. k. Rząd posiadaczom pierwszorzędnym za każdą sztukę powyższych obligacyj pięćprocentowych po jednej obligacji nowej pożyczki pierwszorzędnej czteroprocentowej w myśl §. 4 nowo zaciągnąć się mającej, w takiej samej sumie imiennej, z odsetkami bieżącymi począwszy od 1. września 1894 i nadto, jako wynagrodzenie za zrzeczenie się ze strony posiadaczy pierwszorzędnych zapłaty zapewnionego im w swoim czasie przez Spółkę piątego procentu od każdych 20 obligacyj w sumie imiennej 4.000 zł. w. a. srebrem istniejącej pożyczki pięćprocentowej, po jednej obligacji w sumie imiennej 200 zł. w. a. czyli 400 koron nowej pożyczki pierwszorzędnej czteroprocentowej, podobnie z odsetkami bieżącymi począwszy od 1. września 1894. Gdyby zaś płatny dnia 1. marca 1895 kupon odsetkowy od będących w obiegu obligacyj pięcioprocentowych musiał być wypłacony w sposób dotychczasowy, co nastąpiłoby wtedy, gdyby umowa niniejsza nie stała się aż do tego czasu skuteczną (§. 17), w takim razie przy wydawaniu nowych obligacyj czteroprocentowych, tylko te nowe obligacje, które mają być wynagrodzeniem za zrzeczenie się piątego procentu będą opatrzone ku-

ponami od 1. marca 1895, natomiast pierwszy kupon obligacyj odpowiadających teraźniejszemu obiegowi będzie płatny 1. września 1895. Za kupony, którychby nie dostawało, winna strona przy wykupnie obligacyj zapłacić wynagrodzenie w gotówce.

Gdyby przy wykupnie istniejących obligacyj pięćprocentowych ilość przedstawionych sztuk była taka, że pozostawałyby reszty, których niemożnaby wyrównać rzeczywistymi sztukami nowej pożyczki, w takim razie c. k. Rząd za te reszty płacić będzie gotówką odpowiedni kursowi równoważnik, przyjmując kurs zbycia nowych obligacyj po 93 za sto, z doliczeniem bieżących odsetek.

Kupony od istniejącej pięcioprocentowej pożyczki pierwszorzędnej płatne dnia 1. września 1894, jakoteż płatne przed tym terminem, ale aż do chwili oddania państwu własności kolei (§. 9) jeszcze nie przedstawione do wykupna, wykupować będzie c. k. Rząd w ustawowym okresie przedawnienia w kasach dotychczas do tego przeznaczonych, płacąc po cztery (4) złote gotówką.

Nadto aż do opływu okresu jednorocznego od chwili, gdy umowa niniejsza stanie się skuteczną (§. 18), c. k. Rząd płacić będzie za kupony resztowe przez Spółkę wydane a mianowicie za wydane w roku 1880 i przez kuratora obligacyj pierwszorzędnych wypowiedziane w ilości 1864 i 2504 sztuk po 1 zł. a za wydane później 863.936 sztuk po 15. c. gotówką bez wszelkiego odciągania ze względu zaś na to, że od 1. marca 1892 nie wydano już żadnych kuponów resztowych, za każdą sztukę powyższych obligacyj pięćprocentowych płacić będzie przy ich oddaniu wynagrodzenie w kwocie 40 c. gotówką.

Szczegółowe postanowienia co do ustanowionego powyżej wykupu obligacyj pierwszorzędnych pięcioprocentowych w obiegu będących i kuponów resztowych umówione będą wcześniej między c. k. Rządem a współpodpisanym kuratorem obligacyj pierwszorzędnych.

§. 7.

C. k. Rząd zobowiązuje się wydać akcyonaryuszom c. k. uprzyw. Kolei granicznej morawskiej za każde 10 sztuk w obiegu będących 45.000 sztuk akcji po 200 zł. w. a. a przeto za każde imienne 2000 zł. jedną obligację w sumie imiennej 200 zł. w. a. czyli 400 koron pożyczki pierwszorzędnej czteroprocentowej według §. 4 nowo emitować się mającej z kuponami, łącznie z tym, który jest płatny 1. marca 1895, reszty zaś nie dające się wyrównać rzeczywistymi sztukami obligacyj pierwszorzędnych

nowej emisji spłacić gotówką, przyjmując kurs zbycia tych obligacyj po 93 za sto z doliczeniem bieżących odsetek.

Nadto za każdą z powyższych akcji płać będzie c. k. Rząd przy ich oddawaniu po 40 c. gotówką.

Wezwanie do wymiany akcji ogłosić należy, po oznajmieniu likwidacyi Spółki, trzy razy w odstępach 14dniowych w sposób statutem przepisany.

§. 8.

Wszelkie dokumenty, plany, książki, rachunki i całe archiwum Spółki, jeszcze w posiadaniu Spółki, będące oddane będą, jak tylko umowa niniejsza stanie się zupełną, c. k. Rządowi, który dokumenty te i dowody zachowywać będzie przez czas odnośnymi postanowieniami kodeksu handlowego oznaczony w taki sposób, żeby Rada zawiadowcza a względnie likwidatorowie Spółki mogli z nich bez przeszkody korzystać.

§. 9.

Jak tylko umowa niniejsza nabędzie dla wszystkich Stron mocy obowiązującej i prawo zastawu dla pożyczki pierwszorzędnej będzie w księdze dla kolei żelaznych zahipotekowane, własność kolei w §. 1 oznaczonych z przynależnościami tamże wskazanymi tudzież z majątkiem ruchomym i nieruchomym tamże wzmiankowanym, jakoteż obligacyi pożyczki pierwszorzędnej, stosownie do §. 4 nowo emitować się mającej w sumie imiennej 12 milionów zł. w. a. czyli 24 miliony koron będzie państwu oddana a to na mocy protokołu w tym względzie spisać się mającego, przez Strony kontraktujące podpisane.

Gdy umowa stanie się zupełną, Spółka jest obowiązana wydać w czasie właściwym c. k. Rządowi na jego żądanie dokumenty prawne potrzebne do hipotecznego przeniesienia własności na państwo.

§. 10.

Po zahipotekowaniu na liniach kolejowych prawa własności państwa nastąpi likwidacya Spółki akcyjnej c. k. uprzyw. Kolei granicznej morawskiej.

Likwidacya odbędzie się na rachunek i na koszt państwa w sposób, który Rząd przepisze.

Likwidatorami będą prócz Delegata przez c. k. Rząd wyznaczonego, ci członkowie, którzy wtedy, gdy likwidacya nastąpi, będą składali Radę zawiadowczą Spółki.

§. 11.

Co do zaliczek z tytułu gwarancyi państwa, jakie c. k. uprzyw. Kolej graniczna morawska dla kolei będącej przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 11. września 1871, Dz. u. p. Nr. 115 otrzymała i jakie obraclunek aż do 1. września 1894 a według okoliczności aż do 1. marca 1895 wykaże, tudzież co do zaliczki Spółce na zasadzie ustawy z dnia 14. grudnia 1877, Dz. u. p. Nr. 112 na pokrycie niedoborów ruchu udzielonej i co do osobnej zaliczki w sumie 74.050 zł., którą Spółka otrzymała na zasadzie ustawy z dnia 21. kwietnia 1879, Dz. u. p. Nr. 69, zgodzono się zobopólnie, że ze względu na postanowienia tak rzeczony koncesyi jak i umowy niniejszej obowiązek zwrotu owych zaliczek i narosłych od nich odsetek nie może już ciężać na Spółce.

§. 12.

Strony kontraktujące zrzekają się zaprzeczenia ważności umowy niniejszej z powodu pokrzywdzenia nad połowę wartości.

§. 13.

W razie sporów, gdyby z umowy niniejszej wynikły, poddają się Strony kontraktujące jurysdykcji c. k. Sądu handlowego w Wiedniu i zgadzają się, żeby takowe rozstrzygane były w postępowaniu sumarycznem.

§. 14.

Postanowienia umowy niniejszej będą miały dla c. k. uprzyw. Kolei granicznej morawskiej taką samą ważność jak postanowienia statutowe i mają być za zezwoleniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych do statutu Spółki jako dodatek dołączone.

§. 15.

Współpodpisany kurator, adwokat nadworny i rządowy Dr. Jan Stirner, ustanowiony przez Sąd do zastępowania praw posiadaczy obligacyi pierwszorzędnych pięcioprocentowych c. k. uprzyw. Kolei

granicznej morawskiej w obiegu będących oświadczając z zastrzeżeniem zezwolenia Władzy kuratelnej o które postara się w najbliższym czasie, że przystępuje do całej osnowy postanowień umowy niniejszej z zrzeczeniem się prawa wypowiedzenia co do kuponu resztowego i że imieniem posiadaczy obligacji pierwszorzędnych i kuponów resztowych rzeczonoj Spółki, których zastępuje, nie będzie wnosił żadnych dalszych roszczeń do Spółki a względnie do c. k. Rządu jako jej prawnego następcy, prócz tych, które z umowy niniejszej wynikają.

Natomiast c. k. Rząd daje zapewnienie, że jako następca prawny Spółki zaspokoi z własnych funduszków koszta kurateli narosłe aż do jej uchylenia, co nastąpić ma najpóźniej aż do dnia, w którym skończy się likwidacja Spółki a to w sumach, które on sam sprawdzi i uzna, tudzież wszystkie koszta, jakie sprowadzi wykonanie umowy niniejszej, w szczególności zaś także koszta wygotowania nowych obligacyj, wykupna obligacyj, kuponów resztowych, akcyj, jakoteż koszta odnośnych ogłoszeń, równie jak wszelkie inne wydatki administracyjne z powodu wykonania postanowień §. 2 potrzebne.

§. 16.

Umowa niniejsza, jakoteż potrzebne w skutek takowej i w skutek likwidacji Spółki, stosownie do §. 10 nastąpić mającej potrzebne przeniesienia majątku, podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty, w szczególności zaś także dokumenty, deklaracje, podania i wpisy ze wszystkimi załączkami wygotować się mające w celu wykreslenia w Księdze dla kolei żelaznych istniejącej pożyczki pierwszorzędnej pięcioprocentowej, jakoteż nowe obligacje pierwszorzędne, które stosownie do §. 4 umowy niniejszej będą emitowane, wreszcie zhipotekowanie tych ostatnich, wszystko to wolne jest od stępli i opłat.

§. 17.

Umowa niniejsza wygotowana w trzech egzemplarzach wolnych od stępli i opłat nabędzie mocy obowiązującej dla Spółki po zatwierdzeniu przez Walne zgromadzenie akcyonaryuszów, które zwołane być ma najpóźniej aż do końca października 1894, dla kuratora obligacyj pierwszorzędnych za przyzwoleniem Władzy kuratelnej, które jak najszybciej ma być wyjednane, dla c. k. Rządu zaś po zatwierdzeniu drogą ustawodawczą, o które postarać się należy dopiero po uzyskaniu tamtych zatwierdzeń.

Gdyby zatwierdzenie drogą ustawodawczą nie przyszło do skutku aż do 15. maja 1895 Strony kontraktujące nie mają dłużej wiązać się umową.

c)

U m o w a

zawarta w Wiedniu dnia 7. czerwca 1894,

pomiędzy c. k. Ministerstwami handlu i skarbu w imieniu c. k. Rządu z jednej strony a Radą zawiadowczą Kolei centralnej morawsko-śląskiej z przystąpieniem kuratora ustanowionego rozporządzeniem c. k. Sądu handlowego w Wiedniu z dnia 21. maja 1886, l. 83314/6, do zastępowania posiadaczy obligacyj pierwszorzędnych rzeczonoj Spółki, adwokata nadwornego i rządowego Dra Alojzego Millanicha z drugiej strony, w przedmiocie kupna Kolei centralnej morawskiej na rzecz państwa.

§. 1.

Spółka akcyjna Kolei centralnej morawsko-śląskiej przelewa na państwo a państwo obejmuje na własność począwszy od dnia 1. stycznia 1895, kolej żelazną zapisaną w Księdze dla kolei żelaznych u c. k. Sądu krajowego w Bernie, będącą przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 77, to jest kolej od Olomuńca na Bruntal i Karniów do granicy krajowej austriacko-pruskiej z odnogami od Karniowa z jednej strony do Opawy, z drugiej na Jędrychów do granicy krajowej w kierunku Ziegenhalsu, łącznie z kolejami podjazdowymi do Spółki należącymi, torami i wszelkimi innymi zakładami w stacjach dobiegowych, domem mieszkalnym dla robotników w Karniowie, domem dla urzędników w dworcu olomunieckim i śpiączarnią zbożową w Opawie, nadto łącznie z wszelkim materiałem stałym i ruchomym do utrzymywania ruchu na rzeczonych kolejach służącym lub w ogóle do Spółki należącym, z całym parkiem wozowym Spółki, przedmiotami zasobowymi i inwentarskimi, materiałami zużywcami i zapasami wszelkiego rodzaju, jakoteż łącznie z posiadłością gruntową Spółki niezapisaną w Księdze dla kolei żelaznych ze wszystkimi przy należytościami.

Zastrzega się państwu przejęcie na siebie jako następcę prawnego Spółki kontraktów dotyczących się kolei podjazdowych i wszelkich innych kontraktów dotyczących się ruchu kolejowego, o ile c. k. Rząd uzna utrzymanie tychże za pożyteczne dla przyszłej eksploatacji tych kolei na rzecz państwa.

§. 2.

Ze względu na postanowienie §. 1, Spółka począwszy od dnia dzisiejszego nie ma już prawa

sprzedawać lub zastawiać bez zezwolenia c. k. Ministerstwa handlu przedmiotów majątku w §. 1 wymienionych ani też zawierać takich umów co do ruchu i zarządu kolei Spółki, których skuteczność miałyby trwać po dniu 1. stycznia 1895.

Spółka odpowiedzialna jest za wszystkie jakieby się pod tym względem okazały ubytki i obciążenia kolei.

Spółka jednak bierze na siebie zobowiązanie, że natychmiast w porozumieniu z c. k. Rządem poczyni kroki potrzebne, iżby budowa leżącej w Śląsku części połączenia kolejowego Opawa—Raciborz, w traktacie między Austrią i Węgrami a Niemcami z dnia 14. marca 1885, Dz. u. p. Nr. 95, przewidzianego i potrzebne z tego powodu rozszerzenie dworca kolejowego Spółki w Opawie były niezwłocznie rozpoczęte i w taki sposób popierane, żeby te zakłady kolejowe mogły być skończone i na użytek publiczny oddane bądź co bądź w tym terminie, który ustanowiony jest na skończenie pruskiego szlaku dobiegowego.

Gdy umowa niniejsza stanie się skuteczną, Rząd zwróci Spółce wydatki jakie na powyższe budowle poniesie, które w swoim czasie mają być należycie udowodnione, jakoteż odsetki od nich rzeczywiście narosłe, nie licząc jednak odsetek od odsetek.

§. 4.

Spółka akcyjna Kolei centralnej morawsko-śląskiej zobowiązuje się emitować obligacje pierwszorzędne na kolejach w §. 1 oznaczonych hipotecznie zabezpieczyć się mające, w sumie ogólnej 16.500.000 zł. w. a. czyli 33.000.000 miliony koron waluty ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 126, zaprowadzonej, które począwszy od 1. stycznia 1895 nieść będą 4 od sta bez wszelkiego odciągania na podatek należytości lub pod jakimkolwiek innym tytułem i mają być spłacone najpóźniej aż do 1. grudnia 1965 w pełnej wartości imiennej.

Wzory i plan umorzenia tych obligacyj na 300 zł. w. a. opiewających a które w razie potrzeby mogą być łączone w zapisy na wyższe sumy opiewające, tudzież warunki zbycia sztuk, które Spółka sprzedawać będzie, podlegają zatwierdzeniu c. k. Rządu.

§. 4.

Płacenie odsetek od obligacyj pierwszorzędnych według §. 3 emitować się mających i umorzenie tych obligacyj, których część w sumie 14.228.400 zł.

czyli 28,456,800 koron stanowić ma wynagrodzenie dla Spółki za przeniesienie własności w §. 1 oznaczone, reszta zaś w sumie 2 271.600 zł. w. a. czyli 4,543.200 koron oddana będzie do wolnego rozrządzenia państwu na pokrycie kosztów przyszłych wkładów i na rozszerzenie przedsiębiorstwa kolejowego, obejmie państwo na karb własnych funduszków z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1895.

§. 5.

Celem zupełnego zaspokojenia roszczeń posiadaczy w obiegu będących 44.890 sztuk obligacyj po 300 zł. w. a. pożyczki pierwszorzędnej pięcioprocentowej zaciągniętej przez Spółkę w roku 1870, zobowiązuje się Spółka z nowych czteroprocentowych obligacyj pierwszorzędnych, które stosownie do §. 4, będą jej zostawione rozdzielić sumę imienną 13,467.000 zł. czyli 26,934.000 koron między posiadaczy pięcioprocentowych obligacyj w taki sposób, że za każdą pięcioprocentową obligacją z należącym do niej talonem wyda im jedną obligacją na 300 zł. czyli 600 koron nowej pożyczki pierwszorzędnej czteroprocentowej z odsetkami od 1. stycznia 1895.

Nadto posiadaczom obligacyj pierwszorzędnych w obiegu będących, oprócz zapłaconej im dnia 1. czerwca 1894 kwoty 7 zł. 80 c. gotówką od sztuki na zaspokojenie raty odsetkowej 1. stycznia 1881 płatnej, zapłaci Spółka z pozostających jej aktywów (§ 7, ustęp 3 i 4) po zamknięciu rachunku ruchu 1894 roku, jeszcze dalszą kwotę w gotówce po 5 zł. od sztuki z tem zastrzeżeniem, że jeśli czyste dochody kolei w roku 1894 przeniosą sumę 480.000 zł. owę ostatnią wypłatę w gotówce, o ile zwiększone dochody na to pozwolą, podwyższy aż do 6 zł. od sztuki.

Powyższemi świadczeniami i wypłatami w gotówce umorzone zostaną w zupełności mianowicie także zaległe należytości odsetkowe rzeczonych posiadaczy obligacyj niezawisłe od postanowienia §. 11, ustęp ostatni.

§. 6.

Z nowych obligacyj pierwszorzędnych czteroprocentowych stosownie do §. 4 Spółce zostawionych, użyta będzie dalsza suma imienna 616.200 zł. czyli 1,232.400 koron podobnie z odsetkami bieżącymi od 1. stycznia 1895 celem sprowadzenia likwidacji Spółki, łącznie z aktywami w posiadaniu Spółki zostającymi, na zaspokojenie długów, gdyby

zaś pozostała reszta, takowa ma być rozdzielona równo między akcyonaryuszów.

Nadto oprócz zastrzeżonego w §. 2 zwrotu kosztów za część austriacką połączenia kolejowego między Opawą a Raciborzem wydana będzie Spółce tytułem wynagrodzenia za pokryte przez nią z przychodów bieżących wydatki na sprawienie zapasu materiałów przewyższającego prawidłowe zaopatrzenie kolei i przedmiotów inwentarskich zasobowych, suma imienna 145 200 zł. czyli 290.4000 koron w nowych obligacjach czteroprocentowych z odsetkami od 1. stycznia 1895.

§. 7.

Zarząd ruchu kolei w §. 1 oznaczonej obejmuje Rząd na własny rachunek począwszy od dnia 1. stycznia 1895.

Gdyby zaś objęcie zarządu ruchu rzeczonyj kolei przez Rząd w terminie powyższym nie mogło przyjść do skutku, Spółka obowiązana jest utrzymywać nadal ruch kolei bez osobnego wynagrodzenia na rachunek państwa według poleceń c. k. Dyrekcji głównej kolei austriackich rządowych, w którym to razie wszelkie dochody i wydatki zarządu ruchu, jakie narosną począwszy od tego terminu, przejdą na rzecz Rządu lub będą przezeń ponoszone.

Czyste dochody, jakie wypadną z obrachunku uczynionego aż do końca 1894 roku, zatrzyma dla siebie Spółka, która również wziąć ma na siebie wszelkie należności obrachunkowe i pasywa odnoszące się do budowy i ruchu kolei, aż do powyższego terminu.

Podobnież pozostają własnością Spółki wszelkie aktywa, które stosownie do postanowień §. 1 umowy niniejszej nie mają przejść na państwo a w szczególności zasoby kasowe w gotówce i w papierach, zaległe należności itp.

§. 8.

Jednocześnie z oddaniem kolei w posiadanie i zarząd państwa (§. 7) wszelkie w posiadaniu Spółki będące dokumenty, plany, książki, rachunki i całe archiwum Spółki, o ile dowody te nie są potrzebne do załatwienia spraw bieżących i do likwidacji Spółki, oddane będą c. k. Rządowi, który dokumenty te i dowody zachowywać będzie przez czas odnośnymi postanowieniami kod.ksu handlowego oznaczony, w taki sposób, żeby Rada zawiadowcza a względnie likwidatorowie Spółki mogli z nich bez przeszkody korzystać.

§. 9.

Jak tylko umowa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej (§. 17) i prawo zastawu dla pożyczki pierwszorzędnej w sumie imiennej 16,500 000 zł. czyli 33,000.000 koron według §. 3 nowo emitować się mającej będzie w Księdze dla kolei żelaznych zabezpieczone, własność kolei w §. 1 wzmiankowanej z przynależnościami tamże oznaczonemi będzie państwu oddana a to na mocy protokołu w tym względzie spisać się mającego, przez Rząd i Spółkę podpisanego, poczem prawo własności państwa zostanie na nieruchomościach w §. 1 wymienionych zabezpieczone.

Spółka jest obowiązana wydać w czasie właściwym c. k. Rządowi na jego żądanie dokumenty prawne potrzebne do hipotecznego przeniesienia na państwo własności a to niezwłocznie po oddaniu kolei.

§. 10.

Rząd przyjmuje wszystkie osoby, pełniące służbę na Kolei centralnej morawsko-śląskiej i zabezpiecza im wyraźnie prawa nabyte przed dniem dzisiejszym jakoteż nabyte po tymże dniu za wyraźnym zezwoleniem c. k. Rządu, zapewniając im mianowicie utrzymanie w mocy praw do zaopatrzenia dla nich i ich rodzin, tudzież wszelkich innych praw nabytych na zasadzie obowiązującego obecnie statutu emerytalnego Kolei centralnej morawsko-śląskiej.

Utworzony staraniem Kolei centralnej morawsko-śląskiej dla jej urzędników i sług tudzież dla ich wdów i sierót instytut emerytalny, jakoteż kasa chorych dla sług i robotników kolejowych istnieć będą nadal na podstawie swoich statutów dopóki statuty te nie zostaną zmienione w sposób w nich przepisany, lub dopóki owe instytucje za wzajemnem przyzwoleniem uprawnionych nie zostaną zespolone z takimiż funduszami zaopatrzenia lub dobroczynności c. k. kolei rządowych.

Rząd wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki, które Kolei centralnej morawsko-śląskiej we względnie powyższych instytutów stosownie do istniejących statutów służą lub na niej ciąży. Prawa służące według tych statutów Radzie zawiadowczej Spółki wykonywać będzie c. k. Rząd.

Tym osobom, którym Zarząd Kolei centralnej morawsko-śląskiej ze względów słuszności wyznaczył stałe zapomogi roczne, wypłacane będą i nadal te zapomogi podług tego jak zostały wyznaczone.

§. 11.

Gdy umowa niniejsza stanie się skuteczną, nastąpi likwidacja Spółki akcyjnej Kolei centralnej morawsko-śląskiej.

Likwidacja odbędzie się w sposób przez Ministerstwo handlu zatwierdzony na rachunek i koszt Spółki.

Również wyłącznie sama Spółka ponieść ma koszta kurateli, tudzież koszta spłacenia wydanych, jeszcze nie przedawnionych kuponów istniejących obligacyj pierwszorzędnych pięcioprocentowych.

§. 12.

Strony kontraktujące zrzekają się zaprzeczenia ważności umowy niniejszej z powodu pokrzywdzenia nad połowę wartości.

§. 13.

W razie sporów, gdyby z umowy niniejszej wynikły, poddają się Strony kontraktujące jurysdykcji c. k. Sądu handlowego w Wiedniu i zgadzają się, żeby takowe rozstrzygane były w postępowaniu sumarycznym.

§. 14.

Postanowienia umowy niniejszej będą miały dla Kolei centralnej morawsko-śląskiej taką samą ważność, jak postanowienie statutowe i mają być za zezwoleniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych do statutu Spółki jako dodatek dołączone.

§. 15.

Współpodpisany kurator adwokat nadworny i rządowy Dr. Alojzy Millanich, ustanowiony przez Sąd do zastępowania praw posiadaczy obligacyj pierwszorzędnych Kolei centralnej morawsko-ślą-

skiej, w obiegu będących, oświadcza z zastrzeżeniem zezwolenia Władzy kuratelnej, o które postara się w najbliższym czasie, że przystępuje do całej osnowy postanowień umowy niniejszej i że imieniem posiadaczy obligacyj pierwszorzędnych rzeczony Spółki kolejowej, których zastępuje, nie będzie wynosił żadnych dalszych roszczeń do Spółki a względnie do c. k. Rządu jako jej prawnego następcy, prócz tych, które z umowy niniejszej wynikają.

§. 16.

Umowa niniejsza, jakoteż potrzebne w skutek takowej i w skutek likwidacji Spółki, stosownie do §. 11go nastąpić mającej, przeniesienia majątku, podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty, w szczególności zaś dokumenty, deklaracje i podania ze wszystkimi załączkami wygotować się mające w celu wykreślenia w Księdze dla kolei żelaznych istniejącej pożyczki pierwszorzędnej pięcioprocentowej, jakoteż nowe obligacje pierwszorzędne, które stosownie do §. 3go umowy niniejszej będą emitowane, wreszcie zahipotekowanie tychże w Księdze dla kolei żelaznych, wszystko to wolne jest od opłat i stępli.

§. 17.

Umowa niniejsza wygotowana w trzech egzemplarzach wolnych od stępli i opłat, nabędzie mocy obowiązującej dla Spółki, po zatwierdzeniu przez Walne zgromadzenie akcyonaryuszów, które niezwłocznie ma być zwołane, dla kuratora obligacyj pierwszorzędnych, za przyzwoleniem Władzy kuratelnej, które jak najrychlej ma być wyjednane, dla c. k. Rządu zaś po zatwierdzeniu drogą ustawodawczą, o które postarać się należy dopiero po użyciu tamtych zatwierdzeń.

Gdyby zatwierdzenie drogą ustawodawczą nie przyszło do skutku aż do 15. grudnia 1894, Strony kontraktujące nie będą dłużej związane umową.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1895 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1895**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " . . . 12 " " " 1879 " 1888 " . . . 20 "	" " 1889 " 1894 " . . . 60 zł.

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1895:

Rocznik	1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik	1865 za . . .	2 zł. — c.	Rocznik	1881 za . . .	2 zł. 20 c.
"	1850 " . . .	5 " 25 "	"	1866 " . . .	2 " 20 "	"	1882 " . . .	3 " — "
"	1851 " . . .	1 " 30 "	"	1867 " . . .	2 " — "	"	1883 " . . .	2 " 50 "
"	1852 " . . .	2 " 60 "	"	1868 " . . .	2 " — "	"	1884 " . . .	2 " 50 "
"	1853 " . . .	3 " 15 "	"	1869 " . . .	3 " — "	"	1885 " . . .	1 " 80 "
"	1854 " . . .	4 " 20 "	"	1870 " . . .	1 " 40 "	"	1886 " . . .	2 " 30 "
"	1855 " . . .	2 " 35 "	"	1871 " . . .	2 " — "	"	1887 " . . .	2 " 50 "
"	1856 " . . .	2 " 45 "	"	1872 " . . .	3 " 20 "	"	1888 " . . .	4 " 20 "
"	1857 " . . .	2 " 85 "	"	1873 " . . .	3 " 30 "	"	1889 " . . .	3 " — "
"	1858 " . . .	2 " 40 "	"	1874 " . . .	2 " 30 "	"	1890 " . . .	2 " 70 "
"	1859 " . . .	2 " — "	"	1875 " . . .	2 " — "	"	1891 " . . .	3 " — "
"	1860 " . . .	1 " 70 "	"	1876 " . . .	1 " 50 "	"	1892 " . . .	5 " — "
"	1861 " . . .	1 " 50 "	"	1877 " . . .	1 " — "	"	1893 " . . .	3 " — "
"	1862 " . . .	1 " 40 "	"	1878 " . . .	2 " 30 "	"	1894 " . . .	3 " — "
"	1863 " . . .	1 " 40 "	"	1879 " . . .	2 " 30 "			
"	1864 " . . .	1 " 40 "	"	1880 " . . .	2 " 20 "			

Rocznik 1894 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1894 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko **za opłatą należytości handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ **wszystkie roczniki 1849 aż do 1894 włącznie** wydania niemieckiego i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1894 włącznie)** są **całkowicie uzupełnione**, przeto począwszy od roku 1895 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełniania zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało **zestawianie podług materyj.**

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 15. grudnia 1894.

(Zawiera Nr. 230—231.)

230.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 6. grudnia 1894,

upoważniające c. k. Komorę główną w Ustiu n. Ł. do kredytowania płatnych kwot cła przywozowego.

C. k. Komorę główną w Ustiu n. Ł. zalicza się do tych komor głównych, które upoważnione są do kredytowania płatnych kwot cła przywozowego w myśl postanowień rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 15. stycznia 1862 (Dz. u. p. Nr. 6).

Plener r. w.

231.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych tudzież Ministrem wyznań i oświecenia z dnia 7. grudnia 1894,

tyczące się dozwoleń pracy niedzielnej w dniu 23. grudnia 1894.

Na zasadzie §u 75go ustawy z dnia 8. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 22), którą ustawa przemysłowa

została zmieniona i uzupełniona, dozwala się pracy niedzielnej w dniu 23. grudnia 1894 z rozszerzeniem granic rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 12. maja 1894 (Dz. u. p. Nr. 85), artykuł I, punkt 11 i artykuł II ustanowionych:

przy sprzedaży drobnej w przemyśle handlowym, jakoteż przy sprzedaży towarów w przemyśle produkcyjnym a to bez względu gdzie się znajduje siedziba przemysłu, aż do godziny 3 popołudniu;

w handlu żywności na obszarze miasta Wiednia i policyi wiedeńskiej, na obszarze miasta Pragi i policyi praskiej, na obszarach miast Tryestu, Lwowa, Grazu i Berna, nakoniec na obszarze miasta Krakowa i na obszarze miasta Podgórze do obszaru policyi krakowskiej wcielonego, tudzież w osadach liczących według ostatniego spisu ludności najmniej 20.000 mieszkańców, oprócz tego powtórnie po godzinie 6 wieczorem najdłużej przez dwie godziny.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej w dniu oznaczonym.

Bacquehem r. w. Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1895 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1895**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " . . . 12 " " 1879 " 1888 " . . . 20 "	" " 1888 " włącznie . . . 60 zł.

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1895:

Rocznik	1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik	1865 za . . .	2 zł. — c.	Rocznik	1881 za . . .	2 zł. 20 c.
"	1850 " . . .	5 " 25 "	"	1866 " . . .	2 " 20 "	"	1882 " . . .	3 " — "
"	1851 " . . .	1 " 30 "	"	1867 " . . .	2 " — "	"	1883 " . . .	2 " 50 "
"	1852 " . . .	2 " 60 "	"	1868 " . . .	2 " — "	"	1884 " . . .	2 " 50 "
"	1853 " . . .	3 " 15 "	"	1869 " . . .	3 " — "	"	1885 " . . .	1 " 80 "
"	1854 " . . .	4 " 20 "	"	1870 " . . .	1 " 40 "	"	1886 " . . .	2 " 30 "
"	1855 " . . .	2 " 35 "	"	1871 " . . .	2 " — "	"	1887 " . . .	2 " 50 "
"	1856 " . . .	2 " 45 "	"	1872 " . . .	3 " 20 "	"	1888 " . . .	4 " 20 "
"	1857 " . . .	2 " 85 "	"	1873 " . . .	3 " 30 "	"	1889 " . . .	3 " — "
"	1858 " . . .	2 " 40 "	"	1874 " . . .	2 " 30 "	"	1890 " . . .	2 " 70 "
"	1859 " . . .	2 " — "	"	1875 " . . .	2 " — "	"	1891 " . . .	3 " — "
"	1860 " . . .	1 " 70 "	"	1876 " . . .	1 " 50 "	"	1892 " . . .	5 " — "
"	1861 " . . .	1 " 50 "	"	1877 " . . .	1 " — "	"	1893 " . . .	3 " — "
"	1862 " . . .	1 " 40 "	"	1878 " . . .	2 " 30 "	"	1894 " . . .	3 " — "
"	1863 " . . .	1 " 40 "	"	1879 " . . .	2 " 30 "			
"	1864 " . . .	1 " 40 "	"	1880 " . . .	2 " 20 "			

Rocznik 1894 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1894 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za **opłatą należycie handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Pomieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1894 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1894 włącznie) są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1895 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełniania zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie podług materyj.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 18. grudnia 1894.

(Zawiera Nr. 232.)

232.

Patent cesarski z dnia 16. grudnia 1894,

tyczący się zwołania sejmów krajowych czeskiego, dalmackiego, galicyjsko-lodomeryjsko-krakowskiego, dolno-austryackiego i górno-austryackiego, salzburskiego, styryjskiego, karyntyjskiego, krańskiego, bukowińskiego, morawskiego, śląskiego, tyrolskiego, vorarlberskiego, istryjskiego, gorycko-gradyjskiego, tudzież sejm miasta Tryestu i jego okręgu.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

król węgierski i czeski, dalmatyński, ohorwacki, sławoński, galicyjski, lodomeryjski i illiryjski; król jerozolimski itd.; arcyksiążę austryacki; wielki książę tokański i krakowski; książę lotaryński, salzburski, styryjski, karyntyjski, krański i bukowiński; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia morawski; książę górno- i dolno-śląski, modeński, parmański, piaceni i gwastalski, oświęcimski i zatorski, cieszyński, friaulski, dubrownicki i zadarski; uksiążęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu,

Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; książę na Trydencie i Bryksenie; margrabia górno- i dolno-łużycki i istryjski; hrabia na Hohenemsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; pan na Tryeście, Kotorze i windyjskiej marchii; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejmy krajowe czeski, dolno-austryacki i górno-austryacki, styryjski, morawski, śląski, tudzież gorycko-gradyjski zwołane są na dzień 27. grudnia 1894, — sejmy krajowe galicyjsko-lodomeryjsko-krakowski i krański na dzień 28. grudnia 1894, — sejmy krajowe salzburski, karyntyjski, bukowiński i tyrolski na dzień 3. stycznia 1895, — sejmy krajowe dalmacki, istryjski, tudzież sejm Tryestu i jego okręgu na dzień 10. stycznia 1895 a sejm krajowy vorarlberski na dzień 14. stycznia 1895 do miejsc na ich zebranie w ustawie oznaczonych.

Dan w naszym stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia 16. grudnia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego czwartego, Naszego panowania czterdziestego siódmego roku.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.	Falkenhayn r. w.
Weltersheimb r. w.	Bacquehem r. w.
Schönborn r. w.	Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w.	Plener r. w.
Jaworski r. w.	

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XC. — Wydana i rozesłana dnia 20. grudnia 1894.

(Zawiera Nr. 233—237.)

233.

Dokument koncesyjny z dnia 6. listopada 1894.

na kolej lokalną od Beneszowa do Wlaszima.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki. Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Śląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; książęcy Hrabia na Habsburgu i Tyrolu
itd. itd. itd.

Gdy Jan Neubauer, przewodniczący powiatu i Leopold Hufnagl, główny dyrektor dóbr we Wlaszimie podali prośbę o udzielenie im koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej od Beneszowa do Wlaszima, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonym koncesyonaryuszom koncesyą niniejszą na zasadzie ustaw o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia

27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 198), tudzież ustawy z dnia 22. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 129), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna ze szlakiem normalnym od stacyi Beneszów kolei Cesarza Franciszka Józefa do Wlaszima.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należności od wszelkich umów, które przedsięwzięcie kolei lokalnej zawrze, od podań, które wniesie i od dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyjących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyjących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcyj wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Kolei, w §. 1 wzmiankowanej, zapewnia Rząd gwarancją czystego dochodu rocznego, który wyrównywać ma sumie potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i umorzenie pożyczki w Banku krajowym królestwa czeskiego w celu zgromadzenia kapitału zaciągnąć się mającej w sumie imiennej 900.000 zł. w. a. papierami, a która w przeciągu 76 lat ma być umorzona a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostającą uzupełni Rząd.

Zagwarantowany czysty dochód roczny ustanawia się na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 76go roku okresu koncesyjnego w sumie maksymalnej 37.946 zł. w. a.

§. 4.

Z czystego dochodu rocznego w §. 3 zagwarantowanego obracać należy na umorzenie pożyczki, która ma być zaciągnięta taką kwotą, jaką Rząd wyznaczy, stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jego zatwierdzeniu, według którego cały kapitał zakładowy (§ 12) umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego.

Umorzenie pożyczki ma pierwszeństwo przed umorzeniem akcyj.

§. 5.

Dodatek, który Rząd ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancyi, wydawany będzie po poprzednim sprawdzeniu przedstawionego ze wszystkimi do-

wodami rachunku rocznego, najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tego rachunku.

Jednakże na wykupno płatnych kuponów od obligacyj pierwszorzędných, skarb będzie i pierwiej wypłacał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzzonej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego i jeżeli koncesyonaryusze będą o to prosili na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznem stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy po upływie roku ruchu, okazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonaryusze winni niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowemi odsetkami.

Z roszczeniem do dopłaty od Rządu zgłaszać się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odpowiedniego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

§. 6.

Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma niezwłocznie Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku tym zaspokojenie płatnych odsetek ma pierwszeństwo przed zwrotem zaliczek.

Zaliczki lub odsetki, nie wypłacone jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

§. 7.

Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycyą wydatkową.

Toż samo rozumie się o dodatku za zawiadownictwo Bankowi krajowemu królestwa czeskiego od pożyczki płacić się mającym w wysokości $\frac{1}{8}$ od sta każdoczesnej nieumorzonej kwoty pożyczki, jakoteż o podatkach i należnościach, któreby temu Bankowi miały być zwracane.

Od dopłat rządowych niema przedsiębiorstwo opłacać podatku dochodowego.

§. 8.

Budowę kolei żelaznej w §. 1ym wzmiankowanej, rozpocząć należy jak najrychlej, a skończyć ją najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy na użytek publiczny natychmiast i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesyonaryusze na żądanie Rządu stosowną kaucyą a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań z winy koncesyonaryuszów, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 9.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 10.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, Ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 11.

Budowa kolei koncesyonowanej wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo handlu, pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem Ministerstwa handlu i Urzędu kolei lokalnych a względnie Dyrekcji głównej kolei austriackich rządowych.

Budowa i dostawy powierzane być mają na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu ułożonego przy odpowiednim wpływie funkcyonaryuszów rządowych, z bezpośrednim współdziałaniem Rządu i według warunków stosowanych pospolicie na kolejach rządowych.

Roboty budownicze powierzać należy na podstawie warunków przez Rząd zatwierdzonych, oddzielnie od gromadzenia kapitału. Toż samo tyczy się wszelkich dostaw, z jedynym wyjątkiem co do tych, które zapewnione być mają objęciem akcyj zakładowych przez strony interesowane.

Wartość dostawy materiałów, odstąpić się mających gruntów i wszelkich innych świadczeń, które objęciem akcyj zakładowych mają być zapewnione, oceniana być ma według pozycyi kosztorysu, które przez Rząd będą zbadane a według okoliczności drogą sądowego oszacowania.

Tabor kolejowy, szyny i wszelkie inne części składowe kolei, jakoteż wszelkie przedmioty do jej urządzenia mają być nabywane wyłącznie z fabryk krajowych.

Wyjątku od tego postanowienia dozwolić może Ministerstwo handlu tylko w takim razie, gdyby udowodniono, że fabryki krajowe nie zdołają dostarczyć wszystkiego pod temi samemi warunkami, co się tyczy ceny, gatunku i czasu dostawy, jakie ofiarują fabryki zagraniczne.

§. 12.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobnej Spółki akcyjnej do prowadzenia przedsiębiorstwa kolei miejscowej koncesyonowanej i Spółka ta wniesć ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż iniennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, na kosztą sprawienia parku kolejowego, za zezwoleniem Rządu rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież kwoty,

którą Rząd wyznaczy na zakupno zapasu materiałów i dotacyj kasowych łącznie z odsetkami interkalarnymi w ciągu czasu budowy rzeczywiście zapłaconemi, ratami amortyzacyjnymi i stratą na kursie rzeczywiście poniesioną przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Kontrakt zawrzeć się mający z Bankiem królestwa czeskiego w przedmiocie pożyczki, statut Spółki jakoteż formularze akcyj, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

W statucie Spółki akcyjnej, która ma być utworzona, zamieścić należy postanowienie, że wszyscy członkowie władzy kierującej (rady zawiadowczej, dyrekcji), winni być obywatelami austriackimi i winni mieć siedzibę w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

§. 13.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach rządowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i żandarmeryi a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesjonariusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupu i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonariuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesjonariuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędowo podane do wiadomości.

Zohowiązania te ciężą na koncesjonariuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwym dopełnienie ich na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej i urządzonej z dozwolonemi ułatwieniami.

Koncesjonariusze zobowiązują się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 14.

Koncesjonariusze obowiązani są każdego czasu w razie uruchomienia wojska lub wojny wstrzymać ruch na kolei koncesjonowanej bez pretensyi do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, o ile Władza wojskowa uzna to za potrzebne.

§. 15.

Pod względem przewozu korpusów Straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.), stosowane być mają odpowiednio opłaty taryfowe zniżone istniejące dla transportów wojskowych.

§. 16.

Ruch na kolei, na którą daje się niniejszy dokument koncesyjny, będzie utrzymywał Rząd w ciągu całego okresu koncesyjnego na rachunek koncesjonariuszów a koncesjonariusze będą obowiązani zwrócić administracji kolei żelaznych rządowych koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone. Warunki utrzymywania ruchu określone będą w osobnej umowie, którą w tym względzie Rząd zawrze z koncesjonariuszami.

Dopóki kolej będzie istotnie używała gwarancji państwa lub dopóki zaliczki z tytułu gwarancji wypłacone, nie będą państwu zwrócone, Rząd będzie miał prawo wydawania według własnego uzna-

nia postanowień co do urządzeń ruchu, co do ustanowienia taryf dla przewozu osobowego i towarowego, jakoteż klasyfikacji towarów i wszelkich warunków pobocznych, dotyczących się przewozu towarów, tudzież świadczeń przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz niektórych gałęzi służby publicznej, mianowicie na rzecz zarządu pocztowego i zakładu telegrafów rządowych, przyczem będzie miał wzgląd na istniejące stosunki obrotu.

Zresztą uregulowanie taryf pasażerskich i towarowych, jakoteż świadczeń na cele publiczne, zastrzeżone jest na zawsze ustawodawstwu i koncesyonaryusze obowiązani są poddać się takiej regulacji.

§. 17.

Koncesyonaryusze obowiązani są dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przysyłać lub pozwolić przysyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywanej.

Wynagrodzenie, które za to ma być płacone, ustanowione będzie według przepisów dołączonych jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dz. u. p. z roku 1886, strona 63.

§. 18.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §. 8ym zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu z winy koncesyonaryuszków nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 19.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty w myśl postanowień ustępu 1. obliczony nie wynosił najnniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do programowego oprocentowania i umorzenia pożyczki w Banku krajowym królestwa czeskiego zaciągniętej (§. 3) z doliczeniem rocznej potrzebnej do oprocentowania po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszom kwoty potrzebne do umówionego oprocentowania i umorzenia pożyczki aż do zupełnego spłacenia takowej a to w umówionych terminach płatności, natomiast za kapitał akcyjny płacić się będzie dochód średni w myśl ustępu 1go po strąceniu tych kwot pozostały a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną tamże wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwea i 31. grudnia każdego roku.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych wziąć na siebie spłacenie obligacyj pierwszorzędných w chwili odkupienia nie umorzonych jeszcze według zatwierdzonego planu amortyzacyi i nadto zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta rocznie wartości kapitałowej rat, które oprócz kwot na programowe oprocentowanie i umorzenie obligacyj pierwszorzędných według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa.

Obligacye długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów a względnie obciążone tylko resztą nie spłaconej pożyczki i w używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy, zapasy materyałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne koncesyonaryuszów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§ 20.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia. w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy, zapasy materyałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne koncesyonaryuszów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 19, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 19), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem. że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§ 21.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru lub interesom finansowym skarbu państwa dającego gwarancją;

w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusze są obowiązani ze względu na łączący się z tem ciężar czynności płacić skarbowi państwa wynagrodzenie ryczałtowe, którego wysokość oznaczy Rząd w stosunku do rozmiarów przedsiębiorstwa.

Uwalnia się koncesyonaryuszów od przepisania w §. 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokalów urzędowych.

§. 22.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu. na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyjalnem mieście Wiedniu, dnia szóstego miesiąca listopada roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego czwartego, Naszego panowania czterdziestego szóstego.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.

234.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 24. listopada 1894,**

tyczące się zmiany postanowień w urzędowym abecadłowym Spisie towarów taryfy cłowej pod wyrazem „Kwas karbolowy“.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi zmieniają się postanowienia urzędowego abecadłowego Spisu towarów taryfy cłowej pod wyrazem „Kwas karbolowy“ w sposób następujący:

- „Kwas karbolowy (kwas fenilowy, fenol) surowy, Nr. t. 322, 1 zł. 50 c.
- oczyszczony (na zasadzie artykułu IV. ustawy cłowej), Nr. t. 324, 4 zł. — c.
- czysty (stały i płynny), Nr. t. 329, 10 zł. — c.

U w a g a :

Kwas karbolowy pojawia się w handlu głównie w trojakiej postaci: kwas karbolowy surowy, czysty i oczyszczony.

Kwas karbolowy surowy jest płynem ciemno-brunatnym woni mocnej przyswędkowej jak smoła węgli kamiennych; otrzymuje się go przy destylacji smoły węgla kamiennych z części przechodzącej między 150 a 200 ° C. i wprowadzany bywa zwyczajnie w beczkach drewnianych.

Kwas karbolowy czysty przedstawia masę stałą krystaliczną, białą lub czerwonawo zabarwioną albo też płyn przezroczysty, bezbarwny, także czerwonawy właściwej woni; otrzymuje się go przez rektyfikacją z kwasu karbolowego surowego, wprowadzany zaś bywa zwyczajnie w blaszankach, fiaskach i tym podobnych naczyniach. Kwas karbolowy czysty, stały (krystaliczny) topi się przy ciepocie 35 aż do 44 ° C. i zamienia się przytem w płyn przezroczysty, silnie opalizujący. Czysty, płynny kwas karbolowy (otrzymany ze stałego przez przydanie około 10 od sta wody lub alkoholu) krzepnie oziębiony aż do 5—6 ° C. w stałą krystaliczną masę, która znowu topi się przy 17 aż do 18 ° C.

Kwas karbolowy oczyszczony świeżo zrobiony, jest płynem bezbarwnym, przezroczystym, później żółtym lub brunatnym, podobnej woni jak kwas karbolowy czysty; otrzymuje się go również przez rektyfikacją z surowego kwasu karbolowego zawiera zawsze jeszcze małe ilości naftaliny i płynnych olejów smoły węgla kamiennych a czuć go zwyczajnie naftaliną i zarazem fenolem.

Kwas karbolowy stopiony albo już płynny, czysty i oczyszczony, wstrząsany z równą objętością gliceryny, tworzy płyn jasny albo przynajmniej tylko słabo opalizujący, który nawet po dłuższym spoczynku nie oddziela się, podczas gdy kwas karbolowy surowy, wstrząsany z równą objętością gliceryny, tworzy płyn mocno mętny (mieszanie mleczną, ciemno zabarwioną), który po spoczynku dzieli się na dwie warstwy, ponieważ węglowodory (olejki smoły węgla kamiennych) znajdujące się zawsze w kwasie karbolowym surowym, oddzielają się na powierzchni płynu.

Kwas karbolowy czysty rozróżnia się od oczyszczonego w następujący sposób:

Mięsza się 50 cm^3 kwasu karbolowego, który ma być zbadany z 100 cm^3 czystego ługu sodowego o ciężarze gatunkowym 1·35, wstrząsa się silnie przez minutę i chłodzi się mniej więcej aż do 10 ° R. Kwas karbolowy czysty staje się wtedy płynem jasnym, zawierającym tylko bańki powietrzne, podczas gdy kwas karbolowy oczyszczony staje się w tych samych okolicznościach roztynem mętnym, który po trzygodzinnym spoczynku okazuje zawsze większą lub mniejszą ilość błyszczących łusek naftalinowych, nie tworząc jednak, jak to się dzieje przy mięszaniu kwasu karbolowego surowego z ługiem sodowym dwóch warstw (z których dolną tworzą fenole w ługu sodowym rozpuszczone a górną oleje smoły węgla kamiennych nie miészające się z ługiem sodowym).

Kwas karbolowy uważać przeto należy za oczyszczony i należący do Nr. 324 taryfy wtedy, gdy po odbyciu próby powyższej, oddzielają się łuski naftalinowe.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

235.**Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 9. grudnia 1894,**

tyczące się zaliczenia c. k. komory głównej w Opawie do komór (wchodowych) wymienionych w Dodatku do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107).

W uzupełnieniu rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu

z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107), tyczącem się środków, które w obrocie z zagranicą mają być używane celem zapobieżenia przyniesieniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*) postanawia się, że do komór wymienionych w Dodatku rzeczzonego rozporządzenia, Uwaga, lit. a) zaliczona być ma także c. k. Komora główna w Opawie.

Falkenhayn r. w.

Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

236.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. grudnia 1894,

tyczące się cennika lekarstw na rok 1895.

Od dnia 1. stycznia 1894 nabywa mocy obowiązującej „Cennik lekarstw na rok 1895 do farmakopei austriackiej z r. 1889“, który pod tym tytułem wyszedł nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej, ustanowiony na podstawie najświeższych cenników materiałów aptecznych.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze, chirurdzy i weterynarze upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni począwszy od dnia 1. stycznia 1895 trzymać się ściśle nowego cennika lekarstw i zaopatrzyć się w drukowany jego egzemplarz.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191), tyczące się austriackiego cennika lekarstw a względnie rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 222),

tyczące się cennika lekarstw na rok 1893, którem (tamto rozporządzenie zostało uzupełnione i zmienione, zatrzymuje moc obowiązującą.

Przy wykonywaniu rozporządzeń Ministerstwa spraw wewnętrznych i Ministerstwa handlu z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152) i z dnia 17. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 97) służyć ma za podstawę wykaz środków lekarskich aptecznych w Cenniku lekarstw zamieszczony, który ułożony został w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu.

Bacquehem r. w.

237.

Obwieszczenie całego Ministerstwa z dnia 15. grudnia 1894,

o uchwale Rady państwa, tyczącej się rozporządzenia cesarskiego z dnia 24. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 164) w przedmiocie udzielenia zapomóg z funduszków państwa na uśmierzenie niedostatku.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Rada państwa zatwierdziła w myśl konstytucyi rozporządzenie cesarskie z dnia 24. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 164), wydane na zasadzie §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) w przedmiocie udzielenia zapomóg z funduszków państwa na uśmierzenie niedostatku.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.

Weltersheimb r. w. Bacquehem r. w.

Schönborn r. w. Wurmbrand r. w.

Madeyski r. w. Plener r. w.

Jaworski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCI. — Wydana i rozesłana dnia 20. grudnia 1894.

(Zawiera Nr. 238.)

238.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych tudzież Ministrem wyznań i oświecenia z d. 19. gru- dnia 1894,

tyczące się dozwoleń pracy niedzielnej w dniu
23. grudnia 1894.

W uzupełnieniu rozporządzenia ministeryalnego
z dnia 7. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 231), rozporządza się co następuje :

Tym przedsiębiorstwom przemysłowym, które w dniu 23. grudnia 1894 nie korzystałyby w godzinach od 12 w południe aż do 3 popołudniu z pozwolenia wykonywania pracy niedzielnej przy sprzedaży drobnej w przemyśle handlowym, jakoteż przy sprzedaży towarów w przemyśle produkcyjnym pozwala się, żeby zamiast w tych godzinach wykonywały pracę taką w czasie od 3 aż do 6 godziny popołudniu.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej w dniu oznaczonym.

Bacquehem r. w. Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCII. — Wydana i rozesłana dnia 27. grudnia 1894

(Zawiera Nr. 239—241.)

239.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. grudnia 1894,

zawierające postanowienia co do sprzedaży odręcznej w aptekach, jakoteż co do wyrobu i sprzedaży wytworów leczniczych będących specyfikami farmaceutycznymi.

Na zasadzie §u 2go, lit. e) ustawy z dnia 30. kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 68) Ministerstwo spraw wewnętrznych, biorąc za podstawę opinią techniczną c. k. Najwyższej Rady zdrowia, uznaje za stosowne urządzić a względnie rozszerzyć upoważnienia aptekarzy pod względem sprzedaży odręcznej środków leczniczych, tudzież pod względem wyrobu i sprzedaży specyfików farmaceutycznych, następującemi postanowieniami:

1. Upoważnienia nadane aptekarzom rozporządzeniami z dnia 14. marca 1884 (Dz. u. p. Nr. 34) i z dnia 1. sierpnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 131) pod względem sprzedaży odręcznej wytworów leczniczych i przetworów farmaceutycznych rozszerzają się w ten sposób, że pozwala się wydawać bez przepisu lekarskiego z aptek publicznych nie tylko wytwory lecznicze i przetwory farmaceutyczne wymienione w obowiązującym siódmym wydaniu farmakopei austriackiej z r. 1889, lecz także te, które zawierają trzy poprzednie wydania farmakopei

austriackiej z wyjątkiem tych, co do których przepisy przyrządzenia zostały zmienione w obowiązującym VII. wydaniu onejże, tudzież tych, które w odnośnych wydaniach farmakopei austriackiej oznaczone są jako środki lecznicze, które wolno wydawać tylko na przepis lekarza.

Nadto pozwala się, żeby wytwory lecznicze i przetwory farmaceutyczne wyrabiane według przepisów aptekarskich podanych w obowiązujących farmakopeach państw europejskich a co do których rozporządzenia tutejsze nie wymagają przepisu lekarskiego, były w aptekach publicznych odręcznie sprzedawane.

Jednakże rzeczonych aptekarskich wytworów leczniczych i przetworów farmaceutycznych krajowych i zagranicznych nie wolno wprowadzać w obrót pod żadnym innym oznaczeniem, lecz tylko pod autentycznym aptekarskiem.

O ile w obrocie aptecznym krajowych wytworów farmaceutycznych aptekarskich sprzedawane są także takie, które zawierają leki, same przez się wyłączone od sprzedaży odręcznej, np. *Pulvis Ipecacuanhae opiatus* itp. wolno wydawać je odręcznie tylko w takich dawkach pojedynczych i w takich ilościach całodziennych, żeby dawki dla dorosłych nigdy nie dochodziły aż do granicy oznaczonej w tablicy dawek maksymalnych i żeby dla dzieci były odpowiednio zmniejszane. Nadto przy sprzedaży tych ostatnich przedmiotów farmaceutycznych stosować należy odpowiednio obowiązujące postanowienia rozporządzeń do farmakopei i cenników lekarstw i zachowywać wszelkie ostrożności, potrze-

ne do zapobieżenia nadużyciom przy kupowaniu lekarstw.

2. Wydany rozporządzeniem z dnia 12. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191) zakaz samowolnego kilkakrotnego wydawania lekarstw z apteki na receptę lekarską utrzymuje się w mocy obowiązującej; jednakże te wytwory lekarskie, które zanim rozporządzenie powyższe nabyło mocy prawa, wyrobione zostały jako przedmioty sprzedaży odręcznej według uwierzytelnionych dawniejszych, we własnem posiadaniu aptek zachowywanych recept lekarskich, jak również wytwory farmaceutyczne, służące zdawien dawna za środki ludowe, o ile nie zawierają materiałów od sprzedaży odręcznej wyłączonych, pozwala się także i nadal sprzedawać w aptekach bez przepisu lekarskiego.

Atoli tak te jak i wszelkie inne wytwory farmaceutyczne w aptekach przyrządzone i na sprzedaż odręczną w zapasie trzymane, wolno sprzedawać tylko pod takim oznaczeniem, jakie ze względu na składniki i działanie okazuje się właściwem, iżby nie dawało powodu do mylnego rozumienia i nie wprowadzało w błąd.

Pod innemi a przeto nie właściwemi oznaczeniami nie wolno wydawać nawet doświadczonych lub aptecznych leków, np. aptecznych „*Pillulae purgantes*“ (pigulek na przeczyszczenie) pod nazwą „Wiedeńskich pigulek świętej Elżbiety czyszczących krew“, „*Spiritus Sinapis*“ (spirytusu gorczycznego) pod nazwą „*Algophonu*“ itp.

O ile dotychczas nie trzymano się tego zakazu przy wydawaniu poszczególnych przedmiotów sprzedaży odręcznej w handlu aptecznym, zastosować się należy do niego najpóźniej od dnia 31. grudnia 1895.

3. Pozwala się aptekarzom sprzedawać specyfiki farmaceutyczne pod oznaczeniami odpowiedniami przepisom punktu 2go i z wyraźnem na naczyniu umieszczonem wyszczególnieniem składu substancji leczniczej, jakoteż z dokładnem zachowaniem przepisów, tyjących się handlu środków lekarskich.

Za specyfiki farmaceutyczne można jednak uważać tylko takie wytwory farmaceutyczne, w których istoty za środek lekarski uznane, jak np. *Balsamum Copaivae*, *Oleum Santali* itp., lub przetwory farmaceutyczne, np. *Extractum filicis maris*, *Extractum Cubebae* i inne przetwory farmaceutyczne lub proste ich mięszaniny otrzymały tylko nową postać w sposobie przyrządzenia, która pod względem stosowania bardziej celowi odpowiada lub czyni lekarstwo znośniejszem dla zmysłów widzenia, powonienia, smaku, np. *Capsulae gelatinosae* lub *amylaceae*, *Dragées*, pigułki powleczone lakiem, klejem itp. rozczyny do wstrzykiwania sterylizowane, *Gelatinae medicatae*, *Suppositoria medicata*, *Sapones medicati* itp.

4. Wszelkie wytwory farmaceutyczne tych rodzajów, które w punktach poprzedzających są oznaczone, w aptece hurtownie przyrządzone i na sprzedaż przeznaczone, zapisywać należy w książce laboratoryjnej, podając w niej czas i sposób przyrządzenia jakoteż ilość użytych składników i całego wytworu.

Każde naczynie zawierające odmierzoną dawkę wytworu farmaceutycznego w aptece zrobionego i na sprzedaż odręczną w zapasie trzymanego, opatrzone być powinno sygnaturą podającą firmę apteki, oznaczenie farmaceutyczne środka lekarskiego, cenę i według okoliczności prosty sposób użycia bez ordynacyi lekarskiej.

Każdą dawkę przetworu farmaceutycznego na sprzedaż odręczną w zapasie trzymanego, gdy się ją stronie wydaje, opatrywać należy takimi samemi dopiskami na sygnaturze, jakie nakazują przepisy, tyjące się w ogóle wydawania lekarstw.

Przy ustanawianiu ceny jednej dawki środków lekarskich w aptece w większej ilości wyrabianych, na dawki podzielonych i na sprzedaż w zapasie trzymanych, stosować należy do manipulacyi farmaceutycznych na większy rozmiar uskutecznianych, nie ceny taksy receptowej, ustanowione za zrobienie oddzielne jednego lekarstwa, lecz niższe drogą obrachunku z wzięciem za podstawę cen hurtownych, czasu pracy itp. podług zasad powszechnych, według których obliczane są stopy cennika lekarstw.

W aptece znajdować się powinno szczegółowe obliczenie ceny każdego w mowie będącego wytworu farmaceutycznego, w tejsze aptece sporządzanego i w zapasie trzymanego, uskutecznione podług ilości materiałów leczniczych średnio naraz przetwarzanych i Władza administracyjna ma rzetelność tego obrachunku sprawdzać.

5. Aptekarz winien utrzymywać zupełne, porządne wykazy wszystkich zapasowych, trzymanych w aptece na sprzedaż nie aptekarskich, krajowych, jakoteż wszystkich zagranicznych wytworów i specyfików farmaceutycznych, których autentyczne przepisy wyrobu stosownie do postanowienia §. 1. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152) każdego czasu w aptece znajdować się powinny; wykazy te utrzymywać należy oddzielnie dla własnych wyrobów a oddzielnie dla przedmiotów zkądnad sprowadzonych i pokazywać przy wizytacyi aptek, jakoteż na żądanie Władzy.

Nadto apteka powinna posiadać zbiór egzemplarzy winiet, przepisów użycia itp. używanych przy sprzedaży tych wyrobów farmaceutycznych, tudzież ogłoszeń i publikacyi wszelkiego rodzaju przez aptekę wydawanych a służących do sprzedaży rzeczonych przedmiotów, ażeby na wezwanie urzędowe mogła je każdego czasu pokazać.

6. Władza administracyjna obowiązana jest nadzorować sporządzanie i sprzedaż rzeczonych wytworów farmaceutycznych, badać ich spisy i — z dozwoleniem odwołania się — zabraniać sporządzania i sprzedaży wytworów farmaceutycznych, któreby nie odpowiadały przepisom obowiązującym.

O wyrobie każdego nowego wytworu farmaceutycznego na sprzedaż powszechną przeznaczonego, do którego stosuje się poprzedzające rozporządzenie, winien posiadacz lub odpowiedzialny kierownik apteki, zanim się sprzedaż rozpocznie, uwiadomić Władzę administracyjną I. instancyi.

Jeżeli Władza ta uzna, że nie może we własnym zakresie działania zabronić wyrobu i sprzedaży, przeciw czemu stronie odwołać się wolno, winna przesłać uwiadomienie Władzy administracyjnej krajowej.

Sprzedaż przedmiotu oznajmionego rozpocząć się może w aptece dopiero wtedy, gdy aptekarz otrzyma zawiadomienie urzędowe, że Władza administracyjna krajowa nie uznała za potrzebne zabronić wyrobu i sprzedaży tego przedmiotu.

Przy sprzedaży przedmiotu nie wolno powoływać się na to zawiadomienie urzędowe.

Ministerstwo spraw wewnętrznych zastrzega sobie, że gdyby kiedykolwiek dostrzeżonem zostało nie zgodne z przepisami postępowanie pod względem wyrobu i sprzedaży przedmiotu w mowie będącego, w takim razie, zasięgnąwszy opinii Najwyższej Rady zdrowia, na podstawie onejże zabroni wyrabiania tego przedmiotu.

7. Wykroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu, o ile do nich nie mają być stosowane postanowienia ustawy karnej, karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

Bacquehem r. w.

240.

Ustawa z dnia 21. grudnia 1894,

upoważniająca Rząd do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z Hiszpanią.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby stosunki handlowe z Hiszpanią uregulował na czas najdalej aż do dnia 30. czerwca 1895 w sposób rozporządzeniem całego Ministerstwa z dnia 31. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1894) na zasadzie ustawy z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 202) przepisany lub w inny sposób celowi odpowiedni.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1895, poruczam całemu Mojemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 21. grudnia 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.	Falkenhayn r. w.
Welsersheimb r. w.	Bacquehem r. w.
Schönborn r. w.	Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w.	Plener r. w.
Jaworski r. w.	

241.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 22. grudnia 1894,

tyczące się postępowania z towarami hiszpańskiego pochodzenia przy wprowadzaniu ich do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Na zasadzie ustawy z dnia 21. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 240) i układu zawartego z Rządem królewsko hiszpańskim, rozporządza się w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi aż do dalszego zarządzenia, najdłużej zaś na czas aż do 30. czerwca 1895, że wydane rozporządzeniem całego Ministerstwa z dnia 5. lutego 1892 (Dz. u. p. Nr. 30) postanowienia co do postępowania z towarami hiszpańskiego pochodzenia przy wprowadzaniu ich do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego mają zatrzymać moc swoją.

Windisch-Graetz r. w.	Falkenhayn r. w.
Welsersheimb r. w.	Bacquehem r. w.
Schönborn r. w.	Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w.	Plener r. w.
Jaworski r. w.	

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1895 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1895, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi 3 zł.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, placą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	}	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 . . . 12 " "		" " 1879 " 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.		

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	}	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.		

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1895:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1865 za . . . 2 zł. — c.	Rocznik 1881 za . . . 2 zł. 20 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1882 " . . . 3 " — "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1892 " . . . 5 " — "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1877 " . . . 1 " — "	" 1893 " . . . 3 " — "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	" 1894 " . . . 3 " — "
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1879 " . . . 2 " 30 "	
" 1864 " . . . 1 " 40 "	" 1880 " . . . 2 " 20 "	

Rocznik 1894 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1894 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1894 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1894 włącznie) są całkowicie **uzupełnione**, przeto począwszy od roku 1895 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełniania zdefektowanych** roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie podług materyj.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XCIII — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1894.

(Zawiera Nr. 242—243.)

242.

Ustawa z dnia 22. grudnia 1894,

o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokrywaniu wydatków rządowych w czasie od dnia 1. stycznia aż do końca marca 1895.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania nadal w czasie od dnia 1. stycznia aż do końca marca 1895 istniejących podatków stałych i niestałych z dodatkami, stosownie do ustaw o opodatkowaniu obecnie obowiązujących a mianowicie dodatków do podatku zarobkowego i do podatku dochodowego w wysokości ustanowionej ustawą skarbową z dnia 29. maja 1894 (Dz. u. p. Nr. 97).

§. 2.

Wydatki administracyjne pokrywane być mają w czasie od dnia 1. stycznia aż do końca marca 1895 w miarę potrzeby, na rachunek dotacji, które ustanowione będą w odpowiednich rozdziałach i tytułach ustawy skarbowej na rok 1895.

§. 3.

Następujące dotacje, które ustają z końcem grudnia 1894, mogą być używane jeszcze aż do

końca marca 1895; dotacje jednak te uważane być mają tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu 1894 roku w myśl artykułu VI, ustępu 3go ustawy skarbowej na rok 1894.

A. W etacie Rady państwa:

Dotacja ustawą skarbową na rok 1893 pod tytułem 6 na budowę domu dla parlamentu wyznaczona w sumie 25.000 zł.

B. W etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 5, §. 7, l. 2, na urządzenie gościńca w dolinie Idryi do Uśnika pod Ceginiem nad gościńcem karyntyńskim przez św. Łucyą i Zelin aż do Górnej Idryi w sumie 10.000 zł.

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 5, §. 8, l. 1, na podniesienie gościńca włojskiego celem ochronienia go od wylewów Adygi w kilometrze 148·5—151·8 pod Neumarktem, wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1894 aż do końca grudnia 1894 przedłużona w sumie 20.000 zł.

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 5, §. 8, l. 4, na tenże sam cel wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1894 aż do końca grudnia 1894 przedłużona w sumie . . . 10.000 zł.

4. Dotacja ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 5, §. 8, l. 12, na tenże sam cel wyznaczona w sumie 5.000 zł.

5. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 5, §. 8, l. 7, na przeniesienie gościńca valsugańskiego w kilometrze 30—31 na prawy brzeg Brenty i wybudowanie mostu z wierzchem żelaznym na rzece Brencie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1894 aż do końca grudnia 1894 przedłużona w sumie 14.000 zł.

6. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 5, §. 8, l. 7 na tenże sam cel wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1894 aż do końca grudnia 1894 przedłużona w sumie 10.000 zł.

7. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 5, §. 8, l. 13 na tenże sam cel wyznaczona w sumie 5.000 zł.

8. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 5, §. 8, l. 5, na wybudowanie nowej drogi jezdnej od Dimaro w kilometrze 49·8 gościńca tonalskiego do Madonna di Campiglio w sumie 10.000 zł.

9. Zapomoga ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 5, §. 8, l. 7, na urządzenie drogi w dolinie Ledro w sumie 8.000 zł.

10. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 5, §. 13, l. 2, na wybudowanie drogi cłowej od Bossanza do Bunestie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1894 aż do końca grudnia 1894 przedłużona w sumie 10.000 zł.

11. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 5, §. 13, l. 1 na tenże sam cel wyznaczona w sumie 10.000 zł.

12. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 5, §. 14, l. 1 na tenże sam cel wyznaczona w sumie 10.000 zł.

13. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 6, §. 2, l. 2, na regulacją Dunaju koło Struden wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1894 aż do końca grudnia 1894 przedłużona w sumie 50.000 zł.

14. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 6, §. 2, l. 2 na tenże sam cel wyznaczona w sumie 40.000 zł.

15. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 6, §. 6, l. 2, na regulacją Sawy wyznaczona w sumie 40.000 zł.

16. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 6, §. 8, l. 1, na regulacją Mołdawy wyznaczona w sumie 429.700 zł.

17. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 6, §. 10, l. 2, na regulacją Wisły wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1894 aż do końca grudnia 1894 przedłużona w sumie 10.000 zł.

18. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 6, §. 10, na regulacją Odry z regulacją Oppy i Olzy wyznaczona w sumie 10.000 zł.

19. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 6, §. 11, l. 4, na budowie w Dniestrze wyznaczona w sumie 100.000 zł.

20. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 6, §. 12, na budowie wodne w Serecie i Suczawie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1894 aż do końca grudnia 1894 przedłużona w sumie 10.000 zł.

21. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 7, §. 1, na przybudówek do budynku rządowego w Opawie wyznaczona w sumie 14.950 zł.

C. W etacie Ministerstwa wyznań i oświecenia:

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 7, na druk mapy geologicznej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych wyznaczona jako 4. rata w sumie 2.500 zł.

2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 10, §. 5, na przyzdobienie auli w uniwersytecie wiedeńskim jako 1. rata wyznaczona w sumie 15.000 zł.

3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 10, §. 5, na postawienie statuy Cesarza w sali obrzędowej szkoły głównej technicznej w Wiedniu jako 1. rata wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1894 aż do końca grudnia 1894 przedłużona w sumie 3.500 zł.

4. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 10, §. 5, na tenże sam cel jako 2. i ostatnia rata wyznaczona w sumie 3.500 zł.

5. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 10, §. 8, na kupno gruntów celem odsłonięcia bazyliki w Salonie jako 3. i ostatnia rata wyznaczona w sumie 2.900 zł.

6. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 11, §. 12, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Dalmacyi wyznaczona w sumie 19.850 zł.

7. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 11, §. 18, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania na Bukowinie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1894 aż do końca grudnia 1894 przedłużona w sumie 2.779 zł.

8. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 12, §. 2, na rozpoczęcie budowy dzwony

przy kościele katedralnym w Szebeniku jako pierwsza rata wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1894 aż do końca grudnia 1894 przedłużona w sumie 3.000 zł.

9. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 14, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Dalmacyi wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1894 aż do końca grudnia 1894 przedłużona w sumie 5.000 zł.

10. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 14, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Dalmacyi wyznaczona w sumie 5.200 zł.

11. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 16, §. 1, na budowę nowego domu dla gimnazjum w Maryborze jako 5. i ostatnia rata wyznaczona w sumie 18.400 zł.

12. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 16, §. 1, jako zapomoga gminie miasta Buczacza na wystawienie nowego domu dla gimnazjum wyznaczona w sumie 20.000 zł.

13. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 16, §. 1, na urządzenie wewnętrzne dla gimnazjum rządowego w Czerniowcach wyznaczona w sumie 5 000 zł.

14. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 16, §. 1, na dobudowania i przebudowania w domu gimnazjum rządowego w Czerniowcach jako 3. i ostatnia rata wyznaczona w sumie 31.500 zł.

15. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 18, §. 1, na dobudowanie w szkole przemysłowej rządowej w Libercu jako 1. rata wyznaczona w sumie 45.000 zł.

16. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 20, §. 1, na naprawy w domu seminarjum nauczycielskiego w Borgo-Erizzo i zaprowadzenie piorunochronów wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1894 aż do końca grudnia 1894 przedłużona w sumie 3.300 zł.

17. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 20, §. 1, na sprawienie pieców dla seminarjum nauczycielskiego w Borgo-Erizzo wyznaczona w sumie 780 zł.

18. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 20, §. 1, na budowę nowego domu dla seminarjum nauczycielskiego męskiego i żeńskiego w Opawie jako pierwsza rata wyznaczona w sumie 20.000 zł.

19. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 22, §. 1, na roboty budownicze konserwacyjne i restauracyjne w kościele św. Barbary w Kutnej Horze jako 3. rata wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1894 aż do końca grudnia 1894 przedłużona w sumie 12.000 zł.

D. W etacie Ministerstwa skarbu:

1. Dotacye ustawą skarbową na rok 1892 na budowę skrzydła dla skarbowości przy nowym budynku pocztowo-telegraficznym w Tryeście wyznaczone a ustawą skarbową na rok 1894 aż do końca grudnia 1894 przedłużone, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 2 w sumie	35.333 zł.
„ 10, „ 3 „	6.899 „
„ 10, „ 4 „	5.621 „
„ 10, „ 7 „	7.227 „
„ 10, „ 9 „	5.621 „
„ 16, w sumie	13.650 „
„ 19, „	6.570 „
„ 21, „	1.606 „
„ 23, „	10.366 „
„ 26, „	1.606 „
razem	94.499 zł.

2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w rozdziale 10, tytule 6, na naprawy w ratuszu w Teplicach wyznaczona w sumie 1.200 zł.

E. W etacie Ministerstwa handlu:

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 8, §. 7, na rozszerzenie zakładów portowych w Tryeście wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1894 aż do końca grudnia 1894 przedłużona w sumie 976.000 zł.

2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 8, §. 4, na budowę grobli do lądowania i muru przybrzeżnego w Szebeniku jako 1. rata wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1894 aż do końca grudnia 1894 przedłużona w sumie 5.000 zł.

3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 8, §. 10, na budowę grobli do lądowania w Polju jako 1. rata wyznaczona w sumie 15.000 zł.

4. Dotacya tą samą ustawą skarbową w tytule 8, §. 3, na postawienie przyrządów do przywiązywania statków w nowym porcie tryestyńskim wyznaczona w sumie 12.400 zł.

5. Dotacya tą samą ustawą skarbową w tym samym tytule i paragrafie na budowę grobli ochronnej w Baszce wyznaczona w sumie 20.460 zł.

6. Dotacye tą samą ustawą skarbową w tytule 8, §. 4, na zaprowadzenie świateł morskich wyznaczone a mianowicie dla Kuljari w sumie 2.600 zł.

„ Tawczycy „	5.500 „
„ Duinki „	5.500 „

7. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 8, §. 4, na budowę grobli ochronnej i do

ładowania w Św. Marcinie na Braczu jako 1. rata
wyznaczona w sumie 15.000 zł.

8. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893
w tym samym tytule i paragrafie na przedłużenie
grobli do ładowania w Makarsce wyznaczona w su-
mie 13.700 zł.

9. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893
w tym samym tytule i paragrafie na budowę grobli
do ładowania i muru przybrzeżnego w Szebeniku
wyznaczona w sumie 5.500 zł.

10. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893
w tytule 11, §. 1, na budowę kolei żelaznej w Schram-
bach do Kernhofu wyznaczona w sumie 393.550 zł.

11. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893
w tytule 14, §. 1, dla kolei zachodnich rządowych
na podjazd drogowy w Krakowie wyznaczona w su-
mie 100.000 zł.

F. W etacie Ministerstwa sprawiedliwości:

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891
w rozdziale 30, tytule 4, §. 22, na budowę domu
dla Sądu powiatowego w Rzeszowie wyznaczona a
ustawą skarbową na rok 1894 aż do końca grudnia
1894 przedłużona w sumie 5.000 zł.

2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892
w rozdziale 30, w tytule 4, §. 22, na budowę domu
sądowego i więziennego w Bozenie wyznaczona a
ustawą skarbową na rok 1894 aż do końca gru-
dnia 1894 przedłużona w sumie 15.000 zł.

3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892
w rozdziale 30, tytule 4, §. 14, na rozszerzenie
budynku w Zadarze wyznaczona a ustawą skarbową
na rok 1894 aż do końca grudnia 1894 przedłużona
w sumie 17.000 zł.

4. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893
w rozdziale 30, tytule 4, §. 7, na budowę domu
sądowego i więziennego w Bozenie wyznaczona
w sumie 15.000 zł.

5. Dotacya tą samą ustawą skarbową w roz-
dziale 30, tytule 4, §. 11, na budowę aresztów
w Gröbmingu wyznaczona w sumie . . . 7.500 zł.

6. Dotacya tą samą ustawą skarbową w ty-
tule 4, §. 13, na budowę 2. piętra na domu urzę-
dowym w Bielaku wyznaczona w sumie 4.000 zł.

7. Dotacya tą samą ustawą skarbową w ty-
tule 4, §. 18, na przyrządzenie ratusza w Tepli-
cach wyznaczona w sumie 11.500 zł.

8. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893
w rozdziale 30, tytule 4, §. 28, na budowę domu
dla Sądu obwodowego w Nowym Sączu wyznaczona
w sumie 5.000 zł.

§. 4.

Upoważnia się Ministra skarbu do sprzedania
w czasie od 1. stycznia aż do końca marca 1895
takich nieruchomości rządowych, których wartość
szacunkowa każdej z osobna nie przenosi 25.000 zł.
aż do sumy ogólnej 300.000 zł. a to bez poprze-
dniego szczegółowego pozwolenia Rady państwa,
jedynie pod warunkiem, iż później usprawiedliwi
sprzedaż. Również upoważnia się Ministra skarbu
pozwolić w ciągu roku 1895, pod warunkiem
późniejszego usprawiedliwienia, na obciążenie nie-
ruchomości rządowych służebnictwami, o ileby war-
tość nieruchomości obciążyć się mającej lub prawa
nadać się mającego w każdym z osobna przypadku
nie przenosiła sumy 25.000 zł. Wartość ogólna słu-
żebności w roku 1895 w taki sposób nadać się
mających nie może przenosić sumy 200.000 zł.
Upoważnia się nadto Ministra skarbu, pod warun-
kiem późniejszego usprawiedliwienia, by spółkom,
którym służy użytkowanie kolei żelaznych państwa,
dał w ciągu tych trzech miesięcy 1895 roku po-
zwolenie do sprzedaży zbytecznych gruntów kolei
państwa, pod warunkiem wynagrodzenia państwa
za zrzeczenie się prawa własności, a pozwolenie
to może być udzielone i wtedy, gdy wartość sza-
cunkowa jednego takiego przedmiotu przenosi su-
mę 25.000 zł.

§. 5.

Wykonanie ustawy mniejszej, która nabywa
mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1895, pole-
cam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 22. grudnia 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.	Falkenhayn r. w.
Welsersheimb r. w.	Bacquehem r. w.
Schönborn r. w.	Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w.	Plener r. w.
Jaworski r. w.	

243.

Ustawa z dnia 23. grudnia 1894,

**o wyznaczeniu dotącej dodatkowych do prelimina-
rza państwa na rok 1894.**

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

Artykuł I.

Celem pokrycia nieprzewidzianych w ustawie skarbowej na rok 1894 wydatków na wystawienie domu urzędowego w Floridsdorfie, tudzież na rozszerzenie domów urzędowych w I. dzielnicy miasta Wiednia, przy Minoritenplatz Nr. 7 i przy Liebiggasse Nr. 5 wyznaczają się jako wydatek nadzwyczajny następujące dotacje dodatkowe do rozdziałów i tytułów poniżej oznaczonych:

A. Budowa domu urzędowego w Floridsdorfie celem pomieszczenia Starostwa z mieszkaniem dla starosty, oddziału budownictwa i inspektoratu podatkowego, tudzież Sądu powiatowego, Urzędu podatkowego i Komisaryjatu policyjnego z oddziałem straży bezpieczeństwa w preliminowanej sumie kosztów 370.000 zł.:

Rozdział 7, Ministerstwo spraw wewnętrznych.

Tytuł 3, Bezpieczeństwo publiczne	123.910 zł.
Tytuł 4, Służba budownicza rządowa	12.650 „
Tytuł 7, Nowe budowle dla Zarządu administracji i większe urządzenia	63.690 „

Rozdział 10. Ministerstwo skarbu.

Tytuł 3. Administracje podatkowe, służba podatkowa przy starostwach i komisje podatkowe lokalne	3.620 „
Tytuł 6. Urzędy podatkowe, kasy depozytowe skarbowe i sądowe w Wiedniu	24.450 „
Tytuł 9. Kataster podatku gruntowego i utrzymywanie go w ewidencji	1.280 „

Rozdział 30, Ministerstwo sprawiedliwości.

Tytuł 4, Budowle nowe dla Zarządu sprawiedliwości	140.000 zł.
Razem	370.000 zł.

B. Kupno domu przy Bankgasse Nr. 7, w I. dzielnicy miasta Wiednia celem rozszerzenia budynku urzędowego przy Minoritenplatz Nr. 7, wybudowanie i przyrządzenie tego ostatniego budynku i urządzenie wewnętrzne lokali biurowych nowo uzyskanych:

Rozdział 9, Ministerstwo wyznań i oświecenia.

Tytuł 7, Kierownictwo naczelne	335.000 zł.
--	-------------

C. Wybudowanie czwartego piętra na budynku urzędowym w I. dzielnicy miasta Wiednia przy Liebiggasse Nr. 5, przyrządzenia w rzeczonym budynku i urządzenie wewnętrzne lokali biurowych nowo uzyskanych.

Rozdział 28, Ministerstwo rolnictwa.

Tytuł 1, Kierownictwo naczelne	80.000 zł.
--	------------

Artykuł II.

Okres czerpania z tych dotacyj ustanawia się na czas aż do dnia 31. grudnia 1895.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, wyznań i oświecenia, skarbu i rolnictwa.

Wiedeń, dnia 23. grudnia 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.	Bacquehem r. w.
Schönborn r. w.	Madeyski r. w.
Plener r. w.	Falkenhayn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1895 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1895**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Nabywający od razu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " . . . 12 " "	" " 1879 " 1888 " . . . 20 " "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1895:

Rocznik 1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik 1865 za . . .	2 zł. — c.	Rocznik 1881 za . . .	2 zł. 20 c.
" 1850 " . . .	5 " 25 "	" 1866 " . . .	2 " 20 "	" 1882 " . . .	3 " — "
" 1851 " . . .	1 " 30 "	" 1867 " . . .	2 " — "	" 1883 " . . .	2 " 50 "
" 1852 " . . .	2 " 60 "	" 1868 " . . .	2 " — "	" 1884 " . . .	2 " 50 "
" 1853 " . . .	3 " 15 "	" 1869 " . . .	3 " — "	" 1885 " . . .	1 " 80 "
" 1854 " . . .	4 " 20 "	" 1870 " . . .	1 " 40 "	" 1886 " . . .	2 " 30 "
" 1855 " . . .	2 " 35 "	" 1871 " . . .	2 " — "	" 1887 " . . .	2 " 50 "
" 1856 " . . .	2 " 45 "	" 1872 " . . .	3 " 20 "	" 1888 " . . .	4 " 20 "
" 1857 " . . .	2 " 85 "	" 1873 " . . .	3 " 30 "	" 1889 " . . .	3 " — "
" 1858 " . . .	2 " 40 "	" 1874 " . . .	2 " 30 "	" 1890 " . . .	2 " 70 "
" 1859 " . . .	2 " — "	" 1875 " . . .	2 " — "	" 1891 " . . .	3 " — "
" 1860 " . . .	1 " 70 "	" 1876 " . . .	1 " 50 "	" 1892 " . . .	5 " — "
" 1861 " . . .	1 " 50 "	" 1877 " . . .	1 " — "	" 1893 " . . .	3 " — "
" 1862 " . . .	1 " 40 "	" 1878 " . . .	2 " 30 "	" 1894 " . . .	3 " — "
" 1863 " . . .	1 " 40 "	" 1879 " . . .	2 " 30 "		
" 1864 " . . .	1 " 40 "	" 1880 " . . .	2 " 20 "		

Rocznik 1894 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 aż do 1894 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1894 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1894 włącznie) są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1895 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełniania zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie podług materyj.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCIV. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1894.

(Zawiera Nr. 244.)

244.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 28. grudnia 1894,

tyczące się poboru soli bydłcej po niższej cenie.

Odnosnie do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 176, Dz. rozp. Nr. 57, w przedmiocie wykonania ustaw z dnia 30. marca 1893 i z dnia 14. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 65 i 175) o wydawaniu soli bydłcej po niższej cenie, ogłasza się następujące postanowienia, które nabywają mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1895.

I. Postanowienia tyczące się pośrednictwa Magazynów soli bydłcej w poborze soli bydłcej po niższej cenie:

§. 1.

Korporacyom autonomicznym i rolniczym (representacyom gminnym lub powiatowym, Wydziałom krajowym, Radom ziemiańskim krajowym, sekcyciom Rad ziemiańskich krajowych, kółkom powiatowym rolniczym, tudzież Towarzystwom rolniczym i ich filiom, stowarzyszeniom rolniczym lub kasynom rolniczym itp.) może być udzielone na prośbę onychże i pod warunkami w dalszych paragrafach zawartemi, pozwolenie do zakładania Magazynów soli bydłcej.

Udzielenie tego pozwolenia, które w każdym czasie może być odwołane, zastrzega się Ministerstwu skarbu. Atoli prośby o pozwolenie podawać należy do tej Władzy skarbowej krajowej, w której okręgu urzędowym Magazyn soli bydłcej ma być założony.

§. 2.

Magazyn soli bydłcej może być założony dla jednej gminy lub też dla kilku gmin łącznie — w Galicyi i na Bukowinie także dla samodzielnych obszarów dworskich ze związku gminnego wyłączonych — które gwoli poboru soli bydłcej po niższej cenie przyłączone są do tego samego c. k. Składu solnego. Jednakowoż obszar, dla którego Magazyn soli bydłcej jest przeznaczony, nie ma zwyczajnie rozciągać się poza granice jednego okręgu sądowego.

Gminom (obszarom dworskim), dla których istnieje taki Magazyn soli bydłcej, nie wolno nabywać soli bydłcej bezpośrednio z c. k. Sładu solnego przeznaczonego do jej dostarczania i mogą one dostawać sól bydłczą po niższej cenie tylko z owego Magazynu.

Przeto korporacya, starająca się o pozwolenie do założenia Magazynu soli bydłcej, winna w prośbie swojej wymienić dokładnie gminy (obszary dworskie), dla których ten Magazyn ma być przeznaczony i dołączyć deklaracyą piśmienną od zwierzchności każdej gminy, że takowa zgadza się na przyłączenie gwoli poboru soli bydłcej do Magazynu soli bydłcej założyć się mającego i że na czas istnienia tego Magazynu zrzeka się bezpośredniego poboru soli bydłcej z c. k. Składów solnych.

Gdyby zwierzchność gminy (obszaru dworskiego) chciała taką deklaracyą odwołać, winna uwiadomić o tem właściwą Władzę skarbową i odwołanie może stać się ważnem dopiero od 1go stycznia następującego roku.

Nadto korporacja winna w prośbie o pozwolenie do założenia Magazynu soli bydlęcej oznaczyć dokładnie miejsce, w którym Magazyn ma być założony, tudzież cenę maksymalną kilograma soli bydlęcej z zobowiązaniem się nie przedawania jej w tym Magazynie drożej i zobowiązać się, że jeżeli żądane pozwolenie uzyska, dotrzymywać i dopełniać będzie jak najściślej wszelkich warunków, tak w niniejszem rozporządzeniu przepisanych, jak i oddzielnie umówionych.

§. 3.

Wybór miejsca, w którym Magazyn soli bydlęcej ma być założony, zostawia się zakładającej korporacji. Jednakże miejsce to powinno w każdym razie znajdować się w obrębie tego okręgu sądowego, dla którego Magazyn jest przeznaczony. Każdy taki Magazyn powinien składać się z lokalu mogącego pomieścić w sobie najmniej półtora pełnego wagonu, to jest 150 cetnarów metrycznych czyli 300 worków soli bydlęcej i dostatecznie obszernego do załatwiania rozprzedaży, suchego i od uszkodzeń przez burze ochronionego, zamkniętego i który, wyjąwszy czas załatwiania w nim czynności, ma być ciągle bezpiecznie zamknięty. Nadto lokal ten powinien być zaopatrzony we wszelkie sprzęty potrzebne do sprzedaży soli bydlęcej, jakoteż do utrzymywania i zachowywania przepisanych regestrów, mianowicie zaś w wagę dziesiętną według przepisów o cechowaniu o dostatecznej wytrzymałości z ciężarkami do niej należącemi, o cechowanemi.

U wejścia do Magazynu, jakoteż wewnątrz onegoż znajdować się powinien, w miejscu dla każdego łatwo widzialnem, napis: „C. k. koncesyjonowany Magazyn soli bydlęcej.“ z wyrażeniem odnośnej korporacji, tudzież tablica z napisami podającemi cenę, po której sól bydlęca wydaje się gospodarzom z tego Magazynu, jakoteż dni i godziny wyznaczone do wydawania soli bydlęcej.

W lokalu przeznaczonym do zachowywania sprzedaży soli bydlęcej po cenie niższej nie wolno bez szczególnego pozwolenia Zarządu skarbowego zachowywać żadnych innych gatunków soli.

§. 4.

Każdy Magazyn soli bydlęcej podlega kontroli urzędowo-skarbowej. Odnośna korporacja winna przed założeniem a względnie otwarciem Magazynu soli bydlęcej przedstawić c. k. kierownikowi kontroli powiatowej Straży skarbowej, w którego okręgu znajduje się Magazyn, szkic planu i dokładny opis jego lokali w trzech egzemplarzach i wymienić osobę, której porucza kierowanie tym Magazynem.

Owa korporacja jest w obec zarządu skarbowego odpowiedzialna za wszelkie czynności lub zaniechania ze strony kierownika i innych oficjalistów Magazynu, któreby Skarb Państwa wystawiały na szkodę.

O wszelkiej zmianie w lokalach Magazynu lub o zmianie osoby kierownika Magazynu donosić należy niezwłocznie w sposób powyższy.

Kierownik kontroli powiatowej Straży skarbowej obowiązany jest sprawdzić rzetelność każdego takiego oznajmienia i wywód sprawdzenia zanotować we wszystkich trzech egzemplarzach oznajmienia a następnie zwrócić jeden egzemplarz dotyczącej korporacji, drugi egzemplarz przesłać właściwemu Oddziałowi Straży skarbowej do użytku przy kontroli a trzeci egzemplarz zachowywać u siebie.

Kierownik Magazynu soli bydlęcej obowiązany jest tak funkcyjaryszom Straży skarbowej jak i wszelkim innym osobom, przez Władze skarbowe przysłanym, dozwolić każdego czasu wstępu do wszelkich lokali Magazynu, udzielać z całą gotowością wszelkich żądanych wyjaśnień i wszelkich potrzebnych informacyj co do całego zawiadownictwa solą bydlęcą, wreszcie dozwalać przeglądania wszelkich zapisków, a według okoliczności brania z nich odpisów.

§. 5.

Wydawanie soli bydlęcej po niższej cenie z koncesyjonowanego Magazynu soli bydlęcej, ogranicza się w obrębie roku do tej ilości soli bydlęcej, która wydzielona została łącznie wszystkim gminom (obszarom dworskim) do tego Magazynu przyłączonym.

Gdyby w tym roku, w którym Magazyn został założony a względnie otwarty, jeszcze przed otwarciem onegoż, jedna lub więcej gmin (obszarów dworskich), dla których ten Magazyn jest przeznaczony, otrzymały już sól bydlęcą bezpośrednio z c. k. Składu solnego, w takim razie gminy te a względnie wszyscy gospodarze tych gmin są aż do końca tego roku wyłączni od poboru soli bydlęcej z Magazynu i na ten rok ilość maksymalna wzięta na przepis, aż do której Magazyn był upoważniony sól bydlęcą nabywać i wydawać, zmniejsza się w odpowiednim stosunku.

Zresztą każda korporacja, której dano pozwolenie do założenia i utrzymywania Magazynu soli bydlęcej, obowiązana jest otworzyć ten Magazyn najpóźniej w przeciągu miesiąca po otrzymaniu pozwolenia, wydawać z niego sól bydlęcą każdemu gospodarzowi z wszystkich gmin do tego Magazynu przyłączonych, do poboru soli uprawnionemu, bez względu czy gospodarze ci są lub nie są członkami korporacji rolniczej a to z zachowaniem postanowień podanych w tym względzie w dalszych para-

grafach i starać się wcześniej o to, żeby Magazyn był każdego czasu zaopatrzone w odpowiednie zapasy soli bydlęcej.

§. 6.

Zapasy soli bydlęcej, jakich kiedykolwiek Magazyn soli bydlęcej będzie potrzebował, winien kierownik tego Magazynu zamawiać w tym c. k. Składzie solnym, który Ministerstwo skarbu do tego przeznaczyło, a to osobnym „Zamówieniem“, za pośrednictwem Biura solnego c. k. Dyrekcyi głównej kolei rządowych austriackich w Wiedniu, stosownie do potrzeby, atoli tylko w ilościach całowagonowych, to jest w ilościach po 100 cetnarów metrycznych lub 200 worków. Mniejszą ilość zamawiać można tylko w takim razie, gdy idzie o odbiór reszty, nie dochodzącej 100 cetnarów metrycznych, dla uzupełnienia owej ilości maksymalnej, do której nabycia w przeciągu roku Magazyn soli bydlęcej stosownie do §§. 5 i 13 jest uprawniony.

Naraz jednak zamawiać wolno najwięcej 300 cetnarów metrycznych i c. k. Skład solny nie może od Magazynu soli bydlęcej przyjąć nowego zamówienia przed załatwieniem poprzedniego zamówienia tegoż samego Magazynu.

Kierownik Magazynu winien każde „zamówienie“ wygotować ściśle podług wzoru w załączce A podanego, na blankietach do tego celu urzędowo wydanych i posłać do właściwego Biura kontroli powiatowej Straży skarbowej, które to zamówienie po sprostowaniu sprawdzeniu a według okoliczności po sprostowaniu jego szczegółów, odesłać ma napowrót kierownikowi Magazynu najpóźniej w 48 godzin po otrzymaniu, opatrzone przepisaniem potwierdzeniem.

Kierownik Magazynu winien następnie zamówienie, przepisaniem potwierdzeniem opatrzone, posłać do Biura solnego c. k. Dyrekcyi głównej kolei rządowych austriackich w Wiedniu a to, jeśli posyła pocztą, należyćie frankowane.

§. 7.

Magazyn soli bydlęcej płacić ma Biuru solnemu c. k. Dyrekcyi głównej kolei rządowych austriackich w Wiedniu za każde 100 kilogramów soli bydlęcej zmielonej i zaprawionej (bez opakowania, od wagi tego c. k. Składu soli, do którego gwołu poboru tej soli jest przyłączony) 5 zł. w. a. i nadto zwracać wszelkie koszta opakowania, naładowania i spedycji tej soli od wagi c. k. Składu soli, aż do ostatniej stacyi kolei żelaznej (okrętowej) wymienionej w zamówieniu.

W tym celu sumę przypadającą za zamówioną kiedykolwiek ilość soli bydlęcej w stosunku 5 zł.

za 100 kilogramów przesłać należy rzeczoney c. k. Dyrekcyi głównej jednocześnie z zamówieniem, według okoliczności, jeśli pocztą, należyćie frankowaną. Koszta poboczne łączące się z poborem i naładowaniem soli bydlęcej płacić się z dołu, przy odbiorze soli bydlęcej przez Magazyn soli bydlęcej a to jednocześnie z temi kosztami, które przypadają za przewóz od wagi c. k. Składu solnego aż do ostatniej stacyi kolejowej (okrętowej) w zamówieniu oznaczonej. Atoli za poprzednim porozumieniem się w tej mierze z rzeczonym Biurem solnym można płacić razem z ceną kupna także koszta poboczne za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności, w którym to razie Biuro solne oblicza naprzód i oznajmia Magazynowi soli bydlęcej sumę tych ostatnich kosztów.

Wszelkie posyłki pieniężne za sól bydlęcą, przeznaczone dla rzeczoney c. k. Dyrekcyi głównej, powinny być opatrzone wyraźnym dopiskiem: „na kupno soli bydlęcej“.

§. 8.

Biuro solne c. k. Dyrekcyi głównej kolei austriackich rządowych badać ma zamówienia nadchodzące od takich koncesyonowanych Magazynów soli bydlęcej przede wszystkim pod tym względem, czy są opatrzone przepisaniem w §. 6 potwierdzeniem właściwego Biura kontroli powiatowej Straży skarbowej.

Jeżeli pod tym względem nie zachodzi żadna wątpliwość, rzeczony Biuro solne, jak tylko cena kupna za zamówione ilości soli bydlęcej, stosownie do §. 7. przypadająca zostanie mu zapłacona, posyła te zamówienia do właściwego c. k. Składu soli, które zatrzymuje zamówienia jako dowody do dziennika, a zamówione ilości soli bydlęcej w miarę wielkości istniejących zapasów soli bydlęcej i według kolei w jakiej zamówienia nadchodzą, wydaje pełnomocnikowi rzeczoney c. k. Dyrekcyi głównej za potwierdzeniem odbioru, na rachunek teje Dyrekcyi głównej.

Partyą soli bydlęcej, otrzymaną dla Magazynu soli bydlęcej, odsyła rzeczony Biuro solne a względnie jego pełnomocnik za przekazem frachtowym do ostatniej stacyi kolejowej (okrętowej) w odnośnym zamówieniu podanej, gdzie kierownik Magazynu ma sól bydlęcą za opłaceniem kwoty powziątkowej, odebrać i postarać się o jej przewiezienie do tego Magazynu, dla którego była zamówiona. Kierownik Magazynu jest jako przewoźca *in solidum* z osobami, których do przewiezienia używa, odpowiedzialny za to, żeby ze stacyi, w której sól bydlęcą odebrał, całą partyą w czasie właściwym i porządnie, mianowicie zaś bez odjęcia lub naruszenia zamknięcia skarbo-

wego na każdym worku umieszczonego, doszła do Magazynu soli bydłowej i została tam niezwłocznie wzięta na skład.

§. 9.

Do każdej z osobna partii soli bydłowej, wydanej dla Magazynu soli bydłowej, wygotowuje c. k. Skład solny, na podstawie szczegółów odnośnego zamówienia „Cedulę kontrolną“ podług wzoru podanego w załączce B i posyła jednocześnie odpis takowej jako uwiadomienie bezpośrednio do Oddziału Straży skarbowej w Zamówieniu wymienionego.

Cedulę kontrolną wręcza się razem ze solą bydłą odbierającemu takową pełnomocnikowi c. k. Dyrekcyi głównej kolei austriackich rządowych a jako służąca do zastąpienia transportu powinna iść z posyłką soli bydłowej, dla którego ta sól jest przeznaczona.

§. 10.

O nadejściu do Magazynu soli bydłowej każdej posyłki soli dla tego Magazynu zamówionej a w skutek tego wydanej, winien kierownik Magazynu uwiadomić niezwłocznie Oddział Straży skarbowej wymieniony w cedule kontrolnej posyłce towarzyszącej i podać czas najdogodniejszy do wykonania czynności urzędowych poniżej oznaczonych.

Właściwy Oddział Straży skarbowej potwierdzi najpóźniej w przeciągu 24 godzin odbiór tego uwiadomienia i przy tej sposobności oznaczy dzień i godzinę wykonania rzeczonych czynności urzędowych.

Funkcjonaryusz skarbowy, przybywszy w czasie oznaczonym, spisuje w nieodzownej obecności kierownika Magazynu wywód oględzin nadeszłej posyłki soli bydłowej, odejmuje z każdego worka zamknięcie urzędowe i nadeszłą posyłkę soli bydłowej oddaje kierownikowi Magazynu celem wydania gospodarzom, którzy stosownie do postanowień następujących paragrafów są uprawnieni do poboru soli bydłowej z tego Magazynu.

§. 11.

W celu poboru soli bydłowej przez poszczególne do tego uprawnionych gospodarzy z gmin (obszarów dworskich), do Magazynu soli bydłowej przydzielonych, winien przełożony każdego takiego gminnego (dworskiego) obszaru wygotować rozkład indywidualny owej ilości soli bydłowej, która stosownie do §. 2. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 20. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 176, Dz. rozp. Nr. 57, została tym obszarom na rok wyznaczonej, między ich gospodarzy, bydło posiadających, a ściślej według postanowień §. 3 powyższego rozpo-

ządzenia, jednakże używając do tego „Regestrów rozkładu soli bydłowej“ podług wzoru załączki C urządzonych.

Ten indywidualny rozkład soli bydłowej, wygotowywać należy zwyczajnie w listopadzie roku poprzedzającego rok poboru i takowy powinien być skończony najpóźniej aż do 31. grudnia tego poprzedzającego roku, byłoby zaś rzeczą stosowną, żeby w wygotowywaniu go miał udział w razie potrzeby delegat korporacyi, która Magazyn soli założyła.

W pierwszym roku istnienia Magazynu soli bydłowej indywidualny rozkład soli bydłowej w gminach (obszarach dworskich) do Magazynu przydzielonych, może być wygotowany także w terminie późniejszym od oznaczonego powyżej. Atoli także i w tym razie powinien być skończony zanim w odnośnym Magazynie rozpocznie się wydawanie soli.

Każdy Magazyn soli bydłowej powinien posiadać po jednym egzemplarzu „Regestru rozkładu soli bydłowej“ wszystkich obszarów gminnych (dworskich) do niego przyłączonych, takowy bowiem zawiera wyniki indywidualnego rozkładu soli bydłowej w tychże obszarach i służy Magazynowi za podstawę do wydawania soli bydłowej.

§. 12.

1. Każdemu gospodarzowi z obszarów gminnych (dworskich) do Magazynu soli bydłowej przyłączonych, według wzmiankowanego Regestru rozkładu soli bydłowej (§. 11) do poboru soli bydłowej uprawnionemu, wydawać się będzie sól bydłą w czasie od 1. stycznia (a względnie od dnia otwarcia Magazynu) aż do 15. grudnia każdego roku (§. 13) w dniach i godzinach do tego wyznaczonych, na podstawie wydanej mu do tego celu przez przełożonego gminy (obszaru dworskiego) a podług wzoru w załączce D podanego wygotowanej „Asygnacyi“, którą ma za każdym razem pokazać i za zapłatą magazynowej ceny soli bydłowej; wydawać się zaś będzie albo naraz lub w dowolnych partjach aż do ilości, do której odebrania w ciągu dotyczącego roku ów gospodarz jest według Regestru rozkładu soli bydłowej a względnie według rzeczony asygnacyi uprawniony.

Przewiezienie soli bydłowej z Magazynu aż do miejsca spożycia jest rzeczą kupującego ją gospodarza.

Wzmiankowana wyżej asygnacya do odbioru soli bydłowej, którą gospodarzowi wystawia przełożony gminy (obszaru dworskiego) ma służyć temu gospodarzowi także do udowodnienia w danym razie, że te ilości soli, które odebrał a które kierownik Magazynu zapisuje w asygnacyi jako „wydane“, nabył zgodnie z przepisami.

Załączka B.

Załączka C.

Załączka D.

§. 13.

W każdym koncesyjonowanym Magazynie soli bydłowej utrzymywać należy „Przegląd składowy“ (wzór *E*) i „Regestr wydawczy soli bydłowej“ (wzór *F*) stosownie do instrukcyi, którą daje się razem z pozwoleniem na utrzymywanie Magazynu soli bydłowej.

W każdym koncesyjonowanym Magazynie soli bydłowej odbyć się ma najmniej raz na rok a to ile możliwości w czasie, gdy zapasy są jak najmniejsze, rewizya urzędowa w celu zbadania całego zawiadostwa tego Magazynu.

Oprócz tego w drugiej połowie grudnia każdego roku, osoba przez Władzę skarbową i Instancyi do tego wyznaczona, pozamykać ma wszystkie zapiski i zbadać dokładnie stan zapasów Magazynu.

Z rzeczywistego zapasu soli bydłowej, zbadanego w Magazynie soli bydłowej po dzień 15. grudnia każdego roku, nie wolno nic wydawać aż do ostatniego grudnia tegoż roku. Rzeczony funkcyjaryusz skarbowy przynosi znalezionej ilość do nowego „Przeglądu składowego“ na rok następny nowo otworzonego jako pierwszą pozycyą i uwiadamia właściwe dla tego Magazynu Biuro kontroli powiatowej Straży skarbowej, ile ona wynosi.

Biuro kontroli powiatowej Straży skarbowej uwiadamia niezwłocznie o wielkości tego zapasu tak Biuro solne c. k. Dyrekcyi głównej kolei rządowych austriackich, jak również ten c. k. Skład soli, do którego rzeczony Magazyn gwoili poboru soli jest przyłączony a to celem wliczenia zapasu w ilość maksymalną, aż do której dotyczącemu Magazynowi soli bydłowej, stosownie do §. 5. sól bydłowa może być w roku następnym wydana.

Funkcyjaryusz skarbowy zamknawszy zapiski całoroczne Magazynu soli bydłowej, winien je za potwierdzeniem odbioru zabrać i przesłać przełożonej Władzy skarbowej I. instancyi do sprawdzenia.

§. 14.

Wydawanie soli bydłowej osobom, które do poboru soli bydłowej albo w ogóle nie są uprawnione albo przynajmniej nie w gminach do owego Magazynu przyłączonych, jakoteż wydawanie soli bydłowej w ilości większej od tej, której gospodarz do poboru uprawniony może żądać według Regestru rozkładu soli bydłowej jest zakazane.

W razie wykroczenia przeciw temu zakazowi, jakoteż i wtedy, gdy urzędowe badania zapasów Magazynu soli bydłowej wykryją nieusprawiedliwiony niedobór soli bydłowej, przenoszący pięć od stałości soli bydłowej wziętej na skład od czasu bez-

pośrednio poprzedzającego badania zapasów, korporacya, której utrzymywanie owego Magazynu jest poruczone, winna — niezawisłe od odpowiedzialności jakaby na niej ciążyła za czyny przeciwne przepisom lub zaniechania bądź kierownika, bądź innych ofycjalistów Magazynu — zapłacić Skarbowi solnemu od każdych 100 kilogramów niedoboru, wydanego wbrew zakazowi a względnie powyższą dyferencyę przewyższającego, różnicę między powszechną ceną taryfową 100 kilogramów soli kuchennej, ustanowioną dla c. k. Składu solnego, do którego Magazyn jest przyłączony a zniżoną ceną soli bydłowej.

§. 15.

Koncesyjonowany Magazyn soli bydłowej może być zwinięty albo w takim razie, gdy korporacya zrzecze się koncesyi nań otrzymanej, albo gdy Ministerstwo skarbu koncesyją taką cofnie. W pierwszym przypadku Magazyn soli bydłowej nie może być zamknięty przed dniem 15. grudnia odnośnego roku.

Zarządzenia potrzebne w skutek zwinięcia koncesyjonowanego Magazynu soli bydłowej a dotyczące się bądź zapasów soli bydłowej w nim pozostałych, bądź innych okoliczności, wydawać będzie Ministerstwo skarbu w każdym z osobna przypadku.

§. 16.

Druki potrzebne według postanowień poprzedzających, jakoto na „Zamówienia“ (§. 6, załączka *A*) i na „Ceduly kontrolne“ (§. 9, załączka *B*), tudzież na „Regestry rozkładu soli bydłowej“ (§. 11, załączka *C*) i na „Asygnacye“ (§. 12, załączka *D*), nakoniec na „Przeglądy składowe“ i na „Regestry wydawcze soli bydłowej“ (§. 13, załączki *E* i *F*) wyjdą nakładem Władz skarbowych krajowych w językach krajowych, w stosownym formacie i takowe z wyjątkiem „Cedul kontrolnych“, doręczone będą za pośrednictwem właściwych Oddziałów Straży skarbowej tym, na których użytek są przeznaczone, za zwrotem kosztów wydawnictwa.

§. 17.

Dla wszystkich gmin (obszarów dworskich) i ich gospodarzy posiadających bydło, przyłączonych gwoili poboru soli bydłowej i w skutek tego mogących pobierać sól bydłową stosownie do poprzedzających postanowień tylko za pośrednictwem tych Magazynów, uchylają się na czas tego ich przyłączenia przepisy podane w §§. 5 aż do 15 włącznie rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 176, Dz. rozp. Nr. 57.

II. Ułatwienia w postanowieniach co do poboru soli bydłcej po cenie niższej bez pośrednictwa Magazynów soli bydłcej.

§. 18.

Począwszy od roku 1895 uchyla się przepisane w §. 5 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 176, Dz. rozp. Nr. 57 wyznaczanie i oznajmianie każdej gminie (obszarowi dworskiemu) terminu do zamawiania i poboru soli bydłcej po niższej cenie. Przeważnie na przyszłość, gospodarze uprawnieni do poboru soli bydłcej po niższej cenie — o ile nie są przydzieleni do pewnego Magazynu soli bydłcej — mogą ilość roczną soli bydłcej według rozkładu indywidualnego na ich bydło przypadającą zamawiać wprawdzie także tylko raz na rok i razem, za pośrednictwem przełożonego tej gminy (obszaru dworskiego) gdzie owo bydło stoi na stajni, ale w czasie dowolnie obranym pomiędzy 1. stycznia a 15. grudnia każdego roku.

W skutek tego, że zmianą dotychczasowych odnośnych postanowień §. 5, 6, 8 i 9 powyższego rozporządzenia, uchyla się także ustanawianie i oznajmianie kolei do poboru soli bydłcej, tudzież termin do nadsyłania zamówień na sól bydłczą aż do dnia 10. każdego miesiąca poboru, dotychczas ustanowiony, jakoteż sprawdzanie, czy sól bydłczą była zamówiona w miesiącu wyznaczonym.

Nadto uchylają się przy wygotowywaniu rejestru rozkładu soli bydłcej tudzież Zamówień na sól bydłczą i Konsygnacyj według wzorów przepisanych do tego w załączkach A, C i D powyższego rozporządzenia Ministerstwa skarbu, rubryki i kolumny, zamieszczone w nich do zapisania miesiąca poboru.

Na przyszłość winien przełożony każdej z gmin (obszarów dworskich) powyżej oznaczonych jak tylko indywidualny rozkład soli bydłcej zostanie skończony, wyznaczyć jak najstosowniejszy termin do sporządzenia i nadesłania zamówienia soli bydłcej i oznajmić go wszystkim gospodarzom w tym ob-

szarze gminnym (dworskim) do poboru soli bydłcej uprawnionym z wezwaniem, żeby aż do tego terminu wnieśli wzmiankowane w §. 6, ustęp 2 powyższego rozporządzenia Ministerstwa skarbu oświadczenie, jaką ilość soli życzą sobie otrzymać.

Ilości soli bydłcej, które na podstawie tych oświadczeń przełożeni gmin stosownie do odnośnych postanowień przerzeczonego rozporządzenia Ministerstwa skarbu z roku 1893, zamówią za pośrednictwem Biura solnego c. k. Dyrekcji głównej kolei rządowych austriackich, wydawać będą c. k. Składy soli, przez Ministerstwo skarbu do tego przeznaczone, w takiej kolei, w jakiej te zamówienia będą nadchodziły, w miarę wielkości znajdujących się tam zapasów soli bydłcej.

§. 19.

Z częściową zmianą §§. 13. i 14. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 176, Dz. rozp. Nr. 57 postanawia się, że każdy przełożony gminy (obszaru dworskiego), jak tylko nadejdzie do niego zamówiona posyłka soli bydłcej, winien niezwłocznie uwiadomić o tem owego funkcyjnariusza skarbowego, który wymieniony jest w cedule kontrolnej towarzyszącej posyłce soli bydłcej.

„Uwiedomienie“ to, które powinno być wygotowane podług wzoru podanego w załączce G, trzeba dołączyć do odpowiedniej ceduły kontrolnej. Załączka G.

Jeżeli w przeciągu dwóch dni po wysłaniu uwiedomienia nie przybędzie do przełożonego gminy (obszaru dworskiego) żaden funkcyjnariusz skarbowy w celu wykonania czynności urzędowych w §. 14 przerzeczonego rozporządzenia przepisanych, przełożony gminy ma prawo odjąć sam zamknięcie urzędowe na każdym worku przywieszonym posyłki soli bydłcej umieszczone i sól bydłczą niezwłocznie rozdzielić między gospodarzy uprawnionych do jej odebrania według postanowień §. 15. rzeczonego rozporządzenia.

Plener r. w.

Kraj koronny:
 Powiat administracyjny:
 Okrąg sądowy:

Załączka A
 (do §. 6).

Siedziba właściwego
 Biura kontroli powiatowej Straży skarbowej
 Oddział Straży skarbowej

Zamówienie soli bydłowej Nr. w roku 18

od c. k. koncesyjonowanego Magazynu soli bydłowej w (miejsce, gościniec lub ulica i Nr. dla (oznaczenia korporacyi)

stosownie do §u 6go rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 28. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 244 i rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia

a	b	c	d	e	f	g	h	i	
ilość soli bydłowej, która wszystkim razem gminom do tego Magazynu przyłączonym, wyznaczona została na rok dotychczas	ilość soli, którą ten Magazyn soli bydłowej odebrał już ogółem w roku dotychczas	na tej podstawie może jeszcze żądać w dotyczącym roku	suma kolumn b i c	w skutek tego zamawia tym razem niniejszem pismem	suma przypadająca za zamówioną (f) ilość według ceny taryfowej 5 zł. za 100 kg	oznaczenie c. k. Składu solnego, do którego Magazyn został przyłączony w celu poboru soli bydłowej	stacya kolei żelaznej (okręgową) najbliższej Magazynu leżąca, do której c. k. Dyrekcya główna kolei rządowych ma wysłać sol bydłową		

Potwierzenie (według okoliczności sprostowanie) szczegółów tego zamówienia przez właściwego kierownika c. k. Kontroli powiatowej Straży skarbowej.

Pieczęć urzędowa. Data i podpis.

Data i podpis kierownika Magazynu, jakoteż pieczęć dotyczącej korporacyi.

Załączka C

(do §. 11).

Kraj:

Siedziba właściwego

Powiat administracyjny:

Biura kontroli powiatowej Straży skarbowej:

Okrąg sądowy:

Oddział Straży skarbowej:

Regestr rozkładu soli bydłowej

dla przyłączonej do c. k. koncesyjonowanego Magazynu soli bydłowej w

gminy

ważna na

rok 189....

Ilość soli bydłowej wydzielana tej gminie	
Suma jednostek obliczona według zbadanej ilości bydła	
Ilość soli bydłowej na jedną jednostkę przypadająca	
C. k. koncesyjonowany Magazyn soli bydłowej, z którego sól bydłowa jest pobierana	

Pieczęć urzędowa:

Data i podpis przełożonego gminy:

O b j a ś n i e n i e

w jaki sposób ilość soli bydłowej, wydzieloną dla każdej gminy (w Galicyi i Bukowinie także dla każdego obszaru dworskiego), rozkładać należy na poszczególnych gospodarzy bydło posiadających i jak utrzymywać registr rozkładu soli bydłowej, załączka C.

Ażeby otrzymać wymiar roczny, aż do którego każdy gospodarz, bydło posiadający, ma prawo dla swego bydła w pewnej gminie (obszarze dworskim) w stajni trzymanego, dostać soli bydłowej po cenie niższej, winien przelożony owej gminie (obszarowi dworskiemu) stosownie do §. 3 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 176, Dz. roz. Nr. 57) w listopadzie każdego roku obliczyć sposobem niżej podanym ogólną ilość bydła swojej gminy (obszarowi dworskiemu) i zapisać ją w rejestrze, który ułożony być ma ściśle podług wzoru w załączce C podanego:

Wszystkich gospodarzy, którzy w gminie trzymają bydło w stajniach, chociażby sami nie mieszkali w tej gminie, zapisać należy po kolei w kolumnach 1, 2 i 3 przerzeczonego rejestru a mianowicie ich nazwiska, charakter i miejsce zamieszkania (gminę i powiat administracyjny), pod liczbami bieżącymi, kładąc te „Liczby bieżące“ w pierwszej kolumnie pionowej rejestru. W kolumnie 4 zapisuje się numerą konskrypcyjne domów lub budynków ekonomicznych, w których przerzeczeni gospodarze w owej gminie swoje bydło zwyczajnie w stajni trzymają.

Kolumny rejestru 5 aż do 11 włącznie przeznaczone są na zapisanie ogólnej ilości bydła każdego z wzmiankowanych gospodarzy wyrażonej w jednostkach odpowiednich ilości soli dla każdego rodzaju bydła potrzebnej, w którynto celu rozmaite rodzaje bydła dzielą się na trzy grupy następujące:

- grupa I. bydło ciężkie, to jest wszelkie konie i zwierzęta rogate przeszło rok liczące;
- II. jałownik, to jest wszelkie konie i zwierzęta rogata już obsadzone, aż do jednego roku liczące, tudzież osły, (muloosły, muły i osły) bez względu na wiek i
- III. trzoda, to jest wszelkie kozy, owce i świnie już odsadzone.

Najprzód więc trzeba zliczyć wszystko bydło ciężkie do tego sumego gospodarza należące, sumę zapisać w kolumnie 5 pod liczbą bieżącą tegoż gospodarza, sumę tę pomnożyć przez 4 a iloczyn zapisać w kolumnie 6.

Następnie zlicza się wszystkie sztuki jałownika; sumę zapisuje się w kolumnie 7 i mnoży przez 2. Iloczyn zapisać należy w kolumnie 8. Sumę trzody zapisać należy w kolumnie 9, tudzież w kolumnie 10. Na zwierzęta ssące nie wyznacza się soli bydłowej przeto się je pomija.

Teraz dodaje się jednostki zapisane w kolumnach 6, 8 i 10 każdej z osobna liczby bieżącej. Sumę tych jednostek zapisuje się w kolumnie 11.

Uskuteczniwszy te rachunki i zapiski eo do wszystkich gospodarzy, którzy w owej gminie trzymają w stajniach bydło rzeczonych rodzajów, dodaje się jednostki wszystkich gospodarzy zapisane w kolumnie 11. Sumę otrzymaną, która jest ogólną ilością jednostek wszystkiego bydła całej gminy zapisuje się na pierwszej tytułowej stronie rejestru.

Ilość soli bydłowej gminie wydzieloną i onejże oznajmioną, podzieliwszy przez oznaczoną wyżej ogólną sumę jednostek, otrzyma się ilość soli przypadająca na jedną jednostkę i takową zapisuje się także na stronie tytułowej rejestru. Gdyby na jedną jednostkę wypadło więcej niż 2 *kg*, w takim razie tylko 2 *kg* wolno przyjąć do rachunku.

Teraz oblicza się ilość soli bydłowej przypadającą na każdego gospodarza a to w taki sposób, że rzeczony wymiar soli, na jedną jednostkę przypadający, który jednak nie może przenosić ilości 2 *kg*, mnoży się przez ilość jednostek, jaką każdy gospodarz stosownie do kolumny 11 posiada. Otrzymany iloczyn zapisuje się według kolei odpowiednich liczb bieżących w kolumnie 12.

Jeżeli który z gospodarzy pobiera sól jako deputat lub z laski, którą dostaje od skarbu bądź bezpłatnie bądź po niższej cenie jak po 5 zł. za 100 *kg* (co zdarza się mianowicie w dobrach skarbowych górno-austryackich i styryjskich tudzież eo do niektórych posiadaczy bydła w miejscu, gdzie się znajdują c. k. żupy, któreto przypadki c. k. kierownik kontroli powiatowej Straży skarbowej oznajmi naprzód zwierzchności gminy, której się to tyczy) — ogólną ilość takiej soli, którą gospodarz ten rocznie dostaje, zapisuje się w rubryce 13, następnie odciąga się ją od ilości podanej w rubryce 12 i różnicę, będącą rzeczywistym wymiarem, aż do którego gospodarz ten w roku administracyjnym może żądać soli bydłowej, zapisuje się w kolumnie 14.

Jeżeli taki przypadek nie zachodzi, w kolumnie 13 na linii odnośnego gospodarza, robi się kreskę, a liczbę zawartą w kolumnie 12 zapisuje się także w kolumnie 14.

Następujący przykład ułatwi zrozumienie postępowania wyżej opisanego:

Przykład:

Gminie Więckowice wydzielono dajmy na to 1800 *kg* soli bydłowej. Gospodarzy mających tam w stajniach bydło jest 15 a jeden z nich na którego bydło objaśni się w sposób obliczania i zapisywania, nazywa się Wojciech Gwiazdoń i jest kmieciem.

Posiada on 2 konie sześciolatki, 1 źrebię ssące, 6 wołów jarzmynych i 2 woly opasowe, 7 krów i jałowic przeszło po roku liczących, 3 cielęta odsadzone mające po 3 kwartały, 2 cielęta ssące, 1 osła, 2 kozy, 24 owce, 6 świń i 12 prosiąt (jeszcze ssących); przeto pod liczbą bieżącą 1 zapisuje się a mianowicie:

w kolumnie pionowej 1:	Wojciech Gwiazdoń, kmieć;
" "	2 (gmina): Więckowice;
" "	3 (powiat administracyjny): Sambor;
" "	4 (Nr. konskr. domu): 14;
" "	5 (sztuk bydła ciężkiego): 17 [bo ma 2 konie 8 wołów i 7 krów a to czyni razem 17];
" "	6 (jednostek bydła ciężkiego): 68 [to jest: 17 pomnożone przez 4];
" "	7 (sztuk jałownika): 4 [bo ma 3 cielęta odsadzone mniej niż po roku liczące i osła, co czyni razem 4];
" "	8 (jednostek jałownika): 8 [to jest 4 pomnożone przez 2];
" "	9 i 10 (trzoda): 32 [bo ma 2 kozy, 24 owce i 6 świń razem 32 sztuki];
" "	11: 108 [bo tyle czyni suma jednostek w kolumnach 6, 8 i 10 a mianowicie $68 + 8 + 32 = 108$].

Jak z bydłem Gwiazdonia tak samo postąpić należy z bydłem wszystkich innych 14 gospodarzy więckowickich. Następnie dodaje się wszystkie jednostki zapisane w kolumnie 11. Dajmy na to, że suma tych jednostek wynosi 1500, tę więc liczbę zapisać trzeba na stronie tytułowej rejestru, poczem ilość roczną soli bydłowej, gminie więckowickiej wydzieloną, to jest 1800 *kg* dzieli się przez 1500, co daje $(1800:1500=)$ 1·2 *kg* a przeto mniej niż największa dozwolona ilość. Na jedną jednostkę wypada więc 1 *kg* i 200 *g* soli bydłowej. Ponieważ Gwiazdoń ma 108 jednostek (kolumna 11), a nie pobiera soli jako deputat ani z łaski, ma prawo dostać w roku administracyjnym aż do $108 \times 1\cdot2$, to jest 129 *kg* 600 *g* soli bydłowej. Skoro tak jest, tedy w kolumnie 13 na linii liczby bieżącej 1 trzeba zrobić kreskę a w kolumnie 12 i 14 zapisać liczbę 129 *kg* 600 *g*.

Ilości soli bydlęcej rzeczywiście odebranej:

Data poboru			Liczba bieżąca rejestru odbiorczego soli bydlęcej	kg	g	Podpis kierownika Magazynu
Dzień	Miesiąc	Rok				
			(Przeniesienie) zostaje			
			zostaje			
			zostaje			
			zostaje			
			zostaje			
			zostaje			
			zostaje			
			zostaje			
			zostaje			

Wypełnić ma kierownik Magazynu soli bydlęcej.

U w a g a .

Gospodarzowi wyżej wymienionemu nie wolno soli bydlęcej, według zapisków powyższych nabytej, ani używać, ani pozwalać używać jako soli kuchennej, ani też innym czy to bezpłatnie czy odpłatnie odstępować, w przeciwnym razie popełniłby ciężkie przestępstwo defraudacyjne i byłby karany stosownie do §. 2go ustawy z dnia 30. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 65, a względnie §. 17go rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 176, według §. 320go, a względnie 265go ustawy o przestępstwach skarbowych grzywnami w kwocie dwa aż do dwanaście razy wziętej różnicy między powszechną ceną odnośnej ilości soli kuchennej a ceną zniżoną takiejże ilości soli bydlęcej.

Asygnacya ta jest co do wyznaczonej ilości soli bydlęcej ważna tylko na ten rok, na który została wystawiona i należy ją zachowywać aż do zupełnego spotrzebowania ilości soli bydlęcej na podstawie onejże nabytych.

Załączka G

(do §. 19).

Kraj:

Siedziba właściwego:

Powiat administracyjny:

Oddziału Straży skarbowej:

Okrąg sądowy:

Biura kontroli powiatowej Straży skarbowej:

Oznajmienie:

Podpisany przełożony gminy (obszaru dworskiego) oznajmia niniejszem stosownie do §. 19go rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 28. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 244, że do niego nadeszło z dołączoną cedulą kontrolną Nr. (waga netto) kilogramów soli bydłowej zapakowanej w (ilość) workach.

Miejsce, data i podpis przełożonego gminy
(obszaru dworskiego).

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1895 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1895**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi 3 zł.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Nabywający od razu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " . . . 12 " "	" " 1879 " 1888 " . . . 20 " "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1895:

Rocznik 1849 za	2 zł. 10 c.	Rocznik 1865 za	2 zł. — c.	Rocznik 1881 za	2 zł. 20 c.
" 1850 "	5 " 25 "	" 1866 "	2 " 20 "	" 1882 "	3 " — "
" 1851 "	1 " 30 "	" 1867 "	2 " — "	" 1883 "	2 " 50 "
" 1852 "	2 " 60 "	" 1868 "	2 " — "	" 1884 "	2 " 50 "
" 1853 "	3 " 15 "	" 1869 "	3 " — "	" 1885 "	1 " 80 "
" 1854 "	4 " 20 "	" 1870 "	1 " 40 "	" 1886 "	2 " 30 "
" 1855 "	2 " 35 "	" 1871 "	2 " — "	" 1887 "	2 " 50 "
" 1856 "	2 " 45 "	" 1872 "	3 " 20 "	" 1888 "	4 " 20 "
" 1857 "	2 " 85 "	" 1873 "	3 " 30 "	" 1889 "	3 " — "
" 1858 "	2 " 40 "	" 1874 "	2 " 30 "	" 1890 "	2 " 70 "
" 1859 "	2 " — "	" 1875 "	2 " — "	" 1891 "	3 " — "
" 1860 "	1 " 70 "	" 1876 "	1 " 50 "	" 1892 "	5 " — "
" 1861 "	1 " 50 "	" 1877 "	1 " — "	" 1893 "	3 " — "
" 1862 "	1 " 40 "	" 1878 "	2 " 30 "	" 1894 "	3 " — "
" 1863 "	1 " 40 "	" 1879 "	2 " 30 "		
" 1864 "	1 " 40 "	" 1880 "	2 " 20 "		

Rocznik 1894 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1894 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1894 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1894 włącznie) są całkowicie **uzupełnione**, przeto począwszy od roku 1895 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełniania zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie podług materyj.

Załączka E

(do §. 13).

Kraj koronny:

Siedziba właściwego

Powiat administracyjny:

Biura kontroli powiatowej Straży skarbowej:

Okrąg sądowy:

Oddział Straży skarbowej:

Przegląd składowy

c. k. koncesynowanego Magazynu soli bydłczej w

dla (oznaczenie korporacji, której poruczone

jest utrzymywanie Magazynu)

na rok 189 ..

zeszyt

w ... arkuszach.

Z. sztukami załączek (ceduł kontrolnych).

.....
(Podpis kierownika Magazynu.)

Magazyn ten jest na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa skarbu z 189.., L.... upoważniony do odebrania w roku 189.. z c. k. Składu soli w (miejsce) w (kraj koronny) kilogramów soli bydłczej celem wydania uprawnionym do jej poboru gospodarzom z gmin przyłączonych do tego Magazynu gwoi poboru soli bydłczej.

(Pierwsza strona Przeglądu składowego.)

**Wykaz ilości soli bydłowej, do której poboru Magazyn soli bydłowej w roku 189. .
jest uprawniony.**

Liczba bieżąca	Ilość soli bydłowej w kilogramach	Podpis organu skarbowego
	Ilość ogólna, którą stosownie do pozwolenia na pobór można otrzymać	
	Potrąciwszy zapas pozostały z poprzedniego roku według Liczby bież. „Odbioru“ w Przeglądzie składowym	
	zostaje ..	
	Potrąciwszy ilości otrzymane:	
	Według Liczby bież. „Odbioru“ w Przeglądzie składowym	
	zostaje ..	
	Według Liczby bież. „Odbioru“ w Przeglądzie składowym	
	zostaje ..	
	Według Liczby bież. „Odbioru“ w Przeglądzie składowym	
	zostaje ..	
	Według Liczby bież. „Odbioru“ w Przeglądzie składowym	
	zostaje ..	
	Według Liczby bież. „Odbioru“ w Przeglądzie składowym	
	zostaje ..	
	Według Liczby bież. „Odbioru“ w Przeglądzie składowym	
	zostaje ..	
	Według Liczby bież. „Odbioru“ w Przeglądzie składowym	
	zostaje ..	
	Według Liczby bież. „Odbioru“ w Przeglądzie składowym	
	zostaje ..	
	Według Liczby bież. „Odbioru“ w Przeglądzie składowym	
	zostaje ..	
	Według Liczby bież. „Odbioru“ w Przeglądzie składowym	
	zostaje ..	

Uwaga: Gdyby ta strona arkusza nie wystarczyła do zapisania wszystkiego, przyłączyć należy arkusz dodatkowy tego Przeglądu składowego odpowiednio porubrykowany.

Załączka F

(do §. 13).

Kraj koronny:

Siedziba właściwego:

Powiat administracyjny:

Biura kontroli powiatowej Straży skarbowej:

Okrąg sądowy:

Oddział Straży skarbowej:

Regestr wydawczy soli bydłcej**c. k. koncesyowanego Magazynu soli bydłcej w**..... dla (oznaczenie korporacji, której poruczone jest
utrzymywanie Magazynu)

na rok 189 .

zeszyt

w arkuszach.

.....
(Podpis kierownika Magazynu).

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XCV. — Wydana i rozestana dnia 31. grudnia 1894.

(Zawiera Nr. 245.)

245.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 29. grudnia 1894,

tyczące się postępowania przy stwierdzaniu roszczeń do wynagrodzenia szkody w razie takich przygód w przedsiębiorstwie, któremi osoby, zatrudnione w przedsiębiorstwie podlegającym obowiązkowi ubezpieczenia w myśl artykułu I, l. 1 lub 2 ustawy z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 168) dotknięte zostały w krajach korony węgierskiej lub za granicą.

W wykonaniu artykułu II. ustawy z dnia 20. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 168) o rozszerzeniu ubezpieczenia na wypadek przygody, wydaje się następujące postanowienia pod względem postępowania przy stwierdzaniu roszczeń do wynagrodzenia szkody w razie takich przygód w przedsiębiorstwie, któremi osoby, zatrudnione w przemyśle podlegającym obowiązkowi ubezpieczenia stosownie do artykułu I, l. 1 lub 2 rzezzonej ustawy, dotknięte zostały w krajach korony węgierskiej lub za granicą.

§. 1.

Przepisane w §. 29 ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody uwiadomienie o przygodach w przedsiębiorstwie, któremi osoby, zatrudnione w przemyśle podlegającym obowiązkowi ubezpieczenia, stosownie do artykułu I, l. 1 lub 2 ustawy o rozszerzeniu ubezpieczenia na wypadek przygody dotknięte zostały w krajach korony węgier-

skiej lub za granicą, wystosowane być powinno do tej Władzy administracyjnej pierwszej instancyi, w której okręgu leży siedziba przedsiębiorstwa podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia. Taż sama Władza ma także przeprowadzić dochodzenia co do owych przygód w §. 31 rzezzonej ustawy przepisane i uwiadomić o ich wyniku właściwy zakład ubezpieczenia robotników na wypadek przygody.

§. 2.

W takim przypadku, jeżeli okaleczyły lub osierociły po zabitym znajdują się w krajach tutejszych w czasie rozpoczęcia dochodzeń, Władza administracyjna w §. 1 oznaczona może, jeżeli to okaże się celowi odpowiedniem, zdać przeprowadzenie dochodzeń na Władzę administracyjną pierwszej instancyi miejsca pobytu osoby okaleczanej lub osierocionych po zabitym.

Gdy sprawa tyczy się przedsiębiorstw żeglugi na wodach śródkrajowych obowiązkowi ubezpieczenia podlegających, Władza administracyjna w §. 1 oznaczona jest nadto upoważniona zdać przeprowadzenie dochodzeń, jeżeli uzna to za odpowiednie celowi, na Władzę administracyjną pierwszej instancyi mającą siedzibę najbliżej miejsca przygody i przeznaczoną do załatwiania spraw żeglarskich.

§. 3.

Zresztą rozporządzenie niniejsze nie narusza przepisów §§. 29. aż do 36. ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888).

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1895.

Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1895 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1895**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " . . . 12 " "	" " 1879 " 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1895:

Rocznik 1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik 1865 za . . .	2 zł. — c.	Rocznik 1881 za . . .	2 zł. 20 c.
" 1850 " . . .	5 " 25 "	" 1866 " . . .	2 " 20 "	" 1882 " . . .	3 " — "
" 1851 " . . .	1 " 30 "	" 1867 " . . .	2 " — "	" 1883 " . . .	2 " 50 "
" 1852 " . . .	2 " 60 "	" 1868 " . . .	2 " — "	" 1884 " . . .	2 " 50 "
" 1853 " . . .	3 " 15 "	" 1869 " . . .	3 " — "	" 1885 " . . .	1 " 80 "
" 1854 " . . .	4 " 20 "	" 1870 " . . .	1 " 40 "	" 1886 " . . .	2 " 30 "
" 1855 " . . .	2 " 35 "	" 1871 " . . .	2 " — "	" 1887 " . . .	2 " 50 "
" 1856 " . . .	2 " 45 "	" 1872 " . . .	3 " 20 "	" 1888 " . . .	4 " 20 "
" 1857 " . . .	2 " 85 "	" 1873 " . . .	3 " 30 "	" 1889 " . . .	3 " — "
" 1858 " . . .	2 " 40 "	" 1874 " . . .	2 " 30 "	" 1890 " . . .	2 " 70 "
" 1859 " . . .	2 " — "	" 1875 " . . .	2 " — "	" 1891 " . . .	3 " — "
" 1860 " . . .	1 " 70 "	" 1876 " . . .	1 " 50 "	" 1892 " . . .	5 " — "
" 1861 " . . .	1 " 50 "	" 1877 " . . .	1 " — "	" 1893 " . . .	3 " — "
" 1862 " . . .	1 " 40 "	" 1878 " . . .	2 " 30 "	" 1894 " . . .	3 " — "
" 1863 " . . .	1 " 40 "	" 1879 " . . .	2 " 30 "		
" 1864 " . . .	1 " 40 "	" 1880 " . . .	2 " 20 "		

Rocznik 1894 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1894 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1894 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1894 włącznie) są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1895 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełniania zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie podług materyj.